Mục lục

Chương 1: Mượn Rắn Giết Người

Chương 2: Người Cũng Như Tên

Chương 3: Chuyện Cũ Của Miên Miên

Chương 4: Thử Nhắc Nhở

Chương 5: Chết Ngoài Ý Muốn

Chương 6: Cô Đã Xuyên Qua

Chương 7: Hiện Trạng Đáng Sợ

Chương 8: Cha Mẹ Mới

Chương 9: Thằn A Cứu Nàng

Chương 10: Nhìn Thấy Giao Phối

Chương 11: Tuyển Tú Nữ

Chương 12: Trở Thành Tú Nữ

Chương 13: Thụy Tuyết Xà Vương

Chương 14: Đám Đông Tú Nữ

Chương 15: Ước Ao Được Đào Thải

Chương 16: Qúa Nhiều Qui Củ

Chương 17: Biếm Thành Cung Nữ

Chương 18: Ai Đang Ca Hát

Chương 19: Ngươi Nói Cái Gì ?

Chương 20: Không Biết Nguyên Nhân

Chương 21: Chọc Giận Xà Vương

Chương 22: Chọn Ngươi Thị Tẩm

Chương 23: Nụ Hôn Đầu Của Nàng

Chương 24: Hại Người Hại Mình

Chương 25: Quả Nhiên Đủ Nhuyễn

Chương 26: Rất Muốn Gặp Nàng

Chương 27: Nam Tử Thần Bí

Chương 28: Vừa Gặp Đã Thương

Chương 29: Không Phải Thương Hại

https://thuviensach.vn

Chương 30: Vận Khí Lâm Hàng

Chương 31: Tùy Thời Sẽ Nịnh

Chương 32: Thử Thách Thời Gian

Chương 33: Bất Cứ Giá Nào

Chương 34: Không Phải Như Vậy

Chương 35: Nguy Hiểm Cận Kề

Chương 36: Không Nên Sống!

Chương 37: Án Mạng Trong Cung

Chương 38: Mãnh Liệt Nghĩ Cách

Chương 39: Nàng Không Xấu!

Chương 40: Cự Tuyệt Quan Tâm!

Chương 41: Nhìn Không Ra

Chương 42: Giúp Ta Được Không

Chương 43: Ngươi Đúng Là Heo

Chương 44: Cho Trẫm Lý Do

Chương 45: Điều Kiện Trao Đổi

Chương 46: Chọc Giận Nhu Phi

Chương 47: Nội Tâm Buồn Khổ

Chương 48: Làm Bằng Hữu

Chương 49: Hoa Viên Bí Ẩn

Chương 50: Theo Bồi Ta Được Không?

Chương 51: Luôn Luôn Chào Đón

Chương 52: Chi Mặt Gọi Tên

Chương 53: Nhất Định Đặc Sắc

Chương 54: Chuẩn Bị

Chương 55: Chuẩn Bị Lên Sân Khấu

Chương 56: Vũ Đạo Đặc Biệt

Chương 57: Có Người Thưởng Thức

Chương 58: Đang Suy Nghĩ Gì?

Chương 59: Vàng Kim Trong Bọc

Chương 60: Có Chuyện Xảy Ra

Chương 61: Đều Có Tâm Tư

https://thuviensach.vn

Chương 62: Sắc Xà

Chương 63: Vô Cùng Nhục Nhã

Chương 64: Đùa Giỡn

Chương 65

Chương 66: Vận Mệnh Trớ Trêu

Chương 67: Yên Tĩnh Ngắn Ngủi

Chương 68: Tình Chàng Ý Thiếp

Chương 69: Bá Đạo Chiếm Giữ

Chương 70: Ban Hiệu Ngất Phi

Chương 71: Cự Tuyệt Mang Thai

Chương 72: Đắc Tội Nhu Phi

Chương 73: Khai Chiến

Chương 74: Mạnh Khỏe Bình An

Chương 75: Nàng Hoài Thai Trứng Rắn

Chương 76: Nàng Muốn Trốn Đi

Chương 77: Hoài Thai Phong Ba

Chương 78: Vì Sao Hại Ta ?

Chương 79: Lập Nàng Làm Hậu

Chương 80: Nhận Lầm Người

Chương 81: Ta Thích Ngươi!

Chương 82: Lần Cuối Gặp Mặt!

Chương 83: Tâm Tư Tương Thông

Chương 84: Ta Muốn Giết Ngươi!

Chương 85: Thề Độc

Chương 86: Nhà Có Mỹ Nam!

Chương 87

Chương 88: Xuân Dược

Chương 89: Thời Cơ Đến

Chương 90: Trong Lòng Có Nhau

Chương 91: Phụ Tử Tương Kiến

Chương 92: Ta Không Kém Lão Cha!

Chương 93: Dẫn Dụ Trên Giường

https://thuviensach.vn

Chương 94: Muốn Ngươi Cùng Chết

Chương 95: Đống Phi Chiếu Cố!

Chương 96: So Tài

Chương 97: Tranh Đấu Nội Cung

Chương 98: Tranh Đấu Nội Cung 2

Chương 99: Triệt Để Cắt Đứt

Chương 100: Ban Dược Nhu Phi

Chương 101: Rắn Ăn Thịt Người

Chương 102: Linh Xà Khế Ước

Chương 103: Sự Thật Phơi Bày

Chương 104: Ngươi Thật Ác Độc

Chương 105: Tuyển Hậu Phong Ba

Chương 106: Bắt Đầu

Chương 107: Đại Điển Sắc Phong

Chương 108: Hôn Mê

Chương 109: Giao Ước

Chương 110: Gặp Nhau Lần Cuối

Chương 111: Bình An

Chương 112: Thiên Địa Chuyển Dời

Chương 113: Hắn Nhất Định Phải Chết!

Chương 114: Ngươi Thật Cực Đoan!

Chương 115: Sống Chết Không Rời!

Chương 116: Giết Gà Dọa Khỉ

Chương 117: Đáy Vực Kinh Hoàng

Chương 118: Đáy Vực Kinh Hoàng 2

Chương 119: Đáy Vực Kinh Hoàng 3

Chương 120: Đáy Vực Kinh Hoàng 4

Chương 121: Đáy Vực Kinh Hoàng 5

Chương 122: Đáy Vực Kinh Hoàng 6

Chương 123: Đáy Vực Kinh Hoàng 7

Chương 124: Đáy Vực Kinh Hoàng 8

Chương 125: Đáy Vực Kinh Hoàng 9

https://thuviensach.vn

Chương 126: Đáy Vực Kinh Hoàng 10

Chương 127: Đáy Vực Kinh Hoàng 11

Chương 128: Đáy Vực Kinh Hoàng 12

Chương 129: Đáy Vực Kinh Hoàng 13

Chương 130: Đáy Vực Kinh Hoàng 14

Chương 131: Đáy Vực Kinh Hoàng 15

Chương 132: Tại Sao Lại Là Ngươi?

Chương 133: Dần Dần Lớn Lên

Chương 134: Tránh Né Truy Đuổi

Chương 135: Sợ Hãi Cực Độ

Chương 136: Chính Diện Giao Phong

Chương 137: Chờ Mong Gặp Mặt

Chương 138: Chính Là Lúc Này!

Chương 139: Sống Chết Không Rời!

Chương 140: Tiểu Dương Vào Cung

Chương 141: Vi Có Ám Hương Đến

Chương 142: Hát Cho Ta Nghe

Chương 143: Tiểu Công Chúa Vô Lo

Chương 144: Thân Phận Bị Vạch Trần

Chương 145: Nụ Hôn Nhẹ Nhàng

Chương 146: Lăn Xuống Giường Cho Ta

Chương 147: Ngải Vân, Ta Tiễn Ngươi Xuống Địa Ngục!

Chương 148: Vương Bài!

Chương 149: Ba Ngày Cuối Cùng!

Chương 150: Đại Kết Cục – Bí Ẩn Thứ Nhất

Chương 151: Đại Kết Cục – Bí Ẩn Thứ Hai

Chương 152: Đại Kết Cục - Lấy Chết Đền Tội

Chương 153: Đại Kết Cục – Lựa Chọn Cuối Cùng

Chương 154: Đại Kết Cục – Thượng

Chương 155: Đại Kết Cục – Hạ

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Mượn Rắn Giết Người

Trong khu nhà cao cấp rộng lớn, người phụ nữ đẹp nhàn nhã ngồi trên sa lon, đôi chân nhỏ đung đưa đôi guốc cao gót da màu hồng MiuMiu, trên người là quần áo của Chanel, nước hoa cũng đến từ Chanel, khuôn mặt trái xoan, trên đôi mắt không lớn vẽ màu khói đậm, trang sức quý giá nhờ có làn da trắng làm nền mà càng lấp lánh tỏa sáng, chỉ tiếc, một thân hàng hiệu này rất mất tự nhiên, làm cho người ta cảm thấy không dễ chịu.

“Ngải Vân, cô thật sự muốn làm như vậy sao? Cô bây giờ đổi ý còn kịp.” một người phụ nữ khác nói, cũng một thân hàng hiệu ngồi ở chiếc ghế salon đối diện, người phụ này cũng rất đẹp nhưng so với người được gọi là Ngải Vân thua kém quá nhiều.

“Cô cho rằng tôi sẽ đổi ý sao?” Người phụ nữ được gọi là Ngải Vân cười cười nhìn móng tay mình vừa sơn xong.

“Ngải Vân, cô ấy là bạn tốt của cô, hơn nữa tôi cảm thấy cô ấy đối với cô rất tốt, hơn nữa… Hơn nữa cô cũng biết thứ cô duy nhất ấy sợ là rắn, nghe tới rắn là sợ hãi, nhìn thấy rắn liền khóc, mà thứ cô cho cô ấy không phải trứng rắn bình thường mà là mãng xà Thái Lan, trứng này một khi ấp nở, sẽ hù chết chết người nha.” Người phụ nữ này thần sắc có chút khẩn trương, hiển nhiên cô không hi vọng người gọi là Ngải Vân làm những chuyện này.

“Trịnh Châu có phải đã quên rồi hay không, cô có thể tới xí nghiệp Khang Huy của thành phố A để làm trưởng phòng IT là công lao của ai.” Ngải Vân nhìn chằm chằm vào Trịnh Châu giọng điệu mang theo ý cảnh cáo.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, người tên Trịnh Châu bất đắc dĩ nhìn cô một cái, vô cùng nhỏ giọng nói: “Tôi biết rõ đều là nhờ cô, không có cô tôi không thể được vào công ty này, càng không có khả năng ngồi vị trí cao như thế, nhưng là tôi muốn nói, cô ấy đối với cô thật sự rất tốt, cô sinh bệnh cô ấy một mực chiếu cố cô, mặc kệ cô đối xử với cô ấy như thế nào, cô ấy vẫn đối với cô tốt như vậy, tôi chỉ sợ cô về sau sẽ hối hận…”

“Hừ? Rất tốt với tôi?” Ngải Vân hừ lạnh một tiếng, châm chọc nói: “Cô có biết cô ta ngu như heo hay không, không sai, tôi quen cô ta từ nhỏ đến lớn, nhưng mà cô cũng biết rõ thành tích của tôi như thế nào, còn cô ta? Tôi luôn đứng nhất toàn trường, cô ta thì sao? Hạng mười từ dưới lên. Hiện tại tôi nổi tiếng trên tiến sĩ, còn cô ta? Vẫn đi làm trong nhà máy, cô cũng biết tiền lương một tháng của tôi bằng cả tiền lương một năm của cô ta cộng lại, chênh lệch như thế mà tôi làm bạn cùng cô ta? Việc này sẽ khiến người khác cười đến rụng răng “

“Vậy cô…”

“Tôi nói thật cho cô biết, tôi cùng cô ta làm bạn lâu như vậy, cũng chỉ là lợi dụng cô ta đơn thuần mà thôi, khi tôi nhàm chán có thể đến tìm cô ta, khi sinh bệnh có cô ta chăm sóc, bảo mẫu miễn phí như vậy sao tôi không muốn chứ?” Ngải Vân mỉa mai cười cười.

“Vậy vì sao phải bỏ qua?”

“Vậy thì phải trách cô ta quá mức đặc biệt rồi, cô có biết hay không, cô ta đần như vậy, ngu xuẩn như vậy, bình thường như vậy, nhát gan như vậy, ngu ngốc như vậy, vì sao đàn ông tôi thích tất cả đều thích cô ta? Vì sao những người bạn trai của tôi sau khi gặp cô ta đều như thế? Cô ta là thứ gì? Một con nha đầu làm trong nhà máy may quần áo, đồ trang điểm đều là hàng tặng rẻ tiền, hơn nữa tiền lương cô ta còn chưa đủ tôi ăn một bữa cơm, một người phụ nữ ngốc như vậy dựa vào cái gì có thể được nhiều người ái

https://thuviensach.vn

mộ như vậy? Tôi so với cô ta tốt hơn một nghìn lần một vạn lần, nhưng mỗi lần đều bị so với cô ta, tôi không cam lòng.” Cô gào thét nói.

Trịnh Châu nghe vậy khẩn trương nhìn về phía cô ta im lặng, cô cũng biết người cô ta nói không thông minh kia vì sao đào hoa như vậy, chỉ vì cô ấy thiện lương, cô ấy đáng yêu, cô ấy đơn thuần, cô ấy xinh đẹp tự nhiên lại khiến người ta nhịn không được mà muốn tới gần.

Vào lúc này, Ngải Vân đột nhiên quay người nhìn về phía Trịnh Châu tà ác cười, âm lãnh nói: “Có lẽ… Chỉ khi cô ta chết đi “ngoài ý muốn”, mùa xuân của ta mới có thể đến!”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Người Cũng Như Tên

Trong căn phòng nhỏ, một bóng dáng mảnh khảnh đang ngồi trước bàn máy tính gõ tách tách tìm kiếm tư liệu, mái tóc đen nhánh phủ trên lưng ghế nhìn hấp dẫn mê người, chỉ là cô vô cùng chăm chú không xoay người lại.

“Đinh đinh đinh ~~~~” đột nhiên tiếng chuông cửa vang lên, cánh tay trắng nõn gõ bàn phím dừng lại một chút, một giây sau, đứng dậy xoay người, chỉ thấy cô có đôi mắt trong veo, lông mày cong cong, lông mi thật dài khẽ rung, làn da trắng nõn không tỳ vết lộ ra nhàn nhạt phấn hồng, đôi môi hơi mỏng mềm mại ướt át như hoa hồng, trên mặt không thoa phấn trang điểm lại đẹp đến làm cho người ta không cách nào tin nổi, đồng thời cũng tăng thêm cảm giác gần gũi, thân thiết.

“Đã trễ thế này, sẽ là ai chứ?” Trên gương mặt xinh đẹp đầy dấu chấm hỏi, rất nhanh chóng đi đến bên cạnh soi gương một chút, một giây sau, cô cười mở cửa.

“Nguyễn Miên Miên cậu vẫn còn học sao?” Đứng ở bên ngoài là người ngày hôm qua nói chuyện Trịnh Châu, lông mày cô đang nhăn tít.

“Châu Châu sao muộn như vậy cậu còn tới nơi này, mai không đi làm sao?” Nguyễn Miên Miên nhìn về phía cô ấy khó hiểu hỏi.

“Tới thăm cậu một chút.” Nói xong, trực tiếp thay dép đi vào, Miên Miên đóng cửa lại rồi rót một ly nước, sau đó ngồi bên cạnh Trịnh Châu.

“Miên Miên cái phòng này nhỏ như vậy cậu không định đổi sao?” Trịnh Châu nhấp một miếng nước nhìn về phía cô hỏi.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Miên Miên hít sâu một hơi cười nói: “Hiện tại giá phòng của thành phố A thay đổi so với lật sách còn nhanh hơn, ở đây mặc dù nhỏ nhưng mình thấy đủ rồi, lại có xe đến chỗ làm nữa.” Miên Miên thỏa mãn nói.

“Mình nghĩ nếu cậu đi tìm Ngải Vân… Có lẽ sẽ có công việc tốt hơn cho cậu đấy…” Nói tới chỗ này, giọng Trịnh Châu càng ngày càng thấp, lòng cô cũng có chút loạn, cô là thông qua Ngải Vân mới quen với cô ấy, tuy kết giao chỉ có ba năm, cùng các cô ấy vài chục năm than tình so sánh ít càng thêm ít, nhưng cô biết rõ Miên Miên là cô gái tốt, thật sự vô cùng thiện lương cũng vô cùng đơn thuần.

“Cậu cũng biết thành tích của mình không tốt, công ty Ngải Vân lại là công ty lớn, cũng chỉ có người tài giỏi như cậu mới có thể đi trợ giúp cô ấy, kỳ thật cũng không sao…, mình cảm thấy được làm trong xưởng rất tốt a, mình quen được rất nhiều rất nhiều bạn bè, họ đã dạy cho mình rất nhiều điều, hiện tại mình đang cố gắng học tập, ha ha, tuy là vô cùng phí sức…” Miên Miên xấu hổ cười cười.

Trịnh Châu nghe cô nói như vậy, trong nội tâm có cảm giác rất phức tạp, cô biết rõ chỉ cần một câu của Ngải Vân, đừng nói không tốt nghiệp cấp hai, dù không tốt nghiệp tiểu học vẫn có thể tiến vào công ty lớn kia, vì xã hội rất thực tế, chỗ này muốn không phải văn bằng, mà là quan hệ, mà cô ta trong công ty lớn đó cùng nhiều giám đốc khác có quan hệ, chỉ cần một câu của cô ta, Miên Miên nhất định có thể đến, chỉ là…

“Trịnh Châu cậu đang suy nghĩ gì thế?” Mắt thấy cô không tập trung, Miên Miên cười hỏi.

”Miên Miên, mình nghe Ngải Vân nói có mấy công tử phú gia theo đuổi cậu, cậu có vừa ý người nào không?” Trịnh Châu hỏi thăm, cô kỳ thật rất hi vọng cô ấy tranh thủ thời gian gả đi, bởi vì chỉ có gả đi thì Ngải Vân mới không tiếp tục hại cô ấy, mà cô cũng cũng không cần rối rắm như thế, phải

https://thuviensach.vn

biết rằng, một người là chủ tạo việc làm cho cô, một người đơn thuần thiện lương làm cho cô cảm động, phải lựa chọn thật sự rất khó!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Chuyện Cũ Của Miên Miên

Nghe được câu hỏi của Trịnh Châu, Miên Miên nhịn không được cười nhẹ.

“Cậu cười cái gì?” Trịnh Châu khó hiểu hỏi.

“Không phải mình vừa ý hay không, mà là chúng tôi căn bản vốn không phải là người của một thế giới, mình biết rõ bọn họ là nhất thời thấy mới mẻ, cho dù là nghiêm túc, mình cũng vô lực trèo cao. Trịnh Châu phải biết rằng cô bé lọ lem gả cho bạch mã vương tử chỉ xuất hiện trong truyện cổ tích, mình biết rõ mình là chim sẻ, không phải phượng hoàng, chỉ là cũng không sao, bởi vì mình nguyện ý vĩnh viễn làm chim sẻ, cũng tin tưởng bản thân sẽ tìm được con chim sẻ ấm áp cho riêng mình.” Miên Miên khát khao nói.

Trịnh Châu nghe vậy, kinh ngạc nhìn về phía cô, cùng cô ấy ở chung đã lâu như vậy, biết rõ cô ấy không phải loại con gái thích hư vinh, cũng không phải loại người thấy trai đẹp liền muốn thét lên. Cô ấy người cũng như tên, Nguyễn Miên Miên, mềm yếu giống như bánh bao dễ nắn, thần kinh không ổn định, trời sinh tính nhát gan khiếp nhược, có chút châm chạp, thành tích rất kém cỏi, quên trước quên sau, tóm lại khuyết điểm con gái nên có cô ấy đều có.

Những khuyết điểm này không che giấu được sức hấp dẫn của cô ấy, cô cũng biết rõ, cô ấy mê người không phải vì cô ấy không đánh phấn trang điểm, mà là tâm cô ấy đơn thuần, tấm lòng thiện lương, còn có giọng nói vô cùng dịu dàng, giọng nói dịu dàng này thậm chí có công hiệu chưa trị, vẻ

https://thuviensach.vn

ngoài của cô ấy tốt, gần gũi, cô ấy tự nhiên, cô ấy đơn thuần, những điều này chính là thứ Ngải Vân không có.

Tuy Ngải Vân vô cùng xinh đẹp nhưng lại cho người ta cảm giác lạnh lẽo, từ khi đi học, phàm là nam sinh Ngải Vân vừa ý đều thích Miên Miên, mà Ngải Vân chỉ có thể đem những ghen ghét này hóa thành động lực cố gắng học tập, cô ta cho rằng là mình thành tích tốt nhất định người khác sẽ nghênh đón khen ngợi, chỉ tiếc, mặc kệ cô ta cố gắng như thế nào, cô ta vẫn không bằng Miên Miên, dù cho Miên Miên mỗi lần đều thất bại nhưng vẫn được các nam sinh yêu thích.

Cô cùng Ngải Vân là bạn học cấp hai, đương nhiên cũng nghe qua truyền thuyết về Miên Miên, chỉ là cô thật không ngờ truyền thuyết của Miên Miên vẫn diễn tới bây giờ. Tuy Miên Miên vô tâm, nhưng lại đã vô tình tổn thương Ngải Vân, cô ta là một cô gái tâm tư đố kị đặc biệt mãnh liệt, hôm nay cô ta có nhà cao cấp, có xe thể thao, có văn phòng, có tiền gởi ngân hàng, có thân phận, thiếu chính là một nhân vật nam chính, chỉ tiếc…

“Châu Châu cậu làm sao vậy?” Miên Miên thấy cô cả buổi cũng không nói lời nào liền hỏi.

“Không có… Không có gì.” Trịnh Châu bối rối nói, vội vàng nhấp một ngụm trà.

“Đúng rồi Châu Châu, cho cậu xem thứ này hay lắm.” Lúc này Miên Miên tựa hồ nghĩ tới điều gì, vừa dứt lời, cô liền rất nhanh đi tới phòng ngủ cẩn thận xách cái hộp đi ra, ngồi xổm trước mặt Trịnh Châu mở hộp lấy ra một cái trứng có hoa văn, một giây sau cô cười hớn hở nói “Châu Châu cậu xem, Ngải Vân nói đây là trứng chim vùng rừng lá thấp, đáng yêu a!” Nói xong lại cười sáng lạn.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Thử Nhắc Nhở

Trịnh Châu thấy thế lại không hề nở nụ cười, lông mày cô nhíu chặt, bởi vì sợ hãi trong cô càng lúc càng lớn, trời ạ, trứng mãng xà Thái Lan này sao lại trở nên sáng như thế, xem ra tiểu mãng xà này hình như có lẽ đã sắp chui ra rồi…

“Châu Châu cậu làm sao vậy? Sao sắc mặt khó coi như vậy?” Miên Miên vội vàng đem trứng bỏ vào trong hộp giữ ấm, nhẹ nhàng vươn tay vuốt trán của người bên cạnh, sợ cô ấy phát sốt không khỏe.

“Miên Miên…” Trịnh Châu bắt được tay cô cười xấu hổ, “Mình không sao.”

“Thật không có chuyện gì sao? Nếu không đêm nay cậu ở lại đây đi, cậu ngủ phòng mình, mình ngủ ghế sô pha, đã trễ như vậy đừng lái xe nữa.” Miên Miên lo lắng nói.

“Miên Miên cái trứng này hay là cậu ném đi a.” Đột ngột một tiếng, Trịnh Châu đột nhiên mở miệng nói, cô tựa hồ đã trải qua nội tâm dày vò rồi đột nhiên nhìn về phía Miên Miên, cô gái này quá thiện lương, cô ấy không thể chết…

“Ách? Vì sao hả? Mình đã nuôi lâu như vậy rồi, mình thấy chim non hình như sắp ra rồi nếu ném đi nó sẽ đáng thương a.” Miên Miên khó hiểu nhìn Trịnh Châu.

“Chim non? Ách… Miên Miên à, khi Ngải Vân đưa cho cậu đã nói là chim non sao?” Ánh mắt Trịnh Châu có chút né tránh nhìn về phía cô.

https://thuviensach.vn

“Ừm, Ngải Vân tuy nói không biết là trứng chim gì, nhưng cô ấy nói nhất định là trứng chim vô cùng đáng yêu, cậu cũng biết công việc của cô ấy bề bộn làm sao có thời gian chiếu cố cái này, cho nên nhờ mình ấp.” Miên Miên rất tự nhiên cười cười.

“Thế nhưng… Thế nhưng vạn nhất đây là trứng rắn thì sao?” Ánh mắt Trịnh Châu bối rối né tránh không dám nhìn thẳng cô, lại cẩn thận hỏi.

Nghe vậy, thân thể Miên Miên hơi run run một chút, bờ môi run rẩy nói: “Cậu… Cậu đừng… đừng nói giỡn, phải biết rằng mình học không cao nhưng Ngải Vân học rất cao đấy, trứng rắn cùng trứng chim, cô ấy sẽ phân biệt được.” Nói xong, thân thể Miên Miên vẫn ngăn không được có chút run rẩy, hiển nhiên cô nghe tới rắn liền vô cùng sợ hãi.

Trịnh Châu nhìn thấy bộ dáng sợ hãi kia, trong nội tâm rất là áy náy. Trước khi Ngải Vân đưa trứng rắncho Miên Miên đã tìm người ấp qua, chỉ cần thêm mười ngày nữa là trứng nở rồi, mà cô thấy cái trứng rắn này đã sáng như thế liền biết, nó rất nhanh sẽ phá xác chui ra.

Người quen Miên Miên đều biết, cô ấy sợ nhất chính là rắn, cơ hồ nghe thấy rắn là biến sắc, nhìn thấy rắn liền sợ thét lên thút thít nỉ non, mà Ngải Vân cho cô ấy không phải là rắn bình thường, mà là Cự Mãng… Cô không dám nghĩ đến cảnh Miên Miên nhìn thấy trứng rắn nở ra sẽ có tâm trạng như thế nào…

“Miên Miên.” Trịnh Châu đột nhiên nhìn về phía cô lần nữa hỏi: “Miên Miên nếu… Mình nói là nếu bạn tốt nhất của cậu lừa cậu, thậm chí sự lừa gạt này có thể đưa cậu vào chỗ chết, cậu sẽ làm sao?”

“Ách? Châu Châu sao cậu lại hỏi điều kỳ quái như thế?” Đột nhiên cô cười cười nói: “Ai nha, bạn của mình đều là người lương thiện, họ sẽ không đối với mình như vậy đâu, cậu xem phim truyền hình nhiều quá rồi.” Miên

https://thuviensach.vn

Miên vô cùng tự tin nói, đứng dậy "Được rồi…, cậu hôm nay thật kỳ quái, xem ra chắc chắn là rất mệt rồi, qua phòng ngủ của mình ngủ đi."

"Không được, mình còn có việc, mình đi trước." Trịnh Châu cầm lấy túi xách mở cửa ra biến mất nhanh như một cơn gió, nhanh chóng như vậy khiến Miên Miên không tự giác nhíu mày, cô ấy đến tột cùng là làm sao vậy?!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Chết Ngoài Ý Muốn

Hôm sau, đúng bảy giờ chuông báo thức vang lên, Miên Miên ngáp một cái, duỗi lưng mệt mỏi. Một ngày mới lại đến, vừa vệ sinh cá nhân xong cô liền đem "trứng chim" yêu thích đặt trong lòng bàn tay vô cùng vui vẻ chuẩn bị đi leo núi.

Từ khi nuôi ấp quả trứng này, tâm tình của cô đặc biệt vui sướng, bởi vì cô đã mơ một giấc mộng, thấy quả trứng cô nuôi ấp ra một con chim đủ màu sắc xinh đẹp giống như phượng hoàng. Lúc trước Ngải Vân có nhắc nhở mỗi sáng sớm đều phải lên đây để cho trứng chim hô hấp không khí trong lành nhất, như vậy có giúp chim non sớm ngày phát triển, vì thế, Ngải Vân đã đặc biệt dặn cô phải đến đỉnh núi Phượng Hoàng Sơn.

Trên đỉnh núi có dựng một cái mộc bài, trên đó tì mỉ viết, "trên này nguy hiểm xin đừng tới gần" hơn nữa bên cạnh mộc bài có một hành lang lưới sắt, vì phòng ngừa người khác vượt qua, nhưng người bình thường cho tới bây giờ cũng sẽ không tới gần, ai không sợ chết chứ? Ở chỗ này, phía dưới đỉnh núi là vực thẳm vạn trượng, từ trên có thể nhìn thấy sườn đồi phía dưới là sương mù lượn lờ, khiến người ta chỉ nhìn cũng đủ khiếp đảm.

Nhưng Ngải Vân lại nói, chỉ có không khí tại đây mới có thể giúp chim non sinh trưởng vì dù sao thành phố A cùng Thái Lan kém quá xa. Vì để cho "chim non" sớm ra đời, hấp thụ tinh hoa thiên nhiên nhiều hơn, ngoại trừ mưa to, cô đều làm theo yêu cầu của Ngải Vân mỗi sáng sớm lên nơi này.

"Chim non chim non, mày phải hấp thụ không khí trong lành nhiều hơn, sớm chút nở ra giương cánh bay lượn nha," Liên tục lẩm bẩm n lần nói

https://thuviensach.vn

chuyện với con chim bên trong tay.

Mang theo "trứng chim" đi tới đỉnh núi, cô rất quen thuộc tránh được những người buổi sáng tới đỉnh núi luyện công, hôm nay khí trời thật sự vô cùng sáng sủa, vạn dặm không mây, trời xanh cũng vô cùng tươi đẹp, cảnh đẹp thiên nhiên luôn khiến con người rung động.

"Chim nhỏ chim nhỏ, mày nên thức rồi, nhìn xem, hôm nay mặt trời thật rực rỡ, không khí trong lành cỡ nào, mày đã ngủ lâu như vậy cũng nên thức rồi." Nguyễn Miên Miên nhẹ nhàng vuốt ve trứng trong tay nhìn về phía mặt trời trong nội tâm thấy ấm áp.

Tiếng "xoẹt xoẹt~" đột ngột vang lên, cái trứng trong tay cô phát ra tiếng động, Miên Miên vôi vàng nhìn, chỉ thấy quả trứng trong tay cô bắt đầu có chút lay động, lòng cô lập tức thót tới cổ họng, trời ạ, chẳng lẽ chim nhỏ đã sắp nở?!

Nguyễn Miên Miên khẩn trương không thôi, vội vàng đặt quả trứng trong tay trên tảng đá, cô ngồi trước mặt quả trứng, cô đã chuẩn bị tốt để "chim non" nhìn thấy cô, chim nhỏ chim nhỏ, ta đã chờ mày lâu rồi đấy!

"Xoẹt xoẹt~" một tiếng, vỏ trứng rốt cục cũng vỡ, kỳ quái chính là bên trong truyền ra không phải tiếng chíp chíp, mà là tiếng Híz-khà zz Hí-zzz khác lạ, Miên Miên khó hiểu nhíu mày, đúng lúc này, một con rắn nhỏ đầu có vằn phá vỏ mà ra, vươn cái đầu rắn trơn mượt của nó, mắt Nguyễn Miên Miên lập tức trừng lớn như gặp quỷ, một giây sau, một tiếng kêu hoảng sợ vang khắp Phượng Hoàng Sơn.

"Rắn… rắn… rắn rắn" Nguyễn Miên Miên bị hù run cả người, chân không ngừng lui về phía sau, mà con rắn kia vừa thô vừa to lại như vô tội nhìn cô, đại khái là do kết quả của việc cô mỗi ngày cùng nó "trứng giáo", nó tựa hồ nhận ra tiếng nói của cô, vì vậy bắt đầu bò về phía cô.

https://thuviensach.vn

Nguyễn Miên Miên sớm đã bị hù đến nhũn ra, lại thấy con rắn này hưng phấn bò tới chỗ cô, cô rốt cuộc chịu không được mãnh liệt thối lui, ai ngờ cô quên đằng sau là vực sâu vạn trượng, ngay sau đó, hai chân cô bước vào không khí, thoáng cái té xuống, trong khi té xuống, trong đầu cô lập tức hiện lên tiếng nói… "nếu bạn tốt nhất của cậu lừa cậu, thậm chí sự lừa gạt này có thể đưa cậu vào chỗ chết, cậu sẽ làm sao?"

Đột nhiên, cô tựa hồ nghĩ tới điều gì, Ngải Vân, đây hết thảy đều là Ngải Vân làm, chỉ tiếc khi cô hiểu ra, cô đã bước sang một thế giới khác…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Cô Đã Xuyên Qua

Ưm… Ưm… ồn ào quá…, đáng ghét, ai sờ tới sờ lui trên người cô vậy? Nguyễn Miên Miên không thoải mái phất phất tay muốn thoát khỏi cảm giác không tự nhiên vì có người bên cạnh này, thế nhưng đôi tay này tựa hồ sờ không biết mệt, cô nhắm mắt nghiêng người, ai ngờ đôi tay này hết sức nhỏ mà trơn mềm lại sờ sau lưng nàng, Miên Miên da gà tất cả đứng lên rồi.

“Đáng ghét, đừng sờ nha, tôi muốn ngủ!” Rốt cục, dưới sự sờ mó của người nào đó, cô không kiên nhẫn nghiêng người, trừng người gây ra họa không vui lầm bầm.

“Tiểu thư, người cuối cùng cũng tỉnh rồi?!” Trước mặt cô truyền đến một tiếng reo vạn phần vui sướng, Nguyễn Miên Miên cẩn thận nhìn tiểu nha đầu đại khái chỉ có mười ba mười bốn tuổi này, khó hiểu nhíu mày, cô ấy là ai a, sao cách ăn mặc quái dị như thế? Tiểu thư trong miệng cô ấy là ai?!

“Tiểu thư tỉnh, tiểu thư tỉnh…” Không đợi Nguyễn Miên Miên mở miệng hỏi thăm, cô ấy liền hưng phấn kêu to chạy ra ngoài.

“Ồ? Chuyện gì xảy ra, đây đến tột cùng là đâu?” Nguyễn Miên Miên nhìn mọi vật trong phòng đều làm bằng đá mà vô cùng hiếu kỳ, không đúng, cô nhớ rõ hôm nay trứng chim của cô ấp ra một con rắn, sau đó, cô sợ tới mức té xuống Thâm Uyên, trời ạ, chẳng lẽ cô đã xuyên qua?!

Lập tức, cô đã bị ý nghĩ này làm kinh ngạc không biết nên nói gì, nếu thật sự đúng như vậy, như vậy, cô đến tột cùng xuyên tới nơi nào?! Mà chủ nhân thân thể này tại sao lại chết?

https://thuviensach.vn

Không đợi cô suy nghĩ cẩn thận, lòng cô lại suy sụp xuống, bởi vì cô đột nhiên nghĩ đến một chuyện khác…

Cô rốt cuộc cũng hiểu rõ lí do Trịnh Châu khác thường, cũng hiểu được cô ấy có ý gì rồi, đại khái Châu Châu cũng không muốn cô chết a, chỉ tiếc, cô ấy lại là cấp dưới của Ngải Vân, có lẽ lương tâm cắn rứt, cho nên cô ấy muộn như vậy còn tới khuyên cô bỏ cái trứng kia, chỉ là cô nằm mơ cũng không nghĩ tới Ngải Vân sẽ muốn cô chết…

Cô cùng Ngải Vân quen nhau từ năm đầu tiểu học, cho tới giờ 23 tuổi, nhiều năm như vậy, cô đã sớm coi cô ấy như chị em ruột, cô bao dung tính tình giống đại tiểu thư của cô ấy, bao dung cô ấy vô lý quậy phá, thật không nghĩ đến, cô thật lòng lại đổi lấy sự đối đãi như thế của cô ấy, cô ấy muốn cô chết… Còn là cái chết "khác loại" như thế!

Chỉ là Ngải Vân nằm mơ cũng sẽ không nghĩ tới, cô không những không chết, lại ngoài ý muốn xuyên không, xuyên đến một thế giới khác sống tiếp, nhưng, trải qua chuyện này, lòng của cô đã chết hơn phân nửa, bị bạn tốt nhất hại chết, loại tâm tình này cho dù ai cũng không thể bình tĩnh.

"Cha, mẹ, con gái thực xin lỗi hai người, con kết bạn không đúng người sau này không thể chăm sóc cha mẹ, con tin anh hai chị dâu sẽ đối đãi tốt với cha mẹ, sớm ngày quên con đi, nhất định phải vui vẻ, nhất định phải hạnh phúc…" Nói xong, Nguyễn Miên Miên cũng nhịn không được hai tay che mặt khóc ồ lên…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Hiện Trạng Đáng Sợ

Một mình nức nở hồi lâu, Nguyễn Miên Miên cũng không thấy nha hoàn kia tới, cố nén nhịn củng cố tinh thần, thôi, ông trời cho cô một cơ hội trùng sinh, cô sao có thể dễ dàng vứt bỏ, sống ở đâu thì theo phong tục ở đấy a!

Nghĩ thế, cô liền bắt đầu dò xét, cả gian phòng khí chất cổ điển, chẳng lẽ cô giống trong tiểu thuyết miêu tả xuyên không đến cổ đại sao? Một giây sau, cô lại bác bỏ ý nghĩ này, nếu là cổ đại, vì sao cả phòng đều là đá? Giường đá, bàn trang điểm bằng đá, bàn đá, ghế đá…

Thiết kế ở đây thật sự rất đặc biệt a, chẳng lẽ cô đã đến Thạch Đầu quốc? Nghĩ tới đây, trên gương mặt đầy nước mắt của cô rốt cục cũng xuất hiện một chút ý cười, quốc gia kỳ quái a!

Nhớ lại vừa mới nghe được tiểu nha đầu kia gọi cô là tiểu thư, có thể thấy, chủ nhân thân thể này đích thị là thiên kim a, chỉ là thiên kim tiểu thư này tại sao lại rời khỏi thân thể mình? Chẳng lẽ lại giống như trong tiểu thuyết viết bị ép hôn? Hay là tiểu thư này trong phủ không được đối xử tốt? Cô nghĩ không ra.

Đúng lúc này, cô vô tình thoáng nhìn qua trên bàn, ồ, đây không phải là gương sao? Gương đồng a, chẳng lẽ cô thật sự xuyên không đến cổ đại? Cũng một giây sau, cô không thèm nghĩ vấn đề này nữa, mà chỉ muốn xem chủ nhân thân thể này đến tột cùng bộ dạng dài ngắn thế nào, nghĩ tới liền vén chăn lên chuẩn bị đi nhìn dáng vẻ hiện tại của mình, chỉ là ai cũng không ngờ, trong khoảnh khắc tấm chăn được vén lên, một tiếng kêu hoảng sợ tràn đầy cả gian phòng.

https://thuviensach.vn

“A …..yêu quái a….” Nguyễn Miên Miên dùng toàn bộ sức lực lớn tiếng la lên, mắt cô bởi vì thấy cái “chân” kia của mình mà mở to hơn mắt bò, cả thân thể đều run rẩy run rẩy không thôi, hàm răng run lên đập vào nhau phát ra tiếng “lập cập lập cập…”, trời ạ, cái “chân” kia… NO, đây không phải là chân, đó là một cái đuôi, đúng hơn là một cái đuôi rắn có vẩy…

“Không… Sẽ không đâu… Cái này… Nhất định nhất định là ảo giác, đúng… phải… Là ảo giác” Nguyễn Miên Miên run giọng cố gắng thôi miên mình, ngay sau đó cô vừa điên cuồng nuốt nước miếng muốn dùng cách này để giảm bớt cảm giác sợ hãi, vừa cẩn thận từng chút một đưa tay ra, chỉ thấy tay cô nhẹ nhàng run rẩy đặt trên cái đuôi sờ một cái, lập tức, cảm giác lạnh buốt kia làm cho cô lần nữa thét lên không thôi.

“Ah …rắn… rắn… rắn rắn rắn ——” Nguyễn Miên Miên rống lớn, một giây sau, cô bởi vì không chịu được sợ hãi như vậy, cả người lập tức trở thành trạng thái cương thi, cứng ngắc ngã xuống giường triệt để hôn mê bất tỉnh, chỉ là ngất đi nên cô không biết, chờ đợi cô sẽ là sự thật so với cái này còn đáng sợ hơn…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Cha Mẹ Mới

“Như thế nào còn bất tỉnh?” Một giọng nữ phi thường dịu dàng sốt ruột hỏi.

“Phu nhân đừng gấp, ta thấy tiểu thư là bị sợ ngất đi.” Một giọng khác có chút già nua nói.

“Bị dọa ngất à? Đứa nhỏ này gan lớn cũng không phải ngày một ngày hai, từ nhỏ đến lớn chỉ có nó hù dọa người khác, còn ai có thể hù dọa nó hay sao?” Người nói chuyện là một giọng nam khác, giọng nói này có chút hùng hậu.

“Lão gia…” Giọng nữ này nghe rõ ràng có chút không vui thoáng qua.

“Lão gia phu nhân hai người không cần lo lắng, lão phu viết cho nàng ít thuốc định thần, không bao lâu nàng sẽ tỉnh lại.” Đại phu lớn tuổi đứng dậy nói.

“Đa tạ đại phu, Tiểu Hồng mau đưa Vương đại phu đi lĩnh tiền.” Phu nhân nói gấp.

Nha hoàn tên Tiểu Hồng đưa đại phu xuống, lúc này, nữ tử mỹ mạo liền xoay người đến, bà có một dung nhan phi thường xinh đẹp, tuy đã có một đứa con lớn như vậy, nhưng vẫn bảo trì được dáng vẻ thanh tân.

“Tiểu Liễu nàng không cần lo lắng, Miên Miên không có việc gì.” Thấy thê tử xinh đẹp của mình nhíu mày không yên, nam nhân anh tuấn lo lắng đem nàng ôm vào lòng an ủi.

https://thuviensach.vn

“Ách…” Đúng lúc này, mày Nguyễn Miên Miên không tự giác nhíu lại.

“Lão gia phu nhân, tiểu thư tỉnh.” Nha hoàn Tiểu Thúy hưng phấn nói.

“Miên Miên, Miên Miên…” Phu nhân dung mạo xinh đẹp ngồi bên giường Miên Miên, lo lắng nắm tay nàng nhẹ giọng gọi.

“Yêu quái… Yêu quái… Yêu quái…” Miên Miên nhắm chặt hai mắt miệng không ngừng lặp lại những lời này, sắc mặt trắng bệch, bộ dáng cực kỳ khó chịu.

“Yêu quái?” Nghe vậy, mọi người khó hiểu nhìn nhau, yêu quái? Ở đâu ra yêu quái?!

“Miên Miên con tỉnh a, con đừng dọa mẫu thân, Miên Miên…” Phu nhân lo lắng la lên.

“Yêu quái a…” Trong lúc đó, Nguyễn Miên Miên thoáng cái từ trên giường ngồi dậy, vẻ mặt có chút hoảng hốt.

“Miên Miên, Miên Miên con làm sao vậy, đừng dọa mẫu thân.” Bên tai Nguyễn Miên Miên truyền đến giọng nói vô cùng dịu dàng, ừm? Ai đang gọi nàng?!

Lúc này, theo giọng nói lo lắng, Miên Miên nghiêng đầu nhìn bà, lập tức bị dung nhan xinh đẹp của bà làm rung động, trên gương mặt xinh đẹp của bà thật buồn bã, “Miên Miên, con còn có chỗ nào không thoải mái sao? Nói cho mẫu thân biết.”

“Làm sao người biết con tên Miên Miên?” Nguyễn Miên Miên khó hiểu hỏi.

“Nha đầu, đã bảo con không được một mình đi bơi, con xem con thiếu chút nữa đã bị chết đuối, như thế nào, hiện tại ngay cả mình tên gì cũng

https://thuviensach.vn

không biết rồi hả?” Nam nhân có chút bất mãn nói.

“Lão gia sao người lại dọa Miên Miên, đại phu không phải đã nói rồi sao, thời gian Miên Miên trong nước quá dài, có lẽ sẽ mất trí nhớ tạm thời, người đừng quát nó như vậy.” Nữ tử dung mạo xinh đẹp không vui nói, nghe vậy, nam nhân anh tuấn không nói gì nữa.

“Miên Miên a, con họ Nguyễn, tên Nguyễn Miên Miên, đây là phụ thân con, ta là mẫu thân, con yên tâm, đại phu nói con có thể sẽ bị mất trí nhớ tạm thời nhưng không bao lâu sẽ khôi phục.” Nguyễn phu nhân dịu dàng nói.

“Mẫu thân…” Miên Miên nhẹ gọi một tiếng, thật sự trùng hợp a, thì ra, nàng cũng là Nguyễn Miên Miên, nhưng không đợi nàng vui sướng liền lập tức nhớ tới chuyện trước đó, vì vậy khẩn trương nắm cánh tay Nguyễn phu nhân la lên: “Mẫu thân, con là yêu quái, con là yêu quái a…”

Mọi người nghe nói lần nữa ngây ngẩn cả người, Miên Miên thấy mọi người vạn phần khó hiểu nhìn mình liền buông tay ra nói: “Thật đó, con không lừa mọi người, con có đuôi rắn, đuôi rắn thật lớn thật lớn.” Nói xong, vội vén chăn lên muốn cho mọi người xem rõ, ai ngờ lúc này đây, đuôi rắn khi trước nàng thấy đã biến mất, chỉ có một đôi chân bóng loáng trắng noãn…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Thần A Cứu Nàng

Mắt thấy đuôi rắn vừa mới nãy đã biến thành một đôi chân trắng noãn, Miên Miên không thể hiểu được đây là tình huống gì, vì vậy sốt ruột nhìn mọi người nói: “Chuyện gì xảy ra, vừa rồi còn một cái đuôi rắn sao bây giờ lại không có?”

“Miên Miên con không sao chứ?” Nguyễn phu nhân vạn phần lo lắng hỏi thăm.

“Miên Miên…” Tựa hồ cũng ý thức được tính nghiêm trọng của câu chuyện, Nguyễn lão gia trên mặt cũng xuất hiện lo lắng.

“Chuyện gì xảy ra? Con rõ ràng thấy đuôi rắn của mình, sao giờ không thấy, trời ạ, chẳng lẽ con yêu quái đuôi khi không có người mới xuất hiện sao?” Miên Miên hoảng sợ kêu lên, dáng vẻ phi thường sợ hãi.

“Miên Miên…” Nguyễn phu nhân vội đỡ lấy Miên Miên không ngừng lắc lư la lên.

“Con là yêu quái, con thật là yêu quái, mẫu thân nhanh lấy dao đến, con đi chết, conphải chết, con không muốn đuôi rắn, con không muốn… Không muốn a…” Miên Miên nghĩ đến đuôi rắn lúc trước cả người liền không nhịn được run rẩy cùng khiếp đảm, có lẽ chỉ có chết mới không có chuyện gì?

“Miên Miên con bình tĩnh một chút.” Nguyễn phu nhân giọng điệu hơi cao một ít, bà muốn ngăn Miên Miên đang kinh hoảng bình tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

“Không muốn, con muốn chết, đuôi rắn thật đáng sợ, thật đáng sợ…” Miên Miên căn bản không nghe được lời Nguyễn phu nhân nói, nàng một mực suy nghĩ việc trước đó.

“Miên Miên con không phải yêu quái, chúng ta cũng có đuôi rắn.” Trong lúc đó, giọng Nguyễn phu nhân cao lên rất nhiều lần, khiến Miên Miên ngây ra một lúc, kinh ngạc nhìn về phía bà hỏi: “Người vừa mới nói gì?

Nguyễn phu nhân không trả lời nàng…, mà đứng dậy nhìn mọi người, thấy mọi người gật gật đầu, chợt Miên Miên chỉ cảm thấy trước mắt lóe sáng, một giây sau, hình ảnh trước mắt khiến nàng thét lên khủng bố, Nguyễn phu nhân, Nguyễn lão gia, nha hoàn hạ nhân vừa mới đứng trong phòng chân còn bình thường lập tức đều biến thành đuôi rắn thật dài…

“A……. rắn a….” không ngoài dự kiến, Nguyễn Miên Miên lần nữa hôn mê bất tỉnh.

--- --------Nửa tháng sau---- --------

“Tiểu thư người ăn một chút a.” Tiểu Thúy đem thức ăn đặt trên bàn nhẹ giọng gọi Nguyễn Miên Miên ngồi trên giường.

“Đã biết, ngươi đi ra ngoài đi.” Nguyễn Miên Miên vô lực nói.

Nghe vậy, Tiểu Thúy chỉ có thể bất đắc dĩ rời khỏi.

Nguyễn Miên Miên vô lực nhìn về phía mái hiên, nội tâm bi thương tới cực điểm, nửa tháng rồi, nàng không đếm được mình đã sợ ngất bao nhiêu lần, thần a, cứu nàng a, có ai có thể nói cho nàng biết vì sao người khác không phải xuyên không trở thành tiểu thư thì là quý phi, kỳ thật nàng chưa từng có yêu cầu nhiều, chỉ hi vọng mình có thể là một người bình thường là được rồi, nhưng vì sao lại cho nàng trở thành súc sinh?

Súc sinh thì súc sinh a, nhưng vì sao lại là một con rắn…

https://thuviensach.vn

Trời ạ, cuộc đời này nàng sợ nhất là rắn, mà nàng lại xuyên không đến ổ rắn, còn trở thành một con rắn????

"Thần a, người cứu tôi đi, dẫn tôi đi a…" Nguyễn Miên Miên vô lực thút thít nỉ non nói, ô ô, quá không may, thật sự quá không may, nàng muốn chết, thật sự muốn chết, nhưng từ khi nàng nhiều lần té xỉu về sau, Nguyễn lão gia liền thay đổi phòng khác cho nàng, đổi thành một gian phòng toàn bộ đều là bọt biển, ở chỗ này, muốn chết thật đúng là không dễ dàng…

Thở dài rất lâu, nàng vẫn miễn cưỡng ăn một chút, thôi thôi, Nguyễn phu nhân không phải nói là Xà vương Thụy Tuyết quốc có lệnh mọi người không được tùy tiện kéo đuôi dạo phố… Mà trong phủ sau khi nàng nhiều lần bị sợ ngất đi đã đưa ra một đạo ý chỉ, mặc kệ lúc nào cũng không được lộ đuôi ra, kẻ trái lệnh phạt nặng!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Nhìn Thấy Giao Phối

Nguyễn Miên Miên ăn no, rốt cục quyết định đi một vòng quanh phủ, trong thời gian nửa tháng này, nàng sớm đã thấy qua mặt mũi của mình, vốn tưởng rằng là bộ dạng khác, lại không nghĩ rằng lại giống khuôn mặt ở thế kỷ 21 như đúc, có lẽ, cái này là ý trời a, được rồi, chỉ cần nàng không lộ ra đuôi rắn, mọi người không lộ đuôi rắn nàng có thể miễn cưỡng sống sót a?!

Thụy Tuyết quốc, đây là một quốc gia nàng chưa từng nghe nói qua, tên nghe vô cùng ưu mỹ, có ai ngờ được lại là xà quốc chứ…

Nhưng mà, đêm ở đây, thật khiến nàng yêu thích không thôi, giờ phút này, bầu trời giống như lau qua, không có một áng mây mù, một vầng trăng lấp lánh ánh sáng bạc, đọng trên màn đêm đen, như một chiếc đèn lồng lớn, chiếu sáng toàn bộ kỳ hoa dị thạch trong phủ, mọi vật đều hiện lên một cách thần bí mà xinh đẹp.

Hít sâu một hơi, nàng từ trong đêm yên tĩnh đi ra ngoài, từ khi tỉnh lại đã lâu như vậy, cũng nên nhìn một chút, cẩn thận đẩy cửa phòng ra, Tiểu Thúy ngoài cửa cũng không biết chạy đi nơi nào rồi, Miên Miên bất đắc dĩ nhún nhún vai rất nhanh đi trong màn đêm.

Trong phủ này thật sự rất lớn, hòn non bộ núi giả đều vô cùng xinh đẹp, nàng nhớ rõ Tiểu Thúy nói cho nàng biết, ở chỗ này, không có rắn, chỉ cần sinh ra đã là nửa người nửa rắn, không tới vài ngày, những… đứa trẻ nửa người nửa rắn này sẽ có hai chân của mình, mà nàng tại sao lại hiện thân thì là do rơi xuống nước, rắn vào trong nước đại bộ phận đều hiện nguyên hình, mà nàng trước đó suýt chút chết đuối đương nhiên sẽ lộ nguyên hình.

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe chuyện này liền im lặng, nàng không cách nào nói cho mọi người biết, Nguyễn Miên Miên kia đích thật đã bị chết đuối, nhưng khi thấy Nguyễn phu nhân cùng Nguyễn lão gia đối với nàng tốt như vậy, nếu nàng nói ra chưa chắc họ sẽ tin tưởng, nếu tin, cũng nhất định sẽ rất thống khổ, mà thôi, đi một bước tính một bước vậy.

Cứ như vậy, Miên Miên cũng không biết mình đã đi tới nơi nào, khi nàng muốn trở về lại không biết đường nào là đường về, trời ạ, phủ này cũng quá lớn a? Nàng đến tột cùng là đang nơi nào đây?

“Sơn… Ta nóng quá… Nóng quá…” Chợt tai Miên Miên lại nghe được tiếng nói kì lạ, ách? Đã trễ thế này còn có tiếng như vậy, ồ, giọng nói này rất quen thuộc, hình như là Tiểu Thúy, đã trễ như vậy nàng ở chỗ này làm gì? Aiz, đúng rồi, đến hỏi nàng xem trở về đi thế nào, vì vậy, Miên Miên rất nhanh đi theo hướng phát ra tiếng nói.

“Tiểu tâm can của ta đừng nóng vội! Ta còn chưa nếm đủ nàng…” Sơn trêu chọc bộ ngực Tiểu Thúy đang nằm trên đất.

“Sơn, ta thật khó chịu, ta muốn… ngươi nhanh giúp ta, ta muốn chết rồi…” Tiểu Thúy bất mãn lầm bầm nói.

Miên Miên giờ phút này đã đi tới, đứng sau hòn non bộ thấy bọn họ trần truồng trước mắt của nàng lập tức khẩn trương không cách nào hô hấp, nàng cho dù đần cũng biết đây là chuyện gì, nhưng mà hai người đang mê say kia, như thế nào cũng không nghĩ tới đứng sau lưng đang nhìn bọn họ là đại tiểu thư của bọn họ.

“Bảo bối, nàng sẽ không chết, ta đến cho nàng.” Gia đinh tên Sơn hôn lên môi Tiểu Thúy, chỉ thấy tay hắn nâng mông nàng lên, tiến vào trong cơ thể nàng, hắn cuồng mãnh thẳng tiến vào hoa hành trơn ướt của nàng, rồi chậm rãi rút khỏi, nhiều lần va chạm như thế khiến thân thể nàng run rẩy, đúng lúc này, hai người bởi vì quá mức kích tình, nơi vừa còn là đùi người

https://thuviensach.vn

lập tức hiện nguyên hình, chỉ thấy hai cái đuôi rắn vừa thô vừa to chăm chú quấn giao, giờ phút này còn không ngừng trở mình quấy đập, thậm chí nàng có thể nghe được tiếng ‘tư tư’ phát ra khi giao phối, xem ra hai người vẫn còn kích thích.

“A … rắn giao phối…” Nguyễn Miên Miên nhìn thấy bọn họ lộ ra đuôi rắn giao phối không khống chế nổi lớn tiếng hét ầm lên, một giây sau không ngoài dự đoán nàng ngã nhào trên đất lần nữa hôn mê bất tỉnh…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Tuyển Tú Nữ

Đợi nàng tỉnh lại đã qua hai ngày, trong lúc này tiểu Thúy cùng gia đinh tên Sơn kia đã bị Nguyễn lão gia đuổi ra khỏi phủ làm cấm giới lần nữa trịnh trọng nói rõ phàm là người nào tự tiện lộ đuôi ra lập tức bị đuổi khỏi cửa, Miên Miên sau khi biết chuyện vô cùng áy láy, nàng thật sự không muốn thương tổn bất kì ai, chỉ là nàng nhìn thấy thân rắn thật sự rất sợ hãi, nàng không phải cố ý, thật không phải là cố ý đâu…

“Miên Miên đừng sợ, mẫu thân sẽ không để người ta dọa con,” Nguyễn phu nhân đau lòng ôm nàng vào ngực nhẹ giọng dỗ dành.

Miên Miên trong giọng nói dịu dàng của bà dần tỉnh lại, những ngày này Nguyễn phu nhân đối với nàng tốt, nàng không chỉ nhìn trong mắt càng cảm động trong lòng, bà tựa như mẹ ruột của nàng cũng dịu dàng thiện lương như vậy.

“Aiz…” Nguyễn lão gia thấy thế thở dài một hơi.

Nghe được Nguyễn lão gia tiếng thở dài, Miên Miên từ trong lòng Nguyễn phu nhân ngước mắt nhìn về phía ông hỏi “Phụ thân, nữ nhi không tốt làm cho người lo lắng…”

Nguyễn lão gia nghe vậy phất tay bảo bọn hạ nhân ra ngoài, giờ phút này trong phòng cũng chỉ còn ba người bọn họ, lúc này Nguyễn lão gia bưng ghế ngồi bên người Miên Miên thở dài nói: “Miên Miên con như vậy làm sao cha yên tâm để con tiến cung a!”

“Ách? Tiến cung?” Nghe vậy, Miên Miên khó hiểu nhìn Nguyễn lão gia rồi lại nhìn Nguyễn phu nhân, nàng không rõ ông nói vậy là có ý gì, tiến

https://thuviensach.vn

cung? Tiến cung cái gì?!

“Lão gia cứ yên tâm đi, đại phu không phải đã nói rồi sao, Miên Miên chỉ là đôi lúc cho rằng mình là dị loại, loại sợ hãi này cũng bình thường, ta tin tưởng không bao lâu nó sẽ khôi phục, Tử Tinh cung này nhất định muốn vào ” Nguyễn phu nhân nói gấp.

“Ách?” Nghe vậy, Miên Miên kinh ngạc nhìn Nguyễn phu nhân, bà vô cùng thương yêu nàng, vì sao lần này có thể nói như vậy? Tiến cung, chẳng lẽ hai người luôn miệng nói tiến cung là chỉ hoàng cung sao?!

Mắt thấy Miên Miên vẻ mặt mờ mịt, Nguyễn phu nhân vội kéo tay nàng nhẹ giọng nói: “Miên Miên a, đại khái con đã quên, ba ngày sau chính là lúc con vào cung, thân phận của con là một trong những tú nữ đợi tuyển lần này, mà nam nhân con muốn gả là đương kim Xà vương bệ hạ.”

“Xà vương? Đó… Đó chẳng phải là một đại mãng xà???” Miên Miên nhịn không được lên tiếng kinh hô.

Nghe vậy, Nguyễn phu nhân vội bụm miệng nàng lại nhíu mày quát lớn: “Không thể vô lễ, sao có thể nói bệ hạ như vậy chứ? Người là Xà vương chúng ta vô cùng tôn kính, về sau những lời này không thể nói lung tung, sẽ đưa tới họa sát thân đấy!” Bà vội nhắc nhở.

Nghe Nguyễn phu nhân quát lớn, Miên Miên vội lộ ra vẻ có lỗi, ách, mặc kệ đại mãng xà này đến tột cùng là lợi hại như thế nào, nàng cũng không muốn gả cho hắn, từ khi tới xà quốc này, nàng đã bỏ đi mộng tưởng ‘phu quân chim sẻ’, hơn nữa tự nói với mình, từ nay về sau cho dù là cô độc đến chết cũng không muốn gả cho rắn, huống chi đây là một đại mãng xà vô cùng lớn…

“Phụ thân, con có thể không đi tham gia tuyển tú không, con không muốn làm tú nữ cũng không muốn xuất giá, con chỉ muốn ở bên cạnh

https://thuviensach.vn

người cùng mẫu thân ” Miên Miên vội làm nũng nói, làm ơn đi…, đừng để nàng tiến cung, đừng để nàng gả cho mãng xà!

“Như thế nào? Con không muốn tiến cung?” Nguyễn phu nhân vạn phần kinh ngạc.

“Đúng vậy a, mẫu thân, Miên Miên không muốn đi làm tú nữ, cũng không thèm làm phi tử xà gì, Miên Miên chỉ hi vọng ở bên người hai người.” Nguyễn Miên Miên vội gật đầu giống gà con mổ thóc, giữ nàng lại a, tuy đây cũng là ổ rắn, nhưng số lượng rắn so với cái gì cung kia ít hơn rất nhiều a, không phải suy nghĩ, nàng biết rõ, chỗ đó nhất định là một ổ rắn lớn lớn lớn, nàng không muốn đi, càng không muốn đi gặp mãng xà bệ hạ cực lớn vô cùng lớn kia!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Trở Thành Tú Nữ

Chứng kiến bộ dáng Miên Miên vẻ mặt chờ mong, khiến Nguyễn lão gia cùng Nguyễn trong lòng phu nhân ngũ vị tạp trần không biết tư vị gì…

“Làm sao vậy? Không thể sao?” Miên Miên cẩn thận nhìn về phía bọn họ dò hỏi.

“Aiz… Tại Thụy Tuyết quốc, phàm là nữ tử tròn mười sáu tuổi đều phải qua tầng tầng tuyển chọn mới có thể trở thành tú nữ, mà những nữ tử bị xóa tuyển mới có thể lấy người khác, lúc trước mẹ con tận tình khuyên bảo con đừng đi Tử Tinh cung, con chẳng những không nghe, còn lấy cái chết bức chúng ta, một lòng dính trên người bệ hạ, phụ thân đành phải đi khắp nơi tặng lễ tạo lập quan hệ cho con, bây giờ con lại…”

Nghe vậy, trong óc Miên Miên nhanh chóng đem chuyện này cho hấp thu một lần, mặc dù thành tích của nàng không phải rất thông minh, nhưng phim truyền hình cũng xem nhiều, nàng đương nhiên có thể hiểu rõ ý tứ trong lời nói của Nguyễn lão gia, chẳng lẽ ‘Nguyễn Miên Miên’ của thân thể này một lòng muốn đi vào xà cung kia gả cho đại mãng xà?! Vì vậy mà uy hiếp bọn họ?!

“Miên Miên a, lúc trước mẹ khuyên con nghĩ lại, con không những không nghe còn khư khư cố chấp, cha con mặc dù chỉ là quan viên, nhưng vì con vẫn có thể đút lót thay con vượt qua, nhưng hôm nay con đã được chọn, cái này…” Đến đây, Nguyễn phu nhân thật sự không biết nên làm thế nào.

“Phụ thân nếu không đi sẽ có hậu quả gì?” Miên Miên nhìn bọn họ hỏi.

https://thuviensach.vn

“Khi, quân, chi, tội, đầy, môn, sao, trảm!” Nguyễn lão gia gian nan phun ra mấy chữ này.

Nghe vậy, Miên Miên toàn thân run lên, có nghiêm trọng như vậy không? Nàng nhìn bọn họ vẻ mặt u ám, giờ phút này lòng nàng rối loạn, một mặt nàng thật sự không muốn đi cái xà cung kia, chỉ cần nghe được rắn nàng liền toàn thân run rẩy, nếu không phải nửa tháng nay nhiều lần té xỉu, chỉ sợ nàng nghe được hai chữ Xà vương sẽ bất tỉnh ngay, thế nhưng mà… Nếu nàng không đồng ý, như vậy sẽ liên lụy bọn họ, những ngày này ở chung, bọn họ đối với nàng thật sự tốt, nếu nàng giờ bỏ đi hoặc chết đi đều liên lụy bọn họ, nàng không thể làm như vậy!

“Cha mẹ yên tâm, con đường này là nữ nhi tự mình lựa chọn, như vậy, con nhất định sẽ đi.” Đột nhiên Miên Miên nhìn bọn họ nói, dưới khuôn mặt nhìn như bình tĩnh trên thực tế lòng nàng đang không ngừng run rẩy run run rẩy.

“Miên Miên…” Nghe nàng nói vậy, hai người nhìn về phía nàng đầy vẻ không muốn.

Miên Miên nhìn bọn họ dịu dàng cười, lúc này, trong lòng nàng đang tự khuyên mình, bất kể như thế nào, cung này nhất định phải vào, hơn nữa nàng sẽ không gặp tên mãng xà kia đâu, mà thôi, vào trong nội cung gì gì kia, nếu thật sự không được thì tự sát, dù sao nàng mới sẽ không gả cho mãng xà đâu!

--- -----Ba ngày sau---- --------

Đây là lần đầu tiên Miên Miên rời khỏi nơi này, đối với nơi này, nàng không phải rất quen thuộc nhưng đột nhiên rời khỏi, việc này làm cho nàng có chút thương cảm, Nguyễn lão gia cũng vô cùng không nỡ, mà Nguyễn phu nhân thì trực tiếp ở trong phòng không ra, bà không cách nào nhìn con gái mình yêu thương tiến vào nội cung hạnh phúc xa vời kia, nguyện vọng

https://thuviensach.vn

của bà rất đơn giản, muốn nàng gả cho một người bình thường, đừng dính dáng tới nội cung ngươi lừa ta gạt kia là tốt rồi, nhưng hôm nay cái gì cũng đã chậm rồi…

“Phụ thân cố gắng chiếu cố mẫu thân, bảo trọng!” Nói xong, Nguyễn Miên Miên nhịn không được rơi nước mắt, một giây sau, nàng kiên quyết lên xe ngựa, sau đó, xe ngựa lăn xe lưu lại một vết dài trên mặt đất, tựa hồ cuộc sống dài dòng buồn chán của nàng đã hoàn toàn thay đổi, giờ phút này nàng cũng tiếp nhận thân phận mới của mình, tú nữ của Thụy Tuyết quốc!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Thụy Tuyết Xà Vương

Tử Tinh cung xa hoa khắp nơi đều rực rỡ tươi đẹp mê người, ở chỗ này bất kể là hoa viên hay là bàn ăn cơ hồ đều dùng thủy tinh ngàn năm chế tạo mà thành, loại thủy tinh này vốn vô cùng hiếm có, bất luận gió táp mưa sa màu sắc diễm lệ trải qua hơn một ngàn năm hun đúc vẫn như lúc ban đầu thậm chí còn đẹp hơn, dùng thứ này làm thành bàn đương nhiên sẽ khiến người ta rung động, lại trải qua ánh mặt trời chiếu rọi càng làm người ta khó rời mắt…

Thị vệ trong cung điện này cơ hồ mỗi ba giây có thể gặp một người, chỉ điểm này cũng có thể thấy được cung điện thủ vệ sâm nghiêm đến mức nào, giờ phút này trong hoa viên khổng lồ tươi đẹp khắp nơi đều tản mát vẻ đẹp mê người, bươm bướm màu sắc xinh đẹp đập cánh bay lượn trong biển hoa.

Phóng mắt nhìn lại, trong biển hoa này ngạo nghễ đứng thẳng một tòa Quan Hoa đình phi thường xinh đẹp, toàn bộ Quan Hoa đình đều dùng thủy tinh trắng chế tạo thành, ghế thì do đá tự nhiên tạo thành, một tòa đình trắng như tuyết đứng trong biển hoa lập tức khiến hoa viên vốn không thể bắt bẻ càng thêm dệt hoa trên gấm.

“Bệ hạ, tính toán thời gian tú nữ mới đại khái còn mười ngày nữa sẽ vào cung rồi, thiếp thân tin tưởng nhất định sẽ có tiểu chủ tuyệt mỹ.” Người đang nói là một nữ nhân không thể chê được, nàng có gương mặt xinh đẹp và nụ cười nhẹ nhàng, đôi mắt đen như màn đêm cũng hết sức mê người, chỉ là trên mặt nàng lại nhìn không ra chút huyết sắc, khuôn mặt trắng bệch cùng biển hoa diễm lệ càng trở nên đối lập rõ nét.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, nam tử được gọi là bệ hạ ngước mặt lên, chỉ thấy gương mặt hắn tuấn mỹ dị thường giống như tác phẩm điêu khắc xinh đẹp không cách nào soi mói, mà đôi mắt tím sáng ngời kia lại bắn ra ánh sáng nhu hòa, tựa hồ người ta không cẩn thận sẽ lập tức rơi vào, cái mũi thẳng tắp của hắn khiến người ta tán thưởng không thôi, mà khóe miệng dày vừa phải kia lại luôn cong lên đẹp mắt, tóc nâu vừa mềm lại sáng, dưới ánh mặt trời lóe ra rạng rỡ lộng lẫy…

Mặc dù luôn cùng nam tử này gặp mặt, nhưng lòng nàng vẫn không khống chế nổi nhảy ‘bịch bịch’, chỉ vì hắn quá mức hoàn mỹ, đẹp đến không chân thật, lại khiến người ta say mê như vậy, cũng làm cho nàng đau lòng…

“Hôm nay hoa nở đẹp không?” Dạ Mị cũng không tiếp lời nàng mà nghiêng đầu nhìn về phía biển hoa ưu mỹ.

“Bệ hạ, Thuỵ Tuyết quốc không thể không lập hậu.” Nữ tử nghe hắn nói sang chuyện khác, trong nội tâm hiện lên một chút đau đớn.

Thấy nàng luôn nói về đề tài này, Dạ Mị rốt cục cũng thu hồi tầm mắt nhìn về phía nàng không có chút huyết sắc nói: “Thi Hàm, trẫm đã nói xà hậu của Thuỵ Tuyết quốc chỉ có thể là một mình nàng, nàng vẫn chưa rõ sao?!”

“Bệ hạ, người phải biết thời gian của thiếp thân đã không còn nhiều, bệ hạ đừng phí thời gian trên người thiếp thân.” Nói xong, đôi mắt nàng cúi xuống, lòng đau đớn như dao cắt, vì sao trời cao không công bình như vậy, vì sao nàng còn chưa kịp dùng sức yêu, mạng sống đã sắp trôi qua như vậy?!

“Nàng nhớ kỹ, trừ nàng ra không người nào có thể đảm nhiệm vị trí xà hậu, cho nên nàng phải nhanh chóng dưỡng tốt thân thể, hiểu chưa?” Nói

https://thuviensach.vn

xong, Dạ Mị không muốn nghe nàng nói tiếp, liền bảo người chăm sóc nàng rồi đi khỏi.

Hắn rời khỏi một lúc, nàng đột nhiên ho khan, ngay sau đó, trên khăn tay trắng noãn của nàng liền nhiễm máu, “Nương nương, ngài…” Mắt thấy nàng lại ho ra thiệt nhiều máu, cung nữ nhịn không được chuẩn bị đi gọi ngự y, đã thấy nàng lắc đầu, thê thảm cười cười “Không cần tìm ngự y, ta biết rõ thời gian của ta không còn nhiều.” Nói xong, lau vết máu khóe môi nhìn về phía biển hoa, giờ phút này, trong lòng nàng có một ý niệm, đó là trước khi nàng qua đời nhất định phải tìm cho hắn một nữ tử yêu thích.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Đám Đông Tú Nữ

"Ọe…"

"Dừng xe dừng xe." Đột ngột một tiếng bén nhọn phi thường truyền đến, hai chữ dừng xe vừa dứt liền vô cùng bất mãn phàn nàn: "Ai ôi!!! Ngươi cũng quá yếu ớt rồi, ngồi xe ngựa cũng ói liên tục, ngươi xem thời gian đều bị ngươi trì hoãn hết." Thái giám nói chuyện nhìn Nguyễn Miên Miên rất là bất mãn, kinh nghiệm của hắn nhiều năm xem nữ tử hơn phân nửa đều là trong nhà tài bồi hết sức mới miễn cưỡng đưa vào cung, tuy nàng không tô son phấn bộ dạng coi như có chút kinh diễm, nhưng Tử Tinh Cung là một nơi mỹ nữ nhiều vô số kể, nữ tử như nàng kém cỏi như vậy còn có chút 'yếu ớt', hơn phân nửa sẽ biến thành vật bồi táng trong nội cung.

"Đúng… Thực xin lỗi, Ta… Ta thật không phải là cố ý, thực xin lỗi." Miên Miên vừa thành khẩn xin lỗi, vừa vỗ ngực rồi rất nhanh ngồi trở về bên trong xe ngựa, lúc này, nàng giương mắt nhìn ba cô tú nữ xinh đẹp như hoa trong xe, trong nội tâm không khỏi nói thầm, các xà tỷ tỷ xin đừng bôi son phấn nồng dày như vậy được không?!

Nàng vẫn cho là chỗ mình ở cách cung rất gần, ai biết, đi lần này đã đi nửa tháng rồi, nửa tháng thì nửa tháng a, nhưng mỗi ngày ba cô tú nữ này đều âm thầm đọ sức, bởi vậy trong xe ngựa này son phấn cũng ngày càng dày đặc, nàng vốn thích tự nhiên rõ ràng không tiếp thu được loại mùi thơm nồng hậu dày đặc này, cho nên nhiều lần bị hun nôn mửa không ngớt, lúc này nàng vội xốc cửa sổ xe lên chui đầu ra ngoài cửa sổ mãnh liệt hít thở không khí mới mẻ.

https://thuviensach.vn

“Mạnh tướng quân, ngại quá, tiếp tục đi thôi.” Bên ngoài truyền đến tiếng thái giám xin lỗi, hắn vừa dứt lời, xe ngựa lại tiếp tục chậm rãi đi về phía trước.

Nguyễn Miên Miên nhìn dãy xe ngựa dài không thấy cuối ờ ngoài, trong nội tâm không khỏi cảm khái, động vật tuyển tú so hoàng đế tuyển tú còn khổng lồ hơn a!

“Thân thể như vậy còn vọng tưởng hầu hạ bệ hạ sao? Không biết tự lượng sức mình” Trong xe ngựa phát ra một giọng nữ trào phúng.

Nghe vậy, Nguyễn Miên Miên ngoái đầu nhìn lại nhìn về phía nữ tử đang nói, nàng tên gọi Chúng Bình theo nàng ấy nói cha nàng hi vọng nàng xuất chúng xinh đẹp như bèo cúc, đương nhiên, nàng ấy không cô phụ danh tự như vậy, thật sự bộ dạng nàng ấy không đẹp nhất trong các nàng, nhưng cũng là một người cao ngạo nhất.

Nguyễn Miên Miên giật giật khóe miệng, nàng kỳ thật rất muốn nói cho nàng ấy biết, nàng mới không cần đi hầu hạ tên đại mãng xà kia đâu, nghĩ nghĩ, những lời này cuối cùng cũng không nói ra miệng, mà thôi, dù cho nàng nói cũng không có ai tin nàng a!

--- ------Một canh giờ sau---- ------

“Ai ôi!!!” Trong lúc Nguyễn Miên Miên không tập trung, xe ngựa đột nhiên dừng lại, dừng lại như vậy khiến tất cả mọi người trở tay không kịp thiếu chút nữa rơi ra ngoài, khiến rất nhiều tú nữ bất mãn la.

“Các vị tiểu chủ, mời xuống xe.” Giọng thái giám bén nhọn lần nữa vang lên, mọi người nghe vậy khó hiểu nhưng tất cả đều ngoan ngoãn từ trên xe ngựa đi xuống, khi các nàng thấy Tử Tinh cung huy hoàng to lớn, toàn bộ cũng nhịn không được phát ra tiếng kinh hô, ánh mắt mọi người tất cả đều là sợ hãi thán phục cùng si mê giấu không được.

https://thuviensach.vn

“Các vị tiểu chủ, mời theo nô tài vào cung.” Lúc này, một cung nữ niên kỷ hơi lớn chờ ngoài cung cúi người nói, đón lấy các nàng dẫn đầu đi trước.

Nghe vậy, mọi người nhìn nhìn nhau, từng người đều đem ngẩng cao đầu, giờ phút này ngoại trừ Miên Miên, tất cả tú nữ đều âm thầm thề trong lòng nhất định phải bộc lộ tất cả vẻ đẹp cuộc đời mình trong nơi huy hoàng này, cũng vào thời khắc này, các nàng cũng hoàn toàn vĩnh biệt quá khứ, đón tiếp cuộc sống cung đình người mạnh thì sống!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Ước Ao Được Đào Thải

Nguyễn Miên Miên từng cho là mình đã đi tới thiên đình, Tử Tinh cung này cũng thật đẹp a, vẻ đẹp này làm cho nàng không biết nên hình dung như thế nào, bầu trời xanh thẳm trong suốt, những đám mây trắng nõn kẹo đường, còn có thủy tinh diễm lệ đủ mọi màu sắc, trong không khí mang theo mùi thơm tươi mát mê người, bươm bướm đủ màu rong chơi như đang vẽ lên thế giới, giờ khắc này, nàng cho là mình chỉ là một khán giả, một người không thể tin được chỗ ở của một cự mãng có thể xinh đẹp như thế!

Trong khi nàng ngẩn người, tú nữ cửa thứ nhất đã bắt đầu, đó chính là xem dung nhan, cửa ải này quan trọng nhất, ban giám khảo là đám cô cô có thâm niên cũng có năng lực, họ ở trong cung hai mươi mấy năm, có người thậm chí ba mươi mấy năm, tiêu chuẩn mỹ nữ đương nhiên tinh tường, mục đích của cửa ải này là phòng ngừa những người bình thường trà trộn vào đám tú nữ, đương nhiên, nếu ở cửa ải này bị đào thải, như vậy, tú nữ này cũng chỉ có thể về nhà!

Miên Miên nhìn đội ngũ thật dài không khỏi âm thầm cao hứng, hắc hắc, may mắn nàng bộ dạng rất bình thường!

“Ô ô ô…”

“Không muốn, ta muốn gặp bệ hạ, gặp bệ hạ…”

Trong lúc Miên Miên ngẩn người, thị vệ đã kéo lấy các tú nữ lần lượt khóc thê thảm, các tú nữ bị đào thải đương nhiên chịu không được lớn tiếng khóc rống, tất cả tú nữ thấy thế đều khẩn trương nắm vạt áo, biểu lộ tâm thần bất định, nhưng giờ phút này lại có một người mở thật to hai mắt vô

https://thuviensach.vn

cùng hâm mộ nhìn những tú nữ bị đào thải, đó chính là Nguyễn Miên Miên!

Thời gian từng phút từng giây đi qua, cũng không biết đã bao lâu, khi Miên Miên ngủ gà ngủ gật, tú nữ đằng sau đột nhiên đẩy nàng một cái, hại nàng thiếu chút nữa ngã xuống đất, lúc này, nàng mới chú ý tới phía trước nàng những ánh mắt gai mắt đột nhiên biến mất không thấy, ngược lại đối mặt chính là nhóm mười nữ quan niên kỷ khá lớn.

“Ngẩng đầu lên.” Một người trong đám cô cô nói ra.

Nghe vậy, Nguyễn Miên Miên sợ hãi ngẩng mặt lên, mọi người thấy thế không khỏi lắc đầu, “Bộ dạng như vậy cũng có thể trà trộn vào?”

Nguyễn Miên Miên vội vàng gật đầu phối hợp, đúng vậy a, bộ dạng như vậy có chút thẹn thùng, các ngươi hãy tranh thủ thời gian đào thải đi a!

“Ngươi đào thải.” Nữ quan này rất không chấp nhận nói.

Nghe vậy, trên mặt Miên Miên lập tức xuất hiện nụ cười khó có thể tin, đào thải? Nàng thật sự đào thải?! Như sợ các nàng đổi ý, nàng không chờ thị vệ tiến lên liền chủ động chạy ra ngoài cung, đương nhiên hành động này của nàng lại khiến tất cả nữ quan đều thất thần, đào thải cũng cao hứng như vậy?!

“Đợi một chút” Trong lúc đó, một giọng nói phi thường nghiêm nghị thình lình vang lên, nhưng lúc này Nguyễn Miên Miên nào có tâm tư nghe được ‘đợi một chút’, bước tiến của nàng càng bước càng lớn, cũng càng lúc càng nhanh, chỉ là không đợi miệng nàng khép lại, hai chân của nàng đột nhiên đã rời khỏi mặt đất.

“A…” Miên Miên càng hoảng sợ, nhìn thị vệ đang xách nàng, lúc xác nhận nàng chú ý tới mình, thị vệ này mới để nàng xuống.

https://thuviensach.vn

“Đại ca ta tự mình sẽ đi, không cần ngươi đuổi ta đâu.” Miên Miên vội nịnh nọt cười cười, nàng lúc này còn tưởng rằng hắn là đến đuổi nàng đi!

“Ngươi không có lỗ tai sao? Kim cô cô bảo ngươi chờ một chút.” Nói xong, không đợi Miên Miên phản ứng, thị vệ này rất nhanh liền túm nàng đến trước mặt Kim cô cô, Miên Miên thấy thế vội ngước mắt nhìn, không biết lúc nào ở đây có thêm một cô cô, hơn nữa, cô cô này dáng vẻ phi thường nghiêm túc, ánh mắt của bà rất lớn, toàn thân tản mát ra khí chất vô cùng uy nghiêm, ngay tại nàng còn chưa quan sát đủ vị cô cô phi thường nghiêm túc này chỉ nàng nói một câu như sấm sét giữa trời quang “Ngươi vượt qua kiểm tra rồi”!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Qúa Nhiều Qui Củ

“Hả? Cái gì?” Nghe vậy, Miên Miên hoảng sợ nhìn cô cô này, nàng hoàn toàn không hiểu ý của những lời này.

“Ngươi vượt qua kiểm tra rồi, như thế nào? Lời nói của ta rất khó hiểu sao?” Kim cô cô này đối với Miên Miên kinh ngạc hiển nhiên có chút bất mãn.

“Không, ta không phải ý này, ta là muốn nói ta vừa rồi không phải đã đào thải sao? Như thế nào…” Không đợi nàng nói xong, Kim cô cô dường như không kiên nhẫn phất phất tay, các cung nữ bước lên trước lôi nàng đi nơi khác.

“Ai, ta còn chưa hỏi…” hai chữ ‘rõ ràng’ bị cung nữ ‘kéo túm’ triệt để ứ ở trong ngực.

Nguyễn Miên Miên vừa rời đi, đám cô cô kia đứng dậy cúi người hành lễ với Kim cô cô.

Kim cô cô lườm các nàng quát lớn: “Các ngươi nhớ kỹ cho ta, không nên quên Nhu phi đã phân phó, mỹ nữ đương nhiên phải lấy, nhưng bộ dạng bình thường giống người kia chúng ta đây càng cần, hiểu chưa?”

Mọi người nghe nói đương nhiên hiểu là có ý gì, bệ hạ sủng ái nhất chính là Nghi phi nương nương tiếp theo là Nhu phi, Nghi phi nương nương bệnh tình càng ngày càng nghiêm trọng, Nhu phi đương nhiên không muốn quá nhiều mỹ nữ tiến cung, phải biết rằng, ai cũng biết Nhu phi đối với bảo tọa xà hậu đã sớm như hổ rình mồi.

https://thuviensach.vn

--- -----Nửa tháng sau---- ---

“Nguyễn Miên Miên ngực ưỡn cao mông buộc chặt, ai nha, ngươi đây là cái gì?” Cô cô dạy dỗ nhìn màn thầu lăn xuống từ ngực nàng không khỏi căm tức hỏi.

“Cô cô ta thật sự không có cách nào ‘cố gắng’ rồi, của ta nhỏ như vậy, người nói ta, ta chỉ có thể để cái màn thầu vào lót thôi.” Nói xong, phi thường ủy khuất bĩu môi.

“Nguyễn Miên Miên ăn cơm không được phát ra tiếng, ngươi là heo sao?” Cô cô quát lớn.

“Cô cô… Đó là tiếng bụng ta kêu…” Miên Miên ủy khuất nói, ở chỗ này mỗi bữa cơm đều chỉ được ăn một chút, nói là cái gì bảo trì dáng người, thật sự là bi ai, nàng rất lâu chưa ăn no rồi!

“Nguyễn Miên Miên đó là rửa riêng. Chậu chung, sao ngươi có thể lấy giặt quần áo?”

“Ách, cô cô yên tâm, ta rất vệ sinh, ta không lấy bồn này rửa chân đâu, tục ngữ không phải nói càng rửa càng khỏe mạnh mà!” Nàng ngước mắt sáng lạn cười, cô cô thấy thế vịn cây cột điên cuồng thổ huyết.

“Trà hoa hồng”

“Trà hoa cúc “

“Trà hoa lài” Các tú nữ đang mở ra trà hoa tự mình tỉ mỉ bào chế, đương nhiên bài học này là trà đạo.

Nguyễn Miên Miên nhìn các tú nữ từng người biểu hiện tài hoa, đầu nàng không tự giác nhỏ mồ hôi, làm sao bây giờ, tất cả các loài hoa các nàng đều chọn rồi mà nàng ngay cà cái lá cây cũng không đụng, xong rồi,

https://thuviensach.vn

cái này chết chắc rồi! Đúng lúc này, cô cô đi tới trước mặt của nàng, “Nguyễn Miên Miên mở chén trà ngươi ra.”

Nghe vậy, Nguyễn Miên Miên cười cười xấu hổ, vô cùng không được tự nhiên mở chén trà ra, cô cô thấy thế mày càng nhíu chặt, một giây sau nàng nhịn không được lớn tiếng cả giận nói: “Ngu ngốc, ta bảo ngươi ngâm trà hoa ngươi ngâm hoa giả?!”

--- -----Tắm rửa---- ----

“Nguyễn Miên Miên mau cởi quần áo xuống tắm.” Cô cô gào thét.

Nguyễn Miên Miên toàn thân cứng ngắc run lên nhìn trong hồ nước vô số đuôi rắn, vì sao, vì sao những nữ nhân này vừa xuống nước tắm rửa toàn bộ liềnhiện hình rồi?!

“Ngất tiểu chủ, ngươi đừng chọc cô cô tức giận a!” Miên Miên quay lại nhìn, ngồi bên người nàng là Chúng Bình đã hiện nguyên hình, nàng ta vừa nói chuyện, vừa đem cái đuôi nàng ta bảo dưỡng cực hạn liên tục quơ quơ trước mắt, liền nghe “ầm” một tiếng, nàng không ngoài dự liệu của mọi người quả nhiên té xỉu.

Các tú nữ trong hồ nước nhìn thấy bộ dáng nàng lúc này lần nữa che miệng cười nói: “Quả nhiên là danh xứng với thực ngất tiểu chủ!”

Từ đó, nàng trong đám tú nữ có một xưng hô khác, ‘ngất tiểu chủ’!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Biếm Thành Cung Nữ

“Nguyễn Miên Miên nói ngươi bao nhiêu lần ngươi sao còn đần như vậy?”

“Ngất tiểu chủ sao ngươi luôn khiến cô cô tức giận thế?”

“Ngất tiểu chủ ngươi thật yếu ớt “

“Ngất tiểu chủ cùng đi tắm a”

“Ngất tiểu chủ sao ngươi luôn ngất thế?” Suốt mười ngày, nàng bị những tú nữ này liên tiếp làm té xỉu, cô cô càng giận thổ huyết không ngớt, cuối cùng đã đến một câu ngươi đần như vậy cũng không cần vào cung đâu, những tú nữ khác che miệng cười khẽ, trong mắt các nàng, ngất tiểu chủ này không có bất cứ uy hiếp gì đối với các nàng, bất quá làm đối tượng giải trí khiến cuộc sống buồn tẻ có tư vị khác, hiện tại các nàng đang đợi xà vương khâm chọn, như vậy, nhiệm vụ giải trí của nàng cũng hoàn toàn có thể đào thải.

“Nguyễn Miên Miên.” Đột ngột, ở cửa truyền vào tiếng thái giám.

Miên Miên vội từ trên giường đi xuống nhìn công công hỏi: “Công công có chuyện gì sao?”

“Thu thập đồ đạc của ngươi đi.” Công công đi vào căn bản không thèm liếc nhìn nàng.

“Thu dọn đồ đạc? Chẳng lẽ cho ta xuất cung rồi?” Miên Miên nghe vậy không khỏi hỏi, bởi vì hôm nay tất cả tú nữ đều đợi Xà vương khâm điểm,

https://thuviensach.vn

mà nàng ngốc như vậy đã bị vứt rồi, vậy có phải có thể xuất cung rồi hay không?

“Ngươi hoàn toàn có thể xuất cung, nhưng là năm năm sau.”

“Năm năm?” Miên Miên khó hiểu.

“Bởi vì ngươi đã bị biếm thành cung nữ, mà chủ tử ngươi hầu hạ là Phiêu phi bị đánh vào lãnh cung.” Công công nói một nửa rồi nhìn Miên Miên khó hiểu mở to mắt nói tiếp: “Ngươi chỉ cần an tâm hầu hạ chủ tử năm năm, năm năm sau, ngươi liền có thể xuất cung rồi.”

“Có nghĩa là ta không cần hầu hạ Xà vương rồi hả?” Nàng vội hỏi.

“Biết rõ ngươi muốn hầu hạ bệ hạ, nhưng ai bảo ngươi không có số tốt như vậy, đám cô cô thấy ngươi tay chân vụng về huấn luyện không tốt, ngươi như vậy hầu hạ Xà vương sẽ khiến các cô cô toi mạng, ngươi cũng đừng trách các nàng, kiếp sau ngươi đầu thai thông minh một chút sẽ có cơ hội thôi.” Công công nhìn nàng an ủi.

Nghe vậy, trên mặt Miên Miên lập tức xuất hiện một nụ cười sáng lạn, công công không biết nguyên nhân còn tưởng rằng nhờ lời hắn nói!

“Vào đi.” Công công gầy teo đưa nàng đến cửa một viện hoang vu liền rất nhanh rời đi, Miên Miên ôm hành lý đi vào nơi cỏ dại mọc lan tràn, trong nội viện không lớn này có vài cây anh đào nhưng cũng không quá tươi tốt, cửa lớn rộng mở, Miên Miên từ từ đi vào, “Xin hỏi có ai không?!”

Thấy không có người trả lời, Miên Miên liền đi vào, chỉ vừa bước vào căn phòng đơn giản liền thấy bên cạnh cửa sổ một nữ tử vô cùng xinh đẹp đang ngồi, nàng có mái tóc dài màu đen, mặc quần áo phi thường mộc mạc, hai mắt trống rỗng nhìn về phương xa, tựa hồ mọi thứ chung quanh chỉ là không khí.

https://thuviensach.vn

“Phiêu phi xin chào, ta là cung nữ mới tới, tên Nguyễn Miên Miên.” Tại đây không có người nào khác, không cần nghĩ, nàng khẳng định là Phiêu phi.

“Phiêu phi ta là cung nữ tới hầu hạ người, ta là Nguyễn Miên Miên,” Nàng nói lần nữa, nữ nhân ngồi bên cửa sổ vẫn không nói, đối với câu chào hỏi của nàng cũng chẳng quan tâm.

Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ nàng ấy không nói được sao?! Miên Miên vội đi đến cửa sổ ra dấu với nàng, nàng ấy vẫn không nhìn cũng không để ý tới nàng, Miên Miên lần nữa nghĩ, nàng ấy sẽ không phải là người mù chứ? Vì vậy, nàng vội quơ quơ tay trước mặt nàng ấy, ai ngờ nữ nhân này đột nhiên lườm nàng, liền tiếp tục nhìn về phương xa.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Ai Đang Ca Hát

"Đến, ăn một chút!" Ở đây đã hơn một tháng rồi, trong thời gian một tháng này, nàng chiếu cố nàng ấy có thể gọi là chu đáo, hơn nữa không hề oán hận, đại khái cũng là bởi vì nàng chẳng ngại phiền chiếu cố, Phiêu phi vốn không thèm nhìn nàng cuối cùng cũng dời mắt lên người nàng, Miên Miên dịu dàng đem thức ăn đưa vào trong miệng nàng ấy, nhìn nàng ấy từ lúc ban đầu cự tuyệt đến bây giờ phối hợp, Miên Miên bất giác cười cười.

Cơm nước xong xuôi, Miên Miên dựa theo lệ cũ đỡ nàng ra khỏi phòng đi tới nội viện, tỉ mỉ che chở nàng, hơn chục cây anh đào trong sân cùng với ngoài viện đồng loạt nở rộ, mùi thơm bao quanh cái Tĩnh Tâm uyển nho nhỏ này, khiến người ta bất giác say mê, "Phiêu Phiêu người xem hoa anh đào thật đẹp a." Những ngày này ở chung, nàng luôn gọi nàng ấy là Phiêu Phiêu, bởi vì nàng cảm thấy Phiêu Phiêu so với Phiêu phi cho người ta cảm giác thân thiết hơn.

"Ừm, thật đẹp thật thơm, Miên Miên ngươi biết không, toàn bộ Tử Tinh cung chỉ có nơi này mới có hoa anh đào, chỉ là ta không nghĩ ngươi có thể chăm sóc chúng tốt như vậy." Phiêu Phiêu nhìn nàng nói, bởi vì nàng mỗi đêm đều mất ngủ, mỗi ngày trước khi ngủ Miên Miên đều kể chuyện cho nàng, khi kể đến chuyện Mỹ Nhân Ngư, Phiêu phi vốn không nói gì rốt cục cũng mở miệng nói một câu, nàng không thống khổ, nàng rất hạnh phúc, lúc này Miên Miên mới kinh hỉ phát hiện Phiêu phi thì ra không phải không biết nói, chỉ là không muốn nói mà thôi.

Cũng bởi vì Miên Miên coi người như mình đối đãi, Phiêu Phi mới đem chuyện của mình nói cho nàng, thì ra ngoài cung nàng có một thanh mai trúc mã, chỉ tiếc nhà người đó sa sút, cha mẹ ngăn cản, khiến nàng trong

https://thuviensach.vn

lúc vô tình bị cuốn vào hậu cung, cũng bởi vì nàng một lòng nhớ đến nam nhân kia, cho nên mới bị đày vào lãnh cung.

“Thấy hoa anh đào xinh đẹp như thế, ta đột nhiên nhớ đến huynh ấy.” Phiêu phi thương cảm nói.

Nghe vậy, Miên Miên đột nhiên chỉ vào ánh trăng nói “Phiêu Phiêu nếu người nhớ người đó, người cứ ngắm trăng, phải biết rằng trên bầu trời chỉ có một mặt trăng, khi người ngẩng đầu nhìn, hắn nhất định cũng đang ngẩng đầu nhìn, hai người cùng ngắm một mặt trăng, cùng một nỗi nhớ.”

Phiêu Phiêu nghe vậy liền ngẩng đầu nhìn mặt trăng vừa tròn vừa lớn, có lẽ, hắn cũng đang nhìn, lúc này, nàng đột nhiên quay đầu nhìn Miên Miên bên cạnh nói “Miên Miên ngươi có thể hát cho ta nghe bài ‘Chỉ nguyện đợi chờ chàng’ không?” Bài hát này Miên Miên đã hát cho nàng nghe mấy lần, mỗi lần nàng nghe đều rơi lệ đầy mặt, bởi vì bài hát này đã biểu đạt tất cả tâm tư của nàng rồi.

Nghe vậy, Miên Miên ngước mắt nhìn trăng, môi khẽ mở ra thiên âm che dấu đã lâu: “Không có cảm giác, ngoại trừ chờ chàng lòng thiếp như mặt nước phẳng lặng, thiếp cuồng dại giữ lời ước hẹn, không muốn thay đổi, là thế giới gì, tình yêu cay đắng còn cách xa chúng ta như vậy, thiếp không thiếu thứ gì, chỉ mong có chàng bên cạnh, rất nhiều người ở chung quanh, nhưng thiếp chưa bao giờ quyến luyến, không có ai giống chàng, cho thiếp cảm giác rung động lúc mới gặp, thiếp chỉ nguyện chờ đợi chàng…”

Trong màn đêm thân hình cao ngất đột nhiên dừng lại, hắn có chút nhíu mày, đôi mắt tím thâm thúy mà mê người dường như đang tìm kiếm nơi phát ra tiếng ca, vừa qua khỏi khúc quanh đã bị mùi thơm ngát mê người hấp dẫn đến, lại không nghĩ rằng sẽ nghe được tiếng ca thê lương như thế lại êm tai như thế, giờ phút này, trong ngũ tạng lục phủ của hắn như bị người làm đau nhức, ca từ bi thương như thế như sóng cả thủy triều thật sâu đập vào lòng hắn, rốt cục là ai đang ca hát?

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ, tiếng ca này hình như đến từ Tĩnh Tâm uyển trong lãnh cung.” Thái giám A Đức tựa hồ nhìn thấu nghi ngờ của hắn, vội cung kính trả lời.

“Tĩnh Tâm uyển?” Nghe vậy, gương mặt anh tuấn như điêu khắc của hắn khẽ nở nụ cười, tử nhãn sắc bén hơi híp lại, hắn khí vũ hiên ngang bước rất nhanh đi đến Tĩnh Tâm uyển…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Ngươi Nói Cái Gì ?

“Lòng thiếp vĩnh viễn ngọt ngào như vậy, có lẽ cô đơn tịch mịch, nhưng trong nội tâm không hối cũng không oán, thiếp chỉ nguyện chờ đợi chàng, lòng thiếp chưa bao giờ rời xa, bất chấp âm tinh tròn khuyết, bất chấp thời gian không gian, cả đời cũng sẽ không thay đổi…” Trong đêm yên tĩnh tiếng ca của Miên Miên đặc biệt có ma lực, khiến người nghe chìm thật sâu vào trong đó, ở thế kỷ 21 sở thích duy nhất của nàng là nghe nhạc, mà năng khiếu duy nhất của nàng là ca hát.

“Bệ hạ để nô tài đi thông báo một tiếng.” Dưới cây anh đào ngoài viện nhỏ, thái giám A Đức vội cúi người hỏi dò.

“Không cần, ngươi về trước đi.” Dạ Mị không mang theo chút độ ấm nói.

“Dạ” A Đức cúi người trả lời, một giây sau nghiêng người ngoan ngoãn rời đi.

A Đức vừa rời đi, thân hình cao lớn của Dạ Mị liền đi vào, dưới ánh trăng, một bóng dáng nhỏ nhắn xinh xắn đang nhắm mắt nhẹ giọng ngâm xướng, cánh hoa anh đào theo gió nhẹ nhàng bay, bộ dạng như si như mộng này khiến Dạ Mị đột nhiên cảm thấy nàng như tiên tử trên trời phái xuống.

“Đường có dài thêm, dù khoảng cách xa xôi thiếp cũng có thể vượt qua, nhớ nụ cười của chàng, thiếp nhịn không được rơi lệ, chẳng có ai biết rõ hơn thiếp, tư vị kiên quyết yêu…” Giọng Miên Miên tự nhiên uyển chuyển mà êm tai, người không biết chuyện nghe được ca từ thê lương như thế cũng nhịn không được nội tâm khẽ run.

https://thuviensach.vn

Mà bước chân Dạ Mị đã hồn nhiên không biết đi lên phía trước, nàng đến tột cùng có câu chuyện như thế nào, vì sao ca từ thê lương như thế, vi sao tác động lòng hắn như thế?!

Nguyễn Miên Miên hát xong nốt cuối cùng, nàng hít sâu một hơi ngoái đầu nhìn về phía Phiêu phi đã thấy nàng nhắm mắt gục vào bàn đá ngủ rồi, mà trên dung nhan xinh đẹp của nàng còn vệt nước mắt khô, nàng như vậy khiến Miên Miên thấy vô cùng khó chịu, cũng bởi vì thế Miên Miên không khỏi nghi hoặc trong lòng đến tột cùng tình yêu là cái gì?

“Ngươi là?” Đột ngột, giọng Dạ Mị truyền ra.

Nguyễn Miên Miên đột nhiên nghe được giọng hắn lại càng hoảng sợ, một giây sau, vội ngoái đầu nhìn lại, chỉ thấy phía sau nàng cách đó không xa có một nam nhân tướng mạo tuấn mỹ đứng đó, hắn hoàn mỹ như là tượng điêu khắc của trời cao, mà đôi mắt màu tím thâm thúy kia lại khiến Miên Miên thất thần, trời ạ, đôi mắt đẹp quá a!

Dạ Mị nhìn thấy khuôn mặt nữ tử này không tô son phấn lại có thể tinh khiết như thế, trong nội tâm không khỏi cảm khái, không thể tưởng được nàng không tô son phấn lại dị thường xinh đẹp, mà giờ khắc này nàng đang chớp động đôi mắt như hắc bảo thạch cẩn thận dò xét hắn, thấy nàng không nói lời nào, Dạ Mị liền mở miệng hỏi lần nữa, “Ngươi vừa mới…”

“Suỵt!” Miên Miên không đợi hắn nói dứt lời liền vội khôi phục trấn định đem ngón trỏ đặt bên môi ‘suỵt’ một tiếng, ngay sau đó rất nhanh đi đến bên người Dạ Mị nói “Chúng ta đi ra ngoài nói chuyện, đừng làm ồn Phiêu Phiêu.” Một giây sau, nàng liền cúi đầu rụt vai chạy ra ngoài, Dạ Mị nhìn thấy bộ dáng lén lút của nàng khóe môi đã bất giác nở nụ cười.

Nguyễn Miên Miên đi thẳng đến khi xác định tiếng nói không quấy rầy đến Phiêu phi mới dừng lại, thấy Dạ Mị nhích lại gần mình, nàng nhìn đôi

https://thuviensach.vn

mắt tím của hắn, lộ ra nụ cười giống như thiên sứ hỏi: “Công công ngươi tìm ta có việc sao?”

“Cái gì?” Nghe vậy, Dạ Mị nhíu mày nhìn nữ hài cười như thiên sứ này, nàng vừa mới gọi hắn là cái gì? Công công?!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Không Biết Nguyên Nhân

Nguyễn Miên Miên ngước mắt nhìn nam nhân mặt mũi không vui cười cười xấu hổ, nàng hoàn toàn không rõ vì sao hắn lại trở nên phi thường nghiêm túc hơn nữa tựa hồ có chút tức giận, ách, nàng vừa rồi có nói sai cái gì à? Vì vậy, để nghiệm chứng ý nghĩ này, nàng cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Cái kia… Ta có nói sai cái gì sao?"

"Ngươi nghĩ xem?" Dạ Mị vẻ mặt không vui, tuy nói hắn hôm nay mặc một bộ quần áo bình thường, nhưng vẻ ngoài anh tuấn cùng với khí chất của mình, hắn như thế nào cũng không thể có dính dáng tới cái từ thái giám này a!

"Ừm… Ta không biết…" Miên Miên yếu ớt trả lời, làm gì phải giận dữ trừng nàng a, thật sự nàng không biết mà!

Dạ Mị thấy thế không vui nhíu mày, không biết? Nàng nói không biết? Nữ nhân này ngu ngốc sao? Sai lầm lớn như vậy bày trước mắt nàng còn ra vẻ vô tội nói không biết?!

"Công công… Ngài đến lãnh cung có chuyện gì sao?" Nguyễn Miên Miên vội hỏi lần nữa, giờ phút này, trong lòng nàng không khỏi nghĩ, công công mắt tím này thật hẹp hòi a, nàng hình như không nói gì sai a, hắn làm gì trừng to mắt nhìn nàng như vậy? Quả nhiên, rắn bất nam bất nữ tâm tư thật khó đoán!

Dạ Mị thấy nàng còn luôn miệng gọi hắn công công, không khỏi cười lạnh thầm nghĩ, một người ngu ngốc như vậy có thể trà trộn vào cung, xem ra đám ngu ngốc kia đã có thể cáo lão hồi hương rồi!

https://thuviensach.vn

“Thực xin lỗi.” Đột nhiên Miên Miên nói xin lỗi.

Đột nhiên xin lỗi như vậy thật khiến Dạ Mị ngây ra một lúc, hắn nhìn về phía nàng đang như người vô tội hỏi: “Vì sao xin lỗi?”

“Bởi vì chọc ngươi tức giận…” Miên Miên yếu ớt nói, giương mắt nhìn hắn tiếp tục nói: “Ta biết rõ mình ngốc không biết vì sao chọc ngươi giận, nhưng mà các cô cô nói bất kể là làm tú nữ hay cung nữ đều phải biết thân biết phận không thể chọc giận người khác, ta vô tình chọc giận ngươi cho nên sai rồi.” Trong trí nhớ của nàng, rắn tựa hồ là một động vật máu lạnh lại thù dai, bởi vì cuộc chiến mãng xà, cuộc chiến người xà cũng nói rõ điểm này, bởi vậy, nàng cũng đã nói với mình thà đắc tội với người cũng không thể đắc tội với rắn, hơn nữa xin lỗi cũng sẽ không thiếu miếng thịt nào!

Nghe vậy, Dạ Mị liền biết rõ nàng đích thị là phạm vào cái sai gì mà bị phạt đến lãnh cung, chỉ là, hắn chưa bao giờ nhìn thấy một tú nữ bị biếm thành cung nữ còn có thể vui vẻ như thế, huống chi đây là lãnh cung, mà nàng tựa hồ rất thích ở đây hưởng thụ, cung nữ ngốc này đến tột cùng có câu chuyện như thế nào mới có thể bình tĩnh như thế?

“Công công…” Miên Miên thấy hắn bắt đầu ngẩn người không khỏi lần nữa dịu dàng gọi một tiếng.

“Ta ở cách đây không xa,” Dạ Mị lạnh nhạt nói, bởi vì hắn thật sự không muốn rối rắm với vấn đề này nữa.

Nghe vậy, Nguyễn Miên Miên kinh ngạc nhìn hắn hỏi: “Thật vậy chăng, ngươi thật sự ở gần nơi này sao?”

Dạ Mị nhìn nàng kinh ngạc như thế mà ánh mắt lại kinh hỉ, lông mày hắn bất giác biến thành một đường sâu, vì sao những lời này nghe tựa hồ có loại cảm giác xấu a!

https://thuviensach.vn

Quả nhiên… Chỉ thấy Nguyễn Miên Miên đột nhiên trùng trùng điệp điệp thở dài một hơi, nở nụ cười, chu miệng vươn tay chỉ vào ngực hắn phi thường bất mãn phàn nàn nói: “Ai ôi!!!, Ngươi nói sớm đi, thì ra chúng ta đều là người đồng cảnh ngộ a, vừa rồi ngươi như vậy làm ta sợ muốn chết, tiểu tử!”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Chọc Giận Xà Vương

"Dạng?" Dạ Mị nhẹ lẩm bẩm từ lạ lẫm này, tổng cảm thấy chữ này tựa hồ không phải lời tốt đẹp gì!

"Ai nha, đến đến, ngồi một chút." Trong lúc đó, Nguyễn Miên Miên đặt mông ngồi trên đồng cỏ mềm mại liền vươn tay kéo Dạ Mị, hơn nữa còn chỉ chỉ vị trí bên cạnh mình, Dạ Mị thấy thế không giận mà còn cười, hơn nữa còn theo ý nàng ngồi bên cạnh nàng, hắn muốn nhìn một chút cung nữ này chuẩn bị nói gì.

Miên Miên thấy hắn ngồi bên cạnh mình, liền nhìn hắn cười nói: "Phi tử ngươi hầu hạ đã ngủ chưa?"

Nghe vậy, hắn thông minh rất nhanh lĩnh ngộ lời nàng, xem ra, nàng đã coi hắn giống như nàng là người hầu hạ lãnh phi rồi.

Nguyễn Miên Miên thấy hắn nhìn mình chằm chằm không nói, nàng mỉm cười hỏi lần nữa: "Đúng rồi, sao ngươi đột nhiên tới nơi này?"

"Bởi vì khúc hát của ngươi mà đến, có phải ngươi có người trong lòng, nếu không như thế nào hát ra lời ca thê lương như thế?" Dạ Mị hiếu kỳ hỏi.

"Ách, ta… ta không có." Nguyễn Miên Miên xấu hổ phất phất tay, nàng còn chưa từng yêu, ở đâu ra người trong lòng a!

Nghe nàng chối ngay, hắn suy ngẫm vài giây rồi hỏi "Bài hát này là vì phi tử kia hát sao?"

https://thuviensach.vn

“Úi chà? Làm sao ngươi biết?” Miên Miên trừng lớn hai mắt hỏi, ngay sau đó, nàng vội che miệng lại cười xấu hổ, không xong, nếu cho hắn biết cái này là vì Phiêu Phiêu hát, Phiêu Phiêu chẳng phải sẽ thảm hơn?

Thấy bộ dáng nàng khẩn trương như thế, Dạ Mị đột nhiên có chút cười cười, Miên Miên thấy thế tựa hồ có chút hiểu, một giây sau, đột nhiên đứng dậy chỉ chỉ Dạ Mị không ngừng nói: “A a a, ngươi cũng biết chuyện này đúng hay không?”

Ách? Chuyện gì? Dạ Mị vẻ mặt mờ mịt.

“Ngươi biết chuyện Phiêu phi đúng không?” Miên Miên khẩn trương hỏi.

Dạ Mị nghe vậy khẽ gật đầu, hắn có lẽ xem như biết!

“A, không có lý a, Phiêu Phiêu sẽ không nói với người ngoài.” Miên Miên không hiểu lẩm bẩm, tiếp đó phi thường rối rắm đi qua lại, không có lý a, Phiêu Phiêu sao có thể để cho một thái giám biết rõ chuyện của mình?

“Ta không phải là người ngoài.” Dạ Mị thấy nàng rối rắm như thế liền mở miệng giải thích.

Nghe hắn nói vậy, Nguyễn Miên Miên bắt đầu trầm tư, ngay sau đó liền ly kỳ há to mồm luôn miệng la lên: “A a a, ngươi trước kia cũng hầu hạ qua Phiêu Phiêu đúng không?” Nói xong, nàng như suy nghĩ cái gì gật đầu, đúng vậy, nếu không, hắn không có lý do biết đến, một giây sau, nàng đột nhiên trở nên phi thường nghiêm túc nói: “Chúng ta đều là người một nhà, ta liền mở cửa sổ ở mái nhà nói thẳng nha.” Nói xong, nàng phi thường bình tĩnh mà khẳng định nói: “Công công, ngươi cũng biết đại mãng xà kia rất quá phận.”

“Đại mãng xà?” Dạ Mị nhíu mày lặp lại.

https://thuviensach.vn

Nguyễn Miên Miên không chú ý tới sắc mặt hắn biến hóa, tiếp tục nói: "Ngươi cũng biết đại mãng xà kia có rất nhiều nữ nhân, đã như vậy, vì sao hắn không thể thả Phiêu Phiêu? Phải biết rằng Phiêu Phiêu căn bản không thích hắn!" Nói xong, còn phi thường bất mãn nắm nắm tay biểu thị đại mãng xà kia làm thật sự rất thiên lý không tha.

"Cho nên, đại mãng xà trong miệng ngươi đã làm gì?" Tứ khi xác định đại mãng xà trong miệng nàng là chỉ hắn, sắc mặt của hắn lại càng phát lạnh lùng.

"Chậc, ngươi nghĩ sao?" Nghe Dạ Mị hỏi, Miên Miên bỗng hăng hái lên, nàng nắm hai tay thành nắm đấm, vẻ mặt phong phú "Đại mãng xà kia nha, thật sự rất ghê tởm, hắn không chiếm được tình yêu của Phiêu Phiêu, nên sinh lòng đố kị đuổi nàng vào lãnh cung, hắn có biến thái không chứ?" Nàng cười quay lại muốn nghe ý hắn, nhưng trong một khắc xoay lại, nụ cười trên mặt nàng đã cứng lại…

"Ngươi…" Khuôn mặt tươi cười của Nguyễn Miên Miên đã bắt đầu cứng ngắc, nàng khẩn trương giật giật khóe miệng nhìn Dạ Mị không biết lúc nào đã đứng dậy hơn nữa đã đi tới bên cạnh nàng, mà giờ khắc này, Dạ Mị quăng cho nàng một ánh mắt phi thường sắc bén, nàng có cảm giác ánh mắt này giống như đã đâm xuyên qua thân thể nàng, mà kinh khủng nhất là cái đuôi rắn vừa dài lại to mà Dạ Mị kéo sau lưng …..

"Ta… Ta làm gì sai sao?" Nguyễn Miên Miên mồm miệng run run đứng như nhũn ra hỏi, vào cung lâu như vậy, nàng chưa bao giờ thấy qua công xà là cái dạng gì, duy nhất một lần đó chính là Tiểu Thúy cùng gia đinh tên Sơn kia, nhưng đuôi của gia đinh tên Sơn kia cũng không có lớn như vậy nha!

"Ngươi nói đại mãng xà là cái dạng này sao?" Dạ Mị gằn từng tiếng lanh lùng hỏi.

https://thuviensach.vn

Nguyễn Miên Miên điên cuồng nuốt nuốt, chân cuối cùng khống chế không được khuỵu xuống, cũng may bên người nàng có một gốc cây anh đào, nàng gắt gao ôm cây anh đào mới ngăn không cho cơ thể mềm nhũn ngã xuống, “Công công… Công công ngài… nói đùa gì vậy… Ta nói… Ta nói là đại mãng xà cực kỳ ngây thơ kia chứ không phải ngài…” Nguyễn Miên Miên vội giải thích.

Nghe vậy, Dạ Mị sắc mặt càng thêm khó coi, “Đại mãng xà cực kỳ ngây thơ?”

Chỉ nghe thấy ‘ bịch ’ một tiếng, Nguyễn Miên Miên rốt cục không có chí khí quỳ trên mặt đất hai tay hợp nhất vạn phần đáng thương cầu xin nói: “Ô ô, ta thật không phải là nói ngài, đại mãng xà ngây thơ kia thật không phải là ngài a…” Nói xong, nàng liếc qua cái đuôi rắn cực lớn phía sau hắn lần nữa nuốt nước bọt, tiếp tục ủy khuất nói: “Tuy… Tuy đuôi ngài cũng rất rất lớn, nhưng ta thật không phải nói ngài, ô ô… Ngươi đừng ăn ta đừng ăn ta…”

Dạ Mị nghe vậy phi thường bất mãn trừng nàng, cái đồ đần chết tiệt này!

“Ô ô, ta… Ta còn chưa từng yêu… Công công, ngươi đừng ăn ta, ô ô, ngươi xem, ta không cung đấu, cũng không tranh thủ tình cảm, cũng không thèm hầu hạ Xà vương, ta chỉ cầu bình an vượt qua năm năm, cho dù… Cho dù vĩnh viễn ở lãnh cung cũng không sao, ô ô, đừng ăn ta được không?” Nói xong, hai mắt chớp động nước mắt lưng tròng đáng thương nhìn Dạ Mị.

“Không thèm hầu hạ đại mãng xà cực kỳ ngây thơ kia? Hừ?” Khóe miệng của hắn nở một tia cười lạnh hỏi lần nữa.

Nguyễn Miên Miên vội vàng gật đầu, Dạ Mị thấy thế nụ cười lạnh lùng vẫn treo nơi khóe miệng, thu hồi cái đuôi biến lại nguyên dạng liền vẫy vẫy

https://thuviensach.vn

tay áo đi ra, Nguyễn Miên Miên thấy hắn rời khỏi, rốt cục thở dài một hơi liền vô lực chống đỡ ngã xuống đồng cỏ.

--- --------Tôn Loan điện---- ------ ---

Giờ phút này, Dạ Mị đang bực bội xem tấu chương, chỉ nghe 'ba~' một tiếng, tấu chương trùng trùng điệp điệp rơi trên mặt bàn.

"Bệ hạ, có phải ngài mệt mỏi hay không, để nô tài hầu hạ ngài đi ngủ a." A Đức trung thành tận tâm vội đưa lên trà sâm tốt nhất nói.

"Ừ." Dạ Mị im lặng ừ một tiếng.

A Đức nghe nói vội xoay người tiếp nhận cái khay trên tay một thái giám, mở tấm vải đỏ rồi rất nhanh đi đến cạnh Dạ Mị, "Bệ hạ, đêm nay ngài có muốn lật thẻ bài hay không?"

Nghe vậy, Dạ Mị ngây ra một lúc, sau đó khuôn mặt anh tuấn thoáng hiện lên nụ cười tà mị "Muốn, đương nhiên muốn, truyền ý chỉ của trẫm, cung nữ hầu hạ Phiêu phi tối nay tới thị tẩm."

Nghe vậy, A Đức ngây ngẩn cả người, cái gì, cho nha hoàn lãnh cung đến tẩm thất? Nhưng từng trải qua nhiều sóng to gió lớn hắn liền nhanh chóng phục hồi tinh thần cúi người nói: "Nô tài đi làm ngay." Mặc kệ bệ hạ nghĩ như thế nào, với tư cách nô tài nhất định phải thỏa mãn tất cả yêu cầu của bệ hạ, vì vậy hắn ra khỏi cung điện đưa thái giám cùng nha hoàn ngay lập tức đi về phía lãnh cung.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Chọn Ngươi Thị Tẩm

“Này, các ngươi muốn làm gì?” Nguyễn Miên Miên bị bảy tám nha hoàn trói gô ném vào trong hồ nước màu trắng.

“Phốc phốc phốc…” Miên Miên ngã ngồi trong nước hồ bối rối giãy dụa la lên: “Cứu ta… Ta không biết bơi… Cứu ta… phốc phốc phốc…” Miên Miên chật vật vẫy nước đáng thương kêu cứu.

Thị nữ nghe vậy vội vớt Miên Miên lên, có chút nhíu mày nhìn nước hồ, Nguyễn Miên Miên đột nhiên được cứu còn chưa kịp nói cảm tạ, đã thấy thị nữ chằm chằm vào nước hồ rồi lại nhíu mày nhìn nàng, Miên Miên thấy thế khó hiểu cúi đầu muốn tìm xem rốt cục là vì sao “Ách? Thì ra… thì ra nước này không sâu, ha ha” Miên Miên nhìn nước chỉ tới eo mình cười cười xấu hổ.

Thị nữ không trả lời nàng, mà nhìn thoáng qua những nha hoàn kia, một giây sau, lại nghe những tiếng kêu rên…

“Ah… Các ngươi muốn làm gì? Này, ngươi thoát y phục ta làm gì thế? Này này này, ngươi dừng tay…, váy này không thể thoát a…, tránh ra tránh ra.” Miên Miên thất kinh la lên.

“Tiểu chủ xin ngài phối hợp với chúng tôi được không?” Thị nữ lần nữa mặt không biểu tình nói.

“Phối hợp?” Miên Miên nửa ngồi trong nước hồ cúi đầu nhìn thoáng qua thân thể trống trơn của mình rồi nhìn các nàng hỏi: “Các ngươi bắt ta cởi đồ phối hợp với các ngươi cái gì?”

https://thuviensach.vn

“Cái này…”

“Ồ, ngươi vừa mới gọi ta là gì?” Miên Miên tựa hồ nghĩ tới điều gì, vội cắt ngang lời thị nữ muốn nói.

“Tiểu chủ” Thị nữ gọi một tiếng.

“Ai? Tiểu chủ?” Miên Miên nghe vậy ngây ra một lúc, một giây sau, nàng vội cười cười khoát tay: “Ha ha, các tỷ tỷ nhận lầm người a, nếu là ở một tháng trước gọi ta tiểu chủ thì không sai, nhưng bây giờ ta đã từ tiểu chủ biến thành nha hoàn lãnh cung rồi.” Nói xong, cho rằng đã giải thích rõ nàng rất nhanh cầm quần áo các nàng đã ném qua một bên lên muốn mặc vào.

“Tiểu chủ người mặc quần áo này sao có thể mặc đi gặp bệ hạ?” Thị nữ vừa nói vừa túm y phục trong tay Miên Miên qua.

“Cái gì? Gặp Xà vương? Ta tại sao phải gặp Xà vương?” Chẳng lẽ mục đích các nàng tắm rửa cho nàng chính là để cho đại mãng xà kia ăn luôn nàng sao? Nghĩ tới đây, nàng toàn thân run run vội la lên: “Ta không muốn đi gặp Xà vương không muốn, không muốn…”

“Quần áo thay tốt rồi sao?” Đúng lúc này đằng sau màn đột nhiên đi ra một người, Miên Miên thấy thế vội giấu cả người vào trong nước thất kinh la lên: “Ngươi… Ngươi sao có thể vào nhà tắm nữ?”

A Đức nghe vậy khẽ mỉm cười nói: “Tiểu chủ, chúng ta là thái giám.”

“Thái giám cũng không được a, ngươi… Ngươi nhanh đi ra ngoài.”

“Chúng ta đi ra ngoài cũng được, nhưng tiểu chủ phải lập tức mặc quần áo tử tế đi gặp bệ hạ.” A Đức nói.

https://thuviensach.vn

“Tại sao phải đi gặp Xà vương? Ta… Ta cũng không có phạm lỗi.” Miên Miên vội mếu máo nói.

“Không phải người phạm lỗi, mà là gặp may mắn, đêm nay bệ hạ chỉ định người thị tẩm, nếu người phục thị bệ hạ tốt, cuộc sống huy hoàng đang chờ người.” A Đức cười cười nói.

“Thị… tẩm?” Miên Miên có chút nhíu mày nhẹ lẩm bẩm hai chữ này, ách? Nàng nhớ rõ thượng diện đã từng nói qua thị tẩm giống như ngủ, bảo nàng cho Xà vương thị tẩm… Trời ạ, đó không phải là ngủ cùng đại mãng xà sao? Lúc này, trong đầu nàng đột nhiên hiện ra hình ảnh tiểu Thúy cùng Sơn lộ ra cái đuôi điên cuồng giao phối, kết hợp… Thị tẩm, Miên Miên lập tức kịp phản ứng mắt mở to so với mắt trâu còn lớn hơn, trời ạ, thị tẩm chẳng phải là tương đương kết hợp?!

“Tiểu chủ tiểu chủ… Công công… Tiểu chủ ngất rồi.” Bọn nha hoàn vội vàng la lên.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Nụ Hôn Đầu Của Nàng

“A” Một con mãng xà cực lớn há to mồm phát ra tiếng kinh thiên, mọi thứ chung quanh đều theo tiếng hô của hắn mà run nhè nhẹ.

“Ngươi… Ngươi đừng tới đây, ta… Ta thật sự không thể ăn… Ngươi xem ta gầy như vậy nếu ngươi ăn vào nhất định sẽ vướng răng đấy, còn nữa… Còn nữa ta không phải Đường Tăng, thịt của ta thật sự không thể ăn, ngươi hãy tha cho ta đi…” Miên Miên vô lực ngồi dưới đất trên mặt rưng rưng nước mắt đáng thương nói, mà ngón tay của nàng giờ phút này dang hung hăng véo lấy bắp đùi của mình để tránh bị con mãng xà cực lớn này dọa cho ngất đi.

“Ăn thịt uống máu ha ha ha ha” Mãng xà cực lớn xấu xí âm trầm cười, hơn nữa bắt đầu từng bước tới gần nàng.

“Không muốn không muốn…” Khuôn mặt nhỏ nhắn tươi mát thoát tục trên giường lớn xa hoa đã nhăn nhúm cả lại, nàng dốc sức liều mạng lắc đầu tựa hồ chỉ muốn thoát khỏi thứ đáng sợ gì đó, Dạ Mị nhìn Miên Miên dốc sức liều mạng giãy dụa trên giường bất giác có chút nhíu mày, cô ngốc này mơ thấy cái gì?!

“Đại mãng xà thật khốn kiếp.” Đột ngột một tiếng, Miên Miên lớn tiếng rống lên, một giây sau, nàng chợt ngồi dậy miệng run run vạn phần ủy khuất nhẹ lẩm bẩm “Khốn kiếp, ngươi là tên khốn kiếp, đã nói thịt ta không thể ăn, sao còn muốn ăn ta? Ô ô…” Miên Miên nói xong liền khóc lên, giống như mình đã bị ăn sạch.

https://thuviensach.vn

“Ngươi ghét đại mãng xà như vậy?” Dạ Mị đột nhiên không vui lên tiếng hỏi.

“A…” Đột nhiên nghe tiếng nói, Miên Miên lại càng hoảng sợ, nhanh chóng quay đầu về phái tiếng nói, “A……” Lập tức, Nguyễn Miên Miên trừng lớn mắt nhìn đôi mắt tím mê người gần trong gang tấc, mà môi của nàng trong lúc quay đầu nghiêng về phía trước đã vừa vặn chạm vào Dạ Mị.

“A…” Miên Miên bị hù vội lui về sau, tiếp đó bối rối xin lỗi “Thật xin lỗi… Thật xin lỗi, ta không phải cố ý.” Trời ạ, đây chính là nụ hôn đầu của nàng a, nụ hôn đầu tiên giữ gìn lâu như vậy đã hiến cho thái giám ca ca… Hơn nữa còn là một con rắn thái giám, ô ô, cuộc đời của nàng cũng quá bi kịch đi!

Dạ Mị thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng buồn rầu rối rắm, đã nhịn không được nở một nụ cười nhàn nhạt, thật không nghĩ tới môi cô ngốc này lại thơm ngọt mềm mại như vậy, nàng quả nhiên là cực phẩm trong đám ngốc, không tệ, thú vị!

Đúng lúc này, Miên Miên đột nhiên nhớ tới, đúng rồi, tại sao hắn lại ở chỗ này? Vì vậy nàng vội ngước mắt nghi hoặc nhìn hắn một chút, tiếp đó bắt lấy cổ tay hắn gấp gáp hỏi: “Ngươi tại sao lại ở chỗ này?” Nói xong, không đợi hắn trả lời, vội từ trên giường xa hoa đi xuống nhìn chung quanh nhíu mày nhẹ lẩm bẩm: “Đây là nơi nào a?”

“Chí Tôn cung.” Dạ Mị lạnh nhạt nói.

“Chí Tôn cung? Cái gì là Chí Tôn cung? Oa, ở đây thật xa hoa a, cái này thật xinh đẹp a.” Miên Miên thoáng cái quên chuyện vừa rồi cùng với vinh hạnh được thị tẩm, thò tay cầm lấy đồ vật thủy tinh giá trị liên thành trên mặt bàn tán thưởng không thôi.

https://thuviensach.vn

“Chí Tôn cung là tẩm cung của đại mãng xà trong miệng ngươi.” Dạ Mị nhướng mi nói ra.

‘Lạch cạch’ một tiếng, Miên Miên nghe thấy ‘tẩm cung của đại mãng xà’, thoáng cái liền quên hô hấp, quên tất cả, đương nhiên cũng quên trong tay nàng cầm thủy tinh giá trị liên thành, thủy tinh đắt đỏ kia run rẩy trong tay nàng lặng yên rơi xuống đất ‘lạch cạch’ một tiếng vỡ nát bấy.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Hại Người Hại Mình

"Ngươi… Ngươi nói đây là chỗ ngủ của đại mãng xà? Ách?" Miên Miên kinh ngạc nhìn hắn không tự giác nuốt nước miếng.

Dạ Mị nhìn nàng khuôn mặt khẩn trương như thế rồi lại nhìn thủy tinh bị nàng đập vỡ lạnh nhạt nói: "Chắc ngươi biết thứ ngươi đập vỡ là thủy tinh ngàn năm mà dân chúng bình thường tám đời không ăn không uống cũng không mua nổi." Nói xong, trên mặt vẫn nhạt như nước.

"Cái gì? Mắc như vậy?" Nghe vậy, Miên Miên kinh ngạc nhìn thứ đồ thủy tinh vỡ tan tành trên mặt đất, trái tim bé nhỏ theo câu 'người bình thường tám đời không ăn không uống cũng mua không nổi' mà bịch bịch nhảy, tiếp đó rất nhanh ngồi xổm xuống thò tay bắt đầu nhặt thủy tinh.

"Ngươi làm cái gì?" Dạ Mị nhìn nàng nhặt thủy tinh lên mà khó hiểu.

Nguyễn Miên Miên trong khi hắn hỏi đã nhặt thủy tinh lên hết, hỏi: "Ta làm vỡ thứ mắc như vậy đại mãng xà nhất định sẽ rất tức giận, nói không chừng sẽ ăn tươi ta!" Nàng vừa nói vửa đem mảnh thủy tinh đã nhặt lên nhanh chóng đi vào bên giường đặt dưới mặt giường.

Dạ Mị thấy thế có chút nhíu mày nói: "Ngươi muốn mưu sát Xà vương?" Hắn liếc nhìn cái nhìn cộm lên hỏi.

Miên Miên đang dời tới lui cho tốt vội ngoái đầu nhìn lại cười nói: "Ngươi nói đúng phân nửa, ta làm như vậy thật sự là muốn chỉnh đại mãng xà kia, nhưng mà tuyệt đối không phải mưu sát a" Nàng cũng không hư hỏng như vậy!

https://thuviensach.vn

“Úc? Ngươi muốn như thế nào cả hắn đâu này?” Dạ Mị nở nụ cười nhìn nàng hỏi.

“Ngươi muốn a, đại mãng xà kia vời ta tới thị tẩm nhất định có ý nghĩ xấu xa, đợi tí nữa ta lên giường trước, sau đó hắn nhất định sẽ phi thường kích động tới, tiếp đó hắn kích động ngồi xuống” Nàng vừa nói vừa khoa tay múa chân, “Đợi lúc hắn ngồi xuống những mảnh thủy tinh này sẽ đâm cái mông của hắn nở hoa, dùng thủy tinh đắt đỏ của hắn đâm mông hắn đúng là rất có lời, ha ha.”

Dạ Mị sau khi nghe nàng mơ mộng hão huyền tưởng tượng chỉ nhàn nhạt cười, lúc này Miên Miên đột nhiên nghĩ đến cái gì, vì vậy hỏi “Đúng rồi tại sao ngươi lại ở chỗ này?”

“Ngươi nói thử xem?”

“Ách…” Thấy hắn đem vấn đề ném cho nàng, Miên Miên bắt đầu cẩn thận cân nhắc, không đến vài giây, nàng duỗi ngón tay dáng vẻ đã hiểu “A a a ta đã biết.”

Thấy nàng có vẻ đã lĩnh ngộ, Dạ Mị có chút nhíu mày, hắn thấy nữ nhân này thật sự rất ngốc, trực giác của hắn nói cho hắn biết, ý nghĩ của nàng nhất định không tốt, quả nhiên…” Thì ra đại mãng xà này thật sự rất biến thái, hắn không chỉ muốn nữ nhân, ngay cả ngươi bất nam bất nữ cũng muốn, chẳng lẽ hắn muốn chơi 3P?”

“3P?” Nghe được hai chữ này, lông mày hắn trở thành chữ Xuyên (川), hắn có cảm giác, cảm thấy hai chữ này nhất định không phải lời tốt đẹp gì.

“Ai nha 3P là ba người trên giường là cái kia, đúng rồi chính là giao phối mà các ngươi thường nói, 3P này là ba con rắn giao phối,” Miên Miên nổi hứng phiên bừng bừng khí thế giải thích, nhưng nàng lại không biết Dạ Mị bên cạnh mặt đã sớm đen phi thường khó chịu trừng nàng.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, tổng quản A Đức cùng với mười nha hoàn đột nhiên từ ngoài vào, trong tay các nàng bưng đồ ăn phi thường tinh mỹ ngon miệng, sau khi nhìn thấy Dạ Mị toàn bộ quỳ xuống đất cùng kêu lên: "Nô tài/ nô tỳ khấu kiến bệ hạ."

Thấy thế, Miên Miên có chút hoảng hốt hỏi: "Các ngươi gọi hắn cái gì?"

"Người là Xà vương bệ hạ của Thụy Tuyết quốc, ngươi còn không mau tới hành lễ." A Đức vội nhắc nhở.

Nghe vậy, Miên Miên sợ hãi mở lớn mắt mãnh liệt nuốt nước bọt, tiếp đó run rẩy liên tục lui về sau, thẳng đến khi đến bên giường không còn chỗ lui nữa, nàng khó có thể tin nhìn Dạ Mị, mồm miệng run rẩy lặp lại "Bệ… Bệ… Bệ hạ?" Nói xong, nàng nhũn ra thẳng tắp ngồi xuống, một giây sau, liền nghe tiếng kêu thê lương "A…. mông của ta …đau quá a…. "

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Quả Nhiên Đủ Nhuyễn

“Tiểu chủ, người xác định không cần tìm ngự y sao?” A Đức nhìn trên mông Miên Miên bị đâm mấy mảnh thủy tinh sắc bén cẩn thận hỏi thăm.

“Không… Không cần, chẳng lẽ thoạt nhìn ta rất không tốt sao? Ha ha ha ha.” Miên Miên cười cười xấu hổ, tiếp đó can đảm thoáng nhìn qua Dạ Mị giờ phút này đang ngồi trước bàn uống trà tốt nhất ăn điểm tâm mỹ vị, từ đầu đến cuối hắn đều không nhìn về phía nàng, khiến nàng càng thêm sợ hãi, trời ạ, nàng là gặp quỷ sao, đã ở trước mặt hắn nói xấu ‘hắn’ hơn n lần, cái gánh này quá nặng!

“Thế nhưng tiểu chủ người…” Hắn chỉ chỉ mông mình, đương nhiên không khó hiểu, ý hắn là ngươi thật không cần ngự y ư, trên mông ngươi bị đâm rất nhiều mảnh thủy tinh lấp lánh đấy!

“Ha ha, da ta dầy không có việc gì, tạ công công quan tâm.” Miên Miên nuốt một ngụm nước bọt nói ra, trong nội tâm cũng thầm nghĩ, nơi quỷ quái gì thế, mọi thứ đều đắt giá trị nhưng vì sao cái ga giường này mỏng như vậy? Nàng chỉ là trùng hợp ngồi xuống ai biết thủy tinh ngàn năm này tựa hồ rất ưa thích cái mông mềm mềm của nàng liền trực tiếp xuyên qua ga giường mỏng đâm vào da thịt nàng…

“A Đức ngươi già nên hồ đồ rồi sao? Ngươi không phát hiện nàng phi thường thích thủy tinh này sao? Đã như vậy, trẫm sẽ đem thủy tinh trên mông ngươi ban cho ngươi là được.” Dạ Mị nở một nụ cười gian trá nói.

Nghe vậy, Miên Miên cười cười xấu hổ nhưng lại không biết nên phản ứng thế nào.

https://thuviensach.vn

“Tiểu chủ còn không nhanh quỳ xuống tạ ơn, người nên biết cái này tuy là thủy tinh vỡ, nhưng một món thủy tinh vỡ này đủ cho một người dân bình thường ăn cả đời.” A Đức vội nói với Miên Miên.

Tất cả nha hoàn nghe vậy đều hâm mộ nhìn Miên Miên, dáng vẻ kia tựa hồ nói cho nàng biết, mông ngươi kiếm lợi lớn nha!

Miên Miên thấy thế chỉ có thể không được tự nhiên quỳ xuống, tiếp đó cúi người nói: “Tạ bệ hạ ban thưởng.” Nói xong, ‘hấp’ một tiếng, bởi vì mông thật sự rất đau rất đau, đau đến khiến nàng nhe răng trợn mắt rồi!

“Đứng lên đi.” Dạ Mị lạnh nhạt nói.

“Tạ bệ hạ.” Miên Miên hai tay từ từ chống cơ thể, nàng cũng không dám trực tiếp đứng lên, vạn nhất thủy tinh sắc bén cắm trên mông kia vì nàng đột nhiên đứng lên mà cắt vào đùi thì lỗ lớn rồi!

A Đức thấy thế bước lên đỡ Miên Miên, Miên Miên nhờ ngoại lực vội đứng thẳng người mặt xấu hổ không thôi nhìn Dạ Mị, tựa hồ muốn đợi mệnh lệnh của hắn, bây giờ nàng cũng không dám nói thêm lời nào nữa rồi, nhiều lời sẽ hại chết người nha!

Dạ Mị đứng dậy liếc A Đức, A Đức thông minh vội hiểu rõ mang theo tất cả bọn nha hoàn đi ra ngoài, Miên Miên thấy thế tim đã dâng lên cổ họng, trong nội tâm lớn tiếng kêu rên, đừng đi nha, đừng để nàng lại cùng đại mãng xà ở chung a…

“Ngươi tên gì?” Dạ Mị nhìn nàng cười hỏi, chỉ là nụ cười như vậy trong mắt Miên Miên lại có vẻ phi thường lạnh lẽo.

“Nguyễn… Nguyễn Miên Miên…” Nàng vội cúi đầu xuống yếu ớt trả lời.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Dạ Mị gật gật đầu "Ừm, Nguyễn Miên Miên, ngươi quả nhiên đủ 'nhuyễn'." Nguyễn Miên Miên nghe hắn nói như vậy, nàng không dám thở mạnh một cái, nàng xem ra, những lời này của hắn rõ ràng là nghĩa xấu, cũng mặc kệ là từ gì, nàng cũng biết mình không nên nói thêm cái gì, tâm tình nàng bây giờ chỉ có thể dùng bốn chữ để hình dung, run sợ trong lòng!

Ngay lúc Miên Miên không tập trung, cằm nàng đột nhiên bị một đôi tay rắn chắc bắt lấy, thứ đầu tiên ánh vào mắt nàng là cặp mắt tím cực kỳ mê người kia, chỉ thấy khóe miệng hắn nở một nụ cười, tiếp đó quỷ dị nói: "Rất đáng tiếc, trẫm không thích chơi 3P, bất quá, đêm nay trẫm lại muốn nếm thử hương vị ngươi, ngươi nói được chứ?!"

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Rất Muốn Gặp Nàng

Trong hoa viên trăm hoa đua sắc giờ phút này đang ngồi một nữ nhân phi thường xinh đẹp ôn hòa, đôi mắt xinh đẹp của nàng luôn đuổi theo những cánh bướm bay lượn trong biển hoa, mà môi của nàng từ khi nghe được chuyện này về sau đều cong lên một nụ cười nhẹ nhàng vui vẻ, gió nhẹ quét qua tóc nàng, mùi thơm của biển hoa khiến vẻ đẹp của nàng như một bức họa, một bức thần họa xinh đẹp không cách nào tiếp cận.

“Sau đó thì sao?” Nữ nhân xinh đẹp nhẹ nhàng nâng khăn lụa trong tay che khuất nụ cười nơi khóe môi hỏi.

“Sau đó nghe nói nàng quá hưng phấn rồi ngất đi, nô tì thấy, nàng ta là cố ý hấp dẫn bệ hạ.” Cung nữ đang nói bĩu môi bộ dáng khinh thường.

“Vậy sao?” Nàng cười nhạt.

“Nương nương, người còn cười ra tiếng? Nàng ta quyến rũ bệ hạ a!” Tiểu Lam ồn ào phi thường không vui, theo nàng thấy, phàm là nữ nhân quyến rũ bệ hạ đều giống Nhu phi là nữ nhân xấu!

Nghe vậy, Thi Hàm cười cười ôn nhu nói: “Bệ hạ không phải người bình thường, đương nhiên cũng sẽ không thuộc về bất kỳ một nữ nhân nào, còn nữa, hậu cung lớn như vậy, nữ tử nhiều như vậy, chúng ta không có quyền để bệ hạ nhược thủy tam thiên thủy độc ẩm nhất biều (3000 giai nhân chỉ độc sủng một người), như vậy đối với những nữ tử không được yêu thích kia phi thường không công bình, ngươi hiểu không?”

“Nhưng mà… nhưng mà bệ hạ luôn rất thích nương nương a, bệ hạ không phải đã nói bảo tọa của xà hậu chỉ dành cho một mình nương nương

https://thuviensach.vn

sao? Hơn nữa, hậu cung trước giờ luôn không ngừng tranh đấu, nương nương không đi tranh thủ sẽ có người thay thế nương nương, Tiểu Lam không muốn như vậy, Tiểu Lam hi vọng bệ hạ chỉ thuộc về một mình nương nương, cho nên, Tiểu Lam thà rằng nương nương ích kỷ một chút, xấu một chút." Nói xong, Tiểu Lam gục đầu xuống không dám nhìn thẳng nàng, nhưng mỗi một câu mỗi một lời của nàng đều xuất phát từ lòng thành của nàng.

Ích kỷ một chút, xấu một chút! Sao nàng lại không muốn như vậy chứ! Thế nhưng mà… Nàng đã không còn thời gian ích kỷ, không còn thời gian xấu xa, y là nam nhân tốt như vậy, y nên tìm một nữ tử tốt hơn nàng, hiểu y hơn, nếu như một ngày nào đó, y thật sự vì một nữ tử mà nhược thủy tam thiên thủy độc ẩm nhất biều, như vậy, nàng ở dưới cửu tuyền cũng sẽ chúc phúc cho y.

Tiểu Lam thấy nàng không mắng mình, vì vậy khôi phục bản tính cười bát quái nói: "Bất quá a, nữ nhân kia cũng thật sự rất không may, nàng ta bởi vì hưng phấn quá mức cả một đêm đều không tỉnh a, mà ngay cả ngự y nhổ thủy tinh trên mông nàng ta cũng không có phản ứng a, ha ha, kết quả nàng ta nha, không chỉ không được trở thành phi tử, vẫn trở lại là cung nữ." Nói xong, nhìn có chút hả hê cười cười.

Nghe vậy, Thi Hàm kinh ngạc nhìn Tiểu Lam có chút nhíu lông mày hỏi: "Trở thành cung nữ?"

"Đúng vậy a, bất quá nàng ta thật sự không tầm thường, trước kia, nàng ta là tú nữ tiến nhập nội cung, ai ngờ nàng ta quá đần kết quả bị các cô cô đưa đến lãnh cung trở thành thị nữ của Phiêu phi, ai ngờ nàng có vận **** gì, lại để cho bệ hạ chọn trúng, bất quá a, chim sẻ vĩnh viễn cũng là chim sẻ, nàng ta có cố gắng thế nào cũng sẽ không biến thành phượng hoàng, cho nên, nàng lại trở thành cung nữ." Nói xong, cười vô cùng vui vẻ.

https://thuviensach.vn

“Vậy sao? Ta lại cảm thấy nàng ta rất truyền kỳ, nàng ta trở thành cung nữ, cũng chắc chắn là một cung nữ đặc biệt.” Thi Hàm mỉm cười nói.

“Đúng rồi nương nương, còn có một chuyện phi thường ly kỳ a, ngài còn nhớ Phiêu phi bị đánh vào lãnh cung không? Nàng hiện tại đột nhiên được bệ hạ thả ra khỏi cung, đây rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra a, vì sao một lãnh phi còn có thể xuất cung chứ?” Nói xong, nàng nghiêng đầu vẻ mặt khó hiểu.

Nghe vậy, Thi Hàm nhìn biển hoa phía xa xa, trong mắt nàng vẫn mang theo nụ cười thản nhiên, chắc hẳn, việc này có liên quan đến cung nữ kia a, thật sự là một tiểu cung nữ thú vị, nàng đã không thể đợi được muốn gặp nàng ta rồi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Nam Tử Thần Bí

Thụy tuyết quốc vào đêm đúng là mê người huyễn lệ, chỉ có điều nơi mê người huyễn lệ kia lại đại biểu cho địa vị tối cao, mà những nơi còn lại thì cô độc tịch mịch, giờ phút này, cạnh hồ nhỏ có một bóng dáng nhỏ nhắn đang ngồi, nàng đã ở đây suốt một ngày, một ngày không ăn cơm, một ngày không uống nước, mà giỏ bên cạnh nàng đã dần dần trống rỗng.

“Hô ~~~” Miên Miên nhìn giỏ bên cạnh nàng vốn đầy ấp nay đã trống rỗng thở dài một hơi, một ngày, nàng giặt quần áo đã một ngày, n cô cô nói làm việc không tốt không cho ăn cơm, mà lần đầu tiên nàng tới nơi đây đương nhiên không thể phá hỏng quy củ.

Một lúc sau, Miên Miên vịn eo đau nhức đứng lên, lấy giỏ quần áo treo lên cánh tay rồi từ từ đi về, chỉ là vừa đi qua hẻm nhỏ liền đụng mặt ba cung nữ, Miên Miên nhận ra các nàng, ba người các nàng là nữ tử hôm nay đem quần áo của mình ném cho nàng.

“Ô!!! Mọi người xem kìa, quần áo nàng ta đã giặt hết rồi kìa.” Người cao nhất trong ba cung nữ giễu cợt nói.

“Ngươi gọi Nguyễn Miên Miên đúng không? Ai ô!!! Nhìn xem, ngươi xem làn da nàng quả nhiên đủ mềm nha!” Nói xong, một người khác che miệng cười cười.

“Này, ngươi làm thế nào quyến rũ bệ hạ thế?” Một người cuối cùng nhịn không được đi lên đẩy bờ vai của nàng hỏi, ở chỗ này, cho dù làm phi tử không được sủng ái so với làm cung nữ vẫn mạnh hơn, cho nên, mỗi khi

https://thuviensach.vn

thấy cung nữ thăng lên làm phi tử, các nàng sẽ sinh ra ghen ghét cùng bất mãn mãnh liệt.

Nguyễn Miên Miên có chút nhíu mày nhìn các nàng nói: “Ta không đi quyến rũ bất luận kẻ nào.”

“A, ngươi không đi quyến rũ bệ hạ? Ha ha, thật sự là buồn cười chết được, ngươi như vậy không đi quyến rũ, bệ hạ sẽ vừa ý ngươi?” Cung nữ cao kia cũng vỗ vỗ khuôn mặt nàng cười lạnh nói.

“Này, ngươi làm gì?” Miên Miên lui về sau trên mặt xuất hiện vẻ hoảng sợ, nàng từng xem trên TV những nữ nhân tranh giành tình nhân là lợi hại cỡ nào, nhưng không nghĩ tới gặp trong hiện thực lại khủng bố như thế.

“Nói nha, sao ngươi không nói, ngươi muốn đem bí mật đưa vào trong quan tài sao?” Một người khác quát.

Miên Miên nhìn thấy mấy gương mặt dữ tợn của các nàng, nàng vội cầm giỏ muốn đi chạy tới nơi khác, ai ngờ ba người các nàng thoáng cái đã đến trước mặt nàng mãnh liệt đẩy nàng trên mặt đất, Miên Miên ngã trên đất, quần áo trong giỏ bên cạnh rơi khắp nơi.

“Các ngươi muốn làm gì?” Miên Miên một ngày chưa ăn cơm đã sớm mệt mỏi không có khí lực gì rồi.

“Làm gì? Nhìn ngươi khó chịu không được sao? Tiện nhân.” Nữ tử vóc dáng cao lớn kia bạo phát mắng.

“Tại sao ngươi mắng chửi người?” Miên Miên nghe vậy trên mặt cũng không vui, nàng không thích đắc tội người khác, nhưng thực sự không thích người khác tùy tiện mắng chửi người.

“Mắng chửi ngươi thì sao? Ta còn muốn đánh ngươi nữa.” Nói xong, nữ tử vóc dáng cao dẫn đầu đi đến quyền đấm cước đá Miên Miên, hai cung

https://thuviensach.vn

nữ đằng sau thấy thế cũng đi lên dùng sức đánh Miên Miên.

“Đừng… tránh ra tránh ra…” Miên Miên kiệt sức căn bản vốn không phải là đối thủ của ba người các nàng, mà ba người các nàng càng ngày càng giận dữ, dùng hết sức đạp đánh Miên Miên.

“Đau… tránh ra…” Miên Miên bị đánh nước mắt từ từ rơi xuống, mà ba người các nàng lại không ngừng đánh nàng, kỳ thật ba người các nàng có thể càn rỡ như thế chủ yếu là bởi vì n cô cô phóng túng, phàm là cung nữ được bệ hạ nhìn trúng, các nàng một người đều xem không vừa mắt.

“Ba người các ngươi rất ồn ào.” Đột ngột, một giọng nam người vô cùng có từ tính vang lên, khiến ba cung nữ đánh Miên Miên lập tức ngây ngẩn cả người, tiếp đó nhanh chóng quay đầu lại, nhìn thấy người đến, toàn bộ vội bịch một tiếng quỳ gối run rẩy gọi: “Tuyết… Tuyết vương gia…”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Vừa Gặp Đã Thương

“Tuyết… Tuyết vương gia…” Ba cung nữ vừa rồi còn vênh váo ngút trời giống như gặp quỷ, toàn thân run rẩy không ngớt.

Miên Miên ngước mắt nhìn người đến lập tức kinh ngạc, a… Nam nhân thật xinh đẹp nha… Tóc đen phất phới trong gió, da thịt trắng nõn tựa như vừa trứng gà mới bóc, đôi mắt màu tím nhạt lóe ra hào quang óng ánh, lông mi thật dài cong như cây quạt, cảm giác hoàn mỹ không chân thực… Mà mùi thơm nhàn nhạt từ người hắn bay ra làm cho nàng thư thái không thôi, chỉ là…

Chỉ là, nam nhân hoàn mỹ như thế lại ngồi xe lăn, mặc dù như thế sự hoàn mỹ của hắn vẫn khiến Miên Miên quên hô hấp.

“Bất kể là người hay xà, đều phải có lòng khoan dung.” Tiếng nói dễ nghe của nam tử vẫn thản nhiên cất lên.

“Dạ dạ, nô tài biết sai rồi, biết sai rồi.” Nghe vậy ba cung nữ đều quỳ trên mặt đất không ngừng dập đầu nhận sai, trên trán đã trầy da chảy máu, các nàng vẫn không dám dừng lại, hành vi quỷ dị như vậy khiến Miên Miên có chút nhíu mày, các nàng vì sao phải sợ hắn như vậy? Hắn thoạt nhìn đáng sợ như vậy sao?

“Đi xuống đi.” Một lúc sau, nam tử này mới nhàn nhạt mở miệng.

“Tạ vương gia, tạ vương gia.” Ba cung nữ như trút được gánh nặng vội cắm đầu tạ ơn, tiếp đó nhanh chóng lảo đảo chạy vào hẻm nhỏ.

Miên Miên nhìn hắn cảm kích nói: “Cảm ơn ngươi.”

https://thuviensach.vn

Nam tử nghe vậy thuận tay ném cho nàng một cái khăn tay, Miên Miên thấy thế cầm lấy khăn tay từ từ lau nước mắt trên mặt cùng với chỗ bị đánh đau đớn, mùi thơm trên khăn tay khiến Miên Miên bất giác mỉm cười, mùi hương thật dễ chịu.

“Mềm yếu nhất định bị khi phụ sỉ nhục.” Nam tử nhìn nàng thản nhiên nói, sau đó ngước mắt nhìn lên bầu trời, mặt trăng giờ phút này vừa vặn chiếu vào gương mặt anh tuấn của hắn, khiến hắn xinh đẹp như kim cương làm người ta hoa mắt, ngay một khắc này, tim đột nhiên ngăn không được nhảy loạn lên, một loại cảm xúc khó nói nên lời đang từ từ xông vào lòng nàng.

“A, khăn tay của ngươi.” Miên Miên ngẩn ra, nhìn nam tử lăn xe từ từ đi xa.

“Ném đi.” Hắn cũng không quay đầu lại nói.

Miên Miên vội đứng dậy chạy đến trước mặt hắn thành khẩn nói: “Ngươi ở nơi nào, ta tiễn ngươi trở về.”

“Bỏ đi.”

“Ta đưa ngươi đi.”

“Đi, nhanh.” Hắn cao giọng, Miên Miên thấy thế lui về sau một bước, nam tử lần nữa lăn xe đi về phía trước, Miên Miên lặng đi vài giây rồi lại đi lên phía trước trực tiếp ở sau đẩy xe lăn hắn đi về trước.

“Ngươi muốn chết phải không?” Nam tử lạnh lùng cảnh cáo.

“Ngươi đã nói, phải biết khoan dung người, nhưng ta muốn nói cho ngươi biết một câu khác, đó chính là tri ân đồ báo (có ơn tất báo), dù cho ngươi giết ta, ta cũng sẽ không hối hận, dù sao… Dù sao ta cũng không thuộc về thế giới này, chết có sao đâu!” Miên Miên cố chấp nói.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, nam tử thoáng dừng một chút, nói tiếp: “Ngươi thật không sợ chết?”

“Sợ!” Miên Miên không cần suy nghĩ liền thành thật trả lời.

Nghe vậy, nam tử đột nhiên cười cười, thấy thế Miên Miên cũng nhếch miệng cười cười, chỉ là nàng đơn thuần cũng không biết vừa rồi nguy hiểm cỡ nào, những cao thủ khát máu trốn trong bóng tối kia, chỉ cần nam tử phát tín hiệu, sẽ gặp như gió lốc xuất hiện, chỉ cần bọn họ vừa xuất hiện, trên mặt đất tất sẽ lưu lại thi thể, mà nàng thiếu chút nữa đã đi vào con đường chết…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Không Phải Thương Hại

Miên Miên thấy hắn cười cười, nàng cũng cười theo, không khí ngột ngạt nhất thời thoải mái đi rất nhiều.

Chỉ tiếc, nàng còn chưa kịp mở miệng, trước mặt liền tới một nam nhân áo đen, khi hắn đi tới thì trong một thoáng, Miên Miên cảm thấy như hắn đến từ Bắc Cực, bởi vì toàn thân hắn từ trên xuống dưới tản mát ra một loại hơi thở băng lãnh tà ác.

Nam tử này đi tới trước mặt bọn họ, đột nhiên sờ sờ kiếm trong tay, Miên Miên thấy thế mồ hôi trong lòng bàn tay đã sớm tuôn ra như mưa, nàng nuốt nước miếng nhanh chóng đi tới trước mặt nam tử ngồi xe lăn, vươn tay đem mình chắn trước mặt hắn.

“Ngươi... Ngươi muốn làm gì?” Nàng khẩn trương nhìn về phía hắn dò hỏi.

“Giết.” Hắn lạnh lùng nói ra một chữ này.

“Giết?” Miên Miên nghe vậy lần nữa khẩn trương nắm chặt tay, tiếp tục ngẩng đầu lên nói: “Ngươi tại sao phải giết người lung tung? Ta... Ta cho ngươi biết nơi này là Tử Tinh cung nha, nếu ngươi muốn làm loạn thì ta sẽ kêu lên đó.” Miên Miên run run vội nói.

Nghe vậy, nam nhân áo đen lần nữa nhìn thoáng qua nam nhân phía sau nàng, thấy ánh mắt nam nhân đó nhìn lại, hắn liền lãnh khốc nói: “Ngươi muốn thử xem tiếng của ngươi nhanh hơn hay là kiếm của ta nhanh hơn sao!”

https://thuviensach.vn

Uy hiếp, cái này gọi là gì? Cái này gọi là trắng trợn, trắng trợn uy hiếp! Miên Miên vô cùng bất mãn nói thầm trong lòng, nhưng những lời này nàng không dám nói ra khỏi miệng, thấy thế, nàng vội nịnh hót cười cười "Cái đó... Cái đó ngươi muốn giết ai?"

Nghe nàng hỏi như vậy, nam nhân áo đen vừa liếc nhìn nam tử sau lưng nàng, mấy giây sau liền băng lãnh nói: "Giết một người."

"Giết một người?" Nghe vậy, Miên Miên quay đầu lại liếc nhìn nam tử ngồi trên xe lăn, trên mặt hắn hiện lên nụ cười đẹp mắt như trước, mấy giây sau, Miên Miên quay đầu nhìn nam nhân áo đen hùng hổ nói "Được, ngươi đã muốn giết một người, như vậy, ngươi liền giết ta là được!"

"Tại sao phải làm như vậy?" Nam tử ngồi trên xe lăn đột ngột hỏi.

Nghe được câu hỏi của hắn, Miên Miên cũng không trả lời, mà là nhìn chằm chằm hắc y nhân tiếp tục nói: "Tuy rằng ta không biết ngươi tại sao muốn giết người, nhưng ta hi vọng ngươi giết ta sau đó có thể thả hắn, còn nữa, ngươi xem hắn đối với ngươi căn bản là không tạo thành bất kỳ uy hiếp nào, cầu xin ngươi thả hắn được không?" Miên Miên khẩn cầu nói.

"Ngươi có biết lựa chọn cách này ngươi sẽ chết? Hay ngươi thấy ta tàn tật, thương hại ta nên mới lựa chọn như vậy?" Trên xe lăn, nam tử khẩu khí có chút băng lãnh, đôi mắt màu tím nhạt của hắn vẫn không nhúc nhích nhìn chằm chằm nàng, tựa như muốn nhìn thấu suy nghĩ của nàng.

"Không phải." Nghe hắn hạ thấp bản thân như thế, Miên Miên lập tức liền nóng nảy, vội quay đầu lại, quăng ra một câu không phải, nói tiếp: "Ta không có thương hại ngươi, tàn tật thì thế nào? Ta cũng không thấy ngươi khác gì so với người khác a, ngươi căn bản không biết, có một số người khỏe mạnh nhưng không bằng ngươi, ta cứu ngươi không phải bởi vì ngươi tàn tật, mà là ta biết rõ làm người phải biết chịu tích thủy chi ân, đương

https://thuviensach.vn

dũng tuyền tương báo (nhận của ân huệ dù chỉ một giọt nước thì phải dùng một con sông lớn để trả cái ân này)!" Miên Miên kiên định nói.

Nghe vậy, hắn đột nhiên lớn tiếng cười cười, tiếp theo ném đến một câu "Ngươi thật đúng là đứa ngốc."

"Ta..."

"Nhớ kỹ, ta tên là Dạ Phong." Hắn ôn nhu cười một tiếng, cắt ngang lời nàng, kế tiếp hắn gật gật đầu với hắc y nhân, hắc y nhân liền cúi người cung kính gọi to một tiếng "vương gia" xong, liền nhân lúc Miên Miên đang kinh ngạc đẩy Dạ Phong đi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Vận Khí Lâm Hàng

--- --------Hôm sau---- -------

Sáng sớm, Miên Miên liền ở trong mộng ngửi được rất nhiều hương vị bánh bao, một ngày một đêm không ăn cơm, nàng tự nhiên sẽ bị hương vị này làm cho nước miếng chảy ròng ròng, nhưng ngay lúc nàng muốn chụp lấy bánh bao, bánh bao bỗng dưng biến mất, nàng giật mình một cái liền tỉnh lại ngay, chỉ là trong một khắc nàng mở to mắt ra, nàng liền sợ thét lên, bởi vì trước mặt nàng có ba cái mặt to, mà ba cái mặt to này ở đối diện nàng cười vạn phần nịnh hót.

Miên Miên vội ngồi thẳng người lùi lại phía sau, ba cung nữ này là bọn ngày hôm qua giáo huấn nàng, mà giờ khắc này, trong tay các nàng bưng bánh bao nóng hầm hập, khóe môi nhếch lên nụ cười thật tươi, đột nhiên cầm bánh bao đưa cho nàng.

“Các cô mời ta ăn?” Miên Miên giật mình nhìn các nàng.

Ba người vội vàng gật đầu, Miên Miên thấy thế nhẹ nhàng cắn một ngụm bánh bao nhưng vẫn nghi ngờ nhìn các nàng.

Ba cung nữ thấy nàng ăn liền cười cầm bánh bao trong chén toàn bộ đưa cho nàng, sau đó liền nhanh chóng rời khỏi nơi này, Miên Miên nhìn các nàng vội vã rời đi mà nhíu mi không hiểu, sau khi ăn xong nàng liền nhanh chóng rửa mặt chải đầu, chạy tới chỗ làm việc, chỉ là một khắc nàng xuất hiện, những người kia lại giống như nhìn thấy quỷ nhanh chóng chạy ra.

Thế nào? Nàng có khủng bố như vậy sao? Một lúc sau, nàng chỉnh đốn tâm tình mất mác, nhanh chóng đi tới nơi giặt quần áo, nhưng lúc nàng nhìn

https://thuviensach.vn

nhiệm vụ hôm nay phải làm liền ngây ngẩn cả người, “Di? Hôm nay sao chỉ có mấy bộ y phục thôi?” Ngay lúc này, n cô cô vừa đúng lúc đi tới, Miên Miên thấy thế vội nghi ngờ đi tới hỏi: “Cô cô, hôm nay y phục như thế nào ít như vậy a?”

n cô cô khác thường cười ôn nhu với nàng “Ngươi trăm ngàn lần đừng mệt mỏi a, nếu giặt không xong liền để cho các nàng giúp đỡ a, giờ ngọ phải nhớ dùng cơm a.” Nói xong, nàng cũng nhanh chóng rời khỏi, để lại Miên Miên vẻ mặt mờ mịt.

Từng giờ từng phút từng giây trôi qua, Miên Miên giặt y phục xong, sau đó liền xách y phục đi tới phía sông nhỏ, nhưng ngay khi muốn đi ra hẻm nhỏ, bên trong truyền tới tiếng đối thoại lại làm cho nàng cứng lại.

“Thật không nghĩ tới Nguyễn Miên Miên này quen Tuyết vương gia a~, trời ạ, Tuyết vương gia không phải là huyết vương gia sao! Ngày hôm qua ba nàng kia chẳng qua chỉ mắng cô ta, kết quả đầu lưỡi các nàng cũng bị cắt rớt đấy!”

“Đúng nha, thật là tàn nhẫn a, nhìn không ra cô ta ngốc ngốc mà có bản lãnh lớn như vậy, không chỉ làm bệ hạ rủ lòng thương xót còn làm vương gia ra tay cứu giúp, chúng ta nên tránh đi một chút a, đừng để sau này chết như thế nào cũng không biết!” Một người khác vội run như cầy sấy nói.

Trong lúc Miên Miên kinh ngạc không biết nói gì, bả vai nàng đột nhiên bị người ta vỗ một cái, Miên Miên bị làm hoảng sợ lớn giọng kêu lên một tiếng, giỏ cầm trong tay thiếu chút nữa là rớt.

“Tìm ngươi đã nửa ngày a!”

“Đức... Đức công công?” Miên Miên sờ sờ lên trái tim nhỏ bị dọa cho hết hồn, nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

“Vận may của ngươi tới rồi, Nghi phi nương nương cố ý chỉ đích danh ngươi tắm gội cho bệ hạ đó, đây chính là chuyện may mắn, ngươi nên nắm chắc a.” Đức công công vội dặn dò.

“Tắm…gội?”

“Lần này ngươi cần phải nắm chặt cơ hội nha, nói không chừng ngươi hầu hạ tốt sẽ trở thành tắm uyên ương a, như vậy ngươi sẽ được bay lên cây làm phượng hoàng a!” Đức công công vội che miệng nhẹ cười lên.

“Cái gì? Tắm uyên ương?” Miên Miên liên tiếp kinh hãi rốt cục nhịn không được phát ra thanh âm hoảng sợ thật chói tai, chói tai đến nỗi làm Đức công công vội vã bịt lỗ tai lại.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Tùy Thời Sẽ Nịnh

"Công công..." Trên đường tới dục trì, nàng cố tình chậm bước, phi thường không tình nguyện theo sau.

"Ai nha, ngươi là đang làm gì nha? Ngươi chậm như vậy là muốn chờ bệ hạ tắm rửa xong sao?" Đức Công công phi thường khó chịu kêu lên.

Nàng nghe vậy liền ngước nhìn về phía hắn vẻ đáng thương nói: "Công công... Ta biết rõ là ngươi tốt với ta, nhưng là... ta căn bản sẽ không hầu hạ người khác tắm rửa, còn nữa... đây là buổi sáng a, người bình thường tắm rửa không phải là buổi tối sao?" Nàng càng nói thanh âm càng nhỏ dần.

"Cái gì là người bình thường? Đây là thiên tử a." Đức Công công nói một câu khiến nàng ngoại trừ cố gắng thuyết phục ông ta thì không còn biết nói gì hơn.

"Nhưng là... vạn nhất ta hầu hạ không tốt sẽ ảnh hưởng tới danh tiếng của Nghi phi nương nương nha, ta nghĩ ngài vẫn là nên tìm người có kinh nghiệm hơn ta đi."

"Cái này người khác cầu còn không được, ngươi sao lại cứ trốn tránh, nói nữa, ngươi cho rằng Nghi phi nương nương chỉ là một nương nương bình thường sao? Ta cho ngươi biết, đã được nương nương nâng đỡ, ngươi cho dù hầu hạ không tốt cũng không bị chém đầu đâu. Ngươi nhìn xem cái bộ dáng này của ngươi coi…ai…Ta thật sự không muốn nói, xem a, ngươi chắc phải tích đức mấy đời mới được Nghi phi nương nương nhìn tới a. Được rồi, đi nhanh nhanh lên!" Đức Công công nghiêm túc nói rồi đẩy nàng rất nhanh đi lên phía trước.

https://thuviensach.vn

Không lâu sau, dưới sự dẫn dắt của Đức Công công, nàng đã đứng trong một đại điện phi thường hoa lệ, đưa mắt nhìn lên trên cao, đập vào mắt nàng chính là cái bảng to đề "Liên trì dục nguyệt", nàng nhíu mày không tự giác thầm nghĩ, tên đẹp a, đại mãng xà này quả nhiên rất không biết xấu hổ, nhà tắm mà cũng dám đặt tên như vậy. Thật quá khoa trương!

"Nhanh vào đi!" Đức Công công mở cửa đẩy nàng đi vào.

"Đức Công công..." Mắt thấy cửa đã bị đóng lại, nàng sợ tới mức liên tục gõ cửa la lên.

"Là Hiểu Nguyệt sao? Tới giúp trẫm cởi áo." Bên trong truyền đến âm thanh lười biếng của Dạ Mị, nàng nghe vậy không kìm được bĩu môi, thật sự muốn khóc mà, ô ô, nàng không muốn hầu hạ mãng xà tắm rửa a!

"Người đâu?" Thấy bên ngoài không có động tĩnh, âm thanh bên trong rõ ràng có chút không vui lớn tiếng gọi.

Nghe vậy, nàng hít một hơi sâu đưa tay vỗ vỗ khuôn mặt đờ ra vì sợ rồi đi vào, mới vừa đi tới cửa nàng đã bị cảnh tượng bên trong làm kinh ngạc không thôi, trời ạ, đây là nhà tắm hay là hồ bơi a? Cái này không phải quá lớn đi?!

Nhận thấy có người tới, Dạ Mị nhíu mày mở mắt ngoái đầu nhìn, thời điểm thấy nàng đứng đó không khỏi ngây ra nhưng rất nhanh chóng lạnh lùng hỏi: “Tại sao lại là ngươi?

"Bệ... Bệ hạ..." Nàng vội cúi người hành lễ.

"Hiểu Nguyệt đâu?"

"Ách? Cái này... Ta không biết, ân... Chắc bọn họ hiểu lầm rồi a, cái kia... cái kia bệ hạ, ta hiện tại liền đi gọi người tên Hiểu Nguyệt tới." Tìm được cớ, nàng nhanh chóng định chuồn đi, nhưng ai biết được khi vừa quay

https://thuviensach.vn

đầu lại đã thấy Dạ Mị tựa như tia chớp xuất hiện ở trước mặt nàng, quỷ a, nàng bị tốc độ của hắn dọa lùi về phía sau, thời điểm nàng cho rằng mình sẽ ngã xuống đất thì eo đột nhiên bị người ta dùng lực ôm vào, theo quán tình nàng vội đưa hai tay ôm lấy cổ hắn.

Thời gian như ngừng lại, nàng xấu hổ ôm cổ Dạ Mị, mà lúc này hắn cũng đang ôm lấy vòng eo mảnh khảnh của nàng, đôi mắt như đá quí lóe ra một ánh sáng mê người, khóe môi nhếch lên một nụ cười gian tà.

Chỉ tiếc rằng sự hoàn mỹ của hắn cũng chỉ có thể khiến nàng ngây người trong chốc lát, nàng giật mình buông cánh tay đang cổ hắn, mãnh liệt dùng sức giãy giụa đẩy ra, hành động này dĩ nhiên dẫn đến việc nàng mông nàng đã tiếp đất rất chi là thân mật.

"Ai ui…, mông của ta…" nàng xoa xoa mông khẽ kêu lên.

Đứng bên cạnh, sắc mặt Dạ Mị lúc này phi thường khó coi, chậm bước đi đến ngồi xổm trước mặt nàng, một bàn tay nâng cằm nằng lên lạnh lùng hỏi: "Ngươi như vậy là đang sợ ta?"

Ách… Miên Miên sợ hãi nuốt nước miếng, khóe miệng run run, miễn cưỡng ép bản thân bình tĩnh cười nói: "Không có, ta mới không có sợ…"

"Thật? vậy ngươi vì sao phải đẩy ta ra?" Dạ Mị nhìn chằm chằm nàng, đôi mắt như cũ không hề có chút tình cảm.

"Nô tỳ..." Nàng cúi đầu cố gắng tìm lý do giải thích, nhưng là tìm không ra a….

"Nhìn trẫm…" hắn lần nữa nâng cằm nàng bức nàng nhìn thẳng mình.

"Nô tỳ... Nô tỳ là sợ chính mình quá nặng, không dám để bệ hạ tốn sức. Bệ hạ đường đường là thiên tử cao cao tại thượng, nô tỳ sao dám!" Nói

https://thuviensach.vn

xong chính nàng cũng phải tự mắng mình đần, lý do nào không lấy lại lấy lý do ngu ngốc này.

Điều nàng không ngờ là Dạ Mị nghe xong không hề giận dữ mà còn cười cười đỡ nàng dậy nói: “Giúp trẫm cởi áo!”

Ngây ngốc một hồi lâu nàng nhanh chóng đứng dậy, nội tâm không khỏi tự vấn, chẳng lẽ trình độ nói dối của nàng tăng lên rồi sao? Nàng đau lòng trong phút chốc rồi lại sung sướng cười, thật tốt, nói dối vậy cũng có thể qua ải, xem ra chỉ số IQ của mãng xà không có cao bằng nàng nha.

Chỉ tiếc chỉ số IQ của nàng cũng không thể giúp nàng trách được một trận đỏ mặt tía tai khi nhìn về phía Dạ Mị: “Bệ…bệ hạ….”, Miên Miên giọng yếu ớt cầu xin.

"Hửm?" Hắn hé mắt nhìn thoáng qua gương mặt cầu xin của nàng nhưng thủy chung vẫn không động.

"Bệ hạ... người… cái này... áo này ta sẽ không cởi a..." Thanh âm nàng mang theo rung động, hiển nhiên là bị màn thoát y tắm rửa này của hắn dọa cho sốt ruột không thôi. Thà hắn hung hăng mắng chửi thì may ra mạng này của nàng còn có thể giữ lại, nhưng là hắn vẫn như cũ không nói một câu dọa nàng sợ tới mức ruột gan cũng sắp trào lên họng rồi…

"Sẽ không cởi?" Dạ Mị híp mắt nhìn về phía nàng không chút biểu tình hỏi.

Miên Miên cắn chặt răng yếu ớt gật đầu.

Dạ Mị nghe vậy nâng cằm nàng tựa phi tựa tiếu nói: "Tử Tinh cung cũng không phải dưỡng phế vật, phàm là hạ nhân làm việc không tốt đều phải bị trừng phạt, ngươi xem...", nói rồi chỉ vào chiếc bàn bên cạnh bồn tắm: "Chỗ đó đốt đàn hương" nói xong liền khẽ vung tay, nắp đàn hương khẽ rơi xuống trên mặt bàn, lộ ra một nén hương cháy dở.

https://thuviensach.vn

"Từ giờ trở đi, nén hương kia chia làm bốn, mỗi một phần tư nén hương trôi qua nếu ngươi một kiện cũng không cởi giúp trẫm thì trẫm sẽ giúp ngươi cởi bỏ một phần, ngươi nói xem nếu nén nhang cháy hết thì...” Nói tới đây Dạ Mị liền cười tà ác nhìn nàng từ trên xuống dưới.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Thử Thách Thời Gian

"Cái này không công bằng a." Miên Miên chu môi kháng nghị, hắn sao có thể như vậy a? Cái này rõ ràng là ức hiếp nàng mà!

"Hửm? Không công bằng?" Nghe nàng phản kháng Dạ Mị tùy ý nhíu mày tỏ vẻ không vui.

Miên Miên thấy thế liền cười cười xấu hổ, dáng bộ nịnh nọt nói: "Cái kia... ý của nô tỳ là quần áo xa hoa như của bệ hạ lần đầu tiên nô tỳ thấy nên không biết bắt đầu cởi thế nào a, cho nên..."

"Cho nên ngươi là muốn nói trẫm không phải người bình thường?" Dạ Mị giúp nàng nói nốt câu còn lại.

Cười nịnh nọt… lúc này đây nàng chỉ có thể ép bản thân mở miệng cười thật tươi, thật tươi a, nịnh được thì phải nịnh a, phải nịnh hắn tha cho nàng ải này a…

"Đã vậy, trẫm không thể làm khó ngươi rồi!" Dạ Mi tựa phi tựa tiếu nói.

"Tạ bệ hạ, tạ bệ hạ" Miên Miên cảm kích cúi người cười tạ ơn.

"Chậm đã!" hắn đột nhiên vươn tay cắt ngang lời nàng đoạn chậm rãi nói tiếp: "Trẫm còn chưa nói hết, đã như vậy trẫm có thể miễn cho ngươi một kiếp này, nhưng là…những kẻ cho người tiến cung, kể cả những kẻ dạy lễ nghi cho ngươi cùng những kẻ ở xài phòng với ngươi…toàn bộ đều... xử tử!" Dạ Mị vẻ lạnh băng nhìn về phía nàng cười tà ác.

"Cái gì?" Miên Miên trừng lớn hai mắt vẻ không tin nhìn về phía hắn.

https://thuviensach.vn

"Quần áo một cái cũng không biết cởi, để một kẻ như vậy tiến cung ngươi nói bọn họ ở lại còn hữu dụng hay sao?" Hắn bình tĩnh nói.

Nghe hắn giải thích, nội tâm Miên Miên không khỏi thầm mắng, quá đáng, thật quá đáng, đại mãng xà thực biến thái, toàn bộ đều quá mức biến thái đi!

"Đã xong, ngươi có thể đi rồi!" Dạ Mị quay người hướng phía bồn tắm đi tới.

"Bệ hạ..." Miên Miên thấy hắn quay người liền túm chặt cánh tay hắn, nhanh chóng đi đến trước mặt hắn trưng lên bộ dáng tươi cười, "Tốt... Được rồi..." Ô ô…không thể không cởi sao? Nàng như thế nào có thể liên lụy nhiều người như vậy?

"Thời gian đã trôi qua một phần tư nén nhang rồi! " Dạ Mị liếc qua nén nhang trên bàn lạnh nhạt nói.

Nghe vậy, Miên Miên thoáng cái luống cuống tay chân, vội vươn tay đến trước ngực hắn bắt đầu giúp hắn cởi áo. Mà Dạ Mị lúc này nhìn bộ dáng hoảng loạn của nàng thì lộ ra ý cười.

Đại mãng xà nha đại mãng xà, len sợi có phải hay không không cần tiền mua? Vì cái gì trên quần áo lại có nhiều dây lưng như vậy a, là sợ người khác đối với hắn cường bạo sao? Miên Miên một bên bối rối cởi quần áo, một bên không cam lòng nghĩ.

Thời gian dần trôi qua, không khí bắt đầu có chút khẩn trương, kiện áo đầu tiên sắp được cởi ra... Miên Miên khẩn trương lau mồ hôi tự nhủ bản thân phải cố gắng, nàng bây giờ giống như là đang chạy đua cùng thời gian… bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh, ngàn vạn chớ khẩn trương!

"Hết thời gian!" Dạ Mị đột nhiên lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe vậy tức thì quay đầu nhìn về phía nén hương, quả nhiên, nửa khắc đã trôi qua, lòng nàng không khỏi khẩn trương chỉ nghe "đát" một tiếng liền rất nhanh nhận thức được một góc áo đã bị nàng xé rách, khóe miệng giật giật nhìn hắn khẩn trương.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Bất Cứ Giá Nào

"Ngươi là muốn ta động thủ hay tự mình động thủ đây?" Dạ Mị nhíu mày hơi nheo mắt, đuôi mắt tà mị nhìn về phía nàng, thanh âm bình tĩnh như không.

Miên Miên nghe vậy khóe miệng co lại, thấy hắn đáy mắt lạnh băng, lòng của nàng bắt đầu run lên sợ hãi không biết phải làm sao mới phải? Nếu nàng không cởi, chắc chắn tên đại mãng xà biến thái này sẽ giết các nàng kia… nhưng là, nàng không có cam đảm cởi đồ trước một con rắn a…

"Ngươi đây là được lợi còn muốn hơn sao? Muốn trẫm giúp ngươi?" Khóe miệng hắn giương lên một tia trào phúng nhìn nàng chằm chú..

"Mới không phải!" Miên Miên thoáng nổi giận kêu lên: "Cởi thì cởi, đại trượng phu dám làm dám chịu a." Nàng thở phì phì đưa tay cởi dây lưng bên hông mình, tại thời khắc tay nàng chạm vào dây lụa nàng bắt đầu do dự, nhưng chỉ lát sau, nàng giống như đã đưa ra quyết định, đem dây lụa kéo xuống đưa tới trước mặt Dạ Mị nói: "Tốt rồi, có thể tiếp tục chưa?"

Dạ Mị nhìn dây lưng trong tay nàng có chút không vui nhíu mày. Miên Miên thấy thế liền cướp lời giải thích trước: “Ngươi là nói thua phải cởi một lớp y phục, cái này là dây lưng chắc cũng được tính là một lớp đi.” Miên Miên mặt đỏ phừng, bất kể giá nào nàng cũng không thể cởi a.

Nghe lời giải thích của nàng, Dạ Mị đột nhiên cười ra tiếng, duỗi ngón trỏ day day trán. Lát sau hắn cố nín cười gật gật đầu đón lấy dây lưng trong tay nàng rồi chỉ vào nén hương tiếp tục nói: "Thời gian vẫn đang trôi qua!"

https://thuviensach.vn

Nghe được câu này, Miên Miên vội cúi đầu ở trên người hắn tiếp tục cố sức cởi..., không tới vài giây, áo choàng đã được nàng cởi ra, Miên Miên phấn khởi tiếp tục cởi tới lớp bên trong. Nhưng là vui sướng chưa được vài giây nàng đã lại phát rầu… tại sao quần áo bên trong cũng có nhiều dây lưng vậy a…

Một lúc sau

"Nguyễn thị nữ, ngươi nói cái này gọi là áo ngực cùng quần đùi?" Dạ Mị nhìn nàng bên dưới mặc quần đùi, phía trên là áo ngực vạn phần khó hiểu. Đúng vậy, nàng thua rồi, hiện tại trên người nàng chỉ còn lại có áo ngực cùng quần đùi tự chế a.

Miên Miên căn bản là không có tâm tư giải đáp thắc mắc của hắn, bất quá nội tâm nàng đặc biệt vui sướng, may mà nàng là người thế kỷ 21, nếu không có quần đùi cùng áo ngực này thì hiện tại nàng đã sớm trần truồng trước hắn rồi.

Thấy nàng không trả lời, Dạ Mị đột nhiên cười cười, "Trẫm rất ngạc nhiên không biết hai thứ này là thứ gì ạ, nhưng là ngươi nói, trẫm trước là nên kéo phía trên… hay là phía dưới đây?" Nói xong liền cười tà ác đưa tay chạm vào đai đeo áo ngực nàng.

Giờ phút này đang ngồi chồm hổm trên mặt đất Miên Miên nghe hắn nói như vậy, nước mắt muốn trào ra, nếu như bị hắn cởi hết thì nàng còn mặt mũi nào sống trên đời nữa?

Dạ Mị liếc qua đĩnh hương bắt đầu đếm ngược "Năm, bốn, ba, hai… "

Miên Miên theo tiếng hắn nhìn về phía bàn, mồ hôi nàng đã sớm ra ướt hết tóc, ngay tại thời điểm chỉ còn có nửa móng tay mà tên xà vương biến thái vẫn không có ý định buông tha cho nàng, làm sao đây, nàng phải làm sao đây a?

https://thuviensach.vn

"Một "

‘Bá’ một tiếng rơi xuống, Miên Miên nuốt nước miếng, hai tay dùng lực nắm lấy một góc vật cuối cùng trên người hắn mãnh liệt kéo xuống, nàng bất chấp rồi, mà hắn lúc này đột nhiên lại phát ra ánh sáng hoa lệ.

———————————

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Không Phải Như Vậy

"Aaaaaa……tại sao lại sinh ra một con rắn nhỏ ở đây? Một khắc khi đồ lót của hắn bị nàng giật xuống, toàn bộ nhà tắm liền truyền ra tiếng la hét thất thanh như muốn tàn phá tất cả của nàng.

"Cái gì?" Dạ Mị vừa nghe nàng nói ba chữ “con rắn nhỏ” kia sắc mặt thoáng cái đen lại, vừa định lên tiếng hỏi cái tên ngu ngốc này nghĩ gì thì trên mặt đất liền truyền tới tiếng “Đông”, nàng hoa hoa lệ lệ ngất xỉu.

Một canh giờ về sau

"Tỉnh, tỉnh" Miên Miên cảm giác khuôn mặt của mình không ngừng bị lay động, rốt cục nàng mở mắt ra, đập vào mắt nàng là khuôn mặt phóng đại của Đức Công công với vẻ khó chịu, lông máy nhíu chặt lại.

"Đức Công công?" Miên Miên thấy thế vội giãy giụa từ trên giường đứng lên, nhận thấy mình đang ở trên chiếc giường quen thuộc mọi ngày liền hỏi: "Công công, ta thế nào trở về? Ngươi đến khi nào a?"

"Thế nào là thế nào, ngươi thực sự làm hại chính mình!" Đức Công công thở phì phì ở trên trán nàng, ánh mắt phi thường khinh bỉ nói: "Cho ngươi hầu hạ bệ hạ, ngươi đã mò mẫm ồn ào cái gì? Nếu không phải Nghi phi nương nương xuất hiện kịp thời cứu ngươi một mạng thì bây giờ ngươi đã là con rắn chết rồi!"

"Ách?! Chết?" Miên Miên nghe thế toàn thân khẽ run rẩy, thật sự nguy hiểm như vậy sao? Qủa nhiên cung sâu như biển a...!

https://thuviensach.vn

"Ngươi ồn ào la hét cái gì, cái gì gọi là sinh con rắn nhỏ? Ngươi sinh à?" Đức Công công căng mặt chất vấn.

Miên Miên nhìn hắn, thấy hắn nộ khí không thôi, khóe miệng có chút run rẩy yếu ớt nói: "Cái kia... Cái kia… không phải, là ta đem đồ lót của bệ hạ cởi xuống nha.” Nói đến đây, mặt nàng thoáng cái đỏ rần lên, ấp úng khong biết nên giải thích ra sao.

"Cái này cùng sinh con rắn nhỏ có quan hệ gì?" Đức Công công khó hiểu nhìn nàng.

"Sau đó... phía dưới xuất hiện một cái đầu con rắn nhỏ có lông..." Nói đến đây, toàn thân nàng thoáng cái lạnh run, thật đáng sợ…!

"Con rắn nhỏ có lông?" Đức Công công nhẹ giọng lặp lại.

"Đúng vậy, lúc ấy vừa vặn ngồi cạnh nha, ai ngờ kéo một cái… cái kia… lông xà liền xuất hiện ở trước mặt ta, ta thậm chí còn thấy nó nhúc nhích cơ!" Nàng vội vàng giải thích, hi vọng Đức Công công có thể minh bạch nàng mới không phải cố ý phạm sai lầm đâu, ai bảo tên đại mãng xà kia biến thái như vậy, dưới quần lót còn cất giấu một con rắn nhỏ!

Nghe đến đây Đức Công công lập tức hiểu được, hắn vươn tay cốc lên trán nàng một cái, "Ai ôi!!!, ngươi ngươi ngươi... Ngươi là heo sao? Cái kia gọi con rắn nhỏ à? Thời điểm ngươi tiến cung mẹ ngươi không có dạy ngươi sao?"

"Dạy ta cái gì nha?" Miên Miên khó hiểu hỏi lại lão.

"Ngươi..." Đức Công công thở phì phì duỗi tay chỉa về phía nàng, thật sự không biết nên nói thế nào với nàng, "Ma ma dạy bảo ngươi không có nói vấn đề này? Hay là ngươi ngủ trong giờ học hả? Cái đó mà gọi là rắn nhỏ à? Đây là biểu tượng nam tính của bệ hạ, con heo nhà ngươi a!” Nói xong liền vươn tay hung hăng cốc nàng một cái.

https://thuviensach.vn

"Cái gì? Cái kia... Cái kia chính là vật nam tính?" Nghe Đức Công công nói thế, Miên Miên thoáng cái đỏ mặt, yên lặng vài giây nhìn về phía Đức Công công vẫn đang tức giận, nuốt nuốt nước miếng yếu ớt mà nói: "Đúng... Thực xin lỗi nha, ta xác thực chưa có thấy qua, còn nữa, bề ngoài vật nam tính dường như không phải cái dạng này a."

"Không phải cái dạng này? Cái kia còn có dạng gì nữa hay sao trời?"

Miên Miên nghe vậy liền nhìn về phía Đức Công công cười ngây ngốc nói, "Ách... Cái kia... Có một lần nha hoàn nhà ta cùng người làm vườn giao hoan, ta vô tình thấy qua, có thể... có thể lúc đó đứng xa nên rất mơ hồ, còn nữa, còn nữa bề ngoài không có lớn như vậy a!" Nói xong, nàng cắn chặt bờ môi nắm chặt góc áo bộ dáng xấu hổ.

Đức Công công nghe vậy mắt phóng ra hàn quang nộ khí rống lớn nói: "Ngươi là đồ ngu, cái gì là thiên tử, cái gì là dân chúng hả? Còn muốn đem con giun của bọn thường dân đến so sánh với bệ hạ? "

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Nguy Hiểm Cận Kề

Ánh trăng mờ ảo chiếu rọi lên những cánh ve sầu trong suốt khiến chúng lóe lên ánh bạc giống như mới từ trong mây bay ra. Miên Miên ủ rũ đi cạnh bờ hồ, tay cầm nhánh cây không ngừng đập đập vào trong không trung.

“Chán ghét, chán ghét a, đây mới không phải lỗi của ta, tất cả đều tại cái tên đại mãng xà kia a!” Miên Miên bất mãn lầm bầm, quá đáng, ai biết cái kia của hắn lại lớn như vậy, báo hại nàng bị Đức công công mắng ngu như heo mà, nàng là ngây thơ nha, nàng còn chưa có yêu ai bao giờ đâu, ai biết cái con rắn có lông lại là cái kia đâu…

Ách... Bất quá nghĩ lại thì Đức Công công nói cũng đúng, đâu có con rắn nào có lông đâu?!

Miên Miên bĩu môi, hít một hơi sâu đi về phía trước, nhưng là chưa đi được xa thì phát hiện bên bờ hồ bên kia có một chiếc xe lăn, mà người ngồi trên đó là người nàng vẫn muốn gặp nha. Miên Miên thấy thế liền nhấc váy vui vẻ chạy lại.

"Tuyết vương gia, là ngươi a." Miên Miên đi đến trước hắn, vui vẻ tươi cười chào.

Nhưng là Dạ Phong vẫn lạnh lùng như cũ, giống như không hề nghe thấy tiếng nàng.

"Tuyết vương gia... ách... Ta là tới trả ngươi cái này." Thấy hắn không nói tiếng nào, Miên Miên có chút xấu hổ, không biết nghĩ gì liền đưa tay lấy ra chiếc khăn mà nàng coi như bảo bối đưa tới trước mặt hắn.

https://thuviensach.vn

Dạ Phong đưa đôi mắt màu tím nhạt nhìn nàng chằm chằm, Miên Miên không từ bỏ ý định nhẹ giọng gọi: "Tuyết vương gia..."

"Vứt đi!" một lúc sau, hắn lạnh lùng buông ra hai chữ.

"Vứt đi? Cái này ta đã giặt rất sạch sẽ rồi!" Miên Miên lần nữa nhìn chiếc khăn trong tay rồi lại nhìn hắn với ánh mắt chân thành, khăn này nàng đã giặt sạch lắm rồi, đâu có dính gì mà phải vứt bỏ?

Dạ Phong chuyển động bánh xe nhìn nàng lạnh nhạt nói: "Chỉ là một vật thường, không muốn thì vứt đi thôi."

"Thế nhưng..."

"Không có thế nhưng!" nói xong liền vung tay, một hắc y nhân lập tức bước ra giúp hắn đẩy xe về phía trước. Miên Miên thấy thế không khỏi nhăn mày, làm sao vậy, vì cái gì nàng cảm thấy hắn hôm nay tựa hồ có chút đau thương, có chuyện gì xảy ra sao?

"Ngươi tên Nguyễn Miên Miên?" Bất chợt phía sau lưng nàng truyền đến một giọng nữ nghi hoặc hỏi.

Miên Miên ngoái nhìn lại phía sau chỉ thấy đứng cách nàng không xa là một cung nữ nhưng ăn mặc so với nàng thì cao cấp hơn một chút, nàng mỉm cười hỏi: “Tỷ tỷ tìm ta có việc?”

Nghe Miên Miên gọi mình là tỷ tỷ, nàng ta có chút thỏa mãn ừ nhẹ một tiếng nói: “Nhu phi nương nương bảo ta gọi ngươi qua đó có chút việc.”

“Nhu phi nương nương?” Miên Miên ngạc nhiên hỏi lại, “Nhu phi nương nương tìm ta…ách… tìm nô tỳ có chuyện gì sao?”

“Nhu phi nương nương là phi tử được bệ hệ sủng ái nhất, nương nương tìm, ngươi có tư cách hỏi chuyện sao?” Nàng ta biểu tình khó chịu nói.

https://thuviensach.vn

Miên Miên thấy nàng ta nói thế xấu hổ gật đầu, đúng nha, người ta là nương nương, tìm nàng thì nàng phải đi thôi.

"Được rồi, nhanh theo ta, nương nương đang chờ ngươi đấy!" Nói xong, nàng ta lắc đầu cao ngạo đi trước, Miên Miên miễn cưỡng theo sau.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Không Nên Sống!

Miên Miên theo sau cung nữ kia rẽ ngang rẽ dọc một hồi rồi dừng lại trước một cung điện hoa lệ, đưa mắt lên nhìn thì thấy tấm biển mạ vàng có khắc ba chữ lớn, không khỏi trầm trồ, "Thiên cầm điện", rất có ý nghĩa a, nương nương ở đây chắc chắn sẽ là mỹ nhân bậc nhất a.

"Nhìn cái gì vậy, mau đi nhanh lên." Cung nữ phía trước thấy nàng lề mề khó chịu giục nói.

Miên Miên vội gật đầu nhanh chóng theo sau nàng ta đi đến chính điện, càng gần tới chính điện Miên Miên càng kinh ngạc không thôi… xa xỉ, không gọi là quá xa xỉ đi … quả nhiên là sủng phi của đại mãng xà có khác, thực là chịu chi quá mà!

“Nương nương, người ngài tìm đã tới!” Ngay lúc Miên Miên đang lơ đếnh ngó ngang ngó dọc cảm thán không thôi thì cung nữ bên cạnh liến huých nàng một cái nói.

Miên Miên nghe thế vội vàng trấn định nhìn về phía nữ tử áo gấm hoa lệ ngồi trên cao, chỉ thấy nàng ta tóc búi cao, đôi mắt như mùa xuân, làn da mịn màng như bạch ngọc, môi anh đào nhỏ nhắn không tô son mà hồng đỏ tự nhiên, vài cọng tóc mai theo gió phất phơ trước trán càng làm tăng vẻ phong tình mị hoặc. Thật sự là một nữ nhân cao quí a!

“Nhìn thấy nương nương còn không hành lễ?” cung nữ nọ đối với sự ngẩn người của nàng cả giận nói.

“Nô tỳ tham kiến Nhu phi nương nương!” Miên Miên cúi đầu hành lễ.

https://thuviensach.vn

Nhu phi lúc này mới chậm rãi đứng dậy đi đến trước mặt nàng, đưa tay nâng nàng đứng dậy nói: “Không phải sợ, bổn cung tìm ngươi chỉ là muốn nói chuyện phiếm thôi!”

Miên Miên theo nàng chậm rãi đứng lên, ngẩng đầu nhìn nàng ta một cái rồi lại nhanh chóng cúi đấu, bộ dáng sợ hãi của nàng khiến Nhu phi phì cười, kẻ ngốc như vậy thật là chẳng đáng để nàng bận tâm.

“Bổn cung nghe nói ngươi chính là cung nữ ngất xỉu khi thị tẩm?”

Miên Miên nghe nàng ta hỏi vậy liền gật đầu xác nhận.

“Ha ha, ngươi là quá hưng phấn hay sao? Bổn cung nhìn ngươi lớn lên không tệ khó trách bệ hạ lại để ý tới ngươi!” Nhu phi dáng bộ lạnh lùng cười nói.

“Nô tỳ không dám!” Miên Miên cúi đầu đáp nhẹ.

Nhu phi thấy thế liền nâng cằm nàng tươi cười nói: “Không nên sợ, bổn cung cũng không ăn được ngươi, nhớ năm đó bổn cung cũng không khác gì ngươi bây giờ, cái gì cũng không biết không hiểu!” Nói xong kéo tay nàng đến gần bàn trang điểm, “Bổn cung trước giờ rất ít khi gặp nữ tử không thích son phấn, cái này thưởng cho ngươi!” Nói rồi liền lấy trên bàn mộ hộp phấn đưa cho nàng.

Miên Miên sợ hãi nói: “Nương nương, nô tỳ không cần son phấn.”

“Nha đầu ngốc, bổn cung là nhìn thấy ngươi như thấy chính mình năm xưa, nói nữa, nữ nhân vẫn là nên trang điểm một chút, Tử Tinh cung cũng có qui củ, phàm là nữ nhân trong cung thì đều phải trang điểm để thể hiện sự tôn trọng đối với bệ hạ, ngươi không thoa phấn là muốn liên lụy tới những cung nữ khác sao?”

https://thuviensach.vn

“A! Nương nương tha mạng, nô tỳ không biết, không biết a.” Miên Miên gấp gáp dập đầu.

“Bổn cung nói cho ngươi biết là không muốn ngươi phạm sai lấm, nói thật lòng bổn cung rất thích ngươi, cái này ngươi cầm lấy, nhớ phải dùng. Thời gian không còn sớm nữa, ngươi đi về nghỉ ngơi đi!”

“Nô tỳ cáo lui!” Miên Miên nghe vậy liền cúi đầu đi ra.

Nàng vừa mới rời đi, thiếp thân nha hoàn bên cạnh Nhu phi liền cho tất cả a hoàn lui xuống, “Nương nương yên tâm, chỉ cần nàng dùng phấn đảm bảo sẽ không thấy mặt trời ngày mai!”

“Đó là do nàng ta đáng chết, dám cùng Nghi phi chống lại ta. Nghi phi kia hôm nay để nàng ta hầu bệ hạ tắm rửa là muốn tìm thế thân trước khi chết sao? Đã vậy, nữ nhân này không thể lưu lại!” Ánh mắt Nhu phi lóe ra hành quang, phượng ngai nhất định nàng sẽ ngồi, ai cũng đừng mơ cướp đoạt được.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Án Mạng Trong Cung

Miên Miên cầm hộp phấn vội vã rời đi, vẫn là nhanh đi về thì hơn, tránh để lát nữa lại có nương nương nào đó gọi nàng đi a, nhưng là do quá vội vã, trong lúc vô tình nàng đụng phải một cung nữ đi ngược chiều, lực va chạm quá mạnh khiến hai người ngã nhào trên đất.

“Mắt mũi ngươi để đi đâu thế hả?” Cung nữ bị nàng đụng trúng đưa tay ôm bụng gay gắt nói.

Miên Miên lúc này cũng đang ôm bụng liền ngẩng lên nhìn nàng ta hỏi: “n ma ma? Người sao lại ở chỗ này a?”

"Là ngươi? Mắt người để đâu hả? Đụng ta đau chết mất!” n ma ma bất mãn kêu lên.

"Thực xin lỗi a, ta không phải là cố ý. " Miên Miên dẩu dẩu môi chân thành nói.

n ma ma đưa mắt liếc nàng rồi chống tay xuống định đứng dậy, nhưng là lúc này tay bà lại đụng phải một cái hộp, đây là cái gì? Ma ma mở hộp ra xem, thấy màu son hồng bắt mắt vô cùng lại còn rất thơm nữa.

“Ách, đây là phấn son a.” Miên Miên đứng dậy cười, đưa tay đỡ nàng ta dậy.

“Phấn tốt nha!” n ma ma nhìn chằm chằm vào hộp phấn không chớp mắt, cảm thán nói.

https://thuviensach.vn

“Ma ma thích ạ? Vậy cái này tặng cho người a!” Miên Miên thuần khiết cười.

“Sao? Cho ta? Thật sự cho ta sao?” n ma ma kinh ngạc nhìn về phía nàng, hộp phấn này nhìn sơ cũng biết là phấn hiếm nha, như thế nào lại tặng không cho nàng a?

“Ma ma, người thích thì lấy dùng đi ạ, dù sao ta cũng không có dùng tới a.” Miên Miên nhún vai nói.

n ma ma thấy thế khóe miệng không khỏi cười vui, nhìn Miên Miên nở nụ cười ngọt ngào: “Miên Miên à, vẫn là ngươi hiểu chuyện, không uổng công ma ma ta chiếu cố ngươi như vậy nha, người đã nhiệt tình như vậy thì ta cự tuyệt cũng không phải rồi.” Nói xong liền cất hộp phấn vào trong túi, “Tốt rồi, ngươi nên về nghỉ ngơi sớm đi!”

Miên Miên nghe vậy liền cúi chào nàng ta rồi nhằm hướng phòng mình đi tới.

Khẳng định nàng đã đi xa, n ma ma liền lần trong túi lấy hộp phấn ra lần nữa hít hà, vô cùng thỏa mãn rời đi.

--- ------Hôm sau---- ----

“Có người chết… có người chết…”, trời mới tờ mờ sáng, đã nghe thấy tiếng la hét của cung nữ hoán tẩy phòng, nguyên do là cung nữ đó thấy n ma ma bỗng nhiên đột tử. Thời điểm Miên miên nghe tin theo mọi người chạy đến thì n ma ma hôm qua vẫn còn khỏe mạnh, nay đã là một cỗ thi thể lạnh lẽo. Nội tâm Miên Miên thoáng đau, người ghét nàng nhất đã chết rồi a.

“Mau giải tán đi đi, chưa thấy qua người chết hay sao?” n ma ma vừa mới mất, đã có một ma ma khác tới quát đuổi mọi người đi làm việc, một vài cung nữ tiến tới khiêng thi thể n ma ma lên xe đẩy đi. Ở thâm cung này,

https://thuviensach.vn

người này chết liền có người khác thay, bởi vậy, người ta sẽ không bởi vì có người chết mà rơi lệ ngoại trừ Miên Miên vẫn ngây ngốc đứng đó.

“Khóc cái gì mà khóc, phiền chết người ta đi được!” Hai cung nữ khác thấy Miên Miên cứ ngây ngây ngốc ngốc liền mắng.

“n ma ma chết rồi, nàng ta chết rồi a…” Miên Miên nức nở, các nàng sao mà một chút thương cảm cũng không có thế kia?

“Đó là đáng đời nàng ta.” Một cung nữ khinh thường nói.

“Đúng đấy, ngươi có biết hay không? n ma ma chết nghe nói chính là vì dùng hộp phấn mà Nhu phi nương nương bỏ đi đó nha!” Một cung nữ khác xen vào nói.

“Hừ, ai bảo nàng ta muốn đẹp chứ, ta xem a, nàng ta chính là mệnh tiện nha, dùng không hợp son phấn thượng hạng, chết cũng đáng đời!” Một cung nữ khác có chút hả hê nói.

Mà Miên Miên lúc này cả người đều trở nên ngây ngốc dị thường.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Mãnh Liệt Nghĩ Cách

Nàng muốn xuất cung!

Nàng nhất định phải xuất cung!

Miên Miên co rúc đằng sau núi đá giả, kể từ lúc nghe được hai cung nữ kia nói chuyện, cả người nàng đều ngây ngốc đến đông cứng lại rồi. Nếu đi ra, chính là nàng cũng không biết nên đi tới chỗ nào a, bị các cung nữ kia quát lớn Miên Miên liền làm gì gì cũng hỗn loạn. Chỉ duy nhất nơi đây khiến cho nàng cảm thấy an tâm bội phần, bởi vậy, Miên Miên ngây ngốc không động tĩnh ngồi đó.

“Thật đáng sợ!” Nàng duỗi cánh tay ôm lấy cơ thể đang run rẩy, thật là đáng sợ, Nhu phi tại sao lại phải làm vậy? Nếu như…nếu như không phải vô tình mà khiến hộp phấn rơi vào tay n ma ma thì hôm nay người chết có lẽ là nàng chăng?

Vì lẽ gì? Nàng chưa từng đắc tội với nàng ta? Miên Miên nghĩ thế nào cũng không nghĩ ra đến tột cùng là nàng đã làm gì chọc giận Nhu phi. Nhưng là sự kiện lần này đã khiến nàng càng quyết tâm ly khai, nàng nhất định phải xuất cung!

“Đánh chết ngươi, đánh chết cái đồ quái dị nhà ngươi!” Từ đằng sau truyền đến những âm thanh bén nhọn, Miên Miên len lén nhìn qua khe hở nơi núi giả nhìn thấy bốn cung nữ đang cầm gậy vừa đánh vừa mắng ai đó đang ngây ngốc ngồi trên mặt đất.

“Ta đánh chết cái đồ không biết điều nhà ngươi!”

https://thuviensach.vn

“Đồ đê tiện, ai bảo ngươi làm việc như vậy hả? Ngươi làm vậy chẳng khác gì nói trắng ra là bọn ta lười biếng đi? Cho người đắc ý, cho ngươi giả vờ làm người tốt này!” Nói xong liền vung gậy đánh tới tấp lên cung nữ đang ngồi trên mặt đất kia, mà điều Miên Miên thấy ngạc nhiên là cung nữ kia lại không hề phải ứng lại.

“Ta nhổ vào, thấy mặt ngươi là ta muốn ói rồi!” Những cung nữ kia vừa nói vừa nhổ nước miếng vào mặt cung nữ nọ.

Miên Miên thấy thế tay nắm chặt lại thành nắm đấm, nhưng là trong nàng lại vang lên tiếng nhắc nhở: “Miên Miên không nên gây chuyện sinh sự a, người như vậy có thể cứu được ai?”. Tiếng nói không ngừng vang lên bên tai nhắc nhở nàng, nhưng là bốn cung nữ kia vẫn vừa đánh vừa chửi khiến nàng không thể nào gạt đi được a.

“Ngươi đã không muốn nói như vậy thì để ta đây giúp ngươi a!”, một cung nữ mặc đồ đen bỗng xuất ra một cây ngân châm cười lạnh nói: “Để ta giúp ngươi thông miệng đi nha!”, nói rồi hung hăng tóm lấy cằm cung nữ nọ nâng lên, ngân châm hướng môi nàng ta cắm tới.

“Dừng tay!” Tuy biết rõ rằng mình không nên xen vào việc của người khác nhưng là nàng không có cách nào đứng xem nhiều người như vậy khi dễ một người a.

Nghe tiếng nói, cung nữ cầm ngân châm cùng ba nàng kia quay lại nhìn Miên Miên.

“Ngươi là cung nữ cung nào?”

“Hoán tẩy phòng!” Miên Miên đáp gọn.

Nghe vậy bốn cung nữ nọ không nhịn được cười lớn: “Có nghe hay không? Nàng ta nói là cung nữ hoán tẩy phòng a!”

https://thuviensach.vn

Miên Miên mới không để ý tới bộ dáng khinh thường của các nàng ta, đi đến đỡ cung nữ dưới đất lên, giữ chặt nàng ta lo lắng hỏi: “Như thế nào? Có phải rất đau không?”

Nghe thấy Miên Miên lo lắng hỏi, cung nữ kia nãy giờ vẫn duy trì vẻ trầm mặc rốt cuộc cũng đưa mắt nhìn về phía nàng, Miên Miên giật mình thảng thốt bởi vì trên gương mặt kia là một vết sẹo ghê người giống như bị người ta xăm lên, rõ rành rành hai chữ, Nô dịch!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Nàng Không Xấu!

Miên Miên chứng kiến một màn này không khỏi thất kinh, nàng là không biết nên phản ứng thế nào nếu trên mặt nàng bị xăm lên như vậy đâu? Chỉ là mặc nàng thất kinh, cung nữ kia đã lại cúi đầu nhìn mặt đất, vẫn duy trì sự im lặng không một tiếng cầu xin.

“Ngươi thật to gan, chỉ là một cung nữ hoán tẩy phòng nhỏ bé, không lo giặt quần áo lại chạy đến đây xen vào chuyện bọn ta?” Cung nữ phục viện khinh thường nói.

"Đúng, ta chỉ là một cung nữ nhỏ bé, thế nhưng các ngươi cũng không nên đối với nàng ta tàn nhẫn như vậy, nàng ta là người không phải loài vật!" Miên Miên nói rồi vịn vai cung nữ nọ nộ khí trừng mắt nhìn bốn cung nữ kia.

“A, ngươi… cái thứ cung nữ thấp hèn mà cũng dám lớn tiếng giáo huấn bọn ta? Ngươi là muốn ăn đòn giống nó?” Cung nữ cầm ngân châm phi thường không vui, ba người kia thấy thế dứ dứ cây gỗ trong tay cảnh cáo nàng.

“Bất kể thế nào, các ngươi không có quyền đối với nàng ấy như vậy, dù cho nàng ta có sai thì các ngươi đánh cũng đánh rồi mắng cũng mắng rồi, sao còn muốn bức nàng ta? Chẳng lẽ các ngươi không có lương tâm sao?” Miên Miên chấp nhất nói cứng nhưng là lòng bàn tay nàng sớm đã chảy mồ hôi rồi a.

“Bỏ đi, không cần ngươi quan tâm!” Cung nữ nọ nói rồi mãnh liệt đẩy Miên Miên ra, thoáng cái ngã ngồi trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

“Ha ha, ngươi xem, ngươi cứu nó mà nó còn đối xử với ngươi như vậy, còn muốn đồng tình sao?” Cung nữ cầm ngân châm thấy Miên Miên bị nàng kia đối xử như vậy vô cùng vui vẻ cười nói. “Xem ra là ngươi chưa biết tên nàng ta ha? Nàng ta gọi là Vô Tình…Vô Tình thì đương nghiên không thể có tình cảm rồi, còn muốn ngăn cản?” Nói rồi liền quay qua ba cung nữ kia kêu lên: “Thất thần cái gì, còn không mau giáo huấn đồ quái dị kia?”

Nghe vậy, ba cung nữ kia lập tức hướng tới cung nữ tên Vô Tình đánh tới.

“A…” Miên Miên kêu lên một tiếng khiến ba cung nữ kia tức thì ngẩn người, Vô Tình bối rối nhìn Miên Miên bởi vì giờ phút này Miên Miên đang dùng chính thân thể mình ôm lấy nàng giúp nàng đỡ đòn.

“Muốn chết à?” Cung nữ cầm ngân châm phi thường khó chịu kêu lên.

“Các ngươi thật quá đáng! Các người là muốn ta gọi người tới?” Miên Miên nộ khí nạt ngang. Nàng không phải là tuýp người thích xen vào chuyện của người khác, nhưng là cô bé này đã bị đánh thành như vậy mà không có chút phản ứng nào, nàng rất khó chịu, chữ xăm trên gương mặt càng làm cho nàng thêm lo lắng.

“Gọi người? Ngươi gọi a, ta cho ngươi biết, nơi này dù có chết người cũng không có ai phát hiện ra a. Ngươi vì cái kẻ quái dị này mà đắc tội với bọn ta đáng sao?”

“Các người đây là coi mạng người như cỏ rác mà, ta sẽ không mặc kệ đấy, còn có, nàng ta một chút cũng không quái dị, so với nàng, mấy người bọn người mới thật quái dị đi, tâm địa xấu xa!” Miên Miên kiên định nói bất chấp mồ hôi tứa ra ngày càng nhiều.

“Muốn chết!” Bốn cung nữ nọ phẫn nộ đánh xuống, Miên Miên ôm lấy Vô Tình che chờ cho nàng ta, nàng là không thể trơ mắt nhìn nàng ta chết

https://thuviensach.vn

trước mặt nàng được. Nàng nhất định phải cứu nàng ta.

"Đông, đông, đông…" ngay tại thời điểm bốn cung nữ kia muốn lao vào Miên Miên thì từng tiếng đông trầm vọng vang lên, bốn nàng lần lượt ngã trên mặt đất trước mặt Miên Miên. Xảy ra chuyện gì? Miên Miên vội vươn tay ở trước mặt các nàng quơ qua quơ lại nửa ngày không thấy phản ứng. Nàng nghi hoặc làm theo như TV, giơ tay kiểm tra hơi thở các nàng, một giây sau nàng hoảng sợ lui về phía sau run rẩy lắp bắp nói: "Các nàng…các nàng chết rồi???"

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Cự Tuyệt Quan Tâm!

"Các nàng... Các nàng chết rồi hả?" Miên Miên sợ hãi nhìn về phía Vô Tình, biểu tình như muốn nói cho nàng biết thật là dọa chết người rồi, đang yên đang lành sao lại chết ngay trước mặt nàng chứ.

Vô Tình nghe vậy đứng lên xem xét vết thương trên người không thèm nhìn nàng một cái. Miên Miên thấy thế vội càng đứng dậy chạy tới lôi kéo nàng ta: “Ngươi muốn đi đâu? Hiện nay chỗ này nguy hiểm chúng ta vẫn là nên trốn đi a…”

Vô Tình nghe vậy lườm nàng nói: “Đã sợ chết mà còn dám mạnh miệng?”

“Đó không phải việc quan trong, ngươi hiện tại đang bị thương nặng nha, ngươi vịn ta mà đi, có việc gì ta giúp ngươi…”

"Vì sao phải giúp ta?" Vô Tình như trước nhàn nhạt hỏi

“Bởi vì ngươi không phải người xấu a!” Miên Miên thành thật nói.

Nghe vậy Vô Tình khóe miệng kéo ra thành tia cười: “A, thật là một lý do ngu ngốc, người như ngươi không thích hợp ở trong cung, nói không chừng sẽ có ngày giống như các nàng ta!”

“n…” Miên Miên cắn chặt bờ môi gật gật đầu, nàng biết a, thế nhưng nàng không có cách nào làm ngơ a.

“Về sau vẫn là nên bớt lo chuyện bao đồng đi!” Nói xong liền bỏ đi để lại Miên Miên vẫn mờ mịt trông theo.

https://thuviensach.vn

Một lúc sau, nàng hít sâu một hơi, vẫn là nên tranh thủ quay lại hoán tẩy phòng a, phải gấp rút chuẩn bị kế hoạch xuất cung thôi. Nghĩ tới đây, nàng vội vã chạy đi.

Vô Tình thấy nàng đã rời đi liền từ phía sau đại thụ đi ra, ánh mắt nhìn chăm chú theo bóng lưng Miên Miên phía trước, một người đơn thuần như nàng ta không nên ở trong chốn thâm cung này, tính cách này sẽ khiến nàng ta gặp nguy hiểm, thậm chí mất mạng. Đứng được một lúc Vô Tình thu hồi ánh mắt, lạnh nhạt đi đến bốn cỗ thi thể, thấp mắt nhìn các nàng ta nói: “Là các ngươi tự tìm lấy!” Nói xong lạnh lùng quay người đi.

“Ồ? Đây là nơi nào a?” Miên Miên sau một hồi rẽ trái quẹo phải cũng không biết mình đang đi đâu, không được rồi, nàng phải tìm người hỏi thôi, nếu không về trễ ma ma mới tới sẽ tức giận a! Nhưng mà tại sao nguyên cả đoạn đường dài thế mà không có thấy lấy một cung nữ thái giám nào cả, chẳng lẽ nàng là đã đi tới lãng cung rồi?

“Khục khục…”, đúng lúc này một tiếng ho khan truyền tới khiến Miên Miên chú ý, nàng vội vã theo hướng âm thanh đi tới, vượt qua đình viện, Miên Miên trông thấy trong đình cạnh một cái hồ nhỏ có một nữ tử đang không ngừng ho khan, đợi đến lúc Miên Miên đến được sau lưng nàng ta thì vừa vặn thấy nàng ta ho ra một ngụm máu tươi nhuộm đỏ một mảnh khăn trắng, Miên Miên bị dọa vội vã đi đến trước mặt nàng ta sốt ruột hỏi: “ Cô nương, ngươi hộc ra máu a, ta dẫn ngươi đi xem đại phu nha?”

Nghe vậy, nữ tử kia đưa mắt nhìn về phía Miên Miên mỉm cười: “Cảm ơn ngươi, ta không sao…”

"Nhưng là ngươi ho ra máu a, cái này..."

"Nương nương, thuốc đã đưa đến rồi ạ." Miên Miên lời còn chưa dứt đã thấy phía trước một cung nữ đang vội vã chạy tới, một lát sau liền thấy

https://thuviensach.vn

nàng ta đưa ra một chén thuốc đen ngòm đưa cho nữ tử kia còn không ngớt bảo nàng tranh thủ uống.

"Thi Hàm, nàng thế nào rồi?" Không đợi cho Miên Miên nhận thức nữ tử này là ai thì phía sau nàng lại đột ngột vang lên tiếng nam nhân hỏi thăm ai đó, nhưng là cái âm thanh này rất quen thuộc nha, Miên Miên bất giác quay đầu, một giây sau, toàn thân nàng run lên vô thức lui về phía sau, ôi trời ơi…đại…đại mãng xà?!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Nhìn Không Ra

Một khắc khi Miên Miên nhìn thấy Dạ Mị liền bị dọa cho lùi về phía sau, nhưng mà Dạ Mị giống như là không nhìn thấy nàng, nhanh chóng đi đến cạnh nữ tử tên Thi Hàm ân cần, sốt ruột hỏi. Nha hoàn Tiểu Lam thấy thế thức thời lôi kéo Miên Miên lui ra.

"n... Vị tỷ tỷ này, nàng là vị nương nương nào a?" Miên Miên thấy Dạ Mị rất quan tâm đến nữ tử kia thì không khỏi tò mò.

Tiểu Lam nghe hỏi liền lườm nàng, đắc ý nói: “Ngươi có biết bệ hạ yêu nhất là nương nương nào đi?”

Miên Miên lắc đầu. Nàng mới không quan tâm tới chuyện này a.

Tiểu Lam liếc nàng mang theo hàm ý châm chọc nói: “Thật không biết ngươi là làm sao mà tiến cung đây, người bệ hạ yêu nhất chính là nương nương ta a, chính bệ hạ đã nói ngôi vị Xà hậu chỉ có thể là Nghi phi nương nương.” Tiểu Lam đắc ý nói.

“Nàng ta là Nghi phi nương nương?” Miên Miên giật mình, nàng cứ nghĩ Nghi phi trông phải đẹp hơn cả Nhu phi, nhưng hôm nay Nghi phi mà nàng thấy bệnh tình nghiêm trọng, gương mặt trắng bệch không chút huyết sắc, vì cái gì hắn không tìm đại phu chữa trị cho nàng ta?

“Bệ hạ đúng là nam nhân vừa ôn nhu lại si tình!” Tiểu Lam say mê nói.

“Nhìn không ra nha…” Miên Miên thấp giọng nói nhỏ.

https://thuviensach.vn

“Gì? Ngươi vừa mới nói gì?” Tiểu Lam thấy nàng lẩm bẩm gì đó liền nhíu mày không vui hỏi.

“A, ta.. ta là nói bệ hạ đối với nương nương thật là tốt a!” Miên Miên cười cười chống chế.

“Đúng thế, bệ hạ rất nặng tình với nương nương a, những người còn lại nghĩ cũng đừng nghĩ tới được bệ hạ để ý.” Tiểu Lam vô cùng đắc ý nói.

Miên Miên nghe vậy mỉm cười gật đầu, trong đầu nghĩ tới lời Tiểu Lam, nghĩ cũng đừng nghĩ? Nàng thật coi thường nha!

“Ngươi kia là đang có ý gì?” Thấy Miên Miên bĩu môi, Tiểu Lam không vui hỏi.

“Không có…ách, ta là có một nghi vấn a, cái kia, bệ hạ đã yêu thương Nghi phi như vậy thì sao cả cung rộng như thế lại không có thái giám cung nữ theo hầu?” Vạn nhất có chuyện gì xảy ra…đây chẳng phải là hối không kịp sao?

“Ngươi thì biết cái gì chứ? Là nương nương thích yên tĩnh nên cấm người ngoài ra vào.” Nói xong liền quay qua nhìn Miên Miên, lông mày càng nhíu chặt hơn, “Ngươi đây là vào bằng cách nào?”

Miên Miên thấy nàng ta hỏi, xấu hổ nói: “Ách… ta là lạc đường mà tới, thật xin lỗi a, ta hiện tại liền đi.” Nói đoạn quay người vén cao váy hướng phía ít người đi tới. Hiện tại xem ra là nàng nên nhân lúc đại mãng xà còn chưa có phát hiện tránh đi là tốt nhất, nếu không, nàng cũng không biết nói sao về hành vi trốn việc này a.

“Nguyễn Miên Miên?” Miên Miên đang lén lút tìm đường về căn bản không có chú ý tới những người xung quanh, mà Đức công công nhìn thấy nàng bộ dáng lén lút nhịn không được cao giọng gọi. Miên Miên nghe thấy liền đưa ngón tay lên miệng suỵt, rõ ràng là bảo hắn nhỏ giọng chút.

https://thuviensach.vn

“Nguyễn Miên Miên, ngươi không lo giặt quần áo chạy tới là làm cái gì? Lười biếng trốn việc hả?” Đức công công thấy nàng suỵt hắn, phật ý giáo huấn.

“Thực xin lỗi a, cái này là ta đang tìm đường về a.” Miên Miên nói xong co chân bỏ chạy, nhưng là nàng vẫn cảm giác từ phía sau có một ánh nhìn lặng băng đang phóng tới a.

“Đợi một chút!” thanh âm nữ tử ôn nhu đột nghiên truyền tới, Miên Miên chậm rãi ngoái đầu nhìn lại, quả nhiên, đại mãng xà mặt đen thui đang lạnh lùng nhìn nàng, mà bên cạnh hắn lúc này Nghi phi lại dành cho nàng một nụ cười ôn nhu, từ từ đi về phía nàng…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Giúp Ta Được Không

Miên Miên kinh ngạc nhìn về nử tử xinh đẹp tựa thiên tiên kia đang chậm rãi hướng nàng đi tới, nàng thật không biết phải làm sao mới phải a.

“Ngươi chính là Nguyễn Miên Miên?” Thi Hàm đi tới bên cạnh nàng mỉm cười hỏi.

Miên Miên thấy nàng ta hỏi mình vội cúi người hành lễ: “Nô tỳ tham kiến Nghi phi nương nương!”

“Không cần khách khí!” Thi Hàm hai tay nâng nàng dậy ôn nhu cười.

“Ngươi thế nào lại chạy đến đây?” Dạ Mị nhìn nàng mà không khỏi cả giận hỏi.

Nghe hắn quát lớn, Miên Miên giương mắt nhìn hắn sợ hãi nói: “n… nô tỳ lạc đường…” nói xong liền ủ rũ cúi thấp đầu, bộ dáng ủy khuất.

“Bệ hạ…” Mắt thấy Miên Miên bị hắn quát lớn, Thi Hàm ôn nhu khuyên giải, chứng kiến một màn như vậy nội tâm Miên Miên không biết vì lẽ gì lại có cảm giác ê chề, giống như mình đang làm bóng đèn, phi thường khó chịu a.

“Miên Miên, ngươi đừng khó chịu, bệ hạ không có ác ý!” Thi Hàm lôi kéo tay nàng nói.

Miên Miên mỉm cười nhìn về phía nàng, theo nàng thấy thì nữ tử ôn nhu nàng cũng rất thiện lương, so với Nhu phi thì tốt hơn rất nhiều.

“Bệ ha, ta mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi rồi!” Thi Hàm khẻ cười nói.

https://thuviensach.vn

“Trẫm đưa nàng về.” Dạ Mị ôm vai nàng như muốn che chở.

"Bệ hạ, người vừa mới bãi triều, thiếp biết người có nhiều chuyện chính sự phải xử lý. Người yên tâm đi đi, không có chuyện gì đâu.”

“Trẫm có thể làm gì cho nàng?”

“Bệ hạ…” Thi Hàm thanh âm nghẹn ngào, nàng không hi vọng hắn dành nhiều thời gian cho nàng mà chậm trễ chính sự, nếu là như vậy nàng sẽ tự trách mình rất nhiều.

Thấy nàng nghẹ ngào, Dạ Mị than nhẹ một tiếng, “Tiểu Lam mau đưa nàng về nghỉ ngơi, kêu người gọi Lý ngự y tới xem cho nàng đi!”

“Vâng!” Tiểu Lam vội vã nâng Nghi phi chuẩn bị ra về.

“Miên Miên, ngươi giúp Bổn cung một chuyện được không?” Thời điểm chuẩn bị ly khai, Thi Hàm quay người nhìn về phía Miên Miên nói.

“Xin nương nương phân phó!” Miên Miên vội cúi người nói, kỳ thực không cần nàng nhờ, chỉ cần nàng hạ chỉ thì làm sao nàng có thể không làm.

“Kỳ thật cũng không có gì, là bổn cung hi vọng ngươi giúp bổn cung tiễn bệ hạ về!”, nói xong bộ dáng tươi cười dưới sự nâng đỡ Tiểu Lam quay người đi xa, mà Miên Miên lúc này ngốc trệ đứng chết trân một chỗ, muốn nàng tiễn đại mãng xà về? Chẳng lẽ tên đại mãng xà này ngu ngốc đến độ không biết đường về?

Phải có đến một lúc sau khi bóng Nghi phi biến mất phía xa Dạ Mị mới hướng một hướng khác đi tới, Miên Miên thấy thế hơi sửng sốt, một giây tới liền vội vã theo sau.

https://thuviensach.vn

“Nhanh lên a, ngươi là con rùa đó hả, sao lại chậm như vậy a.” Đức công liếc Miên Miên phía sau không vui nói.

“Ha ha, là công công người có thần công mà…” Miên Miên cười đùa ở sau hắn nói, nói xong bạo gan liếc qua Dạ mị đi ở phía trước, mà Dạ Mị lúc này vừa vặn ngoái nhìn lại, mắt hai người thoáng cái đụng nhau, Miên Miên vội vã cúi đầu không dám hó hé gì thêm.

Đoạn đường tiếp theo, Miên Miên không dám chậm trễ, rất nhanh đi theo sau Dạ Mị, nhưng là thủy chung không có ngẩng đầu sợ lại chạm phải ánh mắt băng lãnh của hắn chỉ chằm chằm nhìn vào gót giày Dạ Mị đi tới. Thật lâu a, hắn tột cùng là muốn đi đâu a? Miên Miên bĩu môi, nhưng là lúc nàng vạn phần nhập thần tự hỏi thì đột nhiên trượt chân ngã vào hồ bên cạnh, Miên Miên ướt sũng, kêu lên hoảng loạn.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Ngươi Đúng Là Heo

“Phốc…cứu…cứu ta…” Miên Miên hai tay quơ lọan trên mặt hồ chật vật lớn tiếng kêu cứu, nhưng là đối tượng mà nàng kêu cứu lại rất nhàn nhã bơi ngửa tới, không bận tâm tới lời kêu cứu tê tâm liệt phế của nàng.

“Cứu…cứu mạng a…” Miên Miên vẫn quẫy đạp trong nước, đây không phải là nàng khoa trương mà là đáy hồ căn bản thật sự rất sâu a, ngẫm lại nếu nàng nhìn đường mà đi thì đâu đến nỗi rớt xuống hồ thế này? Một giây sau, trong đầu nàng hiện lên một hình ảnh, đại mãng xà…!

“Cứu…cứu…” Thanh âm Miên Miên nhỏ dần, ý thức càng lúc càng mơ hồ, đại mãng xà, ta nguyền rủa ngươi, cho ngươi biến thành heo đi!

Ngay lúc mà Miên Miên cho rằng mình sẽ chết thì eo nàng đột nhiên được ai đó nâng lên, khuôn mặt vừa nhô lên khỏi mặt nước nàng hít lấy hít để khó nhọc thở.

Miên Miên ôm chặt cổ Dạ Mị, chỉ sợ sơ ý lại té xuống.

“Ngươi đích thị là xà đi, xà mà không biết bơi?” Dạ Mị nhìn nàng chật vật liền trêu chọc nói.

Miên Miên mới không để ý hắn nói, nàng chỉ tập trung hô hấp, một lúc sau khi đã hơi ổn trở lại, nàng nộ khí trừng hắn lớn tiếng chất vấn: “Ngươi tại sao lại dẫn ta đến hồ nước?”

“Ngươi dám chất vấn trẫm?” Dạ Mị không vui nhướng mày.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy hắn mắt lạnh băng, nhíu mày khó chịu, Miên Miên khóe miệng co giật, xấu hổ cười nói: “Ách, bệ hạ, nô tỳ…”

“Ai bảo ngươi đi mà không nhìn, trẫm muốn bơi tự nhiên phải tới bể bơi, trẫm còn chưa trách tội ngươi theo xuống, ngươi có biết bể bơi này ngay cả Nghi phi còn chưa được vào đâu!” Hắn cười lạnh ngắt lời nàng.

“n…thật xin lỗi… Nô tỳ biết sai rôi, cái kia… Bệ hạ ngàic so thể đưa ta lên bờ trước không, nô tỳ nguyện ý chịu phạt a!” Miên Miên nói xong liền nới rộng tay, vì là nàng phát hiện rằng mình đang ôm cổ đại mãng xà a, trong trí nhớ của nàng xà tắm rửa sẽ hiện nguyên hình, cái này…chẳng khác gì nàng đang ôm một cái đầu rắn a…nghĩ tới đây, nàng liền cố gắng kéo giãn khoảng cách, tận lực không để mình chạm tới thân thể hắn.

Tuy nhiên, dù nàng rất cẩn thận ly khai nhưng là Dạ Mị vẫn nhìn ra, hắn cười lạnh một tiếng: “Như thế nào, những nữ nhân khác muốn thân cận trẫm còn không được, ngươi ngược lại né tránh, sợ ta ăn ngươi sao?” nói xong liền đem khuôn mặt tuấn tú hướng đến trước mặt nàng.

Miên Miên phảng phất thấy như có một đầu con rắn lớn đung đưa thổi khí trước mặt nàng, nàng sợ tới mức buông lỏng hai tay, thân thể theo thói quen lùi lại phía sau, trực tiếp ngã vào trong nước lần nữa, Miên Miên sợ tới mức nắm chặt cổ áo Dạ Mị dùng sức lôi xuống.

Dạ Mị không nghĩ tới khí lực của nàng lại lớn như vậy nên không có chuẩn bị, theo sự lôi kéo của nàng mà nghêng đi nhưng là một giây sau hắn liền trấn tĩnh lại vươn tay ôm lấy eo nàng nâng lên, Miên Miên thấy được hắn đỡ eo mình liền vội vã ngoi lên, chưa kịp đứng thẳng Dạ Mị đã bị nàng va trúng cằm, ngay lập tức môi hắn đã dán chặt trên môi nàng, Miên Miên trợn trừng mắt bất động tại chỗ.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Cho Trẫm Lý Do

Miên Miên định thần vội vã rời đi khỏi môi hắn, một âm thanh quái dị vang lên ‘ba’ một tiếng nhắc nhở Miên Miên chuyện gì đang xảy ra, nàng trừng lớn hai mắt kinh ngạc nhiên đại mãng xà, cái đầu nhỏ hơi nghiêng vẫn không hề nhúc nhích, bộ dáng rất dọa người.

Dạ Mị có chút nhíu mày nhìn bộ dáng Miên Miên, nội tâm hắn khó chịu không thôi. Lần đầu tiên trong đời hắn gặp một nữ nhân được hắn hôn mà lại ngẩn người ra ngu ngốc đến thế, đến một lúc sau thấy Miên Miên vẫn ngây người ra đó, Dạ Mị ho nhẹ một tiếng, vừa định hỏi nàng thì bỗng thấy Miên Miên duỗi ngón tay nhẹ nhàng đụng chạm trên bờ môi hắn rồi nói một câu khiến hắn thật muốn bóp chết nàng mà.

“Ta…ta bị rắn cắn á!” Miên Miên lớn tiếng kêu lên, hai tay buông xuống, hai mắt khẽ đảo, nguyên lai nàng tưởng mình sắp hôn mê tới nơi thì bất ngờ ngã xuống nước khiến cho tai miệng nàng lại một lần nữa bị nước ập vào, không thể không tỉnh lại.

“Cứu…cứu…” Khát vọng sống làm cho nàng không thể không lên tiếng kêu cứu.

Dạ Mị đen mặt nhìn nàng chật vật phác nước, nữ nhân chết tiệt này nói cái gì mà bị rắn cắn rồi hả? Thật là muốn chọc hắn tức chết mà.

Sắc mặt Miên Miên ngày càng trắng bệch, Dạ Mị lúc này mới vươn tay xách nàng như xách gà giơ lên cao.

Thời điểm Miên Miên trồi lên mặt nước lần thứ ba này, nàng gắt gao ôm chặt bờ vai Dạ Mị, khi đã định thần trở lại Miên Miên mới cảm thấy được

https://thuviensach.vn

một luồng khí lạnh băng trên đỉnh đầu khiến người nàng như đông cứng lại, nàng ngẩng đầu nhìn không khỏi hít sâu một hơi, qủa nhiên là rất nghiêm trọng!

"Như thế nào? Trẫm rất đáng sợ?" Nhìn thấy nàng phản ứng như thế, Dạ Mị đã khó chịu lại càng khó chịu hơn.

“Bệ…bệ hạ…” Miên Miên nịnh nọt cười nhưng là bộ dáng tươi cười của nàng cũng không thể khiến Dạ Mị bớt đi tức giận… Miên Miên thấy thế cắn chặt môi ủy khuất nói: “Bệ hạ, tha nô tỳ a, ô ô….”

"Vì sao sợ trẫm?" Dạ Mị không để ý tới nàng đang cầu xin hỏi.

"Ô ô, không phải, nô tỳ không phải..." Miên Miên nức nở nói.

"Không nói? Vậy trẫm cần phải buông tay rồi!" nói xong, hắn vươn tay tách ngón tay nàng đang bám trên vai mình ra.

Miên Miên thấy thế vội vàng kêu lên: ”Không phải, nô tỳ không phải là sợ bệ hạ, mà là nô tỳ sợ…sợ…” thấy hắn vẫn không ngừng tách ngón tay nàng, Miên Miên thật sự sợ hãi, không phải sợ chết, mà là nàng sợ chết đuối a, chết như vậy rất khó chịu, hơn nữa, nàng lại không có phạm sai lầm đến nỗi phải chết a…

"Sợ cái gì?" Dạ Mị vẫn tiếp tục hỏi.

Nhìn thấy hắn không hề có ý định buông tha nàng, Miên Miên bĩu môi nhìn hắn cố lấy dũng khí lớn tiếng nói: “Nô tỳ, nô tỳ chỉ là sợ rắn a!” Nói xong Miên Miên khóe miệng ‘oa’ một tiếng liền khóc lên, nàng khóc, không phải là do bị hắn bức bách nói ra, mà là giờ phút này chính nàng đang ôm một con đại mãng xà a…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Điều Kiện Trao Đổi

Nước ao theo gió nhè nhẹ lay động, ở trong hồ, Dạ Mị trừng mắt nhìn Miên Miên, nữ nhân ngu ngốc này cư nhiên nói sợ rắn? Mà đứng ở trên bờ, Đức công công sớm đã mồ hôi như tắm, trời ạ, nàng ta nói cái gì? Sợ rắn?

“Bệ…bệ hạ…” Mắt thấy hắn nhìn mình chằm chằm không nói tiếng nào, Miên Miên khẩn trương nuốt một ngụm nước bọt, trưng lên bộ dáng cười mà còn hơn cả đang khóc ra, nhưng là hắn vẫn một mực không có phản ứng a.

“Bệ hạ… ngâm nước lâu không tốt, sẽ bị lở da a…” Miên Miên ngây ngốc nói, thua rồi, nàng không nghĩ ra lý do nào khác a.

“Nguyễn…Miên…Miên!” Hắn gằn lớn từng tiếng tên nàng.

“Ách, bệ hạ… nô tỳ ở đây!” Miên Miên tiếp tục trưng ra bộ dáng nịnh nọt, nhưng là nội tâm thầm kêu lên, xin đừng hét lớn vậy a, nàng sắp bị bức điên tới nơi rồi…

“Nguyễn Miên Miên, ngươi là nói ngươi sợ rắn? Ngươi chẳng lẽ không phải là rắn mà là heo đi?” Dạ Mị lớn tiếng quát, hắn không biết là chuyện gì đang xảy ra nữa, vì cái gì mà hễ lần nào gặp nàng cũng khiến hắn nổi điên lên được.

"Ô ô..." Thấy hắn lớn tiếng quát, Miên Miên bị hù thoáng cái nước mắt chảy ra, “Nô tỳ…nô tỳ tình nguyện là heo a…” Nói xong vạn phần ủy khuất, “Nô tỳ thật không có nói dối, người xem…”, nói rồi cúi người nhìn xuống mặt nước.

https://thuviensach.vn

Dạ Mị theo ánh mắt nàng nhìn xuống, đập vào mắt hắn là đôi chân nàng đang không ngừng run rẩy khuấy động mặt nước.

“Nô tỳ thật không nói dối mà, nô tỳ thật sự sợ rắn, hiện tại đi đứng đều không vững…vì nô tỳ căn bản không phải là rắn, mà là người a, người Châu Á điển hình a!” Miên Miên thu hết dũng khí nói.

“Người?” Dạ Mị nghe vậy trên trán không khỏi nổi gân xanh, con tiểu xà chết tiệt này là đang thử chỉ số thông minh của hắn đi?

Miên Miên thấy mặt hắn ngày càng khó coi, vội vàng giải thích: “Bệ hạ, ta thật là người a, ngày trước ta có nuôi ấp một quả trứng, không, là trứng rắn nhưng ta lại nghĩ là trứng chim, ngày nó nở, ta…ách…”

“Đủ!” Dạ Mị ngắt lời nàng, lông mày hắn nhíu chặt, giọng điệu rét lạnh nói: “Ngươi là nữ nhân đầu tiên dám khiêu chiến sự kiên nhẫn của trẫm, ngươi luôn miệng nói ngươi là người, như vậy…” Bỏ lửng lại câu nói, hắn cười lạnh đưa tay vào trong nước.

“A… người là đang làm gì? Sao lại sờ chân ta?” Miên Miên lui về phía sau, sắc mặt thoáng chốc đỏ lên, trời ạ, sắc xà a!

Dạ Mi quỷ dị nói: “Ngươi đã quên bản thân mình là ai, trẫm là có lòng tốt muốn giúp ngươi hiện nguyên lại hình dáng, để cho ngươi soi gương xem mình là ai a?”

"Không!" Miên Miên một mực cự tuyệt, sợ hãi lắc đầu nguầy nguậy nhìn về phía Đức công công trên bờ lên tiếng kêu cứu: “Đức công công cứu ta, cứu ta a…”

“Bệ hạ, nô tài đi pha trà sâm cho người!”, nói xong chờ Dạ Mị gật đầu liền nhanh chóng chuồn đi, trước khi đi còn không quên liếc nhìn Miên Miên, hàm ý rõ ràng là bảo nàng nên quí trọng cơ hội a!

https://thuviensach.vn

Đức công công ròi đi làm cho cơ hội cuối cùng của nàng cũng tan vỡ, Miên Miên nhing về phía Dạ Mị ha ha cười, nhưng là một giây sau lại khóc òa nói: “Bệ hạ…Vạn cầu người, nô tỳ không muốn a, nô tỳ thật sự sợ rắn, không thể chứng kiến đuôi rắn a, ô ô…van cầu người!”

Dạ Mị nghe vậy cười lạnh, “Muốn trẫm bỏ qua cũng được, nhưng là ngươi nhất định phải làm một chuyện…” hắn lúc này tất nhiên là đang muốn hảo hảo giáo huấn nàng, cái nữ nhân ngu ngốc này!

“Ta nguyện ý, ta nguyện ý á, chỉ cần không biến xà, làm gì ta cũng làm!” Miên Miên gật đầu như gà mổ thóc nói.

“Rất tốt!” Mắt Dạ Mị lóe tinh quang nhìn thẳng vào khuôn mặt đơn thuần của nàng, cầm ngón tay trỏ nàng đặt bên khóe miệng mình. Cảm giác sự mềm mại đầu ngón tay nàng, khóe miệng hắn giương lên một ánh cười vui vẻ, “Hôn ta ở đây!” Nói xong ánh mắt lộ lên tia sắc tà.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Chọc Giận Nhu Phi

‘Choang’ một tiếng, chén trà sứ thanh hoa cao quý bị đặt xuống bàn với một lực thật mạnh, nước trà theo đó tràn ra ướt cả một mảnh sàn nhà.

“Nương nương!” Nha hoàn Tiểu Linh vội vã cúi đầu nói.

“Thật đúng như thế?” Nhu phi bỗng nhiên đứng dây, gương mặt tuyệt mỹ bởi vì nộ khí mà trở nên vặn vẹo.

“Nô tỳ không dám nói dối, bệ hạ chính xác là đã đem cung nữ kia tại Dục dao trì chơi đùa.” Vừa nhận được tin nàng liền cho tất cả các cung nữ khác lui xuống, nàng dĩ nhiên là không muốn bất kỳ ai biết mà truyền ra ngoài.

“Dục dao trì…” Nhu phi lạnh lùng cười: “Ngoại trừ Nghi phi, nàng ta đã có thể xếp thứ hai sao?” hai tay nắm chặt, Nhu phi không khỏi tức giận không thôi.

“Nương nương, xem ra nữ nhân này cùng Nghi phi có nhiều quan hệ, nếu không, không có khả năng nàng ta trợ giúp nhiều như vậy, theo nô tỳ thấy Nguyễn Miên Miên khẳng định là có nhiều ý định với bệ hạ.”

“Hừ, không thể tưởng được cái con nữ nhân bệnh tật đó lại tự tìm lấy phiền phức.”, nói xong khóe miệng không khỏi dâng lên một nụ cười âm lãnh, Nghi phi thật là khiến cho người ta hận thấu xương!

“Nương nương, để nô tỳ tìm cơ hội cho nàng ta một bài học để Nương nương vui vẻ.” nói xong liền vung tay thành một đường ngang cổ trong không trung, vẻ nhu nhược trước khi nãy hoàn toàn biến mất.

https://thuviensach.vn

"Không!" Nhu phi ngoái nhìn lại cười lạnh nói: “Lần trước thoát được là nàng ta may mắn, bổn cung cũng không tin nàng có thể may mắn mãi, nhưng là hiện tại nàng đang được bệ hạ để ý tới, nếu có chuyện gì bổn cung là người đầu tiên bị nghi ngờ, thêm nữa, bổn cung cũng không muốn nhanh như vậy đã cho nàng gặp Diêm vương.”, nói rồi nâng bàn tay mình nên nhìn, bộ dáng nhàn nhã đến cực độ.

“Nương nương, nhưng mà chẳng lẽ chúng ta cứ mặc nàng làm loạn hậu cung sao?” Tiểu Linh đáy mắt lạnh lùng nói.

Nhu phi nghe vậy liền quay người nhìn nàng ta sắc lạnh, Tiểu Linh bị nàng ta hù cho toàn thân run rẩy, nhanh chóng cúi đầu nói: “Thỉnh Nương Nương nương trách phạt, là nô tỳ đi quá giới hạn… ”

Nhu phi liếc qua nàng ta, lạnh lùng nói: “Ngươi cho rằng bổn cung sẽ để yên cho nàng ta sao? Là bổn cung thấy, nàng ta xem ra cũng có chút hữu dụng nên giữ nàng ta lại, Nghi phi không phải thích nàng ta lắm sao? Bổn cung sẽ làm cho nàng ta chết dưới tay người mà nàng ta chọn…”, nói xong trong lòng cười lạnh, Nghi phi ngươi đến chết cũng không buông thì đừng trách bổn cung không khách khí!

“Nương nương cao minh!” Tiểu Linh nịnh nọt nói.

“Đi chuẩn bị, Bổn cung muốn đích thân đi Dục dao trì xem nàng ta như thế nào quyến rũ bệ hạ…” Nhu phi bất chợt quay người nói.

“Vâng!” Tiểu Linh nghe nàng nói liền lập tức giúp nàng sửa sang lại quần áo, đi phía sau nàng hướng Dục dao trì mà tới.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Nội Tâm Buồn Khổ

Mùi hoa thơm theo gió nhẹ bay qua, chỉ là Miên Miên lúc này không có tâm trạng mà thưởng, nàng kinh ngạc nhìn đại mãng xà vô sỉ sắc lang mà không biết nên làm thế nào bây giơ.

“Như thế nào? Trẫm nói ngươi nghe không hiểu?” thấy vẻ mặt nàng lộ rõ vẻ buồn bực, Dạ Mị trong lòng rất là tức giận, thất bại, quá là thất bại rồi, đây quả thực là một đả kích với hắn mà, hắn đã gặp phải một con rắn ngu ngốc!

“Bệ hạ…không nên…không nên đùa như vậy đâu a…” Miên Miên yếu ớt cầu xin.

“Ngươi cho rằng trẫm có thời gian đi chơi đùa ngươi sao?” Dạ Mị lạnh lùng nhìn nàng.

“Không phải, bệ hạ… nô tỳ thật sự là sợ rắn…” Nàng vội vàng giải thích như là sợ ý mình không đủ rõ ràng, nàng phi thường sợ rắn tất nhiên là không thể cùng đại mãng xà hắn hôn môi rồi, nếu để cho nàng hôn một con rắn nàng nhất định sẽ buồn nôn tới chết a.

“Như thế nào? Cùng trẫm hôn môi mà khó như vậy sao?” thấy Miên Miên do dự, Dạ Mị mất hết kiên nhẫn dùng lực nâng nàng lên cao, nữ nhân chết tiệt này quả thực là khiêu chiến sự nhẫn nại của hắn mà!

“Bệ hạ…không phải, ô ô, van cầu người thả nô tỳ được không, nô tỳ không muốn biến thành xà, cũng không muốn…không muốn…”

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ…” Miên Miên còn chưa nói hết lời đã thấy Nhu phi thanh âm như nước vang lên, Miên Miên thấy Nhu phi đang đến thì bỗng sợ hãi run rẩy cả người, nữ nhân này tâm địa rắn rết muốn hại chết nàng, nàng gắt gao ôm cứng lấy Dạ Mị.

“Ngươi đang run?” Dạ Mị thấy rõ nàng vì sự xuất hiện của Nhu phi mà vô cùng sợ hãi.

“Thần thiếp tham kiến bệ hạ!” Nhu phi cúi người nũng nịu nói.

"Bệ hạ vạn tuế!" nha hoàn Tiểu Linh đi theo cũng cúi người thỉnh an.

"Đứng lên đi." Dạ Mị nhìn về phía các nàng lạnh nhạt nói.

"Tạ bệ hạ." Nhu phi dịu dàng đứng dậy, nhìn Miên Miên ở trong hồ kinh ngạc nói: “Ồ, đây không phải Nguyễn Miên Miên sao? Nguyên lai nữ tử khiến cho bệ hạ tổn hao tâm sức lại là ngươi a!” nói xong trong mắt lộ rõ vẻ ngưỡng mộ.

“Ngươi biết nàng?” Dạ Mị nhíu mày nói.

“Là thiếp nghe nói nàng ở đây, cảm thấy vô cùng thân thiết nên gọi nàng ấy đến nói chuyện phiếm ạ! ” Nhu phi vẻ mặt ôn nhu hiền lành nói, “Miên Miên, tỷ tỷ nói không có sai đúng không, bệ hạ là người tuấn mỹ nhất trong triệu người Thụy Tuyết quốc nha!”

“Nô tỳ tham kiến Nhu phi nương nương!”, Miên Miên vội vã thỉnh an, chỉ là tại lúc nàng buông tay thì cũng đồng dạng chuẩn bị ngã vào trong nước lần thứ tư đi, Dạ Mị thấy thế liền nhẹ nhàng đem người nàng kéo sát vào hắn hướng cạnh bờ hồ bơi tới thoáng cái đưa nàng lên trên bờ.

Dạ Mị nhanh chóng theo lên, ôm lấy Nhu phi hướng tẩm cung mà đi, nhìn cũng không nhìn Miên Miên một cái, Miên Miên hơi sửng sốt một chút nhưng là toàn thân ướt sũng khiến nàng rất khó chịu, không khỏi nức

https://thuviensach.vn

nở chạy đi, vì cái gì, vì cái gì mà nàng lại xuyên tới đây a? Vì cái gì mà lúc nào cũng bị người ta đùa bỡn khi dễ a? Vì lẽ gì chứ?

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Làm Bằng Hữu

Miên Miên chạy không ngừng trên đường lớn, nước mắt chảy xuống không ngừng, vì cái gì, tại sao phải đối xử với nàng như vậy? Nàng muốn về nhà…

“A..” do chạy vội nên Miên Miên vô tình vấp phải hòn đá ngã xuống đất, đầu gối do bị cọ sát mạnh lập tức chảy máu, Miên Miên ôm đầu gối khóc nức nở.

“Ô ô… ta phải rời khỏi nơi đây, ta không muốn bị các người đùa bỡn, khi dễ… ô ô…” Miên Miên ôm gầu gối lớn tiếng khóc, bộ dáng vạn phần đáng thương.

“Muốn không bị người khác khi dễ thì chính mình phải trở nên mạnh mẽ.” phía trên đỉnh đầu Miên Miên truyền đến một giọng nữ lạnh lùng, Miên Miên nhanh chóng đưa mắt lên nhìn, vừa vặn ánh mặt trời chiếu lên gương mặt nàng kia hiện rõ hai chữ “nô dịch”!

"Vô Tình?" Miên Miên lau lau nước mắt nhẹ giọng nói.

Vô tình đứng ở trước mặt nàng mặt không biểu tình mà nói: "Hoán tẩy phòng ở phía Bắc, đi thẳng ra cửa này rồi rẽ trái là tới."

Miên Miên nghe vậy chậm rãi đứng lên, nàng thu lại vẻ buồn khổ xúc động nhìn Vô Tình nói: “Vô Tình, cám ơn ngươi!”, nàng không biết mình đã chạy bao lâu, vì cái gì mà vẫn chưa ra khỏi nơi này, nơi này cũng không có hạ nhân, chẳng lẽ là cung của Nghi phi?

https://thuviensach.vn

Vô tình nghe vậy quay người đi căn bản là không có để ý tới nàng, Miên Miên thấy vậy liền chạy tới trước mặt nàng ta, “Vô Tình, ta là Miên Miên, Nguyễn Miên Miên!” nói xong liền hướng nàng ta trưng ra bộ dáng tươi cười.

Vô tình thấy thế có chút nhíu mày, cái này nữ nhân ngốc vừa mới đây còn khóc thương tâm như vậy, giờ lại cười sáng lạn như thế, nàng là thiếu dây thần kinh nào đi?

"Vô tình, chúng ta làm bằng hữu được không? Ở nơi này không có ai làm bạn với ta hết a." Miên Miên cắn cắn môi nhìn về phía nàng ta vẻ chờ mong.

“Ngươi đần như vậy, ta mới không thích làm bạn với ngươi!” Vô Tình lạnh lùng nói, tiếp tục đi về phía trước.

“Không muốn a…” Miên Miên đi đến bắt lấy cánh tay nàng ta cười nói: “Ta biết ngươi là người tốt mà, ngươi đã cho ta biết đường về Hoán tẩy phòng, còn có a, ngươi nói ta đần, nhưng là… ta đôi khi cũng rất thông minh đấy!”

Nghe được lời Miên Miên nói, Vô Tình trầm mặc một hồi rồi hỏi, “Ngươi vì sao muốn làm bạn với ta? Là vì trên mặt ta có vết xăm nên ngươi thương hại ta? Hay là chứng kiến ta bị người khác khi dễ nên thương cảm ta?”

Miên Miên nghe vậy vội vàng giải thích: “Không phải, mới không phải như thế, ta chưa bao giờ thương hại ngươi, mà ta đồng cảm với ngươi, ta có cảm giác chúng ta đều không thuộc về nơi này, hơn nữa… ở đây chỉ có mình ngươi đối xử tốt với ta…” Miên Miên cúi đầu buồn bã.

Vô Tình nghe nàng nói vậy, hít sâu một hơi rồi nói: “Nhớ kỹ, ra cửa rẽ trái, còn có, sau này đừng nên xen vào chuyện của người khác nữa, hiểu

https://thuviensach.vn

không?”, nói xong, không để ý tới Miên Miên kinh ngạc nhanh chóng rời đi.

"Vô Tình… Vô Tình..." Miên Miên gọi lớn nhiều lần nhưng Vô Tình thủy chung không quay đầu lại, than nhẹ một tiếng, nàng quay người hướng cửa đi tới. Chỉ là lúc này nàng không biết mình đã cảm động được Vô Tình, bề ngoài nàng ta lạnh lùng nhưng thật ra lại là một người thâm tàng bất lộ.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Hoa Viên Bí Ẩn

Hoàng hôn dần buông xuống, Miên Miên cuối cùng cũng làm xong công việc, lúc nàng trở lại đã bị ma ma mới đến giáo huấn một phen, cũng may mà công việc ma ma giao cho không phải nặng nề lắm nên nàng mới có thể về trước khi trời tối.

Dùng bữa tối xong Miên Miên theo thói quen hướng bên hồ đi tới, đương lúc băng qua con đường nhỏ thì nàng đột nhiên dừng lại, bởi vì nàng chợt nhớ tới những gì cung nữ kia nói, các nàng nói không nên tới chỗ đó vì Tuyết vương gia thường xuyên đến đó. Tuyết vương gia yêu thích yên tĩnh không thích bị người khác quấy rầy, nhớ lại lần đầu tiên bị Tuyết vương gia quát lớn, Miên Miên không khỏi rùng mình, nàng rẽ sang hướng khác đi tới.

Tuy nàng rất muốn gặp Tuyết vương gia nhưng là nàng không muốn khiến hắn mất vui. Chiều nay lúc giặt quần áo nàng đã phát hiện phía bên kia bờ có một bụi cỏ lau, nàng rất bất ngờ vì không ngờ nơi thâm cung âm u này lại có một mảnh cỏ lau như vậy, nó khiến nàng nhớ nhà da diết. Miên Miên nghĩ đến đây liền hướng phía ban chiều đi tới.

Bụi cỏ lau không tính là cao, Miên Miên thoáng cái đã đến trước vùng cỏ lau, cước bộ của nàng không tự giác hướng tới bên trong mà đi, đi một lúc nàng phát hiện phía sau bụi cỏ lau là một đồng cỏ thấp rộng lớn, Miên Miên choáng ngợp không thôi, trời ạ, đom đóm, rất nhiều đom đóm a!

"Đom đóm, đom đóm..." Miên Miên trên đồng cỏ sung sướng chạy quanh, mọi buồn khổ ban ngày đều bị quét sạch, không thể tưởng tượng trong thâm cung này lại có chỗ đẹp đến như vậy.

https://thuviensach.vn

Mấy trăm con đom đóm bay trong bụi cỏ lau khiến cho một vùng bí ẩn trở nên hết sức mê người, Miên Miên hít sau một hơi, ngã lăn ra đất thành một chữ Đại thật lớn, Miên Miên chậm rãi mở mắt, chỗ này thật tuyệt a, không có đèn đuốc chiếu rọi nên những vì sao trên kia phi thường sáng chói.

Miên Miên vui vẻ không thôi, nơi đây thật sự khiến nàng cảm nhận được khí tức của con người, theo tâm tình đang dâng lên cao, nàng nhẹ nhắm mắt không khỏi cất lên tiếng hát nhỏ: “Rừng trúc phảng phất trong gió đêm, bóng trăng kéo dài nhân ảnh, đom đóm bay lên, nhảy múa khắp triền đồi, như dài ngân hà rực rỡ sắc màu, gió khắp nơi nơi hòa nhịp xướng ca, thần thoại về vì sao Chức nữ phía trời xa, nước chảy về nơi xa như bốn mùa phải biến hóa, hạnh phúc lại ngập tràn, con người vĩnh viễn không đơn độc, hóa mình trong bóng cây anh đào, mùa xuân chậm rãi đến gần, gieo xuống thanh xuân một đời, tình yêu như đóa anh đào, nghe thấy tiếng lòng mình run rẩy, vụng trộm luyến tiếc, đó chính là yêu…”

Thanh âm nàng tự nhiên động lòng người từ bụi cỏ lau vang lên, thanh âm ngọt ngào đẹp đẽ khiến người nghe phi thường thoải mái, những con đom đóm trong tiếng ca của nàng không tự giác thắp lên ngọn đèn tựa hồ cũng rất muốn nhảy theo, đom đóm ngày càng nhiều… chỉ là lúc này đây Miên Miên quá mức nhập tâm hát nên không phát hiện từ phía xa đang có người đến gần.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Theo Bồi Ta Được Không?

“Tiếng chuông từ xa vang lên, ếch cất tiếng hát ru, cát trắng uốn ánh trăng cong, yêu người vì hương vị ngọt ngào như mộng, tình nguyện yêu say đắm, đó chính là hương vị của tình yêu…”

m cuối vừa rơi xuống, Miên Miên mơ màng nhắm mắt nghĩ xa xăm, ở xà giới này đây là nơi duy nhất khiến nàng cảm thấy yên bình, Miên Miên thỏa sức hít thở tận hưởng bầu không khí trong lành này, “Oa, thơm quá…”, nàng không khỏi thốt lên cảm thán, cảm giác tươi mát khiến cho nàng tham lam muốn nhiều hơn nữa, mặc kệ đã ngửi bao nhiêu nàng vẫn cảm thấy chưa đủ.

"Khúc hát của ngươi rất êm tai… "

"Ah..." Đột nhiên nghe thấy tiếng nói, Miên Miên bật dậy như lò xo la lên.

“Thật sự rất êm tai…” nói xong trưng ra nụ cười ôn nhu khiến cho ánh trăng hôm nay vốn sáng cũng phải lu mờ.

Miên Miên nghe vậy xấu hổ cười: “Tuyết…Tuyết vương gia…” hai tay nàng không khỏi vân vê mép áo, nàng thật sự không biết nên nói gì lúc này, từ lần trước gặp mặt nàng ở trong mộng cũng luôn nghĩ về hắn, loại cảm giác này khiến cho nàng luống cuống tay chân.

“Ách…chẳng lẽ ta quấy rầy ngươi rồi sao?”, nói xong liền nhìn sang bụi cỏ lau bên cạnh, những lời này của hắn khiến cho lòng nàng có chút khổ sở, nàng nên đoán ra nơi như thế này chắc chắn phải thuộc về một vị quan thần

https://thuviensach.vn

nào đi? Nàng hít sâu một hơi nhìn về phía hắn nở nụ cười khổ, “Nô tỳ… nô tỳ không quấy rầy vương gia!” nói rồi nhanh chóng quay người đi ra.

“Ngươi chán ghét bổn vương như vậy sao?” Ngay khi nàng quay người, Dạ Phong nhíu mày hỏi.

Miên Miên nghe vậy vội vàng nhìn về phía hắn, lắc đầu nói: “Không ghét, một chút cũng không…”

“Ha ha, đã không ghét vì sao phải rời đi?” Dạ Phong nói rồi vịn tay đẩy xe lăn đưa mắt nhìn ánh trăng trên cao.

Miên Miên bị hắn nói như vậy không biết nói gì, cũng không biết nên làm sao mới phải.

“Theo bồi ta một lúc!” hắn vẫn không quay đầu nói.

Miên Miên có chút sững sờ, vội vã gật đầu đi tới bên cạnh hắn, theo ánh mắt hắn nàng tươi cười ngồi xuống dưới thảm cỏ, Dạ Phong thấy thế cười hỏi, “Ngươi vừa hát khúc gì, nghe rất hay…”

“A, đó là khúc hát ở quê nhà ta…” Miên Miên cười ngây ngốc nói, đột nhiên được hắn khen khiến cho nàng có chút xấu hổ cùng ngượng ngùng.

Thấy bộ dáng khả ái của nàng, hắn không nhịn được cười cười: “Lần đầu tiên ta phát hiện ra nụ cười của ngươi cùng những vì sao trên kia có chút giống nhau, rất sáng, rất mê người…”

Miên Miên được hắn khen mặt càng thêm đỏ, đưa mắt lên nhìn lên trời, nàng muốn xem vì sao mà hắn đã ví với mình, nhưng là ngay tại lúc nàng ngẩng đầu lên thì trên bầu trời xuất hiện vô số dải ánh sáng đang xẹt qua, bầu trời đêm lúc này đẹp không thể tả, Miên Miên trừng lớn hai mắt nhanh chóng kéo lấy tay Dạ Phong hưng phấn reo lên: “Sao băng, sao băng a…”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Luôn Luôn Chào Đón

"Mưa sao băng a, mau mau nhắm mắt cầu nguyện a!" Miên Miên hưng phấn nắm lấy tay Dạ Phong nói trong nỗi kinh ngạc cùng vui sướng, mà Dạ Phong lúc này chỉ mỉm cười nhìn nàng. Miên Miên thấy hắn không nói gì thì đưa mắt nhìn, rất bất ngờ vì giờ phút này đây tay nàng đang nắm chặt lấy tay Dạ Phong.

Miên Miên vội vàng thu tay lại, mặt đỏ như trái cà chua.

"Cầu nguyện? Làm vậy dưới ngôi sao đang rơi là cầu nguyện sao?" Thấy nàng xấu hổ Dạ Phong liền đổi đề tài nói chuyện.

Miên Miên nghe hắn hỏi không giấu nổi mừng rỡ nhìn lên bầu trời cười nói: "Đúng vậy, ở quê hương ta gọi cái này là mưa sao băng a, ngươi xem…", nói rồi hai tay chắp lại nhắm mắt nhìn lên bầu trời trầm mặc.

Phải mất mấy giây Miên Miên mới mở mắt vui vẻ cười nói: "Tuyết vương gia, ngươi cũng mau tranh thủ thời gian nhắm mắt cầu nguyện a, rất linh đó nha!" Nàng vội vã thúc giục hắn.

Dạ Phong nghe vậy chỉ cười nhàn nhạt nhưng vẫn học theo bộ dáng nhắm mắt chắp tay nhìn lên trời của nàng mà trầm mặc mấy giây. Miên Miên thấy thế không khỏi tranh thủ nhìn khuôn mặt tuấn tú của hắn, nội tâm không khỏi rung động, cái cảm giác này là gì a? Vì sao nàng lại có cảm giác này a? Miên Miên có chút khó hiểu nhíu mày, vì sao nàng hễ thấy đại mãng xà là kinh hãi té xỉu mà vì sao nắm lấy tay hắn nàng lại không có chút sợ hãi nào?

https://thuviensach.vn

“Ngươi đang suy nghĩ chuyện gì?” Dạ Phong cầu nguyện xong hơi nghiêng đầu thấy nàng nhíu mày nhìn hắn liền thuận miệng hỏi.

“Ách… ta…ta chỉ đang đoán xem ngươi đã cầu điều gì thôi!” nói xong, mặt nàng bởi vì bị hắn bắt gặp cộng thêm nói dối mà càng hồng lên đến lỗ tai. Để tránh hắn hỏi thêm, nàng liền đưa mắt lên nhìn trời.

“Ngươi cũng thích nhìn trời đêm?” Dạ Phong nhìn lên bầu trời hỏi.

“n…là rất thích nha…” Miên Miên ngồi ôm gối vươn tay chỉ một ngôi sao trên trời nói: “Ngươi xem, đó là sao Chức Nữ, mà ở phía kia, giữa dải ngân hà đó chính là sao Ngưu Lang!”

“Chức Nữ? Ngưu Lang?” Dạ Phong mỉm cười, nhíu mày trưng ra bộ dáng khó hiểu, Miên Miên thấy thế không khỏi cười vang, bắt đầu kể cho hắn nghe truyền thuyết Ngưu Lang Chức Nữ.

Một lúc sau…

“Ngươi kể chuyện rất hay nha, ta thấy tình yêu của bọn họ thật vĩ đại!” Dạ Phong không nén nổi hâm mộ nói.

“Đúng vậy a, ta cũng nghĩ bọn họ thật vĩ đại a!” Miên Miên mỉm cười hùa theo.

“Quê hương ngươi có rất nhiều câu chuyện sao?” Dạ Phong lúc này hiếu kỳ hỏi, kỳ thực, do tàn tật từ bé mà hắn được Dạ Mị bảo hộ thái quá không để cho hắn có bất cứ cơ hội nào xuất cung, hắn biết Dạ Mị muốn tốt cho hắn, thế nhưng càng vậy lại càng khiến hắn cô đơn, khát vọng tự do đi ra ngoài.

“Trên bầu trời có rất nhiều vì sao, gắn với mỗi vì sao là một câu chuyện riêng, nhìn xem, đó là sao Nhân Mã, kia là sao Bọ Cạp, chùm sao Bạch Dương, còn có rất nhiều những chòm sao khác…, đúng rồi, ngươi nhìn bên

https://thuviensach.vn

kia xem, đó chính là sao Chu Tước, Huyền Vũ, Thanh Long và Bạch Hổ,…” Miên Miên cùng hắn ở trên đồng cỏ kể rất nhiều truyền thuyết về bầu trời.

Những điều mới lạ này khiến Dạ Phong dễ dàng bị cuốn theo những câu chuyện của nàng, một đêm dài nhưng cũng ngắn ngủi trôi qua, gần tờ mờ sáng, Dạ Phong mới nói với nàng rằng hoa viên này luôn luôn hoan nghênh nàng đến chơi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Chỉ Mặt Gọi Tên

Hôm sau…

Miên Miên trở lại hoán tẩy phòng không lâu thì trời sáng hẳn, nhưng là nàng một chút mệt cũng không thấy ngược lại còn thấy tinh thần phấn chấn gấp trăm lần, hơn nữa, lòng của nàng lúc này giống hệt như vừa ăn hết một hũ mật ong vậy, tuy không rõ rốt cuộc là vì điều gì nhưng nàng lại biết rõ đây chính là cảm xúc do nàng gặp gỡ Tuyết vương gia đêm qua mang tới.

Đêm qua được Tuyết vương gia khen ngợi làm cho nàng quên đi hết thảy những phiền não, cho nên sáng nay nàng bắt đầu công việc hết sức thuận lợi, thong thả giặt quần áo, nhưng là không khí trong hoán tẩy phòng này bỗng chốc náo nhiệt hẳn lên…

“Làm sao vậy?” Miên Miên không tự giác lẩm bẩm, có chuyện gì xảy ra sao?

“Miên Miên… Miên Miên…” ngay lúc Miên Miên đang khó hiểu thì rất nhiều cung nữ chạy tới bên cạnh nàng.

"Các ngươi làm sao..."

“Nhanh nhanh đi theo chúng ta!” Miên Miên còn chưa kịp hỏi “chuyện gì xảy ra” thì đã bị đám cung nữ kéo chạy ra ngoài hướng tới nơi dán thông báo trong cung.

“Nguyễn Miên Miên, ngươi thực may mắn a, thật hâm mộ ngươi quá à!” đám người tranh nhau la hét, bảng thông báo nhỏ trong phút chốc đã bị đám cung nữ vây chặt như nêm, Miên Miên tuy không biết các nàng đang nói về

https://thuviensach.vn

chuyện gì nhưng chứng kiến nét mặt của các nàng ta, nàng khẳng định chắc chắn đó không phải là chuyện tốt lành gì.

Quả nhiên, khi Miên Miên lách được vào bên trong, khẽ đọc bảng thông báo: “Sinh thần Nghi phi nương nương, yến hội được tổ chức vào tối mai, danh sách người tham gia được lựa chọn… ” Miên Miên nhún nhún mũi chân bắt đầu nhìn xuống danh sách, một giây sau nàng trừng lớn hai mắt, cả người muốn co lại ngất đi, đám cung nữ bên cạnh vội vàng đỡ nàng.

“Thật vui a, ngươi thật tốt số mà…, nhìn xem, cả hoán tẩy phòng chỉ có mình ngươi được chỉ định tham gia này!” đám người xung quanh không khỏi trầm trồ hâm mộ.

Miên Miên khóe miệng co giật không thôi, “Ta… không phải tham gia, mà biểu diễn ca múa a…”, nói xong liền trưng ra bộ mặt giống như sắp bị ai giết tới nơi.

“Cái này có là gì, không phải ca múa thôi sao, cung nữ tụi ta còn biết huống chi ngươi lại là tú nữ bị biếm xuống, đã là tú nữ thì ca vũ ắt phải giỏi rồi, ngươi nha, thật khiến chúng ta đau lòng mà!” chúng cung nữ bĩu môi nói.

Miên Miên nghe vậy không khỏi trách than, trời ạ, ai nói là tú nữ nhất định phải ca vũ giỏi? thời điểm nàng tuyển tú nữ không có nhảy múa a, nếu là ca hát còn được đi…nàng từ bé tứ chi cứng nhắc không biết nhảy múa, lần này thì hay rồi, không nhảy không được mà nhảy cũng không xong, đại mãng xà này muốn đùa chết nàng sao?!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Nhất Định Đặc Sắc

Từ khi Nguyễn Miên Miên được chỉ định tham gia vào tiệc sinh thần Nghi phi, Nguyên ma ma lập tức cho nàng nghỉ ngơi, hơn nữa còn đem nàng coi như vật báu quốc gia mà bảo hộ, mà nàng chỉ cần làm một việc duy nhất đó là ở trong phòng luyện vũ để đem vinh quang về cho hoán tẩy phòng!

Miên Miên nhìn ánh mắt hâm mộ của mọi người mà có cảm giác muốn chết, múa? Nàng có biết nhảy múa cái gì đâu này? Nàng có thể cự tuyệt sao? Ô ô, nàng không muốn phải biểu diễn a, ô ô….

--- ------ ----

“Bệ hạ, thiếp là muốn mời Miên Miên tham gia tiệc, ngài lại muốn nàng ấy biểu diễn ca múa, chỉ sợ nàng ấy sẽ khẩn trương a?” Nghi phi lo lắng nói.

Dạ Mị nghe thấy vậy cười cười nói: “Muốn nàng được dự yến hội tự nhiên chỉ có cách mời nàng biểu diễn như lễ vật dâng tặng, cái này đâu thể gọi là làm khó nàng ta?”

“Thế nhưng mà thiếp cảm thấy…”

“Nàng không phải rất thích nàng ta sao? Nàng không tin nàng ta có thể hoàn thành việc này?” Dạ Mị cười cười.

Nghe hắn nói vậy, Nghi phi nghĩ nghĩ rồi gật đầu: “Bệ hạ có lý, thiếp cảm thấy nàng ấy nhất định sẽ kinh diễm toàn trường!”

https://thuviensach.vn

“Hử? Thi Hàm, ngươi cảm thấy nàng vũ đạo so với ngươi có thể tốt hơn?” Dạ Mị cười cười trêu nàng, ở trong cung này nàng chính là người có vũ đạo tốt nhất, chẳng qua là sinh bệnh nhiều năm mới không thể ca múa nữa.

“Thiếp cảm thấy nhất định nàng ta sẽ làm được!” lần đầu tiên nhìn thấy Miên Miên nàng đã rất có hảo cảm, nàng tin tưởng, một người như vậy nhất định sẽ khiến bệ hạ quan tâm, lần này bệ hạ đã chỉ định muốn nàng biểu diễn, nếu nàng ấy muốn thì nhất định sẽ có cách kinh diễm mọi người, như vậy bệ hạ sẽ càng yêu thíc nàng ta a? nghĩ đến đây lòng nàng không khỏi có chút buồn khổ.

“Thi Hàm, đang nghĩ gì?” Thấy nàng không nói gì, Dạ Mị nắm lấy tay nàng hỏi.

Nghi phi lắc đầu cười cười hỏi: “Bệ hạ, thiếp nghe nói bên ngoài vừa vặn có sứ thần muốn đến Thủy Tinh thành thật không ạ?”

“n, bọn họ cứ ba năm lại đến ký khế ước hòa bình một lần, chỉ có điều dạo gần đây có chút chuyện nên lần này quốc vương bên đó tự mình tới, trẫm có ý định gả quận chúa cho hắn.”

“Nàng sẽ đồng ý sao?” Nghi phi không khỏi hỏi.

“Nha đầu kia hai năm trước theo Ngụy tướng quân đi phiên bang ký kết hiệp ước nghe nói vướng bệnh tương tư rồi, mấy ngày trước nghe ta hàm ý nói hắn tới, nàng rất vui vẻ, nàng đã có tình mà trẫm thấy hắn cũng không tệ nên chuẩn bị ban hôn, trẫm cũng yên tâm hơn về quận chúa!” Dạ Mị cười cười nói.

“Thật vậy chăng? Vậy thì thật tốt quá, nha đầu kia cũng không còn nhỏ, trước kia thiếp cũng từng tranh thủ khuyên nhủ nàng, ai ngờ vừa nói ra nàng đã đỏ mặt, hóa ra trong lòng đã có ý trung nhân nha!” Nghi phi che miệng cười.

https://thuviensach.vn

“n, ngày mai sinh thần của nàng nhất định sẽ đặc sắc hơn mọi năm!” Dạ Mị ôm nàng sủng nịnh nói.

“Thiếp cũng rất chờ mong đây!” Nói rồi tựa đầu trong lồng ngực hắn, nàng đối với ngày mai rất là chờ mong.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Chuẩn Bị

--- --------Hôm sau---- -------

Mới sáng sớm mà toàn bộ hoán tẩy phòng đều đã hưng phấn không thôi, toàn bộ cung nữ đều vây quanh Miên Miên ồn ào thảo luận, đại bộ phận đều nhắc nhở nàng phải mang vinh quang về cho hoán tẩy phòng,…

“Ma ma, như vậy ta không được tự nhiên cho lắm!” Miên Miên nhìn mặt mình bị xoa từng lớp từng lớp son phấn thì nhỏ giọng cầu xin.

“Ngươi thì biết gì, khó có được cơ hội bệ hạ coi trọng hoán tẩy phòng chúng ta, đúng rồi Miên Miên, những điều ma ma nói ngươi có nhớ không? ” Nguyên ma ma một bên giúp nàng chải tóc một bên hỏi.

“A, cái gì a?” Miên Miên lúc này có chút hồ đồ, nàng không biết vì cái gì mà mới sáng đã bị hành như thế này, yến hội không phải buổi tối sao? Gấp như vậy là để làm cái gì a?

“Cái gì? Ma ma nói ngươi quên hết rồi sao?” Nguyên ma ma nghe vậy không vui dừng tay đang chải tóc Miên Miên một hồi.

Miên Miên thấy thế có chút xấu hổ, nhíu mày cố suy nghĩ xem nàng ta tột cùng là nói những gì rồi.

“Ai nha, ngươi sao lại đần như thế này vậy?” Nguyên ma ma thấy nàng bộ dáng cố nhớ lại, tức giận vươn tay cốc nàng một cái, “Ngươi phải làm cho hoán tẩy phòng chúng ta vẻ vang a, ngươi, cái nha đầu đần này!”

https://thuviensach.vn

“Ách, thực xin lỗi, ta đã biết, ta sẽ cố hết sức.” Miên Miên yếu ớt nói nhưng là trong lòng nàng không có chắc lắm nha, làm sao bây giờ, nàng căn bản không có khiếu nhảy múa, nàng làm thế nào cho bọn họ vinh quang giờ a?

“Tốt rồi, nhìn xem xinh đẹp không?” Nguyên ma ma chuẩn bị tốt cho nàng, nhìn vào gương đồng tự tin cười nói.

Miên Miên nghe Nguyên ma ma nói cũng đưa mắt nhìn vào gương, hôm nay trông cô hết sức trang nhã, tóc búi cao, có chút rất đẹp mắt đi.

“Tốt rồi, tốt rồi, chúng ta phải tranh thủ vào điện a…” Nguyên ma ma vội vã kéo nàng đi, nhiệm vụ chính của bà hôm nay chính là đưa nàng đến cung Nghi phi chờ tới lượt biểu diễn a.

“Ma ma, như thế nào mà sớm như vậy đã đi qua rồi?” Miên Miên bị nàng lôi kéo vẻ không hiểu hỏi.

“Đương nhiên phải đi sớm để cho ngươi có thời gian làm quen với sân khấu rồi!” Nguyên ma ma liếc nhìn nàng, thật không hiểu nổi não nàng cấu tạo bằng gì mà. Cả đoạn đường Nguyên ma ma không ngừng nhắc nhở nàng phải làm vẻ vang hoán tẩy phòng, Miên Miên chỉ có thể như cũ cười ngây ngốc.

Đến nơi chờ, Nguyên ma ma lưu luyến rời đi để lại một mình Miên Miên khẩn trương nuốt nước bọt từ từ đi vào, đập vào mắt nàng là vô số các mỹ nữ các kiểu ăn mặc đẹp không sao tả xiết khiến nàng có chút rùng mình.

“Các vị đến đủ rồi?” trong thượng điện liền truyền đến âm thanh quen thuộc, Miên Miên vội vã đưa mắt nhìn, nguyên lai là Đức công công a.

Mọi người nghe vậy toàn bộ im ắng tập trung nghe Đức công công dặn dò.

https://thuviensach.vn

“Các vị, trong các ngươi phi tử, tứ nữ, con gái đại thần, cung nữ đều có cả, bất quá đã có thể đến đây thì các ngươi ắt có cái hơn người, đêm nay không phải chỉ đơn giản là sinh thần của Nghi phi nương nương mà còn là tiệc đãi phiên bang quốc vương, các ngươi cố gắng thể hiện mình biết đâu sẽ có cơ hội bay lên cao làm Phượng hoàng, ngược lại, nếu biểu diễn không tốt thì… ha ha, bất quá ta hi vọng các ngươi đều có thể thể hiện tốt, rõ chưa? ” âm thanh hắn sắc nhọn phiêu đãng trong không trung.

Toàn bộ tần phi, tú nữ, con gái đại quân,… hết thẩy đều gật đầu, chỉ riêng Miên Miên, giờ phút này hồn nàng cũng đã phiêu du tới tận chân trời nào rồi.

“Đằng sau cánh cửa kia chính là sân khấu tối nay, bệ hạ cùng các quan đại thần sẽ tới tối nay, hiện tại còn sớm, các người có thể thay phiên nhau làm quen sân khấu một chút, như vậy sẽ thuận lợi hơn để các ngươi có thể thể hiện tốt bản thân mình tối nay!”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Chuẩn Bị Lên Sân Khấu

Đức công công nói rồi đi ra, mọi người liền tranh thủ thời gian mà bắt đầu, dĩ nhiên là ai cũng âm thầm so sánh thực lực của đối phương, ai cũng không muốn thừa nhận bản thân mình thua kém mà duy nhất chỉ có Miên Miên là không tham dự, giờ phút này nàng thật giống như bù nhìn trước mắt bao người.

“Vũ đạo thứ ba, Nguyễn Miên Miên – Hoán tẩy phòng”, nhìn bảng thông báo mà Miên Miên thật sự không biết nói gì làm gì đây?

“Làm sao bây giờ?” Miên Miên khẩn trương nắm lấy vạt áo nhìn bảng thông báo, xong rồi, thứ ba, nàng phải biểu diễn lượt thứ ba, cái này không phải là đứng mũi chịu sào sao? Nàng tình nguyện đếm ngược a, oa oa oa… nếu là cuối thì có phải tốt hơn không, mọi người đều mệt cả, có ai muốn coi nữa làm gì…a a a…cái này phải làm thế nào đây?

“Các vị tỷ muội hãy cố gắng thi triển tài nghệ, hôm nay bổn cung cho các ngươi lên đầu để các ngươi có thể hảo hảo thể hiện.”, nữ tử nói chuyện khẩu khí cao ngạo, Miên Miên nghe mọi người thì thầm to nhỏ mới biết rằng nàng ta chính là Hiền phi, là phi tử có tài vũ đạo chỉ xếp sau Nghi phi.

“Hừ, đắc chí cái gì, đêm nay ta nhất định khiến cho bệ hạ phải nhận định lại.”

“Ta cũng vậy, cho dù là phi tử thì sao, chúng ta đã có thể tới nghĩa là chúng ta nhất định giỏi hơn người!”

“Đúng, là lừa hay ngựa chết thì vẫn là do bệ hạ quyết định!”

https://thuviensach.vn

Những cung phi mỹ nữ không nói nhỏ mà cũng chẳng to, các nàng xem ra, Hiền phi cũng không được bệ hạ sủng ái cho lắm, ở trước mặt bệ hạ có thể ca múa cũng coi như hơn người, nói không chừng hôm nay sẽ có thể biến thành Kim phượng hoàng đây!

Sau đó, tất cả vì giành sân khấu diễn tập mà nháo loạn một đoàn, Miên Miên vì tránh các nàng nên rất vĩ đại nhường lại sân khấu bỏ tới một nơi hẻo lánh không xa ngồi đó, nhắm mắt suy ngẫm.

Thời gian trôi nhanh, đợi đến lúc Miên Miên lấy lại được tinh thần thì cũng là lúc nàng bị Kim ma ma lôi dậy.

“Nguyễn Miên Miên, ngươi dám trốn ra chỗ này ngồi ngủ? Có biết hay không ta tìm ngươi rất mệt mỏi?” Kim ma ma nộ khí quát lớn

“Kim ma ma, sao người lại tới đây?” Miên Miên xấu hổ đứng dậy, “Ồ, trời đã tối rồi sao?” nói xong liền đỏ mặt, ách, nàng chỉ định né đi một lát, làm thế nào lại ngủ quên tới tối luôn vậy, thật là xấu hổ quá!

“Ngươi còn có tâm trạng ngủ? Ngươi có biết sắp tới lượt ngươi lên sân khấu rồi hay không?” Kim ma ma thấy nàng vẫn chưa tỉnh ngủ nộ khí quát lớn, đêm nay không chỉ có bệ hạ, Nghi phi phi mà còn có cả quốc vương phiên bang, bà ta tuyệt đối không thể để xảy ra sai lầm.

“Cái gì? Tới rồi sao? Thế nhưng mà… ta còn chưa có chuẩn bị tốt đâu này?” chỉ là ngủ thoáng qua, như thế nào mà đã tới lượt rồi, nàng thật muốn khóc mà.

“Ngươi nhìn xem, người thứ hai cũng biểu diễn sắp xong rồi, mai mau chuẩn bị đi!”, nói xong không để ý đến nàng sợ hãi mà trực tiếp nắm cánh tay nàng lôi đi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Vũ Đạo Đặc Biệt

"Kim ma ma... Kim ma ma, ta thật khẩn trương a!" Nguyễn Miên Miên vội vã nắm lấy cánh tay Kim ma ma lo lắng không thôi.

“Ai nha, ngươi khẩn trương cái gì? Ngươi đã được chọn thì chứng tỏ ngươi có thực lực, đúng rồi, nhạc công hỏi ngươi muốn múa khúc nào, sao ngươi không nói họ biết?” Kim ma ma vỗ vỗ vai nàng an ủi.

“Theo…ách, tùy tiện đi…” ô ô… nàng còn chưa có biết mình sẽ biểu diễn cái gì, còn quản tới nhạc nữa sao?

“Được rồi, được rồi, đừng có dính lấy ta nữa, đến phiên ngươi rồi kìa!”, Kim ma ma vô cùng kích động, giống như ngươi lên đài là nàng ta vậy.

Miên Miên thấy thế càng thêm hoảng loạn: “Như thế nào lại nhanh như vậy? Nàng có nhảy tốt không?”

“Nguyễn Miên Miên, ngươi nhớ kỹ cho ta, nhất định phải làm vẻ vang cung nữ chúng ta, hiểu không?” Kim ma ma vịn vai nàng thâm tường nó.

"Thế nhưng mà… thế nhưng mà..."

“Không có nhưng mà gì cả, ngươi là cung nữ duy nhất được chỉ định biểu diễn, đêm nay ngươi nhất định phải khiến hoán tẩy phòng được vẻ vang, hi vọng của mọi người ở trên ngươi hết rồi đó!” nàng vừa dứt lời thì người thứ hai cũng đã xuống đài, Kim ma ma mãnh liệt đem nàng đẩy lên, Miên Miên lảo đảo xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

https://thuviensach.vn

Miên Miên vội vàng ổn định trọng tâm, gương mặt so với khóc còn xấu hơn, cước bộ giống như nặng nghìn cân, lòng bàn tay sớm đã mồ hôi đầm đìa, đi tới, nàng phát hiện ra cái tên đại mãng xà xấu xa kia đang yên bình ngồi trên ghế rồng, chung quanh là hàng loạt những tần phi ăn mặc thập phần hoa lệ, mà bên cạnh hắn có một người ăn mặc rất khác thường, cái kia chắc là phiên bang quốc vương đi.

Cho dù nàng rất không muốn nhưng là nàng vẫn không thể nào tránh thoát a. Đứng trên đài cao, Miên Miên hô hấp nặng nề, trời ạ, thật nhiều người a, nàng khẩn trương nuốt nước miếng, chính là lúc này nàng lại nhìn thấy Tuyết vương gia đang mỉm cười khích lệ, ô, hắn cũng ở đây a!

“Bệ hạ, Miên Miên nhất định sẽ kinh diễm lòng người!” Nghi phi ngồi bên cạnh Dạ Mị khẳng định chắc nịch nói.

Dạ Mị nghe nàng nói vậy cũng cười cười, thật là nàng có thể nhảy múa so với ca hát còn hay hơn sao? A, hắn rất là chờ mong nha!

Nhạc điệu nhanh chóng vang lên, Miên Miên khẩn trương đổ mồ hôi hột, ô ô, vùi cái gì nàng phải mua vui cho đám mãng xà này a? Đây cũng đâu phải sở thú a, ô ô….

"Như thế nào còn không bắt đầu?"

"Nàng đang suy nghĩ gì?"

Phía dưới truyền đến những tiếng ồn ào, đúng vào lúc này, Miên Miên đang đứng yên bất động bỗng bắt đầu giậm chân tại chỗ… mọi người có chút khó hiểu, đây là cái vũ đạo gì a? Mọi người chưa kịp định thần lại đã thấy Miên Miên giơ hai tay lên trước, chân trái bước lên hô to: “Tiết thứ nhất, mở rộng vũ đạo…”, mọi người chỉ thấy nàng không ngừng biến hóa tay chân hô hào: “Một hai ba bốn, hai hai ba bốn, ba ba hai bốn…” một lần lại một lần…

https://thuviensach.vn

Khán đài toàn bộ ngây người, đây là vũ đạo gì?!

“Tiết thứ hai, mở rộng ngực, một hai ba bốn, hai hai ba bốn,….” Miên Miên xấu hổ tập động tác thể dục thời mẫu giáo, ô ô, cái này xem như mặt mũi của nàng toàn bộ mất hết rồi…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Có Người Thưởng Thức

Tập đến động tác cuối cùng, Miên Miên chỉ muốn tìm hố đất mà chui vào, cái tên đại mãng xà này cũng thực biến thái quá mà, đại biến thái, nàng căn bản không biết nhảy múa mà hắn vẫn nhất quyết không chịu hô ngừng, rõ là muốn bôi xấu nàng mà.

Mọi người thấy nàng biểu diễn đều buồn cười đến ngã lăn ra, một vài người còn khoa trương đến chảy cả nước mắt.

Miên Miên quả thực không biết dấu mặt vào đâu, cái kia, đích thị không chỉ các quan viên cười nàng mà toàn bộ thái giám cung nữ có mặt cũng nhếch miệng cười! Miên Miên thật muốn chết mà!

“Tỷ tỷ, nguyên lai người nói kinh diễm lòng người là cái này a?” Nhu phi ngồi bên cạnh Nghi phi không nhịn được che miệng cười, hàm ý giễu cợt.

Thi Hàm nhìn nàng ta không khỏi có chút nhíu mày, biểu diễn như vậy đích xác chấn kinh rồi, chỉ có cái là không phải kinh diễm mà là kinh hãi lòng người đi!

“Cảm ơn!” Miên Miên nói rồi nhanh chóng xoay người định chuồn xuống, ai ngờ một giọng nói từ phía dưới vang lên: “Tốt!” Miên Miên chết lặng quên cả bước đi, mà phía dưới khán đài cũng chết lặng theo.

“Bệ hạ, không ngờ Thụy Tuyết quốc còn có nữ tử khả ái như vậy!” ánh mắt phiên bang quốc vương chứa đầy tán thưởng nhìn Miên Miên.

https://thuviensach.vn

Dạ Mị nghe vậy mặt cũng không biểu lộ gì nhưng chính là khóe môi hắn vẫn không giấu nổi tia cười vui vẻ.

Miên Miên thì không khỏi nhìn về phía phiên bang vương, nhìn xem, cùng là một thân cao quí mà ngồi bên cạnh Dạ Mị - một giống như một thân sĩ, một giống như biến thái, thật khó có thể hình dung xà với xà mà cũng có thể chênh lệch như vậy? Nàng phi thường kích động hướng phiên bang vương nở nụ cười rồi xoay người nhanh chóng rời đi.

“Nguyễn Miên Miên, ngươi nhảy cái gì thế kia? Mặt mũi cung nữ chúng ta bị ngươi làm mất hết rồi!” Miên Miên vừa bước xuống Kim ma ma nhịn không được lớn tiếng quát.

“Thực xin lỗi… Ta đã nói là không biết nhảy múa mà…” Miên Miên áy láy nói.

“Ai nha, ngươi thực sự là…” Kim ma ma toàn thân run rẩy, phất tay áo bỏ đi.

Miên Miên thấy vậy nội tâm không tránh được khổ sở, nàng thật sự không phải cố ý, nàng thật sự không biết khiêu vũ mà, than nhẹ một tiếng rồi rời đi tới nơi vắng người ngồi xuống.

“A…”, ngay lúc vừa ngồi xuống nàng liền thất kinh la lên, đưa mắt nhìn về phía trước chỉ thấy vài ba cung phi ăn mặc đẹp đẽ, xô nước trống trơn trong tay các nàng vẫn còn đang nhỏ giọt.

“Sao các người lại hắt nước ta?” Miên Miên nộ khí nhìn về phía các nàng, đầu tóc quần áo nàng giờ đã ướt thành một mảng.

“Như thế nào? Bổn cung hắt ngươi cũng có ý kiến sao? Hơn nữa, có trách thì trách ngươi làm cho Thụy Tuyết quốc quá mất mặt đi, chỉ hắt nước ngươi đã là may mắn lắm rồi!”, nàng ta cười giễu cợt nói, hàm ý cảnh cáo vẫn còn có thể chiếu cố nàng hơn nữa.

https://thuviensach.vn

“Miên Miên…Miên Miên…” đúng lúc này thì Kim ma ma vội vã chạy tới, ba nàng kia thấy thế che miệng cười chờ xem kịch vui. Kim ma ma đi tới cạnh nàng không khỏi nhíu mày, “Ai nha, ngươi như thế nào lại biến thành bộ dáng này?”

Miên Miên nghe vậy chu môi nộ khí trừng về phía các nàng kia, nội tâm nàng lúc này rất giận dữ.

“Ôi, tiểu tổ tông của ta, thế này làm sao mà tiếp tục được a?”

“Kim ma ma, người thấy nàng ta làm chúng ta chưa đủ mất mặt sao?”

“Ai ôi!!! Xin nhị vị nương nương đừng làm khó nàng, lần này là vương gọi nàng lên biểu diễn a!”

“Cái gì? Biểu diễn?” các nàng kia nghe vậy bán tin bán nghi nhìn nhau rồi giận dữ nói: “Nàng ta khiến chúng ta chưa đủ mất mặt hay sao? Vì cớ gì cái thứ vũ đạo như khúc gỗ ấy lại có cơ hội biểu diễn lần hai a?” ba nàng cung phi trừng mắt nhìn Miên Miên biểu tình như muốn ăn tươi nuốt sống nàng.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Đang Suy Nghĩ Gì?

Mà Miên Miên nghe Kim ma ma nói chỉ cảm thấy tay chân mềm nhũn muốn ngã quỵ, Kim ma ma vội vàng đỡ nàng dậy.

“Lần này ngươi tốt nhất không nên làm mất thể diện nữa biết không? Ngươi không muốn tận lực thể hiện sao?” Kim ma ma dặn dò.

“Thế nhưng mà…ta cái gì cũng không biết… Kim ma ma, ngươi nói giúp ta đi, ta thật sự không biết biểu diễn cái gì a!” Miên Miên thoáng chút khóc lóc tang thương, ô ô, rốt cuộc mấy con rắn kia đang suy nghĩ cái gì? Muốn chơi chết nàng sao?

“Ai nha, bà cô của ta ơi, ngươi cái gì cũng không biết có phải muốn bị khép tội chết hay không?” nói xong lần nữa nắm lấy tay nàng hướng sân khấu kéo đi.

“Kim ma ma, ngươi thả ta đi, ta thật sự cái gì cũng không biết…” Miên Miên cố gắng cự tuyệt nhưng vẫn bị bà ta kéo đi, chân nàng cứ thế kéo thành một vệt dài trên đất.

“Nguyễn Miên Miên, Nguyễn Miên Miên đâu rồi, mau tranh thủ lên a…” lúc này Đức công công cũng vội chạy tới, Kim ma ma thấy thế sốt ruột nói: “Đức công công, cái này còn chưa có kịp sửa sang lại, ngươi xem, ướt hết cả rồi!”

“Ai nha, không còn thời gian đâu, cứ làm vậy đi!” nói rồi liếc mắt trừng Kim ma ma, rồi lại nhìn về phía Miên Miên, một giây sau đột ngột vươn tay kéo tóc Miên Miên xuống.

https://thuviensach.vn

“Đức công công, như vậy được không?” Kim ma ma thấy hắn xõa tóc Miên Miên không khỏi nhíu mày, tóc có thể vậy đi nhưng y phục không thay thì đâu được?

“Mặc kệ được hay không, ít ra là so với cái đầu tổ chim ướt sũng kia thì được hơn, y phục cũng không đến nỗi, gió thổi một hồi sẽ khô thôi, được rồi, mau nhanh đi!” nói xong liền dắt tay Miên Miên đi tới, Kim ma ma đằng sau cũng không ngừng thúc đẩy.

“Đức công công, ta không muốn biểu diễn a, ngươi cũng thấy rồi, vũ đạo của ta thực không được mà! ” Miên Miên vẻ mặt bi thương giống như dê non sắp bị người ta làm thịt tới nơi.

Đức công công nghe vậy dừng bước, ngoái nhìn Miên Miên không vui quát lớn: “Ai nói ngươi vũ đạo kém cỏi? Ngươi có biết phiên bang vương rất là ưa thích vũ đạo của ngươi nên muốn xem tiếp, ai dám nói ngươi kém cỏi?” Lão nhướn nhướn mi không vui nói.

“Ách…” Miên Miên nghe lão nói đến ngẩn cả người, cái gì cơ? Vũ đạo nàng như vậy mà phiên bang vương kia lại nói thích? Đầu hắn có được bình thường không?

“Miên Miên a, ma ma đã biết ngươi lợi hại mà, có thể tính ra được một bước này, đợi chút nữa nhớ hảo hảo thể hiện, ma ma coi trọng ngươi a!” Kim ma ma nghe Đức công công nói liền thái độ quay ngoắt 180°, nguyên lai tưởng rằng nàng ta đem mặt mũi cung nữ vứt đi hết, ai biết lại được phiên bang vương coi trọng đâu, cái này đúng là chuyện vui a!

"Thế nhưng, ta..."

“Không có nhưng nhị gì ở đây, tất cả mọi người đều đang đợi ngươi, Nguyễn Miên Miên, ngươi nhất định phải cố gắng thể hiện! Cố gắng a!” Đức công công nói rồi mãnh liệt đẩy nàng lên, Miên Miên lảo đảo, chân trái liền mất trọng tâm ngã ngồi trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Vàng Kim Trong Bọc

Một khắc khi ngã xuống, Miên Miên xấu hổ không thôi, đại bộ phận người dưới khán đài đều che miệng cười giống như rất chờ mong nàng bị bẽ mặt. Miên Miên thấy thế không khỏi bĩu môi, toàn một bọn rắn biến thái mà!

“Cô nương, mời ngươi lên đài lần nữa thật không phải, nhưng là bổn vương rất thích vũ đạo khi nãy của ngươi, có thể hay không phiền cô nương biểu diễn lại một đoạn, đương nhiên là đoạn cô nương yêu thích nhất!” phiên bang vương nho nhã đứng dậy mỉm cười nói.

Miên Miên khi nãy có chút không vui nhưng thấy hắn chân thành như thế nên cũng đỡ hơn nhiều, nàng vội vã đứng dậy không quên tặng hắn một nụ cười tươi như mặt trời.

Dạ Mị thấy nàng đột nhiên hăng hái lại còn cười sáng lạn đến vậy không khỏi nhíu mày, cảm giác không thoải mái bao trùm.

“Tỷ tỷ, ngươi nói nàng sẽ biểu diễn cái gì tiếp theo này? Có phải hay không sẽ kinh diễm lòng người?” Nhu phi giương lên bộ dáng tươi cười như đang chờ xem kịch vui.

Nghi phi thấy nàng ta như vậy liền nhìn về phía Miên Miên khẳng định chắc nịch: “Bổn cung tin tưởng nàng dù biểu diễn gì đi nữa cũng sẽ đặc sắc hơn một màn vừa rồi!”

Nhu phi nghe vậy cười lạnh nói: “Vậy sao? Bổn cung rất mong đợi nha!”

https://thuviensach.vn

Miên Miên hít sâu một hơi đi tới giữa sân khấu, nhưng là nàng vừa nhấc chân thì liền cảm thấy hụt một phát suýt ngã, nguyên lai chân trái nàng bị trật rồi a, nàng nén nhịn đau từng bước đi tới, phiên bang vương thấy thế không khỏi sửng sốt hỏi thăm: "Cô nương, ngươi ổn chứ?"

Miên Miên ngoái đầu gượng cười nói: "Cảm ơn phiên bang vương quan tâm, nô tỳ không có việc gì!" nói xong liền tiếp tục bước lên, nhưng là nàng cảm thấy trước mặt tối đen một mảnh, choáng váng không thôi. Đứng trên đài cao nhìn xuống, Miên Miên đem sự lo lắng của Tuyết vương gia lưu lại trong lòng, lập tức thấy khá hơn hẳn, nguyên lai là hắn cũng quan tâm tới nàng!

"Nàng ta lần này muốn biểu diễn cái gì a?"

"Nhất định vẫn là cái vũ điệu khôi hài vừa này a!"

"Thật vậy nha, không tưởng tượng được phiên bang vương khẩu vị lại khác người như vậy nha, chướng mắt như vậy mà vẫn coi trọng nàng ta, coi bộ là muốn che chở a!"

"Di, đừng nói mò, ta nghe nói phiên bang vương tới là có hàm ý lấy quận chúa đấy!"

Bọn cung nữ không ngừng nói ra nói vào, Miên Miên nhắm mắt lại, nàng mới không cần để ý tới bọn rắn đó. Được một lúc, nàng khẽ mở miệng hát: "Nguyên lai không phải trắng thì là đen, chẳng qua là ta ngây thơ cho rằng, muốn say đến tỉnh, muốn người vô tội phạm tội, sự thật là thế giới chỉ có tro tàn, kiên trì đến mệt mỏi, muốn ôm người nặng nề thiếp đi, cần gì biết trong hung tàn có gì là mỹ, hy vọng mất đi đau không cảm giác, trong không gian này ta chính là màu xám, không nhớ được tư vị hạnh phúc, không đường thối lui, người là ai, như thế nào khiến ta rơi lệ,…"

Không khí chung quanh vì tiếng hát của nàng mà đình chỉ, mọi người kinh ngạc nhìn lên nàng yếu ớt đứng trên cao mà khó có thể tin được lời ca

https://thuviensach.vn

ưu mỹ bi thương kia lại chính là do nàng hát lên – cung nữ vừa biểu diễn loại vũ đạo mất mặt kia!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Có Chuyện Xảy Ra

“Ở nơi đây ta chỉ là màu xám, không nhớ nổi tư vị hạnh phúc là gì…” Miên Miên nghẹ ngào, đúng vậy, ở xà quốc này nàng đến tột cùng là ai? Đã rời khỏi nhân giới nàng thật không có lấy gì là hạnh phúc…

Dưới khán đài toàn bộ mọi người như ngừng thở nhìn lên, Miên Miên lúc này thanh âm mang nặng đau thương khiến họ trong nội tâm vô tình dâng lên một hồi thương cảm nghẹn ngào.

Gió nhẹ mang theo hương hoa man mác thổi tới, tóc Miên Miên xõa dài theo gió phiêu đãng bay bay… vạt áo trắng cũng nhẹ nhàng phiêu dật, khuôn mặt thanh thuần tựa như tiên tử hạ phàm khiến người ta không thể ly khai ánh mắt.

Phiên bang vương ngây người nhìn nữ tử trên đài cao, hắn không ngờ Thụy Tuyết quốc lại có một cung nữ xinh đẹp như thiên tiên như vậy, giờ phút này lòng của hắn đã theo âm thanh của nàng không cách nào khống chế lại được.

"Màu xám không gian ta là ai, không nhớ được tư vị hạnh phúc, không đường thối lui, người là ai, như thế nào khiến ta rơi lệ,…” Miên Miên nước mắt lăn dài trên má nhẹ mở mắt, trước mặt nàng lúc này là toàn bộ khán đài với ánh mắt mê muội nhìn nàng khiến nàng thật khó chịu.

Thanh âm cuối rơi xuống, thời gian như ngừng lại, không có lấy một tiếng cổ vũ. Miên Miên cười khổ, đã hai ngày nay nàng không có ngủ lại cộng thêm bị giội nước lạnh, toàn thân nàng đang nóng dần lên, chóng mặt không thôi. Nhưng là khi nàng vừa định cúi người chào thì phía trước bỗng

https://thuviensach.vn

thành một mảnh tối đen, vô lực ngã xuống. Ý niệm cuối cùng của nàng chính là đêm nay nàng với mặt đất tựa hồ rất có duyên a!

“Bệ hạ…” mọi người nhất loạt đứng dậy, bởi vì một khắc khi Miên Miên ngã xuống Dạ Mị đã nhanh chóng vọt người bay lên ôm lấy nàng.

"Bệ hạ, vị cô nương này..." Phiên bang vương trong mắt không giấu được lo lắng hỏi.

“Xin phiên bang vương yên tâm, trẫm sẽ không để cho nàng có việc gì!” nói rồi trực tiếp ôm lấy nàng rời đi, Đức công công vội vã chạy đi triệu ngự y.

Một màn này khiến toàn bộ những người có mặt ở đây ngây ngẩn, họ không ngừng phỏng đoán xem nữ tử này đến tột cùng là ai mà lại có thể khiến bệ hạ lo lắng như thế?! Mà Dạ Phong nhìn một màn này chỉ cười nhạt, hắn cũng biết là nàng khác người nhưng không ngờ tới ca ca của hắn cũng muốn tìm hiểu nàng.

“Bổn cung đã nói nàng nhất định sẽ kinh diễm lòng người mà!” Nghi phi nhìn về phía xa nói.

Nhu phi nghe vậy hung hăng trợn mắt liếc nàng, cười nhạt nói: “Đúng vậy a, quả nhiên đủ kinh diễm! Tỷ tỷ cũng thật tài ba, có thể tìm được một người khiến bệ hạ lo lắng mà vứt bỏ tỷ tỷ bế người ta đi nha, đêm nay phỏng chừng sẽ là chuyện vui a, muội muội thật sự bội phục sự rộng lượng của tỷ tỷ!”

Nghi phi bởi vì lời nói này của nàng mà vô thức đưa tay đỡ ngực, như thế nào lại có chút đau đớn? Chẳng lẽ đích thực là vì chứng kiến bệ hạ lo lắng cho nữ tử kia sao? Nghĩ tới đây nàng không khỏi nhíu mày nhìn về hướng Dạ Mi khi nãy.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Đều Có Tâm Tư

Đêm đã rất khuya, bọn người phiên bang vương cùng quan lại Thụy Tuyết quốc đã được an bài nghỉ ngơi từ lâu. Đêm nay nhất định là một đêm không bình thường nên tự nhiên là có người mất ngủ, phía sâu trong nội điện truyền đến những tiếng ‘choang choang’ chói tai.

“Nương nương…” Tiểu Linh nhìn Nhu phi thập phần tức giận có chút lo lắng gọi.

“Hừ, không tưởng tượng được xú nha đầu kia lại có thể lợi hại vậy…” Nhu phi nghiến răng nghiến lợi, nguyên lai tưởng rằng nàng ca hát cũng sẽ làm trò hề như nhảy múa hù chết người, nào ngờ tiếng ca của nàng lại dễ dàng mê hoặc người đến thế, quả là sỉ nhục đối với nàng mà.

“Nương nương, nô tỳ thấy phiên bang vương dường như có ý đối với nàng ta, nói không chừng ngài ấy sẽ thỉnh cầu với bệ hạ ban cho nàng!” Tiểu Linh vội vã trấn an nàng ta.

Nhu phi nghe vậy nhướn mày cười cười: “Ngươi nói không sai, sao ta lại quên mất tên phiên bang vương này chứ, xem ra sẽ có người ra tay giúp ta rồi.”

Tiểu Linh nghe nàng ta nói có chút nghi hoặc trong giây lát rồi bừng tỉnh: “Nương nương ý nói là quận chúa?”

“Nội cung này người còn không hiểu sao, nàng ta thủ đoạn cũng đâu thua kém gì ta. Bổn cung biết rõ từ lần trước đi sứ về nàng ta đã thầm yêu phiên bang vương, mà đêm nay trong mắt phiên bang vương ngoài con xú

https://thuviensach.vn

nha đầu kia thì chưa từng đưa mắt nhìn nàng ta!” Nghĩ tới đây Nhu phi bỗng thấy hưng phấn không thôi.

“Nương nương nói đúng, quận chúa nổi danh điêu ngoa, chỉ cần nàng ta không vừa ý nhất định sẽ không từ thủ đoạn, đêm nay lại bị phiên bang vương phớt lờ nhất định sẽ không tha cho tiện tỳ kia!”

"Đúng rồi nương nương, Nghi phi dường như đứng về phía nàng ra, ngài nói nàng ta có thể hay không sẽ khích tướng bệ hạ nạp nha đầu kia làm phi?” Tiểu Linh dò hỏi.

“Ngươi cho rằng Nghi phi là người tốt sao? Bổn cung cho ngươi biết, không có nữ nhân nào chấp nhận dâng nam nhân mình yêu cho người khác, dù chết cũng vậy thôi!”

“Thế nhưng nương nương, đêm nay Nghi phi vẫn một mực nâng đỡ nàng ta!”, Tiểu Linh nói tới đây có chút không vui.

“Vậy sao? Nếu thật tâm muốn giúp thì một khắc lúc bệ hạ ôm nha đầu kia đi thì nàng ta không nên không vui mới phải. Bổn cung cùng nàng ta tranh đấu nhiều năm như vậy, bản tính nàng ta bổn cung còn không rõ sao? Cơ hồ thời gian này chúng ta liền có kịch hay xem rồi!” Nghĩ tới đây liền vui sướng vạn phần nhàn nhã nâng tách trà lên môi.

-------Huyết tuyết hiên-------

“Nương nương nên nghỉ ngơi rồi!” Tiểu Lam đi vào choàng áo khoác lên người Nghi phi nói.

“Bổn cung không ngủ được!” Nghi phi nói rồi nhìn xa xăm về phía Tử Tinh cung, lòng có chút đau xót.

“Nương nương, người làm sao vậy? Có cần truyền ngự y?” Tiểu Lam thấy nàng nhìn xa xăm lo lắng hỏi.

https://thuviensach.vn

Nghi phi nghe vậy chỉ cười nhạt nói: “Không có việc gì, đúng rồi, Miên Miên thế nào rồi?”

“Hừ, nàng ta đêm nay coi như là đã có chút danh thơm rồi, nô tỳ vừa đi dò hỏi được biết bệ hạ giữ nàng lại tẩm cung, thật là nữ nhân có tâm cơ!”

Nghe Tiểu Lam nói thế, lòng Nghi phi có chút khó chịu nói: “Ngươi đi nghỉ đi, Bổn cung muốn yên lặng một chút!”

Tiểu Lam thấy nàng như thế cũng chỉ có thể cúi người lui xuống.

Nghi phi vẫn nhìn xa xăm nghĩ, bệ hạ lưu nàng ta lại, bệ hạ đã thật sự động tâm rồi sao? Tử Tinh cung chính là tẩm cung của vua, chính nàng bao nhiêu năm theo hầu cũng chưa từng được ngủ lại, đau, lòng của nàng đau quá…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Sắc Xà

"Ách…", cảm giác thật thoải mái a, Miên Miên nhắm mắt lười biếng lật mình, lại phát hiện tay nàng không có rơi xuống, ách? Thật kỳ quái, nàng nhắm mắt sờ sờ, như thế nào càng sờ càng thấy không đúng. Nàng vội vã mở mắt muốn nhìn xem có chuyện gì đã xảy ra, một khắc khi mở mắt nàng chỉ có thể hít sâu một hơi ồ lên.

Miên Miên nhanh chóng ngồi dậy vội vã đưa mắt nhìn xuống y phục trên người, chính là y phục này nàng chưa từng thấy qua a, lại đưa mắt nhìn xung quanh thấy mọi thứ thật xa lạ, mà bên kia giường kia lại có một mỹ nam đang ngủ, đích thị là con xà biến thái kia mà!

"AAA…." Miên Miên không khống chế được cảm xúc la hét thất thanh, cái tên đại mãng xà hỗn đản chết tiệt này dám…!!!

Dạ Mị đang ngủ ngon nghe tiếng la hét thì giật mình tỉnh lại, nhìn quanh muốn xem kẻ nào cả gan dám phá hoại giấc ngủ của đế vương, nào ngờ lại thấy nàng đang co người lại một góc la hét.

"Đập chết ngươi, đập chết ngươi, cái tên sắc xà này…" Miên Miên lớn tiếng khóc, bàn tay không ngừng đập vào người Dạ Mị.

"Làm gì?" Dạ Mị không khỏi nổi giận ngồi dậy trựng mắt nhìn nàng.

"Hỗn đản, cái tên sắc xà nhà ngươi, đại sắc xà, ngươi như thế nào lại đối xử với ta như vậy? Như thế nào…" Miên Miên nghẹn ngào không nói lên lời, nước mắt nước nước mũi thi nhau rơi xuống. Dạ Mị thấy thế không khỏi nhíu mày.

https://thuviensach.vn

“Nhìn cái gì, ngươi…cái tên hỗn đản này!” Miên Miên không hề để ý hình tượng đưa tay quẹt nàng mũi.

“Hỗn đản? Ngươi dám nói trẫm như vậy?” Dạ Mị nộ khí hỏi.

“Ngươi chính là như vậy, đại sắc xà, ngươi như thế nào lại đối xử với ta như vậy?” Miên Miên vừa khóc vừa co người vào góc tường, sợ hắn thú tính phát tác lại làm gì nàng.

“Trẫm đối với ngươi như thế nào?”

“Ngươi…ngươi… đều đem ta biến thành như vậy rồi còn hỏi ngược lại ta? Miên Miên đưa mắt nhìn xuống y phục trên người như muốn nói quần áo ta cũng bị thay hết ra rồi, ngươi lại ngủ cùng giường với ta, như thế nào dám làm không dám nhận?

Dạ Mị thấy thế liền hiểu ra hỏi lại: “Ngươi cho rằng trẫm sẽ thừa dịp ngươi hôn mê làm chuyện đó sao?”

“Chẳng lẽ sẽ không sao?” Miên Miên ôm chăn mền ở góc giường yếu ớt hỏi lại.

Dạ Mị lắc đầu, thật sự không thể nào hình dung tâm trạng hắn vào lúc này, nhưng có thể chắc chắn rằng, hắn phát hỏa rồi: “Nguyễn Miên Miên, y phục của người là do cung nữ thay, còn nữa, làm hay chưa làm chẳng lẽ ngươi không có cảm giác?”

“Cái…cái gì cảm giác á?” Miên Miên lau lau mũi điềm đạm đáng yêu hỏi lại.

“Ngươi là heo sao?” Dạ Mị kìm chế không được hét lớn nói: “Nữ tử lần đầu tiên đều sẽ đau, ngươi bây giờ có đau hay không?”

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe hắn nói vậy mặt thoáng chốc đỏ bừng: “Ta... ta lại chưa có làm qua, làm sao biết được có đau hay không…” Như hắn nói thì hắn chưa có làm gì qua a, nghĩ vậy, Miên Miên thoáng cái nín khóc thay vào đó bắt đầu cười mà không để ý Dạ Mị đã cúi người ở trước mặt nàng…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Vô Cùng Nhục Nhã

"Ngươi rất vui vẻ?”

“Đúng vậy, đúng vậy a…” Miên Miên đơn thuần gật gật đầu, thế nhưng nói xong nàng thấy có gì đó không đúng lắm, đưa mắt nhìn lên thấy hắn không biết từ lúc nào đã đi tới trước mặt nàng, gần đến nỗi nàng có thể cảm nhận được hơi thở hắn phả trên mặt.

Miên Miên khẩn trương nhìn hắn một thân băng lãnh, thân thể nàng vô thức hướng phía mép giường ngoài di chuyển.

“Như thế nào? Cùng trẫm ở một chỗ làm cho ngươi khó chịu như vậy?” Dạ Mị giọng lạnh băng chất vấn.

“Ta…không…Nô tỳ chỉ là sợ rắn, không có ghét bệ hạ…” Miên Miên từ khi xác nhận mình cũng hắn chuyện gì cũng chưa xảy ra, tâm trạng khá hơn liền khôi phục lại bản tính sợ rắn.

“Vậy sao?” Dạ Mị nâng cằm nàng nghi vấn hỏi, lộ ra tia cười gian.

“Dạ…dạ!” Miên Miên không dám nhìn thẳng đôi mắt tím của hắn, đong đưa mắt nói.

"Ngươi chán ghét xà, không ghét người?"

“n!” Miên Miên mặc dù có chút khó hiểu tại sao hắn lại hỏi vậy nhưng vẫn gật đầu.

“Đã như vậy, ta có làm gì thì ngươi cũng không cần giật mình rồi!” nói xong không chờ Miên Miên hiểu rõ đã vươn tay chế trụ gáy nàng, bờ môi

https://thuviensach.vn

nóng bỏng hôn xuống.

Đột ngột bị hôn khiến Miên Miên sững sờ trừng lớn hai mắt, nàng mãnh liệt đẩy hắn ra, Dạ Mị thấy thế không khỏi nhíu mày, vừa định nổi giận thì đã thấy nàng nhào tới bên mép giường nôn thốc nôn tháo.

Dạ Mị thấy thế càng xanh mặt, nắm chặt vạt áo nàng kêu lên: “Cùng trẫm hôn môi khiến cho ngươi buồn nôn như vậy sao?”

Miên Miên ói không ngừng, sắc mặt tái ngắt nhìn về phía hắn, Dạ Mị lần nữa quát lớn: “Trẫm đang hỏi ngươi đó!”

Thay cho câu trả lời, chỉ thấy nàng ụm một tiếng, trực tiếp nôn tại ngực hắn.

“Bỏ đi!” Dạ Mị lớn tiếng kêu lên, đem nàng đẩy qua một bên nhưng là Miên Miên gắt gao bám chặt lấy vạt áo trước ngực hắn mặc hét thế nào cũng không buông. Bị hắn đẩy qua đẩy lại khiến nàng muốn ói không thôi nên càng nắm chặt hắn hơn để đè xuống cơn buồn nôn, nhưng Dạ Mị đâu có hiểu được vẫn tiếp tục ra sức đẩy nàng, rốt cuộc Miên Miên chịu không nổi nữa, toàn bộ đồ ăn ngày hôm nay đều bị nàng nôn vào người hắn.

"Người đâu..."

"Bệ hạ!" nghe tiếng gọi, Đức Công công vội vàng chạy đến, các cung nữ cũng theo sau tiến vào.

“Đem nàng đi, đi đi…” Dạ Mị lớn tiếng quát.

“Dạ…dạ!” Đức công công vẫy tay, một đám cung nữ tiến tới tách Miên Miên ra rồi khênh ra ngoài.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Đùa Giỡn

Hôm sau khi Miên Miên tỉnh dậy, nhớ lại đêm qua Dạ Mị rống giận quát lớn kia mà cứ nghĩ rằng mình đã chầu Diêm vương rồi, thẳng đến khi Nguyên ma ma đưa thuốc tới nàng mới biết mình còn sống, nhưng điều làm nàng kỳ quái là chuyện đêm qua dường như không có ai đề cập tới, cuối cùng chuyện gì đã xảy ra?

“Ma ma, tối hôm qua Đức công công đưa ta về có nói gì không?” Miên Miên uống thuốc có chút lo lắng hỏi.

“Không có, Đức công công chỉ nhắn nhủ hảo hảo chiếu cố ngươi mà thôi, đúng rồi, ngươi tối qua cuối cùng cũng giúp hoán tẩy phòng chúng ta được vang danh một phen!” Nguyên ma ma vô cùng vui vẻ cười nói.

Miên Miên thấy thế biết rằng không thể biết gì từ bà ta rồi, chỉ có thể trực tiếp hỏi Đức công công thôi.

“Được rồi Miên Miên, ngươi uống thuốc rồi nghỉ ngơi thật tốt, những ngày này cũng không cần làm việc, chỉ cần chú tâm bảo hộ cơ thể là được rồi!” Nguyên ma ma dặn dò.

“n, cảm ơn Nguyên ma ma!” Miên Miên cảm kích cười, nâng chén thuốc uống một hơi cạn sạch.

--- -----

“Sỉ nhục, thật là sỉ nhục to lớn mà!” Dạ Mị đi qua đi lại, vẫn chưa hết tức giận quát lớn.

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ, thiếp có thể làm gì cho bệ hạ chăng?” Nghi phi thấy hắn giận dữ thì dịu dàng an ủi.

“Thi Hàm, ngươi cũng biết nàng phản ứng như vậy thật sự là làm nhục trẫm quá rồi! Trước kia trẫm cho rằng nàng là hưng phấn quá, giờ mới biết hóa ra là nàng ta buồn nôn, buồn nôn a, nhiều năm cai trị như vậy trẫm còn chưa có gặp nữ nhân nào làm chuyện này mà té xỉu đâu!”

"Cái này... bệ hạ định như thế nào?"

“A, sỉ nhục nàng đối với trẫm tối qua tất nhiên trẫm sẽ hướng nàng từng chút một đòi lại rồi, trò chơi giờ mới bắt đầu!” nói xong tà ác cười gian, bộ dáng như tiểu hài tử thích chí khi làm điều bị cấm.

“Bệ hạ…” Nghi phi nội tâm có chút khó chịu, đã bao lâu nàng không thấy bệ hạ cười như thế này rồi. Từ lúc bước vào Huyết tuyết hiên này, tâm trí hắn vẫn luôn chỉ có nàng ta, nàng ta ngốc, nàng ta ngây thơ, nàng ta kinh diễm,… chẳng lẽ lòng hắn không còn có nàng sao?

“Thi Hàm…” mắt thấy nàng ủ dột chau mày, Dạ Mị vội ôm lấy nàng nhẹ giọng gọi.

"Bệ hạ!"

"Làm sao vậy, không thoải mái sao?" Dạ Mị nhíu mày lo lắng.

Nghi phi thấy hắn như vậy chỉ cười cười, bởi vì trong đáy mắt hắn nàng vẫn nhìn thấy được sự lo lắng dành cho nàng vẫn như cũ, nàng đã quá đa tâm rồi,”Bệ hạ, thiếp không có việc gì, đúng rồi, thiếp có nghe nói phiên bang vương đã hướng người cầu hôn Miên Miên?”

“n, không tưởng được phiên bang vương sáng sớm nay tìm trẫm thì việc đầu tiên lại nói chuyện ban nàng cho hắn làm phi tử!” Dạ Mị nói, trong mắt xuất hiện chút vui vẻ cùng mỉa mai.

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ đồng ý sao?" Nghi phi lo lắng hỏi, bởi nàng biết rõ phiên bang vương làm như vậy sẽ làm tổn thương tới quận chúa.

“Hắn lần này tới là có ý tuyển phi!” Dạ Mị quyết đoán nói.

Nghi phi nghe vậy cười chua chát, bởi theo nàng thấy thì hắn nhất định sẽ không buông tay, Nguyễn Miên Miên, bổn cung tìm đến ngươi đến tột cùng là đúng hay sai đây?

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 65

“Nguyễn Miên Miên, Nguyễn Miên Miên… ngươi ra đây cho ta, đi ra đây!” Miên Miên đang ở trên giường nghỉ ngơi thì đột nhiên bên ngoài vang lên tiếng nữ tử phẫn nộ, nàng có chút nhíu mày không hiểu, làm sao vậy?

“Quận chúa, người đừng nóng giận, Miên Miên có làm sai điều gì sao? Nguyên ma ma một bên nghe nàng la hét một bên miễn cưỡng cười hỏi.

"Cút ngay! "

"Quận chúa..." Cung nữ hoán tẩy phòng thấy nàng ta giận dữ thì lo lắng thở nhẹ.

“Bản quận chúa nói cho các ngươi biết, nếu các ngươi dám lắm chuyện ta lập tức cho các ngươi tới gặp Diêm vương!” Quận chúa phẫn nộ trừng mắt, bộ dáng hung ác nhìn các nàng.

Mọi người thấy thế cũng không dám nói gì, chỉ có thể nhường đường cho quận chúa đi vào bên trong. Nguyên ma ma thấy thế liền sai cung nữ đi báo cho Đức công công.

“Nguyễn Miên Miên!” quận chúa chân chưa bước vào tới cửa đã hét lên chói tai.

“Ngươi là?” Cho dù bị nàng ta quát lớn, Miên Miên vẫn đi đến trước qui củ hỏi.

https://thuviensach.vn

“Ta là ai? Ngươi là ngu ngốc hay mù hả? Ta đường đường là quận chúa Thụy Tuyết quốc!” quận chúa nhíu mày, bộ dáng cao cao tại thượng nhìn Miên Miên.

“Nô tỳ tham kiến quận chúa, quận chúa cát tường!” Miên Miên cúi người hành lễ.

Quận chúa nghe vậy chỉ cười lạnh một tiếng, ở cạnh nàng đi tới đi lui nhưng là vẫn không cho nàng đứng dậy: “Chỉ bằng nhan sắc này của ngươi mà dám cũng ta tranh đoạt phiên bang vương?”

“Nô tỳ không biết quận chúa đang nói về điều gì!” Miên Miên khó chịu cúi người đáp.

“Không biết ta đang nói cái gì? Vậy tối qua ngươi ca hát là sao? Ngươi định làm gì? Ngươi xem, dáng vẻ thập phần giống hồ ly tinh mà!” nói xong liền nắm lấy tóc Miên Miên kéo mạnh.

“Quận chúa, đau…” thấy nàng ta không có ý tốt, Miên Miên bất chấp lễ nghi đứng dậy muốn kéo tóc nàng ra.

“Tiện tỳ nhà ngươi dám chống trả?” Quận chúa thấy nàng phản kháng lập tức bị kích thích, một tay hung hắng kéo tóc nàng, một bên hướng mặt nàng tát xuống.

“Tiện tỳ ngươi còn dám quyến rũ phiên bang vương không? Đánh cho chết người, đánh chết ngươi…” quận chúa hung hăng hướng nàng đấm đá, trút hết nỗi oán hận vì hành động của phiên bang vương lên nàng.

“Đau quá, thả ta ra…”Miên Miên bị nàng ta kéo mạnh khiến cho đau đến chảy cả nước mắt.

"Bản quận chúa hôm nay nhất định phải hảo hảo thu thập ngươi!”

https://thuviensach.vn

Miên Miên vốn đã bệnh mấy ngày lại bị quận chúa hung hăng đánh đập, chịu được một lúc liền bắt đầu hoa mắt chóng mặt ngã xuống, quận chúa còn chưa hết giận, giuỗi chân ra đá mạnh xuống người nàng.

“Ta đạp chết ngươi, đạp chết ngươi…” nàng ta hung hăng đạp mạnh như muốn đạp chết Miên Miên.

“Đủ rồi!” Bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng hét giận dữ của một nam tử.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Vận Mệnh Trớ Trêu

m thanh quen thuộc vang lên khiến cho quận chúa vô thức quay đầu lại nhìn, hồn nàng lập tức bị hù đến mất đi một nửa, bởi vì đứng ở cửa kia chính là nam nhân mà nàng ngày nhớ đêm mong, thế nhưng mà, vì sao hắn lại xuất hiện ở đây?

“Ngươi khiến cho ta quá thất vọng rồi!” phiên bang vương nói rồi đi đến đẩy nàng ra cúi xuống ôm lấy Miên Miên dưới đất, thấy nàng mê man liền quay người dặn dò tùy tùng đi gọi ngự y.

“Chuyện không phải như vậy, ngươi nghe ta giải thích…” thấy trên mặt hắn lộ vẻ chán ghét, quận chúa luống cuống tay chân, bấp chấp nam nữ khác biệt nắm lấy cánh tay hắn vẻ mặt cầu khẩn nói: “Phiên bang vương, ngươi nghe ta giải thích đi, không phải như thế…”

“Nàng cũng đã hôn mê bất tỉnh, ngươi còn muốn giải thích cái gì?” Phiên bang vương nộ khí nhìn nàng ta nói.

"Ta... Ta..."

“Bổn vương vẫn cho rằng ngươi chỉ điêu ngoa tùy hứng, không nghĩ tới lòng dạ ngươi lại hẹp hòi, thủ đoạn tàn nhẫn như thế. Nếu như hôm nay bổn vương đến chậm một bước, có phải hay không ngươi tính đưa nàng đi gặp Diêm vương rồi?” Phiên vương khẩu khí lạnh lùng, mắt lóe hàn quang nhìn thẳng nàng ta nói.

“Ta…ta sai rồi…là ta bị ma xui quỉ khiến, ta thật lòng yêu thích ngươi mà, ta…ta không phải cố ý…” thấy hắn đối với mình càng chán ghét, quận chúa rốt cuộc không chịu nổi vội vã tỏ tình.

https://thuviensach.vn

“Bổn vương một chút cũng không yêu ngươi!” Phiên bang vương lạnh lùng đáng tan mộng của nàng.

"Ngươi... Ngươi nói cái gì?" Quận chúa ánh mắt khó tin nhìn hắn, hắn vừa mới nói cái gì? Nói cái gì?

“Bổn vương nói sẽ không lấy ngươi, bổn vương muốn là một nữ nhân đơn thuần thiện lương, mà ngươi, không có bất cứ thứ nào trong những thứ đó!” Hắn lạnh lùng nói.

Quận chúa nghe vậy tay hơi luông lỏng cánh tay hắn, cười cay đắng, ngón tay chỉ vào hắn hét lớn: “Ngươi dựa vào cái gì có quyền ghét bỏ ta? Quốc gia của ngươi chỉ là một tiểu quốc mà thôi, bản quận chúa nói cho ngươi hay, ngươi nhất định phải cưới ta, nếu không ta sẽ để cho ca ca ta san bằng quốc gia của ngươi!” nàng ta nộ khí uy hiếp.

"Ngươi..." Phiên bang vương nộ khí càng lúc càng lớn.

“Quận chúa, ngươi hơi quá đáng rồi!” Tùy tùng đi theo phiên vương nhịn không được nói.

Không khí cứng nhắc bao trùm, phiên vương vốn định nói là không sao, nhưng là hắn không sao thì đúng rồi, nhưng còn con dân của hắn thì sao? Hắn biết rõ cô quận chúa điêu ngoa này cái gì cũng có thể làm ra, hắn sao có thể ích kỷ chỉ nghĩ cho bản thân mình?

“Đúng…xin lỗi, là ta sai, ta không cố ý thật đấy, ta chỉ là quá yêu ngươi mà thôi. Ngươi tha thứ cho ta, tha thứ cho ta đi!” thấy đáy mắt hắn lóe lên sự thương cảm, quận chúa lần nữa đi đến trước mặt hắn xin tha thứ. Nàng thật sự yêu hắn, nàng không muốn ép hắn khó xử, thật sự không muốn.

"Ngươi về nghỉ ngơi đi!" Phiên vương sau một hồi thương cảm lạnh lùng ném ra mấy lời.

https://thuviensach.vn

"Phiên vương..." Quận chúa thấy hắn căn bản là không nhìn mình, lòng đau đớn không thôi.

“Ngươi yên tâm, bổn vương tự hiểu rõ đâu là quan trọng, tiểu quốc của ta cần ca ca ngươi ủng hộ, sứ mạng lần này ta cũng nhớ rõ, mời ngươi trở về đi!” nói xong liền không để ý tới nàng mà chỉ chăm chú nhìn Miên Miên trong lòng. Hắn thật sự đang rất buồn, gặp được nữ tử khiến mình động tậm lại không thể bảo hộ được nàng, mà người mình không thích lại không có cách nào cự tuyệt, vận mệnh sao lại trêu đùa hắn thế này?

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Yên Tĩnh Ngắn Ngủi

Đợi đến khi Miên Miên biết được là phiên vương cứu nàng thì đã không còn cơ hội nói lời cảm ơn rồi. Bên ngoài truyền đến tiếng trống hỷ dồn dập, hôm nay chính là ngày hắn cưới quận chúa về nước.

Miên Miên ngồi trên giường lắng nghe âm thanh bên ngoài truyền tới, cũng không biết cảm xúc của nàng bây giờ là gì nhưng là có chút thương cảm với phiên vương, cũng bởi vì trước khi đi phiên vương đã sai tùy tùng đem đến cho nàng một bức thư, nội dung chỉ nói là phiên bang luôn mở rộng ngọ môn chờ nàng tới du ngoạn, tùy tùng của hắn cũng nói cho nàng biết sự uy hiếp của quận chúa khiến phiên vương bất đắc dĩ phải cưới nàng ta.

Miên Miên nắm chặt bức thư trong tay, nội tâm khó chịu không thôi. Nàng biết rõ nếu hai bên không yêu nhau mà đi đến hôn nhân thì nhất định sẽ không hạnh phúc, nàng cảm thấy phiên vương thật vĩ đại, vì quốc gia mà có thể hy sinh hạnh phúc. Nếu như một ngày nào đó nàng có thể xuất cung thì nhất định phải đến phiên bang một lần.

--- ------Nửa tháng sau---- ----

Thời gian nhanh chóng trôi qua, Miên Miên cũng đã có thể sinh hoạt bình thường trở lại, duy nhất bất thường là ngày nào cũng phải uống ba chén thuốc không cho bỏ chén nào. Tuy nàng đã nói với Nguyên ma ma nhưng là bà ta làm như không biết, cứ mỗi ngày đều đặn mang thuốc tới chờ nàng uống xong mới đi ra.

https://thuviensach.vn

Bất quá thì nàng cũng rất cao hứng, đại mãng xà kia giống như là mất tăm mất tích không thấy hình dáng. Mỗi đem nàng đều tới bụi cỏ lau, bởi chỗ đó có một nam nhân đang đợi nàng, hắn thích nghe nàng hát, nghe nàng kể chuyện còn nàng thì thích nhìn hắn cười.

“Miên Miên, nhanh như vậy mà đã ăn no rồi à?” Lần nào ăn chung Miên Miên cũng là người xong sớm nhất.

“n, ma ma, các tỷ muội, ta ăn no rồi, các ngươi từ từ ăn nha!” nói xong lau lau miệng rồi chạy ra ngoài thu dọn quần áo hôm nay, thông thường đều ăn cơm rất sớm nên chỉ có sau khi ăn xong mới có thể dọn được.

“Ngươi nha Miên Miên, làm chăm chỉ như vậy chắc phải thưởng cho ngươi rồi!” các cung nữ trong hoán tẩy phòng cười vang trêu chọc nàng.

“Đây là chuyện nên làm mà!” Miên Miên cười cười.

“Miên Miên, ngươi mỗi ngày đều gấp gáp như vậy chẳng lẽ là đi gặp người thương à?” các cung nữ trêu nàng.

Miên Miên nghe vậy đỏ mặt, “Nói mò, không để ý tới các người!” nói rồi đem quần áo gấp gọn lại, nhanh chóng chạy ra ngoài, mọi người thấy thế càng cười lớn hơn.

Một lát sau, Miên Miên đã tới bên ngoài bụi cỏ lau, nàng do dự không biết có nên vào trong hay không, mỗi ngày nàng đều vội vã chạy đến gặp hắn, quấn lấy hắn như vậy có thể khiến hắn phiền hay không?

“Đã đến như thế nào lại không vào?” phía sau nàng đột nhiên vang lên âm thanh ôn nhu quen thuộc.

Miên Miên vội quay người nhìn lại, đã thấy hắn ngồi trên xe lăn cười cười nhìn nàng, mặt nàng vì thế lại đỏ ửng lên.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Tình Chàng Ý Thiếp

“Bệnh tình của Nghi phi dạo này thế nào rồi?” Dạ Mị nhàn nhã cầm tách trà mở miệng hỏi.

“Hồi bệ hạ, ngự y có cho người đến báo bệnh tình nương nương hiện nay đã tạm ổn định rồi ạ!”

“n, ngày mai truyền ý chỉ của trầm ban cho Nghi phi Thiên sơn tuyết liên, nhân sâm ngàn năm!” Dạ Mị phân phó.

“Vâng!” Đức công công cúi người nhận lệnh.

“Đúng rồi, dạo này nữ nhân ngốc kia đang làm gì rồi?” Dạ Mị đưa mắt nhìn xa xăm.

Đức công công hơi sửng sốt trong chốc lát, sau đó liền hiểu ý bệ hạ đang nhắc tới Miên Miên, hắn biết dạo này nàng có hơi thất thường, nhưng là hắn nên nói thế nào cho phải đây?

Thấy hắn không có phản ứng, Dạ Mị quay đầu về phía hắn hỏi: “Làm sao? Tên ngốc kia lại đã xảy ra chuyện gì hay sao?”

“Bệ hạ, theo lời Nguyên ma ma thì những ngày này Nguyễn Miên Miên luôn thần thần bí bí biến đi đâu mất không đến giờ Tý là chưa trở về, nhưng là đi nơi nào thì Nguyên ma ma cũng không có biết!” Đức công công lo lắng nói.

“Sao?” Dạ Mị nghe Đức công công nói mà nhíu mày đứng dậy, tên ngốc này đến tột cùng là đang làm cái gì?

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ…” Nhìn thấy hắn quay người đi, Đức công công vội vàng chạy theo.

“Câu chuyện hôm qua ngươi kể còn chưa có xong, tiểu Nhân ngư kia cuối cùng như thế nào?” Dạ Phong hiếu kỳ hỏi.

“A, nàng cuối cùng vì yêu mà hóa thành bọt biển…” Miên Miên có chút thương cảm nói.

Dạ Phong nghe đoạn kết như vậy cũng không khỏi xót thương, đôi mắt màu tím nhạt tựa như có một lớp sương mù giăng lên. Miên Miên thấy hắn như vậy không khỏi đau lòng, cuối cùng thì hắn nghĩ gì về câu chuyện Nàng tiên cá này? Vì sao hắn lại thương cảm như vậy?

“Nàng ta khẳng định rất hối hận…” Dạ Phong nhìn về phía xa xăm ưu thương nói nhỏ.

“Sẽ không đấy, nàng không có hối hận, nàng là tự nguyện, nàng cũng rất hạnh phúc…” thấy hắn ưu thương nàng vội vàng an ủi.

“Vậy sao? Sao ta lại cảm thấy nàng ta hối hận…” Dạ Phong vẫn giữ ý nghĩ của mình.

Miên Miên thấy thế rất khó chịu, khẽ nắm tay hắn cười cười: “Nàng thật sự không có hối hận!” nói xong không chờ Dạ Phong phản ứng đã cất tiếng hát: “Sâu trong cổ tích ngàn xưa, có nàng mỹ nhân ngư thường ngoi lên mặt biển ngắm nhìn thế giới, ngẫu nhiên cùng hoàng tử gặp mặt mới hiểu được thế nào là tình yêu, nụ cười của người luôn hiện hữu trong tâm trí, vội vã ly khai biển cả tìm đến trong cơn mưa giông, là do ta tự mình quyết định nên may mắn gặp được người, cho dù chỉ là yêu nhau trong giây phút, ta cũng sẽ vĩnh viễn không quên… ”

Thanh âm của Miên Miên trong vắt, Dạ Phong dần dần buông lỏng tâm tình, hắn đã nghe được câu trả lời mà hắn muốn… là do ta tự mình quyết

https://thuviensach.vn

định nên may mắn gặp được người, cho dù chỉ là yêu nhau trong giây phút, ta cũng sẽ vĩnh viễn không quên…nguyên lai tình yêu lại có thể vĩ đại đến vậy.

Miên Miên thấy hắn nở nụ cười thì tâm tình cũng thoải mái hơn rất nhiều, giờ phút này nàng không có cách nào lý giải nổi vì sao nàng lại vì hắn đau mà khó chịu không thôi, vì một con rắn mà cố gắng để hắn cười, não nàng hỏng rồi sao?

"Bệ... Bệ hạ..." đứng đằng xa, Đức công công thấy sắc mặt Dạ Mị đã sớm đen thui liền bị hù cho thót tim. Vừa mới đi tìm nàng thì trong vô tình lại nghe được tiếng hát ở phía này, theo tiếng nàng tìm đến thì lại thấy một màn nàng cầm tay Tuyết vương gia nói cười, nha đầu này muốn chết rồi hay sao?

Giờ phút này Dạ Mị sớm đã đóng băng, gân xanh nổi lên cuồn cuộn. Xú nữ nhân này luôn miệng nói sợ rắn, hiện tại nàng ta đang làm cái gì đây? Cùng đệ đệ của hắn chỗ này tình chàng ý thiếp, nói nói cười cười nắm tay nhau, đây là bộ dáng sợ rắn sao? Dám lừa gạt hắn, hắn tuyệt đối không thể tha cho xú nữ nhân này mà!

"Đức Công công! "

"Nô... Nô tài chờ lệnh!" Đức Công công run như cầy sấy đứng sau Dạ Mị.

"Truyền nàng đêm nay thị tẩm!" Dạ Mị nghiến răng nghiến lợi nói rồi phất tay áo bỏ đi. Nguyễn Miên Miên, đêm nay trẫm cho người nếm thử tư vị dám lừa gạt trẫm!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Bá Đạo Chiếm Giữ

“Nguyễn Miên Miên, Nguyễn Miên Miên…” Đức công công thấy Dạ Mị nộ khí bỏ đi lại không dám vào quấy rầy vương gia nên đành đứng đằng xa giả vờ gọi to gọi nhỏ.

“Ách? Hình như có người gọi ta a!” Miên Miên hơi sửng sốt nói.

“Nguyễn Miên Miên…Nguyễn Miên Miên, ngươi ở đâu?” Đức công công thấy nàng vẫn chưa đi ra rất khoa trương bắt tay làm loa hô to: “Nguyễn Miên Miên, nha đầu chết tiệt nhà ngươi đi đâu rồi?”

"Đức Công công?" Miên Miên cuối cùng cũng nghe ra giọng ông ta liền đứng dậy cười nói: “Tuyết vương gia, thực xin lỗi, ta phải đi trước rồi, Đức công công đang gọi ta!”

Dạ Phong khẽ gật đầu, Miên Miên vội vàng đi ra thấy Đức công công đứng cách đấy không xa liền đi đến gần hắn hỏi:”Đức công công, ngươi tìm ta sao?”

“n, ngươi bình thường không có việc gì sao không ở hoán tẩy phòng mà đến đây làm gì?” Đức công công không vui nói.

“Cái này…là ta ăn no nên muốn tìm chỗ thoáng mát ngồi nghỉ, còn nữa, sau khi ăn mà đi bộ rất tốt cho sức khỏe a!” nói xong liền làm dáng đang tập thể dục, cười cười với lão.

“Được rồi, chúng ta đi thôi!” Đức công công nhíu mày, toàn bộ hảo cảm với nàng chốc lát biến hết rồi. Nha đầu này nhìn đơn thuần như vậy mà dám cả gan ở đây nắm tay lôi kéo Tuyết vương gia, đã không ghét nam

https://thuviensach.vn

nhân vì sao lại đối xử với bệ hạ như vậy? Cho nên, vẫn là nàng ta không tốt!

"Đức Công công, chúng ta đi đâu?" Miên Miên đi sau hắn hiếu kỳ hỏi.

“Hỏi hỏi cái gì, chẳng phải đi là sẽ biết sao? “ nói xong liền hừ lạnh một tiếng, không để ý tới nàng mà trực tiếp đi nhanh hơn, Miên Miên thấy thế thì bất mãn vô cùng.

Miên Miên quả thực sửng sốt, trong ấn tượng của nàng Đức công công đối với nàng rất tốt, vì sao lúc này nói chuyện có vẻ khó chịu đi? Miên Miên suy nghĩ rồi đi nhanh đến bên cạnh lão nói: “Đức công công, thật xin lỗi a!”

Đức công công thấy nàng tự nhiên xin lỗi thì có chút bất ngờ, dừng chân ngoái đầu nhìn nàng, “Vì cái gì xin lỗi ta?” Nha đầu kia chẳng lẽ biết hắn đang nghĩ gì? Không thể nào, nha đầu này đâu có thông minh đến vậy?

“Đức công công, ngươi cứ mắng ta cho thoải mái a, ta biết mỗi người đều có mấy ngày như vậy trong tháng mà, ngươi bận rộn như vậy khó trách tâm tình sẽ không tốt, ta không để bụng đâu…” Miên Miên hùng hổ nói.

Đức công công nghe vậy sững người chốc lát rồi chợt hiểu, vung tay cốc nàng một cái cả giận nói: “Nguyễn Miên Miên, ngươi nếu dám lấy thái giám chúng ta ra giỡn ta sẽ liều mạng với ngươi, mau đi nhanh thôi!” nói xong liền dùng sức đẩy nàng đi trước rồi cũng nhanh chóng vượt lên trên, đi một lúc cũng không quên ngoái lại hối thúc.

Miên Miên yếu ớt nhìn hắn bĩu môi ủy khuất, nàng vốn là có lòng tốt an ủi hắn vì cớ gì lại đắc tội đi? Cái này làm người thật khó a, muốn vuốt mông ngựa cũng thật khó a!

Không bao lâu, tim Miên Miên như muốn hóa đá trước một bảng chữ to kia: “Đức công công, người đưa ta tới Liên trì dục nguyệt để làm gì? Ta

https://thuviensach.vn

nhớ không lầm thì đây là nơi bệ hạ tắm rửa mà?” nói xong nàng lo lắng không thôi, cái tên đại mãng xà này sẽ không muốn nàng hầu hạ hắn tắm rửa nữa chứ?

“Muốn biết thì vào trong sẽ biết!” nói rồi trực tiếp đẩy nàng vào, Miên Miên tuy khó chịu nhưng cũng nghe theo đi vào.

Bước chân vừa vào tới đã thấy bên trong một hàng cung nữ đứng chờ, thấy Đức công công toàn bộ cúi người chào, Đức công công chỉ khẽ ừ một tiếng rồi nói: “Đừng để bệ hạ đợi lâu!” rồi lui ra ngoài.

“Ai, Đức công công, ngươi đi đâu vậy?” Miên Miên thấy hắn đi cũng muốn đi theo nhưng là còn chưa được mấy bước thì cánh cửa đã bị đóng lại, mười cung nữ phía sau bắt đầu tiến tới cởi quần áo nàng.

“A…Bỏ ra, các ngươi làm gì thế?” Miên Miên thấy quần áo mình bị thoát ra không khỏi kêu lớn, nhưng là mặc kệ nàng la hét thế nào thì những cung nữ này cúng giống như câm điếc, trực tiếp lôi nàng vào hồ nước rồi bắt đầu tắm cho nàng.

“Các ngươi…a…” Miên Miên vừa kịp đứng vững trong hồ, hỏi cũng chưa kịp hỏi đã bị những cung nữ kia ấn đầu vào trong nước.

“Giết…giết người a... không thở được…” Miên Miên thống khổ bị các nàng lôi kéo, nàng dốc sức liều mạng muốn thoát ra nhưng chỉ được một lát thì toàn thân mềm nhũn vô lực. Miên Miên đang tự hỏi còn phải bị hành hạ bao lâu thì đã thấy các cung nữ kia dìu nàng đi về phía ghế, bắt đầu lau tóc mặc quần áo cho nàng.

"Các ngươi làm gì vậy?" Miên Miên vô lực hỏi.

"Được chưa?"

"Được rồi!"

https://thuviensach.vn

"Vậy mau đưa nàng đi!"

Mấy cung nữ xung quanh nói gì đó mà Miên Miên nghe không hiểu, ngay lúc này thì cửa ngoài đột nhiên mở ra một vài cung nữ cùng với thái giám đi vào cúi người với Miên Miên rồi đón lấy nàng đi ra ngoài, chính xác là túm tay lôi nàng đi.

“Đức công công, Đức công công…bọn họ muốn mang ta đi đâu?” vừa ra ngoài đã thấy Đức công công đứng đó, Miên Miên vội vàng hỏi hắn.

"Mời lên kiệu!" Đức Công công không trả lời mà chỉ nói ngắn gọn.

Miên Miên nghe vậy mới chú ý tới ở đây từ lúc nào đã có một cỗ kiệu xa hoa, “Oa, kiệu đẹp a!” Miên Miên đưa tay sờ sờ cỗ kiệu, cái này cũng không thua thời Khang Hi là mấy a?

Mắt thấy nàng hiếu kỳ, Đức công công không khỏi nhíu mày nhìn sang các cung nữ kế bên, các cung nữ thấy vậy liền nói: “Mời lên kiệu!” rồi trực tiếp đẩy nàng vào.

“Ai ui!!!” Đột nhiên bị đẩy khiến Miên Miên đụng phải thành kiệu, “Đau quá, các ngươi…” Miên Miên vuốt vuốt cái mũi định phàn nàn thì cỗ kiệu đột nhiên bị nâng lên khiến nàng sợ đến nỗi bám chặt thành kiệu sợ bị hất xuống.

Kỳ cục, rất là kỳ cục. Đức công công bình thường đối với nàng rất tốt, sao hôm nay lại trầm mặc ít nói lại còn phát giận, rốt cuộc là đã có chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ muốn đem nàng bán đi? Hay là muốn ăn nàng? Miên Miên nghĩ tới đây không khỏi rùng mình run sợ.

"Đến rồi!" Đức Công công một lời rơi xuống, cỗ kiệu cũng dần hạ xuống.

https://thuviensach.vn

Dưới sự thúc giục của Đức công công, Miên Miên khẩn trương rời kiệu, đập vào mắt nàng ba chữ Tử Tinh cung khiến nàng kinh hãi, nơi đây không phải là tẩm cung của đại mãng xà sao?

“Đi vào!” Đức công công không lãng phí thời gian trực tiếp đẩy nàng vào, đóng cửa lại rồi cùng những thái dám khác nâng kiệu rời đi.

"Đức Công công... Đức Công công, ngươi mở cửa… mở cửa a..." đột nhiên bị đẩy vào một không gian tối, Miên Miên hoảng hốt không thôi, đây không phải là nhà tắm mà là phòng ngủ của đại mãng xà a, não nàng không ngừng tưởng tượng, tối thế này liệu có phải hắn đã hiện nguyên hình rồi, có khi nào đang há to mồm chờ nàng đi vào không?

“Đức công công… Đức công công, mau thả ta ra, van cầu ngươi thả ta ra a…” Miên Miên ra sức đập cửa kêu cứu nhưng mà mặc nàng cố thế nào cánh cửa vẫn không hề suy suyển.

"Ngươi rất sợ ta sao?" Giọng nói lạnh băng từ trong bóng tối truyền ra khiến Miên Miên bị hù nhũn cả người ngã ngồi trên đất. “Ngươi…ngươi đừng tới đây…không muốn…ta không muốn chơi mèo vờn chuột với ngươi a...không thích mèo a…” Miên Miên run rẩy sợ hãi, ở trong phòng tối như vậy cùng một con đại mãng xà sao có thể không sợ a?

Đúng lúc này trong phòng đột nhiên hiện lên ánh sáng hồng từ một ngọn đèn, căn phòng thêm màu sắc kỳ ảo, không khí quỉ dị giảm bớt rất nhiều, Miên Miên chậm rãi đứng dậy đi về phía ánh sáng, vừa bước qua màn trướng đã bị cảnh tượng trước mắt khiến cho ngây ngẩn cả người…

Phía sau sa trướng kia chính là Dạ Mị, nàng sững sờ không biết hình dung như thế nào, hắn ngồi trên ghế kia, trên người chỉ mặc mỗi chiếc áo choàng tắm, trên gương mặt góc cạnh, tuấn dật hiện lên nét nhàn nhạt không bị trói buộc, ánh mắt thâm sâu mê người, khóe miệng khẽ giương lên,… toàn thân toát ra sự cuồng dã dị thường mê hoặc lòng người.

https://thuviensach.vn

Miên Miên sững sờ vì kinh ngạc, lần đầu tiên nàng phát hiện hắn ở dưới ánh đề như vậy có chút quỉ dị. Quỉ dị? Miên Miên nuốt nước miếng đánh ực một cái, cúi người nói: “Nô tỳ tham kiến bệ hạ!”

Dạ Mi nghe vậy nhàn nhã từ ghế đứng lên đi đến, nâng cằm nàng lên rồi cười lạnh, “Sợ rắn? Hử?”

Miên Miên thấy thế khẩn trương không dám thở mạnh, nàng không biết những lời này của hắn là có ý gì.

“Ngươi cũng đã biết là trẫm ghét nhất là người nói dối đúng không?” nói rồi đứng thẳng lạnh lùng nhìn nàng.

Nguyễn Miên Miên vẫn cúi người như cũ nhưng lông mày không tự chủ nhíu lại bởi một luồng khí lạnh trên đỉnh đầu, lạnh đến thấu xương cốt khiến nàng không tự chủ rùng mình một cái.

"Đứng vững nhìn trẫm!" Dạ Mị thanh âm lạnh lùng nói.

Miên Miên nghe vậy vội vàng trấn áp sự lo lắng đứng vững nhìn hắn khiếp đảm cười xấu hổ.

“Ngươi nói, nếu có một nữ nhân lừa gạt trẫm thì trẫm nên làm thế nào trừng phạt nàng ta đây?” nói rồi nheo mắt, cười quỉ dị.

Miên Miên mãnh liệt nuốt nước miếng, khóe miệng co giật ngượng ngùng cười, vì cái gì nàng cảm thấy hắn lạnh lùng hơn mọi lần rất nhiều khiến cho nàng cảm thấy giống như đứng trong phòng băng vậy?

"Trẫm đang hỏi ngươi đấy?" Thấy nàng không trả lời, Dạ Mị trừng cả giận nói.

“Bệ hạ…cái này…cái này đương nhiên là phải nghiêm phạt rồi…ách… có ai đắc tội với bệ hạ rồi ạ?” Miên Miên run rẩy trả lời.

https://thuviensach.vn

“Ngươi cũng cho rằng nên như vậy?” nói rồi nở nụ cười lạnh nói: “Trẫm có gặp một nữ nhân rất ngốc, nữ nhân này rất đơn thuần lại khiến trẫm thấy rất hiếu kỳ, nàng nói với trẫm nàng sợ nhất là rắn nhưng trẫm cũng không quá tin vì bản thân nàng cũng là một con rắn nha… Thế nhưng mà nhiều lần ở chung lần nào nàng ra cũng sợ đến té xỉu khiến trẫm cũng dần tin tưởng. Nhưng là ngươi có biết trẫm đã nhìn thấy gì không? Trẫm thấy cái nữ nhân ngốc luôn miệng nói sợ rắn đó cầm tay đệ đệ trẫm trốn trong bụi cỏ lau tình chàng ý thiếp… Ngươi nói, nữ nhân như vậy có nên bị trừng phạt?” Dạ Mị trừng mắt giận dữ nhìn nàng kéo dài câu nói cuối.

Miên Miên nghe hắn nói xong cả người mềm nhũn chút nữa ngã xuống may mà Dạ Mị kịp đỡ nàng, “Nữ nhân chết tiệt, ngươi lại dám lừa gạt trẫm, ngươi coi trẫm là ai hả?” Dạ Mị nộ khí chất vấn.

Miên Miên sợ đến nỗi lui về sau mấy bước thân thể không khống chế được run rẩy. Nàng mới không phải ngốc, hắn nói vậy đương nhiên là đã thấy một màn nàng nắm tay Tuyết vương gia chiều nay rồi, chẳng trách sao hôm nay Đức công công kỳ lạ như vậy, nhưng cái này… cái này nàng làm sao mà giải thích cho hắn được, cùng là xà cả, nàng làm sao giải thích được?

Dạ Mị thấy nàng trốn tránh càng nổi lên nửa giận, từng bước lạnh lùng tiến đến gần nàng, Miên Miên thấy thế càng lui về phía sau: “Bệ hạ, ngài… ngài muốn làm…” Miên Miên chưa kịp nói hết câu đã đụng phải mép giường ngã ngồi ra trên đó, thân người Dạ Mị theo đó áp xuống trên nàng.

Miên Miên khẩn trương nuốt nước miếng nhìn hai tay Dạ Mị chống bên giường cạnh nàng trong gang tấc, mắt cũng không dám chớp run rẩy nhìn Dạ Mị: “Bệ hạ, ngài…ngài muốn...???”

“Làm cái gì? Tất nhiên là làm tất cả những gì mà một nam nhân nên làm với nữ nhân rồi! ” nói rồi không đợi nàng phản ứng đã mạnh mẽ hôn xuống.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên bị Dạ Mị hôn khiến cho tim Miên Miên đập mạnh liên hồi, tuy đây không phải là lần đầu tiên bị đại mãng xà cường hôn nhưng là những lần trước hắn đều rất ôn nhu, lúc này đây lại thập phần bá đạo khiến nàng cảm thấy như vỡ ra.

Dạ Mị vốn muốn hảo hảo trừng phạt nàng, lại không hề nghĩ tới nụ hôn này lại khiến hắn không cách nào khống chế được, nhưng nhớ tới nàng dối gạt hắn lại lần nữa nộ khí hung hăn hôn nàng, mãnh liệt đến nỗi khiến Miên Miên dường như không thở nổi.

“A..a..buông…mau buông ra..a…” Miên Miên bị hắn hôn đến hít thở không thông, cố gắng dùng sức đẩy nhưng là vẫn không có biện pháp khiến hắn dừng lại.

Hôn được một lúc lâu Dạ Mị mới buôn nàng ra, cúi đầu nhìn nàng nóng bỏng, mà Miên Miên lúc này hai gò má ửng hồng, quyến rũ động lòng người lại càng làm cho dục vọng của hắn lên cao. Lúc này đây hắn mới biết mình muốn nàng cỡ nào, có lẽ ngay từ lần đầu tiên nhìn thấy nàng thì hắn đã bị nàng hấp dẫn, nếu không như thế thì đã không sinh khí như vậy!

“Ngươi… ngươi không thể lại hôn ta, ta…ta sẽ ngất xỉu đấy…” Miên Miên nói không ra hơi, trong lòng không khỏi buồn bực, hôm nay vì cớ gì mà bị hắn hôn đến vậy mà nàng còn chưa có té xỉu a, chẳng lẽ trúng tà rồi?

Dạ Mị nghe vậy chỉ cười cười nói, “Ngươi yên tâm, sẽ không té xỉu đâu, chẳng lẽ ngươi không nhớ những ngày gần đây đều uống một loại thuốc?” nói rồi giương lên nụ cười gian.

“Thuốc? Cái kia…cái kia không phải thuốc cảm mạo sao?” Miên Miên sợ hãi hỏi, nàng cảm giác được sự tình không đơn giản như nàng đã nghĩ.

“Đúng vậy, cái kia đúng là thuốc nhưng không phải là để chữa cảm mạo mà là đại bổ giúp tăng cường ý thức, cho nên cho dù ngươi có đối mặt với

https://thuviensach.vn

sự kiện bất ngờ cũng không dễ dàng lăn ra té xỉu!” Dạ Mị cười cười nhìn nàng cố kéo dài hai chữ bất ngờ…

Miên Miên nghe vậy không khỏi run rẩy khóe miệng, khó trách hôm nay bị hắn hôn nàng không có té xỉu, nguyên lai…nguyên lai…

“Người lừa gạt trẫm, quyến rũ ngự đệ trẫm, tội của ngươi rất nặng!” ngón tay trỏ Dạ Mị gõ gõ chóp mũi nàng nhướn mày nói.

"Không... Không phải, ta cùng Tuyết vương gia chỉ là bằng hữu, bằng hữu... Thật sự chỉ là bằng hữu, ngươi phải tin tưởng ta!" Miên Miên bĩu môi sắp khóc tới nơi, ô ô, ánh mắt đại mãng xà thật háo sắc, nàng rất sợ a…

"Như thế nào? Sợ?" Dạ Mị vẫn tiếp tục đùa với nàng, đêm còn dài cũng không nên vội vã.

"Ô ô, bệ hạ, ngươi thả ta đi, ta thật không có quyến rũ ngự đệ của ngươi, ngươi tin ta đi, ô ô….” Miên Miên vẻ mặt cầu xin nói.

“Không cần giải thích, giải thích nghĩa là cố che dấu!” nói xong lại trưng ra một nụ cười giảo hoạt.

Miên Miên nghe hắn nói vậy không tự chủ nhíu chặt mày, những lời thế này sao nàng nghe quen tai quá? Chỉ tiếc là không đợi nàng nghĩ ra đã nghe ở đâu thì môi hắn đã một lần nữa áp xuống, đầu lưỡi nhanh chóng tiến vào thăm dò chiếm hữu nàng.

"A..." Miên Miên đầu óc trống rỗng giống như mọi sức lực đều bị rút ra khỏi cơ thể, môi hắn không ngừng dây dưa trêu chọc khiến ý thức nàng càng lúc càng mơ hồ, thân thể xụi lơ trên giường, chút ý thức còn sót lại không ngừng nhắc nhở nàng phải thoát ra, nếu không, nàng kia chẳng phải là…

https://thuviensach.vn

Dạ Mị dường như cũng nhận thấy sự phân tâm của nàng, mày hơi nhíu nhưng vẫn không chịu buông tha nàng, môi hơi rời môi nàng thấp giọng nói: “Nữ nhân ngốc, phải chuyên tâm!” rồi lần nữa không chờ Miên Miên kịp phản ứng tiếp tục hôn nàng. Miên Miên bị hắn trêu chọc chút ý chí cuối cùng nhanh chóng mất đi.

Dạ Mị không ngừng dẫn dắt nàng thẳng đến khi nàng hiểu được đáp lại thì nụ hôn của hai người càng ngày càng sâu, giờ phút này Miên Miên chỉ có thể trôi theo cảm xúc, loại cảm giác nâng nâng giống như đang ở trên mây khiến cho nàng thực sự muốn hét lớn lên.

Dạ Mị ôn nhu vuốt ve eo nàng, ở trên lưng nàng không ngừng vẽ loạn cố gắng làm cho nàng thả lỏng người, môi không ngừng hôn xuống dưới, thấp dần…Môi hắn, lưỡi hắn không ngừng cuốn lấy môi lưỡi nàng khiến nội tâm sâu kín của nàng rung động.

"n..." Miên Miên nhắm mắt, nhịn không được rên lên một tiếng, thanh âm vừa ra khỏi miệng lập tức khiến nàng ngây người sợ hãi đưa tay che miệng, cái này… đây là chính nàng rên lên?

“Tiểu ngốc nghếch muốn ta sao?" Dạ Mị ở trên người nàng cười tà hỏi.

“Ta mới không phải tiểu ngốc nghếch, ta…ta phải đi về rồi!” Miên Miên mặt mày đỏ bừng muốn đứng dậy nhưng lại bị hắn đè lại, nàng chỉ là con cừu nhỏ sao có thể thoát khỏi đại mãng xà hắn đây?

"Ngươi... cái tên đại sắc xà muốn gì?"

Dạ Mị nghe nàng hỏi, khóe miêng hơi cười đưa tay nhẹ lướt qua môi nàng nói: “Ngươi nói xem?”

"Không... Không biết..." Miên Miên toàn thân cứng ngắc thấp lẩm bẩm.

https://thuviensach.vn

“Không biết? Vậy cái kia để trẫm nói cho ngươi biết, đêm nay trẫm muốn dạy cho ngươi biết làm người không thể nói dối, mặt khác, nhân tiện dạy cho ngươi biết thế nào là làm chuyện nam nữ!” nói rồi cười tà ác, đưa tay kéo sợi dây lụa trên sa trướng, màn trướng nhẹ nhàng buông xuống, đêm tuy dài nhưng lại ngắn ngủi hắn nhất định phải hảo hảo dậy dỗ nàng…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Ban Hiệu Ngất Phi

--- ------Hôm sau---- -----

Miên Miên mí mắt giật giật, người hơi nhúc nhích nhưng là khi vừa khẽ động đã cảm thấy một trân đau nhức ập tới khiến nàng nhíu mày cố mở mắt, đôi mắt đẹp có chút hoảng hốt nhìn xung quanh, đây là nơi nào? Nhìn trần nhà lạ lẫm khiến nàng sửng sốt hồi lâu, đưa mắt nhìn xuống người mình Miên Miên vội vã kéo chăn lên che người, một màn tối qua hiện lên trong đầu khiến nàng bất giác nổi gai ốc khắp người.

“Aaaaa…” Miên Miên nhịn không được hét lên, ô ô, nàng bị cường bạo rồi, bị một con rắn cường bạo rồi…cái này bảo nàng làm sao làm ngươi được nữa?

“Nương nương, người tỉnh rồi!” Trong khi Miên Miên vẫn còn trong sợ hãi thì bên ngoài truyền tới tiếng nói.

“Nương nương?” Miên Miên sửng sốt một chút, kéo chăn mền trùm kín người nhấc màn bước xuống đi ra, nguyên nàng tưởng chỉ có một người không ngờ quì dưới đất là hơn hai mươi cung nữ.

“Nương nương, để nô tỳ hầu người tắm rửa thay quần áo!” một cung nữ ngước lên nhìn nàng tôn kính nói.

Miên Miên nghe vậy càng nắm chặt chăn mền trên ngươi nhìn nàng ta nói: “Cái kia… các ngươi ra ngoài trước, ta tự mình sửa sang lại là được!”, nghĩ đến khắp người mình toàn là dấu vết đại mãng xà để lại, nàng thẹn đến đỏ bừng người.

https://thuviensach.vn

“Không được đâu ạ, đây là bổn phận của chúng nô tỳ!” các cung nữ quì trên mặt đất đồng thanh nói.

“Thế nhưng…ta không phải nương nương nào cả!” Miên Miên chu môi nói, còn nữa, nàng căn bản cũng không cần làm nương nương a.

“Nương nương, bệ hạ đã hạ chỉ phong người là Ngất phi rồi ạ!” Cung nữ kia lần nữa nói.

Miên Miên nghe mà không khỏi nhíu mày hỏi: “Ngươi vừa mới nói cái gì? Ngất…Ngất phi?!”

“Vâng, bệ hạ nói tối qua người quá mệt nên nhiều lần ngất xỉu bởi vậy ban hiệu cho người là Ngất phi!”

“Ngất xỉu? Ngất phi?” Miên Miên nghe nàng ta giải thích không khỏi xấu hổ, cái tên đại mãng xà này đúng là không biết tốt xấu mà, cường bạo nàng thì thôi đi lại còn ban cho nàng tên hiệu như vậy, quá đáng, thật sự quá đáng mà!

“Thỉnh nương nương tắm rửa thay quần áo!” các cung nữa lần nữa đồng thanh nói.

Miên Miên thấy các nàng không chịu bỏ qua đành phải đem chăn mềm buông lỏng, những cung nữ thấy vậy nhất loạt tiến lên đưa nàng đến phòng tắm rồi toàn bộ lui xuống chỉ để lại hai cung nữ. Hai người này rất nhanh tiến đến kéo chăn mền người nàng xuống khiến Miên Miên xấu hổ đỏ bừng mặt. Dấu vết trên người nàng quá rõ rệt nên nàng nhanh chóng ngồi vào trong bồn tắm, bất quá làm cho nàng mừng rỡ chính là hai cung nữ này giống như chưa từng thấy qua điều gì, chỉ qui củ tắm rửa cho nàng.

Một canh giờ sau, Miên Miên được cung nữ mặc cho bộ y phục hoa lệ, tóc cũng búi cao theo kiểu của cung phi làm cho nàng cảm thấy thật không

https://thuviensach.vn

thoải mái, nàng muốn tìm đại mãng xà nói chuyện thì lại hay hắn đang thượng triều nghị sự.

“Ngất phi nương nương chuẩn bị xong chưa?” Vừa lúc Miên Miên được các cung nữ trang điểm cho hoàn tất thì Đức công công tới.

“Đức công công, ta không muốn ăn mặc như vậy, ta không muốn thành phi tử, ta muốn làm cung nữ a!” Miên Miên thoát cái đi tới cạnh Đức công công kêu lên.

Đức công công thấy thế chỉ cười cười, nha đầu này cuối cùng cũng bị bệ hạ thu thập rồi, “Ai nha! Ngươi bây giờ đã là nương nương, há có thể nói muốn thành cung nữ được. Ngươi phái biết rằng có rất nhiều cung nữ muốn thành phi tử như ngươi mà không được nha!” nói xong lườm nàng tỏ ra bộ dáng không hiểu nổi.

"Thế nhưng ta rất không quen, ta..."

“Được rồi! Chúng ta mau đi xem Tử Vân các của ngươi đi.” Nói xong cười rất vui vẻ.

“Tử Vân các?” Miên Miên lẩm nhẩm ba tiếng kia có chút khó hiểu, là nơi nào a? Bất quá tên cũng dễ nghe đi!

“Thụy Tuyết quốc chỉ có một xà Hậu, hai phi tử nhất phẩm, bốn phi tử nhị phẩm cũng với những phi tử các cấp khác nên tự nhiên cao nhất là cung điện thuộc về Hậu, hiên là danh tự ban cho nơi ở của các nhất phẩm tần phi, nhị phẩm là các. Ngươi thoáng cái đã lên tới nhị phẩm đủ thấy ngươi may mắn hơn người nha!” Đức công công chậm rãi giải thích cho nàng.

"Thế nhưng ta..."

“Không có thế nhưng nữa, từ nay về sau ngươi phải nói là Bổn cung, bây giờ chúng ta đưa người đi xem Tử Vân các…” nói xong cười hả hả thỉnh

https://thuviensach.vn

nàng đi, Miên Miên xấu hổ đi lên phía trước.

“Nhị phẩm tần phi sẽ có tám cung nữ, sáu thái giám hầu hạ. Những cung nữ thái giám này đều đã được tuyển lựa kỹ đưa tới Tử Vân các rồi!” Đức công công vừa đi vừa giải thích cho nàng hiểu.

"Ta không cần nhiều người như vậy hầu hạ!" Miên Miên dừng cước bộ nói, nàng thật sự không thích được nhiều người như vậy hầu hạ.

“Chuyện này đâu thể khác, ngươi là nhị phẩm tần phi, không có người hầu hạ còn ra thể thống gì nữa?” Đức công công không vui nói.

Miên Miên nghe vậy bĩu môi, bộ dáng rất miễn cưỡng.

Chỉ một lát sau đoàn người đã đi đến trước Tử Vân các, vừa vào đã thấy trong sân có một gốc đào trăm tuổi hoa nở rực rỡ, những cánh hoa theo gió bay bay hết sức mê người. Đi một lúc nữa là một hồ cá tuy không lớn nhưng có nhiều chim chóc hoa cỏ. Không khí trong lành khiến Miên Miên phi thường thoải mái.

“Nô tỳ (nô tài) tham khiến Ngất phi nương nương!” Những cung nữ thái giám xếp thành hàng cúi người hành lễ với nàng.

“Ha ha, các ngươi tranh thủ thời gian làm việc đi!” Miên Miên xấu hổ nói, nàng thật không biết phải làm sao mà.

"Tạ nương nương!" các cung nữ, thái kia vội đứng lên.

“Các ngươi hầu hạ Ngất phi cho tốt, nếu có sai sót thì đầu các ngươi khó giữ được!” Đức công công nghiêm khắc nói.

"Vâng!" chúng cung nữ thái giám sợ hãi trả lời.

“Ngất phi, nô tài tiễn người tới đây thôi, có chuyện gì người cứ việc phân phó bọn chúng, nô tài cáo lui!” nói rồi cúi người rời đi!

https://thuviensach.vn

"Ai, Đức Công công… Đức Công công..." thấy hắn đi càng lúc càng xa Miên Miên xẩu hổ xoa hai tay không biết làm sao bây giờ.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Cự Tuyệt Mang Thai

Đức công công rời đi để lại Miên Miên đứng đó không biết làm sao… đám cung nữ, thái giám thì nhất mực cúi đầu đợi lệnh.

Được một lát, Miên Miên hít sâu một hơi rồi đi đến cạnh cung nữ hàng đầu, không được tự nhiên nói: “Các ngươi ở bên ngoài này làm gì thì làm a, ta vào nghỉ ngơi trước, ta không thích bị người khác quấy rầy!” nói rồi nhanh chóng chạy vào phòng trong để mặc bọn thái giám cung nữ đứng nhìn nhau rồi bắt đầu dọn dẹp chung quanh.

Vào phòng trong rồi, Miên Miên ngây ngẩn cả người, nàng rốt cuộc đã hiểu cái gì gọi là Tử Vân các, nguyên lai nơi này đại bộ phận đều được trang trí bằng màu tím từ màn trướng, chăn gối, bàn trà,… bất quá thì cũng rất dễ nhìn chỉ tiếc là không khiến nàng có thể vui sướng được.

“Ai…” Miên Miên thở dài thườn thượt bực bội ngồi xuống cái ghế gần đấy… cái này phải làm sao bây giờ, nàng bị một con rắn cường bạo rồi.

“Đúng rồi!”, Miên Miên đứng phắt dậy, tròng mắt mở lớn so với bất kỳ ai cũng lớn hơn gấp bội, không xong rồi, nàng không có uống thuốc tránh thai, cái này…liệu có khi nào nàng sẽ mang thai không? “Mang thai…” Miên Miên lẩm bẩm một mình, cả người mền nhũn ngã ra sàn. “Không được, ta không thể mang thai, ta không thể mang thai được…”, nàng là người a, nếu mang thai thì chẳng phải sẽ sinh ra một tiểu mãng xà sao?

"Ô ô... Ô ô..." Miên Miên ngồi dưới đất thương tâm khóc rống lên, nàng không muốn sinh ra tiểu mãng xà, không muốn…

--- ----

https://thuviensach.vn

Trên đại điện, Dạ Mị đang nghị sự cùng bá quan văn võ.

Hôm nay cũng không biết có chuyện gì mà hắn không tài nào tập trung được, trong đầu luôn hiện lên hình bóng nữ nhân ngốc nghếch kia, việc này quả là ngoài sức tưởng tượng của hắn mà.

Nghị sự vừa chấm dứt, Dạ Mị vội vã cùng Đức công công tiến tới Tử Vân các, hắn phải mau đi xem cái tiểu nữ nhân kia mới được.

Bọn cung nữ, thái giám quét dọn vệ sinh trong nội điện thấy Dạ Mị đi vào thì toàn bộ quỳ trên mặt đất cao giọng hô lên: “Nô tài (nô tỳ) tham kiến bệ hạ, bệ hạ vạn phúc!”

"Ngất phi đâu?” Dạ Mị lạnh nhạt hỏi.

“Hồi bệ hạ, nương nương nói mệt mỏi muốn nghỉ nên dặn chúng nô tài ở ngoài này!” một thái giám đứng ra thưa.

Dạ Mị nghe thế chỉ ừ một tiếng rồi đi vào phòng trong, Đức công công thì lưu lại ngoài nội viện dặn dò bọn cung nữ thái giám.

“Có vẻ đủ rồi!” Miên Miên quải tay nải nên ước lượng thấy mọi thứ tương đối đủ rồi thì vui vẻ cười, rất nhiều thứ đại mãng xà ban thưởng cho nàng đều ở trong tay nải này, hắn cường bạo nàng thì nàng lấy đi mấy thứ này coi như đề bù tổn thất a!”, nàng thỏa mãn gật gật đầu, xem ra, đêm nay có thể tìm cơ hội trốn rồi.

“Ngươi đây mang tay nải là có ý định rời cung trốn đi sao?” Dạ Mị thanh âm lười biếng nói.

“A…” Dạ Mị đột ngột xuất hiện khiến Miên Miên giật mình la lên.

Dạ Mị giương lên đôi mắt đẹp đi đến trước mặt nàng, nhìn thấy hắn Miên Miên liền nhớ tới một màn đêm qua, bất giác lùi lại phía sau run rẩy

https://thuviensach.vn

nói: “Ngươi…Ngươi đừng tới đây a… Ngươi tới nữa là ta la lên đó…”

“Ngươi tối hôm qua kêu lên không nhỏ nha!” Hắn cười nói.

“Ngươi…ngươi vô sỉ!” Miên miên đỏ bừng mặt kêu lên!

“Vô sỉ? Trẫm nhớ tối qua ai đó rất là hưởng thụ nha…chẳng lẽ cần trẫm làm thêm vài lần nữa ngươi mới nhớ sao?” Dạ Mị nhướn mi giọng đùa giỡn nói.

"Ngươi... Ngươi..." Miên Miên nghĩ cả buổi mà không biết nói gì, mặt càng lúc càng đỏ hơn.

Dạ Mị trong lúc này đã đi đến trước mặt nàng đưa tay khều khều bọc đồ cười lạnh lùng nói: “Như thế nào? Đeo cái này là chuẩn bị đi đâu?”

Miên Miên thấy mắt hạnh ánh lên tia lạnh lùng thì có chút sợ hãi, “Cái kia…những thứ này là của ngươi ban thưởng cho ta, ta…ta muốn cất kỹ chúng, cho nên…gom lại cất trong bao là thỏa đáng mà!” nàng cười xấu hổ nói.

"Ờ? Nguyên lai là như vậy a…n, ngươi thích là tốt rồi!"

“Cái này, ta muốn nói, chuyện tối hôm qua chỉ là ngoài ý muốn, hơn nữa…ta cảm thấy mình không thích hợp làm phi tử, cho nên ngươi vẫn là nên thả ta đi a…” Miên Miên khẩn cầu nói.

“Ngươi muốn rời trẫm đi?” thanh âm hắn dần lạnh như băng, hắn chán ghét đến vậy sao?

“Cái kia… người cùng xà không thể ở cùng một chỗ, nếu không sẽ thành nhân thú luyến ái rồi, cái này…nếu sinh hài tử sẽ là nửa người nửa xà sao?” Miên Miên kích động đến nỗi quên mất mình giờ đây cũng là một con rắn.

https://thuviensach.vn

"Nói như vậy ngươi là người rồi?" Nói rồi bàn tay to lớn trực tiếp đặt trên đùi nàng.

“Sắc xà…” Miên Miên mãnh liệt đẩy tay hắn ra, thân thể lùi về phía sau.

"Sắc xà?" hai chữ này khiến Dạ Mị không tự giác nhíu mày, hắn trong lòng của nàng lại là sắc xà?

“Ngươi đừng tới đây a, ta…ta sẽ nổi giận a!” Miên Miên không đường thối lui lo lắng nhìn hắn.

“Xem ra trẫm nhất định phải tặng ngươi thêm lễ vật để buộc lòng của ngươi ở bên trẫm rồi!” nói rồi cười qủi dị nhìn nàng.

Miên Miên có chút nhíu mày, hắn vì sao lại bày ra cái bộ dáng tươi cười này làm nàng sợ hãi đây? Nàng không tự giác nuốt nước miếng, cười cười cẩn thận hỏi: “Ngươi…ngươi muốn tặng lễ vật gì?”

"Tiểu mãng xà nha!"

"Cái gì?!"

“Ngươi tuy có hơi ngốc, nhưng trẫm rất tin tưởng tiểu hài tử nhất định sẽ di truyền gien của trẫm nha!”

"Không muốn... Không muốn... Ta mới không muốn sinh ra một ổ trứng rắn, ta không muốn…

Trán Dạ Mị nổi gân xanh cuồn cuộn, nữ nhân chết tiệt này nói cái gì? Không muốn sinh tiểu hài tử cho hắn? Nàng có biết hắn rất kén chọn người sinh hoàng tử kế nghiệp? Nữ nhân này đã không thích thì thôi lại còn bày ra cái bộ dáng chán ghét kia? Hắn có gì không tốt sao?

"Một hai ba bốn, hai hai ba bốn, ba hai ba bốn…" Miên Miên khoa trương nhảy nhót trong phòng.

https://thuviensach.vn

"Ngươi làm cái gì vậy?" Dạ Mị khó hiểu nhìn nàng nhảy lên đáp xuống trước mặt mình.

Miên Miên vẫn nhảy loạn lên không ngừng, “ Ta không muốn sinh tiểu mãng xà, ta muốn đem hạt giống của ngươi nhảy cho rớt xuống….” nàng thở không ra hơi nói.

“Nhảy mất? Hử?” Dạ Mị nộ khí bắt lấy tay nàng, ánh mắt lạnh băng trừng nàng.

Miên Miên thấy thế yếu ớt nói: “Bệ hạ, ngài hậu cung hơn 3000, không, hậu cung một vạn mỹ nữ, ngài tìm người khác sinh tiểu mãng xà đi…” Nàng bĩu môi ủy khuất nói.

“Ngươi nói cái gì?” Hắn lần nữa nộ khí rống lên, nữ nhân này do kẻ nào sinh ra, tới đây là cố tình chọc tức hắn sao?

"Ô ô... Ngươi đừng hung hăng như vậy nha, người ta rất sợ hãi..." Miên Miên thấy hắn bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống người thì nhanh chóng lùi về phía sau, ngồi xổm trên mặt đất khóc òa lên.

“Ô ô, ngươi thật đáng sợ, không phân biệt tốt xấu, ngươi đã cường bạo ta lại còn bắt ta lấy cái tên thật kinh khủng… các nàng nói vì ta té xỉu nên gọi là Ngất phi, vậy còn ngươi…” Miên Miên ôm đầu gối ngồi dưới đất vạn phần ủy khuất kể tội hắn.

“Trẫm có vậy sao?” Hắn không nghĩ đến nữ nhân ngốc này lại bất mãn với danh tự hắn ban như vậy.

"Đúng! Ta là không có chí khí, ta sợ rắn, ta là sẽ xỉu khi gần rắn đấy nhưng hôm qua ta không có té xỉu, cho dù ta có té xỉu cũng là do bị ngươi dày vò…” nàng một hơi nói n cái té xỉu tất nhiên là muốn chứng minh đêm qua nàng không có té xỉu mà…

https://thuviensach.vn

Dạ Mị nghe nàng nói vậy cũng ngồi xuống cạnh, nâng khuôn mặt nhỏ của nàng đang thương tâm khóc lên, nhíu máy nói: “Lau nước mắt đi!”

“Làm gì? Người nào khóc chẳng có nước mắt nha…” nàng xung tay áo xoạt một cái đem nước mắt lau sạch.

"Ngươi có thể xuất cung!" hắn đột nhiên nói.

"Ách… Thật sự?" Miên Miên ngước mặt lên nhìn hắn hỏi.

"Đúng!" Hắn như trước chậm rãi trả lời.

Miên Miên nghe vậy kích động ôm cánh tay hắn, cảm kích nói: “Ta biết ngươi là con rắn tốt mà, ta đại diện Đảng, đại biểu quốc gia, đại biểu tổ chức cảm tạ ngài a!”

“Ngươi có thể đi nhưng là hoán tẩy phòng toàn bộ chém đầu, đương nhiên, cả bọn họ cũng vậy!” nói rồi chỉ ra ngoái cửa, hàm ý nói tới đám cung nữ thái giám ngoài kia.

"Ngươi... Ngươi... Ngươi đùa giỡn ta?" Miên Miên khuôn mặt nhỏ nhắn vừa mới cười xong thoáng chốc nổi giận đùng đùng.

"Đùa giỡn ngươi thì như thế nào, trẫm cao hứng!" Trước nay nàng luôn chọc giận hắn, lần này hắn cho nàng nếm thử tư vị bị người khác chọc giận!

"Ô ô... Lừa gạt, đại lừa gạt..." Miên Miên khóc rống lên.

"Câm miệng!" Dạ Mị nhíu mày quát lớn.

"Ô ô, ngươi quá đáng, ngươi lừa đảo..."

Thấy nàng nước mắt không ngừng, Dạ Mị vươn tay chế trụ gáy nàng hôn xuống ngăn lại những tiếp thút thít nỉ non của nàng. Miên Miên ngạc nhiên sững người quên cả khóc khiến Dạ Mị rất hài lòng cười khẽ, tiếp tục hôn

https://thuviensach.vn

nàng, nhẹ ôm lấy nàng đặt trên giường, trong lúc nàng còn chưa kịp bình tĩnh lại thì thanh âm nhẹ nhàng của hắn vang lên bên tai: “Ngất phi, chúng ta sinh tiểu mãng xà đi!” nói rồi trực tiếp nhào tới.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Đắc Tội Nhu Phi

Ba ngày liên tiếp kể từ khi Dạ Mị nói muốn nàng sinh tiểu mãng xà thì hắn mỗi đêm đều tới giày vò nàng ít nhất một lần. Chuyện này đã khiến các cung phi khác trong hậu cung ghen ghét không thôi, cho dù không phải là do Miên Miên thì cũng khiến cho nàng trở thành mục tiêu công kích của đám nữ nhân đó.

Miên Miên vẫn không quen có người hầu hạ nên những cung nữ, thái giám cũng hiểu là không có chuyện gì thì không đến làm phiền nàng.

Đứng ngoài tiểu viện ngắm cây anh đào trăm tuổi, Miên Miên khẽ thở dài, nàng không biết mình phải làm như thế nào bây giờ, vốn là rất ghét tên đại mãng đó vậy mà chỉ mới ở chung mới có mấy ngày thái độ của nàng đối với hắn đã có sự chuyển biến, dù là rất chậm nhưng cũng khiến cho nàng hoang mang không thôi.

Hít muốn sâu một hơi như muốn giũ bỏ những suy nghĩ vẩn vơ này, Miên Miên quay người đi ra ngoài, một cung nữ thấy thế vội cúi người hành lễ: “Nương nương muốn đi đâu, để nô tỳ đi cùng người!”

Miên Miên nghe thế ngoái lại cười nói: “Không cần, ta chỉ đi ra phía trước một lát thôi!”’ nói rồi liền quay đi. Đã mấy ngày rồi, nàng vẫn như trước không muốn có người hầu hạ, nàng cũng đã từng làm cung nữ, những nỗi khổ của cung nữ sao nàng lại không hiểu chứ.

Chỉ là đi không được bao lâu thì nàng bắt đầu hối hận, nàng lạc đường rồi, hiển nhiên, nàng vốn không có giỏi chuyện nhớ đường mà, “Cái này

https://thuviensach.vn

nên làm thế nào bây giờ? Thôi thì cứ đi về phía trước xem sao vậy!” Miên Miên xoắn xuýt một chút rồi mỉm cười chậm rãi đi tới phía trước.

“Ba…ba…ba….” m thanh từ phía xa truyền tới không ngừng, Miên Miên hiếu kỳ theo tiếng động đi tới, đi được một lúc nàng nhìn thấy Nhu phi đang ngồi trong tiểu đình phía trước khiến cho nàng sợ hãi không thôi. Nhu phi đang nhàn nhã uống nước trà, mà trước mặt nàng ta có một cung nữ đang quỳ, nàng ta đang bị các cung nữ khác vả miệng liên tục.

"Ngươi cũng thật to gan, vật mà nương nương yêu quí mà cũng dám làm hư, muốn chết sao?” Tiểu Linh thanh âm lạnh lẽo, bàn tay nàng ta không ngừng chửi mắng cung nữ nọ, nhưng là khóe miệng cung nữ kia cũng đã bắt đầu rỉ máu từ lâu rồi.

Đúng lúc này thì có một cơn gió thổi qua thổi bay mái tóc của cung nữ đang quì dưới đất kia khiến Miên Miên càng hoảng sợ hơn, cung nữ kia chẳng phải là Vô Tình mà?

“Ta nhổ vào, thật là xấu chết được mà!” Tiểu Linh hướng mặt vô tình nhổ một bãi nước bọt chán ghét nói.

“Tiểu Linh, ngươi chưa ăn cơm sao? Bổn cung thấy ngươi như không còn khí lực vậy?” Nhu phi nhạt nhẽo nhắc nhở nàng ta.

Tiểu Linh nghe thế vội cúi người nói: “Nô tỳ đã biết!”, liền sau đó dùng lực dương tay cao cười quỉ dị, một tát này, nàng ta nhất định muốn Vô Tình sống không bằng chết.

Nhưng là Vô Tình với sự tàn nhẫn của nàng ta vẫn im lặng không nói một lời.

“Dừng tay!” ngay tại lúc Tiểu Linh muốn tát Vô Tình thì Miên Miên rất nhanh chạy tới hét lớn. Tuy nàng rất sợ Nhu phi nhưng là chứng kiến Vô Tình bị hành hạ như vậy nàng không cách nào coi như không thấy được.

https://thuviensach.vn

Tiếng hét của nàng khiến mọi người ngạc nhiên sững người trong giây lát. Vài giây sau, Nhu phi trấn định nàng nhìn nàng, tiện nhân này, nàng đã không tìm nàng ta mà nàng ta lại dẫn xác tới cửa, vậy thì không thể trách nàng được rồi.

“A Tình, ngươi sao rồi? Có đau lắm hay không?” Miên Miên ngồi xổm dưới đất đau xót đưa khăn tay khẽ vuốt ve gương mặt Vô Tình.

Vô Tình thấy thế hơi nhíu mày, cái nữ nhân ngốc này sao lại tới đây? Nàng có biết đắc tội với Nhu phi sẽ có hậu quả gì không?

“Đây không phải là Ngất phi sao?” Nhu phi nhướn mi trào phúng cười nói.

“Nàng đã phạm sai lầm gì mà ngươi đối xử với nàng như vậy? Miên Miên không vui hỏi.

Nghe thấy nàng dám chất vấn mình, Nhu phi không vui vươn ngón tay vạch vạch vài đường lên chén trà lạnh lùng nhìn nàng nói: “Ngất phi, bệ hạ gần đây rất sủng ái ngươi đúng không? Thế nhưng cho dù có được bệ hạ sủng ái thì ngươi cũng nên hiểu qui củ một chút, nếu không sẽ thành trò cười cho người khác đấy!”

Miên Miên hơi sửng sốt, nàng không biết Nhu phi nói những lời này là có ý gì.

“Ngất phi, ngươi thấy Nhu phi nương nương mà còn không hành lễ?” Tiểu Linh trợn mắt nhìn nàng nói.

Tiểu Linh lên tiếng khiến Miên Miên hiểu được hàm ý của Nhu phi, nàng ta là nhất phẩm, nàng chỉ là nhị phẩm tần phi nên tất nhiên là muốn nàng hành lễ rồi. cho dù không thích nàng ta nhưng Miên Miên cũng miễn cưỡng đứng dậy cúi người nói: “Muội muội thỉnh an tỷ tỷ!”

https://thuviensach.vn

“n, được rồi!” Nhu phi nhướn mi kiêu ngạo nói.

“Ngất phi, ngươi cũng nên biết người ngươi đang che chở có tội nha!” Tiểu Linh lạnh lùng nói.

“Nàng phạm tội gì?” Miên Miên nhìn Tiểu Linh hỏi.

“Nàng ta làm hư trâm cài tóc mà nương nương thích!” nói xong liền cầm từ trên bàn một cây trâm Hồ điệp đã gãy đưa cho nàng coi.

“Nàng như thế nào lại có thể làm hư trâm cài tóc của Nhu phi?” Miên Miên khó hiểu hỏi.

“Ngất phi, ý của ngươi là bổn cung nghĩ oan cho nàng ta?” Nhu phi đặt chén trà xuống nhìn nàng hỏi, trong lòng đã sớm bất mãn với nàng. Trước kia bệ hạ luôn ngủ lại chỗ nàng ta, giờ thì mỗi ngày đều đến với nàng ta như vậy chẳng phải ngai vị xà Hậu của nàng bị đe dọa rồi sao?

Miên Miên ngồi xuống bên cạnh Vô Tình hỏi: “A Tình, ngươi đừng sợ, nói cho ta nghe ngươi có hay không làm hư trâm cài tóc của Nhu phi?”

Vô Tình nghe nàng hỏi thì cười cay đắng, cái nữ nhân ngốc này quá đơn thuần rồi, Nhu phi ở đằng sau đang ra dấu cho nàng nhưng là nàng ta không muốn nói dối, bỏ qua ánh mắt cảnh cáo của Nhu phi thăng thắn nói: “ Ta không có!”

“Ngươi nghe đó, Vô Tình nói nàng không có làm hư cây trâm của ngươi!” Miên Miên nhìn Nhu phi chậm rãi nói.

“Hừ, nàng ta không có sao? Ngất phi ngươi không có não sao? Phạm tội ắt sẽ nhận tội dễ dàng như thế sao?” Nhu phi hùng hổ chất vấn.

"Ta... Ta tin tưởng nàng!"

https://thuviensach.vn

"Ngươi tin tưởng thì làm được gì? Người tới, đánh tiện tỳ này 100 roi cho ta, xem nàng còn dám nói dối hay không!” Nhu phi đứng dậy ra lệnh.

Hai thái giám đứng gần đó vâng lệnh tiến lên, chỉ thấy một trong hai người đó từ thắt lưng lấy ra một sợi dây da đứng trước mặt Vô Tình chuẩn bị thi hành lệnh của Nhu phi.

"Dừng tay, các ngươi dám động đến nàng?" Miên Miên tức giận hét lên, nàng thật sự nổi giận rồi, Nhu phi sao có thể động một chút là đánh người đâu?

“Ngất phi, ngươi biết ngươi đang làm gì không?” thấy nàng nhiều lần ngăn cản mệnh lệnh của mình, Nhu phi đứng phắt dậy nói lớn.

“Nhu phi nương nương rộng lòng tha cho nàng ta lần này đi, nàng chỉ là một cung nữ nhỏ bé thôi, nàng cũng đã bị trừng phạt rồi mà!” nói rồi giở tay áo Vô Tình lên cho nàng ta thấy những vết thương chằng chịt trên đó, “Nương nương, thỉnh người ta cho nàng đi, coi như muội muội xin người đi!’

Nhu phi chỉ cười lạnh, “Muội muội, tỷ tỷ thấy ngươi quá đơn thuần rồi, ngươi như vấy sẽ bị người ta gạt đấy, nếu phạm nhân nào ngươi cũng dung túng như vậy thì Thụy Tuyết quốc có còn vương pháp gì không?” Nói rồi ra hiệu cho bọn thái giám thi hành lệnh.

“Ngất phi nương nương, thực xin lỗi, chúng nô tài chỉ là phụng lệnh làm việc mà thôi!” nói rồi phất dây da trong tay chuẩn bị đánh. Miên Miên thấy thế liền nhào tới dùng thân mình che cho Vô Tình.

Nàng há có thể đứng nhìn Vô Tình thương tích đầy mình lại còn phải chịu 100 roi nữa, huống chi ở đây chỉ có Vô Tình tuy bên ngoài lạnh lùng nhưng thực chất lại rất quan tâm tới nàng.

https://thuviensach.vn

"Nhu phi nương nương..." Hai thái giám thấy Miên Miên che cho cung nữ kia thì sững sờ không biết nên làm thế nào cho phải.

Nhu phi khóe miệng giương lên nụ cười thâm hiểm nhìn Miên Miên. Tiểu Linh ngay lập tức lôi Miên Miên ra, hai thái giám thấy vậy lập tức động dây đánh xuống.

"Dừng tay, dừng tay lại!" Miên Miên lớn tiếng kêu gào nhưng là căn bản ở đây không có ai nghe lệnh của nàng cả.

"Muội muội, tỷ tỷ đây là đang dậy ngươi cách quản lý hậu cung tránh để người ta lừa gạt, hiểu không?" Nhu phi cười nói.

"Tỷ tỷ, van cầu ngươi thả nàng ra, van cầu ngươi thả nàng đi…" Miên Miên vội vàng bắt lấy cánh tay nàng ta khẩn cầu nói.

"Đánh mạnh vào cho bổn cung!" Miên Miên cầu xin càng làm cho nàng ta sôi máu, chỉ cần Miên Miên thấy đau khổ, nàng ta nhất định sẽ vui sướng.

Ngọn roi không ngừng đánh xuống khiến y phục của Vô Tình gần như rách nát cả, Miên Miên rốt cuộc chịu không nổi được nữa, dùng sức đẩy Tiểu Linh ra nhào tới che cho Vô Tình.

"A…" ngọn toi liên tiếp quất tới tấp lên người nàng, bọn thái giám hơi sửng sốt đôi chút nhưng là Nhu phi đã ra hiệu cho bọn hắn không được nương tay nên bọn hắn chỉ có thể nhắm mắt coi như không thấy Miên Miên mà tiếp tục ra sức đánh.

Miên Miên gắt gao ôm chặt lấy Vô Tình chết cũng không muốn buông tay, ngọn roi không ngừng quất xuống khiến cho Vô Tình được nàng che chở tay sớm đã nắm thành quyền, cơn giận dồn ép khiến tay nàng ta nổi cả gân xanh.

https://thuviensach.vn

“Làm loạn cái gì?” Từ xa truyền tới tiếng quát lớn khiến bọn thái giám cứng người.

Miên Miên cũng hơi sửng sốt, vội vàng nhìn qua, là hắn, Tuyết vương gia!

"Đây không phải Tuyết vương gia sao?" Nhu phi nhìn thấy hắn mỉm cười khách khí. Ai cũng biết Dạ Mị rất thương hắn, chỉ cần là vật hắn muốn thì nhất định Dạ Mị sẽ tìm cách tìm cho hắn.

“Xảy ra chuyện gì?” Dạ Phong ngồi trên xe lăn nhìn thấy Miên Miên đang ôm lấy cung nữ kia, trên người hai người đầy vết thương cũng hiểu được nội tình. Nha đầu này lại thương người quá rồi!

“Cũng không có việc gì, cung nữ này làm hư trâm cài tóc của bổn cung, vốn định dạy cho nàng ta một bài học ai biết được Ngất phi lại đột nhiên lao vào khiến bọn thái giám bất ngờ không nhìn rõ nên có hơi lỡ tay chút đỉnh!”

“Không nhìn rõ?” Dạ Phong nghe vậy cười lạnh nói, “Đã vậy thì chắc cũng không cần có mắt làm gì đâu!”

“Aaaaaa…”, lời vừa dứt đã thấy một hắc y nhân xuất hiện sau lưng hai thái giám kia, chỉ trong một giây ngắn ngủi lại biến mắt chỉ để lại hai tiếng la hét thất thanh.

Nhu phi thấy mắt của hai thái giám bị tùy tùng Tuyết vương gia móc mất thì bị hù cho sợ run người. Nàng vẫn là nên cẩn thận một chút thì hơn, Tuyết vương gia nổi tiếng tàn bạo này nàng đấu không lại được.

“Tuyết vương gia, thủ hạ của ngươi thật lợi hại nha!” Nhu phi cười nịnh nọt nói.

https://thuviensach.vn

“Ngươi không sao chứ?” Tuyết vương gia căn bản không để nàng ta trong mắt mà chỉ chăm chú hỏi Miên Miên.

Miên Miên cảm kích lắc lắc đầu mỉm cười với hắn, đỡ Vô Tình dậy nhìn hắn hỏi: “Tuyết vương gia, ta có thể thu nhận A Tình được không?”

“Đương nhiên có thể!”

"Cảm ơn Tuyết vương gia!" Miên Miên thấy hắn đồng ý thì cười rất vui vẻ, nhìn Vô Tình nói: “A Tình, từ nay về sau ngươi đi theo ra, ta nhất định sẽ hảo hảo bảo hộ ngươi!”

Vô Tình thấy thế mỉm cười, nàng được Miên Miên cứu không chỉ một lần, nàng thật sự không có vô tình mà chỉ là không để lộ tình cảm ra bên ngoài mà thôi. Lúc này đây nàng đã lập lời thề, kiếp này trừ khi nàng chết nếu không sẽ toàn tâm toàn ý bảo vệ cho Miên Miên.

Thấy hai người cười nói với nhau đem mình quăng qua một bên, Nhu phi sắc mặt vạn phần khó coi, “Tuyết vương gia đã ra mặt thì chuyện này bổn cung cũng không thể so đo nữa rồi, nếu có gì không đúng, tỷ tỷ bồi tội với muội muội!” nói rồi quay người bỏ đi, một khắc quay lưng này nụ cười trên mặt biến mất chuyển sang rét lạnh, Nguyễn Miên Miên, lần này bổn cung bỏ qua cho ngươi nhưng lần tới ngươi sẽ không may mắn thế đâu, bổn cung nhất định sẽ tiễn ngươi tới gặp Diêm vương mà kể tội.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Khai Chiến

Mảnh trăng lưỡi liềm treo trên cao như hình trái chuối khảm trên ngân hà, vạn phần mê hoặc. Tử Vân các chìm trong ánh nến xinh đẹp, từ phòng trong truyền ra những âm thanh than vãn nho nhỏ.

“Đau quá…” Miên Miên thở dốc, nước mắt lưng tròng nhìn về phía Vô Tình đang lau vết thương cho mình.

“Sợ đau còn dám chạy đến, ngươi không sợ bị Nhu phi đánh chết sao?” Vô Tình vừa lau vết thương trên người Miên Miên vừa giáo huấn. Trong lòng nàng tuy rất cảm kích nhưng nàng cũng biết rõ Nhu phi vốn rất hung ác, Miên Miên nếu đắc tội với nàng ta thì cuộc sống sau này nhất định sẽ khó bề yên ổn.

“Sợ a, thế nhưng ta không thể trơ mắt nhìn ngươi bị nàng ta đánh chết.” Miên Miên hồn nhiên nói.

“Vì một cung nữ đáng giá sao?” Vô Tình giúp nàng sửa sang lại quần áo dò hỏi.

“Ngươi không phải là cung nữ, ngươi là bằng hữu của ta!” Miên Miên chấp nhất nói rồi lôi kéo tay nàng ta cười.

Vô Tình thấy thế hít sâu một hơi nói: “Nương nương, về sau Vô Tình sẽ cũng đi theo người, tận tâm tận lực bảo hộ người chu toàn dù là phải liều mạng của mình.” Nàng phát thệ.

“Ha ha, đừng gọi ta là nương nương a, không được tự nhiên cho lắm, người kêu ta Miên Miên được rồi. Cho dù sau này có xảy ra chuyện gì thì

https://thuviensach.vn

ta cũng sẽ bảo hộ cho ngươi!” Miên Miên sửa sang lại quần áo cho đẹp tươi cười với nàng ta, nàng đã đem nàng ta ra khỏi chỗ đó thì nhất định sẽ không để nàng ta phải đau khổ thêm nữa rồi.

“Người là chủ tử của ta, ta là nha hoàn của ngươi, chuyện này vĩnh viễn không thay đổi.” Nàng kiên định trả lời.

Miên Miên nghe vậy mỉm cười nói, “Kỳ thật…thôi được rồi, chỉ cần ngươi cao hứng là được rồi!” Vốn nàng định nói không cần nhưng thấy nàng ta có vẻ không vui thì đành nhượng bộ.

“Đúng rồi nương nương, người lúc nào lại biết Tuyết vương gia?” A Tình hiếu kỳ hỏi, theo nàng thấy thì tùy tùng của Tuyết vương gia đều là cao thủ.

“n, nói ra thì dài dòng, bất quá hôm nay ta phải cám ơn hắn, hắn luôn ôn nhu như vậy, luôn thần bí xuất hiện đúng lúc…” nói rồi mặt có chút đỏ hồng.

A tình thấy thế nhíu mày hỏi thẳng: "Nương nương, người sẽ không thích hắn a?"

“Ngươi…ngươi nói bậy, ta không có!” nói xong mặt lại càng đỏ hơn.

“Mặt của người bán đứng người a, không thích sao lại xấu hổ như vậy? A Tình không thể không nhắc nhở người, người bây giờ đã là nữ nhân của bệ hạ, ngàn vạn lần đừng thân mật quá với Vương gia, nếu để Nhu phi biết được kết cục nhất định sẽ rất thảm!”

Miên Miên nghe vậy hơi co người nhíu mày nói: “Đáng sợ như vậy sao? Nhu phi tuy rất đáng giận, ta cũng không có ý định trêu chọc gì nàng ta, có lẽ nàng ta sẽ không nhắm tới ta đâu. Ta vừa hỏi hắn ban ngươi cho ta hắn liền đồng ý lại còn xử lý hai tên thái giám kia như vậy, ngươi không biết

https://thuviensach.vn

hắn rất tốt sao? Thêm nữa, ta cũng chưa có nói là ta là nữ nhân của tên đại mãng xà kia…” chỉ có hắn mới khiến nàng cảm thấy an tâm.

"Ta biết rõ hắn là người tốt, thế nhưng, sự thật là ngươi bây giờ đã là Ngất phi, là chị dâu của hắn rồi!” A Tình không thể không nhắc nàng, nàng đơn thuần như vậy lại không hề biết sự thâm sâu của hậu cung này khiến nàng ta thật lo lắng mà.

Nghe A Tình nói vậy, Miên Miên đau đầu không thôi, nàng hiện tại đã bị đại mãng xà cường bạo rồi, đã không còn tấm thân hoàn bích nữa làm gì còn tư cách yêu thích hắn…thế nhưng nàng rất muốn nhìn thấy hắn, chỉ cần nhìn thấy hắn tim nàng sẽ không ngăn được loạn nhịp. Ô ô đều là tên đại mãng xà chết tiệt kia hủy hoại nàng mà.

"Nương nương nghỉ ngơi đi!" A Tình nhìn nàng, nhẹ than một tiếng nhắc nhở.

"Đúng rồi, đêm nay bệ hạ sẽ không đến đúng không?" Miên Miên đột ngột quay qua nàng hỏi.

A Tình nghe vậy cau mày hỏi: “Nương nương là người muốn hắn đến hay không đến?”

“Tất nhiên là không muốn hắn đến!” Miên Miên không hề do dự đáp.

"Vậy nô tỳ chúc mừng nương nương đã được như nguyện, vừa rồi Đức Công công đến nói bệ hạ đêm nay sẽ ở lại chỗ của Nghi phi.” Nói rồi lo lắng nhìn Miên Miên, nàng có thể biết nữ nhân nhất định sẽ không thích nam nhân của mình qua đêm với một nữ nhân khác a.

"Thật vậy? Hắn không đến sao? Thật sự không đến?" Miên Miên kích động la lên.

https://thuviensach.vn

"Nương nương ngươi đây là?" Vô Tình có chút khó hiểu khi thấy Miên Miên cao hứng như vậy.

"Ta muốn đi gặp Tuyết vương gia!" nói xong liền đứng dậy đem quần áo sửa sang lại tốt chuẩn bị xuất phát.

“Nương nương, chuyện này không được, người nửa đêm tìm đến nếu như bị bệ hạ biết…” Vô Tình ngừng lại muốn để tự nàng biết lấy.

Miên Miên hơi sửng sốt một lúc, đúng vậy, nàng sao có thể? Lần trước tên đại mãng xà kia trông thấy liền cường bạo nàng, nếu lần này nàng lại cùng Tuyết vương gia ở cũng một chỗ liệu có giết luôn nàng không? Miên Miên nghĩ rồi cười ngây ngô nói: “Ha ha, không có việc gì, chẳng phải hôm nay nói sẽ không đến đó sao, chúng ta không cần sợ, ra ngoài thôi nào!” nói xong liền giở trò làm nũng với Vô Tình rồi chạy vội ra ngoài.

Vô Tình ngây người rồi cũng bất đắc dĩ cười cười đi cùng nàng, nàng ta ngây thơ thì đã có nàng tính cách hộ, bất kể thể nào nàng cũng sẽ bảo vệ nàng ta, trừ phi có chuyện xảy ra nếu không thì nàng sẽ không rời đi.

--- ----Huyết Tuyết cung-------

"Bệ hạ không ở lại sao? Chẳng phải người nói sẽ ở lại đây với thiếp đêm nay sao?” Thi Hàm nhìn hắn chuẩn bị rời đi nội tâm rất là khó chịu.

"Ngự y nói, bệnh của nàng cần tĩnh dưỡng thêm, trẫm ở chỗ này sẽ làm phiền nàng nghỉ ngơi." Dạ Mị khẽ vuốt mặt của nàng sủng nịch nói.

“Thiếp không có chuyện gì, thiếp…” Thi Hàm không biết nên nói gì, nàng muốn hắn ở lại, thật sự rất muốn.

“Nàng yên tâm, chờ nàng khỏe hơn rồi trẫm sẽ hảo hảo bồi nàng. Tiểu Lam, chiếu cố nương nương của ngươi!”

https://thuviensach.vn

"Nô tỳ tuân lệnh!" Tiểu Lam vội cúi người đáp.

“Thi Hàm nhớ nghỉ ngơi sớm, ngàn vạn lần không nên để mệt người, trẫm khi khác lại tới thăm nàng!” nói rồi nhẹ hôn trán nàng quay lưng đi.

“Bệ hạ…” Thi Hàm thấy hắn đi thống khổ nghẹn ngào gọi.

"Nương nương, người không sao chứ?" Tiểu Lam thấy nàng ta sắp ngã vội vàng đi đến đỡ.

Nghi phi lắc đầu, "Vịn ta đến hoa viên ngồi một chút!" trong nòng nàng khó chịu quá, nàng muốn ra vườn hít thở không khí trong lành.

“Nương nương chậm một chút!” Tiểu Lam vội vàng cẩn thận từng chút một dìu nàng ra ngoài tiểu viện.

“Muội muội muộn như vậy đến thăm tỷ tỷ, sẽ không quấy rầy tỷ tỷ chứ?” Nhu phi cười cười đi đến bên cạnh Nghi phi.

Nghi phi thấy thế chỉ cười mà không nói gì.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Mạnh Khỏe Bình An

“Tỷ tỷ, muội muội nói thật là muội không hề thích Ngất phi kia nhưng muội cũng biết đó là người mà tỷ tỷ nâng đỡ, hôm nay nàng ta lại cướp mất bệ hạ muội không nghĩ là tỷ tỷ một chút cũng không để ý đâu.” Nhu phi trực tiếp nói thẳng.

“Bổn cung hôm nay có chút không thoải mái, muội muội vẫn cứ là nên trở về trước đi!” Nghi phi sắc mặt trắng bệch nói.

Nhu phi thấy thể chỉ ôn nhu cười lôi kéo tay nàng ỏn ẻn nói: “Vậy muội muội không quấy rầy tỷ tỷ nữa, khi nào tỷ tỷ thông suốt thì cho người tới tìm muội!” nói rồi cao ngạo rời đi.

"Nương nương..." Nhu phi vừa đi không lâu, Nghi phi mềm nhũn ngã xuống cũng may được Tiểu Lam đỡ kịp thời.

"Nương nương đừng dọa Tiểu Lam a!" Tiểu Lam vội và đỡ nàng ta ngồi lên ghế lo lắng hỏi.

Nghi phi hư nhược ngồi trên ghế, ánh mắt nhìn về phía xa một lúc lâu rồi kéo tay áo Tiểu Lam hỏi: “Nhu phi nói là thật sao? Nàng nói có đúng không? Bệ hạ đúng là đã thay đổi rồi sao?”

"Nương nương..." Tiểu Lam nghe nàng hỏi gương mặt như sắp khóc, nghẹn ngào không nói lên lời.

“Nhu phi nhất định là gạt ta rồi, bệ hạ đã từng nói sẽ chờ ta khỏe lại…” biết rõ mình không còn sống được bao lâu nữa nhưng là nàng vẫn ích kỷ hi

https://thuviensach.vn

vọng hắn sẽ vì nàng mà không yêu thêm nữ nhân nào nữa, như vậy nàng mới có đủ dũng khí mà sống.

“Nương nương, nô tỳ thật không thích Nhu phi nhưng lời Nhu phi nói là thật, trong nội cung ai ai cũng biết chuyện này. Tiểu Lam không thích nha đầu kia, Nương nương nói nàng ta đơn thuần nhưng nô tỳ xem nàng ta lại rất có tâm cơ. Đầu tiên là giả vờ đơn thuần để cướp đi bệ hạ của người. Nương nương xem, ngày trước nếu người muốn bệ hạ lưu lại thì nhất định bệ hạ sẽ chiều theo ý người, nhưng nay…” nàng ta thật không biết nên nói gì lúc này nữa.

Nghi phi nghe vậy buông lỏng tay đang nắm tay Tiểu Lam ra, hoảng hốt không thôi. Nàng đã từng nói chỉ cần bệ hạ vui thì nàng sẽ không sao cả, thậm chí nếu ba ngàn mỹ nữ hậu cung mà hắn chỉ sủng một người nàng cũng không để ý, nhưng vì sao lòng của nàng đau quá, nàng rất hận!

--- ------Thiên cầm hiên---- -------

“Nương nương, người nghĩ Nghi phi sẽ đồng ý cùng chúng ta diệt trừ Ngất phi sao?” Tiểu Linh có chút hồ nghi hỏi.

“Ngươi không thấy vẻ mặt thống khổ như sắp chết của nàng ta sao? Bệ hạ sủng ái tiện nhân kia thì không sao, nhưng là một câu muốn tiện nhân kia sinh tiểu hài tử cho người thì chắc chắn sẽ khiến nàng ta đau muốn chết. Ngày trước bệ hạ luôn vì nàng ta mà không màng tới chuyện sinh tiểu thái tử kế nghiệp, bổn cung nhớ rõ lúc đó nàng ta còn rất vui mừng khi bệ hạ nói trừ khi nàng ta mang thai trước không thì các phi tử khác không thể có trước. Cái này chẳng phải nói sẽ lập nàng ta làm Hậu sao? Hôm nay bệ hạ đã không đợi được nữa, chắc hẳn nàng ta sẽ bị đả kích lớn!” Nhu phi lạnh lùng cười, không có chuyện gì có thể qua mắt được nàng đâu.

“Nương nương, chắc hẳn Nghi phi tức đến thổ huyết mất!” Tiểu Linh có chút hả hê nói.

https://thuviensach.vn

"Cái này không được, bổn cung không hi vọng nàng ta thổ huyết mà chết, ta vẫn còn cần nàng ta thay mình diệt trừ Ngất phi, nàng ta nhất định không thể chết sớm như vậy được!”

"Nương nương anh minh!"

“Cứ để cho tiện nhân kia vui vẻ vài ngày, ai không biết chứ ta thì không lạ gì sự hung ác của Nghi phi đâu, Ngất phi sẽ nhanh chóng bị nàng ta giết chết thôi!” nói rồi cười phá lên, không trách nàng được, muốn trách thì trách nàng ta đã quá lộ liễu rồi!

--- ----

"Nương nương... Nương nương..." từ phía xa cung nữ Tử Vân các hạ thấp giọng gọi, tuy nhỏ thôi nhưng đối với người luyện võ từ nhỏ như Vô Tình thì vẫn “Tiểu Đào, làm sao vậy?” Tới đây đã một ngày, Vô Tình đã nhanh chóng quen thuộc với các cung nữ thái giam trong Tử Vân các.

“A Tình tỷ tỷ, Ngất phi nương nương đâu?” Tiểu Đào sốt ruột hỏi.

"Xảy ra chuyện gì?"

“Đức công công vừa cho người tới bảo, bệ hạ một lát nữa sẽ đến, dặn Ngất phi nương nương chuẩn bị nghênh đón. Nô tỳ nhận được tin liền lập tức đến chuẩn bị cho nương nương nhưng là không có thấy nương nương đâu hết.” Tiểu Đào sốt ruột nói.

"Tốt, ngươi về trước đi, chúng ta lập tức sẽ về. Nếu bệ hạ hỏi, các ngươi nói là nương nương ra ngoài hít thở không khí hiểu chưa?” Vô Tình cẩn thận dặn dò nàng ta.

“Tiểu Đào đã hiểu!” nói rồi nhanh chóng hướng Tử Vân các chạy đi, phải biết rằng nếu bệ hạ tức giận thì đầu của các nàng đều khó giữ a.

https://thuviensach.vn

"Nương nương... Nương nương..." Vô tình ở bên ngoài bụi cỏ lau không ngừng la lên.

Miên Miên đang cười nói với Tuyết vương gia vội vã chạy ra hỏi: “A Tình, có chuyện gì vậy? Có phải thấy chúng ta vui vẻ nên muốn tham gia cùng? Sớm nói ngươi tiến vào ngươi không tiến, cái này hiếu kỳ nha, đi ta dẫn ngươi vào trong!” nói rồi nắm tay muốn kéo nàng ta đi.

"Nương nương, bệ hạ sắp tới Tử Vân các rồi!"

Miên Miên nghe vậy sững người một chút, ngoái đầu nghi hoặc hỏi: "Ngươi vừa mới nói cái gì?"

"Bệ hạ muốn đến Tử Vân các tìm nương nương!" Vô Tình từng chữ từng chữ nói ra.

"A? Đại mãng xà muốn tới sao? Làm sao bây giờ… làm sao bây giờ, hắn... Nếu là hắn biết ta ở chỗ này sẽ giết ta!" Miên Miên luống cuống tay chân.

“Chúng ta vẫn là nên mau chóng trở về thôi!” Vô Tình nhắc nhở nàng.

Miên Miên chỉ gật đầu, nhanh chóng đi vào chào Tuyết vương gia rồi lôi kéo Vô Tình chạt trối chết.

“Đại mãng xà kia chẳng phải nói sẽ không tới sao? Làm sao lại tới a? Chán ghét!” Miên Miên vừa chạy vừa không quên phàn nàn, chỉ một lát sau đã có mặt ở Tử Vân các, vừa đúng lúc đứng vững lại thì đã nghe bên ngoài truyền tới tiếng hô vang: “Bệ hạ giá lâm!”

“Hắn…hắn đã đến?” Miên Miên chưa kịp ổn định hơi thở Dạ Mị đã xuất hiện, mọi người thấy thế toàn bộ đều quì xuống thỉnh an.

https://thuviensach.vn

"Tất cả đứng lên đi!" Dạ Mị nhìn cũng không nhìn đám người đang quì trên mặt đất mà đi tới bên cạnh Miên Miên.

"Bệ... Bệ hạ, sao ngươi lại tới đây?" Miên Miên cười ngây ngốc, mồ hôi theo từng sợi tóc chảy xuống.

“Ngươi làm gì mà thở thế kia, đầu tóc như thế nào mà lại đầy mồ hôi?” Dạ Mị có chút nhíu mày nhìn nàng khó hiểu.

"Ách, cái này..." Miên Miên mãnh liệt nuốt nước miếng.

"Cái này thì sao? Ngươi vừa mới đi làm gì hả?" Dạ Mị thấy nàng nói nửa buổi không ra lời sắc mặt có chút thay đổi.

Miên Miên run rẩy một hồi rồi như nghĩ ra được điều gì đó, hai tay đánh xoát một cái bắt đầu vươn người. Đám người xung quanh thấy thế khó hiểu, đây là muốn làm gì a? Riêng Dạ Mị thì vẫn mặt lạnh đứng đó, hắn muốn xem nàng lại bày ra trò gì nữa đây.

Ngay tại lúc Dạ Mị khó hiểu thì Miên Miên đột nhiên lay động, miệng bắt đầu hát lên: “Trái ba vòng, phải ba vòng, cổ uốn éo, bờ mông uốn éo, ngủ dậy sớm phải tập thể dục, hít thở, hít thở…cần hít sâu, gia gia tập thể dục, ta cũng không biết lão, mỉm cười với mọi người, ngươi sẽ thành mỹ nhân xinh đẹp…trước khi ăn nhớ rửa tay, ăn xong nhớ sức miệng, khỏe mạnh hạnh phúc…”

Những cung nữ thái giám xung quanh nhất loạt cúi đầu, nương nương cũng thật quá tài tình đi!

“Bệ hạ, ta vừa rồi mới tập thể dục đấy, cái này sẽ làm cơ thể khỏe mạnh a, nhảy nhiều mồ hôi tất sẽ nhiều a!” nói rồi ngượng ngùng cười.

Dạ Mị nghe vậy không nén nổi tiếng cười, “Trẫm thật ngạc nhiên nha, cái đầu nhỏ này của ngươi rốt cuộc có bao nhiêu thứ thú vị vậy?” nói rồi

https://thuviensach.vn

kéo tay nàng hướng phòng trong đi đến. Mọi người thấy vậy đều thở phào nhẹ nhõm, thật nguy hiểm quá!

“Nghe nói hôm nay ngươi cũng Nhu phi xảy ra tranh chấp, có bị thương hay không?” Dạ Mị đi vào phòng trong quan tâm hỏi.

“Không có việc gì!” Miên Miên cười cười nhưng nội tâm thầm mắng, đại mãng xà chết tiệt, nếu không phải ngươi cường bạo ta thì đã không khiến nàng ta ghen đến mờ mắt mà nhắm tới ta rồi!

“Trẫm nghe nói thủ hạ của nàng ta đánh lầm ngươi, đến để trẫm xem thương tích thế nào!” nói rồi kéo nàng vào lòng chuẩn bị thoát y phục, Miên Miên thấy thế vội vàng lui về phía sau: “Bệ hạ, A Tình đã bôi thuốc cho ta rồi, ta thật sự không có việc gì!”

"Ngươi xác định không có chuyện gì sao?" Dạ Mị thấy nàng một mực tránh né có chút nhíu mày ôm cánh tay nhìn nàng.

“Đúng vậy a, thật sự không có việc gì, chỉ là…có chút chóng mặt..” nói rồi tiến tới mép giường ngồi xuống.

"Ngươi xác định là không cần trẫm xem giúp ngươi sao?" Dạ Mị dáng bộ lười biếng hỏi.

"Không có việc gì á...,thật sự không có việc gì …" Miên Miên xua tay cười nói, nàng mới không cần hắn xem cho đâu, các tên sắc xà này thể nào cũng kiếm cớ cường bạo nàng cho coi, nàng nhất định không cho hắn coi a!

"Sẽ không hối hận? Sẽ không hét lên?" Dạ Mị treo lên nụ cười gian tà.

"Không..." hai chữ hối hận còn chưa thoát ra khỏi miệng thì chân Miên Miên đã bắt đầu run rẩy không thôi, “Ai…sao thế này? Chuyện gì xảy ra?” Miên Miên thống khổ rên rỉ nằm lăn ra giường, “Đau…đau quá a…” nhưng

https://thuviensach.vn

sự đau đớn chỉ đến trong chốc lát rồi biến mất khiến Miên Miên khó hiểu không thôi, sao lại hết đau rồi vậy nè?

Nàng vội vàng muốn đứng dậy xem chuyện gì đã xảy ra, lại không nghĩ sẽ chứng kiến cái đuôi rắn lớn đã thay thế đôi chân nàng. Miên Miên không chịu nổi trừng mắt la lớn: “Aaaaaaa….” Không ngoài dự liệu của Dạ Mị, một tiếng la thảm thiết vang dội Tử Vân các.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Nàng Hoài Thai Trứng Rắn

“Im miệng!” Dạ Mị thấy nàng không ngừng la lớn thì không chịu nổi hét lên.

"Ngươi..." thấy hắn quát to Miên Miên càng hoảng sợ, nàng vội vàng lấy ống tay áo lau nước mắt nhìn về cái đuôi rắn lớn, thân thể không kìm được run rẩy.

“Đây là đuôi của ngươi, có cần bị dọa thành như thế này không?” Dạ Mị trừng mắt nhìn nàng mắt ngập nước khó hiểu hỏi.

"Thật lớn... Thật thô... Lạnh băng… Thật buồn nôn..." Miên Miên nhịn xuống sợ hãi, giọng nói vạn phần đáng thương, hàm răng vì sợ mà run rẩy va đập vào nhau.

"Ngươi là cố ý đúng không, ngươi sớm biết ta sẽ hiện hình đúng không? Ngươi là muốn nhìn ta ngây ngốc phải không?” Miên Miên nước mắt nước mũi chảy dài chất vấn hắn.

Dạ Mị có chút nhíu mày nói: “Đúng, ta biết rõ ngươi sẽ hiện hình, nhưng là ta có nhắc nhở ngươi, là chính ngươi không muốn nha. Thêm nữa, ta cũng thật nhớ cái bộ dáng ngốc nghếch này của ngươi a!” Dạ Mị nói như thể nàng lúc nào cũng ngây ngốc như vậy a.

“Cái kia…vẫn là lỗi của ngươi!” Miên Miên tức đỏ mặt phản bác.

“Hửm? Ngươi nói một chút xem?” Dạ Mị ôm tay nhìn nàng nói.

https://thuviensach.vn

“Ách…Đều tại ngươi cho ta uống thứ thuốc bổ kia, bằng không ta thấy nó đã xỉu đi rồi, xỉu thì hay rồi, hiện tại ngươi xem đi, toàn thân ta run rẩy nhưng là không có cách nào xỉu được, ngươi còn nói không phải lỗi của ngươi?” Miên Miên thấy nàng nói rất đúng, tất cả đều tại cái thứ thập toàn đại bổ đáng ghét kia mà ra.

“Đây là ta muốn tốt cho ngươi, ngươi là rắn không phải là heo, hiểu không?” Dạ Mị nhẫn nại giải thích.

Miên Miên nghe vậy bỗng chốc khóc òa lên: “Ô ô, ta không muốn có đuôi, không muốn, buồn nôn chết rồi… ô ô…” nói rồi cố gắng dấu cái đuôi đi nhưng là càng lay động cái đuôi cũng lay động theo khiến nàng thật sự muốn nôn a….

Dạ Mị thấy thế bèn đi đến ngồi cạnh nàng, đưa tay đụng chạm đuôi nàng khiến Miên Miên ngây ngẩn cả người, hắn…hắn là đang làm cái gì a? Hắn sờ đuôi rắn? Bàn tay ấm áp của hắn dần xuyên qua sự lạnh giá trên da thịt nàng khiến nàng cảm thấy ấm áp như được ánh mặt trời soi rọi.

Chỉ một lúc sau, Miên Miên lần nữa trừng lớn hai mắt ồ lên một tiếng rõ to, sao lại thế này, hắn chỉ nhẹ nhàng đụng chạm tới cái đuôi của nàng thôi mà, sao cái đuôi lại biến đâu mất rồi? Miên Miên bán tin bán nghi đứng dậy đi qua đi lại vài vòng.

“Cái này…làm sao biến mất được a? Ngươi dùng ma pháp sao?” Miên Miên hiếu kỳ đi đến cạnh hắn hỏi.

“Chúng ta ngoại trừ có hình dáng bên ngoài là xà thì không khác gì con người cả, chúng ta lại không phải quỉ thần nên tất nhiên sẽ không có ma pháp. Cái đuôi là của ngươi, nó xuất hiện vì hôm nay ngươi bị thương lại tiết quá nhiều mô hôi gây nhiễm trùng thôi. Về việc nó đột nhiên biến mất, ngươi chỉ cần tập trung suy nghĩ muốn nó biến đi là được, tất nhiên là ngươi phải yêu thích nó chứ không phải là tâm lý muốn thoát khỏi nó!”

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe hắn nói mà đờ đẫn cả người: “Ngươi muốn nói là ta phải yêu thích nó?”

"Đúng, đây là cái đuôi là của ngươi có gì mà ngươi lại ghét nó, phải biết rằng ngươi là rắn, một khi ngươi không có đuôi thì ngươi là rắn kiểu gì?" Hắn ôn nhu cười cười.

Thấy hắn cười đắc ý Miên Miên phi thường khó chịu, đang định nói là nàng mới không thích làm rắn thì bên ngoài đã truyền tới một giọng nói lo lắng: “Bệ hạ, Nghi phi nương nương trở bệnh nặng rồi ạ…”

Dạ Mị nghe vậy nhanh chóng đứng dậy mở cửa, Tiểu Lam thấy hắn ra nước mắt ngắn dài nói: “Bệ hạ, nương nương không thoải mái đã truyền ngự y rồi, nương nương nói là muốn gặp người!” nói rồi khóc òa lên.

Dạ Mị không hề nghĩ ngợi đem bỏ Miên Miên lên đến chín tầng mây mà đi thẳng ra ngoài. Tiểu Lam thấy hắn đi cũng vội lau nước mắt chạy theo. Những tiếng bước chân xa dần căn phòng lập tức yên ắng trở lại. Vô Tình thấy nàng đứng đó thì hỏi: “Nương nương nếu không yên tâm thì tới thăm Nghi phi một chút?”

Miên Miên đem giày thoát ra rồi nằm trên giường khoát tay nói: “Không cần! Nghi phi đã muốn gặp hắn tự nhiên là không muốn bị người khác quấy rầy, ta vẫn là nên đi ngủ đi, hôm nay không hiểu sao ta thấy toàn thân đau nhức, rất mệt mỏi a!” nói rồi đem chăn mền kéo lên trực tiếp nằm ngáy o o… Vô Tình thấy thế chỉ mỉm cười bước ra.

--- -------Hôm sau---- -----

"Nương nương rời giường!" Vô Tình mới sáng sớm đã chuẩn bị khăn nước cho nàng rửa mặt, ai ngờ nàng ngủ một mạch tới trưa còn chưa có ý định tỉnh dậy nên đành lại gần giường la lên.

https://thuviensach.vn

“Được rồi, không muốn rời giường…” Miên Miên ở trong chăn phát ra tiếng kêu bất mãn.

Vô tình cười cười đi vào bên cạnh đem chăn mền xốc lên, "Nương nương, trời đã sáng rõ rồi nếu không dậy nữa thì cũng không cần ăn cơm trưa nữa rồi! "

Miên Miên nghe vậy vuốt vuốt hai mắt mông lung lẩm bẩm: “Ăn cũng không dậy được, mệt mỏi quá a!” nói xong ngáp ngắn ngáp dài.

"Làm sao vậy, có phải là không thoải mái hay không? Ta đi mời ngự y!" Vô Tình lo lắng định đi ra ngoài thì lại bị Miên Miên kéo lại, “A Tình, không có việc gì, chỉ là lười không muốn vận động thôi!” nói rồi ngượng ngập cười.

"Thật không có việc gì?" Vô tình có chút lo lắng.

"Không có việc gì á..., được rồi, vì chứng minh không có việc gì, ta rời giường là được chứ gì?" nói rồi xốc chăn mền lên định xuống giường, nhưng là cảnh tượng này khiến nàng không thể nào nhúc nhích được nữa rồi…cái này….sao hai chân nàng lại biến thành đuôi rắn nữa rồi?

"Nương nương..." Vô Tình sửng sốt một chút.

"Như thế nào... Sao lại thế này?" Miên Miên bộ mặt nhăn nhó hỏi, cái này không phải tối qua đã được Dạ Mị xử lý rồi sao? Sao lại hiện ra rồi?

"Nương nương đừng lo lắng, chắc là do người bị thương thôi!” Vô Tình vội vã đi đến cạnh nàng đưa tay chạm nhẹ vào đuôi rắn, nhưng là nàng ta dùng nội lực thế nào thì cái đuôi vẫn còn nguyên đấy!

"A tình!" Miên Miên ôm lấy cánh tay nàng ta khẩn trương hỏi: “Có phải hay không…tối qua ta nói không thích nó cho nên nó lại xuất hiện rồi?”

https://thuviensach.vn

Nhìn cái đuôi phía dưới Miên Miên không còn sợ hãi nhiều như trước nhưng là nàng cũng không thể yêu thích được nó a.

"Nương nương, hay là chính người sờ xem, có thể người không khỏe nên nó mới hiện hình a, người buông lỏng tâm trạng sờ thử xem, nói không chừng sẽ lập tức khôi phục!” Vô Tình vội vàng trấn an nàng.

"Ngươi... Ngươi để cho ta sờ?" Miên Miên nghe vậy không khỏi cười khổ. Đây đúng là chuyện không tưởng a!

"Đúng vậy, đây là đuôi của người a, vì cái gì không thể sờ?" Vô tình hỏi lại.

"Thế nhưng... cái này rất buồn nôn á!" Miên Miên nhìn cái đuôi không ngừng nhúc nhích qua lại, những cái vẩy rắn đung qua đưa lại khiến nàng buồn nôn không thôi, cuối cùng nhịn không được ghé vào thành giường ói ra.

"Nương nương... Người đâu, mau mang nước lại đây!” Vô Tình vội vã phân phó cung nữ bên ngoài, các cung nữ vội vã chạy vào châm trà, đám thái giám thì nhanh chóng dọn dẹp những thứ nàng vừa ói ra.

“Tiểu Đào, ngươi mau đi mời ngự y!” Vô Tình vội vã phân phó.

"A Tình, ta không sao, ta trời sinh sợ rắn, ói ra thì tốt rồ!i" Miên Miên nói gấp.

"Này làm sao có thể, vạn nhất có chuyện gì thì làm sao bây giờ?" Vô tình không yên lòng nói.

Miên Miên uống vội chén trà cung nữ đưa tới, nhưng là chỉ được vài hớp nàng lại bắt đầu ói ra.

https://thuviensach.vn

Vô tình thấy thế trực tiếp ra lệnh, "Tiểu Đào, tranh thủ thời gian đi mời ngự y!"

Tiểu Đào nghe vậy rất nhanh chạy ra ngoài, Miên Miên vốn định gọi nàng ta lại thì một cơn buồn nôn khác lại ập tới.

"Nương nương có khỏe không?" Vô Tình đỡ lưng nàng cho nàng có thể dựa vào thoải mái.

"Cảm ơn, tốt hơn nhiều rồi!" Miên Miên hít sâu một hơi đưa tay đụng vào đuôi rắn, hắn từng nói qua muốn đuôi rắn biến đi thì phải yêu thích nó, A Tình cũng nói vậy, vậy thì nàng phải thử thôi, chỉ cần nhịn một chút, một chút thôi… chỉ tiếc là tay nàng vừa chạm vào thì dạ dày lại bắt đầu cuộn lên.

--- -------Một lúc sau---- ------

"Vương ngự y, thân thể nương nương thế nào?" Vô Tình thấy hắn nhíu mày thì vội vã hỏi.

Vài giây sau hắn đột nhiên cười hưng phấn nói: "Chúc mừng Ngất phi nương nương, người đây là dấu hiệu có tiểu Thái tử rồi!"

"Cái gì? Ngươi... Ngươi nói cái gì?" Miên Miên nhíu mày hỏi.

"Nương nương, người đây là có dấu hiệu mang thai, đuôi hiện ra cũng là một dấu hiệu ạ!” Vương ngự y lần nữa hào hứng nói, phải biết rằng đây chính là tin vui của Thụy Tuyết quốc a!

"Ha ha như thế nào... Làm sao có thể được, mới chỉ có qua mấy ngày, lão đừng nói giỡn với ta nha, chuyện này không cười được đâu a!” Miên Miên cười khờ, khóe miệng run rẩy không thôi, nội tâm không ngừng cầu nguyện, không muốn a, nàng không muốn a, đừng để cơn ác mộng kéo tới thăm nàng a….

https://thuviensach.vn

"Nương nương, thần tuyệt không dám nói dối, người đích thật là mang thai!" Vương ngự y thấy nàng kích động thì không khỏi run rẩy bộ râu.

"Ta... Ta mang thai trứng mãng xà rồi hả?" Miên Miên thoáng cái ngồi phịch trên giường, không tin nổi điều mình vừa nghe.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Nàng Muốn Trốn Đi

"Nương nương..." Vô Tình vội vàng đỡ Miên Miên lo lắng kêu lên.

Miên Miên vẫn chưa hết sững sờ, cặp mắt nhìn về phía xa xăm có chút hốt hoảng. Trong vô thức nàng đưa tay sờ lên bụng mình, nàng có thai rồi sao? Trong bụng nàng đã có tiểu mãng xà rồi?

"Nương nương, đây chính là đại hỷ a!" Vương ngự y vì quá vui sướng mà bộ râu không ngừng rung rinh mỗi khi ông ta cười lớn.

Miên Miên nghe ông ta nói vậy không tự chủ được nhìn lại rồi nắm lấy vạt áo ông ta lớn tiếng nói: "Ngươi gạt ta, ngươi gạt ta…như thế nào lại có thể nhanh như vậy được… chẳng phải hơn một tháng mới biết được hay sao? Như thế nào lại có thể, chẳng lẽ cái kia của đại mãng xà ngồi hỏa tiễn sao?" Miên Miên kêu lên, nàng căn bản không thể nào chấp nhận được sự thật này.

"Nương nương..." Vô Tình thấy vậy có chút khó hiểu, đây chẳng phải là chuyện tốt sao, như thế nào nàng ta lại kích động như vậy? Vô Tình vội vàng đi tới tách tay nàng ra khỏi Vương ngự y trấn an: "Nương nương bình tĩnh, bình tĩnh…"

Vương ngự y không vì nàng kích động la lớn mà phật lòng, chỉ cười cười nhìn nàng nói: "Nương nương, chuyện này chắc người chưa hiểu rõ, chỉ cần cơ thể người khỏe mạnh lại tới kỳ trứng thì chỉ cần vài ngày là có thể chẩn đoán ra rồi!"

Cơ thể khỏe mạnh? Trứng kỳ tới? Miên Miên không khỏi rùng mình, nhất định là do thứ thuốc thập toàn đại bổ kia hại nàng rồi, ô ô, nàng mới

https://thuviensach.vn

không muốn xui xẻo như vậy đâu, cái này so với hỏa tiễn chẳng phải còn muốn nhanh hơn sao?

"Nương nương, hiện tại tiểu hài tử hết thảy đều phát triển bình thường, ngài yên tâm chờ tới ngày lâm bồn a!" Vương ngự y vuốt râu cười nói.

Miên Miên nghe vậy ngây ngốc nhìn hắn hỏi: "Vương ngự y nói vậy chẳng lẽ ba bốn ngày sau ta sẽ sinh sao?

"Đương nhiên không phải thế ạ, người sẽ mang thai ba tháng, ba tháng sau liền sẽ hạ sinh trứng tiểu thái tử!"

"Trứng?"

"Đúng vậy thưa nương nương, trứng sinh ra còn cần được người ấp ủ chừng một tháng thì tiểu thái tử có thể xuất thế rồi!" Vương ngự y cười lớn giải thích cho nàng.

"Cái gì? Ấp trứng? Giống như gà mái ấp trứng á?" Miên Miên cả người run rẩy hỏi.

"Đúng vậy, lúc đó thì mỗi ngày nương nương phải ấp tiểu thái tử trong ngực cho đến khi người đủ năng lực phá vỏ ra!"

Miên Miên nghe vậy thật muốn té xỉu mà, trong bụng nàng không phải là rắn mà là trứng rắn, hạ sinh xong nàng còn phải ấp trứng? Trời ạ, nàng là người a, nàng không muốn như gà mái ấp trứng đâu!

"Vậy vương ngự y, cái đuôi kia bao giờ sẽ biến mất?" Vô Tình vội xen vào hỏi.

"A, cái này không cần phải lo lắng, mang thai giai đoạn đầu đều giống như vậy, vài ngày sau sẽ tự khôi phục lại thôi!" nói rồi nhìn về phía Miên Miên hỏi: "Nương nương, nếu không còn việc gì nữa thì thần xin cáo lui về

https://thuviensach.vn

viết đơn thuốc cho người!” Vương ngự y lúc này chỉ muốn nhanh chóng thông báo tin vui này thôi.

Miên Miên khoát khoát tay lão ta liền cúi người hành lễ rồi lui ra, tình hình này xem ra lão nên đến báo cho bệ hạ trước rồi, đây chính là đại hỷ, là chuyện tốt lành a!

“Các ngươi lui xuống đi nấu cho nương nương chút cháo thanh đạm rồi đưa tới đây!” Vô Tình quay người dặn dò bọn cung nữ thái giám xung quanh.

“Vâng!” bọn cung nữ, thái giám vui vẻ lui xuống, nương nương của bọn chúng có thai, đây chính là hoàng tử đầu tiên của Thụy Tuyết quốc, sắp tới nương nương nhất định sẽ được sủng ái, cuộc sống tươi đẹp của bọn chúng dĩ nhiên cũng sắp tới rồi.

“Nương nương, người không vui sao?” Vô Tình đưa nàng chén nước hỏi.

Miên Miên uể oải nhìn nàng ta nói: “Ngươi nói, đại mãng xà quá lợi hại hay là bản thân ta dễ mang thai đi? Chỉ mới có mấy đêm thôi mà sao lại đã có rồi? Sao ta có cảm giác như…chíu… một phát liền mang thai quá?” nói rồi không khỏi nghĩ tới những nhân vật nam chính trên TV ngoài ý có tình một đêm vỡi nữ nhân vật chính, thế là có thai!

"Nương nương, đây chắc là nhân duyên trời ban đấy ạ, người xem, những nương nương khác muốn còn không được đấy ạ!” Vô Tình vội vã trấn an nàng.

“Ta tình nguyện không có…” nói rồi bày tỏ bộ dáng vạn phần khó chịu, cũng không thèm quản tới cái đuôi rắn nữa.

--- ------

https://thuviensach.vn

"Thi Hàm, nàng có khá hơn chút nào không?” Dạ Mị ngồi bên giường nắm tay Nghi phi ân cần hỏi.

“Thiếp không có việc gì, đã để bệ hạ lo lắng rồi!” Nghi phi ngồi trên giường mỉm cười nói.

“Không có việc gì là tốt rồi, lần sau không thoải mái nhất định phải truyền ngự y, trẫm đã lo lắng suốt cả đêm qua, không có việc gì là tốt rồi!” Dạ Mị vẻ mặt lo lắng nói.

"Bệ hạ..." Nghi phi nghe hắn nói mà cảm động đến muốn khóc, nàng biết rõ là hắn rất yêu nàng mà.

“Tỷ tỷ, bệ hạ rất yêu thương tỷ tỷ a!” Nhu phi ngồi một bên bày ra bộ dáng hâm mộ nhưng là nội tâm nàng ta sớm đã ghen đến mờ mắt rồi.

“Như thế nào? Trẫm không làm Nhu phi đau lòng đó chứ?” Dạ Mị nhìn nàng ra nở nụ cười.

Nhu phi thấy thế mặt thoáng đỏ, một nam nhân tuấn mỹ như hắn thì làm sao không khiến nàng động tâm cho được đây.

“Bệ hạ, muội muội bị ngươi chọc cho đỏ mặt rồi, có thời gian ngươi nên quan tâm tới muội muội hơn một chút!” Nghi phi ôn nhu nói.

Nhu phi nghe vậy má càng thêm đỏ, ánh mắt cảm kích hướng tới Nhu phi, hôm nay nàng ta nói chuyện cũng coi là xuôi tai đi!

“Được, trẫm nhất định sẽ hảo hảo cưng chiều Nhu phi!” nói rồi nhìn Nhu phi hàm ý sâu xa.

"Bệ hạ, Vương ngự y cầu kiến" Đức Công công cúi người đi vào nói.

Dạ Mị gật gật đầu, xem ra, Vương ngự y nhất định đã tìm ra được thuốc tốt cho bệnh tình của Nghi phi rồi.

https://thuviensach.vn

“Tỷ tỷ, vương ngự y chắc chắn là mang đơn thuốc mới cho người rồi!” Nhu phi ôn nhu nói, Nghi nghe vậy chỉ cười nhạt.

"Vi thần tham kiến bệ hạ, nương nương, bệ hạ Vĩnh Phúc!" Vương ngự y quỳ xuống thỉnh an.

"Đứng lên đi!"

“Tạ bệ hạ! " Vương ngự y chậm rãi đứng dậy tạ ơn.

“Như thế nào rồi, có phải ngươi đã nghiên cứu ra thuốc mới cho Nghi phi rồi?” Dạ Mị mỉm cười nhìn hắn.

“Hồi bẩm bệ hạ, thuốc bổ cho Nghi phi thì chưa có nhưng là thần mang tới một tin đại hỷ khác ạ!” Vương ngự y cúi người nói.

“Hử? Nói như vậy thật khiến trẫm tò mò đó Vương ngự y!” Dạ Mị cười cười mà bên cạnh hắn Nghi phi cùng Nhu phi cũng cười theo.

“Vi thần mới từ Tử Vân các đến đây, một canh giờ trước cung nữ báo Ngất phi nương nương thân thể không khỏe, ói không ngừng!”

"Cái gì?" Dạ Mị nghe thế lập tức đứng phắt dậy lo lắng không thôi, thái độ này của hắn khiến Nghi phi đau nhói, hắn lo lắng cho nàng ta dường như còn nhiều hơn so với lo lắng cho nàng!

“Bệ hạ không cần lo lắng, vi thần đã bắt mạch cho nương nương rồi, nương nương không có việc gì, mà là…"

"Mà là cái gì?" Dạ Mị nghe Miên Miên không khỏe liền đứng ngồi không yên.

“Chúc mừng bệ hạ! Ngất phi nương nương là đã mang thai rồi ạ!” Vương ngự y mỉm cười cúi người nói.

https://thuviensach.vn

“Sao cơ?” Toàn bộ những người có mặt đều ngạc nhiên đến sững người, nàng ta mang thai?

“Thật vậy sao?” Dạ Mị sững người vì kinh ngạc. Vương ngự y thấy vậy vội gật đầu xác nhận. Dạ Mị nhanh chóng rời đi, Đức công công cùng Vương ngự y vội vã theo sau. Trong phòng lập tức yên tĩnh trở lại.

“Bệ hạ…” Nghi phi ở trong phòng kêu lớn, nhưng là Dạ Mị cũng không có quay lại nhìn.

Ánh mắt Nhu phi lóe lên tia sắc bén, nàng ta phân phó cho tất cả mọi người lui xuống chỉ để lại hai nha hoàn thiếp thân của nàng ta và Nghi phi. Nhu phi nhìn quanh rồi nói: “Tỷ tỷ, ngươi để vậy được sao? Bệ hạ giờ đây ngoài nữ nhân kia thì đã không còn có ngươi nữa rồi!”

Nghi phi đau đớn không thôi, mắt thấy Dạ Mị vì nàng ta không thoải mái mà lo lắng, vì nàng ta có thai mà vui sướng, nàng ta rốt cuộc hơn nàng ở điểm gì mà trong tâm trí hắn đã không còn chỗ cho nàng nữa rồi? Chẳng lẽ là vì nàng sắp chết sao?

“Tỷ tỷ còn muốn làm như không biết sao? Bệ hạ vừa nãy đối với ngươi ôn nhu biết mấy vậy mà bây giờ đã chạy vội đến bên nữ nhân kia rồi, chẳng lẽ người muốn trước khi chết đánh mất đi tình yêu của bệ hạ sao?” Nhu phi ở bên không ngừng khích tướng nàng.

“Miên Miễn không giống nữ hài tử có tâm cơ…” Nghi phi có chút do dự, nàng đâu phải là không hiểu Miên Miên đơn thuần như thế nào chứ, có lẽ, bệ hạ thích chính là sự đơn thuần của nàng ta?

"Không giống? Nếu nàng ta không có tâm cơ thì sao trong thời gian ngắn như vậy có thể khiến cho bệ hạ lo lắng, nhớ thương nàng ta đến vậy? Bệ hạ đã từng nói chỉ có người mới có tư cách mang thai tiểu thái tử, vì sao lúc này nàng ta lại mang thai đâu? Tỷ tỷ, người còn muốn hồ đồ tới bao giờ?”

https://thuviensach.vn

Nhu phi lạnh lùng nói, Ngất phi này không thể không diệt trừ được, nàng ta đã mang thai rồi hạ sinh thái tử thì ghế hậy kia còn tới lượt nàng nữa sao?

"Ngươi muốn như thế nào?" m thanh Nghi phi đột ngột trở nên lạnh lùng.

Nhu phi thấy nàng ta như vậy thì chỉ cười lạnh nói: “Chỉ cần tỷ tỷ muốn, muội muội cam đoan không quá nửa tháng không những sẽ khiến nàng ta sảy thai mà ngay bản thân nàng ta cũng sẽ phải biến mất trên cõi đời này!” nói rồi ánh mắt lộ ra tia ngoan độc.

"Tốt, ta muốn nàng ta cùng hài tử biến mất, ngay lập tức!" Nghi phi ánh mắt ngoan độc không kém Nhu phi lúc này lạnh lùng đứng dậy nói.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Hoài Thai Phong Ba

Không tới một canh giờ sau, toàn bộ Thụy Tuyết quốc đều đã biết tin Ngất phi mang thai, không khí vui vẻ bao trùm khắp nơi, khắp hang cùng ngõ hẻm đều vang lên những tiếng chúc phúc. Dù Ngất phi có sinh tiểu hoàng tử hay công chúa thì đối với Thụy Tuyết quốc vẫn là một dấu hiệu tốt lành! Tuy nhiên, bên ngoài vui sướng là vậy nhưng trong nội cung thì các tần phi khác khi biết tin đều ghen tuông đến mờ mắt.

“Nhìn cái gì vậy?” Miên Miên trừng mắt nhìn Dạ Mị. Từ lúc hắn tới Tử Vân các thì toàn bộ cung nữ thái giám đều đã bị đuổi ra ngoài.

“Đang nghĩ xem tại sao thân thể của ngươi lại yếu ớt như vậy!” Dạ Mị hơi nhíu mày bộ dáng đang bận suy nghĩ.

“Yếu ớt? Ý ngươi là…?” Miên Miên nhìu mày hỏi, tên đại mãng xà này đang nói cái quái gì mà nàng nghe không hiểu.

“Ý nói là ngươi cũng quá dễ có thai đi, trẫm còn chưa có hưởng thụ đủ cơ mà!” Dạ Mị nhướn mày ôm lấy cánh tay vẻ không vui nói.

"Ngươi... ngươi vô sỉ! Ta cho ngươi biết, ta muốn phá thai, ta không muốn làm gà mẹ ấp trứng!” cứ nghĩ tới trong bụng nàng có một cái trứng rắn là nàng lại chịu không nổi mà, hắn còn dám châm chọc, quả thật là quá đáng a!

"Cái gì?" Dạ Mị nghe nàng nói mà lông mày nhíu chặt lại, nữ nhân ngu ngốc này mới nói cái gì? Muốn phá thai?

https://thuviensach.vn

“Cái gì là cái gì… ta muốn phá thai, ta mới không muốn sinh ra mang xà!” Miên Miên chu môi kháng nghị nhưng là âm thanh càng lúc càng nhỏ dần.

Dạ Mị cười lạnh: “Ngươi cho rằng ai cũng có thể mang thai tiểu hài tử của trẫm sao?”

“Ách… Ta đương nhiên biết, nhưng là ngươi nên tìm người khác đi, ta không thích hợp a. Thêm nữa, ta mới không thích rắn đâu, cho dù là ta sinh ra cũng vậy, cho nên ngươi nên đi tìm mấy nữ nhân kia của ngươi đi a!” Miên Miên vội vàng giải thích.

Dạ Mị nghe Miên Miên nói vậy liền đi tới nâng cằm nàng lên: “Trẫm đã lựa chọn ngươi, ngươi nhất định phải bình an sinh hạ hài tử, phải nhớ rằng đây là hài tử đầu tiên của trẫm!”

"Vì cái gì?" Miên Miên không vui nói nhỏ.

"Bởi vì ngươi không muốn a!" nói rồi lần nữa đứng thẳng dậy.

Miên Miên nhíu mày nhìn chằm chằm hắn: “Cái gì gọi là do ta không muốn a?”

"Trẫm nói cho nàng biết, trẫm rất thích làm những việc mà người ta không thích a, ví như nàng càng không muốn thì trẫm càng muốn làm cho nàng nguyện ý!”

“A, như vậy chẳng phải là biến thái quá sao? Ngươi khác đã không muốn ngươi vì sao còn muốn cưỡng cầu đâu này?” Miên Miên phi thường khó chịu phản bác lại, liền sau đó lại nói ra một câu khiến người nghe thật muốn xỉu mà: “Cái kia… ta đây nguyện ý vì ngươi mà sinh tiểu bảo bối, thật sự nguyện ý!” nói rồi ánh mắt nhìn Dạ Mị chờ mong hắn buông tha nàng.

https://thuviensach.vn

Dạ Mị ngược lại với ánh mắt mong chờ của nàng gật đầu cười nói: “Ngươi đã muốn sinh thì trẫm tất nhiên sẽ đồng ý rồi!” Nói rồi bày ra bộ dáng thấu tình đạt lý nhìn nàng.

"Ngươi... Ngươi đùa bỡn ta?" Miên Miên tức giận la lên.

"Hư, phải bình tĩnh, hài tử quan trọng hơn, kỳ thật trẫm làm như vậy là bởi vì yêu thích ngươi a!"

“Yêu thích?” Miên Miên nghe được hai chữ này lông mày không tự giác nhíu chặt lại, vì cái gì mà nàng cảm thấy hai chữ này rất chân thành a?

“Đúng vậy, rất thích, chỉ cần là thứ nàng muốn trẫm nhất định sẽ tìm về cho nàng, nếu như trên đời này không có thứ như vậy thì trẫm sẽ vì nàng mà tạo ra chúng!” nói rồi ôn nhu nhìn nàng dáng vẻ tươi cười mê người.

Khóe miệng Miên Miên không khỏi run rẩy, tên đại mãng xà này hôm nay uống lộn thuốc hay sao? Không, không giống uống nhầm thuốc mà giống như tới kỳ đi?

“Rất vui vẻ sao?” Dạ Mị cúi người, thâm thúy nhìn nàng như nhấn chìm nàng trong đôi mắt hắn.

“Ha ha…Chúng ta ở bên cạnh nhau không lâu, được ngươi yêu thích đương nhiên là tốt, nhưng sao ta vẫn cảm thấy có chút gì khác thường đâu này?” Miên Miên rốt cuộc cũng nói ra bất an trong lòng.

“Khác thường? Nàng không tin tưởng trẫm sao?” Dạ Mị có chút bi thương nhìn nàng.

“Không phải… ý ta là bệ hạ cũng có rất nhiều sủng phi a, như Nghi phi a, chẳng lẽ bệ hạ lại quên nàng nhanh như thế sao?” Miên Miên hừ lạnh trong lòng, xem ta thế nào xử lý cái tên sắc lang ngươi.

https://thuviensach.vn

"Ghen sao?" Dạ Mị đưa tay vuốt dọc sống mũi nàng trêu chọc.

Bị hắn vuốt ve trêu chọc khiến Miên Miên nổi da gà toàn thân, quả nhiên hôm nay hắn không được bình thường mà, chẳng lẽ thật sự động tình rồi? Hay nội tiết tố mất cân bằng a?

"Bệ hạ..." Miên Miên điệu bộ xấu hổ cười.

"Hử?" Dạ Mị nhướn mày khó hiểu.

“Ngài có phải hay không mỗi tháng cũng có vài ngày như vậy?” Miên Miên lấy hết dũng khí hỏi.

“Như thế nào, có phải vì trẫm tốt quá khiến ngươi nghi ngờ?” Dạ Mị không chút ngần ngại, trực tiếp nói ra suy nghĩ của nàng.

"Đúng!" Miên Miên gật đầu như gà mổ thóc.

“Ngất phi, nàng không cần căng thẳng như vậy, trẫm đối với nàng là thật lòng. Nếu nàng cứ muốn biết lý do thì trẫm cho nàng một lý do, là vì trước giờ trẫm chưa từng gặp qua nữ nhân nào ngốc nghếch mà khả ái như nàng, cho nên, nàng quả là báu vật để trêu đùa nha, thật sự rất thú vị! Thêm nữa, nụ cười của nàng thật sự rất đẹp a!” nói rồi cười tà ác nhìn nàng đắc chí.

“Ngươi… cái tên đại mãng xà này đi chết đi!” Miên Miên nghe hắn nói không nén được cơn giận cầm gối ném liên tục vào người Dạ Mị.

--- --------Hôm sau---- -------

"Nô tài (nô tỳ) tham kiến Nghi phi nương nương!" cung nữ thái giám Tử Vân các thấy Nghi phi đến liền đồng loạt hành lễ.

"Tất cả mọi người đứng lên đi!" Nghi phi mỉm cười nhìn đám cung nữ thái giám quì dưới đất mỉm cười nói.

https://thuviensach.vn

Từ khi Ngất phi mang thai tới nay Tử Vân các ngày nào cũng năm lần bảy lượt nghênh đón các cung phi tới thăm hỏi tặng lễ vật. Bất quá thì bọn cung nữ thái giám cũng nhận thấy là Nghi phi không giống với đám tần phi nịnh bợ kia, thêm vào đó nàng ta lại là sủng phi của bệ hạ nên dĩ nhiên đi đâu cũng được đãi ngộ tốt hơn.

"Tỷ tỷ đã đến?" Nghe Vô Tình thông báo, Miên Miên vội vàng từ phòng trong đi ra ngoài nghênh đón, biểu hiện vô cùng vui vẻ, đối với Nghi phi nàng lúc nào cũng có một mối thiện cảm hơn người.

“Muội muội như thế nào không ở trong phòng nghỉ ngơi mà lại ra đây?” Nghi phi rất tự nhiên nắm lấy bàn tay Miên Miên mỉm cười nói.

Miên Miên nghe vậy xấu hổ nói: “Không có việc gì… cũng không phải chuyện đại sự gì!”

“Như thế nào lại không phải chuyện đại sự? Đây chính là tiểu thái tử đầu tiên của Thụy Tuyết quốc nha!” nói rồi mỉm cười ấm áp nhìn Miên Miên.

Miên Miên lập tức bị nụ cười này của Nghi phi thu hút, nắm tay lôi kéo nàng vào trong phòng. Vô Tình sớm đã chuẩn bị trà, thấy các nàng vào thì vội vã châm trà dâng lên rồi cùng Tiểu Lam lui ra ngoài.

“Tỷ tỷ thân thể đã khá hơn nhiều chưa ạ?” Miên Miên kéo nàng ta ngồi xuống ghế lo lắng hỏi.

“Vẫn như cũ thôi!” Nghi phi có chút bất đắc dĩ nói.

“Tỷ tỷ đừng nản, ta tin tưởng người tốt như tỷ sẽ được trời phù hộ mà!” Miên Miên chân thành nói, không chờ Nghi phi phản ứng đã quay người lục lọi tìm kiếm rồi lôi ra một cái hộp lớn để trước mặt nàng ta.

“Đây là?” Nghi phi khó hiểu nhìn Miên Miên rồi lại nhìn cái hộp trên bàn.

https://thuviensach.vn

“Tỷ tỷ, đây là lễ vật muội tặng cho tỷ!” nói rồi mở hộp ra, cười ngây ngốc.

Nghi phi chỉ thấy trong hộp nào là Tuyết liên ngàn năm, lộc nhung,… không cần đoán cũng biết là của các tần phi tới thăm dâng tặng, nay Miên Miên lại lấy ra tặng cho nàng là có ý gì?

"Tỷ tỷ sao vậy? Không vui sao?" Miên Miên thấy nàng ta im lặng thì lo lắng hỏi.

“Tỷ tỷ tới thăm muội không có mang theo lễ vật, nhận lễ vật của muội như thế này có chút xấu hổ. Muội phải biết những lễ vật này đều rất trân quí không hề dễ tìm thấy đâu!” Nghi phi trong lòng nghi hoặc, chẳng lẽ nàng ta không biết những thứ này trân quí đến thế nào sao?

“Vật quí thì cũng phải dùng đúng thời điểm thì mới có giá trị, muội muội thân thể khỏe mạnh đâu cần tới những thứ này… Những thứ này xin tỷ tỷ nhận lấy, đừng khách khí với muội!” Miên Miên nắm tay nàng ta chân thành nói.

Nghi phi bị nàng làm cho ngây ngẩn cả người, nàng không biết Miên Miên thật sự đơn thuần hay là tâm cơ thực sự quá sâu?

“Tỷ tỷ, người đang suy nghĩ chuyện gì?” Miên Miên thấy nàng ta im lặng lại lo lắng hỏi thăm.

“Không, không có gì, chỉ là đang muốn ăn một chút trái cây thôi!” Nghi phi vội lảng tránh.

Miên Miên nghe vậy liền mỉm cười nói: “Muội có một ít trái cây ở đây, để muội đi lấy!” nói rồi hướng vào phòng trong chạy tới, Nghi phi thấy Miên Miên đi rồi liền vội vàng từ tay áo móc ra một túi gấm nhỏ, mở ra lấy một ít độc dược.

https://thuviensach.vn

“Đây rồi!” Miên Miên vẻ mặt hớn hở đi tới trước nàng ta đưa ra một quả lê nói: “Tỷ tỷ ăn đi!”

“Nhưng ta trước giờ chưa từng ăn cả vỏ bao giờ!” Nghi phi có chút chột dạ nói, mắt không ngừng liếc xuống gói độc trong tay.

“Không sao, muội giúp người gọt vỏ!” nói rồi hào hứng lấy dao ngồi xuống gọt vỏ lê.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Vì Sao Hại Ta ?

Nghi phi lúc này tâm trạng rất bất an, độc này chính là Nhu phi đưa cho nàng, chỉ cần uống phải thì dù chỉ một chút ít thôi cũng khiến người ta nặng thì chết bất đắc kỳ tử, nhẹ thì cả đời này không thể mang thai nữa. Lòng nàng thật hỗn loạn, rốt cuộc thì nàng nên làm thế nào đây? Có nên từ bỏ không?

“Nương nương!” Vô Tình kêu lớn khiến Miên hoảng sợ theo phản xạ thu tay lại.

“Làm sao vậy?” Miên Miên không khỏi nhíu mày nhìn Tiểu Lam bên cạnh nàng ta cũng đang thở dốc không ngừng.

“Xảy ra chuyện gì rồi Tiểu Lam?” Nghi phi cũng có chút nghi hoặc hỏi.

“Nương nương, Thái hâu… Thái hậu trở về rồi, bệ hạ lệnh cho các tần phi chuẩn bị nghênh đón người!” Tiểu Lam vừa thở vừa nói.

Nghi phi nghe vậy đứng bật dậy đầy kinh ngạc cùng khiếp sợ hỏi lại: “Thái hậu trở về rồi ư?”

“Thưa vâng! Bệ hạ đã đi ra trước nghênh đón rồi ạ!” Vô Tình nhìn Nghi phi cùng Miên Miên gật đầu đáp.

“Sao cơ? Đi đón trước rồi sao?” Miên Miên trong lòng khó hiểu, Thái hậu trở về thôi mà sao mọi người lại kinh ngạc thế kia?

“Nương nương nhanh chóng chuẩn bị đi ạ!” Vô Tình vội vã kéo Miên Miên đi tới bàn trang điểm bắt đầu sửa sang lại cho nàng.

https://thuviensach.vn

“Muội muội, vậy lát nữa chúng ta gặp lại sau!” Nghi phi nói rồi ưu thương nhìn gói độc dược Vô Tình vô ý làm rơi xuống của nàng lúc này, chẳng lẽ là ý trời không muốn nàng ta phải chết nên đã âm thầm giúp đỡ?

“Vâng, gặp lại tỷ sau!” Miên Miên cười nói. Nghi phi thấy thế vội vàng cùng Tiểu Lam rời đi.

Vô Tình sau khi chuẩn bị tốt cho Miên Miên xong liền lập tức kéo nàng tới điện Kim Loan, trên đường đi không ngừng nhắc nhở: “Nương nương, trước mặt Thái hậu người nhất định không nên nói nhiều quá, Thái hậu không phải là nhân vật đơn giản cho nên người…” Vô Tình nói tới đây thì bất chợt nhận ra mình không biết nên nói gì nữa.

“Cho nên cái gì cơ?” Thấy nàng ta ấp úng Miên Miên không khỏi hiếu kỳ.

“Lần này Thái hậu còn dẫn theo xà hậu tương lai về Thụy Tuyết quốc!”

“Xà hậu?” Miên Miên lập lại lời nàng ta rồi chợt hỏi: “Thụy Tuyết quốc không phải chưa lập hậu sao? Ở đâu ra bây giờ lại có một xà hậu?”

“Nữ nhân kia nghe nói là bà con thân thích của Thái hậu, từ nhỏ đã đi theo người. Thái hậu vì mấy năm trước thân thể Nghi phi hư nhược không thể sinh thái tử mới chuyển tới miếu sống, nàng ta cũng luôn ở bên cạnh nên Thái hậu đã sớm coi nàng ta như là xà hậu rồi. Lần này là vì tin người có thai nên mới quay trở lại, chỉ e là Thái hậu sẽ gây khó dễ cho người!”

“Chẳng lẽ vì sợ ta cướp mất vị trí xà Hậu sao?” Miên Miên cuối cùng cũng hiểu được ý của Vô Tình.

“Người hiểu được là tốt rồi. Nương nương về sau làm chuyện gì cũng nên cẩn thận một chút, Thái hậu so với Nhu phi thì còn thâm hiểm hơn nhiều!” Vô Tình nhắc nhở nàng, nàng ta ở trong cung nhiều năm như vậy đối với những người trong nội cung đã sớm hiểu rõ bản chất.

https://thuviensach.vn

“A, thật đáng sợ, ta đây có thể không cần đi không?” Miên Miên khẩn cầu nhìn Vô Tình.

“Không được, nếu người không đi thì Thái hậu sẽ cho rằng người vì mang thai mà tỏ ra cao ngạo, chắc chắn sẽ gây khó dễ không ít!”

Miên Miên nghe vậy chỉ có thể bĩu môi đi theo Vô Tình, nàng vốn chỉ là một cung nữ nhỏ nhoi vì sao lại bị cuốn vào tranh đấu nội cung thế này, thật là phiền toái a! A Tình luôn nhắc nhở nàng lòng người khó đoán, nhưng là nàng vẫn không thể thích ứng được với nơi này mà!

Đợi hai người tới được Kim Loan điện thì Dạ Mị cũng tất cả các tần phi, quan thần cũng đã đứng xếp hàng nghiêm chỉnh chuẩn bị nghênh đón Thái hậu hồi cung. Miên Miên dưới sự nhắc nhở của Vô Tình cúi người hành lễ cùng đại mãng xà. Dạ Mị cười cười với nàng rồi giữ nàng đứng bên trái của mình. Một màn này khiến Nhu phi đứng sau thật muốn thổ huyết mà.

"Đừng lo lắng!" Dạ Mị đưa tay ôm Nghi phi đang đứng bên phải nói nhỏ, hắn biết rõ nàng đối với Thái hậu đặc biệt sợ hãi.

"Bệ hạ..." Nghi phi đôi mắt tràn ngập lo lắng nhìn Dạ Mị, năm năm trước khi nàng nhập cung Thái hậu đối với nàng dường như không có hảo cảm, còn nói với nàng rằng mục đích đi miếu là một phần muốn cầu an cho thần dân Thụy Tuyết vương gia quốc, phần khác là mong nàng mau chóng chết đi!

"Đừng lo lắng!" Dạ Mị lần nữa ôm ngang người nàng đang run rẩy không ngừng đồng thời lại đưa mắt nhìn về Miên Miên bên trái không khỏi nhíu mày, nữ nhân ngốc này đang làm gì thế này?

Miên Miên giờ phút này đang ngáp ngắn ngáp dài, nước mắt cũng muốn trào ra rồi, thật là, nắng chết người ta rồi!

https://thuviensach.vn

"Nương nương..." Vô Tình nhận thấy Dạ Mị không vui thì vội kéo nhẹ góc áo nàng, Miên Miên liền nhìn Vô Tình nói nhỏ: “A Tình, ta rất mệt a, sao Thái hậu vẫn chưa đến?”

Vô Tình nghe vậy mồ hôi thi nhau rớt xuống, nhẹ giọng nhắc nhở nàng: “Nương nương xin cố gắng, ngàn vạn lần đừng nói lung tung kẻo tai vách mạch rừng!”, phải biết rằng ở nơi này mọi hành động đều bị người khác cho là sai trái mà gây khó dễ.

Miên Miên nghe vậy chỉ bĩu môi nhìn phía trước, lại đột nhiên cảm thấy đỉnh đầu có ánh mắt đang nhìn mình nhịn không được ngước lên thì thấy Dạ Mị đang nhíu mày nhìn nàng, Miên Miên cười khổ trong lòng, nàng có làm gì sai sao?

Thấy nàng cúi đầu đứng thẳng lưng rồi Dạ Mị mới đưa mắt nhìn về phía trước.

Nhu phi đứng sau nắm chặt tay, móng tay đều đã đâm vào da thịt, vị trí kia vốn vẫn là của nàng nhưng hôm nay lại bị kẻ khác chiếm lấy, lão thái bà kia lại còn dẫn nữ nhân chết tiệt kia về chọc tức nàng. Xà hậu? Đó là của nàng, bất luận kẻ nào cũng đừng hòng chiếm đoạt!

“Hồi bẩm bệ hạ, Thái hậu đã về đến!” Đức công công cúi người noi, vừa dứt lời đã nghe một loạt tiếng hô vang của đám thái giám: “Thái hậu nương nương giá lâm!”

Một cỗ xe xa hoa cực điểm xuất hiện ở phía xa, phía sau là một cái kiệu nhỏ hơn nhưng không kém phần lộng lẫy. Miên Miên quì trên mặt đất nhìn về phía đội ngũ rồng rắn kia mà không khỏi bực mình, đây không phải nói là ở miếu sao, vì cớ gì lại khoa trương ghê tởm thế này?

Ngoại trừ Dạ Mị, tất cả những người có mặt toàn bộ đều quì xuống hô lớn: “Chúng thần tham kiến Thái hậu nương nương! Nương nương thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế!”

https://thuviensach.vn

Dạ Mị tiến lên phía trước, thái giam đứng bên vội nhấc rèm xe lên. Dạ Mị cúi người lên tiếng: “Nhi thần thỉnh an mẫu hậu!” nói rồi đưa tay về phía trước, Thái hậu cười cười đưa tay cho hắn đỡ xuống kiệu. Thái hậu quả nhiên là Thái hậu! Vẻ ngoài bà ta chỉ giống như thiếu phụ 30 tuổi mặc dù đã quá bốn mươi tuổi.

“Nhi thần thỉnh an mẫu hậu!” Dạ Phong từ phia sau đẩy xe đẩy lên thỉnh an.

“Thần nhi có phải đã ngược đãi Dạ Phong không? Tại sao lại gầy thế này?” Thái hậu nhíu mày nhìn Dạ Mị.

"Vân nhi tham kiến bệ hạ, bệ hạ Vĩnh Phúc!" nữ tử trong kiệu nhỏ phía sau cũng đã xuống kiệu đến trước Dạ Mị thỉnh an.

"Miễn lễ!" Dạ Mị mỉm cười, nâng tay Thái hậu: “Mẫu hậu, các nàng đều đang đợi thỉnh an người!” nói rồi nhìn về phía đám cung phi đang quì.

Thái hậu hừ lạnh một tiếng đi tới, Dạ Phong bất đắc dĩ nhún vai, vì cái gì mà nhiều năm đến thế vẫn cố chấp như vậy kìa? Lôi Ảnh thấy thế vội bước tới giúp Dạ Phong đẩy xe.

"Thái hậu nương nương thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế!" mọi người lần nữa hô lên.

“Được rồi! Tất cả đứng lên đi!” Thái hậu vẻ lười biếng nói.

Đám cung phi, đại quan, thái giám cung nữ vội đứng dậy, Dạ Mị nâng tay bên phải nói: “Mẫu hậu, đây là Nghi phi, Nhu phi, Mai phi người đều đã biết rồi ạ!”

Ba phi tử bị hắn gọi tên vội vàng hành lễ. Thái hậu lạnh nhạt trừng Nghi phi khiến Nghi phi vội vã cúi đầu, rồi lại đưa mắt nhìn Nhu phi, bà ta thừa

https://thuviensach.vn

biết Nhu phi có dã tâm muốn bảo tọa xà Hậu nên lạnh lùng lừ mắt cảnh cáo khiến Nhu phi xấu hổ gượng cười.

Miên Miên lúc này đây chỉ mong là đại mãng xà chết tiệt kia đừng có bao giờ gọi tên nàng a, nàng không muốn…

“Nghe nói Ngất phi mang thai, nàng nào là Ngất phi?” Thái hậu lạnh lùng hỏi.

“Ngất phi, còn không mau thỉnh an Thái hậu?” Dạ Mị nhíu mày nhắc nhở nàng, nữ nhân ngốc này tốt nhất hôm nay đừng phạm sai lầm!

Miên Miên nghe vậy vội đưa mắt nhìn lên, nhưng là người bên cạnh Thái hậu khiến nàng sững người vì kinh ngạc, Miên Miên theo bản năng tiến lên nắm lấy cánh tay nàng kia lớn tiếng hỏi: “Ngải Vân, tại sao lại là ngươi? Ngươi vì sao lại ở chỗ này?”

Tất cả mọi người có mặt đều bị nàng hù cho ngây ngẩn cả, Ngất phi lại biết xà hậu tương lai sao?

“Ngươi là ai?” Nàng kia đột nhiên bị Miên Miên nắm lấy thì có chút bối rối hỏi lại.

“Ngươi tại sao lại phải hại ta? Vì cái gì phải hại ta?” Miên Miên thoáng chốc nước mắt đầy mặt, mãnh liệt lay lay cánh tay nàng ta đem mọi ủy khuất từ lúc tới xà quốc tới nay hét lớn: “Ta hận ngươi! Ngươi vì cái gì mà hại ta đến nông nỗi này, ngươi nói đi?”

“Đau, ngươi làm ta đau rồi!” Nữ tử kia không ngừng kêu lên.

Ngay lúc đó thì một cái tát vang dội khiến mọi người bị hù đến thót tim, một tát này khiến Miên Miên không tự chủ ngã trên đất may mà có Vô Tình chắn lưng hộ.

https://thuviensach.vn

“Cái này là tiện nữ nhân phương nào? Ngươi nói xem nàng ta đang làm cái gì? Người của ai gia mà cũng dám động vào sao? Thật to gan lớn mật!” Thái hậu giận tím mặt khiến mọi người có mặt lần nữa quì xuống.

“Mẫu hậu bớt giận!” Dạ Mị vội vã trấn an rồi nhìn đám lính xung quanh hét lớn: “Còn không mau đưa Ngất phi đi?”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Lập Nàng Làm Hậu

--- -------Tử Vân các---- -----

“Nương nương, người còn đau không?” Vô Tình giúp nàng xoa vết thương trên má lo lắng hỏi, trong phòng lúc này cũng chỉ còn mình nàng, các cung nữ thái giám khác đều đã lui ra ngoài làm việc. Các nàng vốn tưởng nương nương mang thai thì sẽ được Thái hậu yêu thích, có ai ngờ lại xảy ra chuyện hôm nay đâu, không khí Tử Vân các lúc này phi thường áp lực.

“Nương nương?” Vô Tình thấy khóe miệng nàng sưng lên mà nàng lại không hề có chút phản ứng nào thì có chút nghi hoặc. Nương nương cùng với nữ tử kia đã xảy ra chuyện gì sao? Vì cớ gì nương nương lại giật mình kinh ngạc đến vậy?

Ngải Vân, tuy nàng cũng cảm thấy nàng ta có khác với lúc trước nhưng trực giác cho nàng biết đó nhất định chính là Ngải Tử Vân các! Chỉ là, vì sao nàng ta lại tới đây? Thái hậu cùng với nàng ta có quan hệ như thế nào, tại sao lại làm như không biết nàng?

"Nương nương..." Vô Tình thấy Miên Miên bất động thì không khỏi lo lắng.

“A Tình, nữ nhân kia cũng tên là Ngải Vân đúng không?” Miên Miên đột ngột lên tiếng hỏi.

“Đúng vậy, nương nương!”

https://thuviensach.vn

“Ta có thể gặp nàng ta chứ?” Tâm trạng nàng lúc này không thể não bình tĩnh được, nàng nhất định phải xác định rõ Ngải Vân đó đến tột cùng là ai, liệu có phải Ngải Vân nàng quen không?

“Hiện tại chỉ e là không được ạ, người vừa mới thất lễ với nàng ta trước mặt Thái hậu, bây giờ muốn gặp chỉ sợ hơi khó, nhưng người yên tâm, ta tin bệ hạ sẽ cho hai người gặp mặt sớm thôi!” Vô Tình vẻ tươi cười nhìn nàng nói.

“Hắn sẽ làm vậy sao?”

“Nàng ta không phải xà hậu sao? Cho dù không phải xà hậu thì cũng sẽ là cung phi như người, sớm sẽ được gặp thôi! Tốt rồi, đừng suy nghĩ nhiều như vậy sẽ làm ảnh hưởng tới tiểu bảo bối nha, người nhất định phải chú ý nghỉ ngơi, hiểu chưa? Vô Tình trấn an nàng.

“n, ta nghỉ ngơi một lát!” nói rồi nằm lên giường nhắm mắt, kỳ thật nàng cũng muốn ngủ một chút để tỉnh táo suy nghĩ xem đến tột cùng là đã có chuyện gì xảy ra.

Vô Tình thấy thế mỉm cười đi ra ngoài, tuy nàng không rõ chuyện gì đã xảy ra nhưng theo biểu lộ của Miên Miên nàng cũng đoán được đôi chút, chắc chắn nữ tử kia đã làm chuyện gì không tốt, nàng chỉ lo lắng nàng ta sẽ gây khó dễ tới Miên Miên. Nhưng bất luận thế nào thì nàng cũng sẽ bảo vệ Miên Miên.

-------Trường Lạc cung------

“Ngươi nhìn xem phi tử ngươi sủng ái là cái dạng gì đây? Nữ tử không có giáo dưỡng như vậy cũng có thể tiến cung được sao?” Thái hậu giận tím mặt ngồi trên ghế phượng.

Nơi này là tẩm cung của Thái hậu, ngoại trừ Nghi phi, Nhu phi cũng với Dạ Mị, Dạ Phong cùng Ngải Vân thì tất cả những người khác đều đã bị

https://thuviensach.vn

đuổi ra ngoài.

“Ngất phi hôm nay có chút không thoải mái nên mới thất lễ như vậy ạ!” Dạ Mị nhìn nàng ta phân trần, giọng điệu không hề có chút trách cứ nào đối với thái độ của Miên Miên khi nãy.

“Không thoải mái? Ai gia xem chính là nàng ta không được dạy bảo nha? Ngươi có biết nàng đã làm tổn thương tới Vân nhi?” Thái hậu bắt đầu giọng điệu che chở rồi ai oán liếc qua Nghi phi cùng Nhu phi: “Thụy Tuyết quốc đúng là không thể một ngày không có xà hậu được, hậu cung này để cho hai ngươi quản lý như thế nào lại thành ra cái dạng này hả? Nữ nhân như vậy mà cũng có thể tiến cung sao?” Thái hậu lớn tiếng xét hỏi khiến cho Nghi phi sợ hãi không thôi, Nhu phi bên cạnh chỉ có thể cúi đầu im lặng.

Ngải Vân thấy thế thì vội vã lôi kéo cánh tay bà ta nũng nịu nói: “Thái hậu xin bớt giận, Vân nhi vừa mới về tới sao Thái hậu lại nổi giận đâu này? Kỳ thật Vân nhi thấy chắc là Ngất phi đã nhầm lẫn Vân nhi với ai đó rồi, Thái hậu đừng vì chuyện nhỏ này mà nóng giận mà khiến mọi người lo lắng không vui!” nói rồi nở nụ cười ngọt ngào nhất có thể.

Thái hậu nghe nàng ta nói vậy rất hài lòng xoa đầu nàng ta cười nói: “Vân nhi luôn thiện lương như vậy ai gia sợ con sẽ thiệt thòi!”

“Như thế nào như vậy được ạ, người suy nghĩ nhiều quá rồi Thái hậu!” nói rồi lại cười rộ lên.

Nhu phi thấy một màn như vậy không khỏi cười lạnh, có Thái hậu bảo vệ ai còn dám tổn thương nàng ta đây?

"Mẫu hậu, nhi thần cũng nghĩ nhất định Ngất phi đã nhận lầm người, nàng bình thường không giống như vậy, người độ lương sẽ không so đo với nàng, đúng không?” Dạ Phong mỉm cười nhìn bà ta nói.

https://thuviensach.vn

"Phong nhi!" Thái hậu quăng cho Dạ Phong ánh mắt trách cứ hắn đã xen vào, bà ta bất đắc dĩ cười cười, ai bảo cả hai đều là con của bà đâu!

“Thần thiếp quản lý không nghiêm, xin Thái hậu trách phạt!” Nghi phi vội vã quì xuống noia, Nhu phi thấy vậy cũng nhanh chóng quì xuống bên cạnh.

“Được rồi, đứng hết lên đi!” Thái hậu không kiên nhẫn nói, Nghi phi cùng Nhu phi nghe vậy vội vã đứng lên.

“Ai gia không muốn nói nhiều nữa. Hoàng nhi, lần này ai gia trở về là muốn con lập Vân nhi làm hậu!” Thái hậu cuối cùng cũng không vòng vo mà nói ra mục đích chính của mình.

Nghi phi, Nhu phi nghe vậy không tự giác đưa mắt nhìn nhau rồi cùng nhìn về Ngải Vân ngồi gần Thái hậu.

“Thái hậu, Vân nhi còn nhỏ, Vân nhi không muốn phải rời xa Thái hậu!” nói rồi thẹn thùng đỏ mặt, bộ dáng đáng yêu nhu thuận như thế nhưng trong mắt Nhu phi thì lại vô cùng chướng mắt. Qủa nhiên là một nữ nhân có tâm cơ, không nghĩ tới ngoài Nguyễn Miên Miên kia lại còn xuất hiện một hòn đá cản đường này.

“Mẫu hậu, chuyện này nhi thần cần phải suy nghĩ thêm!” Dạ Mị không hiểu vì sao khi Thái hậu nhắc tới chuyện lập hậu nàng trong đầu của hắn lại hiện lên gương mặt đơn thuần kia.

“Còn phải suy nghĩ nữa sao? Vân nhi tốt như vậy con đi đâu tìm ra a?” Thái hậu không vui phản bác lại.

“Lập hậu không phải là chuyện nhỏ!” Dạ Mị lạnh lùng nói, ý nhắc nhở Thái hậu đây là chuyện do tự bản thân hắn quyết định không ai có thể can thiệp vào!

https://thuviensach.vn

Thái hậu thấy vậy cũng không biết nên nói gì hơn, bà đâu phải không biết rõ tính tình của Dạ Mị, “Được rồi! Dù sao lần này ta trở về cũng không có ý định đi đâu, nhưng là nếu ai dám khi dễ Vân nhi thì cho dù là ngươi ta cũng sẽ không bỏ qua!”

“Mẫu hậu nghỉ ngơi trước, tối nay hoàng nhi có tổ chức yến hội mừng người trở về!” nói rồi cúi ngươi chuẩn bị rời đi.

“Hoàng nhi nhanh như vậy đã muốn rời đi sao?” Thái hậu hiển nhiên có chút không vui nói, Vân nhi vừa mới trở về, hắn chẳng phải cần tâm sự với nàng sao?

“Thần nhi còn nhiều việc cần giải quyết, thỉnh mẫu hậu thông cảm!” nói rồi nhìn Nghi phi cùng Nhu phi nói: “Các ngươi cũng theo trẫm trở về!”

“Thần thiếp vâng lệnh!” Nghi phi cùng Nhu phi vội đứng lên đáp.

"Được rôi! Hoàng nhi có việc thì cứ đi, Dạ Phong lưu lại cùng mẫu hậu trờ chuyện!” Thái hậu nhìn Dạ Phong nói.

Trên đường rời khỏi Trường Lạc cung, Dạ Mị phân phó cho Nghi phi, Nhu phi về nghỉ ngơi, còn hắn thì hướng tới Tử Vân các đi tới.

“Nô tài (nô tỳ) tham kiến bệ hạ, bệ hạ vĩnh phúc!”, cung nữ thái giám Tử Vân các thấy hắn tới vội vã quì xuống thỉnh an trên mặt không dấu nổi vui mừng, nguyên lai bệ hạ vẫn còn nghĩ tới nương nương của bọn họ a.

“Ngất phi phi đâu?”

“Hồi bẩm bệ hạ, nương nương đang ở phòng trong nghỉ ngơi ạ!” Vô Tình vội đáp.

Dạ Mị chỉ ừ một tiếng rồi trực tiếp đi vào phòng trong, vừa vén màn trướng lên đã thấy nàng yên tĩnh ngủ trên giường nên cũng chậm rãi ngồi

https://thuviensach.vn

xuống cạnh giường nhìn nàng say ngủ. Dạ Mị cũng không hiểu tại sao khi thấy gương mặt phấn hồng kia lại có thể khiến lòng hắn ấm áp, vừa định đưa tay vuốt tóc Miên Miên thì lại thấy nàng nhíu mày.

“Không muốn, không muốn… Ngải Vân, đừng hại ta…không muốn a!” Miên Miên thân thể không ngừng run rẩy, giật mình tỉnh dậy.

“Miên Miên! Miên Miên! ” Dạ Mị vội vàng ôm lấy vai nàng gọi nhỏ.

Miên Miên ngây ngốc nhìn Dạ Mị rồi đột nhiên nhào vào lòng hắn lớn tiếng khóc.

“Ngoan! Có trẫm ở đây không ai có thể khi dễ nàng!” Dạ Mị nhẹ vỗ lưng nàng trấn an.

“Ô ô, đại mãng xà, ta sợ, ta sợ lắm!” Miên Miên tại ngực hắn khóc lóc thương tâm không thôi, từng chuyện trong quá khứ lũ lượt kéo đến, nàng đối xử tốt với nàng ta như vậy sao nàng ta có thể nhẫn tâm hại nàng. Cứ tưởng rằng có thể lãng quên mọi chuyện thì đột nhiên nàng ta lại xuất hiện khuấy lên bất an trong nàng… vì sao?

“Ngoan, không phải sợ!” Dạ Mị lần nữa nhẹ giọng trấn an nàng, trong lòng không khỏi nghi hoặc, vì sao nàng lại sợ Ngải Vân đến vậy?

Được một lúc, Miên Miên cũng đã trấn định lại ngước mắt nhìn Dạ Mị nói: “Có thể hay không để ta gặp nàng ta một lần?”

“Ngươi không phải sợ nàng ta sao?” Dạ Mị hiếu kỳ hỏi.

“Có một số chuyện ta muốn hỏi nàng ta!” Miên Miên nhìn hắn chân thành, những chuyện này nếu không biết rõ ràng thì nàng sẽ bất an cả đời.

“Yến hội tối nay ngươi đi cùng trẫm, trẫm sẽ để cho hai ngươi gặp nhau. Nhưng là ngươi phải đáp ứng trẫm không thể lại thất lễ như khi nãy, nếu

https://thuviensach.vn

không Thái hậu sẽ không bỏ qua cho ngươi, hiểu không?" Dạ Mị ân cần dặn dò.

"n!" Miên Miên vội vàng gật đầu, tối này nàng nhất định phải tận dụng cơ hội để tìm hiểu tất cả mọi chuyện.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Nhận Lầm Người

--- -----Yến hội cung đình---- -----

Trên đài một bóng dáng màu đỏ hấp dẫn ánh mắt mọi người, phong thái ưu nhã xinh đẹp tựa thiên tiên mà kỹ thuật nhảy quả nhiên là trời phú mà. Ngồi trên ghế cao, Thái hậu nhếch miệng thỏa mãn cười.

Toàn bộ các cung phi mỹ nữ có mặt đều không khỏi than phục, quả là vũ điệu thần tiên mà, hoàn hảo đến mức khiến các nàng phải ganh tị. Nghi phi ánh mắt ưu thương nhìn lên đài, rốt cuộc cũng có người so với nàng còn tuyệt mỹ hơn sao?

Nhu phi đưa mắt thoáng liếc Nghi phi, xem ra nàng ta không còn hữu dụng nữa rồi, quân cờ tiếp theo có lẽ cũng quyết định được rồi! Nhu phi nhìn lên bóng dáng màu đỏ trên cao không khỏi cười lạnh, một hòn đá ném hai chim, chiêu này quả nhiên lợi hại nhất mà!

Các quan đại thần phía dưới không ngừng nghị luận, đại khái đều khen nữ tử trên đài được Thái hậu dạy bảo khôn khéo lại có phong phạm đích thị thích hợp để làm hậu. Nàng ta đi theo Thái hậu nhiều năm như vậy chắc chắn đã học được nhiều điều để quản lý hậu cung.

Dạ Mị nhìn lên đài không hề có chút xúc cảm nào chỉ chăm chú nhìn Miên Miên ngồi bên cạnh. Hắn không hiểu vì sao đối với nàng không muốn rời xa, cũng không biết vì sao chỉ cần thấy nàng ưu thương thì hắn sẽ khó chịu, thấy nàng vui vẻ cười đùa hắn cũng sẽ vui. Có lẽ, hắn sớm đã yêu thích nàng sâu đậm nếu không thì sao khi bắt gặp nàng cùng đệ đệ tình qua

https://thuviensach.vn

ý lại lại nổi giận mà ép buộc nàng. Vì cái gì mà lòng hắn lúc nào cũng cảm thấy bất an?

Một lúc sau, Ngải Vân kết thúc vũ điệu, tiếng vỗ tay không ngớt vang lên khiến Thái hậu vui đến nỗi mắt cũng híp lại thành đường chỉ nhìn Dạ Mị, "Hoàng nhi, Vân nhi múa rất đẹp có đúng không?" nói rồi đưa mắt lườm Miên Miên bên trái đầy trào phúng.

Dạ Mị không nói gì mà chỉ mỉm cười gật đầu, ca vũ vẫn được tiếp tục, các dại thần lần chúc rượu mừng Thái hậu trở về!

"Hoàng nhi, điều ai gia nói ngươi đã suy nghĩ xong chưa?" Thái hậu nhịn không được hỏi.

"Mẫu hậu, chuyện này không gấp!" Dạ Mị không muốn nhanh như vậy lại lập nàng ta làm hậu, còn nữa, hắn căn bản cũng không muốn lập nàng làm hậu.

Ngải Vân lúc này đã thay đổi cung trang đi lại, Thái hậu liền gọi nàng ta tới hẫu rượu Dạ Mị. Ngải Vân đỏ mặt thẹn thùng nâng ly rượu tới trước Dạ Mị nói: "Bệ hạ, Vân nhi kính người một ly, chúc người mỗi ngày đều vui vẻ!"

"Vân nhi có tình!" Dạ Mị mỉm cười uống rượu Ngải Vân dâng.

Ngải Vân thấy vậy mỉm cười rót thêm rượu đưa tới trước mặt Nghi phi nói: "Tỷ tỷ, Vân nhi không hiểu chuyện, về sau mong được tỷ tỷ chỉ dẫn thêm, ly rượu này Vân nhi mời tỷ!"

Nghi phi nhíu mày có chút khó chịu, thân thể nàng cơ bản không thể uống được rượu, chỉ cần một ít cũng khiến nàng khó thở, nhưng là Thái hậu đang lạnh lùng nhìn nàng, nàng thật sự không biết phải làm sao cho phải, ly rượu trên tay rung lên không ngừng.

https://thuviensach.vn

Dạ Mị thấy vậy định ngăn cản thì Miên Miên đã đứng dậy đi đến bên cạnh Nghi phi, hành động này của nàng khiến Dạ Mị ngây ra.

"Vân cô nương, thân thể tỷ tỷ không được tốt nên không thể uống rượu, ly này ta thay tỷ tỷ uống!" nói rồi trực tiếp lấy ly rượu trên tay Ngải Vân uống cạn một hơi.

"Ngất phi, ngươi thật to gan, đây là Vân nhi kính Nghi phi, ngươi tại sao lại có thể làm như vậy? Ngươi chẳng lẽ muốn địa vị của nàng ta sao?" Thái hậu vốn có thành kiến nay lại càng ghét bỏ Miên Miên hơn.

Miên Miên nghe vậy quì xuống nói: "Thái hậu, ngự y đã từng nói qua thân thể tỷ tỷ tuyệt nhiên không thể uống rượu!"

"Hử? Nàng ta không uống mà ngươi lại uống thay, ngươi có ý gì?" Thái hậu lạnh lùng nói.

"Miên Miên chưa bao giờ có ý nghĩ tính toán chuyện gì, Nghi phi đối với Miên Miên rất tốt nên Miên Miên muốn thay tỷ tỷ uống ly rượu này, Thái hậu muốn trách phạt thì chỉ cần trách phạt mình nô tỳ là được rội!" nói rồi cúi đầu chờ phạt, thân thể không kiềm chế được run rẩy.

"Ngươi..."

"Mẫu hậu, Ngất phi nói đúng đấy ạ, thân thể Nghi phi không thể uống rượu được, chẳng lẽ người ở miếu mấy năm đã quên chuyện này rồi sao?" Dạ Mị ngắt lới Thái hậu nói.

Thái hậu nghe vậy không biết nói gì chỉ có thể hừ mạnh một tiếng rồi tiếp tục nhìn về sân khấu.

"Muội muội ổn chứ?" Nghi phi vội vàng đỡ Miên Miên đứng dậy. Tâm trạng nàng lúc này thật hỗn loạn, nàng rốt cuộc đã hiểu vì sao Dạ Mị lại say

https://thuviensach.vn

mê Miên Miên như vậy, chỉ vì nàng ta đơn thuần, thiện lương không hề tính toán so đo.

“Muội muội, cảm ơn ngươi!” Nghi phi cảm kích nói, Tiểu Lam ở bên cũng bỏ đi hiềm khích mà nhìn Miên Miên với ánh mắt cảm kích không thôi.

“Tỷ tỷ, người lại khách khí rồi. Tỷ tỷ yên tâm, ta nhất định sẽ hảo hảo bảo hộ người!” Miên Miên mỉm cười nói, tuy nàng rất sợ chết nhưng nàng biết rõ đạo lý người đối với ta tốt thì ta tất nhiên không thể bỏ mặc người!

Nghi phi xót xa trong lòng, lời nói cùng hành động của Miên Miên khiến nàng cảm thấy mình thật xấu xa.

Dạ Mị tuy không quay người lại nhưng cũng đã nghe thấy lời Miên Miên nói. Nàng vẫn chính là ngốc như vậy, rõ ràng là sợ chết mà lại không để ý tới nguy hiểm mà đắc tội với Thái hậu, nhưng đây chính là điểm hắn yêu thích nơi nàng.

“Vân nhi thật hâm mộ hai người, nếu Vân nhi có được một tỷ muội tốt như vậy thì chết cũng không đáng tiếc!” nói rồi lọ ra vẻ hâm mộ vô cùng.

Miên Miên nhìn chằm chằm vào nàng ta, cũng gương mặt này, sẽ là Ngải Vân kia sao? “Vân cô nương là người ở nơi nào?” Miên Miên nhịn không được hỏi.

“Vân nhi từ nhỏ đã lớn lên cạnh Thái hậu, cụ thể như thế nào thì Vân nhi cũng không biết rõ!” nói rồi nở nụ cười sáng lạn nhìn Miên Miên ngây thơ hỏi: “Ngất nhi chẳng lẽ biết Vân nhi sao?”

“Ngươi cùng một người ta quen đúng là lớn lên rất giống nhau!” Miên Miên vẫn không rời mắt khỏi nàng ta nói.

https://thuviensach.vn

“Như vậy sao? Trên đời này thật sự có người lớn lên cùng Vân nhi giống nhau như vậy sao?” Ngải Vân vẻ mặt chờ mong nhìn Miên Miên hỏi.

“Nàng ta không phải người nơi này, ngươi chẳng phải từ nhỏ lớn lên bên cạnh Thái hậu sao?” Miên Miên vẫn không thể buông bỏ ý nghĩ nàng ta chính là Ngải Vân của thế kỷ 21.

“Đúng là như vậy a, Vân nhi là do Thái hậu nuôi lớn, mấy năm trước cùng Thái hậu nhập miếu cầu an, lần này cùng người trở về là vì nghe nói tỷ tỷ mang thai a!” nói rồi ánh mắt hâm mộ nhìn Miên Miên, nếu nàng cũng có một hài tử thì thật tốt a.

"Vân nhi?" Thái hậu khó chịu lên tiếng gọi.

“Ngất phi, ta qua bên kia trước nha, Thái hậu gọi ta rồi!”

“Như thế nào? Nhầm rồi sao?” Dạ Mị thấy nàng ủ rũ không khỏi hiếu kỳ hỏi.

Miên Miên chỉ nhỏ giọng nói: “Không phải nàng ta, các nàng không giống nhau!” nói rồi không khỏi thất thần, vì sao hôm qua cảm giác mãnh liệt đến thế hôm nay lại như không có gì hết?

“Được rồi! Xem ca múa đi!” Dạ Mị không muốn nàng suy nghĩ vẩn vơ liền trấn an.

“Bệ hạ, ta mệt, ta muốn về nghỉ ngơi trước!” nói rồi ánh mắt khẩn cầu nhìn hắn, nàng thật sự rất mệt a!

Dạ Mị khẽ gật xem nhưu đồng ý, Vô Tình thấy vậy liền tiến tới dìu nàng đi ra.

“Ngất phi sao lại không có ý tứ gì thế này, không chào đón ai gia trở về sao?” Thái hậu bất mãn cạnh khóe.

https://thuviensach.vn

“Mẫu hậu, Ngất phi có thai nên dễ mệt moit, người độ lượng thông cảm cho nàng!”

“Ai gia chẳng lẽ chưa có từng có hài tử sao, sao có thể yếu ớt như thế được?”

“Thái hậu, ngươi xem kỹ vũ đạo này a!” Ngải Vân ở bên vội lôi kéo tay bà nói sang chuyện khác.

Dạ Mị thấy thế cũng mỉm cười hướng mắt tới sân khấu!

--- ------

"Nương nương, chúng ta nên trở về thôi!" Vô Tình đi sau Miên Miên quanh hồ thấy nàng trên đường đi không nói một câu lo lắng nhắc nhở.

“A Tình, ngươi về trước đi, ta muốn yên tĩnh một chút!” Miên Miên vẫn không quay đầu nói.

Vô Tình thấy vậy đành cúi người lùi ra xa nhưng không có ly khai bờ hồ, nàng chỉ muốn giữ khoảng cách để không quấy rầy Miên Miên.

“Ngươi đang nghĩ gì mà thất thần vậy?” m thanh ôn nhu đột ngột truyền tới.

“Tuyết vương gia?” Miên Miên sửng sốt quay đầu nhìn Dạ Phong, không nghĩ tới hắn lại ở chỗ này.

"Ngươi đang suy nghĩ gì?" Dạ Phong nhìn về phía mặt hồ nhẹ giọng hỏi.

Miên Miên thở nhẹ một tiếng rồi trực tiếp ngồi bên bờ hồ, tiện tay giựt một túm cỏ, đưa qua đưa lại chẳng có mục đích: “Vương gia, người nó có thể hay không có người lớn lên lại giống nhau như đúc?”

“Ngươi là đang nói tới Ngải Vân kia sao?” Dạ Phong trực tiếp nói.

https://thuviensach.vn

“Vương gia, có thật nàng từ nhỏ đã lớn lên bên cạnh Thái hậu sao? Còn có, nàng ta trước giờ trông đều như vậy sao?” Đây chính là khúc mắc lớn nhất trong lòng nàng lúc này.

“Đúng vậy, nàng ta từ trước tới giờ đều như vậy!” Dạ Phong thành thật nói.

Miên Miên nghe vậy có chút thất thần, “Có lẽ ta đã nhận nhầm người rồi!” nói rồi thở dài cúi đầu bứt cỏ.

“Nhớ kỹ điều này, nếu ngươi muốn bình an ở trong cung này thì nữ nhân này người không nên trêu chọc tới. Cho dù có hoàng huynh bảo vệ thì ngươi cũng không thể may mắn tránh hết được các âm mưu chốn nội cung!” Dạ Phong chân thành nhắc nhở nàng.

Miên Miên nghe vậy ôn nhu nhìn hắn cảm động, có chút mất mát, Tuyết vương gia vì sao phải đối với nàng tốt như vậy? Bọn họ đã thật sự bỏ lỡ nhau rồi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Ta Thích Ngươi!

--- ------Hôm sau---- ------

Vô Tình mới sáng sớm đã nói cho Miên Miên hay là đêm qua Dạ Mị ở lại chỗ của Ngải Vân đồng thời cũng đã phong cho nàng ta tước hiệu Đổng phi, tin này khiến Miên Miên cảm thấy có chút hít thở không thông, thậm chí bụng nàng cũng vì bị kích thích mà đau cuộn lên. Chuyện gì thế này? Đại mãng xà lập phi có liên quan gì tới nàng đâu? Vì cớ gì lòng của nàng đau quá?

“Nương nương, người sao rồi?” Vô Tình thấy biểu hiện khác lạ của nàng thì lo lắng không thôi.

Miên Miên đưa mắt nhìn nàng ta cố nén đau mỉm cười: “Không có, không có việc gì…”

“Nương nương, phu quân của người không phải người thường mà là vua của Thụy Tuyết quốc!” ý tứ muốn nàng nên bình tĩnh chấp nhận việc hắn lập phi, rồi im lặng không biết nói gì hơn để an ủi nàng.

Miên Miên cũng không nói gì thêm, nàng không phải là không hiểu, thế nhưng nàng cũng không thể ngăn cảm giác đau lòng này, vì cái gì nàng lại như thế này đâu?

“Nô tỳ tham kiến bệ hạ!”, từ bên ngoài truyền đến tiếng cung nữ thỉnh an liền ngay sau đó Dạ Mị xuất hiện tại cửa phòng trong, Vô Tình thấy hắn liền cúi người thỉnh an.

https://thuviensach.vn

“Các ngươi đều lui ra đi!” Dạ Mị phất tay rồi trực tiếp đi tới cạnh giường.

“Sớm như vậy mà đã rời giường rồi sao? Hôm nay cảm thấy trong người thế nào?” Dạ Mị nhìn nàng cười nói.

Miên Miên nhìn bộ dáng tươi cười của hắn mà không khỏi xót xa, mấy ngày nay nàng rốt cuộc làm sao vậy, vì sao lại đau lòng vì hắn, chẳng lẽ chỉ vì hắn đối với nàng sủng ái sao? Hay vì hắn là cha của hài tử trong bụng nàng?

“Làm sao vậy? Có chỗ nào không thoải mái?” Dạ Mị nhìn bộ dạng ủ rũ của nàng không khỏi lo lắng.

Miên Miên nghe vậy liền lắng sang vấn đề khác: “Bệ hạ, người có phải rất dễ dàng yêu thích một nữ nhân không?” chắc là vậy rồi, nếu không thì soa hắn có thể đến với nữ nhân khác nhanh như vậy, chẳng lẽ đàn ông ai cũng thế sao?

“Hử? Nàng nói vậy là có ý gì?” Dạ Mị nâng khuôn mặt nhỏ nhắn đang thất thần của nàng lên hỏi.

“Không…không có gì!” Miên Miên xấu hổ cười. Nàng không thể để đại mãng xà biết bản thân quan tâm tới hắn, càng không thể để cho hắn biết hình như nàng đã bắt đầu thích hắn rồi.

Dạ Mị nghe thế liền đoán ra được ý nàng, nhẹ giọng hỏi: “Nàng đang nói tới việc đêm qua trẫm sủng hạnh Đổng phi sao?”

Miên Miên chỉ cúi đầu không nói gì nhưng là gương mặt thoáng đỏ đã bán đứng nàng.

Dạ Mị thấy nàng e thẹn không khỏi cười lớn vươn tay ôm nàng vào lòng nói: “Trẫm tối qua đúng là có ở chỗ nàng ta nhưng cái gì cũng không làm

https://thuviensach.vn

hết!”, Dạ Mị ôn nhu giải thích khiến Miên Miên không khỏi kinh ngạc.

“Không… không có thị tẩm sao? Nhưng là nếu không thì tại sao lại phong hiệu Đổng phi phi đâu?” Miên Miên nghi hoặc hỏi.

“Hử? Là ai nói nhất định phải thị tẩm mới có thể phong phi? Trẫm hậu cung hơn ba ngàn mỹ nữ chẳng lẽ cũng phải thị tẩm hết bọn họ sao?” nói rồi cười lớn nhìn nàng.

Mặt Miên Miên vì câu nói này của hắn mà phút chốc đỏ rần, “Ngươi… ngươi vì sao không sủng hạnh nàng?” Miên Miên cho rằng dù là Ngải Vân của hiện tại hay Ngải Vân của thế kỷ 21 thì người nào cũng vô cùng xinh tươii diễm lệ.

“Không thể khác, trẫm có thử qua nhưng là trong đầu chỉ có hình dáng của một nữ nhân ngốc nghếch khác, trẫm phải làm sao bây giờ?” Dạ Mị nhìn nàng ôn nhu nói.

Miên Miên nghe vậy mặt càng đỏ hơn bao giờ hết. Đối với người chưa từng yêu qua như nàng thì những lời nói của hắn hệt như mật ngọt. Tuy trước kia có ghét hắn nhưng ở chung nhiều ngày nàng có thể cảm nhận được hắn đối với nàng là chân thành, mà nàng cũng đã là nữ nhân của hắn rồi thì cũng nên tiếp nhận mà yêu thương hắn.

"Đang suy nghĩ gì?" Dạ Mị khẽ nhéo mũi nàng hỏi.

“Mị, ta thích ngươi!” Miên Miên ngước đôi mắt trong veo nhìn hắn cười nói.

Nụ cười ngọt ngào, xưng hô thân mật khiến Dạ Mị ngây người trong giây lát, sau đó hắn lại lần nữa ôm nàng vào lòng. Nguyên lai tình yêu thật sự kỳ diệu, nguyên lại tư vị lo lắng cho nhau là như thế này… tình yêu hóa ra lại ngọt ngào nhu vậy!

https://thuviensach.vn

--- ---- Hai tháng sau---- ----

“Tỷ tỷ, sức khỏe của người có khá hơn chút nào không?” Miên Miên không nhớ được đây là lần thứ bao nhiêu nàng tới nơi này, càng khiến cho nàng khổ sở chính là sức khở Nghi phi ngày càng yếu dần mà nàng lại không thể làm gì để nàng ta thoải mái hơn.

“Bụng muội đã lớn vậy rồi, đừng ngày nào cũng lại đây thăm ta nữa!” nghi nằm trên giường yếu ớt nhìn về phía bụng Miên Miên nội tâm thập phần lo lắng. Bụng của nàng càng lớn thì nguy hiểm sẽ càng cao hơn.

“Muội không sao, muội sẽ đi tìm Vương ngự y, nhất định hắn sẽ nghiên cứu ra tân dược cho tỷ!” Miên Miên lôi kéo tay nàng ta lo lắng nói.

“Miên Miên, tỷ tỷ biết rõ bệnh tình của mình mà. Muội nghe ta nói, chỉ còn một tháng nữa là muội hạ sinh rồi, từ nay đến ngày đó muội nhất định phải cẩn trọng ngàn vạn lần không thể pham sai lầm, càng không nên đi trêu chọc các tần phi khác, hiểu không?” Hai tháng này, nàng đã hiểu rõ tính tình Miên Miên, nàng thật sự rất thiện lương, sẵn sàng nhường Dạ Mị cho nàng để nàng vui vẻ, còn vì nàng tranh đoạt những thứ tốt nhất, chỉ là nàng thật sự rất lo lắng, liệu nàng có thể ngăn cản Nhu phi cùng những phi tần khác không?

“Tỷ tỷ, ngươi đừng nói nhiều như vậy mệt người, ta hiểu mà!” Miên Miên nhìn Nghi phi hít thở khó khăn, sắc mặt ngày càng trắng thì lòng nàng thêm xót xa.

“Tốt, tỷ muốn muội phải bình an hạ sinh tiểu bảo bối, biết không?” Nghi phi suy yếu nói.

“Sẽ mà, sẽ bình an!” Miên Miên gấp gáp nói, sợ Nghi phi vì nói nhiều mà tổn hao sức khỏe.

“Bệ hạ gần đây vẫn còn bận rộn sao?” Nghi phi mỉm cười hỏi.

https://thuviensach.vn

“n, bệ hạ gần đây có nhiều việc cần xử lý cũng rất ít khi đến chỗ của ta, đại khái cũng liên quan tới việc của Đổng phi, muội nghe nói Thái hậu đang đốc thúc bệ hạ!”

“Đúng rồi, muội và Đổng phi dạo này thế nào?

“Cũng không có gì, nàng cũng không có nguyện ý nhận ta làm tỷ, nhưng không sao, ta có tỷ tỷ là đủ rồi!” nói rồi lôi kéo cánh tay Nghi phi bắt đầu làm nũng.

“Nha đầu ngốc này!” Nghi phi ôn nhu cười.

“Ngất phi nương nương, nương nương ta cũng mệt mỏi rồi, người để nàng nghỉ ngơi thôi, người cũng nên nghỉ ngơi sớm để giữ sức khỏe cho tiểu bảo bối a!” Tiểu Lam mỉm cười nói. Hai tháng này nàng cũng đã bỏ qua mọi thành kiến với Miên Miên ngược lại đối với nàng ngày càng tốt hơn. Nhưng thấy Nghi phi suy yếu nàng không thể không nhắc nhở.

Miên Miên nhìn Nghi phi dịu dàng nói: “Tỷ tỷ, ngươi hảo hảo nghỉ ngơi, ngày mai muội lại tới thăm tỷ!” nói rồi giúp nàng đắp lại chăn, dưới sự giúp đỡ của Vô Tình chậm rãi rời đi.

Chủ tớ hai người vừa đi, Nghi phi gắng gượng ngồi dậy, Tiểu Lam thấy vậy vội vàng đến đỡ nàng nói: “Nương nương, người như thế nào lại không nằm nghỉ ngơi?”

Nghi phi thở dài, “Tiểu Lam, ta không có thời gian nữa rồi!” nói rồi ưu thương nhìn về phía bà con xa, nước mắt bỗng chốc chảy dài.

“Từ trước tới nay ta cứ tưởng rằng mình là người tốt nhất nhưng từ khi gặp Miên Miên ta mới nhận ra rằng thế giới này vẫn còn nhiều người khả ái, tốt đẹp hơn ta. Nàng khiến cho ta thật xấu hổ nhưng cũng giúp ta thấy được rằng phi tử cũng có thể đối tốt với nhau, cho ta cảm nhận được tình yêu thương chân chính!” nói rồi nở nụ cười hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

"Nương nương..." Tiểu Lam không khỏi lo lắng, nương nương hôm nay thực sự rất lạ.

“Tiểu Lam. Miên Miên chỉ còn một tháng nữa là sinh?”

“Đúng vậy ạ!’ Tiểu Lam gật đầu xác nhận

“Chỉ sợ kho chỉ ta mà các phi tử khác cũng không đợi được nữa rồi!” thanh âm nàng nặng nề rơi xuống.

"Nương nương..." Tiểu Lam vội cầm lấy tay nàng nói: "Nương nương, người yên tâm, Tiểu Lam sẽ không để họ tổn thương tới Ngất phi, cho nên nương nương đừng lo lắng quá, người phải chú ý sức khỏe a!”

Nghi phi chỉ cười nhạt nói: “Ngươi không phải là đối thủ của các nàng, ta muốn trước khi chết có thể làm một vài điều có ích!”

"Nương nương..."

“Được rồi, ngươi ra ngoài trước đi, ta muốn nghỉ ngơi!” nói rồi liền nằm xuống. Tiểu Lam đắp chăn lại cho nàng rồi cũng lui ra ngoài.

Thấy Tiểu Lam đã đi, Nghi phi lại lần nữa ngồi dậy đưa tay lần dưới gối lấy ra một tờ giấy nhỏ vén chăn bước tới bên cạnh ngọn đèn nhỏ mở ra, trên tờ giấy chỉ vỏn vẹn vài từ ngắn gọn: “Ngày 14, giờ hợi, bên bờ hồ!” Nghi phi đem tờ giấy để trên ngọn lửa, nhìn tờ giấy cháy thành tro mà không khỏi thở dài, tin tức này nàng phải dùng rất nhiều minh châu quí báu mới có thể đổi được, các nàng đã không đợi được muốn động thủ rồi sao? Ngày mai chính là 14 rồi, nàng nên làm sao đây? Miên Miên, tỷ tỷ nhất định sẽ bảo vệ muội!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Lần Cuối Gặp Mặt!

Miên Miên ngủ một mạch không biết bao lâu, Vô Tình nhiều lần gọi nhưng nàng vẫn không thể nào tỉnh được, không biết có phải do tiểu bảo bối gây ra không mà nàng mệt mỏi không tả được. Từ lúc trời đổ con mưa nhỏ đêm qua đến nay, nàng ngủ không biết trời đất là gì.

“Nương nương, nên rời giường thôi, đã gần chiều rồi, tiểu bảo bối sẽ đói bụng mất!”

“n, không muốn…” Miên Miên ngáp ngắn ngáp dài ở trên giường lẩm bẩm.

“Nương nương, người đã ngủ suốt một ngày một đêm rồi, ngươi không ăn thì cũng phải nghĩ tới tiểu bảo bối chứ?” Vô Tình ngồi xổm bên giường nhắc nhở nàng.

Vô Tình nói đến ăn làm cho bụng Miên Miên sôi lên một trận, phi thường trùng hợp kháng nghị. Vô Tình nghe thấy bụm miệng cười nói: “Tiểu bảo bối cũng đồng ý rồi, người nên tranh thủ thời gian đi ăn thôi!” nói rồi giúp nàng sửa sang lại giường chiếu.

"A Tình, ta muốn ăn cháo!" Miên Miên vẫn đang nhắm mắt lẩm bẩm nói.

“Được, chỉ cần là người muốn ăn thì cho dù là thịt Long vương nô tỳ cũng sẽ đi lấy về cho người!” Vô Tình ở bên cười cười đem chăn mền xốc lên.

https://thuviensach.vn

“A Tình, ngươi chiều ta đến hư rồi!” Miên Miên nhìn Vô Tình dọn dẹp làu bàu nói.

“Người là chủ nhân của A Tình thì tự nhiên A Tình phải chiếu cố người rồi!” nói rồi ra ngoài chuẩn bị cháo cho nàng.

Miên Miên bộ dáng lười biếng uốn mình một cái nhìn ra trời thì thấy ánh chiều đã sắp buông, nàng như thế nào lại có thể ngủ lâu như vậy?

Một lúc sau, Vô Tình đem mọi thứ chuẩn bị chu đáo hết, thấy Miên Miên không nói gì thì có chút nghi hoặc hỏi: “Nương nương, người làm sao vậy?”

Có chuyện gì xảy ra? Vì lẽ gì mà ngực nàng khó chịu quá, loại cảm giác bất an lo lắng không thôi này khiến nàng lo lắng đưa tay vuốt bụng, là có chuyện gì xảy ra đây?

“Nương nương, cháo của người chuẩn bị xong rồi!” Vô Tình bưng chén cháo nóng hổi đưa đến trước mặt Miên Miên nói.

‘Không được rồi, ta nuốt không trôi!” Miên Miên áy náy nhìn nàng ta, vừa rồi nàng còn rất đói đấy nhưng bây giờ một chút cảm giác cũng không có mà duy chỉ có nỗi bất an không ngừng tăng lên, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

"A Tình, ngươi nói ta trong bụng là trứng rắn đúng không?" Miên Miên lắc lắc đầu muốn xua đi nỗi bất an trong lòng, cố tình chuyển qua vấn đề khác.

“Đúng vậy!” Vô Tình khó hiểu gật đầu.

“Là trứng rắn sao có thể động đậy đâu này?” Miên Miên có chút khó hiểu, mấy ngày nay nàng có cảm giác như bụng nàng đang động, cái này

https://thuviensach.vn

không phải là động thai chứ? Trong bụng nàng là trứng a, làm sao có thể động đậy được?

Vô Tình nghe vậy bất đắc dĩ cười nói," Nương nương, vấn đề này Vô Tình cũng không biết a!"

Miên Miên cười trừ, đúng vậy a, Vô Tình chưa có hài tử sao biết được đâu này?

"A Tình, chúng ta đi thăm tỷ tỷ a!"

Những ngày này Dạ Mị cũng không biết là bận rộn chuyện gì mà không tới thăm nàng, ngoại trừ tới thăm Nghi phi thì nàng chỉ có thể tìm tới Tuyết vương gia nói chuyện phiếm, cũng may ngày nào hắn cũng tới bụi cỏ lau nếu không thì nàng cũng không biết phải làm gì cho hết ngày.

"Trễ thế này rồi chúng ta tới sẽ quấy rầy Nghi phi nghỉ ngơi mất!" Vô Tình nhìn sắc trời nói.

"Thế nhưng ta đã đáp ứng ngày nào cũng đến thăm tỷ ấy. Hôm nay ta không tới ta sợ tỷ ấy sẽ lo lắng!"

"Được rồi, A Tình đi cùng người!" Vô Tình vội vàng dìu nàng đi đến Huyết tuyết hiên.

--- -----

"Chỉ còn ba canh giờ nữa là mọi trở ngại của Đổng phi đều có thể giải quyết rồi!" Nhu phi ở bên nịnh nọt nói.

Ngải Vân nghe vậy liền đứng dậy nói:"Nhu phi tỷ tỷ vì muội mà phải hao tổn tâm trí bày ra cục diện này thật có hảo ý mà?" nói rồi ý vị thâm trường nhìn Nhu phi.

https://thuviensach.vn

“Tỷ tỷ đây cũng là vì muội mà suy nghĩ thôi. Muội muội tuy có Thái hậu là chỗ dựa nhưng quyền lực cao nhất vẫn là bệ hạ đó. Đã hai tháng trôi qua mà bệ hạ không hề có ý định lập muội làm hậu đây không phải là muốn chờ Ngất phi hạ sinh thái tử rồi cho nàng ta làm hậu sao?” Nhu phi ở bên khích tướng.

Ngải Vân nghe vậy không khỏi hừ lạnh một tiếng, “Ai cũng có thể làm hậu, riêng nàng ta thì tuyệt đối không được!”

“Lần trước mẫu hậu gọi muội tới là có ý đốc thúc sao?”

“Đúng vậy, mẫu hậu hi vọng muội tranh thủ thời gian mà sinh cho Thụy Tuyết quốc một thái tử a!” Ngải Vân không kiêng kị nói.

Nhu phi than nhẹ một tiếng nhìn Ngải Vân lộ vẻ tiếc hận thay cho nàng ta, “Tỷ tỷ biết rõ muội không phải là không muốn sinh,trước kia tỷ tỷ cũng muốn có một hài tử của mình, nhưng là bệ hạ đã không muốn thì chúng ta có thể làm sao đây? Kỳ thực, trong lòng bệ hạ ngoại trừ Ngất phi còn có Nghi phi, nếu sức khỏe Nghi phi cho phép thì chắc chắn bệ hạ sẽ để cho nàng ta mang thai!” nói rồi đưa mắt liếc nhìn Ngải Vân sắc mặt trắng bệch bên cạnh.

“Nghi phi sớm muộn cũng sẽ chết vì bệnh tật, hiện tại chướng ngại lớn nhất chính là Nguyễn Miên Miên. Bệ hạ sủng ái nàng ta thì sao chứ, bổn cung vẫn sẽ có cách diệt trừ nàng ta!” nói rồi trong đáy mắt xuất hiện tia âm lãnh.

“Đúng vậy, Ngất phi độc chiếm sủng ái của bệ hạ mà không để ý đến nỗi thống khổ của chúng ta, người ngoài nhìn vào cứ tưởng chúng ta hạnh phúc nhưng có biết được nhất phẩm tần phi lại không bằng nhị phẩm đâu cơ chứ?” nói rồi trưng ra bộ mắt ảo não thập phần ưu thương.

“Ba canh giờ nữa thôi Nguyễn Miên Miên sẽ triệt để biến mất trên thế giới này. Ta muốn đích thân tiễn nàng ta xuống địa ngục, chỉ khi nàng ta

https://thuviensach.vn

chết rồi thì hạnh phúc của ta mới thực sự bắt đầu!" Ngải Vân ánh mắt ngoan độc tựa hồ như muốn tự tay xé nát Miên Miên mới hả giận.

Nhu phi nghe vậy chỉ cười cười phụ hoa, nhưng Ngải Vân không để ý tới sâu trong đáy mắt nàng ta lộ ra tia ngoan độc. Chỉ còn ba canh giờ nữa thôi, bổn cung sẽ mượn tay ngươi diệt trừ Nguyễn Miên Miên, sau đó… dĩ nhiên bổn cung sẽ diệt trừ ngươi!

-------Huyết Tuyết hiên-------

"Tỷ tỷ, ngươi thức sao?" vừa vào trong đại sảnh Miên Miên đã nhận thấy hôm nay Nghi phi không có ngủ, ăn mặc trông lại còn rạng rỡ hơn cả.

Nghi phi nhìn thấy Miên Miên tới thì có chút sửng sốt kéo tay nàng hỏi: "Muội sao lại tới đây?"

"Ta ngủ suốt một ngày trời vừa mới tỉnh dậy nên muốn đến thăm tỷ!" Miên Miên cười nói.

"Muội làm tỷ sợ quá, còn tưởng có chuyện gì xảy ra rồi nên tỷ đang định tới thăm muội đây!" Nghi phi vẫn chưa hết lo lắng nói.

Miên Miên nhìn Vô Tình đứng sau nói: "A Vô Tình, ta nói có đúng không, nếu ta không đến tỷ tỷ nhất định sẽ lo lắng mà!" nói rồi nhìn Nghi phi cười, "Tỷ tỷ hôm nay có khỏe hơn chút nào không? Như thế nào mà lại rời giường rồi?"

"n, hôm nay đã khá hơn nhiều rồi!" Nghi phi mỉm cười nói rồi lôi kéo tay nàng đi tới trước bàn đưa cho nàng một vật được đậy bằng một mảnh vải lụa, Miên Miên đưa tay lật miếng vải xuống hết sức kinh ngạc hỏi: "Kiwi? Tỷ tỷ như thế nào lại có trái kiwi này?" Nàng trước gửi vẫn thèm ăn trái này nhưng ở nơi này lại không hề thấy qua.

https://thuviensach.vn

“Loại quả này chỉ ở phiên bang mới có thôi, người dân Thụy Tuyết quốc không thích trái này nên không yêu cầu tiến cống, lần trước tỷ nghe muội nói tới nên sai người đi phiên bang mang về, muội có thích hay không?”

“Thích a, rất thích!” Miên Miên phấn khỏi nói, nàng muốn ăn kiwi lắm rồi.

“Thích là tốt rồi, ngàn vạn lần không thể ngược đãi con nuôi của tỷ a!” nói rồi nở nụ cười tươi rói, nhưng nội tâm nàng vạn phần thống khổ. Miên Miên, muội đã làm quá nhiều chuyện cho tỷ rồi, tỷ tỷ rốt cuộc cũng có thể vì muội mà làm một chuyện tốt.

"Tỷ tỷ, người đối với ta thật tốt!" Miên Miên không nhịn được ăn một miếng kiwi cười hì hì nói.

“Muội cũng gọi ta là tỷ tỷ rồi, ta không tốt với muội thì tốt với ai?” Nghi phi sủng nịch vuốt bụng nàng nói: “Nghĩa tử của ta, ngươi nhất định phải mạnh mẽ, lớn lên nhất định phải hơn người để bảo vệ nương của ngươi a!”.

“Muội đâu có kém vậy a, bây giờ thì tốt rồi, về sau nhất định giao hắn cho tỷ giáo dưỡng nha!’ Miên Miên cười lớn nói.

“Miên Miên…”

"Ách?"

“Cùng tỷ tỷ đi ngắm trăng được không?” Nghi phi đột nhiên đứng dậy hỏi.

“Được!” Miên Miên gật gật đầu dìu Nghi phi ra cửa lớn, nhìn trăng mà không khỏi cảm thán: “Oa, đêm nay trăng thiệt lớn a!”

“Đúng vậy, mai đã là mười lăn rồi, trăng sẽ còn tròn hơn nữa nha!” Nghi phi ngồi trên ghế làm từ đá mịn không nhịn được nói.

https://thuviensach.vn

“Ta hi vọng ngày này năm sau ánh trăng vẫn sẽ đẹp như vậy!” Nghi phi nhìn lên trời mà không nén nổi bi thương, có chút run rẩy nói.

“Đương nhiên rồi tỷ tỷ, ngày này sang năm ta còn muốn cùng tỷ ngắm trăng a, không, còn có nghĩa tử của người nữa nha!” nói rồi nhìn Nghi phi cười cười, nàng đơn thuần vẫn không biết rằng đây là lần cuối cùng gặp gỡ Nghi phi.

“Tốt!” Nghi phi gật gật đầu rồi lại đưa mắt nhìn ánh trăng trên cao nghĩ thầm, nha đầu ngốc, tỷ tỷ hi vọng ngươi đừng thiện lương mãi như vậy, trong chốn thâm cung này người thiện lương chắc chắn sẽ không có kết cục tốt, tỷ tỷ thật hi vọng ngươi có thể vì hạnh phúc mà nhẫn tâm một chút!”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Tâm Tư Tương Thông

Nghi phi có chút bất an, thấy thời gian ghi trên giấy cận kề, nàng đưa mắt nhìn Miên Miên kiên định nói: “Muội muội, ta hơi mệt muốn nghỉ ngơi một chút, muội cũng nên về nghỉ ngơi thôi!” nói rồi đứng dậy nhìn Miên Miên mỉm cười.

Miên Miên vội vã đứng dậy nhìn nàng áy náy: “n, tỷ tỷ nghỉ ngơi cho tốt, muội ngày mai lại tới thăm người. Hôm nay bệ hạ cũng hẹn gặp ta bên bờ hồ, thật không biết là muốn làm gì nữa?” nói rồi nhún nhún vai bất đắc dĩ, đại mãng xà đã lâu rồi không tới gặp nàng hôm nay lại thần thần bí bí hẹn ra thật là làm nàng hết cách mà.

"Bệ hạ hẹn muội?" Nghi phi có chút kinh hãi, trực giác cho nàng biết đây chính là mưu kế của Nhu phi để dụ Miên Miên ra, thật không ngờ nàng ta dám giả danh bệ hạ, quả là nữ nhân tâm cơ sâu nặng mà.

“Đúng vậy a, không biết là định chơi trò gì đây nữa!” nói rồi nhún nhún vai.

“Miên Miên, ngươi nghe ta nói, ta biết ngươi sẽ khổ sở nhưng là đêm nay bệ hạ sẽ không đến đâu, người nói với ta là muốn đi tìm Thái hâu thương nghị, ngươi đừng đến đó!” Nghi phi vội ngăn cản, vô luận thế nào nàng cũng không thể để Miên Miên đến đó được.

“Như vậy sao? Được rồi, dù sao muội cũng có chút lười không muốn đi!” Miên Miên cười nói, dù sao dạo gần đây tieur bảo bối cũng rất huyên náo, nàng cũng không có tâm trạng dạo chơi.

https://thuviensach.vn

“n, vậy muội về nghỉ ngơi sớm chút, đừng bạc đãi nghĩa tử của ta!” Nghi phi ôn nhu cười nói.

“Muội biết rồi, tỷ tỷ cũng nghỉ ngơi sớm, đừng có chỉ nói ta mà bản thân mình lại không chú ý tới nghỉ ngơi!” Miên Miên nũng nịu lôi kéo tay Nghi phi cười nói.

“n, đã biết!” Nghi phi ôn nhu cưới kéo tay nàng, giây phút ly biệt này thật sự làm lòng nàng đau xót, biết có còn gặp lại nhau nữa không?

“Vậy tỷ tỷ, người nghỉ ngơi a!” Miên Miên dặn dò rồi cũng Vô Tình quay người về tẩm cung.

“Miên Miên…” Nghi phi nhịn không được gọi.

“Làm sao vậy, tỷ tỷ?” Miên Miên ngoái đầu nhìn Nghi phi rồi lần nữa đi tới trước mặt nàng cười hỏi.

“Ngươi quên cái này!’ nói rồi đưa rổ kiwi tới trước mặt nàng.

“Ha, tỷ xem trí nhớ của ta tệ chưa?” Miên Miên cười ngây ngốc nhận lấy rổ kiwi từ Nghi phi đưa cho Vô Tình đằng sau.

“Vậy tỷ tỷ, ta đi trước!”

Nghi phi mỉm cười gật đầu nhưng là tay nàng vẫn không muốn buông ta, ngay tại lúc Miên Miên khó hiểu thì Nghi phi nhịn không được nói: “Miên Miên, muội nhớ rõ nhất định phải sống tốt, hảo hảo sinh hạ và nuôi dưỡng tiểu bảo bối, phải vì hạnh phúc của mình và bảo bối mà đừng thiện lương quá, tỷ không muốn muội bị người khác khi dễ lợi dụng!” Nghi phi thật mong muốn những lời này Miên Miên sẽ ghi nhớ và làm theo.

“Tỷ tỷ, người làm sao vậy?” Miên Miên tựa hồ như đã nhận ra điểm khác thường không khỏi nhíu mày lo lắng hỏi.

https://thuviensach.vn

“Không, không có việc gì, nhanh về nghỉ ngơi đi!” Nghi phi sợ bị nàng phát giác mỉm cười tiễn nàng.

“n, được rồi!” Miên Miên dưới sự giúp đỡ của Vô Tình lẫn nữa quay người đi.

Đợi khi bóng dáng chủ tớ hai người khuất dạng rồi Nghi phi mới trở vào phân phó Tiểu Lam để cho nàng yên tĩnh rồi trực tiếp đống cửa lại ngồi trước bàn trang điểm bắt đầu vấn tóc, chuẩn bị quần áo, đem gối nhét vào trong bụng cho giống Miên Miên rồi lặng thinh ngồi bên cửa sổ chờ thời gian tới.

--- ------

“Ngươi chắc nàng sẽ đến?” Đổng phi thấy thời gian tới rồi mà vẫn chưa thấy bóng dáng Miên Miên thì có chút mất kiên nhẫn.

Nhu phi thấy vậy đi tới trước nàng ta cười cười nói: “Muội muội phải kiên nhẫn a, tỷ tỷ như thế nào lại lừa ngươi đâu? Tỷ còn mong muội làm hậu để bảo hộ tỷ a!” nói rồi cười nịnh nọt.

“Ngươi có gan dám gạt ta sao?” Ngải Vân hỏi vặn.

“Tất nhiên là tỷ tỷ không có lá gan lớn như vậy rồi, muội muội là người mà Thái hậu yêu thích nhất, tỷ còn chưa có muốn chết không rõ nguyên nhân đâu!”

Ngải Vân nhìn Nhu phi lạnh lùng nói: “Ngươi biết là tốt rồi! Bổn cung cảnh cáo ngươi nếu ngươi dám lừa ta thì ta cũng có thể làm ngươi biến mất không ai hay biết!” nói rồi âm lãnh cười.

“Muội muội, tỷ như thế nào có thể lừa muội đâu, tỷ còn chờ muội mộng đẹp thành hiện thực mà bảo vệ tỷ, cho tỷ một vị trí xứng đáng trong nội

https://thuviensach.vn

cung mà!” Nhu phi bày ra bộ dáng như một con chó trung thành với chủ không ngừng nịnh nọt Ngải Vân.

“Ngươi hiểu là tốt!” Ngải Vân thấy bộ dáng của nàng ta như vậy không khỏi cười khẽ.

"Đổng phi nương nương, nương nương chúng ta đối với ngài cũng là một lòng tận tâm a, Tiểu Linh có thể dùng đầu mình để cam đoan!" Tiểu Linh thấy chủ tử của mình bị nghi ngờ thì nhịn không được đứng ra nói.

“Câm miệng, ở đây không có chuyện cho ngươi xen vào!” Nhu phi vội quát lớn nhưng trong nội tâm đã đem Đổng phi nguyền rủa trăm vạn lần.

“Được rồi, đừng cái nữa, chờ lát nữa nếu Ngất phi không tới thì bổn cung sẽ tính sổ cả hai người các ngươi!” Ngải Vân thấy càng nàng diễn trò thì không kiên nhẫn khoát tay nói, chủ tớ Nhu phi chỉ là quân cờ của nàng, một khi giải quyết xong Miên Miên thì các nàng cũng chẳng còn chút giá trị nào.

Nhu phi nghe nàng ta nói vậy trong mắt không khỏi lóe lên tia ngoan độc, nàng liếc Tiểu Linh, Tiểu Linh hiểu ý gật gật đầu. Kế hoạch đã được chuẩn bị rất kỹ lưỡng, đêm nay nàng nhất định phải một mũi tên chết hai nhạn.

“Nương nương, Ngất phi đến rồi!” Tiểu Linh nhỏ giọng nói. Ngải Vân nghe vậy liền núp vào trong bóng tối nhìn về phía xa cười lạnh, “Nàng ta tưởng bệ hạ tìm thật sao, sa mặt cũng đeo, thần thần bí bí rất đẹp a!” Ngải Vân châm chọc cười nói.

“Muội muội nói rất đúng, nàng ta tưởng mình tuyệt thế giai nhân hay sao mà lại đeo mạng thế kia, nàng ta căn bản không bằng một ngón chân của muội muội!” Nhu phi cười cười nịnh nọt.

https://thuviensach.vn

“Được rồi, đừng nhiều lời nữa, mau tránh đi!; Ngải Vân vội vã lên tiếng ngăn cản nàng ta nói hươu nói vượn mà hỏng việc.

Nghi phi vẫn tiếp tục đến gần chỗ hẹn, lúc này đây nàng rất bình tĩnh, vẫn biết một bước đi là một bước nguy hiểm nhưng điều đó với nàng đâu còn ý nghĩa gì nữa, ở lúc sắp chết mà còn có thể giúp Miên Miên tránh được một kiếp này thì nàng chết cũng không tiếc nuối.

“Ngươi không phải nói chủ nhân ngươi trung thành với ta sao? Hiện tại bổn cung cho ngươi một cơ hội biểu lộ lòng trung thành của ngươi!” Ngải Vân nói rồi nhét vào tay Tiểu Linh vào con dao nhỏ, “Cái này bổn cung lấy từ trong tẩm cung của Ngất phi!”, Tiểu Linh thông minh liền hiểu ra ý nàng, dao này lấy từ chỗ Ngất phi thì nếu nàng ta chết cũng coi là tự sát mà không chết thì cũng không ai dám hoài nghi đến nàng ta.

Tiểu Linh bình thản cầm lấy con dao nói: “Tiểu Linh sẽ không làm Đổng phi thất vọng!” nói rồi đưa mắt liếc Nhu phi, thấy nàng khẽ gật dầu mới nhẹ nhàng đi tới chỗ “Ngất phi”.

Miên Miên cũng Vô Vô Tình đang trên đường trở về Tử Vân các, nhưng là nàng vẫn cảm thấy có chuyện gì đó không ổn cho lắm, đến tột cũng là ở đâu thì nàng lại không nghĩ ra, loại cảm giác này làm nàng khó chịu cùng bất an không thôi.

“Nương nương, ngươi như thế nào lại đứng lại?” thấy nàng đứng im thì Vô Tình không thể không lo lắng hỏi.

“Ách, không có gì!” Miên Miên bối rối nói.

“Đúng rồi nương nương, Nghi phi nói gì với người khi nãy mà ta thấy người không được tập trung?” Nàng và Tiểu Lam đứng cách chỗ hai nàng nói chuyện khá xa dĩ nhiên không nghe được rồi.

https://thuviensach.vn

“Không có gì, chỉ là nhắc nhở ta nghỉ ngơi cho tốt thôi. Đúng rồi, ta phải mang trái này tới chỗ Tuyết vương gia!” Miên Miên đột ngột như nhớ ra điều gì nói gấp.

“Được, ta đi cùng người!” Vô Tình vội nói. Lúc mới được Miên Miên mang về nàng vẫn chấp nhất xưng là nô tỳ này nô tỳ nọ liền bị Miên Miên giận dữ la mắng cho đến khi nàng sửa lại xưng hô mới thỏa mãn mỉm cười.

“Không cần, ta cũng không phải lần đầu tiên tới đó, còn sợ ta lạc đường sao? Đúng rồi, ta đi lâu sẽ đói bụng, ngươi về chuẩn bị một ít đồ ăn đi, ta nói chuyện với Tuyết vương gia xong sẽ về ngay, ta rất thích thức ăn do ngươi nấu nha!” Miên Miên lối kéo tay Vô Tình cười ngây thơ.

"Không cần, ta lại không là lần đầu tiên đi, ta còn sợ ta đi ném ah, đúng rồi, ta đi dạo một vòng đều có chút đói bụng, ta làm tốt hơn ăn a, ta cùng với Tuyết vương gia trò chuyện một hồi sẽ tới, ngươi cũng biết, ta tựu ưa thích ăn ngươi nấu đồ vật" liên tục lôi kéo tay của nàng ngu ngơ cười cười.

“n, vậy ta làm cơm xong sẽ tới bảo người!” Vô Tình khẽ cười nói.

“Biết rồi!” nói rồi phất phất tay nhằm hướng bụi cỏ lau đi tới. Vô Tình thấy nàng khuất sau góc rõ mới đi về Tử Vân các, đêm nay nàng muốn làm nhiều món ngon cho Miên Miên, cả ngày hôm nay nàng ta đã không ăn gì rồi!

Miên Miên đem hai trái kiwi bỏ vào ống tay áo chuẩn bị cho Tuyết vương gia một trận kinh hỉ, nhưng là khi nàng vừa tới gần bụi cỏ lau ngực của nàng bỗng đau dữ dội, cơn đau này khiến nàng không thể nào đi tiếp được, trực tiếp ngồi xổm rên mặt đất chờ cơn đau qua đi, trong đầu nàng phút chốc hiện ra những hình ảnh khiến nàng kinh hãi.

Miên Miên cố gắng đứng dậy bước đi, nhưng kỳ quái là nàng không bước tới bụi cỏ lau mà nhằm hướng ngược lại đi tới bờ hồ.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Ta Muốn Giết Ngươi!

Miên Miên không hiểu vì sao mình lại đi tới bờ hồ, tiềm thức nàng không cho phép nàng dừng lại, vì vội vã mà bụng nàng đã có chút đau đớn, nhưng là nàng vẫn không có dừng lại.

Đợi đến khi nàng tới gần Yên hồ thì cảm giác bất an càng lớn hơn. Bây giờ nàng mới hiểu tại sao hồ này lại có tên là Yên hồ, không khí ở đây tĩnh lặng đến u ám, Miên Miên mang theo nghi hoặc cũng đau đớn tiến sâu vào, thấy chung quanh không một bóng người Miên Miên đang định quay lại thì một thanh âm rất nhỏ truyền tới, tuy nhỏ thôi nhưng khiến Miên Miên không khỏi run lên, cước bộ tăng nhanh tiến lại gần.

"Van cầu ngươi... Van cầu ngươi cứu nương nương a, cầu van ngươi..."

“Không cần cầu, hai ngươi đều phải chết!”, giọng nói âm lãnh vang lên khiến giọng nói của người kia bị lấn át hẳn, Miên Miên trong vô thức vội chạy lại.

"Dừng tay!" Miên Miên không hiểu vì sao mình lại hét lên như vậy, nàng cơ bản chưa kịp nghĩ gì đã lao cả người tới.

Miên Miên đột nhiên xuất hiện khiến cho cả Ngải Vân lẫn Nhu phi sững sờ. Miên Miên thấy các nàng kinh ngạc nhìn mình cũng không mấy ngạc nhiên, theo ánh mắt Nhu phi nhìn xuống đất khiến nàng vô thức đưa tay bịt miệng để tránh la lên. Trên mặt đất là một mảng máu lớn. Tiểu Lam nằm bất động trên vũng máu, mà bên cạnh đó bóng dáng đang thở gấp kia khiến cho nàng không tài nào kìm được nước mắt.

https://thuviensach.vn

“Ngốc…nha đầu ngốc!” Ngực Nghi phi đã nhuộm đỏ hồng nhưng nàng vẫn nở nụ cười ngọt ngào khó nhọc nói.

Miên Miên thoáng cái nhào tới nâng nàng ôm vào lòng khóc nóc không ngừng: “Tỷ tỷ, ngươi đây là…” nhìn Nghi phi kiểu tóc, quần áo đều mặc giống mình khiến Miên Miên không kìm được nước mắt, nàng đây là chết thay sao?

“Không phải đã nói muội đừng tới rồi hay sao? Nhanh…đi đi…đi mau…”

"Muốn đi? Đã đến đây rồi thì cũng bỏ mạng lại đi!” Ngải Vân lạnh lùng nói.

“Tỷ đã biết trước rồi đúng không? Vì sao đã biết mà không nói cho bệ hạ?” Miên Miên căn bản không nghe lọt lời Đỏng nói, gương mặt ngập nước mắt nhìn Nghi phi đau khổ hỏi.

“Bệ hạ sẽ tin tưởng sao? Thêm nữa, không có chứng cứ cũng không có cách nào xử lý các nàng, chỉ cần tỷ chết thì các nàng có muốn trốn cũng trốn không thoát, như vậy muội và tiểu bảo bối có thể bình an rồi, chỉ là… tội cho Tiểu Lam rồi!” nói rồi ưu thương nhìn Tiểu Lam trong vũng máu, nha đầu này tìm không thấy nàng mới chạy tới đây, liên lụy nàng rồi…

Miên Miên nhìn qua Tiểu Lam không kìm nổi kêu lên: “Ai bảo tỷ tỷ làm vậy, muội không cho phép…tỷ tỷ, người nói ta ngốc nhưng người mới là người ngốc nhất, ta mang tỷ đi tìm ngự, tỷ sẽ không sao đâu…” Miên Miên cố gắng đỡ Nghi phi, đây là tỷ tỷ tốt nhất của nàng ở thế giới này, nàng không thể để Nghi phi chết được. không thể!

"Không... Tỷ không được rồi, đáp ứng tỷ tỷ…không được quá thiện lương, muội nhất định phải dũng cảm mà sống tiếp…nhất định phải hoàn trả gấp trăm lần những kẻ dám khi dễ ngươi!” nói rồi vô lực ngã xuống, đôi

https://thuviensach.vn

mắt chậm rãi nhắm lại. Miên Miên khóc nức nở, lời cuối cùng vẫn là lo lắng cho nàng sẽ bị người ta ức hiếp.

“Tỷ tỷ…. tỷ tỷ…” Miên Miên cứ vậy ôm Nghi phi trong lòng lớn tiếng khóc, nàng không muốn, không muốn Nghi phi phải chết…

“Ngươi không cần quá thương tâm bởi vì ngươi sẽ nhanh chóng gặp lại nàng ta thôi!” Ngải Vân lạnh lùng nói.

Miên Miên oán hận nhìn nàng ta hét lớn: “Là ngươi giết tỷ ấy?”

“Sai, chính là ngươi giết nàng ta, bởi vì mục tiêu của chúng ta chính là ngươi! Nàng là chết thay cho ngươi!” Ngải Vân lạnh lùng nói.

“Vì cái gì? Vì cái gì muốn giết ta?” Miên Miên sắc mặt nhìn nàng ta chất vấn.

Ngải Vân liếc Nhu phi nói: “Ngươi tránh mặt một chút, ta có chuyện muốn nói với nàng ta!”

Nhu phi gật đầu rồi lui người đi ra xa, nàng ta vốn cũng đang định tìm cớ rút lui cơ hội này làm sao mà lại để mất được, nhất định lát nữa thôi nàng ta sẽ khiến cả hai người đó đi cùng Nghi phi.

Ngải Vân chờ Nhu phi đi khuất rồi mới lạnh lùng nhìn Miên Miên, “Nguyễn Miên Miên, ngươi thật không nhận ra ta?”

Miên Miên ngây người không ngờ nàng lại hỏi vấn đề này, đôi mắt ngập nước khó hiểu nhìn Ngải Vân.

“Ta không nghĩ mạng của ngươi lại lớn như vậy, rớt xuống vách núi vẫn có thể xuyên việt tới nơi này lại còn gã cho loài rắn ngươi ghét nhất, như thế nào, bây giờ không còn thấy rắn là muốn ói rồi sao?” nói rồi cười trào phúng nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

“Ngải Vân? Là ngươi?’ Miên Miên kinh hô, thật là nàng ta sao?

“Như thế nào? Không tin nổi? Chẳng phải lần trước quả quyết lắm hay sao, sao lại phủ nhận? Là ta diễn kịch giỏi hay là ngươi quá ngu ngốc đi?” Ngải Vân cười cười đưa tay phủi bụi trên áo.

"Ngươi..."

“Ngươi biết ta ghét nhất điều gì ở ngươi không? Chính là ngươi lúc nào cũng do dự, nếu ngươi một mực kiên định ta chính là Ngải Vân thì Nghi phi sẽ không phải chết oan. Là ngươi ngu xuẩn hại chết nàng!” nói rồi khinh thường cũng châm chọc nhìn Miên Miên.

“Ta khiến ngươi chán ghét đến độ muốn đẩy ta vào chỗ chết sao? Ta đối với ngươi luôn là thật tâm!” Miên Miên nhìn Ngải Vân gương mặt lạnh tanh không có chút tình cảm có chút đau xót.

“Ngươi tốt với ta là tự ngươi ngu xuẩn, ta có bao giờ coi ngươi là bạn bè, cùng lắm chỉ là một bảo mẫu miễn phí thôi, biết không? Ngươi nhìn dáng vẻ của ngươi xem, xuyên qua cũng không khá hơn chút nào sao? Ta thật không hiểu vì cái gì ngươi xấu như vậy cũng có thể có được hạnh phúc, ta so với ngươi diễm lệ hơn người vì sao bệ hạ lại không để ý tới ta? Ngươi đúng là khắc tinh của ta mà, cho nên để có được hạnh phúc thì ngươi nhất định phải chết!” Ngải Vân hung dữ nhìn nàng nói.

“Ngươi đúng là ma quỉ!” Miên Miên nghiến răng nghiến lợi nhìn nàng ta uất hận.

"Ma quỷ cũng tốt, mà nữ thần cũng thế, chỉ cần có thể có được hạnh phúc ta sẽ không từ bất cứ thủ đoạn nào. Ông trời đã cho ta thoát khỏi cái chết mà cuyên đến đây, cho ta gặp được một nam nhân tuấn mỹ chứng tỏ rằng ta xứng đáng được hưởng hạnh phúc này. Cho dù hắn là xà thì ta cũng không ngại, chỉ cần Ngải Vân ta vừa ý thì đừng hòng ai có thể chiếm đoạt

https://thuviensach.vn

được, bất luận kẻ nào dám đối đầu với ta thì đều phải chết!” Ngải Vân lạnh lùng nhấn mạnh những từ cuối cùng.

Miên Miên nghe nàng ta nói vậy thì cười cay đắng: “Nguyên lai là ngươi chán ghét ta như vậy, ngươi ghen ghét vì ta luôn có được hạnh phúc còn ngươi thì không. Vẻ ngoài ngươi đẹp đẽ thì sao? Tâm địa rắn rết như vậy mà cũng muốn có được hạnh phúc sao? Hôm nay cho dù ngươi giết ta thì Dạ Mị cũng nhất định không yêu một người độc ác như ngươi!” lần đầu tiên Miên Miên lạnh lùng với nàng ta như vậy, kể từ giờ trở đi tình bạn dối trá kia đã chết rồi!”

“Vấn đề này thì ngươi có thể yên tâm, chỉ cần ngươi chết rồi thì hắn nhất định sẽ yêu thương ta!” Ngải Vân tự tin nói.

Đúng lúc này thì Tiểu Linh chạy tới bên cạnh nàng ta nói nhỏ: “Đổng phi nương nương, bệ hạ và Thái hậu đang đến, rất nhanh sẽ đến đây!”

Ngải Vân gật gật đầu, Tiểu Linh thấy nàng ta gật đầu thì lần nữa chạy đi. Ngải Vân nhìn Miên Miên vẫn nức nở dưới đất lạnh lùng nói: “Ta quên không nói cho ngươi biết là ta thông hiểu ngũ hành bát quái nên mới có thể từ thế kỷ 21 mà đi tới đây, không nghĩ cái thân thể này lại có giá trị lớn như vậy. Còn nữa, ta vẫn luôn nghi hoặc về thái độ của Nghi phi đối với ngươi nên đã bói một quẻ, quả nhiên là người quen nha. Ngươi còn nhớ người chị chết đuối khi ngươi còn học tiểu học không?” Ngải Vân lạnh lùng cười cười, bộ dáng giống như đang chờ xem hài kịch.

Miên Miên không khỏi kinh ngạc, ‘Ngươi…ý ngươi nói nàng chính là chị gái ta sao?”

“Đúng vậy, nàng chính là chị gái chết đuối ở thế kỷ 21 của ngươi a! Nàng cũng xuyên qua nha, nhưng là do tuổi còn nhỏ nên không có nhiều ký ức về thế kỷ 21. Nàng ta với người ngu ngốc giống nhau, lần trước vì cứu ngươi mà chết đuối, lần này lại vì ngươi mà chết, ngươi nói xem nàng ta

https://thuviensach.vn

kiếp trước có nợ gì ngươi không mà kiếp này liên tục chết vì ngươi vậy?" Ngải Vân cười mỉa mai nói.

"Ngươi… Ta muốn giết ngươi!" Miên Miên rốt cuộc cũng không thể chịu đựng được kích động cầm dao đứng lên.

"Đến a, ngươi có bản lĩnh thì tới giết ta a, ta chờ ngươi a!" Ngải Vân trào phúng cười nói.

Miên Miên không thể chịu được nụ cười ma quỉ kia, tay cầm dao nắm chặt lao tới Ngải Vân.

"A…Giết người…" mắt thấy Dạ Mị cùng Thái hậu đến gần rồi Ngải Vân đột nhiên kêu lớn, thanh âm phút chốc trở nên mềm yếu hư nhược nhưng ánh mắt lại lóe lên tia đắc ý. Miên Miên lúc này chỉ nghĩ tới Nghi phi vì mình chết oan, lại nghĩ tới người chị lúc bé, nguyên lại các nàng chính là chị em ruột thịt a, nguyên lai nàng ta đã hai lần chết vì nàng, tình nghĩa này bảo nàng phải làm sao đây?

Đúng lúc này, Nhu phi nhíu mày liếc qua Tiểu Linh, Tiểu Linh thấy vậy vội nhặt một viên đá nhỏ ném tới Ngải Vân khiến nàng ta ngã nhào ra đất, lại thêm một viên nữa được ném ra nhằm ngay Miên Miên khiến nàng loạng choạng muốn té, mũi dao nhằm thẳng tới ngực Ngải Vân. Chỉ cần nàng ngã xuống là Ngải Vân cũng không thể tránh được cái chết.

Ngải Vân bị hù đến hoa dung thất sắc la lớn, lẽ nào nàng hôm nay là ngày chết của nàng?

Một viên đá khác bay tới nhằm ngay tay Miên Miên, con dao trên tay trực tiếp đâm vào cánh tay Ngải Vân khiến nàng ta kêu lên thảm thiết.

"Nương nương..." Vô Tình nhào tới ôm Miên Miên lại, bên ngoài tiếng bước chân ngày càng gần, một giây sau tiếng Thái hậu vang vọng trong không gian: "Vân nhi!"

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Thề Độc

"Nương nương..." Vô Tình ôm lấy Miên Miên không khỏi lo lắng, tại sao xảy ra chuyện lớn như vậy mà nàng lại không phát giác ra chút bất thường nào? Đáng chết, nàng quá sơ ý rồi!

“Mau truyền ngự y, truyền ngự y!” Thái hậu la lớn, âm thanh vang vọng khắp Yên hồ.

"Bệ hạ..." thanh âm Nhu phi suy yếu gần đó, Vô Tình đưa mắt nhìn cũng thấy nàng ta đầy vết máu, “Bệ hạ, Ngất phi giết Nghi phi lại còn muốn giết Đổng phi cùng thần thiếp…” nói rồi hôn mê bất tỉnh.

“Người đâu, đem tiện nhân này nhốt vào đại lao!” Thái hậu không nhịn được kêu lên.

Miên Miên hốt hoảng không biết làm sao, người nàng bây giờ đầy máu, gương mặt đờ đẫn nhìn xa xăm.

“Các nàng đều là do ngươi hại?” Dạ Mị không tin hỏi, thanh âm có chút rung động, một màn kia hắn trông thấy tất thảy, biểu hiện hung dữ cùng sát khí của Miên Miên khi nãy khiến hắn không thể không hoài nghi, chẳng lẽ trước đây nàng là ngụy trang qua mắt hắn sao?

Miên Miên nghe hắn hỏi chỉ lẩm bẩm nói: “Ngươi tin sao?”

“Hoàng nhi, ngươi còn đứng đó làm gì? Ngươi không phải cũng đã thấy tận mắt rồi sao? Ngươi xem Nghi phi mà ngươi yêu mến nhất cũng đã bị yêu nữ này giết rồi, còn có Vân nhi đơn thuần thiện lương của ai gia cũng

https://thuviensach.vn

thiếu chút bị nàng ta hại, ngươi có thấy hay không?" Thái hậu lớn tiếng nói, bà ta không thể để yêu nữ này sống mà hại người được.

"Ngươi lúc nãy không cố ý muốn giết Đổng phi đúng không?" Dạ Mị không để ý tới Thái hậu mà trực tiếp bước đến ngồi bên cạnh Miên Miên hỏi, giờ phút này hắn rốt cuộc cũng hiểu được chờ đợi chính là một sự giày vò sâu sắc, hắn thực lòng mong nàng sẽ phủ nhận, như vậy hắn nhất định sẽ tin tưởng nàng.

Miên Miên nhìn Dạ Mị cay đắng cười rồi phút chốc lạnh lùng nói: "Ta hận không thể đem nàng ta băm thành trăm mảnh. Ta thật hận không thể ngũ mã phanh thây nàng ta. Nếu lần nữa cho ta cơ hội, ta nhất định sẽ tự tay giết chết nàng ta!" Miên Miên nói một hồi, nụ cười vẫn không hề tắt.

"Vậy Nghi phi thì sao?" Dạ Mị nhịn không được hét lớn, hình ảnh ngây thơ trong sáng của nàng trong lòng hắn sụp đổ rồi, thanh âm vì giận dữ và thất vọng không khỏi có chút run rẩy.

"Ngươi không phải đã thấy rồi sao?" Miên Miên cay đắng nói, nàng có thể nói gì nữa đây?

"Ngươi nghe rõ chưa, nàng ta đã thừa nhận thì ngươi còn phân vân gì nữa? Người đâu, đem nàng ta nhốt vào đại lao!" Thái hậu lần nữa hạ lệnh, một đám thị vệ vội vàng tiến tới lôi kéo Miên Miên cùng Vô Tình giải tới đại lao.

Thời điểm bị thị vệ lôi kéo khỏi Dạ Mị, lòng của nàng đau đớn không thôi, nàng còn có thể giải thích sao? Đã không có cách nào giải thích được rồi, làm gì có ai ở đây tin tưởng nàng không phải sao?

"Mau truyền ngự y!", Dạ Mị liếc nhìn Nhu phi cùng Nghi phi trong vũng máu lên tiếng ra lệnh.

--- -------Đại lao---- ---

https://thuviensach.vn

"Nương nương, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?" Vô Tình lo lắng hỏi, hòn đá cuối cùng chính là do nàng ném ra để ngăn cản Miên Miên, nếu nàng không cản lại thì chắc giờ đây nhát dao kia đã tiễn Đổng phi đi gặp Diêm vương rồi mà mạng các nàng cũng chẳng thể giữ được.

“Nàng giết chết chị ruột của ta!” Miên Miên đau đớn nói.

“Đây toàn bộ là do Đổng phi cùng Nhu phi sắp đặt phải không?” Vô Tình lần nữa hỏi.

Miên Miên co người lại không muốn nói, mọi chuyện phát sinh quá đột ngột khiến cho nàng thật sự không biết nên nói gì với Vô Tình đây.

Đúng lúc này thì bên ngoài truyền đến một trận bước chân, hai viên cai ngục đem thức ăn để trên mặt đất nói với các nàng: “Tranh thủ thời gian mà ăn cho no đi rồi lên đường!” rồi quay người bỏ đi.

Vô Tình liếc qua chén cơm đầy rồi lại nhìn về phía Miên Miên: “Nương nương, ngươi chẳng lẽ muốn chết sao?”

"..."

Thấy nàng vẫn im lặng không nói lời nào, Vô Tình thở dài nói: “Ta biết rõ cái chết của Nghi phi với người là một đả kích lớn, cũng biết rằng chuyện đêm nay không thể khác được, nhưng là người phải biết rằng nếu người chết thì Nghi phi chẳng phải là đã chết oan rồi sao? Nàng không tiếc thân mình bảo vệ người, người nên quí trọng mạng sống của mình chứ?”

Miên Miên nghe vậy đưa đôi mắt vô hồn nhìn Vô Tình, lông mày không chủ ý nhíu chặt,…mà bụng của nàng lúc này cũng bắt đầu đau đớn…

"Nương nương, người làm sao vậy?" Vô Tình thấy nàng cuộn người đau đớn thì không khỏi lo lắng.

https://thuviensach.vn

“Ta…ta sắp sinh rồi…” Miên Miên lau mồ hôi trên trán, bụng nàng đau đớn không thôi.

"Có ai không, có ai không..." Vô Tình lớn tiếng gọi, thế nhưng mặc kệ nàng la hét thế nào cũng không có người đến, nơi đây là tử lao, trừ những lao động bị cưỡng bức thì không ai có thể đến.

“Đừng gọi… ta không muốn có người đến!” Miên Miên xé toang một bên váy cho vào miệng chặn lại tiếng kêu đau đớn nói: “A Tình, ngươi giúp ta!”

Vô Tình nghe vậy không khỏi ngây người nhưng là rất nhanh chóng đi đến baanh cạnh Miên Miên giúp nàng vén cao váy: “Nương nương, A Tình sẽ không để người có chuyện gì đâu!” nói rồi bắt đầu chuẩn bị đỡ đẻ.

"Nương nương dùng sức …"

"A... A....." Miên Miên mồ hôi ngắn dài chảy xuống, lòng của nàng cũng dần tê tái, chẳng phải còn một tháng nữa mới sinh sao, hiện tại như thế nào mà lại muốn sinh rồi?

"Nương nương dùng sức, lập tức sẽ sinh thôi, ta nhìn thấy đầu hài tử rồi..." Vô Tình đưa tay gạt mồ hôi trên trán, giờ phút này nàng cũng khẩn trương không kém Miên Miên.

Miên Miên nghe vậy dùng hết sức lực toàn thân rặn ra, nàng không nhịn được hét lớn, một giây sau, toàn thân nàng vô lực rũ xuống không chút cảm giác

“Nương nương, sinh rồi…sinh rồi!” Vô Tình vội kéo mép váy của mình bao bọc lấy một quả trứng to đưa đến trước mặt Miên Miên.

Miên Miên thấy quả trứng rắn không khỏi bất đắc dĩ cười, “Khó trách nó không khóc, nó chỉ là một quả trứng!”

https://thuviensach.vn

“Nương nương, ta nghĩ hắn cũng muốn giúp người vượt qua kiếp nạn này nên mới đòi ra sớm a. Nương nương, chúng ta ra ngoài thôi!” nói rồi từ trong ngực móc ra một chiếc chìa khóa vàng.

"Ngươi đây là?" Miên Miên nhíu mày nhìn Vô Tình.

"Là Vương gia…Tuyết vương gia, hắn nghe được chuyện nhưng lại không thể ra tay ngăn cản nên đưa cái này cho ta, hắn còn nói nhất định sẽ giúp đỡ chúng ta!” nói rồi đứng dậy tra chìa khóa vào ổ khóa bên ngoài.

Miên Miên chỉ nghe rắc một tiếng cánh cửa đã nhẹ nhàng mở ra, nàng không khỏi cay đắng: “Không thể tin được là người cuối cùng tin tưởng ta lại là Tuyết vương gia!”

“Nương nương, đường ở dưới chân người, chỉ cần người muốn báo thù thì nhất định sẽ có thể làm được!”

“Thế nhưng…ta thật vô dụng, ta có thể cầm dao nhắm vào nàng ta nhưng là vẫn không thể giết chết nàng ta, ta còn mặt mũi gì sống trên đời này nữa?”

"Nương nương, mặc kệ người quyết định thế nào, A Tình nhất định sinh tử cùng người. Chỉ cần người muốn bước trên con đường này thì A Tình sẽ giúp người trở thành nữ nhân lợi hại nhất đến lúc đó chúng ta trở về báo thù cũng chưa muộn. Nhất định phải dùng máu của hai tiện nhân kia tế vong linh của Nghi phi!” Vô Tình nhìn nàng cứng rắn nói.

Miên Miên nhìn gương mặt kiên định của Vô Vô Tình, trong đầu nàng hiện lên hình ảnh cuối cùng của Nghi phi cùng những lời nàng dặn dò muốn nàng phải sống mạnh mẽ hơn, phải bồi lại kẻ khi dễ nàng gấp trăm vạn lần… những lời nói của Ngải Vân vang lên bên tai Miên Miên…Tỷ tỷ của nàng… người chị chết khi còn nhỏ của nàng… Miên Miên giống như trông thấy Ngải Vân đang đứng trước mặt nàng cười dữ tợn nói: “Làm sao

https://thuviensach.vn

vậy kẻ đáng thương này? Ta chẳng phải đã nói ngươi cả đời không đấu lại ta sao? Đi chết đi, đi chết cùng tỷ tỷ vô dụng của ngươi đi!”

Miên Miên đứng phắt dậy nhìn Vô Tình kiên định nói, “Ngươi nói đúng, ta không thể chết được, thù này ta nhất định phải báo, ta không thể để nàng ta sống sung sướng trên sự đau khổ của ta được!”

Vô Tình không nói gì mà chỉ nhìn nàng bằng ánh mắt kiên định không kém.

“Ta, Nguyễn Miên Miên lúc này đây lập lời thề, kiếp này nhất định sẽ đích thân giết chết Đổng phi cùng Nhu phi, ta muốn dùng máu các nàng tế vong linh tỷ tỷ ta!” nói rồi đem trứng rắn ôm trong ngực bước chân kiên định hướng tới bên ngoài.

--- ------ -----

“Hoàng nhi, ngươi định khi nào thì xử tử yêu nữa kia? Ngươi xem, Vân nhi đến giờ vẫn còn hôn mê bất tỉnh đây!” Thái hậu sốt ruột đi qua đị lại giống như nếu bà ta không sớm giết Miên Miên thì Vân nhi sẽ không tỉnh lại vậy.

Dạ Mị một mực trầm mặc, hắn thật sự không biết nên làm thế nào bây giờ, vì cái gì mà nàng không phủ nhận? Chẳng lẽ nàng thật sự đã giết chết Nghi phi sao? Lúc này đây Dạ Mị mới biết rằng nguyên lai bản thân hắn vẫn rất yêu nàng, yêu đến độ cho dù nàng nói không hắn cũng lựa chọn tin tưởng nàng.

“Hoàng nhi, ngươi không phải từng nói với mẫu hậu ngươi rất yêu Nghi phi sao? Ngươi xem, nàng ta đã giết chết nữ nhân ngươi yêu nhất a!”

Đúng lúc này, thị vệ bên người đầy tro bụi, bộ dáng hốt hoảng, khẩn trương chạy vào lêntiếng nói: “Bệ…bệ hạ…”

https://thuviensach.vn

“Có chuyện gì?” Dạ Mị không vui hỏi, giờ phút này hắn thật sự bực bội vì bị Thái hậu ép buộc không tha.

"Bệ... Bệ hạ, thiên lao đột nhiên bốc cháy, lúc này đã hoàn toàn chìm trong biển lửa..." Thị vệ run rẩy nói.

"Cái gì?!" Thái hậu cùng Dạ Mị cùng nhau la lớn.

"Thiên lao đột nhiên bốc cháy, đại hỏa đã thiêu rụi toàn bộ tử lao, không ai tranh được..." Bọn thị vệ quỳ trên mặt đất run rẩy không thôi.

"Ha ha ha, ý trời a, ngay cả ông trời cũng muốn thu thập yêu nữ này!” Thái hậu vui sướng cười lớn. Dạ Mị nghe vậy thì lảo đảo lui lại mấy bước rồi rất nhanh chóng lấy lại bình tĩnh lao như bay về phía thiên lao, chỉ tiếc lúc hắn đến nới thì thiên lao đã cháy thành tro bụi, không còn chút vết tích gì…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Nhà Có Mỹ Nam!

“Chị a, chỗ này đầy nước, chúng ta có thể về nhà không? Ta rất sợ!” Miên Miên nhỏ xíu nắm lấy tay tỷ tỷ mình lo lắng hỏi.

“Ngoan, không sợ nha, không phải có chị ở đây sao?” Hài tử lớn hơn sủng nịch vuốt đầu Miên Miên cười nói.

“Nhưng là chúng ta làm thế nào đi qua đây? Ba ba, ma ma vì cái gì mà không đến đón chúng ta đâu?” Miên Miên khó hiểu hỏi.

“Bởi vì trời mưa cho nên ba ba, ma ma muốn đi thu hoạch hoa màu nếu không để bị ngập úng hết thì chúng ta sẽ không có lương thực đâu. Mấy năm nay mùa màng không tốt lắm, ba ba đã nói nếu năm nay hoa màu tốt thì chúng ta có thể chuyển vào nội thành rồi nha, cho nên, đợi lát nữa chị nắm tay, em đi theo chị được không?” Nàng cười rồi từ từ tiến vào trong dòng suối đang chảy xiết.

“Miên Miên xuống nào, chị sẽ bảo vệ em a!” nói rồi vươn tay về phía Miên Miên. Miên Miên nghe vậy mỉm cười nhẹ gật đầu đem bàn tay nhỏ của mình cho chị gái.

Hai chị em ở trong dòng suối chảy xiết từng bước từng bước tiến tới, ngay khi đã gần tới bờ sông bên kia thì Miên Miên bị một hòn đá dưới lòng suối làm trượt chân, thân hình nhỏ xinh ngã vào trong nước, “Chị ơi chị… cứu em…!”

“Miên Miên…Miên Miên…” chị gái của nàng đã đặt được một chân lên bờ đột nhiên thấy tay mình trống trơn, vội vàng quay người nhìn lại thì đã

https://thuviensach.vn

thấy Miên Miên bị nước cuốn đang cố bám vào một tảng đá, “Chị, cứu em…ô ô…”

“Miên Miên ngoan, không khóc a, em cố giữ chặt, chị tới cứu em ngay, đừng sợ nha!” nói rồi liền hướng phía Miên Miên bước tới, “Miên Miên, chị bắt được em rồi!” nói rồi đem Miên Miên giữ chặt quay trở lại bờ.

“Miên Miên, chị ôm em lên bờ nha!” nói rồi hướng bờ suối ném Miên Miên lên.

“Chị, Miên Miên kéo chị lên!” Miên Miên ở trên bờ vội quay người đưa tay cho nàng.

“Được!” nói rồi vươn tay về phía Miên Miên, nhưng là dưới chân nàng vấp phải một cục đá, cả thân hình lập tức chìm trong dòng suối.

“Chị, chị ơi…” Tiểu Miên Miên vội duỗi tay ra xa, “Chị, nắm lấy tay em, chị…ô ô…chị ơi!” Miên Miên gào khóc khi thân hình nhỏ xinh của chị mình bị dòng nước cuốn trôi xa.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 87

Miên Miên la lên một tiếng kinh hãi đột ngột mở lớn hai mắt, mồ hôi trên người bởi vì kinh hãi mà không ngừng tuôn ra. Khi nàng chưa kịp định thần lại thì một bàn tay ôn nhu đã chạm tới gương mặt lạnh buốt của nàng, một gương mặt hoàn mỹ hiện ra trước mắt nàng khẽ cười vuốt vuốt má nàng nói: "Mỹ nhân, ngươi lại gặp ác mộng? Ai, đã bảo ngươi đừng bệnh rồi, như thế nào lại không nghe lời để ta phải lo lắng đâu? Tiểu ngốc tử!" nói rồi nở nụ cười mê người nhìn nàng.

Miên Miên nhìn cũng không nhìn hắn nói: "Ta đếm đến ba, ngươi mau lấy cái tay heo của ngươi ra…một…hai…"

"Được…bỏ ra rồi!" tiếng ba còn chưa đếm hắn đã vội nhận thua.

Miên Miên thấy vậy tranh thủ đứng dậy nhìn hắn hỏi: "Đậu hũ hôm nay bán xong rồi hả?"

"Ngươi nói đi, có mỹ nam người gặp người thích như ta ở đó, đậu hũ còn lo không bán hết sao? Dựa theo lý mà nói thì mỹ nam như ta bán xong đậu hũ sẽ theo A Tình cô cô luyện công, thế nhưng không có cách khác, ai bảo mỹ nhân của ta sinh bệnh rồi, ta lại có thể không để ý đến đâu, ai, làm nữ nhân của ta cũng thật hạnh phúc a!" nói rồi chưa kịp cười lớn đã kêu rên thảm thiết: "A, lỗ tai ta muốn rách rồi!"

"Còn dám gọi mỹ nhân, nữ nhân nữa không?" Miên Miên nói rồi tăng thêm lực đạo trên tay, vẻ cười nhạo.

"Nương, người tha cho ta đi, đau quá…ai…" tiểu hài tử đau khổ kêu lên.

https://thuviensach.vn

“Nhớ kỹ, lần sau không cho phép kêu như vậy nữa, nếu không thì lỗ tai ngươi cứ chuẩn bị đi là vừa!” Miên Miên hừ một tiếng nói.

Tiểu hài tử xinh đẹp nghe vậy liền kêu lên: “Ngươi nhìn xem, ta chỉ là một chú chim non chưa kịp phát triển mà ngươi cứ nặng tay như thế, còn có, ta chỉ mới có năm tuổi mà ngươi đã kêu ta đi bán đậu hũ, được rồi, ta cũng biết là mình rất soái, rất có tố chất lôi kéo người ta nhưng là ngươi xem những đứa trẻ khác bằng tuổi ta đều được đi chơi a, ô ô, ta thật đáng thương a!”

Miên Miên nghe vậy chỉ đứng vậy nhún nhún vai, “Nói ít thôi, ngươi nói ngươi chỉ là một chú chim non chưa phát triển, như thế nào mà ta lại nghe nói ngươi đã dùng lời ngon tiếng ngọt dụ dỗ bao nhiêu cô nương nhà người ta đi? n, chim non chưa phát triển thì tán gái làm cái gì? Miên Miên ngồi xổm trước mặt hắn hỏi.

Tiểu mỹ nam nghe vậy liền lui lại một bước dài, ngón tay nhỏ chỉ chỉ rồi kêu lên: “ Aaaaaa… ngươi đây là sắc tâm a! Nương, người đầu óc đen tối a, người ta tán gái chỉ là để chứng minh mình là mỹ nam thôi nha… người đi đâu đó?” đôi mắt nhỏ liếc nhìn nàng quay người bỏ đi không khỏi bất mãn.

Miên Miên sửa sang lại quần áo, đang chuẩn bị rửa mặt nói: “Đúng vậy a, ngươi chính là mỹ nam, soái đến nỗi nương ngươi cũng nhịn không được mà muốn nhéo nha!”

“Người thừa nhận nha, ngươi đã có lòng với bổn soái ca như vậy thì ta sẽ cho ngươi là vợ cả của ta là được rồi!” tiểu mỹ nam hùng hồn nói, trưng ra bộ dáng soái ca tuyệt đỉnh.

Miên Miên nghe vậy cũng chỉ im lặng liếc mắt, thằng nhcos này rốt cuộc là di truyền tính cách của ai a, như thế nào lại tự kỹ bá đạo như vậy? Chỉ một lúc sau, nàng bỏ đi những suy nghĩ trong lòng hỏi: “Tử nhi, A Vô cô cô đâu rồi?”

https://thuviensach.vn

“Thỉnh gọi ta là tiểu mỹ nam được không?” Tiểu mỹ nam rất không vui trừng mắt nhìn nàng.

“Được rồi, tiểu mỹ nam, A Tình cô cô đâu rồi?”

“Cái này còn tạm được đi, A Tình cô cô đi tới quán rượu rồi, nói là muốn xem có tin tức gì mới không. Đúng rồi nương, các người mỗi ngày thần thần bí bí như vậy là làm cái gì nha, ăn cướp sao?” nói rồi lôi kéo nàng: “Người có thể mang ta theo a, ta có thể giúp người mê chết những nữ nhân kia a, được không?”

Miên Miên nhíu mày lắc đầu nói: “Ngươi như thế nào lớn lên lại giống hắn đến thế? Nhìn cái bản mặt này của ngươi thật là muốn đánh mà!”

"Người nói tới ai nha? Có phải hay không là người cha vô lương tâm đã vứt bỏ ta?” nói rồi vòng vo lên phía trước khua tay múa chân.

“Xin nhờ, là ta sinh ngươi ra nha, còn có, lão cha ngươi cũng chẳng phải là người tốt đẹp gì, về sau không cho phép ngươi nhắc tới, còn có a, ngươi đừng có như mấy bà tám bát nháo lên thế kia, mau mặc quần áo vào ta đem ngươi đi gặp Dạ Phong thúc thúc!”

“A, người dẫn ta đi gặp đại mỹ nam sao? Ta phải tranh thủ thời gian ghi điểm a. Nương, ngươi chờ ta, ta đi đổi lại quần áo!” nói rồi nhanh chóng chạy đi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Xuân Dược

--- --------Huyết Tuyết hiên –Hiền hiên --- --------

Từ sau cái chết của Nghi phi, Huyết Tuyết hiên đổi chủ thành tẩm cung của Đổng phi – Hiền hiên, lẽ dĩ nhiên là lấy theo tính cách ôn nhu hiền lành của Đổng phi. Thái hậu đương nhiên muốn nàng ta vào Di Tâm cung của xà hậu nhưng là Dạ Mị vẫn chưa đồng ý.

"Nương nương, Nhu phi nương nương cầu kiến!" thị nữ Tiểu Linh cúi người nói.

“Để cho nàng vào đi!” Ngải Vân ưu nhã ngồi trên ghế nhàn nhã nói.

“Tỷ tỷ, muội muội tới thỉnh an tỷ tỷ a!” Nhu phi cúi người hành lễ, từ khi Đổng phi có địa vị ngang hàng nàng thì nàng ngoài mặt nàng cao hơn nhưng thực chất nàng lại chẳng có địa vị gì mà đấu với nàng ta nữa, hai từ muội muội kia kiến nàng suýt chút nữa bị nàng ta sai người đánh chết nên tù đó Nhu phi chỉ có thể câm nín chấp nhận.

“Nô tỳ thỉnh an Đổng phi nương nương!” Tiểu Linh cúi người nói.

“Được rồi! Đứng lên đi!” Đổng phi nhấp một ngụm trà ngả ngớn nói rồi thoáng nhìn qua Nhu phi ý bảo nàng ngồi xuống.

“Đa tạ tỷ tỷ!” Nhu phi mỉm cười ngồi xuống đối diện với Đổng phi, “Tỷ tỷ, cái này là nhân sâm thượng hạng, tỷ tỷ thường xuyên ở cạnh bệ hạ nên cần phải bồi bổ thân thể nhiều hơn, nói không chừng sẽ sớm có thêm tiểu bảo bối nữa nha, đến lúc ấy bệ hạ đâu thể rời xa tỷ tỷ nữa.”

https://thuviensach.vn

Ngải Vân nghe vậy cười cười: “Muội muội có tình rồi!”

“Mẫu hậu…mẫu hậu…” đúng lúc này thì một bóng dáng nhỏ nhắn chạy tới kêu lên.

“Tư nhi ngoan nào!” nhìn thấy con gái mình chạy tới, Ngải Vân tươi cười vuốt đầu nàng ta sủng nịch nói.

“Mẫu hậu, vừa mới nãy có một tiện nô tỳ nói Tư nhi là do phụ hoàng tưởng niệm tới nữ nhân trước kia mà đặt cho, Tư nhi rất bực mình nha!” nàng tuy nhỏ tuổi nhưng bộ dáng thì không khác Ngải Vân là mấy.

“Kẻ nào dám nói lung tung? Tiểu Linh, ngươi mang người giáo huấn tiện nhân kia đi!” Ngải Vân lạnh lùng nói.

"Vâng!" Tiểu Linh vội vã mang theo người đi ra.

“Đợi một chút! Mẫu hậu, không cần đâu!” Tư nhi lôi kéo tay nàng cười tinh quái.

“Làm sao vậy? Tư nhi không tức giận?” Ngải Vân nghi hoặc hỏi.

“Không phải a, là bởi vì Tư nhi đã xử phạt tiện tỳ kia rồi, ta đã cắt lưỡi nó rồi, xem nó về sau còn dám nhiều lời nữa không!” nói rồi nhíu mày trưng ra bộ dáng tiểu hài gian ác.

Đổng phi nghe vậy vội đem nàng bế lên nói, “Nữ nhi ngoan, ngươi thật sự rất thông minh nha. Về sau nếu có kẻ nào dám khi dễ ngươi, ngươi cứ như vậy mà bắt hắn phải trả lại gấp năm gấp mười nha!” Ngải Vân sủng nịch nói.

Nhu phi ở bên cạnh không khỏi nhíu mày, quả nhiên là mẹ nào con nấy, độc ác giống nhau.

https://thuviensach.vn

“Mẫu hậu, Tư nhi đi chơi đây!” không được chạy nhảy Tư nhi bắt đầu không yên ổn lên tiếng, Ngải Vân nghe vậy liền đưa nàng ta giao lại cho cung nữ mang đi.

Nhu phi thấy Tư nhi cùng bọn cung nữ đã đi xa mới khôi phục lại bộ dáng tươi cười nói: “Tỷ tỷ thật sự là người mẹ tốt a, nhìn hai mẹ con người như vậy thật làm cho người ta ngưỡng mộ! ”

“Có sao, rồi sau này muội cũng sẽ có cơ hội thôi!” Ngải Vân giả lả cười nói.

Nhu phi nghe vậy chỉ cười cười, “Ai cũng biết bệ hạ sủng ái nhất là tỷ tỷ cùng tiểu công chúa, muội muội đâu dám mơ xa vời a!” nói rồi cười nịnh nọt nhưng trong nội tâm không ngừng rủa thầm, yêu nữ này, cho dù bệ hạ muốn sủng hạnh các nàng thì nàng ta có bỏ qua cho các nàng sao?

“Muội muội sao lại nói như vậy này, hàng năm đều tuyển chọn tú nữ, bệ hạ đâu có thể sủng ái mỗi mình chúng ta đâu này?” nói rồi cười lớn.

“Tỷ tỷ, người không cần khiêm tốn a, ai cũng biết bệ hạ sủng ái nhất là người mà Thái hậy cũng rất yêu thương người, ta xem sinh nhật của Tư nhi lần này không chừng bệ hạ sẽ sắc phong tỷ làm Hậu rồi!’’ Nhu phi vuốt mông ngựa nói.

Ngải Vân nghe Nhu phi nịnh hót không khỏi nở nụ cười, bởi chính nàng cũng nghĩ vậy. Thái hậu mấy ngày trước đã nói sinh nhật Tư nhi lần này bệ hạ sẽ tặng nàng một món quà lớn, còn nói đã nhắc nhở bệ hạ lập Hậu, bệ hạ lúc này im lặng thì có tới tám chín phần là nàng sắp đạt được ước nguyện rồi!

“Đúng rồi tỷ tỷ, muội có nghe nói bệ hạ đột ngột xuất thành?” Nhu phi nhẹ giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, bệ hạ quả là một nam nhân nặng tình, người không thể quên Nghi phi cùng Ngất phi cũng là chuyện dễ hiểu. Nhưng là ta tin tưởng ta có thể dần dần khiến người quên đi!” Ngải Vân tự tin nói.

Nhu phi im lặng cười cười rồi chậm rãi đứng dậy nói: “Muội muội không quấy rầy tỷ tỷ nghỉ ngơi!”

“Về rồi sao? Vậy tỷ tỷ không giữ, muội muội có rảnh thì lại đến đây chơi!” Ngải Vân khách khí nói.

“Vậy tỷ tỷ nghỉ ngơi a!” nói rồi cùng Tiểu Linh xoay người đi.

Chủ tớ Nhu phi vừa đi không bao lâu thì từ bên ngoài truyền tới tiếng khóc thét của Tư nhi, Ngải Vân sững người rồi vội chạy ra ngoài, nha hoàn Linh Chi bên cạnh cũng rất nhanh chạy theo tới.

“Mẫu hậu, ô ô, đau quá, đau qua a…” thân hình nhỏ nhắn khóc nóc thương tâm. Linh Linh Chi vội vã chạy tới ôm lấy nàng ta, Ngải Vân lúc này cũng vừa tới lo lắng hỏi: “Tư nhi, làm sao vậy?”

“Đầu gối con đau quá a…” Tư nhi bĩu môi yếu ớt nói trong nước mắt.

Ngải Vân nghe vậy cúi đầu nhìn xuống thấy trên đầu gối Tư nhi bị tróc một mảnh nhỏ liền ôm lấy nàng ta đau lòng nói: “Linh Chi, mau truyền ngự y!”

Tiểu Linh nghe vậy vội chạy đi, mà lúc này các cung nữ mang tiểu công chúa đi chơi khi nãy toàn bộ đều quì trên đất run rẩy không thôi.

“Nương nương tha mạng… Nương nương tha mạng…” chúng cung nữ sợ hãi không ngừng cầu xin.

“Mẫu hậu, là nàng khiến ta té! Mau đánh nàng ta đi!” Tiểu công chúa Tư nhi kêu lên nhón tay nhỏ chỉ về một cung nữ trong đám nhướn mày đắc ý.

https://thuviensach.vn

“Nương nương tha mạng… Nương nương tha mạng, là tiểu công chúa tự mình té ngã, không phải nô tỳ…” cung nữ bị chỉ nọ vội vã lên tiếng thanh minh.

Ngải Vân hừ lạnh nói: “Làm sai mà còn dám chống chế. Người đâu, đem nàng ta đánh 100 trượng cho ta!” nói rồi ôm Tư nhi vào phòng trong mà bên ngoài lúc này cung nữ kia vẫn cố gắng cầu xin.

--- ------ Một lúc sau --- ------

“Vạn ngự y, vết thương của Tư nhi không sao chứ?” Ngải Vân lo lắng hỏi.

Vạn ngự y nghe vậy vội quì xuống đất nói: “Xin Đổng phi nương nương yên tâm, tiểu công chúa chỉ là bị xước nhẹ thôi ạ, vi thần cho nàng bôi một ít dược tự nhiên mấy ngày sau sẽ hết thôi ạ!”

“Cảm ơn ngươi!” Ngải Vân nói khẽ rồi nhìn về phía các cung nữ trong phòng ra lệnh: “Các ngươi ra ngoài hết đi!”

“Vâng!” Đám cung nữ thái giám vội cúi người lui ra.

Ngải Vân đưa mắt nhìn Linh Chi, nàng ta hiểu ý đặt đầu rồi cũng lui ra ngoài đóng cửa lại. Nàng biết rõ hôm nay nương nương có chuyện quan trọng muốn tìm Vạn ngự y, tự nhiên không thể để người ngoài biết được rồi.

“Vạn ngự y, chuyện lần trước bổn cung nói ngươi nghĩ thế nào rồi?” Ngải Vân nhìn Vạn ngự y hỏi thẳng.

“Hồi bẩm nương nương, loại thuốc mà người cần vi thần chưa có nghiên cứu ra!” Vạn ngự y gấp gáp nói.

https://thuviensach.vn

Ngải Vân nghe vậy không khỏi hừ lạnh, “Còn chưa nghiên cứu ra? Bổn cung nên nói là ngươi vô dụng hay là ngươi căn bản không muốn giúp bổn cung?”

“Nương nương minh xét, vi thần không dám dối gạt người!” Vạn ngự y vội nói.

Ngải Vân thấy vậy chỉ than nhẹ một tiếng, “Đứng lên đi!”

“Vi thần tạ ơn nương nương!” nói rồi lật đật đứng dậy.

Ngải Vân đi tới cạnh giường nhìn Tư nhi đã ngủ, nội tam không khỏi than thở, “Tuy bổn cung đã có Tư nhi nhưng dù sao nàng cũng chỉ là một nữ hài. Ở chỗ này thì chỉ có sinh hạ hoàng tử mới có thể có chỗ đứng!” nói rồi đưa tay vuốt ve gương mặt nhỏ nhắn của tiểu công chúa.

"Nương nương..."

“Muốn Tư nhi có một tương lai đảm bảo thì ta nhất định phải có được sự trợ giúp của ngươi... dù sao Tư nhi cũng là con gái của ngươi!” nói rồi ánh mắt phức tạp nhìn Vạn ngự y.

"Nương nương..."

“Vạn Toàn, bổn cung thấy rất may mắn là nữ hài này không di truyền đôi mắt của ngươi nếu không thì chúng ta đã sớm bị loạn côn đánh chết rồi. Bổn cung không muốn mạo hiểm lần nữa, hiểu không? Lúc này bổn cung nhất định phải có một hoàng tử, nếu lại cùng người thì đứa bé kia sẽ không có được đôi mắt tím, nếu như vậy thì mọi cố gắng của ta không phải hóa hư không sao?” Ngải Vân hạ nhỏ giọng nhìn hắn nói.

"Vi thần biết rõ!" Vạn Toàn cúi đầu nói nhỏ.

https://thuviensach.vn

Ngải Vân không khỏi than nhẹ, “Bổn cung hy vọng ngươi thật sự hiểu rõ. Lần trước thuốc của ngươi chỉ khiến bệ hạ ngủ say, nếu không phải ta có gan lớn cùng ngươi đánh cược một phen thì bổn cung đến nay cũng sẽ chỉ là Nhị phẩm nhỏ nhoi. Ngươi phải biết mong muốn của bổn cung chính là được hạnh phúc, chiếm được bảo tọa Xà hậu, là một nữ nhân quyền lực nhất, ngươi hiểu không? Nếu như bổn cung là Xà hậy thì ngươi cũng có thể thăng quan tiến chức, đến lúc đó cha mẹ ngươi cũng sẽ tự hào vì ngươi!”

"Vi thần sẽ cố hết sức!" Vạn Toàn bị Đổng phi thuyết phục nói.

“Bổn cung thật sự hi vọng ngươi sẽ cố hết sức, cho dù không phải là vì ta thì cũng là vì con gái của ngươi mà cân nhắc mọi chuyện!” nói rồi lần nữa nhìn Tư đang say ngủ.

Vạn Toàn thoáng nhìn qua Tư đang ngủ yên trên giường rồi lại nhìn Ngải Vân: “Đổng phi yên tâm, vi thần nhất định sẽ nghiên cứu ra loại thuốc người muốn để bệ hạ có thể sủng hạnh người!” những câu cuối cùng Vạn Toàn dùng sức gằn từng tiếng một.

Ngải Vân thấy hắn như vậy liền đứng dậy đến bên cạnh vuốt khuôn mặt hắn, gian trá cười: “Đừng ghen, ta tựu chung vẫn là người của ngươi!” nói rồi vòng tay qua cổ hắn chủ động hôn lên. Vạn Toàn vội vã đáp trả nụ hôn kia rồi ôm ngang hông nàng tiến vào trong phòng.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Thời Cơ Đến

“Dạ… Tử… Hào!” Miên Miên hét lớn ba tiếng, một bóng dáng nhỏ nhắn từ trên cây rất nhanh nhảy xuống rồi chậm chạp đi đến bên cạnh nàng nịnh nọt cười: “Mẹ…”, phải biết rằng một khi Miên Miên kêu cả họ tê của ai đó nghĩa là nàng đang rất tức giận, hậu quả chọc giận nàng thật nghiêm trọng nên dĩ nhiên hắn cũng không dám đùa giỡn rồi.

"Ngươi cũng biết đã sai sao?" Nguyễn Miên Miên nhíu mày nhìn Tử Tử, ngoại trừ A Tình, Dạ Phong ra thì không một ai kể cả Huyền cùng Lô Vượng cũng không biết được họ của Tử Tử bởi vì nàng thật sự không muốn cho ai biết điều này cả.

"Tử Tử biết sai rồi..." Hắn cúi đầu di di mũi chân vẽ vòng tròn.

“Biết sai thì cũng nhất định phải bị trừng phạt nếu không ngươi sẽ không nhớ!” Miên Miên nhìn Tử Tử nghiêm nghị nói.

Tử Tử nghe thấy thế vội đưa đôi mắt ướt ướt nước mắt đáng yêu thấp giọng nói: “Mẫu thân,… Tử Tử sai rồi, Tử Tử không nên đi cùng Lô thúc thúc đến kỹ viện, lại càng không nên nói dối… Mẫu thân tha thứ cho Tử Tử lần này đi, đừng tức giận nữa, nếu người bị sao Tử Tử sẽ đau lòng a!” nói rồi nháy nháy mắt, nước mắt ngắn dài chảy xuống.

"Tỷ tỷ..." Vô Tình từ bên ngoài trở ngoài liền nhìn thấy một màn này không nhịn được lên tiếng.

“A Tình đã về!” Miên Miên nhìn về phía nàng cười nói.

https://thuviensach.vn

"A Tình cô cô..." Tử Tử trong nháy mắt biến mình thành bộ dạng vạn phần đáng thương ủy khuất nói: "A Tình cô cô, Tử Tử làm sai để mẫu thân tức giận rồi, mẫu thân đành giao cho người chiếu cố, ô ô…" nói rồi nắm lấy tay nàng cực kỳ buồn bã cúi đầu.

Vô Tình thấy thế vội ngồi xổm xuống ôm hắn vào lòng, rồi đưa mắt nhìn Miên Miên: "Tỷ tỷ, người tha thứ cho Tử Tử a. Hắn còn nhỏ, tuổi này hiếu kỳ lại ngang bướng hơn bình thường. Hơn nữa hắn mới chỉ có năm tuổi, nếu bắt hắn ở trong phòng quá lâu sẽ khiến hắn tự kỷ mất."

"Không, A Tình cô cô đừng nói nữa, tâm tình của mẫu thân Tử Tử có thể hiểu được." nói rồi lần nữa ôm lấy cổ nàng khóc thút thít, một màn như vậy khiến cho Miên Miên cứ tưởng mình là mẹ kế người ta đến nơi.

Miên Miên than nhẹ một tiếng nói: "Dạ Tử Hào, ngươi thử đóng kịch trước mặt ta lần nữa xem!"

Tử Tử nghe nàng nói vậy lập tức đứng thẳng người nhìn, nước mắt tức thì khô ráo mà hắn thì đứng nghiêm nghị như thể đang chờ nhận lệnh, cái này cùng với bộ dạng nỉ non khi này quả thực là khiến người ta sững sờ kinh ngạc.

"Được rồi! Lần sau không cho phép đi kỹ viện nữa, nếu không thì ai cũng đừng mong xin cho ngươi!" Miên Miên cuối cùng cũng mềm lòng nói, nàng vẫn là không thể nào trừng phạt hắn được mà.

Tử Tử được tha bổng lập tức nhìn nàng rồi cười cười hô lớn, "Mẹ vạn tuế!"

Miên Miên chỉ có thể lắc đầu cam chịu, tiểu gia hỏa này lắm chiêu nhiều kế, chỉ mong sau này có thể phát huy tác dụng trong chốn nội cung.

"Tỷ tỷ, Huyền bảo chúng ta qua gặp nói là có chuyện muốn bàn bạc." Vô Tình nắm tay Tử Tử nhìn Miên Miên nói.

https://thuviensach.vn

“Được, vậy chúng ta cùng qua!” Miên Miên gật gật đầu nói rồi ngoắc Tử Tử lại gần đội mũ cho hắn mà chính nàng cũng đeo một cái tương tự lên, ba người ngồi xe ngựa hướng tới khách điếm.

Một lúc sau, xe ngựa đã tới gần khách điếm, Miên Miên lúc này mới lên tiếng nói: “A Tình, ngươi dừng xe lại đi, ta cùng với Tử Tử đi cửa sau vào.”

“Được!” Vô Tình đáp gọn rồi hý ngựa dừng lại cách khách điếm một đoạn khá gần.

“Tử Tử đến đây đi cùng ma ma!” Miên Miên vươn tay để Tử Tử ngoan ngoãn nhào vào lòng nàng. Miên Miên cười cười chỉnh lại mũ cho hai mẹ con rồi hướng tới cửa sau của khách điếm đi tới.

“Huyền thúc thúc!” mới vừa bước vào phòng trong, Tử Tử liền nhịn không được nhỏ giọng gọi.

Huyền nghe thấy hắn gọi liền đứng dậy, sự vui vẻ hiện rõ trên gương mặt tuấn mỹ, “Tử Tử, tới ôm thúc thúc một cái nào!”

Miên Miên chỉ đứng bên cạnh mỉm cười nhìn một lớn một nhỏ quấn lấy nhau, nàng cùng với Huyền quen biết là qua sự giới thiệu của Tuyết vương gia, Huyền còn một thân phận khác là thái giám phụ trách rau quả. Hắn đối với nàng thật sự rất tốt, vì nàng mà luôn cố gắng thu thập tin tức trong nội cung.

“Gấp như vậy tới tìm ta có phải là có chuyện gì hay không?” Miên Miên ngồi xuống nhấp một ngụm trà bình thản hỏi.

Gương mặt Huyền không tự giác thoáng đỏ nhìn Miên Miên. Năm năm rồi, kể từ lần đầu tiên nhìn thấy nàng, biết nàng không yêu thích một ai, hắn âm thầm vì nàng mà trả giá, một mình thầm mến mà không hối hận.

https://thuviensach.vn

"Huyền?" Thấy hắn yên lặng Miên Miên không khỏi gọi nhỏ.

“Ách, thật xin lỗi!” thấy hắn lúng túng xin lỗi, Tử Tử không khỏi che miệng cười nói: “Huyền thúc thúc, ngươi có phải hay không lại muốn mẫu thân của ta đi?” lời vừa dứt đã thấy gương mặt Huyền đã đỏ lại càng đỏ hơn.

“Tử Tử, không cho phép ngươi nói bậy!” Miên Miên nhíu mày trừng mắt liếc hắn một cái, Tử Tử chỉ đành im lặng ngồi bên.

“Gần đây trong cung Thái hậu dường như thân thể không được tốt lắm, bà ta không ngừng hối thúc bệ hạ tuyển chọn Xà hậu. Theo tin tức của chúng ta thì sinh nhật sắp tới của tiểu công chúa có thể chính là thời điểm lập Hậu!” Huyền nói ngắn gọn tin tức hắn mới thu được trong nội cung cho Miên Miên.

Miên Miên nghe tin này chỉ trầm mặc tự hỏi, hắn rốt cục cũng đã muốn lập Hậu rồi sao?

“Mẹ, người sao vậy a…” Tử Tử chậm rãi đi tới, thấy nàng im lặng không lên tiếng thì bàn tay nhỏ bé đưa lên vuốt vuốt má nàng.

Miên Miên sực tỉnh ôm lấy Tử Tử vào lòng, trầm mặc vài giây rồi nói: “Đổng phi gần đây có tin tức gì không?”

“Ngươi đừng nhắc tới nàng ta, nhắc tới Đổng phi là cả bọn thái giám cung nữa đều hận tới nghiến răng nghiến lợi nhưng cũng không có cách nào biểu lộ ra được!” Huyền phẫn uất nói.

“Ách? Chuyện gì đã xảy ra?”

“Nàng ta ở trog hậu cung càn quấy không ai quản nổi. Đúng rồi, tiểu công chúa tính cách so với nàng ta chỉ có ác hơn chứ không hề thua kém, phàm là những người nàng không thích thì nàng đều hành người ta đến chết

https://thuviensach.vn

thì thôi. Hiện tại đám cung nữ thái giám nghe nói phải hầu hạ hai nàng là sợ hãi không thôi, hầu hạ hai nàng ta chẳng khác gì làm bạn với Diêm vương!"

Miên Miên nghe Huyền nói vậy không khỏi cười lạnh, chỉ sợ trong hậu cung không có người nào to hơn nàng ta a!

"Đúng rồi Miên Miên, ta nghe nói đầu tháng tám bệ hạ sẽ lên miếu dâng hương. Nghe nói là cùng với sinh nhật của công chúa còn là ngày kỷ niệm nào đó của bệ hạ. Ta còn nghe nói tiểu công chúa tên Tư nhi cũng là do bệ hạ tưởng niệm tới một tần phi mà đặt vậy nha!"Huyền hiếu kỳ nói. Cho đến nay thì hắn vẫn không biết được Miên Miên chính là Ngất phi năm xưa, Tuyết vương gia không nói thì Miên Miên tự nhiên cũng không muốn nói ta, nàng chỉ nói là trong cung có một tỷ muội không rõ sống chết nên muốn tìm hiểu thông tin mà thôi.

Miên Miên nghe Huyền nói tới chuyện Dạ Mị vẫn còn thương nhớ nàng thì không khỏi run lên, nhưng rất nhanh sau đó liền lấy lại bình tĩnh nói: "Được rồi, ta đã biết, thật cám ơn Huyền nha, hôm nay ta có việc phải đi trước rồi!" Miên Miên trong đầu đã có một kế hoạch hoàn chỉnh liền ôm lấy Tử Tử cáo biệt Huyền rời đi.

"Về nhanh vậy sao? Không ở lại ăn cơm sao?" Huyền không khỏi nhíu mày buồn bã.

"Hôm nay không được rồi, thời gian còn nhiều, lần sau chúng ta sẽ ăn cùng nhau nhé!" nói rồi mỉm cười ôm Tử Tử rời đi.

Về tới nhà đã mất một lúc, Miên Miên trầm mặc rồi nhìn Vô Tình nói, "A Tình, đã đến lúc rồi!"

Vô Tình nghe vậy nhìn về phía nàng hỏi: "Tỷ tỷ, ngươi có thể nghĩ thông suốt rồi sao, một khi ngươi nói vậy nghĩa là Tử Tử sẽ bắt đầu một cuộc

https://thuviensach.vn

sống mới với thân phận hoàn toàn mới!” nói rồi không khỏi lo lắng đưa mắt nhìn Tử Tử đang chơi đùa ngoài sân.

“Hắn là con trai của đế vương thì phải có năng lực thừa nhận mọi chuyện!” Miên Miên cũng nhìn ra ngoài hạ giọng nói.

“Thâm cung hiểm ác khó lường, A Tình sợ Tử Tử khó có thể thích ứng được!”

“Những năm nay ta không ngừng huấn luyện hắn, để hắn trở nên thông minh linh hoạt hơn người chính là vì những người trong thâm cung kia. Còn nữa, bệ hạ tháng sau sẽ tới miếu cầu phúc, đó chính là duyên kỳ ngộ của phụ tử hắn cũng là để ta một lần nữa tiến nhập nội cung. Nàng ta muốn làm Xà hậu ư? Ta xem nàng ta làm cách nào đoạt lấy bảo tọa đó từ tay ta!” Miên Miên kiên định nói.

"Nương nương..." Vô Tình nhịn không được một tiếng thời dài, xưng hô này đã rất lâu rồi nàng không có gọi đến.

“Thời gian chỉ còn có hai tháng. Hai tháng này ta muốn đem những thứ mình học được trong năm năm qua luyện tập thật tốt một lần nữa. Nàng ta một mực chấp nhất bằng cấp mà không biết rằng ở đây cầm kỳ thi họa mới chính là tài hoa hơn người. Nàng còn nói mình có vũ đạo tựa thiên tiên còn ta chỉ là một kẻ hậu đậu, phải nói rằng ta thật sự ngây ngốc về khiêu vũ a!” nói rồi cười cay đắng.

“Nương nương, người bây giờ đã rất lợi hại rồi!” Vô Tình không muốn nàng thương tâm nên vội nói.

“Đúng, thế nhưng ngươi phải biết rằng ta đã bỏ ra biết bao nhiêu công sức, đem mọi thứ suốt hai mấy năm qua trả giá một lần để từ người không biết gì thành người thông hiểu tất cả. Ta muốn học tất cả vì ta muốn Ngải Vân phải trả giá cho những sai lầm cô ta đã mắc phải. Ta nhất định phải

https://thuviensach.vn

cho cô ta nếm trải cảm giác bị bạn tốt phản bội là như thế nào.” Miên Miên kiên định nói.

Vô Tình thấy vậy chỉ có thể hít sâu một hơi nhìn Miên Miên. Năm năm rồi, năm năm nay chính là vì khát vọng giết chết Đổng phi mà nàng cố gắng sống và cải biến bản thân mình từ một người nhút nhát hay sợ hãi trở thành bộ dáng lạnh lùng như ngày hôm nay. Vô Tình biết rõ nàng không muốn vậy, thế nhưng thương tổn trong quá khứ quá sâu khiến nàng không có cách nào dừng lại được.

“Tử Tử, đến đây!” Miên Miên phá vỡ sự im lặng lên tiếng gọi.

Tử Tử nghe nàng gọi thị vội vàng chạy lại, Miên Miên nắm lấy tay hắn đi vào phong trong rồi để hắn ngồi xuống cạnh nàng, Tử Tử thấy nàng như vậy mỉm cười hỏi: “Mẹ, người thần bí như vậy là làm gì nha? Có phải hay không muốn nói bí mật cho ta nghe?”

“Dạ Tử Hào, ngươi ngồi đàng hoàng cho ta!” Miên Miên nghiêm túc nói.

Tử Tử bị gọi như vậy sợ đến mức vội vàng thu hồi bộ dáng cười cươi mà ngồi im trên ghế như chờ mệnh lệnh.

"A Tình, mang cho ta chút rượu lên đây!" Miên Miên hít sâu một hơi nói.

Vô Tình nghe nàng nói vội chạy đi chuẩn bị thức ăn cùng rượu, mà ngồi ở bên Tử Tử sững sờ, hôm nay mẹ hắn như thế nào lại kỳ lạ như thế? Hắn có phạm sai lầm gì sao?

"Dạ Tử Hào, ngươi không phải vẫn luôn muốn biết lão cha ngươi là ai sao? Hôm nay ta sẽ nói cho ngươi thỏa mãn sự hiếu kỳ nhưng là ngươi nhất định phải có năng lực mà chấp nhận sự thật, mà cho dù ngươi không có thì bắt buộc cũng phải thừa nhận!” Miên Miên đùa cợt nói.

https://thuviensach.vn

"Vì... Vì cái gì?" Tử Tử đột nhiên cảm thấy hơi sợ hãi, vì cái gì mà nét mặt đang cười của mẹ hắn lại đáng sợ như vậy, nói chuyện như thế nào lại thâm trầm khác thường?

“Chỉ vì…. Ngươi chính là dòng dõi vương tộc, là đương kim Thái tử của Thụy Tuyết quốc này!” Miên Miên nhìn hắn cười nói, chuyện đã đến lúc này thì nàng cũng không muốn dấu hắn nữa!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Trong Lòng Có Nhau

--- -------Hai tháng sau---- -------

"Bệ hạ..." thân hình cao lớn của Dạ Mị dưới gốc cây anh đào được ánh trăng kéo dài trên đất tăng thêm phần thê lương, Đức công công không khỏi đau xót kêu lên.

Dạ Mị hơi giật mình cười cay đắng, “Đây chính là nơi lần đầu tiên ta gặp nàng!”

“Bệ hạ, Ngất phi đã mất rồi!” A Đức nhịn không được nói khẽ, bệ hạ tới đây không biết đã bao nhiêu lần rồi, lần nào hắn cũng thấy người im lặng nhớ tới Ngất phi mấy canh giờ liền.

“Sao trẫm lại không nhớ chứ, thế nhưng trẫm căn bản không thể tin được, trẫm vẫn luôn cảm thấy nàng chưa bao giờ rời xa trẫm!” nhắc tới Miên Miên nội tâm Dạ Mị không khỏi xót xa, thanh âm trở nên buồn bã tang thương.

Đức công công thấy vậy liền đi đến cạnh nói nhỏ: “Bệ hạ, đây là lần đầu tiên nô tài thấy người thương nhớ một nữ nhân như vậy, Ngất phi trên trời có linh thiêng nhất định sẽ rất cảm động, nhưng là bệ hạ, Ngất phi thật sự đã chết rồi, người tội gì phải hành hạ mình như vậy?” A Đức thở dài lần nữa nhắc nhở.

“Không, nàng sẽ không cảm động, cũng sẽ không thể vui vẻ bởi vì trẫm biết nàng rất tức giận, giận trẫm không thể bảo hộ nàng, giận trẫm không thể cứu nàng và hài tử, nếu không thì sao năm năm qua nàng không hề xuất

https://thuviensach.vn

hiện trong giấc mộng của trẫm?” nói đến đây Dạ Mị giống như bao nam tử thất tình khác, khổ sở đau đớn khiến người ta thương tâm không thôi.

"Bệ hạ..." Năm năm rồi, đã năm năm rồi mà bệ hạ vẫn không thể nào quên được người, Ngất phi người ở trên trời có linh thiêng thì làm ơn hãy hiển linh để cho bệ hạ thấy người một lần, xin đừng tra tấn người nữa!

“Ngươi xem, hoa anh đào này nhanh nở mà cũng tàn nhanh cũng giống như nàng, đến bất ngờ rồi ra đi vội vã!” Dạ Mị trôi theo cảm xúc nhớ thương nàng nói, năm năm nay hắn vẫn không ngừng tự hỏi tại sao lại quan tâm nàng đến vậy? Nàng chẳng qua chỉ xuất hiện trong cuộc đời hắn vài tháng ngắn ngủi nhưng vì cớ gì hắn lại thấy nàng rất quen thuộc? Loại tình cảm không có lối thoát này khiến hắn cảm thấy thật kỳ lạ.

“Bệ hạ, còn ba ngày nữa là sinh nhật tiểu công chúa rồi, nàng rất muốn gặp người nha!” A Đức vội nói sang truyện khác tránh để Dạ Mị thương tâm quá.

Dạ Mị nghe vậy chỉ hỏi, “Bệnh tình của Thái hậu có khá hơn chút nào không?”

“Hồi bẩm bệ hạ, Vương ngự y nói Thái hậu tựa hồ như suy nghĩ quá nhiều mà rầu rĩ không vui, tâm bệnh này là có nguyên căn từ việc Thái hậu muốn Đổng phi lên ngôi Hậu rồi sinh cho Thụy Tuyết quốc một thái tử kế nghiệp!” nói rồi thận trọng nhìn Dạ Mị.

“Hừ, nàng ta như vậy mà muốn ngồi lên vị trí Xà hậu sao?” Dạ Mị khẩu khí châm chọc nói, nếu không phải năm năm trước vì nhớ thương Miên Miên quá độ mà hắn uống say thì hắn đời nào đụng đến nàng ta như vậy thì nhất phẩm nàng ta cũng đừng mơ với được chứ đừng nói chuyện sinh con. Hắn biết rõ hài tử vô tội nhưng là hắn cũng không hiểu tại sao đối với đứa con gái này lại không hề có chút tình thương yêu.

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ, hiện tại trong cung đã có lời đồn nói là sinh nhật tới đây của tiểu công chúa chính là thời điểm người lập Đổng phi làm Hậu!” A Đức thận trọng nói.

“Những năm gần đây nàng ta cũng đã hy sinh rất nhiều nhưng là trẫm cũng không thể thích nàng ta. Mặc dù trẫm cũng có chút cảm động về tình mẫu tử của nàng ta với Tư nhi, dụng tâm chăm sóc Thái hậu cũng rất tốt, chỉ là… trẫm không có ý định lập Hậu!” nói rồi thở dài, “Thời điểm trẫm đăng cơ cũng đã từng nói, trừ khi trẫm gặp được người mình yêu thích bằng không nhất định không lập Hậu. Lập Hậu cũng không khác gì nam nhân cưới vợ, lấy vợ nghĩa là phải đời đời yêu thương người ấy, cả đời không ly khai, mà các nàng ấy với ta chỉ là thiếp mà thôi!”

“Vậy bệ hạ sẽ không lập Hậu sao?” A Đức nhíu mày hỏi, chuyện này phải giải quyết như thế nào đây? Nếu ba ngày sau mà bệ hạ không lập Hậu thì nhất định Thái hậu sẽ đại náo nội cung mất, mà Thái hậu cũng không phải vừa, bọn nô tài như hắn nên làm thế nào bây giờ? Thật sự đáng lo a!

“Trừ khi trẫm gặp được người khiến cho trẫm muốn lập Hậu nếu không thì thà thiếu chứ không lập ẩu!” Dạ Mị cương quyết nói, trước đó hắn chính là cảm thấy Nghi phi chính là phi tử hắn yêu thương nhất, xứng đáng làm Hậu nhất nhưng là vì sao nữ nhân ngốc kia lại xuất hiện, khiến hắn quên hắn cả Nghi phi mà si mê nàng, chẳng lẽ hắn cũng giống như bao nam nhân khác có mới nới cũ sao? Nhưng là nếu vậy thì việc hắn năm năm trời nhớ thương một người phải giải thích làm sao đây? Hắn luôn có cảm giác việc gặp được nàng chính là duyên trời định, giống như cả hai đã biết nhau từ kiếp trước nên mới có thể khiến hắn kiếp này không thể quên nàng.

“Bệ hạ, có cần trấn an Thái hậu trước hay không?” Đức công công đổ mồ hôi, dù sao cũng không thể lừa gạt Thái hậu a, mất đầu như chơi chứ không đùa đâu.

https://thuviensach.vn

“Vì sao phải trấn an, từ đầu đến cuối trẫm chưa từng nói muốn lập Hâu, đó là mẫu hậu tự mình nghĩ vậy, nàng ưa thích ai là chuyện của nàng nhưng cuối cùng vẫn là quyết định của trẫm. Ngươi không cần nói gì cho Thái hậu hết!” Dạ Mị nói như ra lệnh, hắn xưa nay ghét nhất là ai đó uy hiếp mình.

“Nô tài tuân lệnh!” Đức công công vội cúi người nói mà không khỏi lo lắng trong lòng, sinh nhật tiểu công chúa lần này chắc sẽ náo loạn mất thôi, aiiii!

“Đúng rồi, nghe nói gần đây Tư nhi không có đi học?” Dạ Mị đột ngột chuyển hướng hỏi.

“Tiểu công chúa mấy ngày trước chơi đùa bị thương nhẹ cho nên nghỉ không đi học ạ!” Đức công công vội vàng giải thích, kỳ thực hắn không dám nói cho Dạ Mị biết tiểu công chúa tình tình độc ác thật khiến người người khiếp sợ. Tất cả mọi chuyện mặc dù là do Thái hậu cùng Đổng phi bao che cho tiểu công chúa làm bậy nhưng hắn thật sự không muốn thấy Thái hậu cùng bệ hạ bất hòa, chỉ mong tiểu công chúa lớn lên sẽ hiểu được mà thay đổi thôi!

“Ngày mai trẫm lên miếu thắp nhang sẽ ở lại một ngày, ngươi nói Đổng phi không cần phải đi theo!” Dạ Mị khoát tay nói. Mấy năm trước Thái hậu rất bất mãn việc hắn đi miếu, còn nói hai nữ nhân đó không xứng đáng để hắn cầu phúc nhưng hắn khăng khăng cố chấp muốn đi nên đành phải nhượng bộ để Đổng phi theo cùng nói là để cho hai người có cơ hội gia tăng cảm tình nhưng thực chất chính là theo dõi hắn mà thôi.

“Nô tài sẽ đi bẩm báo Đổng phi nương nương ngay!” Đức công công nói rồi hành lễ quay đi.

Gió nhẹ thổi qua, ánh trăng vẫn như trước mông lung xa với, hương hoa thỉnh thoảng theo gió đưa tới, Dạ Mị hít sâu một hơi rồi nhìn lên trời cao, “Miên Miên, nàng có phải là yêu tinh không? Vì sao nàng đã ra đi năm

https://thuviensach.vn

năm rồi mà trẫm vẫn như cũ không thể quên được nàng? Nàng cùng trẫm rốt cuộc là có duyên không?" nói rồi lặng lẽ thở dài, không gian im ắng không một tiếng động….

--- ------

"Tử Tử, ma ma nói nãy giờ ngươi có nhớ kỹ không?" Miên Miên nhìn Tử Tử qua gương hỏi.

"Nhớ rõ ạ, không được nhận thức Tuyết thúc thúc để tránh mang phiền phúc tới cho thúc ấy!" Tử Tử nhanh nhẹn nói.

Miên Miên thấy hắn hiểu rõ mọi chuyện thì cười sủng nịch nói: "Tử Tử thật thông minh a!"

"Được rồi, người đừng khen ta nữa. Ta biết Tuyết thúc thúc rất quan trọng đối với người, cũng biết Tuyết thúc thúc là ân nhân cứu mạng của chúng ta. Người yên tâm, Tử Tử chắc chắn sẽ không để liên lụy thúc ấy!" nói rồi nháy mắt cười cười với nàng, diễn kịch là nghề của hắn a!

"Mẹ, ngươi nói lão cha sẽ nhận ta sao? Ngày mai ta gặp mà hắn không nhận ra ta thì làm sao bây giờ?" nói rồi ở bên cạnh nhìn qua Miên Miên có chút lo lắng hỏi. Chuẩn bị lâu như vậy vạn nhất hắn không nhận chẳng phải mất thể diện lắm hay sao?

"Sẽ nhận ra!" Miên Miên tự tin nói, phụ tử hắn một lớn một nhỏ lớn lên giống nhau như đúc, nàng có cảm giác là Dạ Mị nhất định sẽ nhận ra, huống chi Tử Tử cùng đôi mắt màu tím mê hoặc kia so với hắn thì chẳng khác một ly, chỉ có thể là người trong hoàng tộc mới có được màu mắt ấy.

"Mẹ, lão cha có nhiều nữ nhân như vậy nếu chúng ta trở về, người thật sự không thương tâm sao?" Tử Tử tuy tuổi còn nhỏ nhưng đối với mọi chuyện lại rất già dặn, hắn lo lắng nhìn Miên Miên hỏi.

https://thuviensach.vn

“Sẽ không, bởi vì Tử Tử sẽ đứng về phía ma ma mà, đúng không?” Miên Miên nhìn hắn ôn nhu cười nói.

Tử Tử nghe nàng hỏi lập tức vỗ ngực nói: “Mẹ, người yên tâm, Tử Tử sẽ không vứt bỏ người. Tử Tử đã từng nói sẽ chiếu cố người cả đời, A Tình nói người những năm nay rất khổ tâm, Tử Tử rất đau lòng bất quá người yên tâm, bây giờ người đã có Tử Tử, về sau tuyệt đối không cho phép người khác khi dễ người!” lần đầu tiên hắn xuất ra khí thế nam nhi đầy quyết tâm nói.

Miên Miên sống mũi hơi cay đem hắn ôm vào lòng, “Tử Tử, thực xin lỗi, là ma ma không tốt khiến ngươi sớm phải cực khổ như vậy!”

Nghe nàng tự trách, Tử Tử từ trong lòng đột nhiên vươn tay chậm rãi lau đi nước mắt trên mặt nàng, ánh mắt thâm tình nhìn nàng nói: “Nữ nhân, ngươi không cần tự trách mình, ta không tốt với ngươi thì tốt với ai đâu này, nữ nhân ngây ngốc!” nói rồi thò bàn tay nhỏ vuốt vuốt sống mũi nàng bộ dáng giống với Dạ Mị như đúc.

Miên Miên ngừng khóc nhìn phiên bản thu nhỏ của Dạ Mị trước mắt không khỏi nhíu mày: “Ngươi còn muốn làm nam nhân? Cả một cọng lông cong không có kia kìa! Còn nữa, ngươi với hắn sao lại giống nhau đến thế cơ chứ?!” chẳng lẽ cái này là cha nào con nấy, vì cái gì động tác của tiểu tử này lại giống hắn đến vậy, đến cả khấu khí trêu người cũng không sai biệt lắm.

“Mẹ, là nam nhân của người không chỉ dựa vào chim con a, ta có đầu óc, đi theo đại gia ta nhất định sẽ khiến cho người được ăn sung mặc sướng, cuộc sống nhàn hạ, đại gia ta mỗi ngày đều thương ngươi được không?” Tử Tử vội thi triển toàn bộ kinh nghiệm học được từ những lần lén đi kỹ viện ra áp dụng.

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe hắn tự sướng không khỏi phì cười: “Ngươi nhìn ngươi với Lô thúc thúc học được cái gì thế này?” nói rồi bất đắc dĩ lắc đầu mấy cái.

Thấy nàng cười, Tử Tử lôi kéo tay nàng rất nghiêm túc nói: “Mẹ, người phải kiên cường a, về sau không cho phép khóc nữa. A Tình cô cô nói trước kia người là một cô nương vui vẻ rất thích cười, bởi vì thương tâm mà thành ra thế này. Có Tử Tử ở đây nhất định sẽ diệt trừ hết người xấu, cho nên người hứa với Tử Tử sẽ thường xuyên cười giống như ngày trước được không?”

“Tốt, ma ma đáp ứng ngươi, đợi mọi chuyện qua đi ma ma nhất định sẽ đem ngươi rời xa mảnh đất thị phi nay du sơn ngoại thủy, chịu không?” Miên Miên giữ lấy gương mặt nhỏ nhắn của hắn cười nói.

“Được, một lời đã định!” Tử Tử vội đáp, ngón tay nhỏ giơ ra ngoắc tay cùng nàng.

--- ------Hai canh giờ sau---- -----

“Hắn đã ngủ chưa?” Miên Miên ngồi trên ghế ở phòng ngoài nhỏ giọng hỏi.

Vô Tình đi đến ngồi xuống bên cạnh nàng gật gật đầu nói: “Đã ngủ!”

“A Tình, ta có chút khẩn trương không biết ta làm thế này đến tột cùng là đúng hay sai đây?” Miên Miên lo lắng nhìn Vô Tình, hi vọng nàng ta có thể cho nàng một đáp án đúng đắn,

Vô Tình nghe nàng nói chỉ mỉm cười: “Nương nương, lựa chọn thì cũng đã lựa chọn rồi, cho dù bây giờ người buông tha thù hận nhưng ngươi có thể buông bỏ bệ hạ sao? Bệ hạ năm năm nay như thế nào ta tin chắc người cũng đã biết rõ, người thật sự không quan tâm việc Ngải Vân cùng bệ hạ ở

https://thuviensach.vn

chung một chỗ sao?" Vô Tình nhíu mày khó chịu, kỳ thực nàng biết rõ Miên Miên chỉ là muốn nàng cho nàng ấy một lý do để tiến lên mà thôi!

"Năm năm rồi, ta không biết khi chúng ta gặp lại sẽ như thế nào nữa. Ta cũng không biết hắn có thay đổi chưa, ta cũng không biết liệu mình có thể tiếp tục yêu được nữa hay không?" nói rồi thở dài, "Ngày trước ta bỏ xuống chán ghét mà tiếp nhận hắn, ai biết hạnh phúc lại ngắn ngủi đến như vậy đâu!" nghĩ tới đây nội tâm nàng không khỏi đau đớn khó chịu.

"Nương nương, người không cần khổ sở. Con người sống luôn phải đối mặt với những khó khăn trắc trở, như người đấy thôi, người đã có thể xuyên qua mà tới đây chứng tỏ người cùng nơi đây có duyên nợ. Ta tin tưởng bệ hạ là người đáng để người phó thác cả đời này cho hắn. Còn nữa, Đổng phi kia lòng dạ độc ác, nếu người để nàng ta ở cùng bệ hạ thì sớm muộn Thụy Tuyết quốc này cũng bị hủy trong tay nàng ta, dã tâm của nàng ta chưa thể nói trước được, có ai biết liệu sau khi làm Hậu rồi nàng ta có muốn hay không cướp đoạt đất nước này?" Vô Tình nói gấp.

Miên Miên nghe vậy không khỏi tức giận nói: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không để nàng gây họa cho dân chúng. Ta muốn nàng ta phải trả giá cho những gì nàng ta đã gây ra. Đúng rồi, Tuyết vương gia đã vì chúng ta mà sắp xếp mọi chuyện rồi, sáng ngày mai chúng ta sẽ từ cửa bên hông miếu đi vào. Ta thật lo lắng, khi hắn nhìn thấy Tử Tử sẽ có phản ứng như thế nào đây?"

"Chắc chắn bệ hạ sẽ đoán được nội tình ngay thôi!" Vô Tình cũng không nén được tò mò muốn thấy phản ứng của Dạ Mị vào ngày mai.

"Ta thật lo lắng không biết Tử Tử có thể thích ứng được sinh hoạt trong nội cung không nữa?" nghĩ tới đây Miên Miên không khỏi cảm thán trong lòng.

https://thuviensach.vn

“Nương nương, người đừng quá lo lắng. Tử Tử rất kiên cường lại thông minh, trưởng thành sớm hơn những đứa trẻ cùng trang lứa khác, cũng rất hiểu chuyện, A Tình chưa từng thấy hài tử nào thông minh như vậy. Kiếp này nương nương có thể cùng Tử Tử tình thân không rời A Tình rất mừng cho người!”

“Nha đầu ngốc, ngươi nói cái gì đó? Đợi mọi chuyện qua đi ta nhất định sẽ tìm cho ngươi một người chồng tốt, để cho ngươi sinh ra một tiểu hài tử đáng yêu thông minh như vậy!” Miên Miên lôi kéo tay Vô Tình nói.

“Vô Tình không cần, ta đã nói cuộc đời này chỉ theo mình nương nương, người đừng bức bách A Tình rời xa người!” Vô Tình kiên định nói, nàng nhất định sẽ không rời xa Miên Miên cùng Tử Tử.

"Nha đầu ngốc..." Miên Miên không khỏi thở dài, nàng thật sự không biết nên nói gì với nàng ta nữa đây.

“Được rồi nương nương, người cũng đừng suy nghĩ nhiều mà mệt người. Sáng ngày mai còn phải đưa Tử Tử đi, Vô Tình hy vọng người sẽ sớm hoàn thành việc báo thù để có thể có được một cuộc sống vui vẻ. Tử Tử từ nhỏ đã thiếu thốn tình cảm của cha, bây giờ nên cho hắn hưởng thụ hạnh phúc gia đình a!”

Miên Miên nghe vậy hít một hơi dài rồi đứng dậy, trong lòng không khỏi hân hoan, “Chúng ta rốt cuộc cũng gặp lại nhau rồi!”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Phụ Tử Tương Kiến

--- ----Hôm sau-------

“Nương nương, ta rất bất an a, ta muốn đi xem Tử Tử!” Vô Tình lo lắng đi qua đi lại trong phòng nói, bộ dáng thấp thỏm không yên.

“Ngươi đừng lo lắng quá, Tuyết vương gia đích thân dẫn hắn đi mà, ta thấy hắn cũng rất hào hứng nha. Ta tin Tử Tử thông minh như vậy chắc sẽ ứng phó được thôi!” nói rồi lại tiếp tục ở trong hoa viên đào loạn lên, Vô Tình thấy vậy đành thở dài tiếp tục đi vòng quanh nàng.

"Tử Tử, những điều thúc thúc nói ngươi có hiểu không?" Tuyết vương gia lo lắng hỏi.

“Thúc thúc yên tâm, nhiều năm như vậy mà người còn chưa tin năng lực của Tử Tử sao? Ngươi nhanh đi đi, tiểu mỹ nam phải đi tiểu cái đã!” nói rồi nháy một con mắt tự tin chạy đi.

“Lôi Ảnh!” mắt thấy hắn biến mất Dạ Phong vội kêu lên.

“Vương gia!” Lôi Ảnh không biết từ chỗ nào bước ra hành lễ.

“Ngươi đi theo Tử Tử đừng để hắn lạc mất!” Dạ Phong lo lắng nói.

Lôi Ảnh gật đầu hành lễ rồi lại nhanh chóng biến mất.

Ở cửa sau, Tử Tử nhìn xung quanh rồi trực tiếp đi đến bên cạnh một gốc kéo quần đi tiểu, vừa tiểu vừa không khỏi lo lắng lầm bầm: “Hôm nay làm nhân vật chính không biết có được điểm tối đa không đây?”, hắn nhớ ma ma đã nói hôm nay ma ma mới là nhân vật chính còn hắn chỉ là vai diễn

https://thuviensach.vn

phụ. Ma ma còn nói hắn chỉ miễn cưỡng được coi là nam chính trong hai trường hợp, một là khi luyện công, hai chính là khi bán đậu hũ. Ai thật là khiến tiểu mỹ nam như hắn đau lòng mà!

Tử Tử đem quần áo chỉnh trang lại rồi lặng lẽ đi vào bên trong miếu. Lão cha của hắn cũng lợi hại quá đi, chỉ vì hắn mà trong miếu giờ đây một con ruồi cũng khó lòng bay vào mà, nếu không phải có nội ứng thì hắn muốn vào được đây chắc phải hao tổn tâm tư rồi.

“Tiểu thí chủ, ngươi từ nơi nào vào a?” phía sau lưng Tử Tử đột ngột truyền tới một giọng nói nghi hoặc.

Tử Tử hít sâu một hơi rồi hí mắt quay lại nhìn đằng sau hỏi: “Ai…ai đang nói chuyện?”

“Tiểu thí chủ, mắt ngươi làm sao vậy?” Lão hòa thượng vội đi tới ngồi xổm bên cạnh hắn hỏi/

“Không, không có việc gì, ta từ nhỏ đã như vậy rồi. Hôm trước ta nghe nói Thanh Long tự rất linh thiêng nên lặn lội đến thắp hương cầu khấn!” nói rồi lắc lắc đầu tỏ vẻ khó chịu.

“Cha mẹ ngươi đâu rồi? Ngươi làm sao mà lại một mình đến đây như vậy?” Lão hòa thượng khó hiểu hỏi hắn.

“Đừng nói nữa!” Tử Tử đột nhiên vương tay bày ra bộ dáng khó nói rồi không đợi lão hòa thượng lên tiếng đã nói: “ Ngươi muốn thì ta cho ngươi biết, cha ta đã bỏ ta và mẹ ta từ khi ta vừa mới sinh ra. Mẹ ta vì muốn có tiền nuôi ta nên phải đi bán đậu hũ, ta không muốn khiến người phải lo lắng hơn nữa nên tự mình tìm đường đến đây, mắt ta không thấy đường nên đành chui lỗ chó kia vào. Ta là không có tiền mua vé vào cửa đâu!” nói rồi ôm chầm lấy lão nức nở khiến lão hòa thượng sửng sốt không thôi.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thí chủ, nơi này không cần mua vé vào cửa!” Phương trượng nãy giờ đứng sau lưng lão hòa thượng nhịn không được lên tiếng nói.

“Ô ô, ta từ nhỏ đã không có phụ thân dạy bảo nên không biết ở đây không cần mua vé. Ngươi xem, mắt ta thật sự không còn cách nào khác nên chỉ muốn đến thắp hương cầu phật sớm ngày cho ta có thể nhìn được, có thể vì nương ta mà phụ giúp việc nhà, lão gia gia người không lẽ không đồng ý sao?” Nói rồi nước mắt ngắn dài nhìn phương trượng rồi lại nhìn lão hòa thượng.

“Phương trượng, bệ hạ sắp tới đây rồi, đứa nhỏ này không thể ở lại được!” Hòa thượng phía sau vội vàng nhắc nhở.

“Cái này…”

“Gia gia… ta sẽ rất ngoan, ta chỉ thắp hương rồi ăn một chút cơm, nghỉ một chút là sẽ về nhà ngay!” Tử Tử vội đưa tay đem nước mắt nhỏ xuống đầu lão hòa thượng để cho lão nghĩ hắn đang khóc rất thương tâm. Mẹ hắn thường nói, nước mắt không thể lãng phí nha, lãng phí chính là một tội lớn nha!

“Tiểu hài tử, hôm nay Thụy Tuyết xà vương bệ hạ sẽ ở lại đây cầu phúc, ngươi phải đáp ứng gia gia ta không thể chạy lung tung nếu không hậu quả sẽ rất nghiêm trọng. Ta sẽ cho sư phó đưa người tới nội viện đằng sau nghỉ ngơi một chút được không? Đợi bệ hạ rời đi thì ta sẽ đưa ngươi đi thắp hương được không?” Lão phương trượng rốt cuộc cũng vẫn là người nhân từ.

“Được ạ!”

Hòa thượng phía sau chỉ có thể bất đắc dĩ mang theo Tử Tử đi tới hậu viện mà núp trong bóng tối Lôi Ảnh không khỏi giơ ngón tay cái lên, nhóc con quả nhiên lợi hại!

https://thuviensach.vn

--- ----Một lúc sau-------

Hậu viện lúc này thật sự náo nhiệt, các hòa thượng đều kích động không thôi. Tử Tử vừa định đi ra ngoài thì Vô Không sư phó liền chạy tới nói: “Tiểu thí chủ, ngươi ở nơi này không nên chạy loạn, bệ hạ sắp đến rồi, chúng ta phải ra ngoài ngênh đón người rồi đến đại điện cầu phúc, ngươi ở nơi này ngoan ngoãn chờ ta trở lại, biết không?” Vô Không lần nữa dặn dò.

“Được, ta sẽ chờ ngươi trở về, ngươi tranh thủ thời gian đi đi thôi!” Tử Tử vội phất tay nói.

“Tốt, ta đây một lát nữa sẽ trở lại!” nói rồi mang theo tất cả hòa thượng đi đến cổng chính nghênh giá.

Tử Tử thấy cả đám đã đi xa thì không khỏi trừng lớn mắt khinh thường: “Coi ta là tiểu bạch ngu ngốc mà chờ ngươi sao?” nói rồi hừ lạnh một tiếng rồi nhanh chóng chạy ra ngoài. Hắn đã biết nơi mình cần đến, cũng đã biết làm thế nào đi gặp lão cha hắn rồi!

"Lão nạp tham kiến bệ hạ, bệ hạ vĩnh phúc!" Nói rồi cũng toàn bộ chúng tăng quì xuống hành lễ.

“Được rồi! Tất cả đứng lên đi! Trẫm trước đi cầu phúc đã!”, lần nào tới chuyện đầu tiên mà hắn làm luôn là tới đại điện cầu phúc, sau đó mọi nghi lễ cầu phúc cho Thụy Tuyết quốc đều do phương trượng cùng các chúng tăng khác tiến hành.

“Bệ hạ cầu phúc!” Đức công công cao giọng hô lên, phương trượng vội vàng đi đến trước Dạ Mị mở cách cửa đại điện rồi cùng toàn bộ những người khác lui ra ngoài, Đức công công cũng không ngoại lệ.

Dạ Mị chắp hai tay quì trên bồ đoàn đưa mắt nhìn lên tượng phật trên cao, chậm rãi nhắm mắt: “Phật tổ, đệ tử lại đến thăm người, lần này đây đệ tử vẫn như trước kia chỉ có một nguyện vọng là Thi Hàm đầu thai có được

https://thuviensach.vn

cuộc sống hạnh phúc, hi vọng Miên Miên… hi vọng nàng mãi mãi vui vẻ, nếu có thể xin Người nói với nàng rằng đệ tử rất nhớ nàng!” nói chậm rãi làm lễ quì bái, kỳ thực hắn rất muốn nói với phật tổ cho nàng tiến vào tỏng mộng của hắn dù chỉ một lần thôi!

"Một tấc quang âm một tấc vàng, thốn kim khó mua thốn quang âm....!" từ phía sau tượng Phật truyền đến một âm thanh non nớt mà cảm khái.

Dạ Mị nghe thấy mà không khỏi sửng sốt rồi rất nhanh chóng đứng dậy nhíu mày nghi hoặc hỏi: “Ai? Là ai đang ở đâu?”

“Ngươi nói đi?” một câu hỏi ngược lại rồi một bóng dáng nhỏ nhắn xuất hiện trước mặt Dạ Mị, bộ dáng tươi cười hai tay ôm ngực đứng tựa vào cây cột bên cạnh, tử nhãn màu tím mê mị hoặc lấp lánh hào quang.

Đồng tử màu tím của Dạ Mị trừng lớn, lông mày không khỏi nhíu chặt vẻ không thể tin được nhìn về bóng dáng nhỏ phía trước cùng hắn lúc còn nhỏ giống y chang kia. Dạ Mị kinh ngạc không thốt lên lời, trong đầu hiện lên hàng loạt hình ảnh Miên Miên ngày nàng mang thai, rất nhanh hiểu rõ mọi chuyện, Dạ Mị vội nhìn lại tiểu nam hài thì đã phát hiện hắn không còn ở đó nữa rồi!

"Người đâu?" Dạ Mị sau một hồi ngây ngẩn liền chạy quanh tìm kiếm nhưng không tìm thấy tiểu nam hài kia ở đâu cả.

“Người đâu?” Dạ Mị xong ra ngoài lớn tiếng hô lớn.

“Bệ hạ!” toàn bộ người bên ngoài sợ hãi quì trên mặt đất run rẩy, bởi vì họ cơ bản không biết là đã có chuyện gì xảy ra cả.

“Mau đi điều tra cho trẫm, ở đây có một tiểu nam hài, các ngươi mau đi tìm tới cho trẫm nhưng nhớ kỹ ngàn vạn lần không được thương tổn đến hắn!” Dạ Mị sốt ruột hạ lệnh tìm người rồi chính mình cũng nhanh chóng chạy đi tìm kiếm.

https://thuviensach.vn

Trong khi cả miếu náo động lên tìm người thì nhân vật nam chính gây họa lại đã nhàn nhã chui qua lỗ chó ra ngoài, chỉ là trong lúc chui ra không biết vì xúc động hay hồi hộp mà y phục trên người bị vướng vào hốc rách mất một mảnh nhỏ. Tử Tử phủi bụi trên người thấp giọng lẩm bẩm: “Qúa đáng, ta muốn kiện hắn chân dung quyền mà, sao có thể lớn lên giống nhau như đúc!” nói rồi nhanh chóng chuồn đi.

“Bệ hạ…” Phương trượng cùng toàn bộ chúng tăng ni run rẩy quỳ trên đất.

Dạ Mị ngồi trên ghế nhìn phương trượng nói: “Ngươi đứng lên nói!”, giờ phút này lòng của hắn không cách nào bình tĩnh được nữa.

“Nói cho trẫm biết chuyện này là như thế nào?” sắc mặt Dạ Mị âm trầm.

Phương trượng cúi người nói: “Hồi bẩm bệ hạ, sáng nay có một hài tử vào đây, hắn bảo mắt hắn không được tốt nên muốn tới thắp hương cầu phật. Lão nạp thấy hắn chỉ là một tiểu hài tử nên để cho hắn lưu lại hậu viện đợi bệ hạ cầu phúc xong sẽ dẫn hắn đi thắp hương. Dù sao hắn cũng chỉ là một hài tử không có cha, đi theo mẫu thân thấy nàng làm việc vất vả nên muốn mình nhanh chóng nhìn được bình thường để phụ giúp mẫu thân!” Phương trượng rành rọt nói.

“Sau đó bần tăng dẫn tiểu thí chủ kia đến hậu viện, còn dặn hắn nhất định phải chờ bần tăng trở lại, hắn cũng đã đáp ứng, kết quả…không thấy hắn đâu nữa!” Vô Không sư phó đứng lên tiếp lời.

Dạ Mị nghe vậy không khỏi nhíu mày, vừa mới nãy hắn còn tưởng là ảo giác nhưng giờ nghe phương trượng cùng sư phó nói vậy thì hài tử kia nhất định là người hắn đã gặp khi nãy rồi. Tiểu tử kia cũng hắn một đôi tử nhãn giống nhau như đúc, hắn tin chắc rằng tiểu tử này chính là con của hắn. Nữ nhân chết tiệt kia lại dám lừa gạt hắn lâu như vậy, nếu để hắn tóm được nàng tuyệt đối phải trừng phạt nàng thích đáng!

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ…” một tiếng nói cắt ngang suy nghĩ của Dạ Mị, một thị vệt từ bên ngoài đi tới quì gối rồi cung kính dâng lên một mảnh vải nhỏ.

Mắt Dạ Mị sáng ngời, rất nhanh chóng đi lại lấy mảnh vải trên tay tên thị vệ nọ, cái này đúng là màu quàn áo trên người tiểu tử kia mà.

“Cái ngươi tìm được ở đâu?” Dạ Mị nhìn tên thị vệ hỏi.

“Bên hông chùa có một cái lỗ nhỏ đủ rộng cho một đứa bẻ chui qua, là thần từ đó lấy được mảnh vải này!” nói rồi cúi người chờ lệnh, hắn thật sự không dám nói cho Dạ Mị biết đó thực chất chỉ là một cái lỗ chó, bệ hạ xem trọng hài tử kia như vậy thì hắn làm sao dám nói đây?

Dạ Mị nắm chặt mảnh vải trong tay rồi nghiêm nghị hạ lệnh: “Lục soát toàn bộ Thủy thành này cho ta, nhất định phải tìm được tiểu hài tử kia!”

“Vâng!” toàn bộ binh lính có mặt hô lớn rồi rất nhanh chóng tỏa đi tìm kiếm.

Dạ Mị chờ bọn họ đi rồi mới đến trước mặt Dạ Phong nói: “Đệ về trước đi, ta còn có chuyện cần xử lý nên nhất thời không thể quay về được!”

“Huynh đi đi, đệ không có vấn đề gì!” Phong khoát tay cười nói.

“Lôi Ảnh, ngươi chiếu cố vương gia cho tốt, nếu có chuyện gì xảy ra thì ngươi cũng không thoát khỏi trách nhiệm đâu!” Dạ Phong là đệ đệ duy nhất của hắn, hắn tuyệt đối không thể để Dạ Phong có chuyện gì được.

“Lôi Ảnh đã rõ!” Lôi Ảnh vội cúi người nói.

Mọi chuyện đã được an bài ổn thỏa, Dạ Mị ngồi kiệu rời đi, Thanh Long tự yên tĩnh trở lại, toàn bộ tăng ni đã hù đến nhũn cả người.

“Thật ngại quá, hoàng huynh có nhận thức qua tiểu hài tử kia hơn nữa lại rất lo lắng cho hắn, Phương trượng, lần cầu phúc này vẫn là giao lại cho

https://thuviensach.vn

các ngươi rồi!” Dạ Phong áy náy nhìn phương trượng nói.

“Vương gia không cần khách khí, lão nạp nhất định sẽ toàn tâm toàn ý vì Thụy Tuyết quốc mà cầu phúc!” Phương trượng vội vàng nói.

Dạ Phong nghe vậy hài lòng gật đầu rồi để Lôi Ảnh giúp hắn rời đi, nhiệm vụ của hắn hôm nay đã kết thúc rồi, kế tiếp phải xem Dạ Mị thế nào thôi.

--- ------ ---

“Mẹ, ta đã trở về rồi đây!” cửa bị đẩy kêu lên hai tiếng kẹt kẹt rồi một thân hình nhỏ nhắn xuất hiện.

“Tử Tử, không sao chứ? A Tình cô cô thật lo lắng cho ngươi a!” Vô Tình chạy lại ôm lấy hắn lo lắng hỏi, nàng chứng kiến hài tử này lớn lên từ nhỏ nên cũng sớm xem hắn như con của mình mà lo lắng.

“A Tình, ngươi nhìn dáng vẻ của hắn là đủ biết hắn không có việc gì rồi, ngươi có thể yên tâm được rồi!” Miên Miên mỉm cười. Tử Tử từ nhỏ đã đi theo Vô Tình luyện võ, thời gian hắn ở bên cạnh Vô Tình thậm chí còn nhiều hơn ở bên cạnh nàng thì tự nhiên tình cảm của Vô Tình đối với hắn không thể ít hơn nàng rồi, tên tiểu tử này cũng lắm người thương yêu a!”

“A Tình cô cô không cần lo lắng, Tử Tử vẫn hoàn hảo đứng đây nha. Mẹ, chúng ta mau vào mật thất a, lão gia hỏa kia nhất định sẽ tìm đến sớm thôi!” nói rồi tặc lưỡi rất đắc ý.

“A Vô Tình, ngươi mang hắn xuống trước đi, ta đi thông báo cho quản gia rồi lập tức sẽ xuống!” Miên Miên nhìn một lớn một nhỏ bên cạnh nói.

“Được, vậy ngươi nhanh lên a!” nói rồi ôm Tử Tử tiến vào mật thất.

https://thuviensach.vn

Miên Miên rất nhanh chóng tìm được quản gia bảo hắn giả làm chủ nhà rồi sau đó đi vào mật thất. Nàng muốn quản gia giả thành chủ nhà tất nhiên là không muốn Dạ Mị nhanh như vậy mà tìm được hai mẹ con nàng rồi. Nếu hắn không tìm được thì nàng chắc chắn sẽ mang Tử Tử ly khai nơi này, nhất quyết không trở lại.

--- ----Mật thất---- ---

Tử Tử thao thao bất tuyệt hoa tay múa chân kể lại sự tình gặp Dạ Mị sáng nay, Miên Miên nghe rồi không khỏi cười lớn nói: " Một câu 'một tấc quang âm một tấc vàng, thốn kim khó mua thốn quang âm' kia của ngươi hình như là ta dạy cho ngươi khi ngươi bắt đầu luyện công nha!"

"Ngươi nói đi nói lại nên ta mới đem ra dùng nha, chẳng phải như vậy sẽ chứng tỏ ta văn chương rất lợi hại sao, bất quá, có một chuyện khiến ta vô cùng tức giận đi!" nói rồi thở phì phì nhìn Miên Miên.

"Làm sao vậy? Chẳng lẽ có người khi dễ ngươi rồi?" Miên Miên buồn cười hỏi. Từ khi hắn hiểu chuyện tới nay thì chỉ có hắn đi khi dễ người khác chứ nàng không tin có người nào có thể khi dễ hắn.

"Đúng vậy, thật là khiến người khác thương tâm mà. Người biết không? Lão gia hỏa kia cùng ta giống nhau như đúc, bản sao, quả thực là bản sao mà, ta muốn kiện hắn xâm phạm chân dung quyền!" Tử Tử hét lên giận dữ.

Miên Miên nghe hắn hét lớn không khỏi nhíu mày nói: "Hắn so với ngươi thì lớn hơn nha, phải nói là ngươi trộm dung mạo của hắn mới đúng a?"

"Aaaaaa…Mẹ, ngươi bắt cá hai tay a! Lô thúc thúc nói không sai mà, nữ nhân a, nam nhân a, tất cả đều giống nhau trọng sắc khinh bằng mà. Ngươi chính là điển hình trọng sắc khinh nhi a, thật thương tâm mà!" nói rồi trưng ra bộ dáng phi thường khó chịu.

https://thuviensach.vn

Vô Tình ở bên bị hắn chọc cười ha hả, Miên Miên chỉ có thể lắc đầu ngao ngán nhìn hắn.

"Đúng rồi nương nương, chúng ta phải trốn tới khi nào a? Ngươi không muốn bệ hạ tìm được ngươi sao?" Vô Tình có chút khó hiểu hỏi, vì sao để cha con hắn gặp mặt rồi lại lẩn tránh đâu này?

“Còn hai ngày nữa là sinh nhật con gái Đổng phi. Ta chỉ cho hắn cơ hội duy nhất này, nếu hai ngày nữa hắn vẫn không rời khỏi Thủy thành thì ta sẽ để Tử Tử ra ngoài gặp hắn. Nếu là hai ngày sau hắn hồi cung thì hắn đừng mơ tưởng tới chuyện tìm được ta và Tử Tử lần nữa!” Miên Miên kiên định nói, lần khảo nghiệm này nếu hắn có thể kiên trì thì nàng nhất định sẽ tha thứ cho hắn việc năm năm trước đã không thể bảo hộ nàng cùng hài tử, nếu hắn không thể vượt qua khảo nghiệm này thì hậu quả hắn phải tự mình gánh chịu rồi!

“Nương nương, ta cảm nghĩ bệ hạ sẽ hồi cung a, hai ngày sau là sinh nhật tiểu công chúa, bệ hạ không có khả năng không tham dự được!”

“Yến hội mừng sinh nhật tiểu công chúa khi nào thì bắt đầu?”

“Chiếu theo lệ cũ thì đầu giờ Dậu sẽ bắt đầu ạ!”

“Được, chúng ta giờ Thân sẽ đi ra, hắn đến tột cùng là quan tâm nữ nhi hay là thái tử thời gian sẽ cho chúng ta câu trả lời!” nói rồi tự tin mỉm cười.

“Mẹ, ngươi thật là ác nha!”

Miên Miên nghe vậy cũng không phản ứng mà chỉ mỉm cười rồi đi đến cửa sổ. Không biết hắn bây giờ đang làm gì? Một khắc khi nhìn thấy Tử Tử tâm trạng của hắn thế nào? Có bị hù cho sợ chết khiếp không? Nghĩ đến đây Miên Miên không khỏi nhe răng cười.

Tử Tử cùng Vô Tình thấy nàng cười thì nhìn nhau không hiểu!

https://thuviensach.vn

Khách điếm lớn nhất trong Thủy thành chính là Duyệt Lai khách điếm, Dạ Mị trực tiếp đi vào lên phòng nghỉ ngơi. Toàn bộ khách trọ đều được thu xếp sang trọ nơi khác, lão bản Duyệt Lai điếm thì hưng phấn không thôi, có thể phục vụ bệ hạ là phúc khí tám đời nhà hắn a cho nên, hắn để đầu bếp làm những món ngon nhất có thể. Tiểu nhị, đầu bếp cùng các hạ nhân khác cũng hưng phấn không kém, ai nấy đều cố gắng hết sức hoàn thành xuất sắc mọi chuyện. Bệ hạ đối với bọn họ mà nói thì cũng không khác gì phật tổ trên cao, rất khó có cơ hội gặp được, chưa nói đến sau này bọn hắn cũng có thể có chuyện đáng tự hào kể cho con cháu nghe.

“Bệ hạ…” trong căn phòng xa hoa nhất khách điếm, Đức công công hạ giọng gọi.

"Nàng không chết" Dạ Mị đứng trước cửa sổ nhìn ra phía ngoài tự tin nói.

Đức công công nghe vậy cũng không dám nói gì thêm, chỉ là hắn cảm thấy có chút ly kỳ, có phải hay không có người cố tình sắp đặt chuyện này?

“Dù là có phải lật tung cả Thụy Tuyết quốc này lên thì trẫm cũng nhất định phải tìm được nàng!” Nữ nhân đáng chết này lại dám mang hài tử của hắn đi biệt suốt năm năm không một tin tức, xem ra, nàng rất yên ổn rồi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Ta Không Kém Lão Cha!

Thời gian hai ngày nhanh chóng qua đi.

“Nương nương, bệ hạ vẫn chưa có hồi cung, trong thành đã có rất nhiều lời đồn, tất cả mọi người đều nghi hoặc không biết đã có chuyện gì xảy ra rồi!” Vô Tình ra ngoài thu thập tin tức nói.

“Tử Tử, xem ra sức quyến rũ của ngươi cũng rất lớn nha!” Miên Miên nhìn về phía Tử Tử đang ăn trái cây cười nói.

“Đúng thế, phải biết ta chính là người gặp người thích, hoa gặp hoa nở nha! Còn nữa nha, chính người còn nói là đến xe ngựa gặp ta còn phải nhường nha!” Tử Tử tự tin nói.

“Nương nương, người định làm thế nào tiếp theo?” Vô Tình khó hiểu hỏi.

Miên Miên nghe nàng hỏi cũng chỉ cười đi đến bên cạnh Tử Tử ngồi xổm xuống nói: “Nam chính, đến lượt ngươi lên sân khấu rồi nha, ngươi đã chuẩn bị xong chưa?”

Tử Tử vội vàng đem trái cây bỏ lại bàn, lau lau miệng cười nói: “Người yên tâm đi, đảm bảo hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ!” nói rồi còn giơ tay lên chờ nàng.

Miên Miên thấy thế cũng giơ lên đập vào bàn tay nhỏ của hắn rồi cùng hắn và Vô Tình ra khỏi mật thất. Hiện tại đã không còn phải né tránh nữa rồi!

https://thuviensach.vn

“Nương nương, Tử Tử một mình đi ra ngoài sẽ không có chuyện gì chứ? Nếu không thì ta đi theo sau bảo vệ hắn?” nói rồi nhìn Miên Miên chờ nàng đồng ý. Để Tử Tử một mình ra ngoài nàng thật sự không yên tâm mà.

“Yên tâm đi, tên tiểu tử kia cũng không phải người yếu ớt gì. Được rồi, tranh thủ thời gian chuẩn bị một bình nước ép trái cây Tử Tử thích đi!” Miên Miên ngồi tại bàn trang điểm bắt đầu sửa sang lại mọi thứ. Năm năm rồi nàng đã thay đổi rất nhiều, nhưng là tin chắc rằng nàng so với ngày trước chỉ có thể kinh diễm hơn mà thôi, Dạ Mị, chuẩn bị tiếp chiêu của nàng đi!

--- ------

“Bệ hạ, người muốn ra ngoài?” Đức công công nhìn thấy hắn thay thường phục liền vội tới gần hỏi.

“Hai ngày rồi mà vẫn chưa tìm được nữ nhân ngốc kia!” Dạ Mị lạnh lùng nói, những hai ngày trôi qua mà bọn họ không hề tìm thấy chút dấu vết nào, hắn không thể đợi được nữa, xem ra nhất định là phải tự thân xuất mã thôi!

“Bệ hạ, người là vua của một nước, nếu cứ thế này mà ra ngoài sẽ khiến trong thành hỗn loạn mất!” Đức công công cúi người nhắc nhở.

“Ít xuất hiện thì ai sẽ biết được chứ?” Dạ Mị hỏi ngược lại nhưng rồi cũng cầm lấy mũ rộng vành đội lên, bởi vì dù hắn có ít xuất hiện thì đôi mắt tím này sẽ dễ dàng tố cáo hắn.

Đức công công cũng vội thay đổi một bộ quàn áo bình thường, hắn tuyệt đối không thể để bệ hạ xảy ta chuyện được. Tuy hắn không biết võ công nhưng nếu có nguy hiểm thì hắn nhất định sẽ xả thân bảo vệ bệ hạ.

Thủy thành là thành trì lớn nhất của Thụy Tuyết quốc, đường cái vô cùng náo nhiệt bày bán đủ mọi mặt hàng, khắp nơi đều treo lên những đèn lồng

https://thuviensach.vn

đỏ mừng sinh nhật tiểu công chúa. Toàn dân háo hức chờ đợi giây phút khai hội.

Mà trên đường, thị vệ bên cạnh Dạ Mị cũng cảnh giác âm thầm tạo thành một vòng bảo vệ, nếu không để ý thì không ai có thể phát hiện ra người được bảo vệ kia có bộ dáng rất giống vua của bọn họ.

Dạ Mị đứng ở góc đường một lúc lâu rồi lại chuyển hướng khác đi, hắn có cảm giác tên tiểu tử đó sẽ không xuất hiện ở đây.

“Bệ hạ…” Đức công công không theo kịp hắn vội la lên.

“A Đức, đi ra ngoài phải chú ý cách xưng hô!” Dạ Mị quay người nhắc nhở hắn.

“Vâng, thưa gia!” Đức công công thông minh lập tức sửa lại xưng hô rồi vội đi theo hắn rẽ sang đường khác.

Đi tới phía trước một lúc liền nghe thấy từ xa truyền tới một trận tiếng cười, Dạ Mị theo tiếng đi tới liền thấy rất nhiều người đang túm tụm lại một chỗ. Dạ Mị không khỏi nhíu mày khó hiểu tiến tới, bọn hắn tột cùng là đang làm cái gì a? Chờ hắn lách được vào trong thì thấy có hai người một lớn một nhỏ đang chơi cờ, tiểu hài tử nọ không ngần ngại ra quân, mà ông lão ngồi đối diện lại rất chần chừ không ra quân, Dạ Mị bất giác cười, tiểu hài tử này đi nước cờ này cũng quá ác đi, trực tiếp phong tỏa toàn bộ đường sinh của đối phương, mặc kệ nước tiếp theo của đối phương là gì cũng không tránh khỏi tử lộ.

Qủa nhiên, bàn tay to lớn chậm rãi hạ xuống, tiểu hài tử thấy thế không khỏi cười lớn: “Ha ha, Lưu thúc thúc, người thua rồi, chiếu tướng!” Bàn tay nhỏ nhắn cầm lấy quân tường giơ lên cười.

“Ai nha, lại thua rồi!” Lưu đại thúc ảo não không thôi.

https://thuviensach.vn

Đám người xung quanh thì cười lớn, “Tử Tử a, ngươi thật sự rất lợi hại nha!”

Tiểu hài tử vội đứng dậy mỉm cười, ”Đâu có, đâu có…”, Dạ Mị lúc này mới để ý lúc này tiểu hài tử này cũng đang mang một cái mũ rộng vành rất chính xác che đi đôi mắt.

“Tử Tử, chơi một ván nữa!” Lưu đại thúc vội nói lớn.

"Không được, ta còn có việc phải đi trước đây!" nói rồi duỗi lưng, không xong, Tử Tử đột nhiên la lên trong lòng, mẹ bảo hắn đi làm việc mà hắn lại ham chơi quên mất việc phải đi đến Duyệt Lại khách điếm, nghĩ vậy hắn vội vàng hướng bên ngoài chạy đi.

"Cẩn thận!" thấy hắn lảo đảo muốn ngã, Dạ Mị vội cúi người đỡ lấy thân hình nhỏ nhắn kia.

"Cảm ơn đại thúc a!" Tử Tử đưa mắt nhìn Dạ Mị rồi phủi phủi bụi trên người chuẩn bị rời đi thì cánh tay lại bị nắm lại.

“Đại thúc, ta có việc phải làm, ngươi buông tay a!” Tử Tử khó hiểu nhìn về nam tử đội nón rộng vành trước mặt.

Dạ Mị thấy biểu tình kia thì khóe miệng không khỏi nở nụ cười gian ác hỏi: “Sao, ngươi muốn đi làm chuyện gì đâu này?” Cùng với hành động đưa mắt lên nhìn khi nãy của Tử Tử, Dạ Mị đã kịp nhìn thấy đôi mắt màu tím dưới mũ kia.

“Làm gì? Ngươi là đang tra hỏi ta đó hả?” Tử Tử bĩu môi lầm bầm rồi lại kêu lên: “Nhanh buông tay a, ta thật sự có việc không rảnh cùng ngươi chơi đùa đâu!” Tử Tử vùng vằng muốn thoát khỏi cánh tay lớn kia, Đức công công ở bên thì lo lắng không thôi, bệ hạ là đang làm gì vậy a?

https://thuviensach.vn

Những người xung quanh túm tụm lại bắt đầu bàn tán xôn xao rồi đồng thanh kêu lên: “Này, ngươi mua buông Tử Tử ra a!”

“Đúng đấy, ban ngày ban mặt mà ngươi làm gì a? Ngươi nếu còn không buông ra thì chúng ta sẽ báo quan a!” mọi người vội vàng la lớn, phải biết rằng Tử Tử ở đây rất được yêu thích a.

“Nhanh buông tay ra, Tiểu Thúy, mau mau đi báo quan đi!” Lưu đại thúc nhịn không được kêu lên.

"Yes Sir! " Tiểu Thúy vội vàng từ phía sau chạy đi.

“Gia..” mắt thấy sự việc càng lúc càng lớn, Đức công công không khỏi kêu lên. Kỳ thực hắn không phải là sợ quan sai đến mà là sợ dân chúng sau khi biết thân phận của Dạ Mị sẽ có phản ứng không tốt, bệ hạ cứ nắm tay đứa bé không buông thế này làm sao được đây?

“Đại thúc, ta biết mình rất đáng yêu người gặp người thích nhưng là ta là hoa đã có chủ rồi nha, ngươi muốn tìm hài tử thì tự mình tìm nữ nhân sinh cho ngươi một đứa a!” Tử Tử bắt đầu tự kỷ!

Dạ Mị nghe vậy không khỏi cười lớn: “Cái này không cần ngươi bận tâm bởi vì ta có một nhóc rồi nha!” nói rồi không đợi Tử Tử phản ứng đã xốc mũ của hắn lên, mọi người thấy vậy không khỏi kinh ngạc. Đức công công ở bên cạnh cũng kinh ngạc há miệng không thốt lên lời, sao có thể giống nhau đến thế, nhất là đôi tử nhãn màu tím mê người kia?

“Ngươi…Ngươi bại hoại a! Ngươi làm gì mà lại gỡ mũ của ta, ngươi đến tột cùng là muốn gì hả?” Tử Tử nổi giận. Năm năm nay Dạ Mị là người đầu tiên dám gỡ mũ của hắn xuống, phải biết rằng mắt hắn không thể để người khác thấy được a.

“Lão tử ta nhìn nhi tử của mình cũng cần lý do sao? Dạ Mị nói rồi thong thả bỏ mũ của mình xuống. Những người xung quanh lại được một phen

https://thuviensach.vn

kinh hoàng, trời ạ, giống nhau như đúc a, như thế nào mà lại giống nhau đến thế?

Lúc này thì một đám quan sai Thủy thành cùng với Tiểu Thúy cũng vừa đi vào, Phàm tướng quân vừa tới đã lớn tiếng hỏi: “Là ai ở đây làm loạn?”

Dạ Mị nghe vậy quay lại nhìn, đám quan sai vừa thấy Dạ Mị thì trừng lớn mắt rồi rất nhanh chóng lấy lại tinh thần quì xuống lớn tiếng hô: “Vi thần tham kiến bệ hạ, bệ hạ vĩnh phúc!”

Đám người xung quanh lại được một phen kinh hãi, tuy đã đoán hắn không phải nhân vật đơn giản nhưng cũng không thể tưởng được hắn lại là Thụy Tuyết xà vương. Cả đám người vừa mới lớn tiếng bị hù quì sụp trên đất lớn tiếng hô vang: “Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!” Sao bọn chúng lại ngu đến thế, đôi mắt tìm này chỉ có thẻ là hoàng tộc mới có thể có được thôi, sao bọn họ không nghĩ tới đâu này?

Tử Tử ngốc trệ đứng đó, hắn không ngờ tại nơi này sẽ gặp được lão cha mình lần nữa, hắn vừa mới nãy còn đang suy nghĩ lát nữa gặp mặt thì phải bắt đầu như thế nào thì người đã xuất hiện rồi…cái này cùng với những gì mẫu thân nói là khác nhau nha, ô ô, mẫu thân gạt người mà!

“Như thế nào? Nhìn thấy ta giật mình như vậy sao? Dạ Mị buồn cười nhìn bản sao lúc nhỏ của mình đang kinh ngạc không thốt lên lời.

Tử Tử nghe hắn trêu chọc cũng chỉ ư hử vài tiếng rồi im lặng suy tính, hắn phải mau nghĩ cách thôi, không thể để lão gia hỏa này coi thường mình được.

Đức công công một mực trừng mắt nhìn tiểu hài tử trước mặt, nguyên lai cứ tưởng bệ hạ bị ảo ác rồi không thì nhất định phải có kẻ cố ý an bài, hắn thật không ngờ hài tử này lại giống bệ hạ đến vậy, tử nhãn kia không ai có thể ngụy tạo được.

https://thuviensach.vn

Bọn thị vệ quỳ trên đất cũng không khỏi ngây người, sự im lặng bao trùm, tĩnh lặng đến nỗi một cây kim rớt xuống cũng đủ làm đánh động cả không gian.

Dạ Mị thấy tiểu hài tử không nói gì thì tự tin cười nói: “Tiểu tử, ta là cha ngươi, mẹ ngươi đâu rồi?”

Tử Tử không khỏi nhíu mày nhìn qua nam nhân tự xưng là cha hắn, hắn vẫn còn tức giận nha, hắn đã ghét thì không thể nào nhịn xuống nha, vì vậy, bỏ qua mặt mũi bản thân, Tử Tử khinh thường nói: “Dừng! Cha ta? Ta cho ngươi biết, mẹ ta trước giờ không thiếu nam nhân bên cạnh, bởi vậy ta cũng không bao giờ thiếu cha đâu!” Tử Tử còn chưa nói hết lời đã nghe thấy nam nhân trước mặt hét lớn: “Nguyễn Miên Miên, ngươi lăn ra đây cho trẫm!”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Dẫn Dụ Trên Giường

Sắc trời dần ngả về chiều, ánh tà dương nhuộm đỏ cả vùng trời, mà lúc này trong sân Miên Miên vẫn lặng im nhìn bóng cây cối bị ánh tà dương kéo dài trên đất.

“Nương nương, Tử Tử đã đi rất lâu rồi, trời cũng sắp tối rồi mà hắn như thế nào còn chưa về, không phải hắn bị bệ hạ mang hồi cung rồi chứ?” Vô Tình lo lắng hỏi rồi đi qua đi lại trong sân vẻ bất an vô cùng.

“Ta nghĩ, không phải bệ hạ không muốn tới mà là Tử Tử sẽ không dễ dàng nói ra chỗ chúng ta đâu!” Miên Miên nhàn nhã nhoài người nằm trên mặt bàn phe phẩy quạt nói.

“Thế nhưng tối nay là sinh nhật của tiểu công chúa rồi, bệ hạ sao có thể ở lại đây được?” Vô Tình chu môi hỏi, những năm gần đây sống cùng Miên Miên nàng đã sớm bỏ xuống vẻ ngoài lạnh lùng mà trưng lên bộ dáng vui vẻ khoái hoạt y hệt Miên Miên ngày xưa.

“Đi thì đi thôi, chân là của hắn, ta không có biện pháp cản hắn được!” Miên Miên không ngần ngại nói.

“Nương nương!” Vô Tình đi đến bên cạnh nàng không vui nói: “Lúc này người để cho Tử Tử nhận bệ hạ không phải là muốn có cơ hội tiến nhập nội cung giáo huấn Đổng phi đó sao, người như thế nào lại không quan tâm nữa này?” Vô Tình ngồi bên cạnh nàng khó hiểu hỏi.

Miên Miên nghe vậy chỉ nhìn nàng ta rồi cười cười: “Được rồi a, mặc kệ hắn quyết định như thế nào thì nội cung nhất định ta sẽ vào. Phụ tử hắn khó khăn lắm mới được gặp mặt tự nhiên muốn bát nháo một chút rồi, ngươi

https://thuviensach.vn

đừng lo lắng quá nữa!” nói rồi híp mặt nằm dài trên bàn, chỉ là không hiểu sao ngay lúc nàng lại có cảm giác lạnh dọc sống lưng, Miên Miên rùng mình cả kinh.

“Nương nương, người làm sao vậy?” thấy nàng đột nhiên rùng mình, Vô Tình bên cạnh lo lắng hỏi.

Miên Miên hơi nhíu mày nói: “Cũng không biết có chuyện gì mà ta bỗng cảm thấy ớn lạnh toàn thân nha!”

“Nguyễn Miên Miên, nàng lăn ra đây cho trẫm!” một giọng nói giận dữ đột ngột vang lên cắt ngang suy nghĩ của nàng, Miên Miên híp mắt nhìn về phía cửa, Vô Tình vội vàng đến đứng bên cạnh Miên Miên chờ đợi chủ nhân của giọng nói xuất hiện.

Chưa tới một giây sau, thân hình anh tuấn của Dạ Mị đã xuất hiện trước mặt Miên Miên, vẫn ánh mắt chết người, khuôn mặt anh tuấn thế nhưng lại đang nộ khí, trên vai hắn dĩ nhiên là tiểu bản sao của mình rồi.

“Mẹ, cứu ta a…” Tử Tử bị hắn vắt trên vai mặt đỏ phừng phừng lớn tiếng kêu cứu.

Đúng lúc này thì toàn bộ thị vệ đã chạy tới xếp thành hai hàng ngay ngắn bao vây lấy cả tòa viện khiến quản gia cùng gia đinh trong nhà bị hù đến cứng người.

Dạ Mị vốn mang cả bụng tức giận muốn phát tiết nhưng là vừa nhìn thấy người ngày đêm thương nhớ thì toàn bộ nộ khí đều tiêu tan hết. Nàng bây giờ so với năm năm trước đã đẹp hơn rất nhiều, đôi mắt to tròn, khuôn mặt thanh thuần, trên người nàng còn có một loại khí chất khác lạ mà hắn không nhận ra. Năm năm rồi, không ngờ người hắn tưởng đã chết hôm nay lại sống sờ sờ xuất hiện trước mặt hắn khiến hắn cứ như vậy sững người nhìn nàng không biết nên phản ứng thế nào đây.

https://thuviensach.vn

“Này, đã lâu không gặp!” Miên Miên mỉm cười lên tiếng phá vỡ im lặng, trong nội tâm không khỏi chậm một nhịp. Cái tên đại mãng xà này càng lúc càng có sức quyến rũ mà, khó trách lại khiến Ngải Vân mê mẩn choáng váng!

“Mẹ, cứu ta a…” Tử Tử hét lên, hắn thật muốn ói lắm rồi nha, mẹ vẫn còn tâm tư cùng lão cha hắn chào hỏi được hay sao, thật không có nhân tính mà!”

“Ngươi bán đứng ta?” Miên Miên không vui hỏi.

“Hắn… là tại hắn lợi hại nha, ta thật sự đõ không nổi nên chỉ còn cách nói ra thôi. Mẹ, người đại nhân tha thứ cho tiểu nhân ta a, ta là vì bảo vệ mình mới vậy nha!” Tử Tử vẻ mặt cầu xin nhìn nàng, bàn tay nhỏ trong không trung không ngừng đưa qua đưa lại, xin nhờ a, bị khiêng như vậy thật sự rất khó chịu nha!

Miên Miên nghe vậy liền đứng dậy chậm rãi đi đến bên cạnh Dạ Mị rồi vươn tay bế Tử Tử mặt đã đỏ bừng xuống, mà Dạ Mị cứ như vậy sững người nhìn nàn không có bất cứ phản ứng nào.

“Mẹ, lão giao hỏa này quá ghê tởm, ta bị hắn hành đến sắp ói cả ra đây!” vừa đặt được hai chân xuống đất Tử Tử đã phi phường khó chịu trách mắng.

Đức công công chạy từ ngoài vào nhìn Miên Miên chằm chằm, tuy đã biết là nàng không có chết trong vụ cháy năm đó nhưng là một khắc khi nhìn thấy Miên Miên hắn vẫn bị hù cho hít thở không thông mà.

“Ngất phi…Ngất phi nương nương!” Đức công công nhịn không được kêu lên.

“Đức công công, ở đây không có Ngất phi, ta gọi là Nguyễn Miên Miên!” Miên Miên mỉm cười nói, cho dù muốn vào cung thì nàng cũng

https://thuviensach.vn

muốn dùng thân phận mới chứ không phải Ngất phi đã chết năm năm trước.

Dạ Mị nghe nàng nói vậy đột nhiên cười tà ác, nụ cười này của hắn khiến Miên Miên hơi nhíu mày, nụ cười này của hắn khiến cho nàng thật sự cảm thấy không ổn lắm nha. Ngay khi nàng còn đang nghĩ xem hắn định làm gì thì Dạ Mị đã nắm lấy tay nàng kéo vào phòng trong. Nữ nhân chết tiệt này, hắn không giáo huấn nàng một chút là chuyện không thể rồi!

"Mẹ..." Mắt thấy Dạ Mị phôi đản dụ đi nữ nhân của mình, Tử Tử vội vàng muốn chạy tới nhưng lại bị Vô Tình kéo lại.

“Không thể được, Tử Tử!” Vô Tình lắc đầu nhìn hắn nói.

“Vì cái gì không thể chứ, mẹ sắp bị người ta khi dễ nha!” Tử Tử bất mãn kêu lên.

“Tử Tử, đó là phụ thân ngươi, ngươi nói phụ thân có thể khi dễ mẫu thân ngươi sao?” Vô Tình ôn nhu trấn an hắn, nàng cũng không thể nói cho hắn biết được, hai người đó đã lâu rồi không gặp, ai biết sẽ phát sinh ra chuyện gì đây này?

Tử Tử nghe vậy ở bên ngoài thở phì phì đi tới đi lui, bọn thị vệ đứng ngoài hạ thấp mắt nhìn về phía tiểu gia hỏa lớn lên giống hệt bệ hạ của bọn chúng.

“Nhìn cái gì mà nhìn, chưa thấy tiểu hài tử bảnh trai như ta hả?” Tử Tử cả giận nói.

Bọn thị vệ nghe vậy thì toàn bộ cúi đầy không dám nhìn nữa.

“Thái tử!” Đức công công đi đến ngồi xổm trước mặt hắn cười nói, trời ạ, tiểu điện hạ, thật sự là tiểu điện hạ a!

https://thuviensach.vn

“Cái gì mà thái tử a, bản mỹ nam mới không có thèm!” Tử Tử khẽ hừ một tiếng rồi nằm thẳng ra trên ghế không có ý định rời đi.

Ở trong phòng, Dạ Mị nộ khí nhìn Miên Miên ngồi ở đầu giường tươi cười mà không khỏi tức giận kêu lên: “Nữ nhân chết tiệt, nàng lại dám lừa gạt trẫm lâu như vậy?”

Miên Miên nghe vậy nụ cười vẫn thủy chung như trước nói: “Bệ hạ, nếu là người biết ta vượt ngụccó phải hay không sẽ lùng giết ta?”

“Như thế nào như vậy được?” Dạ Mị trực tiếp phản bác.

Không có bất cứ lời lẽ hoa mỹ nào, Dạ Mị trực tiếp phản bác khiến Miên Miên có chút sửng sốt: “Năm năm trước đã xảy ra quá nhiều chuyện, ta cũng không muốn giải thích gì nhiều, ngươi chỉ cần biết thời điểm thái hậu chuẩn bị tiễn ra đi thì ta sinh non là được rồi!” Miên Miên nói rồi cúi đầu có chút khó chịu khi nhớ lại.

"Sinh non?" Dạ Mị có chút ngơ ngác hỏi lại.

“Đúng vậy, Tử Tử ra đời sớm khiến ta không thể nào chết được, ta không muốn hắn từ nhỏ đã thiếu đi tình thương của mẹ. Năm năm rồi, ta mang theo hắn sống cùng nhau suốt năm năm, cũng có lúc hắn hỏi ta cha hắn là ai, ta một mực giữ kín nhưng ta cũng biết rõ hắn sớm muộn cũng sẽ biết, tử nhãn của hoàng tộc kia lúc lớn lên hắn nhất định cũng sẽ nhận ra thân thế của mình cho nên ta đã để Tử Tử đến tìm ngươi, nhận thức ngươi. Ta chỉ muốn nói vậy thôi, ngươi hiện tại có muốn đem ta nhốt vào thiên lao lần nữa không?” Miên Miên nhìn hắn hỏi.

“Muốn!” Dạ Mị cả giận nói rồi đi thẳng tới trước mặt nàng: “Chuyện đã qua trẫm cũng không muốn nhắc lại, nhưng là trẫm muốn nói cho nàng biết, về sau nếu có khó khăn thì nhất định phải nói cho trẫm biết. Mặc kệ nàng làm gì, trẫm cũng sẽ tin tưởng nàng. Lúc này đây, trẫm chỉ muốn đem

https://thuviensach.vn

nàng trói lại, cột chặt bên người trẫm để nàng vĩnh viễn cũng không thể rời khỏi trầm!” Dạ Mị ánh mắt nóng bỏng thâm tình nhìn nàng nói.

"Bệ hạ... Người không sợ Nghi phi là do ta thương tổn hay sao?” Miên Miên ôn nhu hỏi.

“Năm năm trước trẫm đã từng nói qua, chỉ cần nàng nói không có trẫm nhất định sẽ tin tưởng nàng!” Dạ Mị nhìn nàng kiên định nói.

Hắn thâm tình khiến cho nàng nhịn không được muốn khóc, nội tâm nàng thật sự hạnh phúc, nàng rất muốn nói với hắn rằng năm năm nay nàng chưa từng hận hắn, nàng biết nếu năm đó nàng nói nàng không làm chắc chắn hắn sẽ tìm mọi cách cứu nàng, nàng tin tưởng hắn nhất định sẽ vì nàng!

Tuy hôm nay gặp lại nhưng nàng vẫn không thể nói cho hắn biết hết thảy mọi chuyện là do Ngải Vân gây nên, ân oán giữa nàng và Ngải Vân nhất định phải do nàng giải quyết, hơn nữa lúc này nàng ta lại có Thái hậu hậu thuẫn, nàng không thể để cho hắn phải khó xử được.

“Nàng đang suy nghĩ chuyện gì?” thấy nàng im lặng Dạ Mị lo lắng hỏi.

Giọng nói nghi hoặc của hắn thức tỉnh Miên Miên, nàng cười nhìn gương mặt anh tuấn trước mặt, hắn chính là người làm cho nàng chấp nhận thân phận xà nhân của mình, chính hắn cho nàng biết được hóa ta tư vị được nam nhân mình yêu che chở lại hạnh phúc đến vậy, cũng chính hắn là người đầu tiên khiến cho nàng biết nhớ thương một người lại khổ sở đến nhường vậy!

"Dạ Mị..." nàng ôn nhu thâm tình kêu tên Dạ Mị khiến cho hắn kinh ngạc không thôi, cùng lúc này nàng lại lần nữa đứng dậy đột nhiên vươn đôi tay ngọc vòng quanh cổ hắn, trong lúc hắn vẫn còn chưa hết kinh ngạc thì đã nhẹ nhàng hôn xuống.

https://thuviensach.vn

Thân hình cao lớn của Dạ Mị khẽ run, trên gương mặt anh tuấn vẫn còn đậm nét kinh ngạc, hắn chưa bao giờ nghĩ đến sẽ có ngày nàng chủ động hôn hắn như vậy, đây chính là lần đầu tiên! “Miên Miên…” Dạ Mị muốn mở miệng hỏi nàng nhưng lại bị môi nàng chặn lại.

Miên Miên nghịch ngợm cười rồi vươn đầu lưỡi thăm dò mời mọc Dạ Mị, mà thân thể nàng lúc này cũng đã dính chặt lên thân hình cao lớn của hắn.

Hương vị ngọt ngào cùng mị hoặc của nàng tràn ngập khoang mũi Dạ Mị, thân hình cao lớn phút chốc đỏ bừng vì kích tình, hạ thân càng lúc càng bành trướng. Dạ Mị cảm nhận được thân thể của nàng cũng đang nóng dần lên, biết rằng mình không phải đang nằm mơ, lý trí bắt đầu tan rã…

Đầu lưỡi Miên Miên quấn lấy lưỡi Dạ Mị, thân thể hấp dẫn lấy hắn, tất cả những ngại ngùng đều bị nàng quăng lại phía sau. Hai thân thể nhiệt tình quấn lấy nhau, mười đầu ngón tay Miên Miên từ sau gáy Dạ Mị trượt dần xuống vai rồi dùng toàn lực khiến Dạ Mị ngã ra trên giường, nụ hôn cuối cùng cũng chấm dứt. Miên Miên thở dốc nhìn Dạ Mị, kích tình đã sớm nhuộm hồng thân thể nàng khiến cho nàng quên cả e lệ mà chậm rãi giúp hắn cởi bỏ xiêm y.

Dạ Mị không còn cách nào mở mắt nhìn nàng, cũng không còn sức lực mà thực hiện bất cứ hành động gì.

Miên Miên trút bỏ quần áo, bộ ngực sữa căng tròn trơn mịn thập phần mê người lộ ra, nàng gỡ trang sức để mái tóc đen dài như thác nước xõa xuống sau lưng rồi cười giảo hoạt nhìn Dạ Mị.

Tim Dạ Mị đập mạnh liên hồi, nàng lúc này thật giống tiên nữ dưới ánh trăng, tựa như mộng ảo, hắn lần nữa tưởng mình đang nằm mộng, bàn tay to lớn vội vàng ôm chặt lấy nàng sợ nàng sẽ theo ánh trăng kia mà biến mất hệt như năm năm trước…

https://thuviensach.vn

Nhưng là sợ hãi chỉ còn là thoáng qua bởi vì nàng đã hạ thấp người vươn ngón tay khẽ vuốt gương mặt hắn, đôi môi mọng đỏ nhẹ hôn lên gương mặt hắn từ lông mày, mắt, đầu mũi,… nụ hôn nhẹ như chuồn nước, dịu dàng mà thâm tình, hấp dẫn không tưởng được. Vì trừng phạt Dạ Mị, cũng là vì trừng phạt Ngải Vân mà nàng ở trên cổ hắn để lại một dấu hôn thập phần chói lọi

Thân hình Dạ Mị bởi vì sự khiêu khích của nàng mà nóng lên, máu trong người rần rần di chuyển. Năm năm rồi, hắn suýt chút nữa đã quên việc như thế nào để gần gũi nữ nhân, hắn cũng đã từng thử qua nhưng mà mỗi lần hình ảnh nàng lại hiện lên trong đầu hắn, nàng cười, nàng tức giận,… nàng khiến hắn không có cách nào chạm tới nữ nhân khác, năm năm này, hắn sắp quên mất bản thân mình là một nam nhân rồi.

Lý trí Dạ Mị dần thanh tỉnh, đôi mắt nóng bỏng nhìn nàng, nàng chính là người hắn khát vọng có được, là người khiến hắn nhớ nhung sầu khổ suốt mấy năm trời… Dục vọng bị đè nén rốt cuộc cũng trỗi dậy nhấn chìm Dạ Mị, một cú lật người đem Miên Miên áp đảo dưới thân hình cao lớn, khóe miệng hắn giương lên một nụ cười tươi rói: “Lúc này đây, đến lượt trẫm rồi…”nói rồi thân hình nóng bỏng trực tiếp đè xuống.

Cùng lúc hai người vui hưởng hạnh phúc trùng phùng thì trong nội cung lại là một mảnh vắng lặng. Bệ hạ không xuất hiện không chỉ chọc giận Thái hậu mà khiến Đổng phi mất hết cả mặt mũi, phong ba âm thầm trỗi dậy…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Muốn Ngươi Cùng Chết

--- ----Hiền hiên-------

Tiếng đồ sứ vỡ choang vang dội phòng trong, toàn bộ đồ sứ triều cống quí giá đều bị Ngải Vân ném đổ trên đất, nàng ta tức giận nắm chặt mép bàn, thân người không ngừng run rẩy, ngón tay bị mảnh sứ văng trúng rất nhanh nhỏ xuống từng giọt máu tươi nhưng là giờ phút này nàng ta một chút đau đớn cũng không cảm thấy.

"Nương nương..." Linh Linh Chi lo lắng, nàng biết rõ đêm nay đối với Đổng phi đích thị là một đả kích lớn, toàn bộ đại thần đều đến để chúc mừng sinh nhật tiểu công chúa mà chỉ riêng bệ hạ là biệt tăm khiến cho tất cả mọi người có mặt được một phen đoán mò, phải chăng bệ hạ chán ghét Đổng phi nên không xuất hiện? Đây đối với Đổng phi đúng là một sỉ nhục to lớn.

"Đáng chết!" Ngải Vân nghiến răng nghiến lợi nói, rốt cuộc là có chuyện gì khiến bệ hạ đi đã ba ngày rồi không trở về, đến tột cùng là đã phát sinh chuyện gì để cho hắn ngay cả tiểu công chúa cũng không cần?

"Nô tài tham kiến nương nương!" bên ngoài vang lên tiếng của một thị vệ.

Ngải Vân liếc hắn hỏi: “Có chuyện gì xảy ra mà bệ hạ vẫn chưa trở về? Đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì?”

“Hồi bẩm nương nương, bệ hạ ở trong chùa phát hiện một tiểu hài tử mà tiểu hài tử này lớn lên với bệ hạ giống nhau như lột, theo điều tra thì đứa bé này chính là hài tử của bệ hạ!” thị vệ quì trên đất qui củ nói.

https://thuviensach.vn

Ngải Vân nghe vậy bán tin bán nghi nhìn hắn hỏi: “Ngươi nói cái gì? Hài tử của bệ hạ?”

“Vâng ạ, bệ hạ đã lệnh cho toàn bộ thị vệ Thủy thành tìm kiếm đứa trẻ này. Kết quả cho thấy đứa bé đó đích thực là hài tử của bệ hạ, đôi tử nhãn màu tím kia không thể nào nhầm được, mà mẹ của hắn…chính là Ngất phi nương nương tưởng đã chết trong đại hỏa năm năm trước!” thị vệ nọ quì trên đất nghiêm chỉnh nói.

"Cái gì?" Ngải Vân nghe được Miên Miên vẫn còn sống thì lảo đảo ngã người về phía sau, Linh Chi thấy vậy vội vàng tiến đến đỡ nàng ta.

“Nàng ta không có chết?” Ngải Vân lẩm bẩm, như thế nào mà nàng ta lại chưa chết, vì sao?

“Đổng phi nương nương, đêm nay bệ hạ không trở về chính là vì ngài đã lưu lại Thủy thành!” thị vệ nọ nói rồi im lặng không nói thêm điều gì, hắn thật sự sợ hãi, Đổng phi nổi tiếng độc ác, nội cung này làm gì có ai dám đắc tội với nàng ta?

"Đổng phi nương nương, đêm nay bệ hạ chưa có trở về cũng là lưu tại nàng chỗ

“Cút, cút đi cho ta…Cút!” Ngải Vân lớn tiếng quát, thị vệ kia thấy vậy vội vàng cúi người lui ra.

“Nàng ta không có chết, nàng ta vẫn còn sống?” Ngải Vân đi tới cửa trước mỉa mai cười lớn. Năm năm rồi, ngay lúc nàng cho là mình sắp được làm Xà hậu thì yêu nữ kia lại trở về, nàng ta là cố tình sao?

“Đúng, nàng ta cố ý, nhất định là cố ý!” Đổng phi nghiến răng nghiến lợi nói, nữ nhân chết tiệt này sớm không xuất hiên trễ không xuất hiện lại hết lần này tới lần khác ngăn trở nàng, nàng ta muốn báo thù nàng nên mới xuất hiện lúc này khiến nàng mất mặt sao?

https://thuviensach.vn

"Nương nương, chúng ta làm sao bây giờ, còn tiểu công chúa nữa?" Linh Chi lo lắng hỏi.

Ngải Vân đưa mắt nhìn nàng ta cười lạnh một tiếng: “Cái gì mà làm sao bây giờ? Ngươi cho rằng ta sợ nàng ta sao? Ta cho ngươi biết, năm năm trước ta có thể làm cho nàng ta biến mất thì bây giờ cũng vậy, nhưng là lần này nàng ta sẽ không may mắn như vậy nữa đây!” Ngải Vân ánh mắt tàn độc nói. Nguyễn Miên Miên ngươi còn sống thì nên thông minh mà rời xa nơi nay, nếu ngươi dám trở lại thì đừng trách ta không khách khí!

"Mẫu hậu, mẫu hậu..." Đúng lúc này thì một bóng dáng nhỏ nhắn nước mắt ngắn dài chạy tới.

"Tư nhi, làm sao vậy?" Ngải Vân ngồi xuống ôm lấy nữ nhi bảo bối đau lòng hỏi.

Tiểu công chúa nức nở nói: “Mẫu hậu, ta nghe người ta nói phụ hoàng không thích Tư nhi nên sinh nhật Tư nhi cũng không thèm tham dự, ô ô…” nói rồi ôm Ngải Vân khóc nức nở.

Ngải Vân trong lòng đau đớn, tuy nàng đối với người ngoài vô tình nhưng đây là cốt nhục nàng mang nặng đẻ đau sinh ta, nàng tuyệt đối không cho phép người khác khi dễ.

“Mẫu hậu, có phải do tư không ngoan nên phụ hoàng không thích Tư nhi rồi?” Tiểu công chúa buông Ngải Vân ra, nghi hoặc hỏi.

“Như thế nào vậy được, phụ hoàng hẳn là có quốc sự nên mới quên, Tư đáng yêu như vậy sao phụ hoàng có thể không thích Tư nhi được?” Ngải Vân vội vàng trấn an tiểu công chúa.

“Người gạt ta, từ nhỏ phụ hoàng đã không yêu thích ta, người cũng chưa từng ôm ta một lần. Mẫu hậu, có phải hay không vì ta là nữ nhi nên phụ hoàng không yêu thích ta?” Tiểu công chúa có chút giận dữ chất vấn.

https://thuviensach.vn

“Tư nhi lại nghe kẻ nào nói huyên thuyên rồi, Tư nhi là nữ nhi của phụ honagf, phụ hoàng sao có thể không thích Tư nhi được, tiểu nhi ngốc đừng suy nghĩ lung tung. Ngày mai phụ hoàng trở về, mẫu hậu mang ngươi đi vấn an người được không?” Ngải Vân vội vàng dụ dỗ.

“Thật vậy sao? Ngày mai phụ hoàng trở về rồi?”

“Đúng vậy, mẫu hậu như thế nào lại gạt ngươi đâu, ngươi tranh thủ thời gian về nghỉ ngơi sớm đi, sáng mai rời giường là có thể gặp phụ hoàng rồi!”

Tiểu công chúa nghe vậy vui vẻ gật đầu nói: “Được rồi, ta đi ngủ, sáng sớm mai cùng mẫu hậu đi gặp phụ hoàng!” nói rồi hôn lên má Ngải Vân một cái rõ kêu.

Ngải Vân mỉm cười đặt nàng ta xuống để cho cung nữ đưa nàng về phòng đi ngủ.

"Nương nương, yêu nữ này chọn đúng sinh nhật tiểu công chúa mà xuất hiện nhất định không có ý tốt rồi!” Linh Chi phân tích nói.

Ngải Vân nghe vậy cười khinh nói: “Không có ý tốt? Vậy cứ để nàng ta đến, nàng ta muốn chơi thì bổn cung hảo hảo chơi cùng nàng ta, xem ta làm thế nào đùa chết nàng ta cùng tên nghiệt tử đó!” Ngải Vân ngoan độc nói, Nguyễn Miên Miên ngươi dám khi dễ nữ nhi của ta thì ta sẽ cho ngươi nếm mùi thất bại!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Đổng Phi Chiếu Cố!

Ngồi trong chiếc kiệu xa hoa, Miên Miên không hề cảm thấy vui vẻ bởi vì nàng biết lát nữa đây khi gặp lại Ngải Vân thì sóng gió sẽ lại bắt đầu, nàng cảm thấy có chút luyến tiếc những năm tháng yên bình vừa qua!

“Ta là cha ngươi!” Dạ Mị nhìn bản sao thu nhỏ của mình kêu lên. Chết tiệt! Hài tử này mở miệng ra liền kêu hắn là lão gia hỏa, hắn có già như vậy sao?

“Bổn soái ca mới nói, ta không kém cha!” nói rồi hất đầu hướng ánh mắt về nơi khác không thèm để ý tới Dạ Mị.

“Này, ta là cha ngươi, ngươi lễ phép chút được không?” Dạ Mị nói rồi vội vàng tiến tới kéo gần khoảng cách giữa hai người.

“Ngươi làm loạn cái gì? Là ta sáng chói hơn ngươi, còn nữa, ta với ngươi thân quen lắm sao?” nói rồi trực tiếp đi đến trước Miên Miên, đôi lông mày nhíu lại vẻ đắc ý nằm trong lòng Miên Miên.

“Tiểu tử, ngươi lớn như vậy rồi mà vẫn còn nằm trong lòng mẹ không xấu hổ sao? Dạ Mị vội vàng tới cạnh hắn nói.

Tử Tử nghe vậy chỉ hừ một tiếng, hai tay vòng qua ôm chặt Miên Miên, đầu thì chôn sâu trong ngực nàng nói một câu khiến Dạ Mị đùng đùng nổi giận: “Oa, thật mềm mại, co giãn tốt nha!”

Dạ Mị trên chán nổi gân xanh, thật làm người ta tức chết mà, tiểu tử này như thế nào lại dám làm chuyện này trước mặt hắn a?

https://thuviensach.vn

"Dạ Tử Hào!" Miên Miên nhướn mày không vui nói.

Tử Tử đang tựa đầu lên ngực nàng nhanh như chớp lập tức bật dậy đứng im không nhúc nhích như thể đang chờ lệnh.

Dạ Mị thấy cảnh này không khỏi nhíu mày nghi hoặc, đơn giản như vậy là khống chế hắn được rồi sao, cái tên này sử dụng thật tốt a!

“Không cho phép ngươi nháo, đợi lát nữa tiến cung rồi phải biết lễ nghĩa, biết chưa?” Miên Miên kéo tay hắn dặn dò, nàng không ho vọng hắn vào cung sẽ bị người ta lợi dụng gây khó dễ.

“n, đã rõ!” Tử Tử đáp ứng nói, thâm tâm hắn cũng rất rõ ràng đạo lý là ai nói cũng có thể không nghe nhưng mẹ nói thì nhất định phải nghe, bởi vì hắn biết, mẹ thực sự rất yêu hắn.

“Miên Miên, hắn nghe lời nàng như vậy thì nàng nói cho hắn biết ta chính là cha hắn đi!” Dạ Mị nhịn không được muốn lôi kéo nàng.

Miên Miên nghe vậy chỉ nhún nhún vai vẻ bất đắc dĩ nói: “Cái này phải dựa vào chính ngươi rồi, dù sao ngươi đột nhiên xuất hiện cũng khiến hắn có chút ngỡ ngàng mà khó tiếp nhận được.”

“Đúng vậy, ta vĩnh viễn không thừa nhận ngươi, cái tên đại phôi đản này vừa xuất hiện đã chiếm mất mẹ ta suốt một đêm, cũng không biết các ngươi làm cái gì mà nhao nhao hết cả lên!” Tử Tử bất mãn kêu lên.

Dạ Mị không nhịn được cười lớn: “Cha ngươi là muốn cho ngươi có thêm một đệ đệ hoặc muội muội a!” nói rồi tiếp tục cười phá lên.

“Bệ hạ, ngươi…” Miên Miên thấy hắn thẳng thừng như vậy thì mặt không nhịn được đỏ len, đúng là không thể đứng đắn được mà!

https://thuviensach.vn

“Không cho phép khi dễ nữ nhân của ta!” Thấy nàng không được tự nhiên, Tử Tử nộ khí chỉ vào Dạ Mị kêu lớn.

“Được, không khi dễ!” Dạ Mị vội vàng đầu hàng, bộ dáng cười cười nhìn hắn, đứa con này, hắn càng lúc càng thích nha!

--- ------ -----

Bệ hạ hồi cung tự nhiên là chuyện đại sự, ngoại trừ Thái hâu thì toàn bộ phi tần hậu cung cùng đại thần trong triều đều ra nghênh đón. Theo luật thì bệ hạ cầu phúc tất cả các đại thần đều phải đi theo nhưng Dạ Mị lại không đồng ý cho nên những đại thần này cũng không dám tùy tiện đi theo nên khi bệ hạ trở về bọn họ dĩ nhiên phải ra nghênh đón rồi.

Tiểu công chúa Tư đứng bên cạnh Ngải Vân phi bĩu môi bất mãn: “Mẫu hậu, phụ hoàng còn bao lâu nữa mới trở về, Tư nhi đứng mỏi quá!”

“Ngoan, phụ hoàng sẽ lập tức về thôi, chờ một chút nữa nha!” Ngải Vân tranh thủ xoay người trấn an rồi lại đưa mắt nhìn về phía xa như muốn tìm kiếm gì đó.

“Bệ hạ giá lâm!” thanh âm tiểu thái giám vang vọng, một cỗ xe bằng vàng xa hoa được tám con ngựa kéo cùng với hai hàng dài thị vệ đằng sau chậm rãi đi tới.

“Vi thần (Thần thiếp) cung nghênh bệ hạ hồi cung, bệ hạ Vĩnh phúc!” những người có mặt ngênh đón toàn bộ quỳ xuống hô vang.

Đức công công vội vàng đi tới vén màn xen lên chờ đợi Dạ Mị bước xuống.

“Đến, để lão cha ta ôm ngươi xuống!” Dạ Mị đưa tay về phía Tử Tử cười nói.

https://thuviensach.vn

Tử Tử cũng không khách khí nhào lên người hắn, có cơ hội khoe khoang thì tất nhiên phải tận dụng rồi!

Dạ Mị cười cười ôm lấy Tử Tử bước ra, trong cung tuy đã biết tin nhưng khi thấy bệ hạ của bọn họ ôm tiểu hài tử đi xuống thì cũng không khỏi tò mò thấp mắt nhìn sang, cả đám không nhịn được hít sâu một hơi, trời ạ, thật giống nhau như lột mà!

Ngải Vân tuy đã chuẩn bị sẵn tâm lý nhưng giờ phút này khi tận mắt nhìn thấy cũng có chút giật mình, nàng ta càng quyết tâm nhất định phải sinh được một nhi tử như vậy!

Vô Tình từ phía sau xe đi tới cúi người trước Dạ Mị nói: “Bệ hạ, Tử Tử cứ giao cho nô tỳ ạ!”

Dạ Mị gật gật đầu giao Tử Tử cho Vô Tình, Tử Tử ôm cổ Vô Tình trừng to mắt nhìn về đám đại thần đang quì trên đất cùng những nữ nhân váy hồng váy xanh mà không khỏi cảm thán, lão gia hỏa này cũng thật quá phong lưu đi, mẹ à, thời gian trước chắc người rất vất vả rồi!

“Chậm một chút!” Dạ Mị đưa tay nâng Miên Miên đang từ trên xe đi xuống mà Miên Miên thấy hắn ân cần như vậy tự nhiên cũng mỉm cười đưa tay cho hắn rồi ưu nhã đi xuống. Đợi cho nàng đứng vững rồi Dạ Mị mới cười nhìn về đám người đang quì nói: “Chúng khanh gia bình thân!”

“Mẫu hậu, tiểu tử kia trông thật giống phụ hoàng nha!” thanh âm non nớt vang lên khiến mọi người chú ý.

“Câm miệng!” Ngải Vân thấp giọng quát.

Tiểu công chúa bị mắng thì không dám nói gì nữa, nàng biết rõ bình thường mẫu thân sẽ không mắng nàng, lúc này chắc mẫu thân đang tức giận rồi!

https://thuviensach.vn

Miên Miên từ xa đã nhìn thấy Đổng phi trong đám phi tần, nàng ta nổi bật như vậy tất nhiên dễ nhìn thấy rồi, phía sau nàng ta chính là Nhu phi cũng đang trừng mắt nhìn nàng.

Ngoại trừ Đổng phi, những người còn lại nhìn thấy Miên Miên thì kinh hãi giống như thấy ma giữa ban ngày, nàng không phải đã chết rồi sao? Tại sao lại ở nơi này? Mà khoa trương nhất dĩ nhiên là Nhu phi, một khắc khi nhìn thấy Miên Miên nàng ta tựa hồ như có chút đứng không vững, may mà có nha hoàn kịp thời đỡ lại.

“Trẫm tin tưởng mọi người vẫn nhận ra nàng, trẫm hôm nay có thể mất mà tìm lại được đúng là rất cao hứng bởi vậy đặc biệt phong Nguyễn Miên hiệu Sủng phi, thăng lên nhất phẩm. Đây là cốt nhục của trẫm, Thái tử Thụy Tuyết quốc – Dạ Tử Hào!” Dạ Mị dõng dạc tuyên lệnh.

Chúng đại thần nghe vậy toàn bộ quì xuống lớn tiếng hô: “Sủng phi nương nương cát tường, Thái tử cát tường!”

“Đứng lên đi!” Miên Miên khẽ mỉm cười nói, mà ở bên cạnh Tử Tử đã biến thành bộ dáng ngây thơ trong sáng hiếu kỳ nhìn đông ngó tây khiến những người có mặt được một phen choáng ngợp!

“Hôm nay trẫm rất cao hứng, tối nay hoàng cung mở yến hội chúc mừng Sủng phi cùng Thái tử trở về, chúng ái khanh có thể mang theo gia quyến vào tham dự!” Dạ Mị vui vẻ nói.

“Bệ hạ vạn tuế!” đám đại thần lại một lần nữa quì xuống hô vang.

“Đến, thần nhi, phụ hoàng đưa ngươi đi bái kiến Thái hậu!”

Vô Tình vội vàng đặt Tử Tử xuống, Dạ Mị mỉm cười đưa tay cho hắn mà hắn lúc này cũng rất ngoan ngoãn phối hợp đưa bàn tay nhỏ của mình cho Dạ Mị. Trong mắt những người có mặt ở đây thì Tử Tử chính là một tiểu hài tử đáng yêu lại ngoan ngoãn.

https://thuviensach.vn

"Phụ hoàng..." âm thanh non nớt ẩn chứa sự không vui đột ngột vang lên.

Dạ Mị hơi sững người, hắn như thế nào lại suýt chút nữa quên đi nữ nhi của mình kìa? Cảm giác áy náy khiến Dạ Mị vội đi đến nguồi xuống trước mặt Tiểu công chúa nói: “Tư nhi, tối qua phụ hoàng có việc nên không thể tham dự sinh nhật con, đêm nay phụ hoàng hảo hảo bù lại được không?”

“Phụ hoàng vạn tuế, Tư nhi biết phụ hoàng cũng yêu Tư nhi mà!” nói rồi hôn chụt lên má Dạ Mị, một khắc này đôi mắt ti hí của tiểu công chúa nhìn qua Tử Tử, nội tâm có chút không vui nhíu mày.

Dạ Mị thấy thế đứng dậy nhìn Ngải Vân khẽ cười nói: “Tối qua ủy khuất cho nàng rồi!”

Ngải Vân cười cay đắng nhưng vẫn giả bộ vui vẻ nói: “Thần thiếp hiểu được bệ hạ là vì có việc mới vậy!” nói rồi cúi đầu không nói thêm gì nữa.

“Được rồi, đêm nay trẫm sẽ cho nàng một công đạo, sẽ không để nàng phải ủy khuất!” Dạ Mị cầm lấy tay nàng ta cười nói.

Ngải Vân nghe vậy không khỏi nâng mắt nhìn Dạ Mị, nội tâm không khỏi vui mừng, chẳng lẽ đêm nay hắn sẽ phong ta làm Xà hậu sao? Ngải Vân nghĩ vậy không khỏi mỉm cười. Dạ Mị chỉ cười khẽ rồi nhìn về phía Miên Miên: “Miên Miên, tới cùng ta đi thỉnh an Thái hậu!”

“Được!” Miên Miên bộ dáng thong thả đi qua Đổng phi, vừa rồi những biểu hiện của nàng ta nàng đều đã nhìn thấy, nàng không thể không bội phục, nàng ta quả thực rất lợi hại, hành động cũng thật cao siêu. Lúc Miên Miên đi ngang qua nàng ta nàng đã có tình thả chậm cước bộ rồi nở nụ cười tươi rói nhìn nàng ta nói: “Đổng phi nương nương, sau này muội muội còn phải nhờ người chiếu cố thêm, đúng rồi, còn có Nhu phi nương nương nữa!” nói rồi nhìn qua Nhu phi đang cúi đầu đằng sau.

https://thuviensach.vn

Nhu phi nghe vậy xấu hổ cười nhưng lại không biết nên nói gì lúc này, nội tâm không khỏi có chút hoang mang, yêu nữ này không chết mà trở về, nhất định là chuyện không tốt!

“Muội muội quá lời, tỷ tỷ chiếu cố muội muội là chuyện thiên kinh địa nghĩa, muội muội có thời gian thì đến chỗ tỷ nói chuyện a!” trong lúc Nhu phi bối rối thì Đổng phi vẫn nhàn nhã nói.

“Muội muội nhất định sẽ đến, có rất nhiều vấn đề muội muội cần thỉnh giáo tỷ tỷ a, không bằng tối nay chúng ta gặp mặt hảo hảo tâm sự a?” Miên Miên nhìn nàng ta thăm dò.

“Được, tỷ tỷ cũng đang muốn tâm sự cùng muội muội đây!” nói rồi lần nữa trưng ra bộ dáng vui vẻ tươi cười.

Miên Miên nghe vậy khẽ gật đầu chào nàng ta rồi đi theo Dạ Mị tới Trường Lạc cung, nàng tin chắc tối nay chắc chắn sẽ rất đặc sắc đây!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 96: So Tài

“Cút đi, ai gia không muốn gặp nàng ta!” Thái hậu nổi giận đùng đùng hét lên, Miên Miên bị cự tuyệt đứng ngoài cửa, nàng cũng sớm đoán được tình huống này mà.

“Đức công công, Thái hậu đã không muốn gặp ta thì để ta đi về trước!” Miên Miên mỉm cười muốn cáo lui, nàng thật sự không muốn Dạ Mị phải khó xử, chắc chắn hắn cũng đang ở trong đó làm loạn cũng nên.

“Nương nương, ngài ráng đợi thêm một chút, bệ hạ khẳng định là có thể thuyết phục được Thái hậu mà!” Đức công công vội nói rồi lo lắng nhìn vào bên trong, hắn cũng biết rõ Thái hậu chỉ yêu thích mỗi Đổng phi, nhưng tốt xấu gì thì Miên Miên cũng đã sinh cho Thụy Tuyết quốc một Thái tử a, Thái hậu sao lại có thể…aizzz

“Mẹ, ta về cùng người!” Tử Tử nghe thấy thanh âm giận dữ bên trong truyền ra cảm thấy không vui liền đi đến bên cạnh Miên Miên lôi kéo tay nàng muốn rời đi.

“Thái tử…” Đức công công có chút sốt ruột, vạn nhất Thái hậu đổi ý muốn gặp Thái tử mà người lại đi rồi thì chẳng phải đổ thêm dầu vào lửa sao?

Miên Miên nghe Tử Tử nói vậy lại trông bộ dáng lo lắng của Đức công công bèn khoát khoát tay ý bảo hắn đừng lo lắng quá, nàng cúi người nhìn Tử Tử cười nói: “Tử Tử, ngươi như thế nào lại muốn đùa nghịch vào lúc này nào? Mẫu thân đã sớm cho ngươi biết rằng Thái hậu rất chán ghét mẫu thân, ngươi nói nếu Thái hậu không hiểu mẫu thân thì có phải người vĩnh

https://thuviensach.vn

viễn không yêu thích mẫu thân có phải hay không? Cho nên, Tử Tử nhất định phải cố gắng để cho Thái hậu yêu thích ngươi, chỉ có khi Thái hậu yêu thích Tử Tử thì Tử Tử mới có thể bảo hộ mẫu thân a!" Miên Miên khẽ vuốt đầu hắn nói.

"Thế nhưng mà ta không thích người khác đối xử với người như vậy!" Mắt thấy Dạ Mị đi vào cả buổi rồi vẫn không có đi ra, lại còn thanh âm giận dữ của lão thái bà kia thật khiến hắn vô cùng bất mãn mà. Từ khi hắn hiểu chuyện tới nay hắn không muốn Miên Miên chịu bất kỳ ủy khuất nào, hắn là nam tử hán a, sao có thể để mẫu thân của mình chịu ấm ức được!

"Đã không muốn thì Tử Tử càng phải trợ giúp mẫu thân a, bởi vì cho dù người khác không yêu thích mẫu thân nhưng là Tử Tử sẽ luôn luôn yêu thương mẫu thân phải không?" Nàng mỉm cười nhìn hắn.

"Tất nhiên là như vậy rồi, người là nữ nhân của ta a, ta như thế nào lại không yêu thương người được?" Tử Tử chu môi nói.

"Vậy mẫu thân về trước, ngươi cùng Đức công công ở lại đây, ta tin tưởng Thái hậu nhất định sẽ muốn gặp ngươi a!" Miên Miên dặn dò.

Tử Tử nghe vậy bĩu môi bất mãn, hắn mới không thèm cái lão thái bà kia yêu thích a!"

"Thái tử, nương nương nói đúng đó ạ, nếu Thái hậu yêu thích người thì sau này sẽ không còn ai dám khi dễ nương nương a!" Đức công công vội vàng tiếp lời.

"Được rồi, mẫu thân về trước đi, một lát nữa ta sẽ trở về. Người yên tâm, Tử Tử nhất định sẽ khiến cho lão bà kia yêu thích mình, Tử Tử nhất định sẽ bảo hộ người cả đời này!" Tử Tử nhìn Miên Miên kiên định nói.

Miên Miên nghe vậy trong lòng không khỏi cảm thấy ấm áp, nàng hít sâu một hơi rồi cùng Vô Tình rời đi. Quả nhiên hai người vừa đi không

https://thuviensach.vn

được bao lâu thì cung nữ bên trong ra truyền lệnh Thái hậu để Thái tử tiến vào.

Đức công công cầm tay Tử Tử dặn dò: “Thái tử, người nhớ, chỉ cần người có thể làm cho Thái hậu cao hứng thì về sau không còn ai dám khi dễ Nương nương nữa…” Đức công công đối với Miên Miên vẫn là một lòng yêu thích.

“Yên tâm đi!” Tử Tử đưa mắt nhìn hắn cười rồi đi vào bên trong.

Đức công công dẫn theo Tử Tử vào Trường Lạc cung, vừa vào đã thấy Dạ Mị nộ khí đứng trong đại điện liền cúi người nói: “Bệ hạ, Sủng phi Nương nương đã rời đi trước rồi ạ, người nói Thái tử giao lại cho người, còn nói để người cùng Thái tử thỉnh an Thái hậu!” nói rồi vội liếc qua Tử Tử, hắn biết rõ nếu bệ hạ trực tiếp bỏ đi thì Thái hậu nhất định sẽ càng chán ghét Miên Miên hơn mà thôi.

“Đi thôi, đi thỉnh an Thái hậu!” Tử Tử giống như cũng nhìn ra Dạ Mị đang nộ khí nên cũng cười cười nói, xem ra hắn vẫn quan tâm tới mẫu thân đây, đã như vậy thì trước hết cũng không cần so đo với hắn làm gì!

Dạ Mị thấy Tử Tử chủ động nắm tay mình thì không khỏi ngạc nhiên, Tử Tử thấy vậy thì giảo hoạt nói: “Thái hậu đã không thích mẫu thân thì chúng ta cũng không nên miễn cưỡng, mẫu hậu cũng đã từng nói qua nên kính thì kính thôi!” nói rồi lôi kéo Dạ Mị đi vào phòng trong. Dạ Mị có chút sửng sốt nhưng rồi rất nhanh chóng lấy lại bình tĩnh cùng nhi tử đi vào.

“Tử Tử thỉnh an hoàng tổ mẫu, tổ mẫu trường thọ!” Tử Tử vừa vào đã cúi người thỉnh an rồi đưa mắt lén nhìn lên bóng dáng cao ngạo phía trước, trực tiếp quì xuống thỉnh an.

Thái hậu đang nhấp môt ngụm trà thoáng đưa mắt nhìn qua tiểu hài tử đang quì phía dưới nhưng vẫn một mực im lặng không lên tiếng, Dạ Mị

https://thuviensach.vn

thấy vậy không đành lòng lên tiếng: “Mẫu hậu, Tử Tử đang thỉnh an người đó!”

“Được rồi, đúng lên đi!” thấy Dạ Mị đã bắt đầu sốt ruột Thái hậu mới chậm rãi lên tiếng.

“Tạ hoàng tổ mẫu!” Tử Tử vẫn cúi đầu không hề vội vàng đứng dậy mà bên tiểu công chúa Tư nhi đang nhàn nhã ăn điểm tâm thỉnh thoảng lại quay đầu lườm hắn.

Thái hậu thấy thế cũng nhìn qua Tử Tử nói: “Ngươi ngẩng đầu lên cho ai gia xem!”

Tử Tử trưng lên bộ dáng đáng yêu tươi cười chậm rãi ngẩng đầu nhìn Thái hậu, nội tâm không ngớt rủa thầm, cái lão yêu bà này!

Một khắc khi Thái hậu nhìn thấy gương mặt Tử Tử không nhị được hít một hơi, quả thực là giống Dạ Mị lúc bé như đúc a, gương mặt kia, thần thái kia, lại còn đôi tử nhãn kia, quả thực là không hề sai biệt a, bất mãn của Thái hậu vơi dần.

“Oa, hoàng tổ mẫu trông thật trẻ tuổi, xinh đẹp a!” Tử Tử nhấp nháy đôi mắt tím dáng vẻ ngạc nhiên nói.

Thái hậu được khen không nhịn được cười cười: “Thật vậy chăng? Hoàng tổ mẫu không già sao?” trong lúc vô tình, Thái hậy sửa lại các xưng hô, mà bà ta đột nhiên đổi giọng khiến Dạ Mị ngây người, Thái hậu đã chấp nhận Tử Tử?

“Đúng vậy a, Tử Tử chưa bao giờ thấy qua tổ mẫu nào lại vừa trẻ vừa xinh đẹp như người nha, xem ra còn có phần hơn cả các phi tử của phụ hoàng!” Tử Tử ngây thơ nói.

https://thuviensach.vn

“A ôi... cái miệng nhỏ của ngươi thật là dẻo nha, ngọt như mật ông a, đến, đến cho hoàng tổ mẫu nhìn kỹ ngươi nào!” Thái hậu đưa tay vẫy vẫy, nhìn thấy Tử Tử bà không khỏi nhớ đến Dạ Mị lúc bé, tình thương người mẹ phút chốc trỗi dậy trong bà.

"Tiểu Hồng, mau tranh thủ mang chút điểm tâm đến cho tôn nhi của ta a!” Thái hậu cười cười phân phó. Tiểu Hồng nghe vậy vội vàng chạy đi.

Đức công công chứng kiến một màn như vậy không khỏi cười thỏa mãn, Thái tử đúng thật là thông minh lại khiến người ta yêu thích a. Đứng bên cạnh Dạ Mị cũng lộ ra nụ cười hút hồn, đứa con này quả nhiên thông minh lanh lợi mà.

--- --------

“Tử Tử chưa trở lại sao?” Miên Miên nhìn Vô Tình hỏi.

“Đức công công mới cho người tới nói Thái hậu vô cùng yêu thích Tử Tử nên sẽ trự tiếp dẫn hắn tới yến hội a!” Vô Tình vội nói.

Miên Miên nghe vậy cười cười rồi chỉnh trang lại quần áo, nàng biết rõ Tử Tử thế nào cũng làm được mà, “Được rồi! Yến hội không bao lâu nữa sẽ bắt đầu, chúng ta đi trước tới Hiền hiên gặp Đổng phi a!” nói rồi vui vẻ bước đi.

“Mẫu hậu, hoàng tổ mẫu rất thích cái tên tiểu tử kia, từ lúc hắn đến hoàng tổ mẫu không có chú ý gì tới ta hết!” Tư nhi chạy tới thở phì phì tức giận kêu lên.

Ngải Vân nghe vậy tức giận nói: “Ta xem chừng lão yêu bà này chán sống rồi!” nói rồi vuốt vuốt đầu Tư nhi an ủi nàng ta.

"Nương nương!" Linh Chi từ phía ngoài đi tới, “Nương nương, Sủng phi tới bái kiến!”

https://thuviensach.vn

“Hử? Nàng ta tới rồi?” nói rồi không tự giác cười lạnh một tiếng, “Để cho nàng ta vào đi!”

Linh Chi nghe vậy vội vàng chạy ra ngoài.

“Tỷ tỷ, muội muội đến thăm người!” Miên Miên vừa bước vào đã tươi cười nói.

“Ô, muội muội đại giá quang lâm thật là vinh dự cho tỷ tỷ nha!” nói rồi cười cười chỉ vào bên cạnh ý bảo nàng ngồi xuống, Linh Chi vội vàng dâng trà lên.

“Mẫu hậu, ta không thích nàng, nữ nhân này thật chán ghét!” tiểu công chúa Tư đột ngột lên tiếng.

“Tư nhi, phải biết lễ nghĩa!” Ngải Vân phi vội vàng giả bộ quát lớn.

“Mẫu hậu…” Tư nhi ấm ức nhìn về phía Miên Miên rồi hừ một tiếng hất tay đi ra.

“Tiểu hài tử chưa hiểu chuyện, mong muội muội không chấp nhất!” Ngải Vân bộ dáng xấu hổ cười nói.

“Như thế nào vậy được, muội muội tới cũng không có gì, đây là son phấn bệ hạ mới ban thưởng cho muội, tỷ cũng biết muội không quen dùng những thứ này cho nên mang tới tặng tỷ tỷ.” nói rồi nhìn qua Vô Tình, Vô Tình hiểu ý liền lấy son phấn mang theo đặt trên bàn.

“Muội muội không cần khách khí!” Ngải Vân tuy nói vậy nhưng trong lòng không khỏi khinh thường, nàng ta dám khiêu khích nàng ư?

"Không khách khí, về sau còn rất nhiều việc muội muội còn phải nhờ tỷ tỷ chỉ bảo thêm. Muội muội xin cáo lui trước!” nói rồi đứng dậy đi ra, khi sắp tới cửa thì đột nhiên quay người lại nói: “Tỷ tỷ, ngươi thông minh là

https://thuviensach.vn

chuyện ai cũng biết, nhưng mà muội muội hy vọng người đừng rêu rao quá, dẫu sao người cũng ko phải là Xà hậu, đừng khiến người khác cười mình!" nói rồi ôn nhu cười đi ra.

Ngải Vân sắc mặt thâm trầm lạnh lùng nói: "Ngươi có ý gì?"

Miên Miên khẽ cười nói: "Kỳ thực cũng không có gì, muội muội chỉ muốn nhắc nhở tỷ thôi, về sau nên dạy dỗ tiểu công chúa cho tốt một chút, xưng hô với người khác càng phải chú ý, chỉ có Xà hậu mới có tư cách được gọi là mẫu hậu, chúng ta là phi tử nên chỉ nên gọi mẫu thân là mẫu phi thôi. Đương nhiên, tỷ tỷ bận rộn như vậy chắc sẽ không có thời gian để ý tới những chuyện nhỏ như vậy, muội muội là có lòng nhắc nhở người thôi, nếu không người không biết lại tưởng tỷ tỷ sắp được là Xà hậu rồi, người nói có đúng không?" nói rồi khóe miệng nở nụ cười đắc ý, quay người tiêu sái rời đi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Tranh Đấu Nội Cung

Một màn này của Miên Miên khiến Ngải Vân tức giận run người, son phấn nàng mang tới bị Ngải Vân hung hăng ném trên đất, nhìn màu son đỏ nàng ta lại như nhìn thấy Miên Miên đang cười đắc ý khiếm tâm trạng càng tồi tệ hơn, Ngải Vân hung hăng dẫm nát hộp son, lửa giận phừng phừng bốc lên.

"Nương nương, xin bớt giận, yêu nữ kia nhất định là cố ý chọc người tức giận!" Linh Chi vội vàng bước tới trấn an.

Ngải Vân cười lạnh nói: "Nhìn không ra năm năm qua nàng ta lại thay đổi như vậy, nhưng nàng ta cũng quá coi thường ta rồi, muốn ra oai phủ đầu sao? Bổn cung chờ xem ai mới là người lợi hại hơn đi!" nói rồi vung tay áo ngẩng cao đầu nói: "Đi, bổn cung muốn cho nàng ta biết thế nào là những thứ không thể đụng vào!" nói rồi cười lạnh đi ra ngoài

Không ai có thể chống lại nàng cũng không ai có thể làm nàng mất mặt, Nguyễn Miên Miên lại càng không thể!

Sủng phi cùng Thái tử trở về khiến cho Tử Tinh cung trở nên náo nhiệt chưa từng có, đám đại thần mang theo gia quyến tham dự yến hội khiến Tử Tinh cung đã náo nhiệt nay còn náo nhiệt hơn cả.

Thái hậu ngồi trên ghế phượng cười cười khẽ vuốt đầu Tử Tử, đứa nhỏ này quả thật là điềm may mà, cái miệng nhỏ ngọt như bôi mật hay nói những điều bà thích khiến bà vui vẻ không thôi.

"Tử Tử thật đúng là thông minh a!" Thái hậu lần nữa khích lệ, tại nơi cao cao này tiếng cười của bà không ngớt vang lên.

https://thuviensach.vn

“Không đúng, không phải Tử Tử thông minh mà là hoàng tổ mẫu thông minh a!” Tử Tử ngây thơ nói, nội tâm bực bội không thôi, lão thái bà này không thể ngừng nói nhảm một chút hay sao? Hắn thật sự quá mệt rồi nha!

“Hử? Sao lại có thể như vậy đâu này?” Thái hậu hiếu kỳ hỏi, bà căn bản cũng không hiểu Tử Tử đang nghĩ gì nữa.

Tử Tử nở nụ cười mê hồn trưng ra bộ dáng nghiêm trang nói: “Tử Tử là di truyền sự thông minh của phụ hoàng mới được như vậy, mà phụ hoàng thì đương nhiên di truyền từ hoàng tổ mẫu rồi, nếu phụ hoàng không thông mình thì cũng không thể trở thành một vị vua được dân chúng yêu mến, cho nên, vẫn là hoàng tổ mẫu thông minh nhất rồi!” nói rồi giơ ngón tay cái lên ý bảo bà rất lợi hại.

Thái hậu nghe vậy không khòi cười lớn ôm Tử Tử vào lòng nói: “Ngươi thật sự là thông minh lanh lợi hơn người a, thật là đại hỷ mà!”

“Hoàng tổ mẫu, hắn rõ ràng là đang vuốt mông ngựa mà!” Tiểu công chúa Tư nhi bất mãn lầm bầm rồi u oán nhìn về Tử Tử, tiểu tử này thật đáng ghét a, phụ hoàng cùng hoàng tổ mẫu đều bị hắn cướp mất rồi!

“Tư nhi không thể nói như vậy nha, Tử Tử là ca ca của ngươi, sao lại có thể nói chuyện như vậy được!” Thái hậu nhìn tiểu công chúa cười nói, bà rất tin tưởng Tử Tử là thật lòng, mà những lời này đều ca ngợi bà nên bà dĩ nhiên cho là thật rồi.

“Tư nhi muội muội, Tử Tử ca ca thế nhưng là rất yêu thích ngươi nha, bởi vì Tư nhi thật đáng yêu a!” nói rồi lôi kéo tay nàng ta trưng ra bộ dáng mê người cười nói.

Tiểu công chúa Tư nhi thoáng chốc đỏ mặt muốn rút tay về nhưng Tử Tử lại nắm chặt lấy bàn tay nhỏ của nàng ta đưa lên mũi hít hà để lại một câu khiến nàng ta xấu hổ không thôi: “Tư nhi, tay muội rất thơm nha!”

https://thuviensach.vn

“Chán ghét!” Tư nhi xấu hổ vội rút tay về lườm Tử Tử, từ nhỏ tới giờ không có ai dám to gan làm vậy với nàng, mà hắn lại còn nói những lời như vậy thật là làm nàng xấu hổ quá mà.

Thái hậu thấy tiểu công chúa ngượng thì không khỏi cười lớn, Tử Tử cũng cười theo nhưng không ai có thể biết được nụ cười của hắn có bao nhiêu khinh thường. Xú nha đầu, mẹ của ngươi chẳng phải người tốt lành gì, ngươi cũng thế, bất quá ca ca ta sức quyến rũ hơn người, muốn đấu với ta sao? Không có cửa đâu!

Dạ Mị ngồi gần đo không nhịn được cười, đứa nhỏ này quả nhiên lợi hại, dẹp yên một lượt hai nhân vật lớn như vậy!

Thái hậu đang cười chợt nhớ tới Dạ Phong liền vội vàng nói với Tử Tử: “Tử Tử, kia là hoàng thúc của ngươi a, ngươi mau chào hỏi người đi!”

Tử Tử ngoan ngoãn đứng lên cười nói: “Được!” rồi hướng tới chỗ Dạ Phong đi tới, hắn đã sớm nhìn thấy Dạ Phong thúc thúc từ lâu, chỉ là mẫu thân đã dặn dò rất kỹ là phải làm như không quen biết, hắn đành nhịn xuống chờ lão thái bà kia chủ động lên tiếng, lúc này tâm trạng hắn thật vui a!

“Hoàng thúc tốt!” Tử Tử đi tới trước mặt Dạ Phong qui củ nói.

“Tiểu mỹ nam, ngươi thật lợi hại nha, lão phật gia mà cũng bị ngươi thu thập a!” Dạ Phong cười cười.

Tử Tử cười nói: “Đúng thế, Tử Tử chính là tiểu mỹ nam lợi hại nhất mà, chỉ tiếc nhiều người như vậy chỉ có người hiểu được a!” nói rồi u oán thở dài.

Dạ Phong nhịn không được cười vang ôm lấy hắn, Tử Tử chớp thời cơ ôm cổ hắn nhào lên đùi hắn ngồi rồi cười nói: “Vẫn là đại mỹ nam hiểu chuyện, biết rõ tiểu mỹ nam thích ngồi trên đùi người nha!” nói rồi đưa tay

https://thuviensach.vn

vuốt vuốt mặt Dạ Phong nói: “Đại mỹ nam, tiểu mỹ nam rất nhớ người nha!” nói rồi ngả đầu vào vai Dạ Phong rồi nhìn qua Lôi Ảnh đằng sau nháy nháy mắt, “Cũng rất nhớ Lôi Ảnh thúc thúc nha!” nói rồi nhanh chóng lùi về sau để không ai có thể phát hiện ra hành động của hắn.

“Qủy linh tinh!” Dạ Phong cười cười nhéo chóp mũi hắn mà phía sau khóe miệng Lôi Ảnh cũng có chút ý cười.

“Tư nhi, ngươi nhìn Tử Tử ca ca ngươi kìa, không phải ngươi nói hoàng thúc rất lạnh lùng ấy ư, tổ mẫu thấy hoàng thúc đối với Tử Tử rất tốt a, cho nên Tư nhi nên thân cận hơn với thoàng thúc một chút!” nói rồi nhìn về Tử Tử cùng Dạ Phong phía xa thỏa mãn gật đầu, đứa nhỏ này đúng là bảo bối trời ban a!

Tiểu công chúa Tư nhi nghe vậy không khỏi hừ lạnh một tiếng rồi nghiêng đầu qua, tuy nàng nói khinh thường cách làm của Tử Tử nhưng đôi mắt ti hí của nàng không biết vô tình hay cố ý mà luôn liếc nhìn qua Tử Tử.

“Đại mỹ nam, ta thật mất hứng nha, ta không thích mẫu thân tới nơi này, ngươi thật đáng trách a…Tử Tử cho ngươi cho ngươi nhiều cơ hội như vậy mà ngươi lại không hải hảo tận dụng, hiện tại mẫu thân bị người khác cướp đi rồi, thật là thương tâm mà!” nói rồi thở dài.

“Hắn không phải người khác, hắn là phụ hoàng của ngươi a!” Dạ Phong bất đắc dĩ cười nói.

Tử Tử bĩu môi nói, đúng lúc này thì hắn thấy Miên Miên cùng Vô Tình đang từ đằng xa đi đến vội từ trên đùi Dạ Phong nhảy xuống: “Đại mỹ nam, ta muốn đi gặp mẹ, đợi lát nữa ta lại đến gặp ngươi!” nói rồi nhanh chóng chạy đi.

“Mẫu thân!” Tử Tử vội vàng chạy tới trước mặt Miên Miên lớn tiếng gọi, Miên Miên ngồi xuống vuốt vuốt đầu hắn cười nói: “Tiểu mỹ nam, nghe nói ngươi thu phục được Thái hậu rồi?”

https://thuviensach.vn

“Đúng thế, người không nhìn là ai xuất mã nha, bất quá ngày trước mẫu thân dậy rất đúng nha, hôm nay đúng là để ta hảo hảo có dịp tận dụng mà!”

“Hử, đạo lý gì đây?” Miên Miên có chút tò mò hỏi.

“Thiên xuyên vạn xuyên, mã thí bất xuyên!” nói rồi lông mày nhíu lại vẻ gian xảo cười cười. (Hàm ý câu trên là ngàn vạn cách đánh không được duy chỉ có tuyệt kỹ vỗ mông ngựa là không bao giờ thất bại!)

Miên Miên nghe vậy không nhìn được cười, “Ngươi nha!”, đứa con này đúng là bảo bối trời cao ban cho nàng mà, cũng vì có hắn mà cuộc sống bấy lâu nay của nàng mới có thể vui vẻ như vậy.

“Nương nương, Tử Tử thật lợi hại nha!” Vô Tình cũng nhịn không được cười nói.

“Nô tỳ tham kiến Sủng phi nương nương, nương nương cát tường!”, đúng lúc này thì một cung nữ bước đến, thấy Miên Miên thì vội cúi người thỉnh an.

Miên Miên thấy vậy liền đứng dậy nhìn nàng ta cười nói: “Đứng lên đi!”

“Nô tỳ vâng mệnh Thái hậu đến đón Thái tử qua chỗ người!” nói rồi cúi đầu chờ Miên Miên lên tiếng.

Miên Miên nhìn Thái hậu ngồi ở đằng xa thấy bà ta nhìn mình khinh thường cũng không có tức giận mà chỉ khẽ vuốt đầu Tử Tử nói: “Tử Tử, Thái hậu thích ngươi, ngươi đi qua bên đó với người, đợi yến hội kết thúc mẫu thân đón ngươi về được không?”

Tử Tử không khỏi than nhẹ một tiếng: “Được rồi, tính ra được người ta ưa thích cũng là một loại sai lầm a!” nói rồi bắt đắc dĩ nhún nhún vai theo cung nữ nọ rời đi.

https://thuviensach.vn

“Xem ra Thái hậu rất ưa thích Thái tử a!” bên tai Miên Miên vang lên một giọng nói quen thuộc.

“Tiểu công chúa cũng được Thái hậu rất yêu thích a!” Miên Miên nói rồi nhìn về phía tiểu công chúa đang ngồi cạnh Thái hậu đằng xa.

“Tỷ tỷ không thể sánh được với muội muội, dù sao hài tử của muội muội chính là Thái tử xà quốc đúng không?” nói rồi quay qua nhìn Miên Miên cười đầy ẩn ý.

Miên Miên cũng không tức giận mà chỉ cười nói: “Tỷ tỷ cũng không cần lo lắng, người nhất định sẽ có cơ hội thôi!” nói rồi mới quay người nhìn nàng ta.

“Có thể cho thị nữ của muội tránh đi một lát không, tỷ tỷ có ít lời muốn nói với muội, chẳng phải thứ mà ta với muội muội muốn đều giống sau đó sao?” nói rồi nhìn xuống đám phi tần đang cười vui vẻ phía dưới đợi Miên Miên đáp ứng.

“Vô Tình, ngươi lui xuống trước đi!” Miên Miên nói thẳng, Vô Tình nghe lệnh thì vội lui người về phía xa, Linh Chi cũng rất hiểu ý rời đi.

“Năm năm không gặp, ngươi đã thay đổi rất nhiều!”, mắt thấy không còn ai nữa Ngải Vân trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

“Không phải ngươi cũng vậy sao?” Miên Miên nhìn nàng ta nói.

“Ngươi quay lại là để trả thù sao?”

“Ngươi nói thế nào thì là thế đấy a!”

“Ngươi rất tự tin!”

“Những cái này không phải là do ngươi ban tặng sao?” Miên Miên nói rồi nhìn chằm chằm Ngải Vân mỉa mai cười.

https://thuviensach.vn

“Nhưng là ta muốn nói cho ngươi biết, ở thế kỷ 21 ngươi không bằng ta thì ở đây cũng vậy, ngươi rốt cuộc cũng chỉ là một kẻ ngu ngốc, ngươi dựa vào gì mà đấu với ta?” nói rồi cười lạnh không thôi.

“Đúng, ta thừa nhận mình có rất nhiều phương diện không bằng ngươi, nhưng đó là trước kia thôi, bây giờ thì khác rồi, nếu bây giờ ngươi nói muốn ta chết, thì ta muốn nói cho ngươi biết là, cho dù có phải chết thì ta cũng muốn ngươi chết cùng ta xuống địa ngục đấy!” Miên Miên chậm rãi kéo dài từng chữ một!

“A, muốn kéo ta đi cùng? Ngươi cho rằng mình có bản lĩnh đó sao? Ta cho ngươi biết Nguyễn Miên Miên, ngươi vĩnh viễn đều bị ta đạp xuống, ngươi vĩnh viễn không xứng ngang hàng với ta!” Ngải Vân lạnh lùng nói, trong suy nghĩ của nàng ta thì Miên vĩnh viễn chỉ là kẻ hạ đẳng.

“Vậy sao? Ta rất đáng tiếc nói cho ngươi biết, ta hiện tại lại đang đứng cùng hàng với ngươi a, ta cũng không ngại nói cho ngươi biết, có ta ở đây ngươi đừng mơ tưởng bệ hạ sẽ đụng tới ngươi, ngươi vĩnh viễn sẽ thất bại trong tình yêu!” Miên Miên cố ý nói, nàng biết rõ Ngải Vân rất yêu thích Dạ Mị, cũng biết nàng ta làm hết thảy là vì tình yêu, nàng ta đã để ý như vậy thì nàng sẽ khiến cho nàng ta không thể với tới được!

Ngữ điệu của Miên Miên khiến Ngải Vân có chút sửng sốt nhưng rất nhanh chóng lấy lại bình tĩnh nói: “Ngươi tin rằng mình có thể thắng được ta sao? Ngươi cho rằng bệ hạ sẽ chỉ yêu mình ngươi thôi sao? Ngươi cũng quá là tự tin đi!” Ngải Vân giảo hoạt cười nói rồi nhân lúc Miên Miên chưa kịp phản ứng đã ôm ghì lấy nàng, hành động này của nàng ta khiến Miên Miên có chút sững người, mà toàn bộ những người có mặt cũng không khỏi nhìn hai người chăm chú.

“Muội muội, chỉ cần ngươi bình an là tốt rồi, tỷ tỷ tin ngươi chỉ là vô tình mới làm vây nên chưa từng trách ngươi!” Ngải Vân nói lớn đủ cho Thái hậu ở phía xa cũng có thể nghe được.

https://thuviensach.vn

Một màn này cũng đập vào trong mắt Dạ Mị, hắn đi tới trước hai người cười nói: “Đổng phi, ngươi thật làm cho trẫm mở rộng tầm nhìn mà!”

Ngải Vân nghe vậy liền buông Miên Miên rồi nhìn về phía hắn cười nói: “Bệ hạ, người yên tâm, thiếp chưa bao giờ trách muội muội, thiếp tin muội muội không cố ý, hơn nữa, muội muội đã sinh cho người một nhi tử đáng yêu đến thế người làm mẫu thân như thiếp đây cũng rất là hâm mộ a!” Ngải Vân cười nói trưng ra bộ dáng xinh đẹp nhất của mình.

“Hoàng nhi, ngươi xem Vân nhi hiểu chuyện biết bao!” Thái hậu đột ngột lên tiếng nói.

Dạ Mị chỉ hơi gật đầu đáp lại rồi nắm lấy tay Miên Miên cùng Ngải Vân đi tới ghế rồng trên cao, hành động này khiến các cung phi khác ghen tỵ không thôi, tại sao ngồi cạnh bệ hạ chỉ có hai nàng?

Miên Miên vừa ngồi xuống liền đưa mắt nhìn qua Ngải Vân ở bên kia, chỉ thấy khóe miệng nàng ta treo lên tia cười đắc ý nhướn mi nhìn nàng khiêu khích.

Miên Miên thấy thế không khỏi cười khổ, xem ra nàng đã đánh giá thấp nàng ta rồi. Năm không gặp tâm cơ nàng ta cũng thật nặng đi, bất quá rất có ý tứ, cuộc tranh đấu này ít ra sẽ không nhạt nhẽo quá, đêm nay xem bộ không tránh được phải giao tranh cùng nàng ta rồi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Tranh Đấu Nội Cung 2

Sân khấu yến hội phi thường náo nhiệt, dưới đài mọi người vui vẻ lớn tiếng hò hét nhưng là không ai nhận ra ở trên cao có hai nữ nhân đang âm thầm tranh đấu.

“Bệ hạ, thiếp vẫn rất nhớ vũ đạo của tỷ tỷ, lần đó quả là khiến người ta cả đời khó quên a, không bằng bệ hạ để tỷ tỷ biểu diễn một chút đi?” Miên Miên ở bên cạnh nhìn về phía Dạ Mị vui vẻ cười nói.

Dạ Mị nghe vậy cũng nhìn qua Ngải Vân hỏi: “Miên Miên nói rất đúng, đêm nay náo nhiệt như vậy không bằng Đổng phi phi lên góp vui a!”

Mọi người thấy Đổng phi lên đài thì toàn bộ nín thở quan sát, màn biểu diễn năm năm trước khiến Đổng phi trong phút chốc được nhiều người mến mộ, hôm nay nàng ta lên biểu diễn tự nhiên có rất nhiều người chú ý. Chỉ thấy nàng tới nói với nhạc sư vài câu rồi âm nhạc vang lên, Đổng phi mỉm cười bắt đầu thi triển vũ đạo thế kỷ 21.

“Hay!” Đám đại thần kịch liệt vỗ tay, trừ Nghi phi đã qua đời thì Đổng phi chính là người có vũ đạo kinh hãi thế gian khiến người xem thán phục không thôi.

“Nhìn xem, mẫu hậu ta lợi hại chưa, ở chỗ này, không có phi tử nào nhảy múa hoàn mỹ như mẫu hậu đâu!” Tiểu công chúa Tư nhìn qua Tử Tử vẻ tự hào không giấu được.

Tử Tử nghe nàng ta khoe khoang chỉ cười nói: “Tư nhi muội muội, chuyện này không thể nói như vậy được, kỳ thực có nhiều chuyện muội không tưởng được đâu, nói không chừng lát nữa sẽ có người so với mẫu

https://thuviensach.vn

hậu muội còn hoàn mỹ hơn này!” phải biết rằng, trong lòng hắn ngoài Miên Miên ra thì không có người nào có thể hoàn mỹ hơn.

“Ngươi chính là đang ghen ghét mà!” Tiểu công chúa hừ một tiếng rồi tiếp tục nhìn lên đài vỗ tay khen hay, Thái hậu ở bên cạnh thì vui mừng không thôi.

Ngải Vân một bên ra sức biểu diễn, một bên ánh mắt long lanh thâm thúy nhìn về Dạ Mị, nội tâm không khỏi nổi lên hồi trống hồi hộp.

Miên Miên liếc qua Dạ Mị, thấy hắn một mực trầm mặc nhìn lên Ngải Vân thì không khỏi xót xa, nàng biết chắc hắn là đang nhớ tới Nghi phi rồi, chính nàng cũng đang nhớ tới tỷ tỷ mà!

Nhìn bóng dáng tự tin trên đài cao kia nội tâm Miên Miên không khỏi đau đớn, nàng và nàng ta đã từng là bạn hữu a, nhưng hôm nay hết thảy đều đã thay đổi rồi. Nếu có thể, nàng tình nguyện là một Miên Miên ngốc nghếch như lúc xưa, nhưng nàng cũng biết, chuyện này là không có khả năng, nếu nàng tiếp tục nhịn mà không phản kháng thì nhất định kết cục cũng không khá hơn Nghi phi.

“Hảo, hảo!” màn biểu diễn kết thúc, dưới đài tiếng vỗ tay không hẹn mà cùng vang lên, tiếng khen ngợi không dứt.

Ngải Vân không nén nổi nụ cười đắc thắng nhìn về Miên Miên, nàng đã từng nói, bất kể phương diện gì thì cũng không ai có thể vượt qua nàng.

"Muội muội, tỷ tỷ bêu xấu rồi!” Ngải Vân đi đến trước mặt Miên Miên khẽ mỉm cười nói.

“Tỷ tỷ không cần khiêm tốn, người vừa rồi múa rất đẹp, đúng không bệ hạ?” Miên Miên nhìn Dạ Mị cười hỏi.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, Đổng phi đúng là khiến trẫm mở rộng tầm mắt mà!” Dạ Mị khích lệ.

Ngải Vân cắn cắn môi vẻ thẹn thùng cười cười, được hắn khen ngợi, lòng của nàng giống như vừa mới ăn mật ong vậy.

“Tỷ tỷ đã biểu diễn rồi, cái kia…muội muội cũng nên biểu diễn một chút nhỉ? Tuy không thể kinh diễm bằng nhưng là tấm lòng của muội a!”

“Miên Miên có thể chứ?” Dạ Mị nhìn Miên Miên không khỏi lo lắng hỏi, hắn thật không muốn Thái hậu sau khi xem nàng biểu diễn mà có thêm cớ bài xích nàng.

“Bệ hạ, muội muội đã muốn biểu diễn thì chúng ta ngồi xem cùng a, nói không chừng năm năm không gặp muội muội sẽ làm chúng ta được một trận kinh hỉ a!” Ngải Vân vội nói, nàng ta lớn lên với Miên Miên từ nhỏ nên rất tự tin, Miên Miên chính là loại người một bước cơ bản cũng không thể nhảy a!

Nghe Ngải Vân nói vậy, Miên Miên mỉm cười bước lên bục, dưới đài cũng như trên đài lúc này vẫn náo nhiệt không thôi, âm nhạc đột ngột dừng lại khiến mọi người có chút sửng sốt. Miên Miên đi chân trần lên sân khấu, màu trắng của sa y theo gió nhẹ phiêu đãng giống như tiên tử giáng trần, cổ chân nàng buộc chuông lục lạc vang lên những tiếng đinh đang mê người…

Đám đại thần uống rượu, bọn trẻ con đang chơi đùa cùng với toàn bộ quý phu nhân đều ngây người nhìn Miên Miên không hiểu nàng định làm gì.

“Nhạc sư, cái này làm phiền ngươi rồi!” Vô Tình đi tới đưa cho nhạc sư một bản nhạc đã sớm được chuẩn bị, nhạc sư nhìn bản nhạc phổ rồi gật gật đầu.

Miên Miên nhìn những người dưới đài cười cười, mà đám đại thần thì nghị luận xôn xao, phải biết rằng năm năm trước vũ đạo kia của nàng khiến

https://thuviensach.vn

người cười muốn chết a, hôm nay sẽ không phải lại như vậy đi, mọi người không nhịn được suy đoán.

Đinh đang…đinh đang… âm nhạc bắt đầu vang lên.

Miên Miên nhìn về phía dưới đài mỉm cười rồi nhẹ cất giọng hát: “Còn nhớ rõ khi trẻ hay mơ mộng ấy, như đóa hoa vĩnh viễn không lụi tàn, theo ta qua bao gió táp mưa sa, xem thế sự vô thường biến hóa, vì yêu mà trả giá bằng đau thương, là vĩnh viễn không thể quên được người, nhiệt tình cùng cuồng dại…lòng ta đã không còn có hắn, đi thôi đi thôi, người cũng phải học tự mình đứng dậy…”

Thanh âm Miên Miên kỳ ảo khiến cho tất cả những người có mặt quên cả hô hấp trong đó có cả Ngải Vân, nàng kinh ngạc nghe lời ca đến quên cả phản ứng.

Trên đài, Miên Miên nhẹ giọng hát, điệu nhảy phi thường bi thương, vẻ mặt thống khổ như vậy, ca từ đau thương như vậy khiến mọi người dưới đài không tự giác nhíu mày, phảng phất bi thương.

“Nguyễn Miên Miên, về sau không cho ngươi hát nữa, cho dù hát cũng chỉ hát cho mình ta nghe được không? Đúng rồi, ta thích bài hát ‘Vì yêu trả giá’ ngươi ngàn vạn lần không được quên điều này à!”

…

“Ô ô…hắn bại hoại, hắn lại yêu thích người khác… ô ô…ngươi đừng có thất thần như vậy a, ta thất tình a, ngươi hát cho ta nghe!”

…

“Nguyễn Miên Miên, đáp ứng ta, về sau không bao giờ hát trước người khác được không? Ngươi cũng biết, một khi ngươi hát sẽ khiến người khác

https://thuviensach.vn

thích ngươi a, ngươi là bạn tốt của ta mà, ngươi sẽ không muốn ta không hạnh phúc đúng không?”

…

“Nguyễn Miên Miên, hôm nay sinh nhật của ta, ngươi lại hát bài đó cho ta nghe nha?”

…

Hết thảy mọi chuyện trong quá khứ vẫn như đang vang lên bên tai, chỉ tiếc các nàng hiện nay đã không thể trở về như lúc trước rồi, nước mắt Miên Miên không tự giác lăn dài trên má, thanh âm nàng nghẹn ngào, nàng biết rõ mình như vậy thật vô dụng, nàng không nên nhớ lại quá khứ, không nên khóc nhưng xin cho nàng một lần này nữa thôi thương tâm vì nàng ta, sau hôm nay hai nàng chính thức là địch nhân rồi.

“Nhân sinh khó tránh khổ đau giãy giụa, vì lòng mình muốn có một gia đình, đã từng rơi lệ thương tâm, đã từng tan nát cõi lòng, đây chính là cái giá của tình yêu, có lẽ ngẫu nhiên ta sẽ lại nhớ hắn, khó có thể tránh khỏi thương tâm, coi hắn như bằng hữu cũng khiến ta đau lòng lo lắng, chỉ là ta không thể ngăn lại mình…”

Ánh mắt đẹp của nàng, ngón tay, vòng eo, búi tóc cao có gắn hoa, bên hông gắn chuông,…làn váy nhẹ như mây, uyển chuyển theo gió tung bay như sự thương tâm cho cõi đời ly tán, chỉ thấy lông mày nàng nhíu lại, biểu cảm vô cùng bi thương thống khổ, rồi một giây sau nụ cười tươi tắn lại xuất hiện cùng với sự chuyển biến của âm nhạc, nàng quên đi người xem cũng quên đi chính mình, nhớ lại quá khứ chính là để nhắc nhở bản thân tất cả đều đã qua đi, tất thảy không thể quay về được…

“Lại để cho chuyện cũ theo gió đi xa….” Một câu cuối này chính là nàng tự nhắc nhở bản thân, nên quên thì phải quên thôi…

https://thuviensach.vn

“Cảm ơn!” vũ đạo kết thúc, Miên Miên hít sâu một hơi rồi cúi người cảm ơn, chung quanh lúc này thật im lặng, không có một tiếng vang nào, mọi người hiển nhiên vẫn còn đang chìm trong sự bi thương do màn biểu diễn của Miên Miên đem lại.

Được một lúc, tiếng vỗ tay vang dội Tử Tinh cung, Dạ Mị không kìm chế được đứng dậy nhìn về phía Miên Miên, năm năm không gặp, sự thay đổi của nàng thật khiến hắn khó lòng hình dung ra.

Ngải Vân tràn đầy hận ý nhìn Miên Miên, nàng không tài nào nghĩ ra nàng ta cũng có ngày có thể nhảy múa, mà thậm chí so với nàng còn hay hơn cả, giờ phút này trong lòng nàng thật khó chịu, khó chịu là vì sao hết lần này tới lần khác lại chọn bài hát nàng thích này, nó khiến nàng nhớ đến quá khứ, nàng mới không muốn nhớ đấy, lòng nàng thật có chút sợ hãi.

“Tư nhi muội muội, mẫu thân của ta có đủ lợi hại không?” Tử Tử nhìn về phía tiểu công chúa nhướn mày cười nói.

Tiểu công chúa nghe vậy chỉ hừ lạnh rồi không nói gì hơn nữa.

Thái hậu hí mắt không nói gì, kỳ thật vừa rồi bà cũng có chút chấn động, bài hát kia làm nàng nhớ tới chính mình khi còn nhỏ, nhớ tới người bạn thanh mai trúc mã của mình, chỉ tiếc là nàng cuối cùng cũng phải tiến nhập nội cung, nàng cùng hắn kiếp này coi như vô duyên rồi, Thái hậu nhịn không được thở dài.

Miên Miên đêm nay khiến cho toàn bộ những người có mặt ngây ngẩn cả người, đám phi tử thì ghen tị không thôi, khó trách bệ hạ lại sủng ái nàng ta như vậy, quả thực là hoàn mỹ mà!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Triệt Để Cắt Đứt

"Nương nương..." Miên Miên mang theo bộ dáng nặng nề trở lại Tử Vân các, Vô Tình thấy vậy không khỏi nhẹ giọng kêu.

“Ta không sao!” Miên Miên mỉm cười rồi đi đến gốc cây anh đào, ngồi trên xích đu ngước nhìn lên trời cao không hiểu là đang suy nghĩ chuyện gì.

“Mẹ, người không sao chứ?” ngay khi yến hội kết thúc, Tử Tử cũng vội đi về với nàng cùng Vô Tình, nhìn Miên Miên thất thần mà không khỏi lo lắng.

Miên Miên mỉm cười rồi ôm lấy Tử Tử đến bên cạnh mình trên xích đu, Vô Tình thấy vậy vội đi vào trong chuẩn bị trà cùng hoa quả. Từ khi quay lại cung đến nay, Miên Miên cự tuyệt tất cả hạ nhân Dạ Mị ban xuống, chỉ giữ một mình Vô Tình bên cạnh, nàng sẽ không bao giờ có thể quên năm năm trước trong đám hạ nhân đó có kẻ đã phản bội nàng, nàng không thể tin tưởng những người nàng không quen được.

“Nương nương!” Vô Tình đem trái cây đặt lên bàn đá tiện tay đưa cho Miên Miên cùng Tử Tử mỗi người một quả táo bự, nàng cũng cầm lên một trái. Năm năm rồi, các nàng sinh hoạt cũng nhau lâu dần đã thành thói quen.

“Muội muội đối với cung nữ hầu hạ cũng thật tốt a!” trong sân đột nhiên vang lên một gọng nói lạnh lùng.

Miên Miên chỉ nhìn thoáng qua Ngải Vân vừa mới đến rồi nhìn qua Vô Tình phân phó: “Vô Tình, ngươi mang Tử Tử vào phòng nghỉ ngơi đi!”

https://thuviensach.vn

“Vâng!” Vô Tình vội vàng đứng dậy ôm lấy Tử Tử từ trong lòng Miên Miên rồi lại lo lắng ngoái nhìn nàng.

“Tỷ tỷ sao lại một mình tới đây? Nha hoàn của tỷ đâu?” Miên Miên chỉ chỉ ghế đá đối diện xích đu cho Ngải Vân.

Ngải Vân cười cười trực tiếp ngồi xuống rồi đưa tay lấy một viên ô mai cho vào miệng.

“Ngươi không sợ ta độc chết ngươi?” Miên Miên cười lạnh nói.

“Ngươi sẽ không, bởi vì ngươi căn bản không biết ta sẽ đến!” Ngải Vân nói rồi tiếp tục lấy thêm một viên ô mai khác.

Miên Miên tựa người trên mặt ghế chậm rãi hỏi: “Ngươi tới có chuyện gì?”

“Chỉ là muốn tâm sự với ngươi một chút thôi!” nói rồi nhìn Miên Miên nói: “Nguyễn Miên Miên, chúng ta không có khả năng trở lại như xưa nữa cho nên lần sau ngươi đừng hát bài hát đó ữa, mặc kệ ngươi hát bao nhiêu lần thì việc ta muốn giết ngươi cũng sẽ không thay đổi.” Ngải Vân âm lãnh tuyên thệ.

“Ngươi yên tâm đi, tối nay là lần đầu tiên cũng là lần cuối cùng ta hát bài này!” nói rồi ngồi thẳng lưng nhìn nàng ta cười nói: “Buồn cười không? Ta có cảm giác như một phút đồng hồ trước chúng ta vẫn còn ở thế kỷ 21, nhưng là giây phút này chúng ta lại ở Xà quốc này, hết thảy chính là do ngươi ban tặng, kỳ thật ta vẫn muốn hỏi ngươi điều này, từ nhỏ đến giờ ngươi chưa từng coi ta là bằng hữu sao?”

Ngải Vân nghe Miên Miên hỏi không khỏi cười lớn: “Nguyễn Miên Miên, đến bây giờ mà ngươi vẫn còn ảo tưởng sao? Ta cho ngươi biết, từ khi biết ngươi ở nhà trẻ tới giờ ta chưa bao giờ coi ngươi là bằng hữu, muốn biết tại sao không? Có trách thì trách ngươi luôn được người ta ưa

https://thuviensach.vn

thích, chỉ cần nơi nào có ngươi nơi đó ta chỉ là một cái bóng mà thôi cho nên ta chán ghết ngươi, từ nhỏ đã ghét ngươi, lớn lên càng hận ngươi đến thấu xương!" Ngải Vân nhấn mạnh từng câu chữ đầy oán hận nhìn Miên Miên.

"Đã chán ghét ta như vậy sao lại còn tới nơi này, nhìn thấy ta ngươi không khó chịu sao?" Miên Miên hỏi ngược lại.

"Ngươi yên tâm, đêm nay là lần cuối ta nói chuyện với người như vậy, qua đêm nay ngươi tốt nhất nên cảnh giác một chút miễn cho không cẩn thận mà chết không minh bạch!" nói rồi cười lạnh.

"Cái này cũng không cần ngươi lo lắng, cho dù ta muốn chết thì cũng phải là chết sau ngươi kìa!" Miên Miên không hề tức giận nói.

"Ha ha, Nguyễn Miên Miên, ngươi ở hiện đại đần như vậy, không nghĩ tới ở đây cũng vậy nha, ngươi xem ngươi có bao nhiêu ngây thơ, ngươi cho là ta nói giỡn với ngươi hay sao? Ta cho ngươi biết, ta muốn ngươi chết thì ngươi tuyệt đối không thể sống!" Ngải Vân tự tin cùng lạnh lùng nói.

"Vậy sao? Ta đây rất là chờ mong nha, ta muốn nhìn xem tài nữ thế kỷ 21 đến tột cùng là có bao nhiêu năng lực a!"

Thấy Miên Miên không hề bị mình chọc giận, Ngải Vân tức giận ném ô mai trên bàn cười lạnh: "Ta cho ngươi biết, ngươi đừng quá đắc ý, từ nhỏ tới lớn bất kỳ là vật ta muốn thì ta nhất định phải có được, nếu chiếm không được ta cũng tuyệt đối không để người khác chiếm được!"

Miên Miên nghe vậy cũng đứng dậy cười nhạt nói: "Ngươi nói nhiều như vậy không cảm thấy đau bụng sao?"

"Ngươi…" Ngải Vân chưa nói hết câu đã cảm thấy bụng mình có chút đau ê âm, "Ngươi hạ độc trên ô mai?"

https://thuviensach.vn

“Ngươi yên tâm, không chết được đâu, còn nữa, cho dù ta muốn độc chết ngươi thì cũng không phải ở nơi này, ngươi nghĩ ta ngu đến vậy sao? Chỉ là một ít thuốc xổ thôi, ngươi cứ từ từ hưởng thụ!” nói rồi ý cười hiện rõ trên mặt khiến Ngải Vân có chút ngơ ngẩn.

“Ngươi thật sự độc ác, chẳng lẽ ngươi đã biết ta sẽ đến đây sao?” Ngải Vân khó tin hỏi, nàng không tin nàng ta có thể biết được.

“Có tính toán trước thì sao? Ngải Vân, nói ngươi thông minh thì đúng là ngươi thông minh thật, nhưng là ngươi đần ở đâu a, chẳng lẽ ngươi đã quên ta cho tới bây giờ đều không thích ăn ô mai sao?” nói rồi nhìn nàng ta trào phúng cười.

“Ngươi….” Ngải Vân nghiến răng nghiến lợi nói, “Được lắm Nguyễn Miên Miên, ngươi chờ đó, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!” nói rồi chật vật ôm bụng rời đi.

Miên Miên thấy nàng ta đi rồi liền thở dài một hơi rồi lần nữa ngồi xuống ghế, đúng lúc này thì Vô Tình mang theo Tử Tử từ phòng trong đi ra.

“Vứt đi a!” Miên Miên không quay đầu nói, nàng sớm biết nàng ta sẽ đến, cái tính bướng bỉnh ăn thua đó chắc chắn là sẽ đến tuyên chiến mà.

Vô Tình đem ô mai đem bỏ rồi lại mang lên một dĩa trái cây khác.

“Mẹ, người thật mạnh mẽ nha!” Tử Tử khích lệ nói.

“Tử Tử, mẫu thân kể chuyện xưa cho ngươi nghe nha!” Miên Miên cúi người ôm Tử Tử đặt lên đùi mình rồi chỉ tay lên trời nói: “Tử Tử ngươi xem, đó là chòm sao Bọ cạp, kia là chòm Bạch Dương…” Miên Miên ôn nhu kể sự tích 12 cung hoàng đạo cho Tử Tử nghe, mà Vô Tình ở bên cạnh sớm đã bị câu chuyện mê mẩn cả người, cả hai không phát hiện ra Miên Miên có bao nhiêu khó chịu, đêm nay nàng đã triệt để cắt đứt tình nghĩa với

https://thuviensach.vn

Ngải Vân, từ nay về sau không phải nàng ta chết thì sẽ chính là nàng, trò chơi này nàng không thể thua, nhất định không thể!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Ban Dược Nhu Phi

“Bệ hạ…bệ hạ tha mạng cho thiếp a…” trong ngục tối, âm thanh thê lương của Nhu phi không ngừng cầu xin, dưới chân nàng còn có một cỗ thi thể lạnh băng của thiếp thân nha hoàn Tiểu Linh.

Dạ Mị mặt không biểu tình ngồi trên ghế xem Nhu phi đã bị đánh đến thương tích đầy mình khinh thường cười cười, bộ dáng hắn lúc này cực kỳ lãnh khốc.

“Bệ hạ, thiếp đến tột cùng đã làm sai chuyện gì mà người đối xử với thiếp như vậy?” Nhu phi nước mắt lưng tròng hỏi.

Dạ Mị cười lạnh, “Ngươi đã làm những chuyện tốt gì chẳng lẽ ngươi không biết? Năm năm trước ngươi trăm phương nghìn kế hại chết Nghi phi rồi lại giá họa cho Miên Miên, ngươi nói, đã đủ cho ngươi xuống địa ngục chưa?” thanh âm Dạ Mị lạnh như băng sơn.

“Người…người làm sao biết được?” Nhu phi nghe Dạ Mị vạch tội mà không khỏi trừng lớn hai mắt, nàng đã hiểu vì sao Tiểu Linh phải chết, mà nàng tại sao lại phải ở trong ngục tối này.

“Nhu phi, năm năm trước khi Ngất phi biến mất, bệ hạ cũng đã bắt đầu nghi ngờ ngươi rồi, sự xuất hiện của ngươi đêm đó rất khả nghi, Ngất phi là một nữ tử yếu đuối, nàng như thế nào lại có nhiều khí lực như vậy ám sát Đổng phi lại thương tổn ngươi đâu này? Mà tính tình ngươi hung ác như vậy làm sao có thể để Ngất phi đâm bị thương đây?” Đức công công nhìn Nhu phi nói.

https://thuviensach.vn

Nhu phi nghe vậy liền quay qua nhìn Dạ Mị hỏi: “Năm năm trước người đã biết chân tướng thì vì sao đến bây giờ mới xử trí ta?”, bọn họ đã biết cả thì nàng cũng không muốn tranh luận nữa, chỉ nàng không hiểu sao bệ hạ lại kéo dài tới tận bây giờ mới đem việc này ra xử trí.

“Ngươi đến bây giờ vẫn còn chưa rõ sao?” Nghe nàng ta hỏi Đức công công bất đắc dĩ lắc đầu cười cười như thể nàng hỏi câu quá ngu ngốc đi.

Nhìn vẻ mặt tiếc hận của Đức công công, Nhu phi dốc sức suy nghĩ nguyên nhân mọi chuyện. Nhu phi đột nhiên trừng mắt nhìn Dạ Mị cười lạnh nói: “Hắn là Nguyễn Miên Miên trở về rồi nên bệ hạ mới ra tay sao?” Nhu phi nghĩ vậy nội tâm có chút khó chịu, chẳng lẽ bệ hạ làm hết thảy mọi chuyện đều vì nàng ta sao?

“Ngươi sai rồi, kỹ thật Miên Miên chỉ là một nguyên nhân thôi. Năm năm nay phụ thân ngươi rốt cuộc đã làm những chuyện gì ngươi chẳng lẽ lại không biết hay sao? Kéo bè kết cánh, biển thủ ngân quĩ, câu kết ngoại bang,… hắn là đang muốn là gì? Soán quyền đoạt vị sao?” Dạ Mị lạnh lùng chất vấn.

Nhu phi bán tín bán nghi nhìn hắn có chút run rẩy nói: “Ngươi…ngươi nói dối!”

“Nhu phi, năm năm này ngươi ba lần bốn lượt vụng trộm mật báo cho phụ thân ngươi, ngươi tưởng trẫm không biết hay sao? Khi trẫm biết âm mưu soán vị của cha ngươi thì cũng không có ý định sẽ buông tha ngươi. Thật không nghĩ đến ngươi với cha ngươi lại giảo hoạt đáng giận như vậy, năm năm nay cha ngươi binh quyền nắm giữ càng lúc càng nhiều mà vì sao trẫm vẫn chậm không muốn xử lý các ngươi là do không có bằng chứng. Nay trong tay trẫm đã có rất nhiều bằng cứ chính xác, ngươi nói, trẫm có thể tha cho các ngươi sao?” Dạ Mị thanh âm lạnh lùng vang lên.

https://thuviensach.vn

“Dù thế nào thì chúng ta cũng đã từng là vợ chồng, cho dù cha ta làm không đúng ngươi cũng không cần ban dược chết ta đi? Ngươi nói nhiều như vậy chính là sợ ta biết quá nhiều sao?” Nhu phi cười cay đắng nói.

“Ngươi nên biết không chỉ có mình ngươi, mà ngày mai toàn bộ cửu tộc của Lục đều phải chết!” Dạ Mị băng lãnh nói.

Nhu phi tan nát cõi lòng ngã ngồi trên đất, giờ khắc này lòng của nàng đã chết rồi, thế nhưng mà nàng không muốn chết như vậy. Nhu phi nhìn về phía Dạ Mị khinh thường nói: “Tru di cửu tộc? Ngươi thật ác độc a, ngươi sợ chúng ta sẽ báo thù sao? Nguyên lai là chúng ta tính sai rồi, còn tưởng ngươi thương tâm vì hai nữ nhân kia sẽ lơ là quốc sự chứ. Nhưng mà ta nói cho ngươi biết, ngươi tính sai rồi, ngươi tưởng động tới cha ta ngươi sẽ được bình yên sao, ngươi đừng có nằm mơ!” Nhu phi ác độc nói.

Dạ Mị nhíu mày nhind nàng ta khóc lóc tan thương trên đất mà không có chút biểu tình nào.

“Ta cho ngươi biết, người muốn soán vị nhiều lắm, dù không phải cha ta thì cũng sẽ có người khác cướp lấy vị trí của ngươi. Ngươi tốt nhất nên cẩn thận một chút kẻo có ngày mất ngôi, ha ha ha ha…” Nhu phi cười rộ lên, ngón tay bấm sâu trong da thịt thê lương cười.

“Điêu phụ to gan, dám làm càn?” Đức công công cả giận nói.

“Làm càn? Các ngươi không tin nhưng ta chắc chắn rằng ngày nào đó hắn sẽ mất đi ngôi vị hoàng đế, mất đi hết thảy!” Nhu phi cười vô cùng khó coi, lời nói như điêu phụ.

“Những chuyện này không cần ngươi lo lắng!” Dạ Mị đứng dậy băng lãnh nói.

Nhu phi thấy hắn chuẩn bị rời đi đột nhiên khóc lớn, ngước đôi mắt ngập nước nhìn hắn xót xa hỏi: “Bệ hạ, nếu không phải là cha ta, liệu ngươi có

https://thuviensach.vn

hay không xử tử ta?" nói rồi thống khổ cười cười nói tiếp: "Ta biết rõ ngươi chỉ yêu hai nàng ta, ta cũng không có mơ tưởng ngươi sẽ yêu thương ta, ngươi đã có thể tra ra chân tướng sự tình năm năm trước, ngươi chắc chắn phải biết nhân vật nguy hiểm nhất bên cạnh nàng ta chứ? Người vì sao không đụng tới nàng ta? Là vì Thái hậu hay vì ngươi… ngươi muốn lợi dụng nàng giết Nguyễn Miên Miên sao?" noi rồi nhìn Dạ Mị cười lạnh.

Dạ Mị có chút kinh ngạc nhìn nàng ta nhưng là vẫn một mực im lặng không lên tiếng.

Nhu phi lau nước mắt tới gần Dạ Mị nói: "Bệ hạ, nếu người thật sự quan tâm tới vị trí của người thì nên rời xa Nguyễn Miên Miên. Ngươi cùng nàng ta không thể nào hạnh phúc được, ta biết rõ người có năng lực tra ra được mọi chuyện, kể cả việc Nguyễn Miên Miên chính là địch quốc công chúa, không đúng sao?" Nhu phi lạnh lùng nói từng câu từng chữ.

"Ngươi..làm sao ngươi biết được?" Thấy nàng ta nhắc tới thân phận của Miên Miên, Dạ Mị hiển nhiên có chút ngây người, mặc dù đã tra rõ nhưng hắn vốn tưởng là Miên Miên chết rồi, một khắc khi Miên Miên quay về hắn thật sự có chút đau đầu vì vấn đề này.

"Ngươi đừng quên cha ta là ai, quan hệ của cha ta với địch quốc không phải rất tốt sao, tự nhiên ta phải biết tiểu công chúa của bọn chúng rồi. Ngươi tốt nhất nên cẩn thậ, ngươi cùng quốc gia của nàng ta chính là thủy hỏa bất dung. Thêm vào đó, người lại chính tay giết chết ca ca và tỷ tỷ của nàng ra, ngươi cho rằng nàng có thể yêu ngươi sao? Không chừng nàng chính là được địch quốc phái tới để mê hoặc ngươi a, ngươi tốt nhất nên quan tâm đến ngôi vị hoàng đế của mình mà tránh xa nàng ta ra a…" Nhu phi nói rồi lớn tiếng cười, tiếng cười của nàng ta lạnh đến nỗi khiến cho những người có mặt bất giác nổi da gà.

Dạ Mị cả giận nói: "Ngươi cho rằng trẫm sẽ tin tưởng những điều ngươi nói sao?"

https://thuviensach.vn

Nhu phi cười lạnh nhìn hắn, “Không tin ngươi cứ thử đi thăm dò a, ta cho ngươi biết, giữ lại nàng thì ngươi sẽ phải trả giá rất nhiều đấy. Còn nữa, so với cha ta thì còn có nhiều người hung ác hơn, ngôi vị này ta không tin ngươi sẽ giữ được đấy!” Nhu phi lớn tiếng cười nói.

Dạ Mị thấy nàng ta điên cuồng như vậy phất phất tay áo lạnh lùng nói: “Ban thưởng nàng một dây lụa trắng!” nói rồi liền quay người đi ra.

“Ta cho ngươi biết, ngươi nhất định vì nàng ta mất đi tất cả mọi thứ… mất đi tất cả…” Nhu phi thê lương gào lớn.

Ra khỏi ngục tối, Dạ Mị không khỏi hít sâu một hơi. Đức công công thấy vậy có chút nhíu mày, hắn cơ bản không biết nên nói gì lúc này nữa.

“Trẫm chưa bao giờ nghĩ tới nàng sẽ còn sống, trẫm càng không nghĩ tới nàng sẽ là địch quốc công chúa!” thanh âm Dạ Mị có chút bất đắc dĩ lại có chút thương cảm.

“Bệ hạ, người định sẽ làm như thế nào, muốn tìm người biết rõ thân phận của Sủng phi nương nương cũng không khó, nhưng là vạn nhất…” Đức công công nói đến đây thì dừng lại, hắn tin bệ hạ thông minh như vậy nhất định là biết hắn muốn nói tới điều gì.

“Từ khi trẫm biết nàng tới nay thì chưa từng lo lắng nàng sẽ đối với trẫm như thế nào!” Dạ Mị nhìn về phía xa nói.

"Bệ hạ..."

“Mặc kệ nàng có biết thân thế của mình ahy không, cũng mặc kệ nàng đến tột cũng muốn làm gì, trẫm chỉ biết nàng chính là Sủng phi của trẫm, là người trẫm yêu là đủ rồi!” Dạ Mị nói giống như đang tuyên thệ với chính bản thân mình. Trên thực tế, hắn không muốn cho người điều tra, cũng không muốn suy nghĩ nhiều, nàng chính là người hắn không muốn rời xa.

https://thuviensach.vn

Đức công công nghe vậy cũng không biết nên nói gì. Đúng lúc này thì Dạ Phong dưới sự trợ giúp của Lôi Ảnh tiến đến.

“Hoàng huynh!” Dạ Phong nhìn về Dạ Mị khẽ gọi.

Dạ Mị quay người nhìn về phía Dạ Phong rồi mỉm cười đi đến bên cạnh hắn, “Đã trễ như thế này còn chưa nghỉ ngơi sao?”

“Làm sao vậy, tâm tình người hình như không tốt lắm, đã xử lý Nhu phi rồi sao?” Dạ Phong nhìn hắn hỏi.

Dạ Mị gật đầu rồi đi tới phía sau giúp hắn đẩy xe về phía trước, Đức công công cùng Lôi Ảnh hiểu ý liền rời đi.

“Những năm này cực khổ cho ngươi rồi!” Dạ Mị nhìn đệ đệ của mình có chút áy náy nói.

“Là huynh đệ sao lại nói những điều đó đâu này?” Dạ Phong mỉm cười nói.

Dạ Mị dừng xe lại đi đến trước mặt hắn nói: “Trẫm biết rõ hôm nay có thể giải quyết triệt để bọn người kia công lao của đệ rất lớn, những năm nay đệ đã không ngừng vì trẫm mà lao tâm khổ tứ, điều này khiến ca ca như trẫm thật áy náy không thôi!”

Dạ Phong nghe vậy mỉm cười nói, “Ngươi từ bao giờ lại như vậy kìa, tuy nói ta tàn phế không thể vào triều phụ giúp ngươi nhưng tốt xấu gì ta cũng là vương gia, một chút việc nhỏ này có khó khăn gì đâu này?”

“Trẫm chưa bao giờ coi ngươi là tàn phế cả!” Dạ Mị nhìn đệ đệ mình đau lòng nói.

“Hoàng huynh đối tốt với ta ta cũng biết chứ, đúng rồi, hôm nay Lục đại nhân bị xử quyết chắc hẳn sẽ khiến triều đình ồn ào lắm đây, dù sao thì hắn

https://thuviensach.vn

cũng đã làm quan nhiều năm, vây cánh cũng nhiều, thời gian này ngươi phải cẩn thận hơn rồi!” Dạ Phong trêu chọc nói.

“Diệt trừ hắn chính là tâm nguyện của trẫm, sự tình này cũng khó tránh có chút hỗn loạn, nếu mà triều đình yên ắng quá mới gọi là có chuyện đáng lo à!” Dạ Mị cười nói, những năm nay hắn án binh bất động giờ cũng nên hoạt động chút thôi.

“Ta tin tưởng ngươi sẽ xử lý tốt chuyện này!” Dạ Phong khẳng định nói.

"Cảm ơn!"

“Đúng rồi, còn có một việc…” Dạ Phong nhìn hắn một cái, thở dài nói: “Ta muốn nói về thân thế của Sủng phi, năm năm trước ngươi có đề cập qua một lần nhưng lúc đấy không ai biết rằng nàng còn sống. Lần này trở về muốn qua được cửa ải của Thái hậu thì có vẻ sẽ rất khó a, thời gian lâu dần thân thế của nàng nhất định sẽ bị lộ, đến lúc đó chỉ sợ…” Dạ Phong nghĩ tới đây cũng không biết nên làm thế nào bây giờ.

“Trẫm sẽ không để cho người khác biết được chuyện này!” Dạ Mị khẳng định chắc nịch, mặc kệ Nguyễn Miên Miên đến tột cùng là có biết hay không, hắn cũng không thể để nàng rời bỏ hắn một lần nữa.

Dạ Phong nghe vậy chỉ hơi gật đầu rồi nhìn Dạ Mị cười nói: “Hoàng huynh, chúng ta đã rất lâu không cùng nhau uống rượu rồi!”

“Tốt! Đêm nay trẫm với ngươi không say không nghỉ!” Dạ Mị nói rồi giúp hắn đẩy xe hướng tới tẩm cung của mình.

--- ----------Ba ngày sau---- ---------

Ba ngày này, toàn bộ người trong Tử Tinh cungchìm trong sợ hãi bất an, mà lúc này ở bên ngoài, dân chúng Thụy Tuyết quốc cũng không ngừng sục sôi, Lục đại thần bị nhốt vào tử lao với tội danh làm phản khiến cho phần

https://thuviensach.vn

lớn quan viên trong triều run sợ, cái chết của Nhu phi như quả bom trong chốn nội cung khiến các tần phi khác bàng hoàng kinh hãi, khắp nơi mọi người đều hoang mang không biết nên làm gì cho phải.

Không khí trong nội cung vô cùng khẩn trương, đám đại thần trong triều cẩn thận từng li từng tí, Dạ Mị không phải là một người sẽ vì tình mà giảm nhẹ hình phạt cho bất cứ ai. Mà bên ngoài, dân chúng vui mừng kéo nhau ra đường ăn mừng tạo thành cảnh tượng náo nhiệt vô cùng đối lập với hoàng cung.

Thật ra không chỉ đám đại thần mà cái chết của Nhu phi khiến nữ nhân trong hậu cung khiếp đảm không thôi, tất cả đám tần phi nếu không có chuyện gì quan trọng thì nhất nhất không ra khỏi cửa sợ mang họa đến người.

“Nhu phi chết rồi?” Miên Miên nghe Vô Tình báo cáo mà cũng cảm thấy có chút run sợ.

“Đúng vậy ạ, trong một đêm Lục gia toàn bộ cửu tộc bị giam vào trong tử lao, Nhu phi là do chính bệ hạ ban lụa trắng mà chết!” Vô Tình nhìn Miên Miên trầm giọng nói.

Miên Miên nghe vậy trầm mặc ngồi trên ghế, giờ phút này chính nàng cũng không biết tâm trạng của mình lúc này là gì nữa, nàng muốn nàng ta phải trả giá thật nhiều thế nhưng còn chưa có bắt đầu thì nàng ta đã chết rồi? Cứ như vậy mà chết sao? Điều này thật sự khiến nàng có chút thất thần…

“Nương nương, A Tình cảm thấy có chút kỳ lạ, cho dù cha của Nhu phi có đáng chết cỡ nào thì Nhu phi tốt xấu gì cũng đã ở bên cạnh bệ hạ nhiều năm như vậy đâu thể nói ban chết là chết ngay được như vậy? Chẳng lẽ ở gần vua thực sự đáng sợ như vậy sao?” Vô Tình có chút lo lắng hỏi, Nhu

https://thuviensach.vn

phi cho dù có đáng giận thì bệ hạ cũng không thể tuyệt tình như vậy được, thật sự là kỳ quái mà.

“Bệ hạ làm việc sẽ không để người khác biết được ý tứ!” Miên Miên than nhẹ nói.

“Thế nhưng Nương nương, nội cung này nhiều thậy quá sức mà, một khắc trước còn nói yêu người một giây sau đã chết được ngay. Chỗ này làm việc gì cũng giống như con dao hai lưỡi, không cẩn thận có thể chết ngay lập tức!” Vô Tình thương cảm nói, nàng sợ nếu một ngày Miên Miên cũng giống như nàng ta thì sao, tình yêu của đế vương có bao giờ là vĩnh hằng đâu?

“A Tình, ta biết rõ ngươi muốn nói gì, ta đã vào cung thì sẽ không nghĩ tới tình yêu, ngươi phải biết vì cái gì mà ta còn sống tới bây giờ. Nhu phi chết rồi nhưng Ngải Vân vẫn còn ở đây, còn nữa, tình yêu dẫu có sâu nặng cũng không vượt qua được thời gian, huống chi hắn lại còn là vua của một nước.” Tâm Miên Miên có chút giá lạnh, Vô Tình nói không phải là không có lý, lẽ ra hắn chỉ cần đầy nàng ta vào lãnh cung là được rồi, dù sao cũng đã là vợ chồng lâu năm như vậy…

“Nương nương, ta sợ bệ hạ sẽ…”

“A Tình!” Miên Miên nắm lấy tay Vô Tình cắt ngang lời nàng ta rồi mỉm cười nói: “Tin tưởng ta, ta đã sống 2 kiếp thì sẽ không dễ dàng chết như vậy, phải biết rằng ta còn muốn cùng với ngươi và Tử Tử rời xa chốn này sống một cuộc sống vô lo vô nghĩ đâu này?” Miên Miên nhẹ nhàng nói.

A Tình nghe vậy vội vã gật đầu, trừ khi là nàng chết, nếu không nàng sẽ không để ai thương tổn tới Miên Miên cùng Tử Tử.

“Mẹ…” bóng dáng nhỏ nhắn của Tử Tử từ bên ngoài chạy ào tới nhào vào lòng Miên Miên.

https://thuviensach.vn

“Làm sao vậy? Thái hậu không giữ ngươi lại ăn cơm sao?” Miên Miên vuốt vuốt đầu Tử Tử hỏi, nàng biết trong cung hiện giờ nhiều chuyện hỗn loạn, Dạ Mị sẽ không có thời gian đến Tử Vân các, bất quá cũng không sao, nàng tiến cung cũng không phải để nói chuyện yêu đương.

Tử Tử từ trong ngực lấy ra một túi lớn điểm tâm đưa đến trước mặt Miên Miên: “Lão yêu bà thưởng cho ta này!” nói rồi nhếch miệng cười.

“Không cho phép ngươi gọi người như vậy!” Miên Miên không vui nhắc nhở.

“Biết rồi!” Tử Tử bị trách mắng bất mãn đáp.

Miên Miên vuốt tóc hắn rồi đem điểm tâm đặt trên bàn rồi cả ba cùng ăn, “Đúng rồi Tử Tử, hoàng tổ mẫu vì sao không giữ ngươi lại ăn cơm?” Miên Miên không khỏi hiếu kỳ hỉ, mấy ngày nay ngày nào cũng có cung nữ Trường Lạc cung tới đón hắn đi, lần nào cũng phải là cơm nước xong xuôi mới trở lại, hôm nay như thế nào lại về sớm vậy?

“Ta nói với người hôm nay muốn về sơm nghỉ ngơi, bởi vì muốn chiều nay có thể học ngâm thơ,… nên người không có lý do giữ ta lại!” Tử Tử cười lớn nói.

Miên Miên nghe vậy không khỏi phì cười: “Ngươi muốn đi học? Thôi đi, ngươi thấy chỗ đó buồn chán muốn về quậy phá thì đúng hơn!”

“Không đúng a, ta là có chuyện quan trọng muốn nói cho người nên mới tìm cớ trở về a!” Tử Tử vẻ mặt bí hiểm nói.

“Chuyện trọng yếu? Là chuyện gì a?” Miên Miên nhíu mày hỏi.

Thấy nàng có chút nghi hoặc cùng tò mò Tử Tử không khỏi nhướn mày đắc ý nói: “Ta cho người biết nha, Nhu phi chết rồi người có biết hay không?”

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe hắn nói tới chuyện Nhu phi không khỏi bĩu môi: “Là chuyện này sao? Ngươi cũng biết?”

“Cái kia a, ngươi biết Đổng phi có phản ứng gì sao?” Tử Tử nhướn mày đắc ý cười, đây mới là điều chính yếu hắn muốn nói a!

Miên Miên nghe hắn nói mà không khỏi nhíu mày: “Chẳng lẽ ngươi biết sao?”

“Đó là…” Tử Tử đột nhiên dừng lại rồi nở nụ cười rất lưu manh nói: “Ngươi có biết tiểu công chúa nói gì không? Nàng ta cùng với mẹ của mình đúng là cùng một ruộc a, ta chỉ giả bộ khích lệ có chút xíu mà ngươi xem nàng ta thành cái bộ dáng gì rồi?” nói rồi tặc lưỡi vẻ rất bất đắc dĩ.

“Được rồi, đừng quanh co nữa, ngươi mau nói ý chính đi!” Miên Miên phiền nào nói, thằng nhóc này chuyên gia lấy khuyết điểm của người khác để làm nổi bật mình mà.

“Lúc ấy hoàng tổ mẫu còn chưa có tới, ta nói với nàng ta là Nhu phi chết rất thảm a rồi nói mình rất sợ, chưa từng thấy qua người chết a!” Tử Tử vừa nói vừa khoa chân múa tay, “Sau đó nàng ta nói là chẳng nhằm nhò gì, từ lúc nàng ta hiểu chuyện tới nay thì nàng ta bái kiến người chết còn nhiều hơn người sống a, còn nói Nhu phi đáng bị như vậy. Ta hỏi nàng ta vì sao nói vậy, nàng ta nói là vì mẫu hậu không thích Nhu phi, nói nàng ta suốt ngày vỗ mông ngựa, còn nói gì đó người bất tử cũng sẽ bị người khác xử tử!” nói đến đây liền ngừng lại nhìn Miên Miên chăm chú, “Nha đầu kia nói người bất tử có phải hay không chính là nói mẫu thân a?”

Miên Miên lắc đầu nói: “Ngươi nói đi? Ngươi tưởng mẹ ngươi là thần chắc?”

“Đúng vậy nha, mẫu thân chính là thần a, ít ra trong lòng ta người chính là như vậy nha. Đúng rồi mẹ, theo nha đầu kia nói thì mẹ nàng ta sắp trở thành Xà hậu rồi sao?” Tử Tử không vui nói tiếp, “Dựa vào cái gì mà nói

https://thuviensach.vn

vậy, muốn làm Hậu thì cũng phải là mẫu thân ngươi a, nàng cứ ở đó mà đếm rễ hành đi, độc ác như nàng ta cũng muốn làm Hậu sao?"

Miên Miên có chút sửng sốt hỏi lại: "Nàng ta thực sự nói như vậy sao?"

"Đúng vậy a, còn nói là chờ cái tên kia hết bận rộn chính sự sẽ lập Hậu a, tiểu nha đầu kia thật sự rất tự tin nha!" Tử Tử chu môi bực bội nói.

"Nương nương, phải làm sao bây giờ? Nếu nàng ta thật sự thành Xà hậu thì mọi chuyện trở nên khó khăn rồi!" Vô Tình không khỏi lo lắng, bệ hạ thật sự muốn lập nàng ta làm hậu sao?

Miên Miên không hề lo lắng mà tự tin cười nói: "Ngươi cho rằng nàng ta muốn là được sao? Nàng đã muốn ngôi vị Xà hậu như vậy thì ta càng không để cho nàng ta được như ý!"

"Woa, mẹ, người thật có bản lĩnh nha!" Tử Tử vội đứng dậy giơ ngón cái lên khen ngợi, hắn thật sự ưa thích dáng vẻ tự tin của nàng mà.

"Đúng rồi, thám tử nhí, ma ma giao cho ngươi một nhiệm vụ!"

"Nhiệm vụ gì?" Tử Tử hiếu kỳ hỏi.

"Ngươi nhất định phải tra ra thời điểm bệ hạ lập nàng làm Hậu!" Miên Miên giảo hoạt cười.

Tử Tử nghe vậy vỗ ngực tự tin nói: "Người yên tâm, cam đoan sẽ hoàn thành nhiệm vụ!" rồi nháy nháy mắt với nàng.

"Cảm ơn thám tử nhí!" Miên Miên nói rồi hôn chụt lên má hắn cười: "Đi, chúng ta đi ăn cơm!" nói rồi lôi kéo Tử Tử hướng tới phòng trong. Ngải Vân, ngươi một mực muốn làm Xà hậu đúng không? Có ta ở đây ngươi đừng mơ tưởng, ta nhất định không cho ngươi đạt được ước nguyện.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Rắn Ăn Thịt Người

Ánh trăng theo rừng cây lên cao chiếu lên mặt đất âm u lạnh lẽo, xuyên qua đám lá cây như muôn ngàn viên dạ minh châu đang chiếu sáng, lập lòe ánh vàng.

Mà tại giờ khắc này, từ dãy nhà nhỏ trong bóng tối lập lòe quỉ dị truyền ra những âm thanh băng lãnh, điều khiến người ta sợ hãi nhất ở đây chính là trong không khí ngập tràn mùi máu tanh tưởi.

“Ăn đi!” giọng nói lạnh lùng vang lên, một hắc y nhân lấy từ trong thùng ra một khối thịt lớn máu me đầm đìa ném vào trong phòng giam, miếng thịt này vừa rơi xuống đất đã bị một cái đuôi rắn cực lớn quấn lấy rồi bỏ vào miệng nhai rau ráu.

Vừa nghe tới chữ ‘ăn’, toàn bộ xà nhân trong nhà giam đều trườn tới cạnh cửa kêu lên: “Chúng ta muốn ăn, ăn…”, đám xà nhân một bên la hét một bên đập mạnh cái đuôi rắn xuống đất kháng nghị.

Hắc y nhân thấy vậy nhíu mày quát lớn: “Kêu la cái gì hả, chúng bay đến đây!” nói rồi phất tay áo, hai hắc y nhân mang theo thùng gỗ chứa đầy thịt người rồi ném vào từng nhà giam một, đám xà nhân được ăn lộ vẻ vui mừng hớn hở cuốn lấy từng miếng thịt người nhai lấy nhai để.

“Thụy Tuyết quốc này không cho phép ăn thịt người, các ngươi ở đây đều là do chủ nhân cho các ngươi được ăn uống đàng hoàng, các ngươi cũng nên biết làm thế nào để báo ơn chủ nhân chứ?” hắc y nhân dẫn đầu nói với đám xà nhân.

Đám xà nhân đang ăn nghe vậy có chút sửng sốt nhìn về phía hắc y nhân.

https://thuviensach.vn

“Các ngươi nói xem nếu các ngươi không có võ công thì sẽ như thế nào? Triều đình không những không trọng dụng mà còn đuổi bắt các ngươi, đám các ngươi có khác gì chuột cống trốn chui trốn nhủi, hiện tại thì sao? Chủ nhân cho các ngươi nơi ở, cho các ngươi thịt người, các ngươi định như vậy cả đời sao? Cả đời giống như chuột trong cống?” hắc y nhân lạnh lùng chất vấn.

“Không muốn, ta muốn giết tên cẩu hoàng đế kia!”, từ trong phòng giam một xà nhân lớn tiếng kêu lên.

“Đúng vậy, dù chúng ta có cướp bóc, cưỡng gian nhưng là chúng ta không bao giờ sát hại đồng loại của mình, chúng ta giết con người thì có gì sai chứ? Loài người đó chẳng phải đã từng đuổi cùng giết tận chúng ta hay sao? Chúng ta giết bọn họ thì có gì sai, mãng xà ăn thịt người là chuyện tất yếu, hôn qua kia dám ngăn trở chúng ta, lại còn truy bắt chúng ta, chúng ta dù sao cũng là võ lâm cao thủ, dựa vào cái gì mà bắt chúng ta trốn chui trốn nhủi như vậy? Ta muốn giết tên Dạ Mị, ta muốn ăn tươi tất cả nhân loại…”

Đám xà nhân nghe vậy cũng nhao nhao lên, “Chúng ta muốn giết Dạ Mị, ăn tươi nhân loại!”

Hắc y nhân đám xà nhân gào thét không khỏi nở nụ cười đắc ý nói: “Được rồi, các ngươi đã muốn xưng bá nhân loại chủ nhân sẽ cho các ngươi một cơ hội. Ba tháng sau chính là sinh nhật của tên đại mãng xà kia, vào ngày đó chủ nhân sẽ đảo ngược tất thảy, thay đổi lịch sử Thụy Tuyết quốc. Ngày đó các ngươi có hai lựa chọn, một là trợ giúp chủ nhân giành lấy bảo tọa hoàng đế rồi sau đó các ngươi tự do tiến nhập nhân loại, muốn ăn bao nhiêu là tùy các ngươi. Hai là, nếu không muốn trợ giúp chủ nhân thì chỉ còn con đường chết!” Hắc y nhân lạnh lùng nói.

Đám đông xà nhân sửng sốt nhìn hắc y nhân, bọn chúng như thế nào cũng không muốn chết đấy.

https://thuviensach.vn

“Nguyện ý trợ giúp chủ nhân, ban thưởng rượu ngon một vò, đầu người một cái, đương nhiên các ngươi sẽ phải ký kết linh xà khế ước, một khi làm trái với khế ước các ngươi cũng biết hậu quả rồi đấy!” hắc y nhân như trước lạnh lùng nói.

“Chủ nhân là ai mà lại muốn có linh xà khế ước?” một tên xà nhân đột ngột lên tiếng hỏi.

Hắc y nhân trừng mắt nhìn hắn rồi nói: “Đây là chuyện các ngươi nên hỏi sao? Ta nói cho các ngươi biết, nếu các ngươi trợ giúp chủ nhân thì sẽ được sống những ngày tốt lành, ngược lại thì các ngươi chỉ có con đường chết! Dù sao các ngươi cũng đã tới đường cùng, sao không vì mình mà cố gắng một lần? Các ngươi nên biết, nếu lần này chiến thắng thì các ngươi sẽ được ngủ trên đống thịt của nhân loại, các nguoi không muốn sao? Còn về linh xà khế ước, chỉ cần các ngươi trợ giúp chủ nhân thành công người nhất định sẽ trả tự do lại cho các ngươi.

“Được, canh bạc này ta đánh!” đúng lúc này thì một xà nhân nhịn không được lên tiếng, dù sao cũng chỉ còn con đường chết, vì sao không thử một lần chứ? Nói không chừng sẽ đến được nhân giới thì sao?

"Ta nguyện ý, ta nguyện ý, ta cũng thế..." đám đông xà nhân lớn tiếng kêu lên.

Hắc y nhân thấy thế liền lấy từ trong ngực ra một mảnh vải màu vàng đưa cho đám thủ hạ: “Để cho bọn hắn viết danh tự bản thân lên đi, phàm là kẻ nào ghi lên đều được thưởng một vì rượu, một đầu người!”

Thấy thế, Hắc y nhân cười cười liền từ trong lòng ngực móc ra một cái màu vàng vải vóc, đón lấy đưa cho hai người thủ hạ "Lại để cho bọn hắn ở phía trên trên thẻ tre danh tự, phàm là trên thẻ tre danh tự đều cho một vò rượu ngon một cái đầu người "

--- ---

https://thuviensach.vn

Hắc y nhân đi thẳng tới phần mộ nơi ngoại ô hoang vu mới dừng lại cước bộ, hắc y nhân vượt qua phần mộ để đi đến thạch mộ có khắc hình đầu một con rắn cực lớn trông rất uy vũ rồi quì xuống nói: “Tham kiến chủ nhân!”

“Sự tình xử lý thế nào rồi?” Một âm thanh quái dị từ phía trong thạch mộ truyền ra.

“Hồi bẩm chủ nhân, hết thẩy đều theo kế hoạch của người mà tiến hành, đám xà nhân cũng đã ký linh xà khế ước, hiện tại chỉ còn chờ ba tháng sau là chúng ta có thể triệt để tiêu diệt Dạ Mị rồi!”

Từ bên trong thạch mộ truyền ra một tràng cười đắc ý, “Tốt, rất tốt, chúng ta chờ lâu lắm rồi cũng chờ được ngày này!”

“Chủ nhân, hiện tại chúng ta nên bắt đầu kế hoạch luôn hay là đợi ba tháng sau ạ?” hắc y nhân vẫn như trước cúi đầu hỏi.

“Không có gì vội, ta đợi lâu như vậy thì thêm vài ngày nữa cũng không sao, để cho hắn sống thêm một chút nữa đi, ba tháng sau ta sẽ đích thân giết chết hắn! ha ha ha…”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Linh Xà Khế Ước

Tử Tinh cung bởi vì bản án tru di cửu tộc của Lcụ đại nhân mà xôn xao, bất quá sự náo động này không quá vài ngày đã bị Dạ Mị dẹp yên, đám đại thần thấy Lục đại nhân thâm sâu đến vậy mà còn phải chết thì bọn hắn có đáng là gì a, cả đám tự nhiên không ai dám nói gì thêm sợ Dạ Mị mất hứng mà mang họa sát thân đến cửu tộc.

--- ----Tĩnh tâm uyển-------

“Nương nương, mùa hoa anh đào đã sớm qua rồi, người đang nhìn cái gì a?” Vô Tình đi tới phía sau Miên Miên nhẹ giọng hỏi.

“Đêm nay hắn sẽ đến đây sao?” Miên Miên nhìn về phía cây anh đào đã sớm chỉ còn là những cành khô không lá nửa hỏi nửa không.

“n, Đức công công vừa mới cho người qua báo là đêm nay bệ hạ sẽ đến đây, có điều sẽ trễ hơn một chút!” Vô Tình khoác áo choàng lên người Miên Miên nói.

Miên Miên thở dài một tiếng rồi lại nhìn về phía cây hoa anh đào trụi lủi, “A Tình, ngươi biết không? Đây chính là nơi đầu tiên ta ở sau khi tiến cung, ở đây ta có gặp qua một phi tử, nàng rất đáng yêu cũng rất thiện lương. Trong thâm tâm nàng lúc nào cũng có một niềm tin, niềm tin ấy khiến nàng tình nguyện sống nơi lãnh cung chứ không muốn được bệ hạ sủng ái, nàng ta khiến ta cảm thấy rất xúc động!” Miên Miên nói rồi tâm cũng không hiểu vì sao mà có chút khó chịu.

“Nương nương, ý người là muốn giống như nàng ta sai? Thế nhưng A Tình muốn hỏi người một điều, người thật sự không yêu bệ hạ sao? Chẳng

https://thuviensach.vn

lẽ bệ hạ chưa bao giờ ở trong lòng của người?” Vô Tình nhíu mày hỏi.

"A tình..."

“Nương nương, A Tình đã từng nói qua, mặc kệ ngươi quyết định như thế nào A Tình cũng sẽ đi theo người. A Tình không biết người quyết định như vậy là đúng hay sai nhưng A Tình biết nếu để bệ hạ biết được người chỉ là lợi dụng hắn chắc chắn sẽ rất khó chịu!” nói rồi lo lắng nhìn nàng.

Miên Miên nghe vậy chỉ bất đắc dĩ nói: “Đúng, lúc này là ta đang lợi dụng hắn để đối phó với Ngải Vân, lợi dụng hắn để có được vật mà ta muốn, ta càng muốn lợi dụng hắn để có thể trở về nhà…”, Miên Miên nhìn Vô Tình bên cạnh nói tiếp, “A Tình, người có nhớ mùa đông ba năm trước không?”

“Nương nương, ý người là cái ngày rất lạnh đó sao? A Tình chỉ nhớ là ba năm trước có một đợt bão tuyết rất lớn, tuyết đóng cao hơn cả đầu gối khiến dân chúng chết cóng khắp nơi!”

“Vào một ngày mùa đông của ba năm trước, Tử Tử khóc lớn đòi ăn bánh gạo nếp, ta liền để cho ngươi ở lại trông hắn mà đi ra ngoài mua ít vật dụng, dù ngươi không đồng ý nhưng ta vẫn nhất quyết đi…chỉ là không nghĩ tới trên đường lại gặp một lão nhân bị vùi trong tuyết, có lẽ là do nghĩ tới gia gia cũng nãi nãi của mình mà ta bất chấp thời tiết mang hắn đến khách điếm trong thành, lại cho hắn ăn uống, để lại cho hắn một ít bạc phòng thân, tuy ta không nói gì cũng không hỏi nhiều chuyện, nhưng là ta không ngờ lão nhân ấy lại có thể thay đổi suy nghĩ của ta.”

Miên Miên trầm tư rồi nói tiếp: “Lão nhân đó sau khi tỉnh lại, ta cười cười dặn dò hắn vài câu liền muốn rời đi, thật không nghĩ đến hắn đột nhiên lại hỏi ta ‘Khách từ trên trời đến, còn muốn trở về ư?’. Ngươi biết không? Lúc ấy ta ngây người nhìn lão, ngươi không biết những lời hắn nói có ý nghĩa gì với ta đâu, hắn nói cho ta biết rằng ta vẫn có cơ hội trở về, chỉ cần

https://thuviensach.vn

ta có được linh châu của Dạ Mị, thứ linh châu chí cao vô thượng của Thụy Tuyết xà vương. Linh châu này là vật theo hắn cả đời, ta muốn lấy được là chuyện không dễ dàng, ta chỉ muốn mượn năng lực của hắn để trở về thôi!"

"Cho nên, một khắc khi người biết mình có thể trở về liến muốn cho ta ly khai sao?" Vô Tình nhìn nàng thương cảm nói.

"Đúng vậy, sau khi ta biết mình có thể trở về ta rất muốn ngươi rời đi, bởi vì ta biết rõ ngươi đối với ta và Tử Tử rất tốt, nhưng là sớm muộn chúng ta cũng sẽ phải rời xa nhau không phải sao? Lão nhân đó còn nói, trên thế giới này đích xác có hai Nguyễn Miên Miên, một chính là ta ở đây, hai chính là ta ở hiện đại. Sau khi ta trở về, Tử Tử cũng sẽ không biến mất, Tử Tử đã nhận tổ qui tông rồi thì ta cũng không còn gì vướng bận nữa!" Miên Miên nói.

"Nương nương, A Tình đã từng nói bất kể người làm gì thì A Tình cũng sẽ ở cạnh người, dù cho người trở về thì ta vẫn sẽ ở đây chiếu cố Tử Tử!" Vô Tình nghẹn ngào nói.

"Cảm ơn ngươi, Vô Tình!" Miên Miên ôm lấy nàng ta nói, "Ngươi yên tâm, một ngày chưa diệt trừ được Ngải Vân thì ta sẽ không rời đi!" Miên Miên nói với Vô Tình cũng giống như đang nhắc nhở bản thân mình, nàng chắc chắn phải diệt trừ Ngải Vân trước khi trở về.

Nàng biết rõ mình không thuộc về nơi đây, nàng muốn trở lại là chính mình của thế kỷ 21, nơi đó còn có người thân của nàng!

--- ------ -------

"Đêm nay không có chuyện gì cần giải quyết sao?" Tử Tử ngồi trên giường lớn phi thường bất mãn nhìn Dạ Mị đột nhiên xuất hiện chiếm chỗ của hắn.

https://thuviensach.vn

“Công việc của phụ hoàng đã xong tự nhiên là muốn đến chơi với ngươi và mẫu thân ngươi rồi!” nói rồi nhìn về phía Miên Miên, đương nhiên, tầm mắt của hắn lại bị Tử Tử dùng cả người chắn mất.

“Ta cho ngươi biết, những năm nay đều là ta ngủ cùng mẫu thân, lần trước là ta nhường ngươi nhưng hôm nay thì không có cửa đâu!” nói rồi trực tiếp nằm xuống ôm lấy Miên Miên không buông.

“Ai nói là ta muốn dẫn mẹ ngươi đi đâu, chúng ta là người một nhà thì tự nhiên phải cùng ngủ một chỗ a!” Dạ Mị nói rồi cười cười đem chăn mền kéo trùm lên cả ba người.

Tử Tử thấy vậy không khỏi quay đầu nhìn sang Dạ Mị cười cười: “Ngươi rất yêu thích mẫu thân ta sao?”

“Đúng vậy nha!” Dạ Mị không hề do dự đáp.

Miên Miên nghe hắn nói mà trong lòng có chút khó chịu, nàng biết rõ lời nói của vua là không thể tin được, nhưng lòng của nàng vẫn không nhịn được đau đớn.

“Ta biết rõ là ai cũng yêu thích mẫu thân ta!” Tử Tử rồi thở dài nằm thẳng người nhìn lên trần nhà nói, “Cho tới bây giờ đều là ta cùng mẫu thân ngủ chung, hôm nay có nhiều hơn một người thật là chật chội a, rất bức bối!” Tử Tử có chút bất mãn phàn nàn.

“Hắn là phụ hoàng của ngươi a!” Miên Miên vuốt tóc hắn sủng nịch cười, nàng phải nhanh chóng diệt trừ Ngải Vân rồi ly khai nơi này. Nàng tất nhiên muốn thời gian này hảo hảo bồi hắn rồi, hắn là cốt nhục của nàng, nàng thật không nỡ rời xa hắn, thế nhưng…Nàng thật sự không thuộc về nơi này, nếu như có thể trở về thay đổi quá khứ nàng tin rằng Nghi phi đối với Miên Miên này rất tốt, Tử Tử cũng nhất định sẽ được hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

“Đúng rồi, ta hỏi ngươi một chuyện!” Tử Tử hướng qua Dạ Mị nói, hắn dĩ nhiên không có để ý tới sự khác thường của Miên Miên lúc này.

“Rửa tai lắng nghe a!” Dạ Mị thấy hắn có vấn đề muốn hỏi, thân làm phụ thân liền tỏ ra bộ dáng bác đại tinh thâm nhìn hắn.

“Hôm nay ta cùng với Tư nhi muội muội chơi đùa, có một tiểu cung nữa đặc biệt yêu thích ta hỏi ta tên gọi là gì, ta liền ghi trên mặt đất cho nàng xem. Tư nhi muội muội lại nói cho ta biết là ở đây không nên tùy tiện đem danh tự của mình cho người khác biết, đặc biệt là trên giấy, ta hỏi nàng tại sao thì nàng nói là linh xà khế ước gì đó, còn nói nếu ghi danh tự trên linh xà khế ước thì có thể sẽ mất mạng như chơi, mà chết còn không có linh hồn cơ!” Tử Tử nhíu mày cả kinh nói.

“Tư nhi nói cho ngươi hay sao?” Dạ Mị không khỏi sửng sốt, nha đầu kia sao lại có thể biết chuyện này?

Miên Miên thấy hắn sững người cũng không khỏi tò mò hỏi: “Cái gì là linh xà khế ước a? Tên gì mà nghe có vẻ khác lạ quá?”

Nhìn tử mẫu hai người hiếu kỳ không thôi, Dạ Mị thở nhẹ một hơi rồi nói, “Tiểu Linh xà khế ước là một loại yêu thuật bị cấm ở Thụy Tuyết quốc, có thể thực hiện được pháp thuật này nhất định không phải là người tầm thường, bởi vì muốn làm được phải có được một bộ da người còn nguyên vẹn, nhất định phải là da người chứ không phải xà nhân!”

“Da người?” Tử Tử không khỏi run rẩy, Miên Miên cũng có chút sửng sốt, linh xà kế ước này cùng da người có quan hệ gì?

“Cũng không phải da ai cũng được, mà nhất định phải là da của xử nữ, hơn nữa lúc lột da nhất định không thể bị quấy rầy, nhất định phải là một bộ da nguyên vẹn rồi sau đó lấy mảng da lưng luyện bằng yêu thuật mới có thể làm thành!” Dạ Mị bình tĩnh nói.

https://thuviensach.vn

“Yêu thuật? Ngươi không phải đã nói xà quốc không có pháp thuật sao?” Miên Miên khó hiểu hỏi.

“Đúng là trẫm có nói thế, nhưng đó là với người bình thường. Xà tộc bẩm sinh sẽ có một vài người có linh thuật cùng yêu thuật, đương nhiên, những người có linh thuật sẽ có nhiều rằng buộc, muốn giải trừ phong ấn thì Tử Tử phải đứ mười tuổi, nói cách khác trước khi Tử Tử đủ mười tuổi thì hắn cũng không khác gì người bình thường cả!” Dạ Mị nhìn về phía Tử Tử khẽ vuốt đầu hắn nói: “Phụ hoàng không hy vọng ngươi sử dụng linh thuật tùy tiện, bởi hậu quả của việc sử dụng linh thuật bừa bãi sẽ rất nghiêm trọng!” Dạ Mị nhắc nhở.

“Thần kỳ như vậy ư?” Tử Tử hoàn toàn bị mê hoặc không nhịn được giơ bàn tay mình lên nhìn, hắn cũng có linh thuật sao?

“Cái này cùng linh xà khế ước có quan hệ gì?” Miên Miên vẫn không quên chủ đề chính hỏi.

“Chỉ có người có linh thuật cùng với yêu thuật mới có thể tạo nên linh xà khế ước. Da người sau khi lột xong được ký kết hiệp ước với tử thần thì phàm là những danh tự ghi ở trên đó nhất định phải tuân theo chủ nhân của khế ước, nếu như bị gạch tên rồi thì bọn họ sẽ lập tức biến mất!”

“Vậy nếu người kia đem danh tự trả lại cho bọn hắn thì bọn hắn sẽ không phải biến mất?” Tử Tử vội vàng hỏi, chuyện linh xà khế ước này đặc sắc hơn nhiều chuyện hắn từng nghe trước đây a.

“Đúng vậy, nhưng là người đó nhất định phải dùng máu của mình để xóa bỏ danh tự trên khế ước, nếu như làm sai khiến khế ước bị hủy thì bọn hắn chết là chuyện không có gì ngạc nhiên, hơn nữa, nhất định chết không có linh hồn.”

Miên Miên nghe chuyện mà có chút ngây người, nàng không ngờ nơi này lại có chuyện quỉ dị như vậy a.

https://thuviensach.vn

“Đặc sắc, thật sự có thật trên đời sao?” Tử Tử hiếu kỳ cầm tay Dạ Mị hưng phấn hỏi, không có linh hồn, thật quá sức quỉ dịddiž!

Nghe vậy, liên tục ngây ngẩn cả người, nàng theo không nghĩ tới qua tại đây đã còn có quỷ dị như vậy sự tình.

Dạ Mị thấy thế khẽ vuốt đầu hắn cười nói: “Tử Tử, loại chuyện này tốt nhất không nên đụng vào, chúng ta không thể bắt người khác ký kết những điều bất bình đẳng như vậy, ai cũng có quyền tự do của mình cả, hiểu không?”

“n, biết rõ!” Tử Tử đáp ứng, lần đầu tiên hắn thật tâm trả lời Dạ Mị.

“Vậy ngươi đáp ứng phụ hoàng sẽ làm Thái tử tốt a, chờ ngươi trưởng thành rồi phụ hoàng sẽ giao linh châu cho ngươi được không?” Dạ Mị cười cười nhìn hắn nói.

"Linh châu?" Tử Tử nhíu mày khó hiểu, linh châu là ci gì a?

Miên Miên nghe tới linh châu thì không khỏi quay người nhìn Dạ Mị, hắn vừa nói linh châu sao?

“Đúng vậy a, linh châu là biểu tượng của quân vương nha, chờ ngươi trở thành Xà vương rồi, linh châu của phụ hoàng dĩ nhiên muốn giao cho ngươi rồi!”

“Thôi đi ba ơi, ta mới không có thèm đâu!” Tử Tử bĩu môi nói.

Miên Miên có chút bất an sau khi nghe hết câu chuyện, linh xà khế ước? Linh châu? Chẳng phải là nàng muốn có được linh châu sao, vì sao khi nghe tới hắn sẽ giao linh châu cho Tử Tử mà nàng lại cảm thấy bất an đâu này?

https://thuviensach.vn

“Miên Miên, làm sao vậy?” thấy nàng có chút mất tập trung, Dạ Mị không khỏi lo lắng hỏi.

"Không có... Không có việc gì, chỉ là nghe chuyện ngươi kể có chút không tưởng tượng được thôi!” Miên Miên miễn cưỡng cười, không biết vì điều gì mà lòng nàng vẫn bất an không thôi, có chuyện gì sắp xảy ra sao?

“Được rồi, chúng ta mau ngủ đi!” Dạ Mị cười cười ôm lấy Tử Tử đi ngủ, Tử Tử cũng không hề phản kháng mà ngược lại còn ôm lấy hắn. Thời gian dần qua, bên tai Miên Miên truyền đến tiếng hít thở đều đều của hai cha con Dạ Mị, lòng nàng lúc này đang rất rối, Dạ Mị, ngươi sẽ đối xử tốt với Tử Tử đúng không? Nàng tin tưởng hắn nhất định sẽ vì Tử Tử mà làm mọi chuyện đấy!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Sự Thật Phơi Bày

Đêm nay không hiểu sao lại trở nên dài dằng dặc khiến cho Ngải Vân đứng ngồi không yên, bên cạnh nàng chính là một nam nhân đang ngủ say, người này không ai khác chính là cha ruột của tiểu công chúa Tư nhi – Vạn ngự y. Ngải Vân cầm trong tay xuân dược hắn mới chế được, loại xuân dược này so với những thuốc kích dục thông thường thì mạnh gấp trăm lần, chỉ cần nam nhân uống phải thì cho dù hắn có là người kiên định đến mấy cũng không tránh khỏi ảo giác như thấy người trong lòng mà điên cuồng âu yếm, mà cái này đặc biệt vô sắc vô vị, muốn đề phòng là chuyện không tưởng.

“Làm sao còn chưa đi ngủ?” Vạn Toàn tỉnh lại thấy Ngải Vân trằn trọc liền hỏi mà tay của hắn bắt đầu dao động trên đùi nàng ta.

“Được rồi, ngươi mau tranh thủ rời khỏi đây đi!” Ngải Vân không vui nói.

Vạn Toàn từ trên giường ngồi dậy nhìn nàng ta: “Như thế nào? Nhanh như vậy đã muốn đuổi ta đi rồi sao? Bệ hạ đêm nay không phải ở chỗ Sủng phi sao? Ngươi dù gấp thì cũng phải đợi qua đêm nay a?”, Vạn Toàn nhìn viên thuốc trong tay nàng nói, hắn biết rõ, nàng ta chờ đợi ngày này lâu lắm rồi.

“Trong cung nguy cơ bốn bề, ai biết được ngày mai sẽ phát sinh chuyện gì chứ, ngươi không đi vạn nhất bệ hạ tới thì làm sao? Được rồi, nhanh mặc y phục vào rồi đi đi a!” Ngải Vân cực kỳ không vui nói.

https://thuviensach.vn

Vạn Toàn thấy nàng ta như vậy bất đắc dĩ nhặt quần áo lên rồi bước ra khỏi màn trướng, “Ngươi nhớ kỹ lời mình nói, làm Xà hậu rồi thì nhất định phải đối xử tốt với Tư nhi!”, tuy biết rõ Đổng phi chỉ là lợi dụng mình nhưng dù sao cũng có với nhau một đứa con gái, hắn tin tưởng nàng ta chính là thật tâm đối đãi với nữ nhi đấy.

“Ngươi đang nói nhảm gì đó? Tư nhi chẳng lẽ không phải là nữ nhi của ta sao?” Ngải Vân trừng mắt nhìn hắn.

“Ta chỉ nói vậy thôi, cũng không phải vì sợ ngươi say này có nhi tử mà quên nữ nhi đâu!” Vạn Toàn thấy Ngải Vân tức giận liền hạ giọng nói.

“Ta là người vô tình như ngươi nói sao? Tư nhi là nữ nhi của ta, là do ta mang nặng đẻ đau sinh ra, ngươi đừng nói nhảm!” Ngải Vân trừng mắt liếc hắn.

Miên Miên nằm trên giường không biết vì cớ gì mà nội tâm rất loạn, nàng cẩn thận ngồi dậy nhìn phụ tử hai người say ngủ bên cạnh, Dạ Mị khóe miệng còn hơi cười ôm lấy Tử Tử mà Tử Tử cũng rất thoải mái dựa vào trong lồng ngực Dạ Mị, thập phần thân thiết. Miên Miên không tự giác mỉm cười đưa mắt nhìn ra ngoài trời tối om rồi nhẹ nhàng cất bước xuống giường cầm lấy áo khoác rồi nhẹ nhàng ra khỏi phòng.

Nhận thấy còn rất lâu nữa mới tới hừng đông liền đi ra ngoài hít thở không khí buổi đêm, lời nói Dạ Mị ban nãy khiến cho nàng bất an không thôi, tuy không hiểu linh xà khế ước kia đến tột cùng là cái gì nhưng nàng lại cảm thấy lạnh người, có cảm giác như có gì đó đang tới gần hơn.

Mang theo nghi hoặc, Miên Miên càng đi càng xa, tại lúc nàng đang buồn bực thì một loạt âm thanh xột xoạt truyền tới khiến cho nàng có chút sợ hãi. Theo âm thanh đi tới nàng liền phát hiện mình và Đổng phi chỉ cách nhau một bức tường. Biển hoa này chính là cấm địa, ngoại trừ những phi tử

https://thuviensach.vn

của Dạ Mị ra thì người ngoài không thể vào được, mà Đổng phi sắp được làm Hậu nên tẩm cung được ở gần đây.

“Nhanh lên đi!” Miên Miên đột nhiên nghe được thanh âm quen thuộc của Ngải Vân, nàng có chút tò mò kiễng chân nhìn sang.

“Cho ta hôn cái nào!” Vạn Toàn đi ra khỏi viện có chút bất mãn nói, nhưng hắn cũng hiểu rõ mình là thần tử nên cũng không dám yêu cầu xa vời gì, chỉ là hormone nam tính tự nhiên bộc phát khiến hắn đột nhiên lưu luyến Ngải Vân.

“Buổi tối giày vò còn chưa đủ sao? Ta còn muốn lưu lại chút khí lực đây!” Ngải Vân trừng mắt liếc hắn, nhìn bản mặt chưa được thỏa mãn dục vọng của hắn thật khiến nàng không cảm tình nổi mà.

“Được rồi, ta biết rõ ngươi lợi dụng ta xong rồi liền muốn đạp ta đi, bất quá cũng không có quan hệ, miễn nữ nhi của chúng ta có thể bình an lớn lên thì ta cũng rất thỏa mãn!” Vạn Toàn rốt cuộc nói ra một câu thật lòng, hắn rất là yêu đứa con gái này nha.

"Ngươi yên tâm, Tư nhi ta sẽ hảo hảo chiếu cố nàng, ngươi mau đi nhanh lên, nếu để trời sáng thì sẽ rất bất tiện, có cơ hội ta sẽ tìm ngươi, không có việc gì thì ngươi đừng tới tìm ta cũng đừng nhìn lén Tư, bị người khác bắt gặp không tốt đâu!” Ngải Vân vội vàng nhắc nhở.

“Thế nhưng ta sẽ rất nhớ nữ nhi a!” Vạn Toàn nhịn không được nói.

“Nhớ? Ngươi có biết điều đó sẽ hại chết Tư nhi không? Ta cho ngươi biết, muốn Tư nhi bình an lớn lên thì ngươi tốt nhất tránh xa nàng một chút, được rồi, nhanh đi đi!” Ngải Vân không kiên nhẫn thúc giục.

Vạn Toàn tranh thủ ôm lấy nàng ta hôn lên má một cái mới cười cười đi ra, chỉ cần nàng ta đối tốt với Tư nhi thì hắn việc gì cũng không để ý.

https://thuviensach.vn

Chứng kiến một màn này khiến Miên Miên kinh ngạc không thốt lên lời, vốn chỉ là mất ngủ đi dạo một chút, không ngờ lại phát hiện ra việc tiểu công chúa Tư nhi không phải nữ nhi của Dạ Mị? Nguyên lai Ngải Vân lại cùng Vạn ngự y tư thông? Miên Miên khiếp sợ vô thức lùi về sau vô ý đã dẫm trúng một nhánh cây khô.

"Ai?" Ngải Vân nghe được tiếng độc cảnh giác nhìn xung quanh, mà Miên Miên nghe tiếng nàng ta thì vội vàng chạy đi, có thể do chạy quá nhanh mà áo khoác trên vai nàng vô tình rơi xuống, Ngải Vân kiễng chân nhìn qua không thấy ai liền lo lắng sai Linh Chi qua xem.

Được một lúc thì Linh Chi quay về, tay cầm theo một cái áo khoác đưa cho Ngải Vân.

"Nương nương, đây là thứ ta phát hiện ở bên kia tường!"

Ngải Vân nhìn áo khoác mà không khỏi thất kinh, đây không phải áo khoác của Nguyễn Miên Miên sao?

"Nương nương, đây là áo của Sủng phi, có phải hay không nàng ta nghe được chuyện rồi?" Linh Chi lo lắng nói, Ngải Vân chính là ân nhân cứu mạng của nàng, nàng đối với nàng ta chính là thật tâm báo đáp, nàng tự nhiên biết những chuyện Ngải Vân đã làm nhưng là dù chết nàng cũng nhất định không khai. Cuộc sống người nhà nàng chính là do Ngải Vân ban cho, nàng nhất định tận tâm phục vụ.

Ngải Vân có chút khẩn trương, những điều nàng làm trước đây chẳng lẽ toàn bộ đều trở thành vô ích sao? Không thể được, ai cũng không thể phá hư giấc mộng của nàng.

"Linh Chi, nếu nàng nói ra chuyện này thì bệ hạ có thể hay không nhỏ máu nghiệm thân?" Ngải Vân khẩn trương nhìn nàng ta hỏi.

https://thuviensach.vn

Linh Chi cúi đầu nói: “Vương ngự y là lão ngự y có nhiều kinh nghiệm, hắn chắc chắn sẽ có cách phân biệt quan hệ nam nữ, hơn nữa, nghe nói rất linh nghiệm!”

Ngải Vân nghe vậy không khỏi sợ hãi thối lui mấy bước.

“Nương nương…” Linh Chi bước tới đỡ nàng ta trấn an nói: “Nương nương, có lẽ nàng ta cũng chưa nghe thấy gì đâu.”

“Linh Chi…ngươi mau đi tìm Vạn Toàn!” Ngải Vân nhìn Linh Chi lạnh lùng nói.

“Vâng, nương nương!” Linh Chi cũng không hỏi lý do mà chạy đi.

Nhìn thấy nàng ta đã đi xa, lòng Ngải Vân vẫn không thể nào bình tĩnh lại được. Vạn Toàn đã không còn giá trị lợi dụng rồi, hắn còn sống một ngày sẽ khiến nàng nguy hiểm một ngày, tuy nàng không dám chắc Miên Miên đã nghe được những gì nhưng nàng không thể mạo hiểm đánh cược được, nàng không thể thua!

Ngải Vân mang theo ý niệm này tiến đến gần giường tiểu công chúa, nhìn nữ nhi đang say ngủ mà lòng nàng chợt ấm lại, đưa tay khẽ vuốt gương mặt tiểu công chúa, đứa con gái giống hệt nàng này đã luôn khiến nàng vui vẻ không thôi. Mắt Ngải Vân cay cay, bàn tay Ngải Vân đang vuốt mặt nữ nhi dần trở nên lạnh băng, chỉ thấy tay nàng nắm chặt áo khoác của Miên Miên không ngừng run rẩy, nước mắt lăn dài trên má nhỏ giọng nói: “Tư nhi…thực xin lỗi, mẫu thân không thể mất đi mọi thứ được, không thể…” nói rồi cầm lấy áo khoác của Miên Miên trùm lấy mặt tiểu công chúa.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Ngươi Thật Ác Độc

Sáng sớm hôm sau Tử Tinh cung lại một phen sục sôi, nguyên nhân là do tiểu công chúa Tư nhi vô ý rơi xuống nước mà tử vong, tin tức này khiến nội cung được một phen kinh thiên động địa, Ngải Vân khóc lóc ngất lên ngất xuống nhiều lần, người không biết chuyện nghĩ nàng ta vô cùng thương yêu tiểu công chúa.

Thái hậu vừa nghe tin liền bất tỉnh nhân sự, lúc vừa tỉnh lại thì lập tức mang toàn bộ cung nữ thái giám phụ trách trông coi tiểu công chúa ra xử tử chôn cùng.

Dạ Mị hay tin cũng đau lòng không thôi, vì để Ngải Vân không quá thương tâm nên hắn ngừng việc triều chính ở lại bên cạnh nàng ta, thế nhưng mặc kệ hắn nói gì thì nước mắt Ngải Vân vẫn không ngừng rơi xuống.

Hậu cung đột nhiên xảy ra chuyện làm cho mọi người kinh ngạc không thôi, đặc biệt là những phi tần không thể sinh con được. Đổng phi làm loạn trong hậu cung cũng không phải việc một ngày hai ngày, các nàng đối với nàng ta nửa câu oán hận cũng không dám nói, lần này tiểu công chúa đột tử dĩ nhiên đối với các nàng thì thật là trời báo ứng Ngải Vân mà.

Mà ở trong tẩm cung của mình, Miên Miên có chút kinh hoảng khi nghe tin này. Tối hôm qua nghe được chuyện nàng còn chưa biết phải nói với Dạ Mị như thế nào thì đã xảy ra chuyện như vậy, nàng có thể khẳng định tiểu công chúa nhất định là do chính Ngải Vân giết chết. Vì bảo trụ địa vị của mình mà nàng ta có thể nhẫn tâm như vậy sao? Việc này thật làm cho nàng cảm thấy khó chịu.

https://thuviensach.vn

Liên tiếp ba ngày liền tẩm cung của Ngải Vân người đến vô số kể, các cung phi tất nhiên là đến vấn an nàng rồi. Miên Miên không muốn đi, lòng của nàng chất đầy mâu thuẫn, nàng biết rõ chuyện này chính là do nàng ta làm bởi vì tiểu công chúa chết chưa được bao lâu thì Ngải Vân la hét muốn tiểu công chúa nhập mộ, nói là mơ thấy nàng ta nói nếu không nhập đất sớm sẽ không thể đầu thai. Dạ Mị thấy nàng ta đau buồn thì cũng đáp ứng để cho tiểu công chúa được an táng sớm.

Kỳ thật lúc nàng biết chuyện cũng muốn nói với Dạ Mị, nhưng là nàng quyết định đi tìm Ngải Vân giải quyết trước, bởi vì nàng biết rõ, nếu nàng nói ra sự thật thì kết cục của tiểu công chúa nhất định sẽ rất thê thảm, nàng cũng đã là mẹ. dù có chuyện gì cũng không nỡ lòng nào làm thế với một hài tử, thật không nghĩ ra Ngải Vân sẽ làm những chuyện táng tận lương tâm đến vậy.

“Nương nương, đã ba ngày rồi, người cũng nên đi xem Đổng phi miễn cho người khác có cớ nói ra nói vào, còn nữa, Thái hậu vẫn luôn chú ý người!” Vô Tình nói, mấy ngày nay nàng đã khuyên Miên Miên rất lâu nhưng nàng căn bản không hề muốn đi.

“Ta không muốn đi!” Miên Miên nằm dài trên ghế lười biếng nói, những lời này nàng đã nói rất nhiều lần, nàng thật sự không muốn đi.

Vô Tình nghe vậy đến trước nàng thuyết phục: “Nương nương, tiểu công chúa xảy ra chuyện ngoài ý muốn, Tử Tinh cung chỉ còn duy nhất Tử Tử là hài tử của bệ hạ, người lại là tiêu điểm bao người nhìn vào, người không thể không đi được, người ta nhất định sẽ nói người vị sủng mà kiêu mất!” Vô Tình lo lắng nói, nàng thật không biết Miên Miên đang nghĩ gì nữa.

“Ngươi biết ta không phải như vậy mà!” Miên Miên không còn khí lực nói, nghĩ đến Ngải Vân cùng Vạn ngự y nàng lại cảm thấy buồn nôn, cái chết của tiểu công chúa thật sự khiến nàng khó chịu trong lòng.

https://thuviensach.vn

Vô Tình ngồi xổm trước mặt nàng lần nữa nói: “Ta biết nương nương không phải là người như thế nhưng mà người khác không biết a. Người cũng biết trong nội cung khó giữ được bí mật, nếu làm không tốt nhất định sẽ lưu lại nhiều dấu vết, còn nữa, người không muốn hỏi Đổng phi xem rốt cuộc là xảy ra chuyện gì sao?” Vô Tình gấp gáp nói, tuy Miên Miên không nói gì với nàng nhưng nàng cũng cảm thấy chuyện này có gì đó không đúng, có thể đã có chuyện gì xảy ra mà nàng không biết chăng?

Miên Miên nghe vậy thở dài một tiếng, Vô Tình nói đúng, dù không muốn đi thì nàng cũng phải đi, mà nàng cũng rất muốn hỏi Ngải Vân, nàng ta như thế nào lại có thể nhẫn tâm như vậy?

“Được rồi, ta đi!” Miên Miên than nhẹ một tiếng rồi đứng dậy. Vô Tình thấy vậy vội vàng chạy qua phòng bên cầm theo một số dược liệu quí giá có tác dụng bồi bổ cơ thể, dù sao tới thăm cũng không thể đi tay không a.

--- ------ -----

"Nương nương, Sủng phi tới thăm người!" Linh Chi nhìn thấy Miên Miên đi cào thì vội vàng chạy đến thông báo cho Ngải Vân.

“Để cho nàng ta vào đi!” Ngải Vân có chút suy yếu nói, các cung nữ trong phòng thỉnh an Miên Miên xong lại bắt đầu làm công việc của mình.

“Nương nương, thỉnh!” Linh Chi cúi người làm tư thế mời Miên Miên vào.

Miên Miên nghe vậy liền cất bước đi vào, vừa nhìn thấy Ngải Vân thì có chút sửng sốt, nàng ta gầy đi trông thấy, đôi mắt sưng to vì khóc, trong phòng có tới hơn mười cung nữ do Dạ Mị phái tới chăm sóc cho nàng ta.

Ngải Vân vừa nhìn thấy Miên Miên đi vào liền liếc mắt nhìn về nàng, cái nhìn sắc bén này khiến Miên Miên giật mình trong giây lát, nàng có thể tưởng được Ngải Vân đang muốn lao tới xâu xé nàng.

https://thuviensach.vn

“Các ngươi lui xuống đi, ta có chuyện muốn nói cùng Sủng phi!” Ngải Vân không quay đầu nói.

Đám cung nữ nghe vậy liền cúi mình hành lễ rồi theo hàng lối đi ra ngoài, Vô Tình thấy Miên Miên gật đầu cũng hiểu ý lui ra.

Trong phòng đột nhiên yên tĩnh lạ thường, Ngải Vân nhìn Miên Miên cười lạnh một tiếng: “Mèo khóc chuột!”

Miên Miên nghe vậy cũng không tức giận mà đi đến trước nàng ta ngồi xuống, “Mèo khóc chuột? Đến tột cùng là tại ai khiến mèo phải khóc chuột? Tư nhi chết như thế nào ta tưởng ngươi so với ta càng rõ ràng hơn, không phải sao?” thanh âm Miên Miên mang theo chút lạnh giá.

“Ngươi quả nhiên đã biết!” Ngải Vân đau đớn cười nói.

“Ngươi như thế nào có thể nhẫn tâm như vậy? Hổ dữ cũng không nỡ ăn thịt con, nàng chẳng lẽ không phải con ngươi sao?” Miên Miên đột nhiên nâng giọng nói, nàng cũng là một người mẹ, nàng không tài nào nghĩ ra được vì sao nàng ta lại nhẫn tâm với nữ nhi của mình đến vậy.

Ngải Vân nghe vậy liền lớn tiếng khóc rồi châm chọc nói: “Tất cả đều tại ngươi, ngươi vì sao không ngủ mà lại chạy tới nghe lén, Tư nhi là do ngươi hại chết!” Ngải Vân hét lớn, nàng ta thật sự quá thương tâm, nữ nhi ở bên cạnh nàng lâu như vậy lại bất chợt mất đi khiến lòng nàng đau đớn không thôi.

“Không phải ta hại chết con ngươi mà là chính ngươi, người vì sợ ta nói cho bệ hạ biết chân tướng nên mới nhẫn tâm giết chết nàng, ngươi đã được như ý sao? Sao ngươi có thể ích kỷ đến vậy?” Miên Miên cả giận nói.

“Ha ha ha, ta nhẫn tâm, bây giờ ngươi mới biết ta nhẫn tâm sao? Ta nhẫn tâm chính là do ngươi ép buộc đấy, Nguyễn Miên Miên, ngươi đã mất tích

https://thuviensach.vn

vì sao còn phải trở lại? Ngươi vì sao lại xuất hiện vào lúc này?" Ngải Vân lớn tiếng nói giống như muốn mang hết tất cả ủy khuất phát tiết ra ngoài.

"Những thứ này không phải do chính ngươi tạo thành sao? Khi ta biết chuyện cũng không có ý định nói cho Dạ Mị mà muốn một mình tìm đến ngươi nói chuyện, ta biết rõ nếu nói cho bệ hạ biết thì Tư nhi chết là chuyện không phải nghi ngờ nhưng ta cũng biết Tư nhi chỉ là một tiểu hài tử, ta cho dù hận ngươi cũng không muốn đối phó với nàng, mà ngươi thì sao? Ngươi quá ích kỷ, chỉ vì sợ bị ta vạch trần mà nỡ lòng hại chết con gái ruột của mình? Dù cho nó không phải là con gái bệ hạ thì cũng là con gái của ngươi a, ngươi như thế nào có thể nhẫn tâm đến vậy?" Miên Miên nhìn Ngải Vân lạnh lùng hỏi.

Ngải Vân cười lạnh nói: "Ngươi đừng đánh trống lảng, Tư nhi chết rồi ngươi muốn nói gì chẳng được, ta biết ngươi ước gì tư chết sớm từ lâu rồi, Tư nhi có chết thì con ngươi sẽ thành hài tử duy nhất của bệ hạ, ngươi mới đạt được ý nguyện lên ngôi Xà hậu đúng không?"

Miên Miên bất đắc dĩ lắc đầu, "Ngươi như thế nào đến bây giờ vẫn chưa rõ, ta muốn làm Xà hậu khó lắm sao? Là ngươi lòng dạ hẹp hòi, là ngươi dã tâm quá lớn, ngươi muốn đánh bại ta, bất quá, ta cho ngươi biết, ngươi sai rồi, ngươi mất đi một hài tử, mất đi tình nghĩa mẹ con suốt năm năm qua, ta tin chắc nàng ta đến chết cũng không biết vì sao mẹ của mình lại giết mình!" nói rồi bất đắc dĩ cười cười, "Tư nhi thật đáng thương!"

"Không được nói nữa…ta không muốn nghe…" Ngải Vân lớn tiếng quát.

"Làm sao vậy? Đau lòng? Đã đau lòng thì sao lúc trước lại ra tay nhẫn tâm đến vây?" đối với bộ dáng thống khổ của Ngải Vân, Miên Miên không có chút đồng cảm, nàng ta chính là tự làm tự chịu.

https://thuviensach.vn

Ngải Vân nghe Miên Miên nói trừng mắt liếc nàng rồi lao vào bóp cổ Miên Miên: “Ta muốn bóp chết ngươi…bóp chết ngươi….”

“Đủ rồi!” Miên Miên dùng sức vung tay lên, Ngải Vân vô lực ngã xuống giường, vài ngày nay nàng ta không ăn bất cứ thứ gì nên thể lực đã sớm cạn kiệt.

“Nguyễn Miên Miên, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, sẽ không…” Ngải Vân ngẩng đầu nhìn Miên Miên đầy hận ý.

“Ngươi yên tâm, ta cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi, Tư nhi đã chết rồi thì ta cũng không cần phải khách khí nữa, còn có, ngươi không cần ở chỗ này thút thít nỉ non bởi vì sẽ rất nhanh thôi, ta sẽ đưa ngươi đến địa ngục gặp nàng ta!” Miên Miên khẩu khí lạnh lùng cùng cứng rắn nói.

Ngải Vân nghe vậy liền đứng dậy cười lạnh nói: “Nguyễn Miên Miên, ngươi quá tự tin rồi! Ta cho ngươi biết, ta hôm nay thống khổ thì ngày sau ta sẽ bắt ngươi đền tội gấp trăm lần, còn có, ta nhất định sẽ khiến cho con của ngươi đi cùng nữ nhi của ta!” nói rồi điên cuồng cười lớn, bộ dáng vặn vẹo vô lực ngã trên giường.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Tuyển Hậu Phong Ba

“Mẫu hậu muốn lựa chọn Đổng phi làm Xà hậu, nàng cảm thấy thế nào?” Dạ Mị đang ăn cơm nhìn Miên Miên dò hỏi.

Miên Miên nghe hắn hỏi thì ngừng lại động tác nhìn về phía hắn mỉm cười nói: “Những chuyện này bệ hạ nên tự quyết định lấy, thiếp thân không có gì để nói!” nói rồi gắp một miếng rau bỏ vào trong miệng bắt đầu nhai.

“Thế nhưng trẫm muốn biết suy nghĩ của nàng!” Dạ Mị buông đũa nhìn Miên Miên.

Miên Miên thấy thế cũng bỏ đũa xuống, ôn nhu cười nói: “Nếu thiếp nói muốn nàng ta làm Hậu người sẽ cảm thấy thiếp dối trá sao? Nếu thiếp nói không muốn nàng ta làm Hậu, người có phải hay không sẽ nghĩ là thiếp ích kỷ? Vấn đề này bất kể thiếp trả lời như thế nào thì đều tỏ ra mình đang khó chịu, đã như vậy, không bằng bệ hạ cứ tự mình quyết định đi!”

Dạ Mị nghe nàng nói vậy cười cười nói: “Nàng suy nghĩ nhiều rồi, trẫm chỉ thuận miệng hỏi vậy thôi, Đổng phi vừa mới mất đi Tư nhi, mẫu hậu cảm thấy nàng ta khổ sở thì muốn sắc phong để nàng ta có động lực vui vẻ lên thôi!”

“Bệ hạ đã nghĩ như vậy sao còn hỏi thần thiếp làm gì?” Miên Miên hỏi ngược lại, nụ cười vẫn không tắt khiến người ngoài nhìn vào không thể đoán được nàng đang nghĩ gì.

“Thế nhưng người trẫm muốn sắc phong lại không phải là nàng ta!” Dạ Mị nhìn Miên Miên có chút phức tạp nói, kỳ thực hắn muốn để cho nàng lên làm Hậu nhưng nếu làm như vậy thì một khi địch quốc phát động chiến

https://thuviensach.vn

tranh thì nàng chắc chắn sẽ trở thành người bị dư luận soi mói, hắn không muốn thấy nàng bị tổn thương, hắn nhất định phải hảo hảo bảo hộ nàng, mà nếu như vậy thì không thể để làm nàng Hậu được. Thế nhưng trong lòng hắn lại nghĩ, nếu không phải nàng thì không có ai có đủ tư cách ngồi trên vị trí đó, đáy lòng của hắn thật khó chịu.

“Bệ hạ, thần thiếp muốn hỏi người một chuyện!” Miên Miên nghĩ rồi quyết định vẫn nên hỏi rõ thì hơn.

“n!” Dạ Mị gật gật đầu.

“Bệ hạ, lúc tiểu công chúa chết ngươi có thấy được tiểu công chúa không?” Miên Miên cẩn thận hỏi.

“Trẫm chỉ nhìn qua, nàng cũng biết, Đổng phi lúc ấy rất kích động, nàng ta ôm chặt tiểu công chúa một ngày không ăn không uống khiến không ai có thể tới gần. Trẫm tuy nói không thương yêu gì Tư nhi nhưng đã tận mắt nhìn Tư nhi lớn lên nên cũng có chút đau lòng, trẫm cũng biết Đổng phi đau lòng rất nhiều, dù sao đó cũng là cốt nhục của nàng ta!” Dạ Mị thở dài nói.

“Đúng vậy, sao có thể không đau lòng đâu này.” Miên Miên cũng thở dãi, nàng đã rõ ràng mọi chuyện, nàng cũng biết nếu để Dạ Mị điều tra ra thì tiểu công chúa chắc chắn sẽ không thể chết đơn giản như vậy, làm sao có người nghĩ tới Đổng phi lại chính tay giết chết tiểu công chúa đây? Biểu hiện của nàng ta khiến bệ hạ chứng kiến mà đau lòng thì còn ai nghĩ tới chuyện tiểu công chúa ‘ngoài ý muốn’ tử vong đây? Nếu nàng không vô tình nghe được chuyện đêm đó thì nàng cũng sẽ tin đó là sự thật, có một điểm Miên Miên cũng rất rõ ràng, Ngải Vân thống khổ là sự thật, nhưng nàng ta thống khổ chỉ vì nàng quá ích kỷ, vì hạnh phúc của bản thân mà hy sinh cả cuộc sống hài tử của mình.

https://thuviensach.vn

“Làm sao vậy?” thấy Miên Miên có chút mất tập trung Dạ Mị lo lắng hỏi.

“Không, không có việc gì!” Miên Miên vội cười cười, nàng không thể không bội phục tâm cơ của Ngải Vân phi, nếu để người phát giác được tiểu công chúa dị thường như vậy nàng ta nhất định sẽ không chịu nổi. Thế nhưng nàng ta cũng rất thông minh, đã thể hiện tình thương mẫu tử mà ôm chặt thi thể không buông, mọi người cảm động tất nhiên sẽ không tiến lên cản trở, nàng ta có nói sớm hạ táng thì mọi người cũng không thể nghĩ tới điều gì khác được.

“Chuyện này trẫm muốn suy nghĩ thật kỹ!” Dạ Mị nói rồi lần nữa cầm đũa gắp một miếng thịt đưa vào chén Miên Miên.

Miên Miên thấy thế cũng cúi đầu tiếp tục ăn, một miếng thịt còn chưa kịp nuốt thì nàng chợi nhớ đến một việc quan trong liền ngước lên nhìn Dạ Mị nói: “Bệ hạ, người lựa chọn Đổng phi làm Xà hậu đi a!”

"Nương nương..." Vô Tình đứng ở bên kia nghe nàng nói vậy không khỏi lên tiếng.

Miên Miên liếc nhìn Vô Tình ý bảo nàng không cần xen vào rồi lại nhìn Dạ Mị chân thành nói: “Bệ hạ, thần thiếp nói là sự thật, ta nghĩ rồi, Đổng phi mất đi hài tử thật sự đáng thương, ta cũng đã là mẹ nên có thể hiểu được. Hơn nữa, sức khỏe Thái hậu dạo này cũng không còn được như trước, nàng đã muốn Đổng phi làm Hậu thì chúng ta cũng nên thành toàn!”

“Miên Miên…” Dạ Mị nghe nàng nói mà lòng có chút nghẹ ngào không biết làm sao nói ra.

Miên Miên thấy hắn khó xử vội nắm tay hắn nói: “Đổng phi đã không còn hài tử nhưng ta còn có Tử Tử, còn có người nữa a!” nói rồi ôn nhu cười.

https://thuviensach.vn

“Như vậy không công bằng với nàng!”

“Bệ hạ, có người cùng Tử Tử là ông trời đã cho ta rất nhiều rồi, chuyện này cứ quyết định như vậy đi a, chúng ta cần giúp nàng ta sớm thoát khỏi nỗi đau này!” nói rồi biểu lộ bộ dáng chân thành cười nhìn hắn.

Dạ Mị thấy vậy cũng không biết nói gì hơn, chỉ là trong lòng hắn có chút đau đớn, vì Miên Miên mà đau.

--- ------Một canh giờ sau---- -----

Dạ Mị vừa mới rời đi Vô Tình liền vội vàng đi tới cạnh Miên Miên nhịn không được hỏi: “Nương nương, người vì sao lại để cho Đổng phi làm Xà hậu? Ta thấy bệ hạ chính là muốn để cho người làm Hậu nha, còn nữa, nếu nàng ta làm Hậu thì chỉ sợ đối với chúng ta sẽ bất lợi a!”

Miên Miên nghe vậy chỉ cười ôn hòa nói: “Vô Tình, Ngươi phải biết ta cũng không làm gì mà không nắm chắc sự tình, nàng ta đã muốn làm Xà hậu thì cứ để cho nàng làm, ta muốn cho nàng biết rõ, mất đi con gái để lấy được ngai vị đó cũng không có gì hạnh phúc. Ta cùng nàng kết giao lâu như vậy, ta biết rõ nàng ra thuộc dang người vì tư lợi mà bất chấp sĩ diện, mặc kệ trong trường hợp nào nàng ta cũng hy vọng mình là người sáng chói nhất, lần này ta để cho nàng ta tỏa sáng, ta nhất định sẽ ở lúc nàng rực rỡ nhất mà đạp nàng xuống, ta sẽ cho nàng ngai vị Xà hậu cùng buổi lễ đăng quang khó quên!” nói rồi giảo hoạt cười, trong lòng nàng biết rõ mọi chuyện, nàng tin tưởng bài học lần này sẽ khiến nàng ta cả đời khó quên a!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Bắt Đầu

Hôm sau, Miên Miên tự mình đưa Tử Tử đến lớp học rồi mới đi về, vừa mới đi tới cửa cung đã thấy Vô Tình đứng đợi bên ngoài. Vô Tình vừa nhìn thấy Miên Miên liền vội vàng đi tới bên cạnh nàng nói: “Nương nương, Đổng phi mới sáng sớm đã tới rồi!”

“Đã đến rồi sao?” Miên Miên mỉm cười gật đầu rồi cùng Vô Tình bước vào phòng trong.

Vừa vào tới sân đã thấy vị khách không mời mà đến đang ưu nhã ngồi chỗ ghế đá nàng thích nhất, kỳ thật cái ghế đó chính là do Dạ Mị vì nàng mà chết tạo, mùa hè ngồi ở đó sẽ có cảm giác mát lạnh, mùa đông lại có cảm giác ấm áp lan tỏa, nàng dù có việc hay rảnh rỗi đều thích ngồi ở đó ngắm hoa cỏ trong vườn a, chỉ là hôm nay lại xuất hiện khách không mời!

“Sủng phi thật sự là một mẫu thân tốt a, lại tự mình đưa đón Thái tử đi học!” Ngải Vân thấy Miên Miên trở về chậm rãi đứng dậy cười nói.

“Có sao, ta có lúc nào không phải là người tốt sao?” Miên Miên châm chộc cười nói rồi ngồi xuống ghế.

Ngải Vân nghe vậy không khỏi cười lạnh, nàng ta tự nhiên biết rõ Miên Miên có ý châm chọc mình rồi.

“Ồ, ngươi uống trà sao? Chẳng lẽ ngươi không sợ ta độc chết ngươi?” Miên Miên hiếu kỳ nhìn chén trà đã bị Ngải Vân uống hơn nửa cười nói.

“Không quan hệ, ta không sợ chết!” Ngải Vân nói rồi bưng trà lên nhấp một ngụm.

https://thuviensach.vn

Vô Tình thấy thế vội đi tới châm trà cho Miên Miên rồi lại châm cho Ngải Vân thêm một chén nữa.

“Các ngươi lui xuống một lát đi, ta có mấy lời muốn cùng Sủng phi thương lượng một chút!” Ngải Vân nhìn về Linh Chi cùng Vô Tình nói.

Đợi cho hai nàng đi ra rồi Ngải Vân mang theo ý cười nhạo nhìn Miên Miên nói: “Ngươi nói bệ hạ yêu ngươi như vậy vì sao ở đây lại ít người hầu đến vậy? Cả một cung rộng lớn như vậy mà chỉ có một cung nữ, ngươi muốn nàng ta chết mệt sao?”

“Chuyện này không phiền ngươi quan tâm, ta thấy một người là đủ rồi, nhiều người rất phiền phức!”

“Được rồi, ta cũng không muốn quanh co với ngươi, ngày hôm qua bệ hạ tới tìm ta, nói là ngươi đồng ý cho hắn lập ta làm Hậu?” Ngải Vân tràn đầy nghi vấn hỏi.

“Đúng, đích thực ta có nói, làm sao vậy, có chỗ nào không đúng sao?” Miên Miên nhấp một ngụm trà thản nhiên hỏi.

Ngải Vân cười lạnh một tiếng nói: “Được rồi Nguyễn Miên Miên, ngươi không cần giả vờ, nói, ngươi đến tột cùng muốn bán gì đây?”

Miên Miên nhún nhún vai nhìn nàng ta, “Cái gì là bán gì? Ta nghe không có hiểu a!”

“Nguyễn Miên Miên, chẳng lẽ ngươi lại hảo tâm đến nỗi để cho ta làm hậu dễ dàng vậy sao? Nếu thế thì mặt trời nhất định là mọc hướng tây a, ta thấy ngươi tám phần là có kế hoạch khác, nói, ngươi đến tột cùng là muốn làm gì?” Ngải Vân đột ngột lớn tiếng hỏi.

“Ngươi có phải hay không đã làm chuyện xấu quá nhiều nên có tật giật mình? Ta cho ngươi lên làm Xà hậu nhất định phải có dụng ý gì sao? Ta chỉ

https://thuviensach.vn

là thấy ngươi vì ngai vị này mà sẵn sàng hy sinh Tư nhi, ngươi nói, nếu ta không cho ngươi thì chẳng phải Tư nhi đã chết oan uổng rồi sao? Còn nữa, ta còn có Tử Tử, có bệ hạ yêu thương ta nên với vị trí Xà hậu đó không có cũng không thành vấn đề!" Miên Miên nhìn nàng ta cười nói.

Ngải Vân nghe vậy liền đứng dậy cúi người nhìn Miên Miên, "Thôi đi, tâm ngươi thế nào chẳng lẽ ta lại không biết? Ta đã giết chết tỷ tỷ ngươi, ngươi sẽ hảo tâm thành toàn cho ta hay sao? Ta xem ngươi chính là có tính toán khác!" nói rồi khoanh tay cười lạnh nhìn nàng.

Miên Miên cũng không ngẩng đầu lên nói: "Hử? Vậy ngươi nói cho ta biết, ta có ý gì đây này?"

Ngải Vân lần nữa ngồi xuống đối mặt với Miên Miên nói: "Ngươi làm như vậy chính là muốn cho người khác thấy ngươi rất hào phóng, như vậy có lẽ Thái hậu sẽ bớt ác cảm với ngươi, chỉ cần ngươi chiếm được hảo cảm của bà ta cộng thêm nhi tử thông minh lanh lợi của ngươi, bảo tọa Xà hậu này ta có thể ngồi lâu được sao?"

Nghe những lời này của Ngải Vân, Miên Miên không nhịn được cười lớn.

"Ngươi cười cái gì?" hiển nhiên tiếng cười của Miên Miên khiến Ngải Vân nộ khí trừng mắt nhìn nàng.

"Ta cười ngươi nghĩ quá nhiều rồi, ý ngươi tựu chung lại chính là ta có Tử Tử còn ngươi không có gì cả, đúng không? Nhưng là ngươi đã quên thái hậu sủng ái nhất chính là ngươi nha, nàng tính toán lâu như vậy cũng là vì ngươi, ngươi cho rằng nàng ta sẽ vì Tử Tử mà lập ta làm Hậu sao? Còn nữa, ngươi xác định là ngươi không thể có hài tử sao? Ta nguyện ý cho ngươi làm Xà hậu thì về sau sẽ không tranh giành!" Miên Miên nhìn nàng ta nghiêm túc nói.

https://thuviensach.vn

Ngải Vân nhìn nàng ta nghiêm mặt thì có chút sững sờ, vô thức nói: “Thế nhưng ta thế nào cũng không thể tin tưởng ngươi!”

Miên Miên nghe vậy đứng dậy duỗi lưng nói: “Tin hay không là tùy ngươi, dù sao ta cũng chỉ cho ngươi một cơ hồi lần này thôi, nếu ngươi bỏ qua thì có lẽ ta sẽ không hào phóng lần nữa đâu. Tốt rồi, ta muốn nghỉ ngơi, buổi sáng đưa Tử Tử đi học nên giờ rất mệt a!” nói rồi ngoái nhìn ra ngoài lớn tiếng nói: “A Tình, tiễn khách!”

Vô Tình ở bên ngoài nghe vậy vội chạy vào đứng trước Ngải Vân làm động tác tiễn khách. Một khắc khi Miên Miên chuẩn bị đi vào phòng, Ngải Vân không nhịn được kêu lớn: “Nguyễn Miên Miên!”

Miên Miên ngừng lại một chút nhưng vẫn không quay đầu lại.

“Ta cho ngươi biết, ta sẽ không cảm kích ngươi!” nói rồi ngẩng cao đầu uốn người đi ra.

“Ta sẽ không để ngươi cảm kích đấy, ta sẽ chỉ làm cho ngươi mất mặt!” Miên Miên cười lạnh thì thầm nói rồi đi vào phòng trong, chỉ là nàng chưa kịp đặt lưng xuống giường nghỉ ngơi thì lại có thêm khách không mời đến, mà vị khách này đem đến tin tức khiến Miên Miên kinh ngạc không thôi, nguyên lai là Thái hậu triệu kiến nàng!

Miên Miên bất đắc dĩ lắc đầu cười cười, chỉ sợ người đến cũng là vì một chuyện mà thôi. Phải biết rằng nàng ta vấn an còn không muốn cho nàng tới mà nay lại chủ động triệu kiến, thời điểm này triệu kiến thì có thể là chuyện gì khác được!

“Nương nương…” Vô Tình đi phía sau Miên Miên có chút lo lắng, sợ Thái hậu sẽ làm khó nàng.

“A Tình đừng quá lo lắng, nàng triệu kiến ta chắc chắn có liên quan đến chuyện lập Hậu nên sẽ không làm gì ta đâu!” Miên Miên nắm lấy tay nàng

https://thuviensach.vn

ta trấn an nói.

--- -------Trường Lạc cung---- -------

Lần đầu tiên tiến vào tẩm cung của Thái hậu khiến Miên Miên có chút hiếu kỳ đánh giá xung quanh, nơi đây tuy không xa hoa bằng tẩm cung của Dạ Mị nhưng cũng khá lộng lẫy, toàn bộ đồ đạc đều được làm từ gỗ không khỏi làm nàng nhớ tới những gian nhà cổ đã coi trên tivi, nguyên lai nàng xuyên qua cũng có thế tới một nới cổ kính như vậy.

“Thần thiếp thỉnh an mẫu hậu!” Miên Miên cúi người thỉnh an.

“Nô tỳ tham khiến Thái hậu!” Vô Tình cũng vội quì xuống nói.

“Được rồi, đứng lên đi!” Thái hậu ngồi trên cao lạnh lùng nói.

Vô Tình vội vàng đỡ Miên Miên đứng qua một bên rồi im lặng không nói gì.

“Ban thưởng ghế ngồi!” Thái hậu nhìn về phía cung nữ bên cạnh nói, bọn cung nữ nghe vậy liền mang ghế tới đặt bên cạnh Miên Miên, nàng mỉm cười rồi ngồi xuống.

"Tử Tử tốt chứ?" Thái hậu nhìn nàng dò hỏi.

“Hồi bẩm mẫu hậu, Tử Tử vẫn tốt ạ!” Miên Miên qui củ trả lời.

Thái hậu thở dài một tiếng nói: “Ai gia vốn có hai tôn nhi, nhưng hôm nay Tư bất hạnh….aizzz…”

Miên Miên biết rõ nàng ta muốn nói gì liền trấn an nói: “Mẫu hậu chú ý thân thể a, thiếp thân tin tưởng Đổng phi rất nhanh sẽ có thể sinh hạ cho bệ hạ một tiểu hoàng tử!”

https://thuviensach.vn

Thái hậu nghe vậy ngẩng đầu nhìn nàng nói: “Ai gia nghe nói ngươi nguyện ý để bệ hạ lập Đổng phi làm Hậu?” Thái hậu nhìn nàng đầy nghi hoặc.

Miên Miên cười lạnh trong bụng, quả nhiên là vấn đề này. “Đúng vậy thưa mẫu hậu, thiếp thân nguyện ý!”

“Đây là vì sao?” Thái hậu khó hiểu hỏi.

“Đổng phi vừa mất đi tiểu công chúa nên tâm tình không được tốt, với tư cách muội muội thiếp thân cảm thấy rất đau lòng, thiếp thân chỉ có thể mong cho nàng sớm vui vẻ trở lại. Thêm nữa Xà quốc cũng không thể không có Xà hậu, Đổng phi tỷ tỷ tài sắc vẹn toàn nên thiếp thân hy vọng tỷ ấy sớm ngày lên làm Hậu, vì Thụy Tuyết quốc mà sinh hạ thêm hoàng tử, công chúa.” Miên Miên nhìn về phía nàng ta mỉm cười nói.

Nghe được những lời này của Miên Miên, Thái hậu ngây ngẩn cả người, bà ta không nghĩ tới nàng lại nói như vậy, rất nhanh chóng cười nhìn Miên Miên nói: “Sủng phi thật có lòng!”

“Thiếp thân không dám!” Miên Miên nói rồi cười chân thành nhìn bà ta, chỉ là nội tâm cũng không khỏi cười lạnh, lão thái bà ngươi cũng thật giảo hoạt, ngươi cho rằng nàng ta ngồi trên ghế Xà hậu có thể thuận buồm xuôi gió sao?

Thái hậu đi đến bên cạnh Miên Miên đưa cho nàng một cái hộp rồi nhìn nàng ý bảo Miên Miên mở ra, Miên Miên thấy vậy cũng đưa tay mở hộp, chỉ thấy bên trong có một củ nhân sâm vô cùng quí giá.

“Mẫu hậu, đây là…?”

“Đây là ai gia ban thưởng cho ngươi, về sau Đổng phi làm Xà hậu có thể thuận lợi mang thai hài tử không còn cần nhờ tới ngươi a!” nói rồi cười cười đi lên.

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe liền hiểu ý nàng ta đang nhắc nhở nàng đừng độc chiếm Dạ Mị, “Mẫu hậu yên tâm, thiếp thân hiểu được, chỉ là vật này thật sự quí giá, thiếp thân nhận không nổi!”

“Cái này không cần nói nữa, ai gia đưa thì ngươi cứ việc nhận lấy, không có gì mà không thể. Được rồi, nếu ngươi đã không có ý kiến thì ai gia thấy ngày chín chính là ngày đẹp để tiến hành đại điển sắc phong, ngươi cảm thấy như vậy được không?”

“Thiếp thân không có ý kiến!” ngày chín, không phải là ba ngày sau sao? Vội vã như vậy chẳng lẽ không sợ không đủ thời gian chuẩn bị sao? Đại điển sắc phong đâu phải việc nhỏ, xem ra nàng ta vẫn là sợ ta sẽ đổi ý nên dứt khoát muốn làm sớm tránh đêm dài lắm mộng, lão bà quả nhiên là lão hồ ly!

“Đây mới là con dâu tốt của ai gia, đúng rồi, còn có vài ngày nữa là lễ sắc phong của Đổng phi, mọi việc hậu cung thì chờ sau khi Vân nhi làm Xà hậu rồi sẽ tiếp nhận!” Thái hậu vì Ngải Vân suy nghĩ nói.

Miên Miên nghe vậy cúi người qui củ gật đầy rồi xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Đại Điển Sắc Phong

Ngày mai chính là đại điển sắc phong Xà hậu của Thụy tuyết quốc, từ khi lên ngôi tới nay Dạ Mị chưa lập hậu nên sự kiện này hiển nhiên trở thành tâm điểm chú ý toàn quốc, mà vì sự kiện lập Hậu này mà Tử Tinh cung mở rộng cửa để dân chúng có thể tiến vào xem đại lễ sắc phong, dù chỉ là đứng từ phía xa quan sát cũng đủ làm dân trong thành hưng phấn không thôi.

Nội cung người vào kẻ ra hối hả chuẩn bị cho đại lễ, những việc nơi hậu cung Ngải Vân đều quăng lại cho Miên Miên xử lý, nàng ta tất nhiên có mục đích của mình, một là muốn khích tướng Miên Miên, hai chính là để nàng bận đến nỗi không thể làm được gì có hại cho nàng ta rồi. Có điều nàng ta không ngờ là Miên Miên rất tình nguyện bận rộn theo chủ ý của nàng ta.

Đương nhiên, Miên Miên quản lý và sắp xếp mọi chuyện vô cùng tốt, tốt đến độ tất cả các phi tử đều cho rằng nàng với Đổng phi đã bỏ thù mà trở thành hảo tỷ muội. Bởi vì đại lễ sắc phong này mà các phi tử trong cung bận rộn qua lại, các nàng thật sự không vui đấy nhưng cũng không thể khác được, Đổng phi lên làm Xà hậu nếu các nàng không đi tặng lễ vật thì cuộc sống sau này nhất định khốn khổ đủ bề, cho nên những ngày này Hiền hiên người tới kẻ đi vô số lượt.

Mà ngoài nàng ta ra thì người vui vẻ nhất vẫn là Thái hậu, mọi tâm huyết của nàng ta rốt cuộc đã để Vân nhi lên làm Xà hậu rồi bà ta vui nhưng vẫn không quên nhắc nhở Miên Miên phải tránh xa Dạ Mị kẻo hắn lại động tâm tư. Miên Miên ba ngày liền bị nàng ta triệu kiến nhắc nhở không được để Dạ Mị qua đêm ở chỗ mình thì chỉ gật đầu cười đáp ứng, nàng còn không

https://thuviensach.vn

hiểu rõ ý định của lão yêu bà này sao? Bất quá thì cũng tốt, chỉ có Dạ Mị không đến thì kế hoạch của nàng mới dễ thực hiện hơn.

“Nương nương, ngày mai chính là đại điển sắc phong rồi!” Vô Tình nhìn Tử Tinh cung bên ngoài trang hoàng rực rỡ không khỏi cảm thán, đêm nay nội cung sẽ tooe chức yến hội, tuy không lớn nhưng cũng là chúc mừng cho Ngải Vân, đợi đại điển ngày mai sắc phong xong thì cả nước sẽ mở yến hội ăn mừng sau.

"Đúng vậy ạ, Tử Tinh cung chỉ sợ đã lâu lắm rồi không được náo nhiệt như vậy nha!” Miên Miên cười nói.

Vô Tình nghe vậy không khỏi thở dài, Miên Miên chỉ nói nắm chắc phần thắng nhưng lại không làm gì cả khiến cho nàng thật sự lo lắng, nếu để Đổng phi làm Xà hậu rồi thì Miên Miên sẽ khó sống yên ổn chốn hậu cung rồi.

“Tử Tử vẫn không chịu ăn cơm sao?” Miên Miên nhìn về phía Vô Tình hỏi.

“Đúng vậy a, hắn vẫn còn rất tức giận a!” từ khi Tử Tử biết nàng đồng ý để cho Ngải Vân lên làm Hậu thì tức giận đến nỗi không muốn nói chuyện, cũng không muốn ăn cơm.

“Được rồi, ngươi mau đi chuẩn bị một ít thức ăn, ta sẽ đi nói chuyện với hắn!” nói rồi cười cười đi vào trong nội viện.

“Tử Tử, ăn cơm đi!” Miên Miên đến bên giường nhìn hắn quay mặt vào trong cười nói.

“Đúng vậy a, Tử Tử, cô cô làm cho ngươi thật nhiều món ăn ngon này, đều là những món ngươi ưa thích nha!” Vô Tình ở bên dụ dỗ.

“Không ăn!” Tử Tử hừ lạnh nói.

https://thuviensach.vn

"Tử Tử..." Miên Miên khẽ vuốt lưng hắn cười nói: “Tiểu mỹ nam, ngươi đừng nóng giận được không? Được rồi, ta cho ngươi biết, ta tuyệt đối không để người ác độc như nàng ta chiếm được tiện nghi đâu!”

Tử Tử nghe vậy thân hình nhỏ nhắn hơi giật giật nhưng như trước vẫn không chịu quay đầu lại.

“Tử Tử, ngươi cũng không thể ngã xuống nha, nữ nhân xấu kia ngày mai sẽ sắc phong rồi, chúng ta cần nắm lấy cơ hội để không bị bỏ rơi a!” nói rồi nhịn cười nói tiếp: “Được rồi, nhi tử đã không chịu giúp thì tranh đấu làm gì nữa a, vẫn cứ là để người xấu ức hiếp ta a!” nói rồi thở dài chuẩn bị đứng dậy.

"Chờ một chút!" Tử Tử đột ngột quay đầu nắm lấy tay nàng nghi hoặc hỏi: “Thật vậy sao?”

“Đó là đương nhiên, mẹ của ngươi hao tổn bao nhiêu công sức để tiến cung sao có thể nhận thua dễ dàng như vậy này? Chỉ là vị trí Xà hậu đó ta cũng không thật sự quan tâm, nàng muốn thì cứ cho nàng đi, đợi lúc nàng ta đắc ý nhất thì đem nàng kéo xuống, ngươi nói, cảm giác này có thoải mái hay không a?” Miên Miên giảo hoạt cười nói.

“Mẹ, ngươi thật là rất có tâm kế a!” Tử Tử vội vàng ngồi dậy nhìn nàng nói: “Ta còn tưởng là lão gia hỏa kia không đồng ý cho ngươi làm Xà hậu chứ, nếu là hắn dám không đồng ý thì ta cả đời này không nhìn hắn nữa!”

“Như thế nào lại vậy được, phụ hoàng ngươi có hỏi qua ý kiến của ta a. Tử Tử, lễ sắc phong ngày mai ngươi nhất định phải ngoan a, bởi vì ngày mai sẽ có chuyện quạn trọng phát sinh, mẹ còn phải trông cậy vào ngươi giúp chúng ta chiến thắng kìa. Như thế nào, có lòng tin không?” Miên Miên giảo hoạt nhìn hắn hỏi.

Tử Tử nghe vậy liền dùng tay làm tư thế đứng nghiêm chào cờ nói: “Cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!”

https://thuviensach.vn

“Tốt, ngươi trước ăn cơm đi a, sau đó mẹ sẽ nói cho ngươi biết phải làm thế nào!” Miên Miên nhìn hắn rồi đi về phía một bàn đầy thức ăn.

Tử Tử thấy vậy liền vội vàng từ trên giường bò xuống rồi nhào tới bàn ăn cầm lấy đũa ăn lấy ăn để, Vô Tình thấy hắn vội vã như vậy không khỏi nhắc nhở: “Tử Tử, ngươi ăn chậm một chút kẻo nghẹn a!”

“Trù nghệ của A Tình cô cô càng ngày càng cao a, ăn rất ngon!” Tử Tử ăn như hổ đói nói.

Vô Tình vội chạy đi rót chén nước đưa đến trước mặt hắn sủng nịch nói: “Chậm một chút, chậm một chút a!”. Miên Miên ở bên nhìn một màn này mà không khỏi giương lên nụ cười thỏa mãn, chỉ là vui không được bao lâu thì nỗi phiền muộn lại kéo tới. Ngày mai, ngày mai sẽ là một hồi tranh đấu ác liệt, nàng biết rõ làm như vậy sẽ khiến Thái hậu không bao giờ tha thứ cho nàng, thế nhưng, nàng không thể buông tha cho Ngải Vân được, sẽ không!

Mảnh trăng treo trên cành cao, gió lạnh thổi những nhánh canh trụi lá khiến không khí bất giác lạnh lẽo hơn hẳn.

“Nương nương…” Vô Tình thanh âm run rẩy trong đêm.

“Không…không có việc gì…” Miên Miên cười cay đắng nhưng là giọng nàng lúc này cũng có chút run rẩy.

“Nương nương…” Vô Tình đứng trên bờ nhìn xuống ao nước lạnh băng mà đau lòng không thôi, mùa đông đã tới rồi, nếu như ngâm nước lạnh một đem như vậy thì sẽ chết cóng mất.

Miên Miên nhìn Vô Tình lo lắng khẽ mỉm cười trấn an: “Ta thật sự không có việc gì, ngươi đừng lo lắng. Mau đi xem Tử Tử, đừng để cho hắn đạp chăn mền ta!” Miên Miên run rẩy không ngừng nói.

https://thuviensach.vn

“Nương nương mau lên đi, ngâm như vậy là đủ rồi!” Vô Tình nói gấp.

Miên Miên nghe vậy không trả lời mà chỉ khẽ cười rồi tiếp tục đứng trong làn nước lạnh băng, nàng biết rõ việc này rất tổn hại nhưng mà nàng cũng biết chắc rằng, muốn tổn thương đối phương thì càng là chiêu tổn hại mới càng có hữu dụng, nàng nhất định phải thắng lần này, nhất định!

Vô Tình thấy vậy chỉ có thể yên lặng đứng canh cho Miên Miên, nếu là nàng không đồng ý với bệ hạ thì đâu cần đày đọa mình đến vậy, thật không đáng mà!

Một đêm này, ngoại trừ tẩm cung của Miên Miên thì Tử Tinh cung toàn bộ náo nhiệt suốt đem, tất cả mọi người đều vì đại lễ ngày mai mà bận rộn không thể ngủ yên. Chỉ là không ai biết trong sự náo nhiệt đó lại có một người kiên định đứng trong làn nước lạnh băng gian nan mà khổ hạnh không từ bỏ. Miên Miên gắng gượng đứng vững, nàng tin chắc chỉ cần trả giá xứng đáng thì nhất định sẽ được như ý, nàng muốn chính là cái này!

--- -------Hôm sau---- ------

Trải qua một đêm ngâm mình, Miên Miên đã sớm không thể chống đỡ nổi. Khi Vô Tình đưa nàng lên thì toàn thân Miên Miên đã nóng ran, Vô Tình muốn nàng uống trà sâm cách thủy nhưng lại bị nàng cự tuyệt, nói chỉ cần nghỉ ngơi một chút là được rồi. Vô Tình liền đặt nàng xuống giường thay toàn bộ quần áo ướt cho nàng, vì nàng mà chuẩn bị tất thảy mọi thứ không để bất cứ ai đụng vào.

Mới sáng sớm nhưng bên ngoài đã bắt đầu ồn ào không thôi, Thái hậu cho người đến triệu kiến Miên Miên lên tiếp khách. Phải biết rằng, ngoại trừ Đổng phi thì nàng chính là người có địa vị cao nhất chốn hậu cung, tự nhiên việc tiếp đón khách phải do nàng đi hỗ trợ rồi. Vô Tình để cho cung nữ kia về trước rồi đi vào phòng tìm Miên Miên.

https://thuviensach.vn

“Nương nương, người như vậy cũng được sao?” nhìn sắc mặt Miên Miên trắng bệch, người nóng như lửa khiến Vô Tình lo lắng không thôi.

Miên Miên miễn cưỡng mỉm cười nói, “Không có việc gì, ngươi giúp ta trang điểm, ta nhất định không thể ngã xuống lúc này được, ngươi mang phấn tới trang điểm cho ta!” Miên Miên có chút chóng mặt nói.

Vô Tình thấy vậy rất đau lòng nhưng cũng không có cách nào khác đành phải dìu Miên Miên ngồi trên ghế rồi bắt đầu trang điểm. Vì không để người khác phát hiện ra điểm khác lạ nên nàng trang điểm rất cẩn thận cũng khiến cho Miên Miên trở nên xinh đẹp bội phần.

“A Tình, ngươi không cần lo lắng, ta có thể chống đỡ được. Đúng rồi, Tử Tử đã đi rồi sao?” Miên Miên nhìn Vô Tình hỏi.

“n, sáng sớm đã được cung nữ dẫn đi rồi, nói là bệ hạ muốn dẫn Tử Tử ra mắt mọi người!” Vô Tình một bên giúp nàng chải đầu một bên nói.

Miên Miên nghe vậy khẽ gật đầu rồi nhắm mắt nghỉ ngơi.

Đúng giờ Tỵ, Miên Miên đứng dưới nắng đã có chút choáng váng nhưng nàng vẫn kiên trì cố đứng vững, nàng tự nhủ với bản thân tuyệt không thể ở lúc này té xỉu được, nhịn xuống, nhất định phải nhẫn xuống!

Dạ Mị ngồi tại ghế rồng trên đài cao, mà bên cạnh hắn lúc này là một ghế phượng chưa từng xuất hiện, cái này chắc chắn chính là bảo tọa của Xà hậu rồi.

“Nương nương, người không sao chứ?” Vô Tình vịn cánh tay nàng lo lắng hỏi.

“Không có việc gì!” Miên Miên đưa đôi mắt đẹp nhìn nàng nói, người không biết còn cho rằng nàng đang rất vui vẻ nha. Bất quá hôm nay cũng thật náo nhiệt, Thái hậu đã sớm an tọa trên ghế của mình, tất cả các tần phi

https://thuviensach.vn

cũng đã ổn định vị trí của mình. Tất cả mọi người đều đang chờ Dạ Mị dẫn Đổng phi lên ngồi ghế phượng. Phía dưới đài đã sớm sôi trào, Miên Miên phóng mắt nhìn xuống, phía dưới ít nhất cũng phải có mấy ngàn người đang đứng, hôm nay đích thực là đại lễ a.

"Bệ hạ giá lâm!" Đức công công lớn tiếng hô lên, toàn bộ người có mặt lập tức rùi xuống lớn tiếng hô vang: “Bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!”

Dạ Mị tươi cười dắt theo tiểu hài tử giống mình như đúc đi lên đài cao rồi quay xuống nhìn phía dưới cất giọng âm trầm: “Tất cả bình thân!”

“Tạ bệ hạ!” toàn bộ người có mặt lại một lần nữa hô vang rồi đứng dậy kiễn chân nhìn lên, đám đại thần cũng vậy, tuy nói bọn hắn cũng được đứng ở vị trí gần hơn dân thường nhưng là vẫn không thể thấy rõ trên đài được, thêm nữa, đám dân thường như bầy ong vỡ tổ ồn ào không thôi…

“Phụ hoàng, nhi tử đứng một bên được rồi!” Tử Tử phi thường hiểu chuyện đứng qua một bên nhìn hắn cười nói.

Dạ Mị thấy hắn cười thì có chút ấm lòng rồi dời tầm mắt lo lắng nhìn Miên Miên, Miên Miên thấy hắn nhìn mình thì liền nở nụ cười tuyệt đẹp đáp lại.

“Hoàng nhi, thời gian đã đến rồi, mau bắt đầu đi!” Thái hậu sốt ruột nói.

“Truyền Xà hậu!” Đức công công hô lớn, lời của lão vừa dứt thì toàn bộ mọi người nín thở hồi hộp chờ Đổng phi bước lên đài.

Đám đông cung nữ cúi người nâng tà áo đỏ của Ngải Vân lên, chỉ thấy quần áo nàng ta thêu chín con phượng hoàng phi thường hoa lệ, mũ trên đầu có sáu con Rồng và ba con Phượng cuốn lấy nhau, Long là tơ vàng kéo thành, Phượng được làm từ lông vũ quí hiếm, từ miệng rồng còn thấy rất nhiều trân châu quí giá, xung quanh gắn rất nhiều thủy tinh ngàn năm cùng bảo thạch quí giá, thoạt nhìn vô cùng đẹp mắt.

https://thuviensach.vn

Nhìn Ngải Vân như vậy Miên Miên không tự giác nở nụ cười, nàng ta hôm nay đúng là đẹp đẽ cao sang a!

Thái hậu ở một bên đã sớm cười lớn, bà ta chờ đợi ngày này đã lâu lắm rồi, hôm nay rốt cuộc cũng được như nguyện.

Ngải Vân cùng các cung nữ nâng váy đi vô cùng chậm, nàng ta ngẩng cao đầu nhìn vạn người xung quanh, thấy rõ sự ghen tị lẫn hâm mộ trong mắt họ mà không nhịn được nụ cười đắc ý. Đối với nàng thì hôm nay chính là một ngày tốt đẹp a, thần dân Thủy thành cùng với dân chúng các thành khác đều đang quan sát nàng, nàng hôm nay đã là nữ nhân dưới một người trên cả vạn người, tôn qui vô cùng.

Ngải Vân cứ như vậy vừa hưng phấn vừa đắc ý cười được các cung nữ đỡ đến trước mặt Dạ Mị. Trang phục của nàng hôm nay phi thường kinh diễm, đẹp không sao tả được, nhìn thấy nam nhân anh tuấn mê người trước mặt mà tâm Ngải Vân không kìm được nhảy loạn. Hôm nay qua đi, nam nhân này sẽ chính thức thuộc về nàng, nàng là vợ của hắn, những nữ nhân còn lại chỉ là tiểu thiếp, nàng cuối cùng đã có thể chiếm lấy hắn cả đời này rồi!

“Bệ hạ dẫn Xà hậu tiến nhập Bảo tọa, cả đời tương thân tương ái!” Đức công công lần nữa hô lên, đây chính là khâu cuối cùng rồi, chỉ cần Dạ Mị nắm tay nàng ta ngồi lên ghế Hậu thì từ nay về sau nàng ta chính là Nữ nhân chí cao vô thượng!

Ngải Vân kích động vội vàng đưa tay ra, giờ phút này lòng của nàng thật sự vô cùng kích động, trước con mắt của vạn người, Dạ Mị nhẹ nắm lấy tay Ngải Vân mang theo một thân phận khác ngồi trên ghế Phượng.

Dạ Mị hơi nhíu mày nhìn qua Miên Miên, nữ nhân này mới là người hắn muốn lập làm Hậu, thế nhưng hắn thật là thân bất do kỷ mà.

https://thuviensach.vn

Miên Miên thấy hắn cau mày nhìn mình thì liền nở nụ cười sáng lạn nhìn hắn, kỳ thật ánh mắt nàng đã bắt đầu mơ hồ, tại sao nàng lại cười? Là vì Vô Tình đang kéo nhẹ vạt áo nàng nên nàng cười theo phản xạ.

Dạ Mị thở dài rồi cũng chậm rãi đưa tay ra, mọi người thấy vậy bắt đầu kiễng chân lên coi khoảnh khắc quan trọng nhất này.

"Nương nương…Nương nương …" ngay tại lúc tay Dạ Mị chuẩn bị nắm lấy tay Ngải Vân thì Miên Miên té xuống, Vô Tình khẩn trương lớn tiếng kêu lên.

Dạ Mị thấy vậy nhanh chóng quay người bế Miên Miên đang hôn mê lên, bàn tay vừa chạm vào người nàng không khỏi run lên, "Như thế nào lại nóng như vậy?"

"Ô ô, nô tỳ không biết…" Vô Tình thút thít nỉ non bên cạnh, nàng cái gì cũng không thể hiện ra ngoài.

Thái hậu thấy tình thế diễn tiến không đúng vội vàng đứng dậy nói: "Ngươi đâu, truyền ngự y! Hoàng nhi, giao nàng cho ngự y đi!"

Dạ Mị làm như không nghe thấy Thái hậu nói gì mà trực tiếp ôm lấy Miên Miên đang hôn mê bất tỉnh hướng Tử Vân các đi tới. Dạ Mị bỏ đi khiến phía dưới được một phen sôi trào, người người nghị luận xôn xao, Ngải Vân thì ngây người đứng đấy, nàng ta còn chưa kịp hiểu chuyện gì vừa xảy ra.

"Đừng cãi nữa!" đột ngột một tiếng, bóng dáng nho nhỏ quả Tử Tử từ bên cạnh ghế rồng của Dạ Mị đứng dậy kêu lên.

Mọi người ngay lập tức dừng lại mọi âm thanh nhìn về hắn.

Tử Tử ho khan một tiếng rồi bắt đầu nói: "Mẫu phi ta vì để Đổng phi có thể thuận lợi tiến hành đại lễ mà ngày đêm bận rộn, thân thể rốt cục suy yếu

https://thuviensach.vn

không chống đỡ được ngã xuống, bất quá các ngươi yên tâm, Đổng phi vẫn sẽ là Xà hậu, mọi người cũng sẽ công nhận như vậy, thế nhưng các ngươi cũng cần biết rằng, phụ hoàng vứt bỏ nàng mà chiếu cố mẫu phi cũng là bất đắc dĩ mà thôi!"

Mọi người nghe vậy toàn bộ gật đầu nhìn về phía tiểu hài tử hiểu chuyện này, Ngải Vân cũng nhìn về phía hắn, trong nội tâm không khỏi nghi hoặc, hắn như thế nào lại nói giúp nàng đâu này?

"Ai, không có biện pháp, ta tin tưởng tất cả mọi người đều biết rõ phụ hoàng yêu nhất chính là mẫu phi ta, hắn vì mẫu phi mà vứt bỏ Xà hậu đích thực là có chút xấu!" nói rồi nhìn về phía Ngải Vân nói tiếng: "Xà hậu, thực xin lỗi a, ngươi cũng biết phụ hoàng ta yêu nhất chính là mẫu phi mà, nàng hôm nay sinh bệnh cũng là bất đắc dĩ, bỏ rơi ngươi ở đây cũng là bất đắc dĩ, nhưng là ngươi yên tâm, chúng ta đều biết ngươi là Xà hậu, nhưng là ngươi không phải nữ nhân phụ hoàng yêu nhất!" Tử Tử nói một hơi rất nhiều lần người phụ hoàng hắn yêu là mẫu phi hắn, mọi người không phải ngốc tất nhiên đều hiểu được hàm ý của hắn rồi.

"Được rồi, Đức công công, ở đây giao lại cho người, ta muốn đi nhìn mẫu phi ta!" nói rồi nhanh chóng đi xuống bên cạnh Ngải Vân nói: "Chúc mừng ngươi a, Thụy Tuyết xà hậu!" nói rồi giảo hoạt cười chạy đi.

Tử Tử lời còn chưa dứt mọi người sẽ không nghĩ tới chuyện này nhưng là hắn vừa dứt lời lời nghị luận phía dưới đã bắt đầu xôn xao lại, nguyên lai Xà hậu này chỉ là do Thái hậu thích mà thôi, người bệ hạ yêu chính là Sủng phi a, nguyên lại bệ hạ không hề quan tâm tới Xà hậu nha.

Đức công công thấy lời bàn tán càng lúc càng sâu thì không khỏi lo lắng, lão vội vã trấn an rồi cho người tranh thủ đỡ Ngải Vân ngồi lên bảo tọa: "Đại lễ sắc phong chấm dứt, yến hội chúc mừng tân Xà hậu sẽ được bắt đầu vào buổi tối!" nói rồi phất phất tay, phần đông thị vệ thấy vậy liền đi ra giải tán đám đông.

https://thuviensach.vn

Ngải Vân ngơ ngắc ngồi trên bảo tọa, nước mắt bắt đầu lăn dài, móng tay nàng ta cắm sâu vào da thịt, máu tươi chậm rãi nhỏ giọt. Nàng ta sớm đoán Miên Miên không có hảo tâm rồi, không nghĩ tới nàng ta lại ra chiêu ác độc đến vậy, Nguyễn Miên Miên, ngươi được lắm, ta cho ngươi biết, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, ta nhất định phải giết ngươi, Nguyễn Miên Miên!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Hôn Mê

“Nàng ta chính là cố ý, ai gia biết rõ nàng sẽ không cam chịu đồng ý để cho Vân nhi làm Xà hậu mà!” Thái hậu thanh âm bén nhọn cay nghiệt nói.

“Mẫu hậu, đủ rồi, Miên Miên không phải cố ý!” Dạ Mị nhìn về phía phòng trong bất mãn nói.

Thái hậu nghe hắn nói vậy không khỏi run rẩy, “Hoàng nhi, ngươi nhìn xem bộ dạng của ngươi lúc này xem, vì một nữ nhân mà thất hồn lạc phách, ngươi không biết nàng có bao nhiêu dã tâm sao? Sớm không ngã, trễ không xỉu mà lại nhắm ngay lúc Vân nhi chuẩn bị nhập tọa mà ngất xỉu, không phải là trùng hợp quá sao?”

“Trẫm đã nói nàng không phải cố ý mà!” Dạ Mị nhìn Miên Miên trên giường mặt không còn chút huyết sắc mà nội tâm rất khó chịu.

Thái hậu không biết nói gì hơn đành nhẫn nhịn gật đầu nói: “Được rồi, ngự y cũng ở đây rồi, Vân nhi vẫn còn đang chờ ngươi, ngươi không thể bỏ rơi nàng ở đó được nếu không sẽ thành trò cười cho thiên hạ mất!” Thái hậu nhắc nhở.

“Trẫm muốn nhìn qua nàng đã!” Dạ Mị vẫn chăm chú nhìn Miên Miên không quay đầu nói.

“Hoàng nhi, ngươi không thể ích kỷ như vậy được!” Thái Hậu kêu lên, nếu không phải vì Vân nhi bà ta cũng chẳng muốn tới nơi này làm gì.

Dạ Mị nghe vậy cũng không nói gì mà chỉ nhìn về phía ngự y đang bận rộn chăm sóc cho Miên Miên mà nội tâm không nỡ rời đi.

https://thuviensach.vn

--- --------

“A Tình cô cô, ta rất lo lắng nha, ta muốn vào xem mẫu thân!” Tử Tử ở bên ngoài sốt ruột nói.

“Tử Tử ngoan nào, hiện tại Thái hậu cùng bệ hạ đều ở bên trong, ngươi đi vào không tốt đâu.” Nói rồi lo lắng nhăn mày, nương nương, người nhất định phải bình an a, nhất định!

Tử Tử đi qua đi lại sốt ruột không thôi, “Ta sốt ruột, đến tột cùng thì bao giờ mới được vào trong a?” Tử Tử giận dữ nói.

Vô Tình thấy thế chỉ có thể thở dài, nàng cũng không biết phải đợi bao lâu nữa, không có cách khác, Thái hậu đột nhiên tới đuổi hết bọn họ ra ngoài, cho dù có lo lắng thì nàng cũng không thể bỏ qua qui củ được, nếu không nương nương sẽ gặp phiền toái mất, Thái hậu dù sao cũng đang rất nóng giận rồi.

Vương ngự y đang cùng các ngự y khác coi bệnh một lúc lâu liền đứng dậy thỉnh an Dạ Mị.

“Chuyện gì xảy ra vậy? Nàng bệnh có nặng lắm không?” Dạ Mị lo lắng hỏi.

“Hồi bẩm bệ hạ, nương nương hiện tại thân thể phi thường suy yếu, là do mệt nhọc cộng thêm phong hàn mà thành, trước mắt nương nương ý thức mơ hồ, sốt cao không hạ!” Vương ngự ý cúi người nói.

“Cái gì mà sốt cao không hạ? Các ngươi làm gì mà không hạ nhiệt cho nàng hả?” Dạ Mị không vui lớn tiếng nói.

Đám ngự y thấy hắn tức giận vội vàng quỳ xuống, “Bệ hạ bớt giận, vi thần chắc chắn sẽ cố gắng hết sức chữa trị cho nương nương, chỉ là nương

https://thuviensach.vn

nương khí lạnh nhập thân nên không thể ngày một ngày hai là hạ nhiệt được ạ, vi thần muốn thỉnh bệ hạ đồng ý cho tăng thêm liều lượng thuốc!”

“Trẫm không biết các ngươi dùng biện pháp gì, nhất định phải chữa khỏi cho nàng, nếu không thì các ngươi mang đầu mình đến gặp trẫm!” Dạ Mị tức giận nói, lớn đến độ bên ngoài cũng có thể nghe rõ mồn một.

“Chúng vi thần tuân lệnh!” đám ngự y nói rồi vội vàng đứng dậy bắt đầu thảo luận phương pháp chữa trị với nhau.

“Hừ, đáng đời!” Thái hậu đứng bên không tự giác hừ lạnh một tiếng vô cùng đắc ý.

“Mẫu hậu!” Dạ Mị nhìn Thái hậu bất mãn kêu lên, “Người cũng nhìn thấy rồi, Miên Miên hiện tại hôn mê bất tỉnh, sốt cao không hạ, nếu tiếp tục như vậy nhất định sẽ nguy hiểm đến tính mạng, người còn có thể nói là nàng cố ý phá hoại nữ không? Nếu là cố ý thì cũng không phải nàng trả giá quá lớn rồi sao?”

Nhìn Dạ Mị nộ khí, Thái hậu nhíu mày muốn phản bác nhưng lại không tìm được cớ gì nên đành miễn cưỡng nói, “Được rồi, mẫu hậu nói hơi quá lời, bất quá hiện tại ngươi cũng không nên lo lắng quá, ngự y không phải nói không có chuyện gì rồi sao? Ai gia xem ra chúng ta vẫn là đi đến gặp Vân nhi cho nàng một công đạo thôi.”

Dạ Mị nghe thấy ngữ điệu Thái hậu mềm mỏng thì cũng không muốn cùng bà ta tranh cãi nữa, “Được rồi mẫu hậu, sự tình hôm nay trẫm nhất định sẽ cho Vân nhi một công đạo, hôm nay mọi người cũng mệt rồi, người về nghỉ ngơi trước đi, lát nữa trẫm sẽ qua gặp Vân nhi!”

"Cái này..."

“Lát nữa trẫm sẽ đi!” thấy bà có chút phân vân, Dạ Mị lần nữa khẳng định.

https://thuviensach.vn

Thái hậu nghe vậy dù có chút bất mãn nhưng cũng không thể nào làm gì được tức giận phát tay áo rời đi, bất quá trong lòng bà đã quyết, nữ nhân như vậy tuyệt không thể bỏ qua cho nàng ta được, đợi khi nàng ta tỉnh dậy bà nhất định phải hảo hảo thu thập hành hạ chết nàng.

Thái hậu phẩy tay áo bỏ đi, Tử Tử cùng Vô Tình ở bên ngoài nhanh chóng đi vào, nhìn thấy Miên Miên hôn mê bất tỉnh Tử Tử không nhịn được nhào tới bên giường lôi kéo tay nàng kêu lớn: “Mẹ, mẹ…”

“Thái tử không cần quá lo lắng, nương nương chỉ là mệt nhọc quá độ, nghỉ ngơi vài ngày rồi uống thêm thuốc bổ chắc chắn sẽ nhanh khỏe lại thôi ạ!” Vương ngự y vội vàng trấn an.

Tử Tử nghe vậy đưa mắt nhìn về phía Vương ngự y rồi nắm lấy tay hắn nói: “Vương ngự y, nhờ ngươi, ngươi nhất định phải chữa trị cho mẹ ta a!”

“Thái tử yên tâm, lão phu sẽ cố gắng hết sức!” Vương ngự y vội vàng cam đoan nói.

“Tử Tử ngoan, tin tưởng Vương ngự y, hắn nhất định sẽ chữa trị cho nương của ngươi a!” Dạ Mị đi đến trước mặt Tử Tử ngồi xuống vuốt đầu hắn trấn an.

“Lão cha…” Tử Tử bổ nhào vào lòng Dạ Mị rồi ôm chặt lấy cổ hắn nghẹn ngào, “Lão cha, ta thật lo lắng cho mẫu thân a, ô ô, rất lo lắng…”

Dạ Mị nghe vậy khẽ giật mình, đây là lần đầu tiên Tử Tử gọi hắn như vậy, chỉ là trong lúc này không khỏi khiến hắn cảm thấy chua xót, Miên Miên nàng có nghe không? Tử Tử rốt cuộc cũng nguyện ý gọi trẫm là cha rồi! Nàng có nghe được không? Nhìn nhi tử khóc mà lòng hắn không khỏi thương tâm, Dạ Mị vỗ vỗ lưng hắn trấn an nói: “Tử Tử ngoan, có phụ hoàng ở đây nhất định mẫu thân ngươi sẽ không sao hết, tin tưởng phụ hoàng!”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Giao Ước

Suốt một đêm, Di Tâm cung không thấy bóng dáng Dạ Mị, Ngải Vân cô đơn ngồi trên giường phượng đúng một đêm dài, ngoại trừ nước mắt thì chỉ còn hận ý sâu đậm, nàng hận, hận thủ đoạn của Nguyễn Miên Miên, hận sự xuất hiện của nàng ta, nàng hận, tại sao trên đời này có nàng rồi lại còn có Nguyễn Miên Miên!

Chẳng lẽ đến ông trời cũng muốn nàng thua cuộc sao? Không, nàng không thể thua, sẽ không!

“Trời sắp sáng rồi, xem ra Xà hậu ngươi chỉ là hữu danh vô thực mà thôi!” đột ngột một giọng nói nam nhân từ trong nội cung truyền đến khiến Ngải Vân kinh sợ.

“Ai, là ai ở chỗ này?” Ngải Vân vội vàng đứng dậy đưa mắt nhìn quanh một lượt, bởi vì tâm tình không tốt cho nên nàng ta đã đuổi hết tất cả cung nữa ra ngoài, chỉ là nàng ta không thể ngờ trong nội điện lại có nam nhân.

Chỉ nghe xoát một tiếng, ngọn nến đang cháy bỗng chốc vụt tắt, Ngải Vân bị hù muốn hét lên nhưng lại bị tiếng nam nhân xa lạ át lại: “Muốn sống thì tốt nhất đừng kêu, nếu không tin ngươi có thể thử xem tiếng la của ngươi nhanh hay ta nhanh hơn!” giọng nói lạnh băng không hề có chút độ ấm nào khiến không khí trong phòng bất giác lạnh lẽo.

"Ngươi... Ngươi là ai?" Ngải Vân có chút run rẩy hỏi, tay nàng ta giữa không trung có chút bất lực không biết nên đặt ở đâu.

"Ngươi không cần sợ hãi!" cửa sổ Di Tâm cung đột nhiên mở ra, trong ánh sáng mờ nhạt một bóng dáng lạ lẫm đứng trước cửa sổ nhìn ra ngoài

https://thuviensach.vn

cười lạnh: “Hôm nay vốn là thời gian huy hoàng nhất của ngươi, thật không ngờ lại trở thành một ngày thất bại thê thảm nhất, thật đáng buồn a!”

Ánh sáng tuy mờ nhạt nhưng cũng đủ cho Ngải Vân xác định được kẻ mới tới là người chứ không phải ma quỉ phương nào, Ngải Vân thờ dài một hơi rồi đề phòng nhìn qua nam nhân xa lạ trước mắt dò hỏi: “Ngươi là ai? Ngươi khôngbiết nơi đây là tẩm cung của Xà hậu sao? Ngươi không muốn sống nữa hay sao mà cả gan dám đột nhập vào?”

Nam nhân trước cửa sổ khẽ cười lạnh khinh thường nói: “Không nắm chắc mà ta có thể tới được sao? Ngươi tin không, cho dù bây giờ ta có giết ngươi thì cũng không có ai biết được?”

"Ngươi... Ngươi là ai, ngươi muốn làm gì?" Ngải Vân có chút hoảng hốt hỏi.

“Ta không có ác ý, lần này ta tới chỉ là muốn nói cho ngươi biết, ngươi làm Xà hậu thật thất bại, thậm chí còn thua cả một phi tử bình thường, là một phi tử bình thường ít nhất ngươi cũng sẽ không cần phải mất mặt trước toàn bộ thần dân như vậy, không phải sao?” nam nhân xa lạ bất giác cười cười, tiếng cười này mười phần mang hàm ý tráo phúng mỉa mai sự thất bại của Ngải Vân.

“Ai nói bổn cung mất thể diện? Bổn cung chính là Xà hậu, là Thụy Tuyết Xà hậu!” nghe được sự mỉa mai trong giọng nói của nam nhân kia, Ngải Vân có chút kích động lớn tiếng nói, thực sự nàng ta cũng biết hôm nay mình đã trở thành trò cười cho thiên hạ nhưng là nàng ta không muốn thừa nhận, càng không muốn nghĩ đến bởi vì chỉ cần nghĩ tới thôi lòng của nàng sẽ đau đớn.

“Xà hậu? Ngươi cứ như vậy mà lừa gạt chính bản thân mình sao? Hắn trước toàn bộ người trong thiên hạ vứt bỏ ngươi không để ý, ngươi chỉ là một Xà hậu bị Xà vương vứt bỏ, là trò cười cho thiên hạ mà thôi!” nam

https://thuviensach.vn

nhân kia như trước nhìn ra cửa sổ rồi nói tiếp: “Ngươi xem, trời sắp sáng rồi, ngươi đợi một đêm đến đèn cầy hỉ cũng đã cháy hết, ngươi còn chờ đợi gì nữa?”

Ngải Vân nghe vậy suy sụp nói: “Cái này không phải chuyện của ngươi, ngươi tìm ta có chuyện gì, nói thẳng mục đích của ngươi đi!” Nàng ta mới không tin nam nhân này nửa đêm xong vào tẩm cung Xà hậu chỉ để mỉa mai sự thất bại của nàng đấy.

"Ngươi rất thông minh!" nghe Ngải Vân hỏi, nam nhân xa lạ phút chốc trở nên vui vẻ nói: “Vậy ta nói thẳng, một người nam nhân là cho ngươi mất hết thể diện với toàn dân cùng với một nữ nhân khiến cho ngươi mất khi nữ nhi của mình, ngươi nói, khoản nợ này ngươi định thế nào mà hoàn báo cho bọn họ đây?” nam nhân kia nói rồi xoay người lại, nhưng là do ánh sáng quá mờ nhạt nên vẫn không thể nhìn rõ tướng mạo của hắn.

"Ngươi... Ngươi nói bậy bạ gì đó?" Ngải Vân luống cuống cả lên khi nghe hắn nói đến nữ nhi đã mất của mình.

“Ta nói gì không phải ngươi là người rõ ràng nhất sao? Tiểu công chúa ‘ngoài ý muốn’ tử vong, người khác không rõ chẳng lẽ ngươi cũng không rõ luôn sao?” nói rồi cười lạnh nói tiếp, “Ngươi vì củng cố địa vị bản thân mà tự tay giết chết nữ nhi mình, kết quả hôm nay ngươi không hài lòng sao? Xà hậu?”

Ngải Vân chân tay mềm nhũn vô lực ngã ngồi trên ghế, nàng ta đưa mắt nhìn nam nhân xa lại trước mắt, một cảm giác sợ hãi lập tức dâng lên toàn thân.

“Ngươi không cần khẩn trương, ta chỉ muốn hỏi ngươi, kết quả như vậy ngươi có hài lòng không? Dùng cốt nhucjc ảu mình để đổi lại địa vị không ai coi trọng thật sự đáng sao?” khẩu khí hắn mang theo trào phúng nhìn Ngải Vân hỏi.

https://thuviensach.vn

"Đáng!” Ngải Vân sau một lúc bàng hoàng kiên định nói, nàng ta lạnh lùng nhìn nam nhân xa lạ nói: “Chỉ có làm Xà hậu thì ta mới có cơ hội giết nàng ta, giết tất cả bọn chúng rồi ta tin Tư nhi sẽ tha thứ cho ta, nàng nhất định sẽ tha thứ cho ta!” những lời này của Ngải Vân gần như là hét lên, lòng của nàng lúc này rất đau.

“Ha ha ha…” nghe được những lời Ngải Vân nói, nam nhân xa lạ lớn tiếng cười khinh thường.

"Ngươi cười cái gì?" Ngải Vân hiển nhiên vô cùng bất mãn với tiếng cười của hắn liền gắt lên.

Nam nhân kia nhìn nàng gằn từng chữ một nói: “Ngươi còn có thể ngốc hơn được nữa sao? Nữ nhân như ngươi mà cũng muốn có được tình yêu của hắn, còn vọng tưởng muốn báo thù cho nữ nhi? Ta xem ngươi căn bản chính là một kẻ ngu xuẩn không hơn!”

"Ngươi... Ngươi dựa vào cái gì nói như vậy ta?" Ngải Vân tức giận nói.

"Dựa vào cái gì? Chỉ bằng ngươi đang tự lừa mình dối người, hắn trước mặt tất cả mọi người vứt bỏ ngươi, ngươi còn vọng tưởng hắn sẽ yêu ngươi sao? Trải qua chuyện ngày hôm nay thiên hạ này có ai không biết hắn yêu nhất chính là Sủng phi kia? Ngươi tuy là Xà hậu nhưng lại không được hắn yêu, cũng không thể tổn thương được tới nữ nhân kia vì nàng được hắn bảo hộ. Nữ nhân hắn yêu thương chính là Sủng phi chứ không phải Xà hậu hữu danh vô thực như ngươi a!”

Ngải Vân nghe hắn nói mà không khỏi nở nụ cười lạnh, mũ phượng trên đầu bởi vì nàng cười mà cũng rung theo: “Ngươi cho là hắn có thể bảo vệ nàng ta cả đời sao? Ngươi cho rằng có hắn bảo vệ thì ta không thể làm gì được nàng ta sao? Ta cho ngươi biết, ta dù có chết cũng nhất quyết phải lôi theo nàng ta!” Ngải Vân nghiến răng nghiến lợi nhả ra từng chữ một, nếu

https://thuviensach.vn

có thể nàng thật muốn cắn chết Nguyễn Miên Miên, nữ nhân này đáng lẽ nên ở địa ngục rồi mới phải.

“Ngươi thật là ngu ngốc, vì sao phải chết cùng nàng ta? Kỳ thật ngươi cũng không cần nói láo, ai cũng biết là ngươi yêu nam nhân kia, nhưng là ta muốn nhắc nhở ngươi, yêu hắn ngươi sẽ chết vô cùng thê thảm, bởi vì trong lòng hắn căn bản là không có ngươi, còn nữa, ngươi có chỗ dựa vững chắc là Thái hậu thì đã sao chứ? Thái hậu sao cũng chỉ là một lão nhân, bà ta có thể bảo vệ ngươi cả đời sao? Ngươi suy nghĩ xem, ngươi được gì từ sự bảo hộ của bà ta? Nếu ta là ngươi, đã không chiếm được hắn thì không bằng hủy diệt đi, ngươi cảm thấy thế nào?” nam nhân lạ mặt âm lãnh nói.

"Ngươi có ý tứ gì?" Ngải Vân đứng bật dậy nhìn hắn nghi hoặc hỏi.

Thấy nàng đã có phản ứng, nam nhân kia trực tiếp nói: “Không bằng chúng ta hợp tác, sau khi mọi chuyện thành công, ta không những đảm bảo cho mạng sống của ngươi mà còn cho ngươi tất thảy những thứ ngươi muốn, để cho người làm Xà hậu, lại để cho người trong thiên hạ cung kính trước ngươi, tất nhiên, nữ nhân kia cũng giao cho ngươi tự mình xử lý, ngươi cảm thấy sao?”

Ngải Vân ngây người, nàng ta không nghĩ hắn sẽ đưa ra đề nghị này, chỉ là vì cái gì mà nàng có cảm giác không thể tin tưởng ở hắn, “Ta làm thế nào có thể tin tưởng ngươi được?”

“Ngoại trừ ta ra ngươi có thể tin tưởng được ai khác nữa sao?” nam nhân tự tin nói.

"Ngươi không sợ ta bán đứng ngươi sao?"

"Ngươi sẽ không, bởi vì sẽ không ai tin ngươi cả, còn nữa, ta đưa ra điều kiện tốt như vậy, ngươi không có lý do từ chối. Sự kiên nhẫn của ta cũng có giới hạn, ngươi có nửa canh giờ để cân nhắc, nếu ngươi không đồng ý thì ngươi cùng đám phi tử kia cứ việc ngồi chờ chết, nếu ngươi đồng ý thì

https://thuviensach.vn

ngươi có thể sống tự tại hơn nữa sẽ được vạn người kính ngưỡng, ngươi cứ suy nghĩ đi!” nam nhân cười cười nhìn Ngải Vân nói.

"Ngươi muốn ta làm như thế nào?" Ngải Vân giống như được tiềm thức mách bảo không hề do dự thốt ra, đúng vậy, nàng đã hận Nguyễn Miên Miên đến tận xương tủy rồi.

Nam nhân xa lạ nghe vậy cười thỏa mãn nói, “Ngươi chỉ cần gật đầu là được, nhớ kỹ, hai tháng sau Thụy Tuyết quốc sẽ trả lại cho ngươi vinh quang ngày hôm nay ngươi đáng được nhận, về việc ta muốn ngươi làm gì thì về sau sẽ có người đến nói cho ngươi biết!” nói rồi cuồng vọng cười lớn lắc mình biến mất giống như chưa từng xuất hiện, nhanh đến nỗi khiến Ngải Vân ngây cả người.

Nam nhân lạ mặt đã rời đi, Ngải Vân tỉnh táo ngồi ở trên giường nhìn ra bầu trời đã sắp sáng hẳn mà có chút đau đớn, được một lúc thì cay đắng cười cười, vì ngai vị này mà nàng đã phải hy sinh cả nữ nhi thế nhưng mà hiện tại nàng nhận được gì? Hết thảy sự xa hoa này cũng không ích gì, Dạ Mị căn bản không hề yêu nàng, nam nhân kia nói đúng, vì một người không hề quan tâm tới nàng mà phải trả giá như vậy có đáng không? Không, Ngải Vân này không chiếm được thì cũng đừng có ai mong chiếm được hắn, Dạ Mị, là ngươi có lỗi với ta trước, ngươi đừng trách ta độc ác!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Gặp Nhau Lần Cuối

--- ----Hai tháng sau---- ----

“Sức khỏe đã khá hơn rồi chứ?” bên bờ hồ, Dạ Phong nhìn Miên Miên cười hỏi.

Miên Miên nhìn về phía hắn nói, “Đã sớm không có việc gì rồi, cảm ơn ngươi đã cho người mang tới nhiều thuốc bổ như vậy, ta ăn đến sắp mập ra rồi!” Miên Miên nói rồi cười lớn.

Dạ Phong nhìn nàng không nhịn được cười nói: “Béo cũng tốt, béo ra trông rất đáng yêu!”

Miên Miên nghe vậy có chút ngượng ngùng, nàng biết rõ Dạ Phong đối với nàng rất tốt, âm thầm vì nàng mà làm rất nhiều chuyện, năm năm trước nàng vốn đã không kiên trì nổi nữa, là hắn giúp nàng đứng lên, cũng chính hắn năm năm qua giúp nàng quên đi đau khổ mà vui sống, thế nhưng bất kể ai dù tốt đến đâu cũng không thể thay đổi được suy nghĩ muốn báo thù của nàng.

“Còn bảy ngày nữa là sinh nhật hoàng huynh rồi, nhất định hôm đó sẽ rất náo nhiệt!” Dạ Phong ôn nhu nói rồi nhìn về phía xa.

“Đúng vậy a, chỉ còn có bảy ngày nữa thôi!” Miên Miên nhìn xa xăm nói, nàng đã quyết định hôm đó sẽ triệt để giải quyết Ngải Vân sau đó rời đi, cứ nghĩ tới chỉ còn bảy ngày nữa là phải đi, lòng của nàng có chút khó chịu.

“Làm sao vậy? Ngươi có tâm sự?” Dạ Phong nhíu mày nhìn nàng hỏi.

https://thuviensach.vn

Miên Miên thở dài một tiếng rồi trực tiếp ngồi xuống cạnh bờ hồ nhìn mặt nước, lòng của nàng có rất nhiều chuyện không thể nói ra, việc nàng xuyên qua Dạ Phong cũng biết nhưng hắn lại không biết việc nàng muốn trở về, nàng không muốn gạt hắn nhưng nàng cũng không có cách nào khác, nàng không muốn hắn và mọi người lo lắng khổ sở, dù sao cũng đã ở chung với nhau lâu như vậy rồi.

“Vì chuyện Xà hậu mà phiền não sao?” thấy nàng im lặng không nói Dạ Phong lần nữa lên tiếng hỏi.

“Nàng ta? Ha ha, từ sự kiện lần trước nàng ta cũng không có xuất hiện trước mặt ta, dù cho ta muốn tìm thì nàng ta cũng không chịu tiếp a, thật không biết nàng ta đang suy nghĩ gì?” Miên Miên cười cười nói, Ngải Vân né tránh làm trò chơi này giống như chỉ còn lại một mình nàng.

Dạ Phong nghe vậy không khỏi giận dữ nói: “Chắc chắn nàng ta sẽ không buông tha ngươi dễ dàng như vậy, ngươi vẫn là nên cẩn thận hơn một chút, có đôi khi yên tĩnh quá lại càng đáng sợ hơn!”

“Đúng vậy, ta cũng chưa từng thấy qua nàng ta như vậy, theo lý mà nói thì nàng ta không có khả năng ngồi chờ chết, chẳng lẽ đả kích lần trước quá lớn khiến nàng ta gục ngã rồi sao?” Miên Miên nói rồi nhìn Dạ Phong vẻ khó hiểu, theo nàng biết thì Ngải Vân không phải là người thích rảnh rỗi cho lắm.

“Thời gian này biểu hiện của nàng ta thực sự rất ôn hòa, mọi ngày ngoài việc đi thỉnh an mẫu hậu thì toàn bộ thời gian đều ở trong Di Tâm cung, mặc kệ nàng ta muốn làm gì, ngươi đều nên cẩn thận hơn một chút thì hơn!” Dạ Phong thản nhiên nói.

“n, ta biết rồi, ngươi yên tâm đi, mặc kệ nàng ta làm cái gì ta đều sẽ cẩn thận!” nói rồi lại thở dài nhìn xa xăm.

“Làm sao vậy? Sao lại thở dài rồi?”

https://thuviensach.vn

“Thái hậu ngày mai sẽ mang theo Tử Tử lên chùa cầu phúc cho bệ hạ, nàng một mực muốn đúng sinh nhật bệ hạ mới quay về, ngươi cũng biết ta cùng Tử Tử chưa bao giờ xa nhau lâu như vậy hết, ta thật sự rất lo lắng!” Miên Miên nhíu mày nói.

“Ngươi yên tâm đi, Tử Tử là tôn nhi của mẫu hậu, người sẽ chăm sóc tốt cho Tử Tử thôi!” Dạ Phong an ủi nói.

“Ta biết, thế nhưng ta chưa từng xa Tử Tử lâu như vậy cả!” nói rồi lại thở dài, kỳ thật như vậy cũng tốt, qua bảy ngày nữa chính là sinh nhật Dạ Mị rồi, sắp phải ra đi rồi nàng cũng nên hảo hảo ở cạnh Dạ Mị thì hơn.

--- ---------

Tạm biệt Dạ Phong xong Miên Miên lập tức trở về Tử Vân các, Tử Tử vừa nhìn thấy nàng liền nhào tới cười nói: “Mẹ, người đã đi đâu vậy hả?”

“Đi gặp Tuyết thúc thúc của ngươi không được sao?” Miên Miên ngồi xuống nhìn nhi tử mà không khỏi nở nụ cười.

“Mẹ, người muốn gì đều được hết, đúng rồi, hoàng tổ mẫu nói sớm mai phải lên đường rồi, người nói ta có nên đi hay không a, suy nghĩ thật mệt nha!” Tử Tử gãi gãi đầu bộ dáng khó xử nhìn nàng nói.

“Vậy ngươi nói cho mẹ, ngươi có muốn đi không?” Miên Miên vuốt đầu hắn sủng nịch hỏi.

“Muốn a!” Tử Tử nhanh chóng đáp khiến cho Miên Miên lẫn Vô Tình có chút sửng sốt.

“Tử Tử, ngươi có biết hay không nếu ngươi đi là sẽ bảy ngày không gặp lại nương nương a, ngươi không muốn nương nương nữa sao?” Vô Tình vội ngồi xuống trước mặt hắn hỏi, đứa nhỏ này có chuyện gì mà lại muốn ly khai nương nương đâu này?

https://thuviensach.vn

Tử Tử nghe vậy làm bộ dí dỏm cười cười, “A Tình cô cô, ngươi nói sai rồi, ta như thế nào lại không muốn mẹ a, nhưng là vì việc lập Hậu lần trước mà hoàng tổ mẫu vẫn còn rất giận mẹ, ta muốn trong bảy ngày này có thể thay đổi một chút suy nghĩ của hoàng tổ mẫu đối với mẹ ta, ta không muốn chỉ có phụ thân yêu thương mẹ ta mà ta muốn tất cả đều như vậy!” nói rồi nhướn mày cười gian nhìn hai nàng.

“Oa, Tử Tử, như vậy mà ngươi cũng nghĩ ra nha!” Vô Tình nghe Tử Tử nói mà không khỏi sửng sốt, quả thật là hài tử thông minh hiểu chuyện nha.

"Tử Tử…" Miên Miên nhìn nhi tử mà không biết nên nói gì nữa, nàng ôm chặt hắn trong lòng, đứa bé này thực sự rất thông minh cũng rất hiểu lòng người, nếu nàng đi rồi thì hắn phải làm sao đây?

“Được rồi mẹ, người đừng buồn, bảy ngày sẽ qua rất nhanh a, tuy ta là người được vạn người yêu thích nhưng người cũng không cần lo lắng, ta lúc nào cũng nhớ tới người a!” Tử Tử vỗ vỗ lưng nàng an ủi.

"Tiểu quỷ!" Miên Miên nhịn không được phì cười buông hắn ra dí dí ngón tay trỏ vào mũi hắn nói.

Tử Tử bày ra bộ dáng lão đại cười cười nhìn nàng.

Miên Miên thấy vậy nắm lấy tay hắn rồi quay người phân phó: “A Tình đi chuẩn bị chút thức ăn, đêm nay chúng ta bày tiệc!” Miên Miên bên ngoài vui vẻ vậy nhưng trong lòng không khỏi đau xót, qua đêm nay rồi biết nàng có còn nhìn thấy Tử Tử nữa không?

“Được!” Vô Tình đáp gọn rồi nhanh chóng đi ra thu xếp.

“Mẹ đừng như vậy nha, ta đâu phải đi rồi không trở lại đâu a!” Tử Tử khoát khoát tay cười nói.

https://thuviensach.vn

“Tử Tử, về sau ngươi sẽ làn quân vương, là quân vương thì nhất định phải chiếu cố thần dân của mình, nhất định phải lấy dân làm gốc hiểu chưa?” Miên Miên lôi kéo tay hắn dặn dò.

Những lời này của Miên Miên khiến Tử Tử có chút sửng sốt nhưng rất nhanh bình tĩnh lại cười nói: “Còn quá sớm để nói điều này a mẹ, chờ sau này ta làm quân vương rồi nói sau nha, nếu ta không làm tốt thì người có thể đánh ta mà!”

“Xong rồi đây!’ Vô Tình sớm đã đoán được Miên Miên sẽ muốn làm tiệc nên đã chuẩn bị sẵn mọi nguyên liệu cần thiết nên đồ ăn rất nhanh chóng đã được bày lên bàn.

“Oa, A Tình cô cô hôm nay đâu phải năm mới đâu mà người chuẩn bị nhiều đồ ăn như vậy a?” Tử Tử nhìn một bàn lớn đầy thức ăn mà không khỏi trừng lớn mắt.

Vô Tình đem tất cả bày biện lại một chút rồi nhìn hắn cười nói: “Nhìn ngươi hiểu chuyện biết vì nương nương mà lo lắng cho nên hôm nay a Tình cô cô thưởng cho ngươi a!” nói rồi đưa tay nhéo nhéo gương mặt nhỏ của hắn lần nữa mỉm cười.

“A Tình không vội thì cũng ngồi xuống đi!” Miên Miên chỉ vào chiếc ghế còn lại nói rồi đưa tay rót rượu cho mình cùng Vô Tình, rồi lại rót thêm một chút cho Tử Tử.

“Mẹ, ta cũng có thể uống sao?” Tử Tử hưng phấn cười nhe hai hàm răng nhỏ ra hỏi, thấy Miên Miên nhíu mày thì vội bày ra bộ dáng nghiêm trang nói: “Mẹ, ta là tiểu hài tử a, tiểu hài tử như thế nào lại có thể uống rượu đâu này?” mặc dù nói thế nhưng ánh mắt của hắn vẫn không rời khỏi ly rượu trước mắt, vẻ mặt vô cùng đáng thương.

“Được, ai chẳng biết ngươi sớm đã bị Lô thúc thúc dạy hư rồi, ngươi cũng không phải một hai lần uống rượu bị ta bắt được, hôm nay ta phá lệ

https://thuviensach.vn

cho ngươi uống, chỉ có lần này không có lần sau, đương nhiên cũng chỉ có thể uống một chút!” Miên Miên nhìn hắn nghiêm người ngồi đó thì có chút buồn cười nói.

“Vạn tuế!” Tử Tử hưng phấn bưng ly rượu đặt ở chóp mũi hít hà, oa, lâu lắm rồi hắn không có được nếm qua nha.

Vô Tình ngồi một bên có chút ưu sầu nhìn hai mẹ con, nương nương đã từng nói qua sẽ phải rời đi, khoảng thời gian này nàng thấy nương nương đặc biệt trầm mặc, dường như ngày đó sắp tới rồi.

“A Tình, cám ơn ngươi đã luôn ở bên cạnh ta nhiều năm như vậy, sau này hy vọng ngươi cũng sẽ đối với Tử Tử như vậy!” Miên Miên nói rồi một hơi uống cạn ly rượu.

Vô Tình thấy thế cũng vội nâng chén uống sạch, Tử Tử ngồi bên có chút khó hiểu nhìn hai người hỏi, “Mẹ, người là có ý tứ gì a?”

“Tử Tử, ngươi về sau nhất định phải nghe lời của A Vô Tình cô cô biết không?”

“Mẹ, người đang nói gì a? Người muốn đi đâu sao?” Tử Tử có chút luống cuống hỏi.

“Ha ha, làm cái gì nha, chẳng lẽ ngươi trưởng thành rồi mà không muốn cho mẹ nghỉ ngơi sao? Ta cũng không muốn đi theo người cả đời a, ta còn chờ ngươi sớm đăng cơ để được ra ngoài du lịch đó đây đây này!” Miên Miên sợ hắn nhìn ra điều gì vội vàng lấy đại một lý do nói.

Tử Tử nghe vậy tay mân mê ly rượu cười nói, “Còn tưởng là chuyện gì, đi đi, về sau người có thể thoải mái mà đi a!” nói rồi gắp thức ăn vừa ăn vừa cười nói: “A Tình cô cô tay nghề quả nhiên là số một a!”

https://thuviensach.vn

Vô Tình thấy thế chỉ nhàn nhạt cười rồi ưu sầu nhìn về phía Miên Miên, bất an trong lòng càng ngày càng lớn, chẳng lẽ nàng thật sự muốn rời đi rồi sao? Tử Tử về sau phải làm thế nào đây?

Miên Miên không chú ý tới sự bi thương của Vô Tình mà một mực nhìn về phía Tử Tử đang ăn thầm nghĩ, bảo bối, ta hy vọng ngươi về sau lúc nào cũng có thể vui cười khoát hoạt như lúc này vậy…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Bình An

Giờ Dậu vừa đến tỳ nữ của Ngải Vân đã tới thỉnh nàng qua ăn tối cùng, lời mời này quả thực làm cho Miên Miên có chút sửng sốt, rốt cuộc sau ba tháng né tránh nàng ta cũng đã chịu ra mặt rồi sao? Chẳng lẽ vì ngày mai là sinh nhật Dạ Mị cho nên muốn hỏi chuyện gì sao? Mặc kệ nàng ta suy tình điều gì Miên Miên vẫn quyết định đi tới Di Tâm cung một chuyến, nàng cũng không còn nhiều thời gian nữa rồi.

“Gần đây Xà hậu vẫn tốt chứ?” Linh Chi một mực trầm mặc khiến cho Miên Miên không thể không lên tiếng.

Linh Chi nghe nàng hỏi cũng chỉ cúi đầu cười cười nói: “Nương nương yên tâm, Xà hậu vẫn khỏe!” nói rồi tiếp tục trầm mặc không nói thêm bất cứ điều gì, vẻ rất chán ghét Miên Miên.

Miên Miên thấy được biểu tình của nàng ta cũng không tức giận mà chỉ cảm thấy may mắn cho Ngải Vân, ít nhất nàng ta cũng có được một nữ tỳ trung thành quan tâm tới nàng ta như vậy.

Dưới sự dẫn đường của Linh Chi, hai người nhanh chóng tới được Di Tâm cung của Ngải Vân.

“Sủng phi nương nương, thỉnh!” Linh Chi cúi người đưa tay làm động tác mời vào.

Miên Miên mỉm cười đi vào phòng trong, vừa bước vào cửa thì nụ cười càng thêm chói lọi, nàng rốt cuộc đã biết vì sao Ngải Vân lại trăm mưu ngàn kế muốn làm Xà hậu rồi, nơi này thật sự rất xa hoa, ngoại trừ tẩm

https://thuviensach.vn

cung của Dạ Mị thì đúng là không nơi nào có thể vượt qua được, bất quá, một mình nàng ta ở đây không cảm thấy cô đơn sao?

Linh Chi dẫn nàng đi hết vòng này tới vòng khác, Miên Miên bất đắc dĩ lắc đầu, lớn như vậy, lạnh lẽo như vậy thì có khác gì lãnh cung đâu?

"Nô tỳ tham kiến sủng phi nương nương!" Miên Miên vừa bước vào cửa đã nghe thấy hơn ba mươi cung nữ đang cúi người thỉnh an nàng.

“Đứng lên đi!” Miên Miên lạnh nhạt nói.

"Sủng phi nương nương thỉnh đi bên này, nương nương đã bày tiệc ở hậu hoa viên chờ người!” Linh Chi nói rồi dẫn theo nàng đi tới hậu hoa viên, Miên Miên cũng không nói gì mà im lặng đi theo.

Trong hoa viên, một nữ nhân ăn mặc vạn phần hoa lệ, khóe môi khẽ giươn lại thành một nụ cười đẹp hướng về phía Miên Miên. Miên Miên nhìn chung quanh một chút, hoa viên này lớn hơn tẩm cung của nàng rất nhiều, hoa cỏ cũng nhiều hơn, chỉ hiềm cái bây giờ đã là mùa đông nên cỏ cây cũng đã sớm khô héo rồi.

“Tới ngồi đi!” Ngải Vân đưa tay vẫy vẫy nàng, bộ dáng thập phần thân thiết, người không biết còn tưởng hai nàng là bạn tâm giao lâu năm kìa.

Miên Miên mỉm cười đi tới trước mặt nàng ta, trên bàn lớn đã bày đầy sơn hào hải vị, chung quanh trang trí đầy hoa tươi, đây cũng chính là loài hoa nàng thích nhất.

“Thích không? Nếu ta nhớ không lầm thì đây chính là hoa mai vàng mà ngươi thích nhất?” Ngải Vân nói rồi cười đầy hàm ý nhìn nàng.

Miên Miên hít sâu một hơi rồi cười nói: “Đúng là ta rất thích mai vàng, mùi hương thật dễ chịu!” nói rồi nhìn Ngải Vân, “Hôm nay Xà hậu mời ta đến đây thật kiến người ngoài chú ý nha!”

https://thuviensach.vn

Ngải Vân cũng không nói gì chỉ nhìn về Linh Chi, Linh Chi hiểu ý lập tức cúi người lui ra ngoài.

“không có tỳ nữ đi theo mà ngươi cũng dám đến đây?” Ngải Vân cầm lấy bình rượu rót cho Miên Miên một ly, rồi lại rót cho mình một ly hỏi.

“Không có biện pháp, ngươi chọn lúc nàng đã theo Thái hậu đi cầu phúc cho bệ hạ mời ta đến, ta đâu thể không đến được?”

“Ngươi vì sao lại không lưu lại nàng? Chẳng lẽ chính ngươi cũng biết mạng mình không giữ nổi nên không muốn liên lụy nàng?” nói rồi nhàn nhã nâng ly rượu lên ý bảo Miên Miên cùng uống.

“Ta cảm thấy những lời này nên để ta nói thì thích hợp hơn!” Miên Miên nói rồi cũng nâng ly nhấp một ngụm nhỏ, “n, không tệ, là rượu ngon!”

Ngải Vân có chút sững sờ nói: “Ngươi cứ uống như vậy không sợ ta độc chết ngươi sao?”

“Ta chết cũng không phải một lần, có gì đáng sợ hơn nữa sao?” Miên Miên thản nhiên nói.

Ngải Vân vỗ vỗ tay cười lạnh, “Không tệ, rất tự tin, chỉ đáng tiếc là tự tin này của ngươi không thể giữ quá lâu rồi!” dứt lời thì đưa tay lên ý mời Miên Miên dùng thức ăn.

“Ngươi tìm ta có chuyện gì? Có phải là nghĩ ra biện pháp giết chết ta rồi không?” Miên Miên không hề cấm kỵ trực tiếp hỏi.

“Nghe nói bệ hạ đã vài ngày không đến Tử Vân các của ngươi rồi? Cũng khó trách, bệ hạ gần đây quốc sự phiền não, địch quốc cũng sắp tấn công qua rồi hả? Aizzz, không có biện pháp, ngươi ngốc như vậy sao có thể trợ giúp được bệ hạ đây?” Ngải Vân tặc lưỡi lắc đầu vẻ đáng tiếc nói.

https://thuviensach.vn

“Đúng, ta cũng biết mình không thông mình hơn ngươi, thế nhưng ta cũng không giống như ngươi a, ngươi hư hỏng như vậy chỉ sợ chủ ý cũng không được hay ho cho lắm a. Không phải ngươi lại định khuyên bệ hạ giết chết hay uy hiếp công chúa địch quốc chứ?” Miên Miên giảo hoạt cười nói.

“Ngươi…” những lời nói châm chọc của Miên Miên khiến Ngải Vân nộ khí nắm chặt bàn tay, sắc mặt trở nên rất khó coi, nhưng thấy Miên Miên khinh thường nhìn mình thì rất nhanh chóng lấy lại bình tĩnh tự nhủ, Ngải Vân, ngươi không thể nóng ruột, ngày mai thôi là ngươi có thể chính tay giết chết nàng ta rồi!

“Được rồi, không nói chuyện này nữa, loại chuyện này không phải chuyện nữ nhân chúng ta có thể xen vào, đúng không?” Ngải Vân nhanh chóng thay đổi đề tài, bộ dáng vẫn cực kỳ khó coi nói.

Miên Miên thấy nàng ta như vậy cùng không nói gì mà chỉ nhàn nhạt cười, vẻ khinh thường càng lúc càng rõ hơn.

“Ngày mai là sinh nhật bệ hạ rồi, ngươi có năng lực như vậy đã nghĩ ra cách mê hoặc người chưa?” Ngải Vân khóe miệng giương lên nụ cười gian cầm đũa gắp lấy thức ăn nhìn Miên Miên thăm dò.

Miên Miên thấy khẩu khí nàng ta mang theo châm trọc thì chỉ cười lạnh nói: “Ngươi thì sao? Chắc hẳn đã có sẵn kế hoạch rồi hả, ta biết ngươi cũng không phải ngày một ngày hai, ta tin chắc nhục nhã ba tháng trước ngươi cả đời cũng không thể quên được, đúng không? Sao, kế hoạch báo thù rửa hận ngày mai của ngươi thế nào rồi?”

Ngải Vân nghe nàng nói mà không khỏi cười lớn, “Miên Miên a Miên Miên, vẫn là ngươi hiểu ta nhất, nhưng là ngươi muốn biết điều gì? Thật ngại là ta không có cách nào cho ngươi biết rồi, nhưng là ta có thể cho ngươi biết một điều, ta nhất định sẽ khiến cho ngươi đến địa ngục rồi cũng không thể quên được!” nói rồi gắp cho Miên Miên một chút thức ăn vào

https://thuviensach.vn

trong chén, người ngoài không biết nhất định sẽ tưởng Xà hậu chiếu cố tỷ muội trong cùng thật tốt a!

"Ngươi cho rằng ta sẽ sợ sao?" Miên Miên khinh thường hỏi lại.

Ngải Vân nhún nhún vai vẻ không sao cả nói, “Ngươi có sợ hay không đối với ta không phải chuyện quan trọng, quan trọng là…ngươi phải chết!” Ngải Vân lạnh lùng gằn từng chữ một, “Đúng rồi, nếu ta tính đúng thì ngày mai nhi tử của ngươi cũng trở về rồi?” nói rồi gian xảo cười khiến cho Miên Miên có chút lo sợ.

“Ngươi muốn ám chỉ điều gì?” đột nhiên nghe nàng ta nhắc tới Tử Tử, Miên Miên bất giác cảm thấy có chút quái dị.

“Chắc là ngươi rất nhớ hắn a, cũng khó trách, hắn giống như cũng chưa từng rời ngươi lâu như vậy a!” nói rồi cười lớn.

Miên Miên nghe nàng ta nói vậy không tự giác nhíu mày, nàng cảm thấy những lời này của nàng ta còn có ý gì khác nữa.

“Ta nghĩ, lúc ta mất đi con gái thì cảm xúc lúc đó thế nào nhỉ? Nghe cung nữ nói lại thì ta rất thương tâm, rất khổ sở cùng đau xót, tiếc là ta đã quên mất rồi, không bằng ngày mai ngươi diễn lại một chút cho ta coi được không nhỉ?” Ngải Vân âm lãnh cười nói.

Miên Miên đứng phắt dậy, ném ly rượu trong tay nhìn nàng ta giận dữ nói: “Ngải Vân, ta cảnh cáo ngươi, ngươi nếu dám đụng tới Tử Tử, ta nhất định khiến ngươi chết không có chỗ chôn thây!” nói rồi phẫn nộ rời đi, Tử Tử là cả cuộc đời nàng, nàng tuyệt đối không cho phép hắn bị bất cứ thương tổn nào, tuyệt đối không cho phép!

Nhìn Miên Miên tức giận rời đi, Ngải Vân không kìm được cười lạnh, đúng lúc này thì Linh Chi vội vàng đi tới!

https://thuviensach.vn

“Mọi chuyện thuận lợi chứ?” Ngải Vân không quay người lại hỏi.

“Nương nương yên tâm, bọn hắn vĩnh viễn cũng không có ngày trở lại được!” Linh Chi cười lạnh nói.

“Rất tốt, ngày mai Thụy Tuyết quốc sẽ triệt để thay đổi, ta chờ ngày nay đủ lâu rồi, giờ Tý ngày mai nhất định phải dời hon non bộ đi nhớ chưa? Ngày mai, Tử Tinh cung nhất định sẽ rất náo nhiệt đấy!” Ngải Vân lớn tiếng cười, nàng ta đã đợi ngày này lâu lắm rồi!

--- ---------

Đúng nửa đêm thì trên bầu trời đột nhiên xuất hiện những tia lôi điện khổng lồ, tiếng nổ không ngừng vang lên khiến Miên Miên giật mình tỉnh dậy.

"Ah..." Miên Miên bật dậy lớn tiếng hét lên, mồ hôi từ trên trán không ngừng nhỏ xuống.

"Nương nương... người làm sao vậy?" nghe được thanh âm hoảng sợ của nàng, cung nữ mới đến vội vàng chạy vào đốt đèn rồi đi đến cạnh giường lo lắng hỏi. Cung nữ này chính là do Vô Tình trước khi rời đi đã tuyển chọn cho nàng, rất trung thực và đáng tin cậy.

“Có sấm sét sao?” Miên Miên có chút bối rối hỏi.

“Vâng ạ, bên ngoài trời đang mưa rất to ạ!” nói rồi vội rót một chén trà đưa cho nàng.

Miên Miên vội uống một hớp trà, tâm tình cũng dần bình tĩnh trở lại chậm rãi rời giường đi đến cửa ngoài.

“Nương nương, ngoài trời rất lạnh, người cẩn thận kẻo bị cảm lạnh a!” cung nữ nọ vội cầm lấy một cái áo choàng khoác lên người Miên Miên.

https://thuviensach.vn

Trời đã chuyển sang đông rồi, bên ngoài trời rất lạnh, hôm nay lại có mưa to khiến không khí càng thêm lạnh.

Miên Miên vịn khung cửa nhìn những tia sét lập lòe trong trời mưa mà nội tâm không khỏi lo lắng, vì sao trong lòng nàng lại bất an như vậy? Đau quá, đau…

“Nương nương, người làm sao vậy?” cung nữ nhìn thấy sắc mặt Miên Miên ngày càng trắng bệch thì không khỏi lo lắng.

“Mùa đông rồi sao lại có bão lớn như vậy?” Miên Miên khó hiểu nhìn ra ngoài trời, gió lạnh thổi vào nhưng là nàng một chút cũng không để ý tới.

Tiểu cung nữ đứng cạnh nàng không khỏi run rẩy, “Nương nương, nên vào thôi, Thụy Tuyết quốc thời tiết chính là luôn bất thường như vậy a!” nói quay vào bên trong nói: “Nương nương, nô tỳ sẽ cho người mang ấm lô đến, bên ngoài trở lạnh rồi, người vẫn là nên vào đi thôi!”

Miên Miên nhìn bầu trời không ngớt biến hóa mà có chút bất an, lồng ngực nàng giống như bị dao đâm vào, đau đớn không thôi, mà thân thể nàng cũng trở nên run rẩy dữ dội trượt xuống dưới nền nhà.

"Nương nương... Nương nương người làm sao vậy?" tiểu cung nữ vừa mang ấm lô tới thì thấy Miên Miên đang ngồi trên nền nhà run rẩy liền chạy tới đỡ nàng lo lắng kêu lên: “Nương nương… Nương nương…”

“Đau, đau quá…” Miên Miên ôm ngực nhíu chặt lông mày, đuôi rắn đã lâu không xuất hiện phút chốc hiện ra.

“Nương nương…” tiểu cung nữ thấy nàng hiện nguyên hình hoảng sợ không thôi, nàng ta vội vàng nói: “Nương nương, người chờ ta, ta đi tìm ngự y tới!” nói rồi vội vàng xông ra ngoài trong trời mưa to.

https://thuviensach.vn

“Đau quá…” ngực nàng đau quá, đúng lúc nàng đang quằn quại thì trong đầu nàng chợt hiện lên một vài hình ảnh lộn xộn, Miên Miên giật mình rồi vội vàng ngóc đầu dậy cố sức bò đi.

Một hồi mưa to gió lớn ập tới người nàng nhưng Miên Miên cố gắng né người bò đi, sức lực càng lúc càng yếu, không biết vì lẽ gì mà nước mắt nàng tự nhiên lại trào ra, vô thức gọi: “Tử Tử…Tử Tử…”

---

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Thiên Địa Chuyển Dời

Miên Miên trong cơ mê muội cảm thấy có chút choáng váng, thân thể không ngừng xóc nẩy khiến nàng cảm thấy ngày càng lạnh lẽo tựa hồ như đang không ngừng chìm xuống.

“Các ngươi chú ý một chút, đừng làm nương nương khó chịu có nghe hay không? Được rồi, được rồi, nhanh lên đi a!” Đức công công lớn tiếng quát rồi lại sốt ruột thúc giục.

Lông mày Miên Miên vì xóc nẩy mà càng nhíu chặt lại, nàng thật sự rất khó chịu muốn mở mắt ra nhưng lại không thể mở nổi, dù nàng có cố gắng dùng sức đến đâu cũng vô ích, mà bên tai nàng tiếng nói chuyện vẫn không ngừng vang lên.

“Đức công công chậm một chút, nương nương dường như rất khó chịu!” giọng nói này chính là của tiểu cung nữ của nàng, giọng cũng giống như tên người, trong vắt như chim sơn ca.

“Không còn kịp rồi, các người mau nhanh lên a! Sơn Ca, người cũng mau mau lên!” thanh âm Đức công công mang theo lo lắng sâu xa khiến cho Miên Miên trong cơn mơ hồ lại bắt đầu cảm thấy bất an, có chuyện gì xảy ra? Đến tột cùng là có chuyện gì, bọn họ muốn đưa nàng đi đâu đây?

“Đức công công, chậm một chút, chậm chút a!” thân hình nhỏ nhắn của Sơn Ca theo không kịp liền la lớn lên.

“Sơn Ca, ngươi nhanh lên a!” Đức công công ngoái đầu trừng mắt nhìn nàng, ánh mắt có chút bất đắc dĩ nhưng cũng không có oán trách khiến Sơn Ca lần nữa đẩy nhanh cước bộ.

https://thuviensach.vn

Miên Miên mãnh liệt nhíu mày hừ nhẹ một tiếng, bất an trong lòng càng lúc càng lớn dần.

“Đức công công, nương nương dường như có phản ứng a!” Sơn Ca tận lực chạy tới cố không cho mình bị tụt lại.

Đức công công nghe vậy lập tức dừng bước nhìn về phía Miên Miên đang nằm trên ván gỗ, không thể nào, sẽ không phải thật sự tỉnh dậy chứ? Không được, nương nương ngàn vạn lần không thể tỉnh dậy lúc này a, không thể!

“Nhanh lên, đừng có chậm chạp như vậy nữa!” nhìn thấy Miên Miên tựa hồ như có chút phản ứng, Đức công công vội vàng la lớn thúc giục đoàn người nhanh chóng rời đi.

Miên Miên mãnh liệt dồn sức nắm chặt tay mở to hai mắt, một khắc khi mở ra này, ánh mắt của nàng bị một mảnh trắng xóa chiếu rọi làm cho khó chịu không thôi, mà động tác đột ngột này của nàng khiến cho những người đang nâng ván suýt chút nữa trượt ngã.

“Coi chừng a!” Đức công công hốt hoảng kêu lên.

"Nương nương? Nương nương, người đã tỉnh?" tiểu cung nữ Sơn Ca thấy nàng mở lớn hai mắt thì có chút hoảng sợ hỏi, mà Đức công công đứng bên cạnh vẻ không thể hiểu nổi, chẳng phải Vương ngự y đã cho nương nương uống mê dược rồi sao? Như thế nào lại có thể tỉnh lại được?

"Các ngươi... Các ngươi đang làm cái gì?" Miên Miên chớp chớp mắt cố gắng thích ứng rồi ngạc nhiên nhìn bốn phía, trời ạ, chuyện gì đã xảy ra? Đêm qua không phải mưa bão rất lớn sao? Như thế nào mà chỉ trong một đêm đất trời lại chuyển thành trắng xóa mơ hồ như thế này?

“Nương nương, là tuyết đã rơi, đêm hôm qua trời đột nhiên nổi bão tuyết, người có phải rất lạnh hay không?” Sơn Ca hỏi rồi nhanh chóng giúp

https://thuviensach.vn

nàng chỉnh sửa lại trang phục, đắp thêm chăn cho nàng khỏi lạnh. Đức công công thì nhanh chóng tiến tới che dù cho nàng để tránh những bông tuyết đang rơi xuống trên đầu nàng.

Tuyết rơi? Miên Miên vuốt vuốt tóc gạt bỏ những bông tuyết trên đầu rồi rất nhanh bình tâm lại, chỉ là, trong một đêm mà tuyết có thể rơi nhiều đến vậy ư? Hơn nữa lại nhiều đến độ dường như không có dấu hiệu sẽ dừng lại, từng đợt từng đợt khiến nàng có cảm giác như người ta đang rải tiền cúng người chết vậy…

“Nhanh đi thôi!” Đức công công thấy Miên Miên có chút thất thần lập tức lên tiếng thúc giục.

“Tử Tử? Tử Tử đâu rồi? Tử Tử đâu?” Miên Miên đột ngột nắm lấy tay Đức công công dồn dập hỏi, nàng cũng không biết vì sao mình lại hỏi như vậy, nhưng là cảm giác bất an trong lòng cùng với cảnh vật trắng xóa trước mắt khiến nàng luôn nghĩ tới sự chết chóc…

“Ách…cái này…”

“Làm sao rồi? Mọi người trở về rồi đúng không?” Miên Miên thấy hắn ấp úng không lên lời có chút lo lắng hỏi.

Đức công công một mực trầm mặc, những người xung quanh thấy nàng kích động như vậy cũng trầm mặc cúi đầu, bọn họ căn bản không biết nên nói thế nào với nàng nữa.

“Tử Tử đâu, ta đang hỏi ngươi đó, Tử Tử đang ở đâu? Hắn có trở về hay chưa hả?” Miên Miên lớn tiếng hét lên, vì cái gì mà bọn họ lại có biểu tình như vậy? Vì sao bọn họ không nói lời nào với nàng?

"Nương nương..." Đức Công công nhanh chóng quì xuống, "Nương nương..."

https://thuviensach.vn

Tiểu cung nữ Sơn Ca thấy vậy cũng vội vàng quì xuống, nước mắt nhanh chóng chảy dài, bốn thái giám bởi vì đang nâng ván gỗ nên không thể nào quì xuống, nhưng là nét mặt của bọn họ cũng không khác gì hai người kia.

Miên Miên như lọt vào giữa hầm băng, lòng của nàng đau đớn không thôi, nước mắt nhanh chóng rơi xuống, sự trầm mặc của bọn họ cho thấy nhất định đã có chuyện không hay xảy ra. Miên Miên gượng cười, tận lực đè nén nỗi đau lên tiếng hỏi: “Tử Tử làm sao vậy? Các ngươi nói cho ta biết đi!” thanh âm Miên Miên có chút run rẩy, đúng vậy, nàng đang sợ hãi, thật sự sợ hãi, biểu tình của bọn hắn thật sự khiến lòng nàng trở nên rối loạn.

“Nương nương, cả Thái hậu, Thái tử cùng đoàn người tháp từng đều đã mất tích, nghe nói…nghe nói là đã rơi xuống vách núi rồi!” Đức công công nghẹn ngào nói, hốc mắt thoáng ửng đỏ, Thái tử đáng yêu như vậy, hắn vẫn còn là một tiểu hài tử a!

"Cái gì? Rơi xuống vách núi?" ngực Miên Miên quặn đau dữ đội, tại sao có thể như vậy được?

“Nương nương, người đừng lo lắng, chỉ cần một ngày còn không tìm được người thì chứng minh Thái tử vẫn còn sống, nhất định còn sống!” Đức công công vội vàng trấn an, những lời này không chỉ là nói cho nàng nghe mà còn là cho tất cả mọi người ở đây nghe, hắn tin tưởng Thái tử đáng yêu như vậy ông trời nhất định sẽ chiếu cố hắn, nhất định là như vậy.

“Đúng, Tử Tử nhất định còn sống, nhất định!” Miên Miên cố gắng trấn tĩnh lại rồi nhìn lại tình hình hiện tại của bản thân, nàng đang được bốn thái giám nâng trên ván gỗ.

“Để ta xuống!” Miên Miên vội vàng kêu lên.

Đức công công thấy vậy liến tiến đến giúp bốn người kia hạ ván gỗ xuống.

https://thuviensach.vn

“Các ngươi muốn đưa ta đi đâu? Bệ hạ đâu rồi? Có phải bệ hạ đi tìm Thái tử rồi không? Ta muốn đi tìm Tử Tử, hắn nhất định là đang chờ ta tới cứu, nhất định là như vậy!” Miên Miên cố gắng đứng dậy nhưng là người nàng căn bản không còn chút khí lực nào cả lại bắt đầu ngã xuống.

Đức công công nghe nàng nhắc tới bệ hạ lại một lần nữa quì xuống khóc lóc thương tâm, “Nương nương, nương nương…”

"Ngươi làm sao vậy?" Miên Miên lần đầu tiên nhìn thấy Đức công công thương tâm đến vậy, bất an trong lòng lại một lần nữa dâng lên.

“Thụy Tuyết quốc gặp đại nạn rồi, kẻ thù từ bên ngoài đã đánh tới, Tử Tinh cung bây giờ vô cùng hỗn loạn, bệ hạ để cho nô tài mang nương nương theo mật thất tránh đi, bệ hạ còn nói…người còn nói chỉ cần nương nương còn sống thì nhất định…nhất định phải tìm được Thái tử!” Đức công công càng nói càng khóc lớn hơn.

Miên Miên nghe vậy không khỏi kinh hoàng nhẹ lẩm bẩm nói, “Tại sao có thể như vậy được? Như thế nào mà trong vòng một đêm lại xảy ra nhiều chuyện như vậy?”

“Nương nương, đây tất cả đều là do Xà hậu câu kết với kẻ địch trong ứng ngoại hợp mà ra cả. Đêm qua nương nương hôn mê bất tỉnh bệ hạ đã ở cạnh người suốt, kẻ thù dưới sự trợ giúp của Xà hậu mà tiến vào Tử Tinh cung, đám người đó toàn là kẻ đã ký kết linh xà khế ước nên rất liều mạng. Bọn chúng giết người không gớm tay, bệ hạ một thân một mình xông ra, người nói, cho dù là chết cũng muốn bảo hộ người rời đi…hiện tại chỉ sợ bệ hạ đã không được nữa rồi!” nói rồi nước mắt không ngừng chảy xuống, hắn biết rõ bệ hạ rất yêu Sủng phi nương nương, yêu đến tận tâm can.

Miên Miên một lần nữa bị đả kích, nàng đột nhiên nhớ tới điều gì đó liền kêu lên: “Đi tìm Tuyết vương gia! Có lẽ hắn sẽ cứu được bệ hạ!”, đúng vậy, hắn lợi hại như vậy nhất định sẽ có biện pháp cứu được Dạ Mị.

https://thuviensach.vn

Miên Miên vừa dứt lời thì toàn bộ người có mặt nhất loạt cúi đầu im lặng không nói gì.

"Làm sao vậy? Chẳng lẽ Tuyết vương gia cũng đã xảy ra chuyện rồi sao? Ngươi nói đi, các ngươi nói đi chứ?" Miên Miên sốt ruột lớn tiếng tra hỏi, nội tâm nàng giờ đây hoảng loạn không thôi, sẽ không phải chỉ trong một đêm mà phát sinh nhiều chuyện như vậy chứ? Giờ phút này không có ai để ý đến thân thể đang run lên vì sợ hãi của nàng.

"Nương nương….lần này làm phản chính là Tuyết vương gia, là hắn cùng Xà hậu liên thủ muốn đẩy bệ hạ vào chỗ chết, là chính hắn muốn soán quyền đoạt vị a!" Đức công công gian nan nói ra từng chữ một.

"Cái gì?" Miên Miên ngây ngẩn cả người, hắn vừa mới nói gì chứ?

"Nương nương, thật sự như vậy đó ạ! Tuyết vương gia thật đáng sợ, toàn bộ thị vệ bên ngoài đã bị hắn khống chế, thị vệ trong cung thì hơn phân nửa đã bị đám tay sai của hắn giết chết. Bệ hạ muốn chúng ta tranh thủ thời gian đưa người rời khỏi nơi này, chúng ta mau đi nhanh thôi nương nương, nếu để bọn chúng đuổi kịp thì hậu quả thật khó lường được a!" Sơn Ca nhịn không được nói.

"Đúng vậy, nương nương, chúng ta mau đi nhanh thôi!" Đức công công vội vàng lên tiếng khuyên nàng.

"Tại sao có thể như vậy? Như thế nào có thể như vậy được?" Miên Miên không tự giác thì thào, mọi chuyện không thể như vậy được, hắn như thế nào có thể giết chết chính ca ca duy nhất của mình được? Hắn đã từng nói Dạ Mị đối với hắn rất tốt mà, hắn đã từng nói đời hắn kính yêu nhất chính là Dạ Mị mà? Như thế nào mà lại muốn dồn Dạ Mị vào chỗ chết được?

"Nương nương..."

https://thuviensach.vn

"Ta không đi, ta muốn quay lại gặp hắn, chuyện này không có khả năng như vậy được, không có khả năng!” Miên Miên lắc lắc đầu phản kháng.

“Nương nương, van cầu người, người đi theo chúng ta đi!” Đức công công vội vàng khuyên giản, nước mắt lần nữa rơi xuống, những người khác thấy vậy toàn bộ liền quì xuống.

“Đức công công, ta muốn đi tìm Dạ Mị, ta không thể bỏ rơi bệ hạ được, không thể…” Miên Miên nói rồi lần nữa cố gắng đứng dậy.

Đức công công thấy không khuyên được nàng liền móc từ trong ngực ra một vật kính cẩn đưa cho nàng, “Nương nương….cái này là vật duy nhất bệ hạ để lại cho người, người muốn chúng ta đưa nương nương bình an thoát khỏi nơi này!” Đức công công nức nở nói rồi tiếp tục thương tâm khóc.

Miên Miên run rẩy nhận lấy đồ vặt hắn đưa tới, nàng cẩn thận từng li từng tí mở lớp tơ lụa màu vàng, một khắc khi vật trong bọc hiện ra, Miên Miên không khỏi mở to hai mắt, nước mắt một lần nữa thi nhau rơi xuống.

"Linh... Linh châu?" Miên Miên kinh ngạc nhìn viên linh châu trân quí trên tay mà thân thể không khỏi run rẩy, nàng thật không biết nói gì nữa.

“Nương nương, bệ hạ cái gì cũng biết hết rồi! Vô Tình trước khi theo Thái hậu rời đi đã nói toàn bộ mọi chuyện cho bệ hạ… bệ hạ nói, chỉ cần nương nương hạnh phúc thì mặc kệ người ở nơi nào hắn đều vui vẻ…Linh châu thánh vật này sẽ bảo vệ cho người được bình an, bệ hạ còn nói, người không muốn nương nương vứt bỏ giấc mộng của mình, muốn người hảo hảo sống tốt a…” Đức công công nghẹn ngào nói.

Miên Miên thương tâm lớn tiếng khóc lóc, tên ngốc này, hắn như thế nào có thể làm như vậy chứ? Như thế nào lại ngốc đến nỗi đưa cho nàng Linh châu hộ thân của hắn chứ?

https://thuviensach.vn

"Nương nương, người đi đâu vậy?" Đức công công thấy Miên Miên bò dậy hướng vế phía nội cung chạy đi mà không khỏi la lớn.

"Nương nương..." Đức công công vội vàng chạy tới ngăn cản nàng, vẻ mặt cầu khẩn nói: “Nương nương, bệ hạ đã bỏ đi cả mạng sống của mình để bảo hộ người, người không thể quay lại được, không thể…”

Miên Miên nghe hắn nói như vậy thì bất giác nở nụ cười, chỉ là nụ cười này của nàng khiến cho những người có mặt cảm thấy sợ hãi không thôi, “Đức công công, cảm ơn ngươi đã nói mọi chuyện cho ta nghe, nếu lúc này ta rời đi thì cả đời này ta sẽ sống trong hối hận mất, ta không muốn như vậy, cho dù có chết thì ta cũng phải ở bên cạnh của bệ hạ!” nói rồi dùng sức đẩy cánh tay hắn ra chạy đi, Dạ Mị, ngươi nhất định phải chờ ta, nhất định phải chờ ta…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Hắn Nhất Định Phải Chết!

Cũng không biết Miên Miên lấy sức mạnh ở đâu ra mà có thể chạy nhanh đến vậy trong khi đã được cho uống mê dược, Đức công công cùng cả bọn chạy theo sau. Tất cả bọn họ đều sinh ra và lớn lên ở nơi này, cho dù chết cũng muốn chết ở đây.

“Nói, linh châu ở đâu?” Lôi Ảnh hung dữ nhìn Dạ Mị đang nửa quì trên đất, khóe miệng không ngừng chảy máu hỏi.

Dạ Mị lạnh lùng ngước mắt nhìn Dạ Phong rồi cười lớn, nụ cười này của hắn chứa đầy sự mỉa mai, chế nhạo chính bản thân mình. Hắn đã thua, thậm chí thua rất thê thảm, chỉ là hắn không ngờ người đánh bại hắn hôm nay lại là đệ đệ từ bé được hắn che chở, bao bọc – Dạ Phong!

“Linh châu không ở trên người ngươi, bất quá thì ngươi cũng không thắng nổi Lôi Ảnh đâu, người bị thương quá nặng rồi!” Dạ Phong lạnh nhạt nói giống như đang nói chuyện với một người hoàn toàn xa lạ rồi đưa mắt nhìn những thi thể thị vệ trên tuyết trắng, bộ dáng tươi cười như không có chuyện gì xảy ra.

“Xà hậu, không tìm thấy Sủng phi!” Linh Chi đi đến phía sau Ngải Vân nhỏ giọng nói.

Ngải Vân nghe vậy trừng mắt liếc Linh Chi ra lệnh: “Tiếp tục tìm!”, nói rồi nhìn Dạ Mị sắp không chống đỡ nổi mà nội tâm có chút đau đớn, thế nhưng chút ít đau đớn này rất nhanh chóng biến mất. Ngải Vân lạnh nhạt nở nụ cười, là chính hắn tự tìm đường chết thì không thể trách nàng được!

https://thuviensach.vn

“Ngươi đã lên kế hoạch soán vị này bao lâu rồi?” Dạ Mị lau máu trên khóe môi lạnh lùng hỏi.

“Ta sống bao lâu thì chuẩn bị bấy lâu!” Dạ Phong lạnh lùng nhìn Dạ Mị đáp.

Dạ Mị nghe vậy không khỏi nở nụ cười cay đắng hỏi: “Tại sao ngươi phải làm như vậy?”

“Bởi vì ta muốn ngươi phải chết, ta muốn nhìn ngươi thống khổ, chỉ cần ngươi thống khổ thì ta cảm thấy rất vui vẻ!” Dạ Phong như cũ không biểu cảm nói.

“Ta đã làm gì để ngươi hận ta đến độ muốn dồn ta tới chỗ chết như vậy?” Dạ Mị dù chết cũng muốn biết nguyên nhân đã khiến đệ đệ duy nhất của hắn không màng tình thân, không màng cấm kỵ dày công tạo ra linh xà khế ước để giết hắn như vậy.

“Ngươi sinh ra chính là điều đáng hận nhất! Tất cả những việc ngươi làm, người khác vì ngươi làm đều khiến ta thống hận!”

Dạ Mị mỉa mai cười lớn. Hắn còn có thể nói gì đây, Dạ Phong trước mặt hắn không còn là đệ đệ Dạ Phong hắn che chở năm nào nữa rồi, Dạ Phong khát máu lúc này hoàn toàn xa lạ. Dạ Mị quay lại nhìn Tử Tinh cung một màu đỏ tươi rồi lại nhìn về Dạ Phong nói: “Đã khiến ngươi thống hận như vậy, đến đây, giết ta đi, giết ta rồi thì ngươi chính là Xà vương!”

“Nếu ngươi chịu giao linh châu ra thì có lẽ ta có thể cho ngươi một con đường sống!” Dạ Phong cúi đầu vuốt vuốt những móng tay sắc nhọn của mình lạnh nhạt nói.

“Ta đã nói linh châu sớm đã bị ta làm mất rồi, hiện tại, chỉ có duy nhất một mạng này, nếu ngươi muốn thì cứ đến lấy!” Dạ Mị nói rồi nở nụ cười

https://thuviensach.vn

phi thường mê hoặc chậm rãi nhắm mắt, tàn sát suốt một ngày trời hắn đã sớm rất mệt mỏi rồi, thật sự mệt…

"Giết hắn đi, mau giết hắn đi!" đám xà nhân nhìn thi thể đồng bọn lớn tiếng kêu lên, bọn chúng không thể ngờ được Dạ Mị không có linh châu vẫn có thể giết đi nhiều đồng bọn của chúng như vậy, hận ý trong bọn chúng đối với Dạ Mị càng lúc càng sâu đậm.

“Chủ nhân ta niệm tình ngày trước ngươi chiếu cố hắn mà chừa cho ngươi con đường sống, ngươi tốt nhất nên thức thời mà giao linh châu ra, ngươi không phải là đối thủ của chủ nhân ta đâu!” Lôi Ảnh mỉa mai nói.

Dạ Mị lạnh lùng nói: “Ta đã nói ta không có linh châu, ngươi đừng ở đó nói nhảm nữa, đến a!”

“Vốn định tha cho ngươi một mạng nhưng có vẻ như ngươi không cần rồi, đã như vậy thì không cần khách khí nữa!” Dạ Phong lạnh lùng nói, thanh âm rét lạnh khiến cho người khác phải giật mình run rẩy.

Lôi Ảnh nghe Dạ Phong nói vậy lấp tức rút kiếm hướng tới Dạ Mị, không khí chung quanh dường như đóng băng lại. Dạ Mị lần nữa nhìn quanh, nơi đây không còn là Tử Tinh cung mà đã biến thành huyết cung rồi, bọn chúng đã làm tới mức này chứng tỏ đã chuẩn bị rất kỹ lưỡng, hôm nay hắn chỉ cần nàng được bình an, Tử Tử được bình an là đủ rồi!

Ngải Vân ở bên thấy Lôi Ảnh rút kiếm thì không khỏi nhắm chặt mắt nghiêng đầu né tránh, nàng thật sự không đành lòng nhìn Dạ Mị như vậy, lòng của nàng vẫn còn rất yêu thích hắn, chỉ là hắn quá vô tình khiến nàng không còn lựa chọn nào khác.

"Dừng tay!" một tiếng hét lớn đột ngột vang lên khiến toàn bộ những người có mặt di chuyển ánh mắt.

https://thuviensach.vn

Ngải Vân ngây người nhưng rất nhanh chóng cười lớn, Nguyễn Miên Miên, nữ nhân ngu ngốc này lại tự mình dẫn xác đến, thật sự là ông trời cũng giúp nàng a!

Miên Miên nhìn Lôi Ảnh kề kiếm sát cổ Dạ Mị mà Dạ Mị lúc này suy yếu chống huyết kiếm nửa quì trên đất, máu từ trên người nhỏ xuống nhuộm đỏ cả mảng tuyết trắng, lòng của nàng đau đớn không thôi.

"Dạ Mị..." Miên Miên lập tức chạy tới trước mặt hắn quì xuống, lo lắng hỏi: “Ngươi làm sao vậy? Ngươi bị thương rồi?” thấy khóe môi hắn còn lưu lại vết máu khô mà gương mặt cũng có một vài vết thương lòng của Miên Miên nhói đau.

Dạ Mị mở to mắt nhìn nữ nhân hắn yêu thương đang hoảng hốt trước mặt hắn có chút nghi hoặc.

“Ngươi như thế nào lại ngốc như vậy? Như thế nào mà lại muốn bỏ rơi ta?” nước mắt Miên Miên phút chốc trào ra.

“Nàng sao lại quay lại? Không phải ta đã cho người mang nàng đi rồi sao?” Dạ Mị rốt cuộc cũng xác nhận hắn không phải bị ảo giác mà là Miên Miên đã thật sự quay lại không khỏi đau lòng quát lớn.

“Bệ hạ…” Đức công công cùng với mấy tên thái giám thở không ra hơi chạy tới rùi trước mặt hắn.

Dạ Mị thấy hắn cùng cả đám quay lại thì liền hiểu rõ mọi chuyện, không thể trách bọn họ được, một khi Miên Miên đã muốn quay lại thì làm sao bọn họ có thể ngăn cản nàng chứ? Dạ Mị quay đầu nhìn Miên Miên đang khóc lóc thương tâm mà không khỏi nhíu mày, “Nàng như thế nào lại không nghe lời? Không phải đã đưa nàng đi rồi sao? Nàng chẳng lẽ không quan tâm tới sự sống chết của Tử Tử?”

https://thuviensach.vn

“Ta tin tưởng A Tình, nàng chắc chắn sẽ bảo hộ hắn bình an trở lại, ta muốn quay lại để cùng ngươi đối mặt với tất thảy mọi chuyện!” nói rồi quay lại nhìn Dạ Phong – người mà năm năm qua đã luôn âm thầm giúp đỡ nàng.

“Vương gia, có thể giao nàng cho ta chưa?” nhìn thấy Dạ Mị đến chết cũng muốn bảo vệ Miên Miên, nụ cười trên mặt Ngải Vân phút chốc ta biến, nàng ta nghiến răng nghiến lợi nhìn Dạ Phong hỏi.

"Câm miệng!" Dạ Phong lạnh lùng quát.

Ngải Vân ngây người, hắn vừa mới nói cái gì chứ? Bảo nàng câm miệng? Hắn lại vì nữ nhân kia mà quát nàng sao?

“Tuyết vương gia, ngươi là đang làm cái gì? Ngươi muốn giết ca ca ngươi sao?” Miên Miên quay người nhìn Dạ Phong, thanh âm có chút run rẩy, nước mắt không tự giác rơi xuống nền tuyết, nàng thật sự không thể tin nổi nam nhân này lại là người tàn nhẫn đến như vậy.

“Đúng vậy!” Dạ Phong nhìn thoáng qua đôi mắt ửng đỏ của Miên Miên rồi quay người né tránh nói. Kỳ thật hắn sớm đã biết Dạ Mị cho người mang nàng rời đi chỉ là hắn làm như không biết. Năm năm qua hắn thầm lặng yêu nàng, hắn biết rõ nàng căn bản sẽ không bao giờ thuộc về mình, nhưng là cho dù như vậy hắn cũng không muốn nàng bị tổn thương.

Miên Miên nghe thấy hắn khẳng định như vậy đột nhiên nở nụ cười, chỉ là nụ cười của nàng lúc này thật sự rất khó coi: “Ngươi đang gạt ta đúng không? Ngươi thiện lương như vậy, tốt bụng như vậy, ngươi đã giúp ta vượt qua tử kiếp, lại âm thầm giúp đỡ ta suốt năm năm qua, ngươi làm sao có thể là người độc ác như vậy được?”

Dạ Phong trầm mặc không nói gì.

https://thuviensach.vn

“Ngươi nói đi a, những chuyện này không phải là sự thật đúng không? Có đúng hay không?” Miên Miên lớn tiếng hỏi, nàng không tin, nàng không muốn tin.

“Những chuyện này đều là sự thật!” Dạ Phong cuối cùng cũng lên tiếng nói, “Ta cứu ngươi chẳng qua là vì muốn lợi dung ngươi mà thôi. Bổn vương biết rõ hắn đối với ngươi rất thâm tình cho nên cứu ngươi rồi lại giúp đỡ ngươi quay về chính là để hắn lơ là cảnh giác!” Dạ Phong tuy nói vậy nhưng thật ra lòng hắn lúc này cũng rất đau nhưng chuyện đã đến nước này thì hắn không thể để tình cảm làm hỏng đại sự hắn dầy công chuẩn bị bao năm nay được.

Miên Miên thấy hắn lạnh lùng như vậy không khỏi đau xót, những ký ức ngày xưa phút chốc hiện lên rồi tan vỡ như bong bóng xà phòng.

“Chuyện của Tử Tử cũng là do ngươi làm có đúng hay không?” Miên Miên cắn chặt bờ môi nhìn thẳng Dạ Phong hỏi.

“Đúng!” Dạ Phong tiếp tục lạnh lùng đáp.

Miên Miên nghe vậy thoáng chốc ngã ngồi trên tuyết, nước mắt như mưa rơi xuống, “Đúng là Tử Tử đối với ngươi mà nói thì chẳng có nhiều quan hệ, nhưng là trong đó còn có cả mẫu hậu của ngươi, là mẫu hậu thân sinh của ngươi a, ngươi như thế nào có thể làm vậy được hả?” Miên Miên gắng sức hét lớn, hắn như thế nào có thể tàn nhẫn như vậy được?

“Bà ta không xứng làm mẫu hậu của Vương gia nhà ta. Từ lúc vương gia còn nhỏ cho tới nay bà ta không phải đánh thì cũng là không tiếc lời mắng chửi vương gia, bà ta lúc nào cũng cho rằng vương gia chính là nỗi nhục lớn nhất trong cuộc đời mình, nữ nhân độc ác đó sẵn sàng vứt bỏ cả nhi tử của mình để lập con người khác làm vua, ngươi nói bà ta có đáng chết hay không?” Lôi Ảnh ở bên cạnh nhịn không được lớn tiếng nói.

https://thuviensach.vn

"Cái gì? Ngươi nói cái gì?" Dạ Mị tràn đầy nghi hoặc nhìn Lôi Ảnh rồi lại nhìn Dạ Phong.

Dạ Phong thấy vậy khẽ nở nụ cười nhạt, “Ngươi không biết đúng không? Ngày ấy mẫu hậu ngươi là nữ nhân được phụ hoàng sủng ái nhất, nàng cùng mẫu hậu ta hạ sinh ta và ngươi trong cùng một ngày. Bà ta vừa phát hiện ta bị liệt chân liền tráo đổi ngươi để cho ngươi trở thành con lớn của bà ta, mà bên chỗ mẫu hậu ngươi bà ta tìm một đứa bé gái thay thế. Ngươi tất nhiên là không biết chuyện này rồi bởi vì bà ta đã sớm biết mẫu hậu ngươi hoài thai là một tiểu nam hài nên đã sớm chuẩn bị một nữ hài rồi lấy cớ nữ hài tử sẽ không được di truyền tử nhãn màu tím của hoàng tộc để lấp liếm!” Dạ Phong nhớ lại quá khứ mà không khỏi cười lạnh một tiếng.

Ngải Vân nghe Dạ Phong nói mà kinh hãi không thôi, hắn nói như vậy không phải ám chỉ rằng nữ nhi của nàng không phải là con ruột của Dạ Mị sao? Ngải Vân vội cúi đầu không dám nhìn Dạ Mị.

“Bà ta hạ sinh liền một lúc hai hoàng tử thì tự nhiên ngai vị Xà hậu là của bà ta rồi, mà mẫu hậu của người bởi vì bị bà ta âm thầm hạ độc mà không lâu sau đó cũng đã qua đời. Hiện tại ngươi đã biết vì sao ta phải giết bà ta rồi chứ? Loại đàn bà đó không đáng được sống, bà ta chết ngươi cũng vui mà, đúng không?” Phong âm lãnh cười nó.

Những người có mặt ở đây biết được sự thật này đều không khỏi kinh hãi, riêng Dạ Mị thì kinh ngạc đến không thốt lên lời, chuyện này như thế nào lại phát triển thành như vậy? Dạ Phong trăm phương ngàn kế tìm cách soán vị chỉ để trả thù chuyện Thái hậu bỏ rơi hắn sao?

“Ta biết rõ ngươi khó lòng tin được chuyện này nhưng đây chính là sự thật!” nói rồi vung tay áo lên để lộ ra những vết sẹo dài màu nâu nhạt trên cánh tay.

https://thuviensach.vn

“Cái này…” Miên Miên có chút giật mình, những vết sẹo này không thể ngẫu nhiên mà có được.

“Giật mình sao? Những thứ này đều là kiệt tác của nữ nhân kia cả, từ lúc ta còn nhỏ bà ta đã thường xuyên trút giận lên người ta như vậy. Không phải hai thì ba bữa nhất định bà ta sẽ cho ta một trận đòn, nếu ta dám khóc lên thì nhất định bà ta sẽ càng nặng tay hơn. Cùng là hoàng tử nhưng bà ta khiến ta nghĩ rằng mình chính là con người khác chứ không phải con ruột bà ta sinh ra, thế nhưng sự thật vẫn là sự thật, ta vẫn chính là con ruột do bà ta sinh ra, cho nên ta rất hận hắn, nếu năm đó hắn không được sinh ra thì bà ta sẽ không đối xử với ta như vậy được!”

Những điều Dạ Phong nói khiến cho hận ý trong lòng Dạ Mị giảm dần, nguyên lai người khiến hắn thành như vậy lại chính là người ca ca này a, là hắn đã cướp đi mọi tình yêu mà lẽ ra là của Dạ Phong. Dạ Mị đột nhiên cười lớn, hóa ra tất thảy mọi chuyện trên đời này đều có nhân có quả a!

“Thế nhưng…những chuyện này không có liên quan đến Dạ Mị a, chính hắn từ nhỏ cũng đã bị mẫu hậu ngươi tính kế, hắn không có lỗi trong chuyện này. Hơn nữa, Dạ Mị không phải đối xử với ngươi rất tốt sao? Chẳng lẽ ngươi không cảm nhận được hắn là thật tâm đối với ngươi như vậy sao? Ngươi thử tự vấn lương tâm rồi trả lời cho ta nghe, hắn đối với ngươi như thế nào?” Miên Miên nhìn thẳng vào Dạ Phong chất vấn.

“Đừng nói với ta những điều vô nghĩa đó! Ta nói cho các ngươi biết, ta một câu cũng nghe không lọt tai, bao nhiêu năm qua ta khổ sở thế nào các ngươi căn bản không bao giờ có thể hiểu được, các ngươi chỉ biết oán trách ta nhưng các ngươi có biết từ nhỏ đến lớn đối với bà ta mà nói ta còn không có giá trị bằng một con chó!” Dạ Phong cười cay đắng lớn tiếng nói, “Sự tình đã đến nước này thì đừng ai mong thay đổi được ta, hắn nhất định phải chết, chỉ có hắn chết đi thì ta mới được giải thoát khỏi sự thống khổ này!”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Ngươi Thật Cực Đoan!

"Ngươi đây là quá cực đoan rồi!" một khắc khi Dạ Phong lộ ra sát khí thì Miên Miên nhịn không được hét lớn, nàng từ từ đứng dậy nói: "Đúng là chúng ta không ai có thể cảm nhận được những nỗi đau mà ngươi đã chịu đựng nhưng là ta biết rõ ngươi không phải là loại người độc ác như vậy, chuyện trước kia ta không muốn nhắc tới nhưng ta tin tưởng năm năm qua ngươi chính là thật tâm đối đãi ta cùng Tử Tử. Đúng là ta vừa ngốc lại vừa đần nhưng mà ta tin chắc ta không có nhìn nhầm ngươi, mặc dù ta cũng đã phải trả cái giá rất lớn khi nhiều năm trước đã từng nhận lầm một nữ nhân độc ác làm tỷ muội, theo lý mà nói thì ta không nên tin tưởng bất kỳ ai cả, thế nhưng hết lần này tới lần khác ta lại luôn tin tưởng ngươi!"

"Ngươi có thể nói tất cả mọi chuyện năm năm qua đều là giả dối, là ngươi lừa gạt ta nhưng là ta tin chắc bộ dáng tươi cười của ngươi những năm qua không phải là giả. Ta biết hôm nay ngươi làm tất cả những chuyện này chỉ để lấy lại những thứ đáng lẽ nên thuộc về ngươi, thế nhưng ngươi có biết không? Hắn…" ngón tay Miên Miên chỉ vào Dạ Mị lớn tiếng nói: "Hắn không có lỗi, những thống khổ của ngươi hắn hoàn toàn không biết nhưng không phải hắn luôn xem người là đệ đệ thân thuộc nhất sao? Vì bệnh tình của ngươi mà hắn có thể tìm khắp thiên hạ người có thể chữa bệnh cho ngươi, vì để ngươi vui vẻ mà hắn chấp nhận làm tất cả mọi chuyên…ngươi nói, ngươi không có chút cảm giác nào sao?"

"Ta nói, một câu ta cũng không muốn nghe, không ai có thể xóa mờ ký ức cùng sự thống khổ của ta bao nhiêu năm qua, hắn nhất định phải chết!" Dạ Phong nhìn Miên Miên gằn từng tiếng một.

https://thuviensach.vn

“Được, ngươi nếu muốn giết hắn thì phải giết ta trước!” Miên Miên giang hai tay bảo hộ cho Dạ Mị phía sau nói.

Ngải Vân im lặng đứng một bên có chút kinh ngạc, một Miên Miên như vậy thật sự khiến cho nàng ta cảm thấy lạ lẫm, nàng ta thật sự đã thay đổi rồi sao?

Dạ Mị nhíu mày khó chịu đưa tay lôi kéo vạt áo nàng, Miên Miên thấy vậy lập tức ngồi xuống hỏi: “Làm sao vậy?”

Dạ Mị cố gắng vươn người tới sát tai nàng nhẹ giọng nói: “Hắn đã không còn là Dạ Phong ngày trước nữa rồi, nàng có thấy đôi mắt hắn ngày càng nhạt màu không? Đó chính là dấu hiệu hắn đã trúng tà rồi, nhớ kỹ, lát nữa đem linh châu nuốt vào, có linh châu rồi nàng nhất định có thể bình an rời khỏi chốn này!” nói rồi nhẹ hôn lên má nàng thỏa mãn cười.

Miên Miên nghe vậy nước mắt lại lần nữa rơi xuống, hắn lúc nào cũng như vậy, đến bây giờ vẫn còn lo lắng cho sự an toàn của nàng, nam nhân này có phải là tên đại ngốc không?

“Ngươi còn chần chờ gì nữa? Chẳng lẽ ngươi đã quên những năm qua ngươi thống khổ thế nào rồi sao?” một giọng nói sắc nhọn đột ngột vang lên bên tai Dạ Phong khiến hắn không tự giác nhíu mày, cảm giác đau đớn cùng nỗi thống khổ những năm qua phút chốc kéo đến.

“Giết hắn đi, giết hết bọn chúng rồi thì tất cả sẽ thuộc về ngươi! Mau giết hắn đoạt lại tất cả những thứ thuộc về ngươi đi!” giọng nói bí ẩn không ngừng vang lên, đôi mắt tím của Dạ Phong càng lúc càng nhạt màu.

“Ta…ta không muốn giết ngươi! Ngươi mau đi đi, tránh xa khỏi nơi này!” Dạ Phong thật vất vả mới khống chế được Tâm ma trong người nhìn về phía Miên Miên thống khổ nói.

https://thuviensach.vn

“Không! Ta sẽ không bỏ rơi hắn, có chết thì ta cũng sẽ chết cùng hắn, ngươi muốn giết thì ra tay đi!” Miên Miên cố tình nói cứng.

“Muốn giết ta cũng không sao cả, bảo thủ hạ của ngươi mang nàng đi đi!” Dạ Mị từ phía sau Miên Miên khó nhọc đứng lên nói.

“Ngươi nói cái gì?” Miên Miên kinh hãi quay người nhìn hắn.

Dạ Mị khẽ cúi người tựa lên vai nàng rồi ôm lấy nàng nhỏ giọng dặn dò: “Hắn đã bị Tâm ma khống chế rồi, hiện tại không đi thì sẽ không còn cơ hội nữa, nàng nhớ nhất định phải tìm được Tử Tử, đừng bướng bỉnh nữa!” Dạ Mị nhìn biểu hiện khác lạ của Dạ Phong mà không khỏi nhíu mày.

Miên Miên quay người nhìn Dạ Phong, quả nhiên thấy đôi tử nhãn màu tím của hắn ngày càng mờ nhạt thậm chí còn đang hiện lên sắc đỏ, chẳng lẽ hắn thật sự bị Tâm ma khống chế rồi sao?

“Mau đi đi!” Dạ Mị dùng sức đẩy nàng ra xa, hắn biết rõ hôm nay ngoại trừ có thể cho nàng linh châu hộ thể ra thì cái gì hắn cũng không thể làm cho nàng nữa rồi.

“Đưa nàng đi đi!” Dạ Phong cắn chặt khóe miệng lớn tiếng ra lệnh.

Lôi Ảnh có chút sửng sốt nhưng cũng rất nhanh chóng đi tới nắm lấy cánh tay Miên Miên lôi đi.

“Không muốn… Dạ Phong, ngươi không thể giết hắn được, ngươi sẽ hối hận, ngươi nhất định sẽ hối hận…” Miên Miên dùng hết sức lực gào thét, nàng không thể chứng kiến huynh đệ hắn tương tàn được, không thể…

“Mau ra tay đi!” đôi mắt Dạ Phong từ lúc Miên Miên rời đi dần chuyển thành một màu đỏ sậm như lửa khiến cho người khác khó lòng không liên tưởng tới địa ngục.

https://thuviensach.vn

Đám xà nhân đằng sau nghe vậy toàn bộ lập tức rút kiếm, khóe miệng không khỏi treo lên nụ cười vui vẻ, thật tốt, bọn chúng cuối cùng đã lật đổ được tên hôn quân này rồi, về sau bọn chúng có thể thoái mái ăn thịt người rồi, rốt cuộc bọn chúng có thể thoát khỏi kiếp sống trốn chui trốn nhủi như chuột rồi…

Dạ Mị cười lạnh cầm lấy kiếm lần nữa vọt tới, giờ phút này hắn biết rõ sức lực của mình không thể chống lại đám xà nhân khát máu này…nhưng hắn cũng không thể để bọn chúng sống mà làm hại thần dân Thụy Tuyết quốc cùng nhân loại được, hắn đã là một quân vương thì dù có chết cũng phải bảo vệ đất nước này!

“Không muốn, ngươi mau buông tay ra!” Miên Miên nhìn về phía Lôi Ảnh lớn tiếng hét lên.

“Nguyễn cô nương, ta nói cho ngươi biết, vương gia chỉ là muốn lấy lại những gì vốn thuộc về ngài, ngươi chẳng phải cũng biết những năm quá ngài ấy sống như thế nào đó thôi? Là ngươi, chính ngươi năm năm qua đã khiến ngài ấy nở nụ cười thật lòng, ta biết vương gia thích ngươi cho nên không muốn thương tổn tới ngươi, cho nên ngươi tốt nhất đừng làm ngài ấy phải khó xử!” Lôi Ảnh nhìn nàng nghiêm mặt nói.

Miên Miên nghe Lôi Ảnh nói vậy có chút sửng sốt nhưng rất nhanh chóng hỏi lại: “Hắn đã thay đổi, ngươi không nhìn thấy hắn đã thay đổi rồi hay sao? Hắn không phải là Tuyết vương gia nữa rồi, ngươi không thấy đôi mắt tím của hắn đã nhạt màu sao? Nếu để hắn giết Dạ Mị rồi lên làm vua thì Thụy Tuyết quốc nhất định sẽ diệt vong mất!”

“Mặc kệ vương gia biến thành bộ dáng gì thì hắn vẫn là chủ nhân của Lôi Ảnh ta!” Lôi Ảnh kiên định nói.

“AAAAA….” Những tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, trên nền tuyết trắng có thêm rất nhiều thi thể xà nhân, y phục trên người Dạ Mị

https://thuviensach.vn

sớm đã rách nát, máu tươi không ngừng nhỏ xuống nhưng là nụ cười trên môi hắn lúc này thật sự chói lọi, thật tốt, lại giết thêm được mấy tên nữa.

“Giết…giết hắn!” đám xà nhân nhìn thấy đồng bọn của mình chết thảm thì phẫn nộ hét lên, kiếm trên tay đồng loạt hướng về Dạ Mị. Ngải Vân nghe thấy tiếng la hét nhịn không được quay đầu nhìn lại.

“Bệ hạ, coi chừng ca…” Đức công công nhìn thấy phía sau Dạ Mị có một đám xà nhân đang lao tới mà hắn thì dường như không để ý tới liền vội vàng lao cả người tới.

Đức công công dùng sức đẩy Dạ Mị ra, miệng hắn lập tức phun ra một ngụm máy tươi, một kiếm này hắn đã dùng thân mình đỡ cho Dạ Mị.

"A Đức công công!" Dạ Mị vội vàng ôm lấy thân thể đang ngã xuống của hắn lớn tiếng kêu lên.

"Bệ hạ... A Đức... A Đức không thể cùng ngài nữa rồi... Ngài nhất định phải sống, Thụy Tuyết quốc không thể diệt vong được, không thể…” Đức công công vừa dứt lời, tay của hắn cũng vô lực rơi xuống nền tuyết.

Mấy thái giám phía sau thấy vậy phẫn nộ nhào tới, bọn hắn không thể nào nhịn được đám xà nhân hung hăng khát máu này nữa, càng không thể chấp nhận được việc Đức công công bị bọn chúng giết chết, nhưng là bọn họ thì có bao nhiêu sức lực đâu, cả bốn người kết cục cũng không khá gì hơn Đức công công. Tuy bọn họ có lòng muốn báo thù nhưng là lực bất tòng tâm, ông trời thật không công bằng.

Đám xà nhân sau khi giết người thì lớn tiếng cười, tiếng cười tràn ngập sự mỉa mai châm chọc, đúng vậy, bọn chúng chính là đang cười nhạo đám thái giám không biết tự lượng sức mình này.

Dạ Mị thật sự nổi giận rồi, hắn lần nữa nhắc kiếm điên cuồng lao tới, mà ngồi một bên Dạ Phong một mực đạm mạc nhìn trận chiến, trong ánh mắt

https://thuviensach.vn

hắn đã không còn ai là ca ca Dạ Mị nữa, chỉ còn lại nam nhân đã cướp đi tất thảy những gì vốn nên thuộc về hắn mà thôi.

“Đau quá…” Miên Miên đang bị Lôi Ảnh kéo đi thì đột nhiên đổ mồi hôi hột, thân thể không ngừng run rẩy kêu lên.

“Nguyễn cô nương, ngươi làm sao vậy?” Lôi Ảnh lo lắng dừng lại hỏi, nàng ta đến tột cùng là làm sao vậy a?

“Ngực ta đau quá…” Miên Miên gắng gượng nói, bàn tay run rẩy đưa lên ôm ngực. Lôi Ảnh không khỏi sửng sốt, trong lúc hắn còn đang suy nghĩ xem Miên Miên bị làm sao thì phía trước mắt đột nhiên tối sầm lại, sau gáy bị một lực lượng cường đại đập xuống, ý thức dần trở nên mơ hồ rồi ngã xuống nền tuyết trắng.

Miên Miên giật mình nhìn lại linh châu trong tay, trời ạ, linh châu này tại sao lại có thể phát ra sức mạnh lớn như vậy a? Nàng chỉ dùng nó đập lên gáy Lôi Ảnh có một cái thôi mà, thật không ngờ lại khiến hắn ta ngất xỉu rồi. Miên Miên nghĩ rồi vội vã hướng phía ngược lại chạy đi.

“Giết!” những tiếng gào rú đòi chém đòi giết của đám xà nhân không ngừng vang lên, Dạ Mị bị đám xà nhân bao vây tứ phía, đám xà nhân giương lên nụ cười đắc ý nhìn Dạ Mị mất hết khí lực nửa quì trên mặt đất. Cuối cùng thì bọn chúng cũng chờ được ngày này rồi, hôm nay quả là ngày vui vẻ nhất của bọn chúng từ trước tới nay a.

Đúng lúc này thì một xà nhân có vẻ như cũng khá có địa vị trong đám đi ra, trên tay hắn cầm theo một thanh kiếm sắc nhọn nhìn Dạ Mị cười lạnh: “Quân vương thối, hôm nay ta sẽ tiễn ngươi xuống địa ngục!” nói rồi kiếm trong tay lập tức đâm tới.

Loại cảm giác bị kiếm đâm xuyên da thịt này nàng là lần đầu tiên nếm trải qua, máu tươi nhanh chóng chảy xuống, Miên Miên không khống chế được phun ra một ngụm máu. Nàng tuyệt đối không hối hận, tên ngốc này

https://thuviensach.vn

đã có thể vì nàng mà không màng tới mạng sống của chính mình thì nàng cũng có thể vì hắn mà chịu đựng nhát kiếm này.

Không gian chung quanh bất giác chìm trong yên lặng, Dạ Mị ngây người nhìn Miên Miên. Hắn không thể ngờ nàng đã được thủ hạ của Dạ Phong đưa đi lại có thể chạy được tới đây, từ khóe miệng nàng máu tươi vẫn không ngừng chảy xuống khiến lòng của hắn đau đớn giống như bị người ta dùng tay xé nát.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Sống Chết Không Rời!

Từng bông tuyết trên trời phiêu nhiên rơi xuống chỉ trong chốc lát đã bao phủ toàn bộ Tử Tinh cung.

“Sủng phi nương nương…” Linh Chi kinh ngạc đến quên cả thở nhìn Miên Miên, mà Ngải Vân đằng trước nàng ta cũng không khỏi trừng mắt, từ lúc Dạ Phong hạ lệnh cho Lôi Ảnh đưa nàng ta đi Ngải Vân đã biết một sự thật là cả hai người bọn họ đều yêu Miên Miên, chỉ là nàng ta cũng không ngờ Miên Miên sẽ vì Dạ Mị mà liều chết trở lại giúp hắn nhận một kiếm kia, ha ha, nữ nhân này quả nhiên là vẫn ngu ngốc như vậy mà!

“Miên Miên…Miên Miên…” Dạ Mị nhẹ lau máu tươi trên khóe miệng Miên Miên sốt ruột kêu.

“Không…không có việc gì, không có đâm trúng ngực…không chết được đâu!” Miên Miên mặt mày trắng bệch, bộ dáng thập phần khó coi nhìn Dạ Mị nói.

Dạ Phong sắc mặt ngày càng trở nên khó coi, một màn này không những không khiến hắn cảm động mà ngược lại càng làm tăng sát khí của hắn, đúng vậy, hắn thật sự tức giận, vì cái gì mà tất cả mọi người đều hy sinh vì Dạ Mị chứ? Đây vốn là những thứ nên thuộc về hắn, chỉ thuộc về hắn mà thôi!

Đúng lúc này thì Lôi Ảnh đã bị Miên Miên đánh xỉu được đám thị vệ đỡ dậy, may mà hắn nội công thâm hậu nếu không thì một chưởng vừa rồi hắn chết là chuyện không thể nghi ngờ. Nhưng là Miên Miên không thể có sức lực lớn như vậy được, chắc chắn là Dạ Mị đã đưa linh châu cho nàng ta rồi!

https://thuviensach.vn

“Nhanh lên, ta muốn đi gặp vương gia!” Lôi Ảnh hướng tới đám thị vệ nghiêm túc nói, hắn nhất định phải nói cho vương gia biết chuyện này, nếu không thì hậu quả sẽ rất khó lường.

“Giết chết hắn đi!” đám xà nhân sau một hồi kinh ngạc lại tiếp tục la lớn, hận ý càng lúc càng nhiều.

“Dạ Phong, mau truyền ngự y, mau truyền ngự y a…” Dạ Mị ôm lấy Miên Miên vẫn không ngừng chảy máu hướng về Dạ Phong lớn tiếng quát, chính hắn cũng đã bị thương rất nặng nhưng hắn không thể quản nhiều như vậy được, chỉ cần nàng bình an thì hắn có thể hy sinh tất cả.

Nhưng mà Dạ Phong lúc này sớm đã bị hành động vừa rồi của Miên Miên làm cho mất đi cả lý trí rồi, trong mắt hắn…những chuyện này thật sự là là sự xỉ nhục lớn lao. Dưới sự xúi giục của giọng nói bí ẩn, Dạ Phong cười lạnh nhìn Dạ Mị khiến cho Dạ Mị bất giác rùng mình kinh hãi, bởi vì hắn đã nghe rất rõ Dạ Phong tràn đầy hận thù nói đúng một chữ “Giết!”

Nộ khí trong mắt Dạ Mị càng lúc càng rõ rệt, sự áy náy trong lòng cũng giảm đi phân nửa. Dạ Mị nhìn Miên Miên chăm chú rồi nhẹ nhàng đặt nàng xuống nền tuyết, tiểu cung nữ Sơn ca thấy vậy vội vàng chạy lại đỡ Miên Miên lo lắng gọi.

“Ngươi muốn giết nàng thì nhất định phải bước qua xác của ta!” Dạ Mị vươn tay cầm lấy huyết kiếm sớm đã bị tuyết phủ lên rồi chậm rãi đứng dậy.

“Dạ Mị…” chứng kiến hắn một lần nữa đứng dậy khiến Ngải Vân nãy giờ im lặng xem kịch không khỏi chấn động, nàng thật sự không hiểu hắn vì sao lại yêu Miên Miên đến vậy? Là do không thể làm gì khác hay là do hắn đã sớm yêu nàng ta từ lâu rồi?

Đám thị vệ thấy vậy tuốt kiếm chuẩn bị xông lên thì lại bị Dạ Phong khoát tay ngăn cản: “Để cho bọn chúng làm!”, hắn biết rất rõ đám xà nhân

https://thuviensach.vn

này có biết bao nhiêu hận ý đối với Dạ Mị, để bọn chúng giết hắn là tốt nhất!

“Giết!” đám xà nhân lần nữa kêu gào xông tới, tiếng đao kiếm va chạm không ngừng vang lên. Miên Miên mơ hồ nhìn chung quanh, điều duy nhất nàng có thể nhận thức rõ ràng chính là những bông tuyết dường như đã biến thành một màu đỏ tươi như máu!

“Nương nương, người như thế nào rồi?” Sơn ca thấy nàng mở mắt thì lo lắng hỏi.

Ý thức Miên Miên dần thanh tỉnh, đúng lúc này thì âm thanh đao kiếm cũng dần nhỏ lại, không gian chung quanh yên tĩnh trở lại, yên tĩnh đến nỗi dễ dàng nghe được từng tiếng thở dốc.

“Bệ hạ…” tiểu cung nữ bên cạnh nàng khóc lóc thương tâm khiến Miên Miên không khỏi nhíu mày nhìn về hướng nàng ta đang nhìn, chỉ thấy Dạ Mị đang nằm trên nền tuyết đỏ tươi màu máu, mà đám xà nhân chung quanh thở dốc liên tục giống như cũng đã rất mệt mỏi.

Miên Miên duỗi tay dồn hết khí lực bản thân đẩy Sơn Ca ra, mất đi chỗ dựa khiến nàng lần nữa ngã xuống, nhưng là Miên Miên không có tâm trạng quan tâm những chuyện này, nàng nhìn theo hướng Dạ Mị đang nằm mà cố sức bò đi. Chung quanh phút chốc im ắng lạ thường, không có ai lên tiếng cũng không có ai ngăn cản nàng, tất cả đều nhìn chăm chú theo hướng nàng bò tới.

"Dạ Mị..." Miên Miên nở nụ cười gọi tên Dạ Mị rồi tiếp tục hướng phía hắn nằm bò tới, một vệt máu đỏ tươi trải dài trên nên tuyết trắng theo hướng nàng bò đi nhưng là Miên Miên lại không hề cảm thấy có chút đau đớn nào, lúc này nàng chỉ muốn được ở cùng một chỗ với hắn mà thôi…

"Dạ Mị..." Miên Miên bò tới bên cạnh Dạ Mị mỉm cười nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

“Miên Miên…thực xin lỗi…ta sợ rằng không thể bảo hộ nàng nữa rồi…” Dạ Mị nhíu mày gắng gượng nhìn Miên Miên nói, hắn mất máu quá nhiều nên ý thức đã có chút mơ hồ.

Miên Miên nở nụ cười nhìn hắn, nụ cười của nàng lúc này thật sụ rất đẹp, rất động lòng người rồi thấp giọng nói bên tai hắn: “Ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết đâu, sẽ không…” nói rồi nhích lại gần gương mặt Dạ Mị.

“Vương gia, mau cản nàng lại, linh châu…linh châu đang ở trên người nàng!” Lôi Ảnh ở phía xa nhìn thấy Miên Miên cúi người hôn Dạ Mị lập tức la lớn, những lời này của hắn khiến Dạ Phong có chút sửng sốt nhưng rất nhanh chóng hạ lệnh cho người đi tới ngăn cản Miên Miên.

Chỉ tiếc là bọn họ đã chậm một bước rồi, ngay thời điểm Lôi Ảnh la lên thì Miên Miên cũng đã chuyển linh châu qua miệng Dạ Mị, khó nhọc cất tiếng, “Ta đã nói… nhất định sẽ không để ngươi chết!” nói rồi mệt mỏi ngã xuống trên người Dạ Mị.

Dạ Mị lúc này đã được một quầng sáng màu hoàng kim bao bọc lấy, quầng sáng mạnh đến nỗi khiến tất cả những người có mặt phải nhắm mắt nghiêng đầu né tránh. Thời gian dần qua, quầng sáng trở nên mờ nhạt dần nhưng là đã không còn thấy bóng dáng Dạ Mị cùng Miên Miên đâu nữa. Dạ Phong giận tím mặt quát lớn: “Tìm cho ta, cho dù có phải lật tung cả Thụy Tuyết quốc thì cũng phải tìm ra chúng cho ta!”, Dạ Phong hạ lệnh xong lập tức quay người nhìn phương xa, linh châu quả nhiên lợi hại nhưng mà hắn không cần biết, dù cho bọn chúng có trốn ở đâu thì nhất định hắn cũng sẽ tìm ra!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Giết Gà Dọa Khỉ

Miên Miên nhìn chằm chằm vào trường mệnh khóa trên tay, một tia hy vọng chợt dấy lên khiến lòng nàng ấm áp không thôi. Nàng bắt đầu tìm kiếm xung quanh thế nhưng tìm cả nửa ngày trời cũng không hề tìm thấy vật gì khác. Miên Miên cố gắng đè nén sự thất vọng, nắm chặt trường mệnh khóa quay người bước đi.

“Dạ Mị, ngươi xem, khóa trường mệnh của Tử Tử này, hắn không chết, hắn thật sự chưa có chết a!” Miên Miên từ trong ngực lấy ra một quả trứng rắn rồi nhìn chăm chú vào nó nói, loại vui sướng này nàng rất muốn cùng hắn chia sẻ, như chợt nhớ tới điều gì, Miên Miên đưa tay khẽ vuốt ve bụng mình nói: “Bảo bối, ngươi cùng cảm nhận được đúng không? Ca ca của ngươi, hắn chưa có chết a, ta biết hắn nhất định sẽ bình an sống lâu trăm tuổi mà!”

“Dạ Mị, tuy ta không biết đến bao giờ thì ngươi mới tỉnh lại, nhưng ta muốn ngươi biết rằng, cho dù là bao lâu thì ta cũng sẽ chờ ngươi, nhất định sẽ chờ ngươi tỉnh lại!” Miên Miên nói rồi dụi dụi mặt vào quả trứng rắn, “Ngươi nhất định phải tỉnh lại, ta nhất định sẽ tìm thấy Tử Tử, ngươi cứ yên tâm nghỉ ngơi đi!” nàng nhẹ hôn lên quả trứng rắn rồi cẩn thận từng li từng tí đặt vào trong ngực mình.

Ngoài trời tuyết đã ngừng rơi nhưng không khí vẫn vô cùng giá lạnh, Miên Miên chậm rãi ăn hết phần lương khô rồi cầm lấy dây thừng hít sâu một hơi bước tới phía trước, nàng cần tìm một tảng đá lớn vững chắc để đi xuống phía dưới, nàng tin nhất định Tử Tử đang ở dưới đó chờ nàng.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này thì bụng nàng lại bất giác động đậy, Miên Miên thấp mắt nhìn xuống rồi đưa tay vuốt vuốt bụng trìu mến nói: “Bảo bối, ngươi nhất định phải ngoan nha, ta muốn đi tìm ca ca ngươi a, ngươi nhất định phải nghe lời, đừng khiến ta phân tâm a!” nói rồi Miên Miên bất giác cảm thấy lo lắng, nàng không biết tiểu bảo bối trong bụng nàng đã được bao nhiêu tháng rồi, nếu lúc này mà nàng trở dạ thì… Miên Miên lắc lắc đầu gạt bỏ lo lắng, nàng không còn cách nào khác, đành tới đâu thì hay tới đấy thôi, nàng tin tưởng bảo bối nhất định sẽ không làm khó nàng đâu!

--- -------Tử Tinh cung---- ------

"Phế vật!" Dạ Phong giận dữ quát lớn Đổng tướng quân cùng đám xà nhân khiến toàn bộ những kẻ có mặt trong đại điện lập tức quì xuống, cả đám im lặng run rẩy.

“Đã bao lâu rồi mà đến cả bóng người còn không thấy hả? Ngươi nói xem giữ lại các người còn có tác dụng gì hả?” Dạ Phong ngồi trên cao mân mê ngón tay thanh âm rét lạnh nói.

Đám xà nhân phía dưới không ngừng run rẩy lớn tiếng cầu xin, “Bệ hạ tha mạng, bệ hạ tha mạng…” Một tháng nay phàm là xà nhân phái đi mà không tìm thấy người đều đã bị Dạ Phong treo cổ hết, đám đại thần không phải đích thân làm việc cùng bị sự tàn nhẫn của Dạ Phong hù cho mất mật.

“Bệ hạ tha mạng, vi thần đã tận lực tìm kiếm, chỉ là bọn hắn giống như không còn tồn tại trên đời vậy!” Đổng tướng quân vội vàng giải thích, Dạ Phong từ khi lên ngôi đã trở nên vô cùng khát máu giết người không gớm tay, trong nhà hắn còn có người già trẻ nhỏ, hắn thật sự không thể chết được!

“Ta đã nói rồi, phàm là những kẻ tìm không thấy người đều phải chết!” Dạ Phong nói rồi đưa mắt nhìn đám xà nhân run như cầy sấy phía dưới cười lạnh, mà đôi mắt hắn lúc này đỏ rực màu máu.

https://thuviensach.vn

Đám xà nhân nghe hắn nói vậy toàn bộ vô lực ngã ngồi trên đất, một vài kẻ không cam chịu lớn tiếng chất vấn: “Lúc ngươi không phải đã nói chỉ cần chúng ta giúp ngươi đoạt được ngai vị ngươi sẽ trả tự do cho chúng ra, tại sao lại không tuân thủ lời hứa?”

Dạ Phong không chút áy này nhìn đám xà nhân đang nhao nhao phía dưới đại điện khinh thường mà cười nhạo nói: “Ngu ngốc, các ngươi đúng là những kẻ ngu ngốc… đã ký hết linh xà khế ước mà còn nghĩ tới tự do hay sao?”

Lôi Ảnh thấy ngữ điệu Dạ Phong có phần chán ghết thì lập tức khoát tay ngầm ra lệnh cho đám thị vệ đứng ngoài. Đám thị vệ hiểu ý lập tức tiến lên đem đám xà nhân lôi xuống.

"Ác ma, ngươi mới là ác ma, ngươi mới thật sự là ác ma..."

“Ta nguyền rủa ngươi sẽ không có một ngày tốt lành, ta nguyền rủa ngươi…”

Đám xà nhân bị kéo xuống lớn tiếng la hét, nguyền rủa. Đến lúc này thì bọn chúng đã biết mình chỉ là quân cờ trong tay Dạ Phong mà thôi, hắn mới chính là ác ma, còn bọn hắn chỉ là một lũ ngu ngốc bị hắn lừa, tiếc rằng mọi thứ đã quá trễ để thay đổi rồi.

Trên đại điện chỉ còn lại đám đại thần chưa được phái đi tìm người run rẩy đứng một bên, cả đám âm thầm cầu nguyện kẻ kế tiếp không phải là mình, bọn chúng còn chưa có muốn chết a!

“Xem ra mọi chuyện có vẻ cần phải thay đổi!” Dạ Phong nhấp một ngụm trà lạnh nhạt nói.

Đám đông phía dưới không dám hé răng, bọn họ là đang chờ hắn gọi tên người tiếp theo, bọn họ cuối cùng cũng nhận ra rằng bây giờ thì chẳng còn ai có quyền lựa chọn nữa rồi!

https://thuviensach.vn

"Hậu đại nhân!" thanh âm quỉ dị của Dạ Phong đột ngột vang lên.

“Vi thần…nghe lệnh!” Hậu đại nhận bị gọi tên run rẩy nói rồi trực tiếp quì xuống, đám đại thần còn lại thở phào nhẹ nhõm.

“Ngươi ra ngoài dán cáo thị, phàm những người cung cấp thông tin của hai người kia sẽ được thưởng vạn lượng hoàng kim, mặt khác nói, nếu bọn chúng còn dám không xuất hiện thì Thụy Tuyết quốc mỗi ngày sẽ có một người dân vô tội chết thay bọn chúng!” đáy mắt Dạ Phong hiện lên tia ác độc, hắn hiểu rất rõ Miên Miên cùng Dạ Mị, bọn họ nhất định sẽ không để người vô tội chết thay cho mình, hừ, thiện lương quá chính là tự giết mình, xem ra trò chơi càng ngày càng đặc sắc rồi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Đáy Vực Kinh Hoàng

--- --------Mười ngày sau---- ------

Dưới vách núi không khí đậm vẻ quỉ dị, bão tuyết đêm qua đã khiến vách núi bị băng tuyết bao phủ hoàn toàn, Miên Miên cũng quên mất chính mình đã ở đây bao lâu rồi nhưng là nhìn lượng lương khô mang theo đã giảm đi đáng kể nàng cũng đoán được sơ sơ.

Mười ngày nay nàng thật sự mệt đến không chịu nổi rồi, cho dù nàng ăn uống rất tiết kiệm thì lương khô cũng đã hết, toàn thân nàng lúc này lạnh như băng, thể lực suy yếu vô cùng thế nhưng nàng vẫn kiên định không cho phép mình ngã xuống, bởi vì nếu nàng ngã xuống thì Dạ Mị cùng tiểu bảo bối phải làm sao bây giờ?

Đã mười ngày rồi nàng căn bản còn chưa ngủ một giấc ra hồn mà chuyên tâm đi xuống, bởi vì bụng nàng thỉnh thoảng lại truyền tới cơn đau mà nàng lo lắng không thôi, nếu tiểu bảo bối muốn ra bây giờ thì nàng phải làm sao đây? Miên Miên không nghĩ được cách nào khác ngoài việc nhất định phải nhanh chóng xuống được dưới đáy vực, mặc dù phía dưới bị sương mù bao phủ khiến cho nàng không thể nhìn thấy đáy nhưng là nàng không thể trì hoãn được nữa!

Từng cơn gió lạnh thấu xương từ đáy vực thổi ngược lên khiến Miên Miên không tự giác đưa tay kéo chặt quần áo trên người, nàng bất an sờ lên quả trứng trong ngực kiểm tra một lượt rồi mới hít sâu một hơi bình tâm trở lại, bất kể như thế nào thì nàng cũng không thể bỏ cuộc được, bây giờ nàng không chỉ sống vì mình nàng nữa rồi! Nghĩ tới đây, Miên Miên lần nữa đi xuống.

https://thuviensach.vn

Thân thể nàng theo dây thừng không ngừng đi xuống, nhất định nàng phải an toàn đi xuống dưới, nếu hôm nay mà còn không tới được đáy vực thì có lẽ nàng không gắng gượng được nữa rồi,…đúng lúc Miên Miên đang mải nghĩ thì đột nhiên trong không trung vang lên những tiếng "xoẹt xoẹt", Miên Miên nhìn lên kinh hãi không thôi, dây thừng sắp đứt rồi…

Miên Miên vội vàng đưa mắt nhìn xung quanh tìm kiếm một hang động nghỉ chân, nhưng là càng nhìn càng khiến nàng lo lắng hơn cả, ở chỗ này thậm chí còn không có một tảng đá để nàng đặt chân lên nữa. Miên Miên cùng với vách núi đang hợp thành một góc vuông, tình huống này nàng là lần đầu tiên gặp phải trong đời, Miên Miên thật sự sợ hãi không biết nên làm gì lúc này nữa?

Tiếng dây thừng đang dần đứt ra càng lúc càng rõ rệt, thân thể Miên Miên đung đưa giữa không trung, nàng thật sư lo lắng, chẳng lẽ nàng cố định dây thừng không chắc hay sao? Nàng phải làm gì bây giờ, chẳng lẽ lại bò lên trên?

Miên Miên còn đang suy nghĩ thì dây thừng đã đứt hoàn toàn, thân thể nàng giống như hòn đá lao thẳng vào đám xương mù phí dưới, Miên Miên vô thức ôm chặt trứng rắn trong ngực, Dạ Mị, thật xin lỗi, ta không thể chờ ngươi tỉnh lại rồi.

Miên Miên cảm thấy thân thể mình va chạm mạnh vào mặt băng phía dưới, đau đớn vô cùng, "AAA…Cứu mạng a…" do áp lực quá lớn khi rời từ trên cao xuống nên Miên Miên lập tức chìm xuống giữa hồ băng.

"Cứu... Cứu mạng..." mặc dù trong năm năm né tránh nàng cũng có học qua bơi lội nhưng là lúc này nàng không có cách nào bơi nổi nữa, cơ thể nàng lạnh cóng, bàn tay nhỏ bé trắng bệch cố gắng bám vào lớp tuyết dầy trên mặt hồ mà không có cách nào đi lên được, nàng run rẩy đem trứng rắn trong ngực đặt trên mặt băng, tay còn lại vô thức sờ xuống dưới bụng mình vẻ áy náy hiện rõ trên gương mặt sớm đã tím tái vì lạnh.

https://thuviensach.vn

Miên Miên chỉ cảm thấy một trận hoa mắt chóng mặt kéo tới, xem ra lần này nàng không thể thoát khỏi cái chết rồi, chỉ là…nàng thật không cam lòng, không cam lòng cứ vậy mà chết đi được.

"Không! ta không thể chết được, ta còn có rất nhiều chuyện chưa làm xong, không…" Miên Miên mãnh liệt lắc lắc đầu muốn vứt bỏ cảm giác choáng váng đang xâm chiếm nàng lúc này rồi cố gắng bò lên, nhưng là chỉ cần nàng bò một chút là băng tuyết lại vỡ ra một chút, Miên Miên một lần nữa rơi vào trong hồ nước lạnh.

"Miên Miên, ngươi nhất định phải kiên trì, nhất định a!" Miên Miên cố gắng tập trung suy nghĩ lần nữa đem trứng rắn đẩy đi rồi lại cố sức bò lên, lớp băng một lần nữa bị vỡ toác ra dưới sức nặng của nàng, Miên Miên mệt mỏi nằm sấp không muốn động đậy nữa, giờ phút này nàng thật sự cảm thấy bất lực cùng sợ hãi, cảm giác cô đơn khiến nước mắt nàng không tự giác trào ra.

"Bắt lấy!" một tiếng nói đột ngột vang lên rồi một sợi dây thừng được quăng tới trước mặt nàng. Miên Miên vội đưa mắt nhìn lên nhưng chỉ thấy phía xa xa kia một nam nhân đội mũ rộng vành đang cầm lấy dây thừng nhìn nàng. Miên Miên vội vàng tóm lấy dây thừng rồi ôm lấy trứng rắn, dưới sự lôi kéo của nam nhân xa lạ mà nàng đã rất nhanh đi đến được bên bờ.

"Cảm ơn… cảm ơn ngươi!" Miên Miên vừa lên bờ đã nhìn thấy một đống lửa nhỏ ở phía sau lưng nam nhân nọ, mà trên thanh củi vắt ngang đốm lửa còn có một vài con cá đã được nướng chín, Miên Miên không khỏi nuốt nước bọt, xem ra nam nhân này đang nướng đồ ăn thì nghe tiếng động giữa hồ nên mới cứu nàng.

Với lời cảm tạ của Miên Miên, nam nhân đội mũ rộng vành cũng không nói lời nào mà trực tiếp ngồi xuống cạnh đống lửa tiếp tục nướng cá.

https://thuviensach.vn

“Cho…cho hỏi nơi đây là đâu?” Miên Miên toàn thân run rẩy đi tới đống lửa ngồi xuống hỏi.

“Ăn đi!” nam nhân bí ẩn đưa cho nàng một con cá đã được nướng chín nói.

"Cảm ơn…cảm ơn ngươi" Miên Miên lại lần nữa kích động nói lời cảm tạ rồi bắt đầu ăn cá, “Nơi này là chỗ nào a? Chung quanh đây có người ở không?” nàng đưa mắt nhìn nam nhân trước mặt dò hỏi.

“Những chuyện này ngươi không cần biết, tranh thủ thời gian ăn đi rồi theo đường cũ mà trở về, nếu không ngươi sẽ sớm chết lạnh ở chốn này!” nam nhân bí ẩn nói rồi đứng dậy nhanh chóng rời đi để lại một mình Miên Miên mờ mịt nhìn theo.

--- ------Di Tâm cung---- ----

"Nương nương… ngươi đây là?" Linh Chi nhìn Ngải Vân mặc đồ thường dân mà không khỏi nhíu mày nghi hoặc, nương nương là đang muốn làm gì a?

“Nàng không xuất hiện thì ta liền đi tìm nàng, cuộc đời ta mà mất đi đối thủ là nàng thì chẳng phái rất không thú vị sao? Không có gì thú vị bằng việc tự tay ta kết liễu nàng ta a!” Ngải Vân lạnh lùng nói, đem mái tóc dài vén lên rồi đi tới bên cạnh giường thu thập quần áo, vì nàng ta mà nàng đã không ngần ngại hy sinh cả nữ nhi của mình, bây giờ nàng ta lại biến mất hỏi làm sao nàng có thể cam tâm để như vậy được? Tư nhi, mẫu thân nhất định sẽ dùng máu của nàng ta để tế linh hồn con!

Linh Chi thấy vậy vội vàng đi tới bên cạnh nàng ta nói: “Nương nương, bệ hạ sẽ đồng ý để cho người ra ngoài sao? Thân phận của ngươi bây giờ có thể hay không khiến bệ hạ không hài lòng?” Linh Chi lo lắng hỏi, nàng ta biết rõ Dạ Phong không hề yêu nương nương.

https://thuviensach.vn

Ngải Vân đầu cũng không quay lại nói: “Chuyện này không phải ngươi cũng đã rõ sao? Trong lòng hắn căn bản không hề có ta, hắn làm như vậy chẳng qua là để kích động Miên Miên mà thôi, bây giờ hắn một chút manh mối của hai người bọn họ cũng không tìm thấy…” nói rồi đem hành lý vác lên vai nhìn Linh Chi tự tin nói: “Ngoại trừ ta ra thì không ai có thể tìm được nàng ta, trên thế giới này chỉ có ta là người hiểu nàng ta nhất!”

“Nương nương, chúng ta là vụng trộm rời đi sao?” Linh Chi thấy nàng thật sự muốn rời đi liền lập tức theo sau.

“Vì sao phải vụng trộm rời đi chứ? Ta chính là muốn đường đường chính chính đi ra, hơn nữa là còn có sự đồng ý của hắn mà đi nha!” Ngải Vân nói rồi cười lạnh một tiếng quay người bước đi.

--- ------Một canh giờ sau---- -----

“Nô tài tuân theo ý chỉ của bệ hạ đến bảo hộ nương nương!” sáu thị vệ võ công phi phàm quì trước Ngải Vân cung kính nói.

Ngải Vân cười lạnh, nàng đương nhiên hiểu rõ ý tứ của Dạ Phong, bảo hộ nàng chỉ sợ là thứ yếu mà mục đích chính là bảo hộ nữ nhân kia thì đúng hơn, bất quá cũng không đáng bận tâm, sáu tên thị vệ này vẫn còn giá trị lợi dụng, đợi đến lúc không cần tới nữa thì khắc có người thay nàng giết bọn chúng!

"Nương nương!" Linh Chi cải trang nam nhân bước đến nói.

Ngải Vân lườm nàng ta lạnh giọng, “Từ giờ trở đi gọi ta là công tử!” nói rồi quay người nghênh ngang bước đi. Lúc này đây, nàng ta thật sự muốn thay đổi lịch sử, dựa vào cái gì người khác xuyên qua đều là nữ chính mà nàng lại phải diễn vai phụ chứ, nhất là nữ chính lại là nữ nhân ngu ngốc Nguyễn Miên Miên kia chứ? Đúng vậy, Nguyễn Miên Miên ngươi chờ đó cho ta, ta nhất định sẽ rất nhanh tìm thấy người, ta sẽ khiến cho ngươi sống không bằng chết!

https://thuviensach.vn

--- -------

Miên Miên vô cùng cẩn thận ôm lấy ‘Dạ Mị’ mà sưởi ấm cho hắn, nàng không dám để trứng rắn ở gần đống lửa vì sợ nóng quá nhỡ đâu chín trứng thì sao? Nàng né người đem y phục mắc lên cành cây khô trước đống lửa để hong còn mình thì mò mẫn trong cái túi nhỏ lấy ra một mớ bông gòn, cái này chính là nàng lượm được a, Miên Miên quyết định đem trứng rắn bỏ vào bịch bông gòn, ít nhất gặp tình huống nguy kịch khiến trứng có bị rơi xuống nàng sẽ không cần sợ hãi trứng sẽ bể ra rồi!

“Dạ Mị, chúng ta lập tức lại phải lên đường rồi!” Miên Miên ôm lấy túi vải, chuyên chú thắt túi trước ngực rồi mặc lại quần áo vào, nàng có thể yên tâm về sự an toàn của hắn rồi.

Cũng không biết có phải do vừa mới được ăn no cùng sưởi ấm hay không mà nụ cười trên khóe môi Miên Miên trở lên có sức sống hẳn, nàng chà xát hai bàn tay trước đống lửa không nỡ rời đi sự ấm áp này nhưng là nàng còn rất nhiều chuyện cần phải làm. Miên Miên hít sâu một hơi rồi quay người đi theo phương hướng nam nhân đội mũ khi nãy rời đi.

Cước bộ của nàng lúc này rất nhanh mà trầm ổn, chỉ là nàng đi qúa nhanh nên không để ý tới sự biến hóa của khung cảnh sau lưng.

Đúng lúc này thì miem đột nhiên phát hiện phía trước là một cánh rừng rậm rất xanh tươi, chuyện gì xảy ra vậy chứ? Bên ngoài tuyết vẫn còn rơi, như thế nào ở đây lại là một cánh rừng rậm được? Chẳng lẽ khí hậu ở đây lưỡng thiên như vậy sao? Miên Miên mang theo nghi hoặc ngoái đầu nhìn lại phía sau, nàng muốn là nhìn một chút xem vì duyên cớ gì mà cây cối ở đây lại xanh tươi đến vậy nhưng là thời khắc nàng quay đầu, những thứ sau lưng lại khiến cho nàng ngây ngẩn cả người, làm sao vậy? Miên Miên vội vàng chạy ngược trở lại tim kiếm, làm sao có thể như vậy được chứ?

https://thuviensach.vn

“Nơi đây là đâu? Ta đang ở chốn nào a?” nhìn phía sau lưng không còn là tuyết trắng mà là cả một mảnh cây cối um tùm Miên Miên không khỏi kinh hãi, như thế nào vừa nãy rừng cây còn ở trước mặt nàng mà bây giờ nàng lại ở giữa rừng cây rồi? Nơi đây rốt cuộc là chỗ quái quỉ gì?

Nghi hoặc cùng bất an theo thời gian dần dâng lên trong lòng Miên Miên, nhưng là đằng sau đã không còn đường lui nữa rồi, nàng không còn lựa chọn nào khác ngoài việc tiếp tục tiến lên phía trước.

Miên Miên vừa mới đi được không bao xa thì trong rừng cây vang lên những tiếng gào thét khàn khàn của quạ, nàng bình sinh rất ghét quạ, khắp người chúng màu đen lại chuyên môn ăn thịt hư hối, quạ chính là điềm báo không may a!

Miên Miên có chút bất an, hai tay lập tức sờ lên ngực mình rồi nhanh chóng gia tăng cước bộ, vô luận có chuyện gì nàng cũng phải sớm rời khỏi chỗ này.

Theo hướng nàng bước đi, tiếng quạ kêu ngày càng rõ rệt hơn khiến tâm Miên Miên không ngừng run rẩy, mồ hôi trên trán vì sợ hãi mà bắt đầu chảy xuống, “Trời a, như thế nào lại nóng như vậy?” Miên Miên lau mồ hôi có chút buồn bực nói, vừa mới ở ngoài tuyết lạnh khiến cho nàng sắp đóng băng tới nơi thì nơi đây lại nóng không chịu được.

Vì để giảm bớt sự nóng lực, Miên Miên đành phải cởi một lớp áo ngoài rồi lại cẩn thận giấu kín trứng rắn vào trong ngực, nàng biết rõ địa phương này quỉ dị khó lường tuyệt đối không thể để lộ chứng rắn được, Miên Miên đưa tay nhặt lấy một nhánh cây dưới đất với ý định dùng nó để đánh đuổi bọn quạ nếu chúng có tấn công nàng.

Thu thập xong mọi chuyện, Miên Miên lần nữa hướng phía trước đi tới, càng lúc càng xa dần, bất chợt Miên Miên cảm giác như có vật gì đó đang

https://thuviensach.vn

di chuyển trong rừng, nàng vội ngoái đầu nhìn lại, nhưng là chung quanh hết thảy đều rất bình thường, chẳng lẽ nàng lại xuất hiện ảo giác?

“Miên Miên, không phải sợ, đừng tự mình dọa mình như thế!” Miên Miên hít sâu một hơi tự trấn an mình rồi vội vàng chạy về phía trước, nàng nhất định phải nhanh chóng rời khỏi chỗ này.

Trong lúc chạy, Miên Miên có thể cảm nhận được có vật gì đó không ngừng di động phía sau nàng, Miên Miên lần nữa quay đầu, quả nhiên, trên mặt đất lúc này đang có rất nhiều mô đất di động theo hướng nàng chạy tới.

Miên Miên vội vàng chạy tới phía trước, trên tay ngoại trừ một nhánh cây thì không có gì có thể làm vũ khí được cả, ngay cả áo ngoài vừa cởi cùng bị nàng vứt xuống trong lúc bỏ chạy.

Miên Miên cảm giác bên tai mình gió không ngừng thổi, mô đất đằng sau vẫn đang di chuyển theo hướng nàng chạy, nơi đây đến tột cùng là chỗ quái quỉ nào a?

Phía trước đột nhiên truyền tới một âm thanh khá lớn, Miên Miên đưa mắt nhìn thì chỉ thấy trên nhánh cây cao có một con cú mèo màu xám mở to mắt nhìn nàng, thanh âm quái dị mà vô cùng thảm thiết, lớp lông vũ của nó theo tiếng kêu mà rung rung không ngừng.

Miên Miên bị hù đến run rẩy cả người, dưới chân bị một nhánh dây cản trở khiến nàng té ngã, Miên Miên cố gắng hết sức xoay người để phần lưng tiếp đất.

Cảm giác đau đớn khiến cho Miên Miên nhíu mày khó chịu, nàng đưa tay vịn một gốc cây muốn đứng dậy, nàng không muốn ở lại chỗ này lâu hơn nữa, nhưng là khi vừa mới đừng vững thì dưới chân lại bị một thứ gì đó nắm lấy kéo, Miên Miên lảo đảo quì gối trên mặt đất thấp mắt nhìn xem chuyện gì xảy ra, một khắc khi cúi xuống Miên Miên không kìm nổi la hét thất thanh.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Đáy Vực Kinh Hoàng 2

Một tiếng la hét thất thanh truyền khắp toàn bộ khu rừng, lũ quạ đen vì tiếng hét của Miên Miên mà cũng vội vỗ cánh bay đi.

“A…ô ô ô, cút đi…cút đi!” nhìn thấy phía dưới chân mình chính là một cái tay nhăn nheo, Miên Miên sợ tới khóc thét lên, cánh tay nhăn nheo nọ cũng không vì nàng thét lên mà nới lỏng tay mà ngược lại càng dùng sức lôi kéo nàng xuống.

“Cút đi…” Miên Miên chân tay quơ quào loạn xạ muốn hất văng cánh tay kia nhưng là mặc nàng la hét, đá quăng thế nào thì nó vẫn không hề giảm đi sức lực đang kéo nàng xuống.

“A… không, cút đi… a a…” Miên Miên kinh hoàng, cánh tay này khí lực cũng thật lớn quá đi, nàng đã bị nó kéo lê trên mặt đất rồi mà nó vẫn không ngừng lôi kéo giống như là muốn lôi luôn nàng xuống đất vậy. Miên Miên quờ quạng trên mặt đất hy vọng tìm được vật gì đó có thể làm vũ khí, Miên Miên sờ soạng một lúc cũng túm được một nhánh cây, nhánh cây này chính là lúc trước nàng chuẩn bị để đối phó bầy quạ đây mà. Miên Miên dùng hết sức nắm chặt nhánh cáy cắm xuống cánh tay đang nắm chặt chân nàng.

“Cút đi…cút đi…” nàng cố sức cắm chặt nhánh cây, máu tươi không ngừng chảy xuống, bộ dạng nàng lúc này vô cùng chật vật. Có lẽ do nàng đã dùng sức quá lớn hoặc là do nàng quá mức chấp nhất mà cuối cùng cánh tay bí ẩn kia rốt cuộc cũng buông tha chân nàng quay trở lại lòng đất.

https://thuviensach.vn

Miên Miên thấy thế vội vàng đứng dậy chạy nhanh về phía trước, do quá sợ hãi mà nước mắt vẫn không ngừng rơi xuống, nàng thật sự sợ hãi, năm năm nay nếu không phải có Dạ Mị thì cũng có Dạ Phong ở bên cạnh bảo hộ nàng, bây giờ nàng lại phải tự mình sinh diệt không ai lo khiến bản tính nhát gan của nàng lần nữa trỗi dậy.

Miên Miên cũng không biết nàng đang đi đâu nữa, nàng không còn cách nào khác là hướng về phía trước đi tới, nàng thật sự không dám dừng lại.

Một tràng cười quỉ dị đột nhiên truyền tới chỗ nàng, Miên Miên kinh hãi dừng lại cước bộ, mồ hôi sớm đã ướt đẫm người, nàng thật sự sợ hãi, sợ đến nỗi không thở nổi. Miên Miên đưa mắt nhìn quanh rồi chính mình cũng xoay tròn nhìn quanh khu rừng một lượt, nếu bây giờ mà trong rừng xuất hiện quái thú thì nàng phải làm sao?

Tiếng cười nhỏ dần rồi thay thế bằng những tiếng xoẹt xoẹt không ngừng, Miên Miên sợ hãi nuốt nước miếng rồi vô cùng cẩn thận hướng tới phía âm thanh phát ra, có khi nào nàng sẽ gặp được người sẽ giúp nàng rời xa chỗ này không? Miên Miên mang theo hy vọng cẩn thận từng chút một đi tới.

Thời điểm đến gần chỗ phát ra những tiếng xoẹt xoẹt, Miên Miên nhìn thấy phía xa có một đống lửa lớn, có một đám người vây quanh đống lửa đang nói gì đó mà nàng cơ bản là nghe không rõ, Miên Miên khấp khởi mừng thầm rất nhanh chóng chuẩn bị chạy lại.

Thế nhưng mà ngay khi nàng muốn vượt qua bìa rừng thì lại ngây ngẩn cả người, đám người kia vừa rồi còn đứng nói bây giờ đã ngồi xuống toàn bộ, mà nàng nhìn thấy gì thế kia? Thứ được nướng trên đống lửa kia chính là một xà nhân! Là xà nhân a! Miên Miên kinh hãi nhìn đám người nọ dùng dao cắt từng miếng thịt trên người xà nhân kia rồi bắt đầu nhai lấy nhai để, nét mặt vô cùng thích thú cùng say mê.

https://thuviensach.vn

Miên Miên Miên run rẩy không ngừng, tim nàng đập loạn trong lồng ngực, cái này là đang đóng phim sao? Hay nơi đây chính là địa ngục mười tám tầng mà người ta hay nói tới?

Hai chân nàng không tự giác lui lại phía sau, nàng sợ hãi nuốt nước miếng, nàng muốn rời xa chốn địa ngục này, nàng muốn rời khỏi đây a!

Miên Miên liên tục lui lại phía sau mà không hề chú ý tới đã giẫm phải một nhánh cây khô dưới chân, đám người nọ nghe tiếng động lập tức quay người la lớn: “Ai? Là ai ở đó?”

Miên Miên hoảng sợ lập tức quay người bỏ chạy, nàng nghe rất rõ phía sau truyền đến tiếng người hô lớn ‘có xà nhân xâm nhập, mau mau bắt lại!’, Miên Miên cố gắng chạy hết sức, có lẽ do hi vọng sinh tồn mà lúc này mặc dù đang mang thai nhưng cước bộ của nàng cũng hết sức nhanh lẹ.

“Bắt lấy xà nhân, bắt lấy!”, mặc kệ nàng chạy nhanh cỡ nào thì cuối cùng cũng không chạy lại đám nam nhân to lớn phía sau, Miên Miên mệt mỏi dựa thân cây hở, đám người nọ nhanh chóng bao vây lấy nàng.

Miên Miên sợ hãi ôm người ngồi dưới đất nhìn đám người lớn lên xấu như ma quỉ, người lại bốc mùi mà kinh hãi.

“Các ngươi…các ngươi là người hay quỉ?” Miên Miên run rẩy hỏi.

“Chúng ta? Chúng ta là người chuyên ăn thịt xà nhân a!” một tràng cười lớn vang lên rồi một tên trong đám đứng ra nói.

"Các ngươi... Các ngươi cút ngay cho ta, cút ngay..." Miên Miên nuốt nước miếng, trong lòng không khỏi run sợ nhìn đám người đang bao vây lấy nàng.

“Xem a, nàng hình như có trứng rắn trong ngực a!” một kẻ trong đám chỉ chỉ ngực Miên Miên lớn tiếng kêu lên, mọi ánh mắt lập tức chỉa thẳng vào

https://thuviensach.vn

ngực nàng không chút cố kị.

“Hình như có tới hai cái nha, hai cái trứng rắn…” một tên khác hưng phấn kêu lên.

Miên Miên nghe vậy lập tức ôm chặt lấy ngực mình, đám người quỉ dị lớn tiếng cười nói: “Hôm nay thật sự là trời ban ân a, chúng ta đã rất lâu không có được ăn trứng rắn rồi a!” nói rồi chảy nước miếng thèm thuồng nhìn Miên Miên, cái nhìn này của hắn khiến Miên Miên thật sự khó chịu muốn nôn mà.

“Trứng rắm…ăn trứng rắn a…” đám người vây quanh bắt đầu nghị luận sôi nổi, bộ dạng vô cùng hứng phấn.

Miên Miên thấy vậy lập tức đưa tay sờ soạng trên mặt đất, không thể được, nàng không thể bị chúng ăn thịt được, Dạ Mị cùng tiểu bảo bối càng không thể được, bọn chúng là ma quỉ a, nàng nhất định phải tìm cách chạy đi, cho dù tỷ lệ thoát được là rất nhỏ thì nàng cũng phải thử, tiếng nói của Dạ Mị như vang lên bên tai nàng, “Chờ ta, nhất định phải chờ ta tỉnh lại, chờ ta…”

“Đi chết đi!” Miên Miên cầm mấy viên đá nhỏ ném thẳng vào đám người đang bao vây mình, một tên trong đám người lập tức ôm đầu ngồi xuống đất kêu la, Miên Miên vội vàng lách qua người hắn chạy đi.

“AA…” Miên Miên còn chưa có chạy được xa thì đã bị một tên nắm tóc kéo lại, bị hắn lôi kéo khiến nàng đau đớn không thôi.

“Muốn chạy à?” một tên khác đạp mạnh một phát vào Miên Miên khiến nàng té ngã trên mặt đất.

“Giết xà nhân lấy trứng rắn, trứng rắn…” những tên còn lại bởi vì hành động chạy trốn của Miên Miên mà trở nên tức giận, Miên Miên thấy vậy

https://thuviensach.vn

nước mắt không ngừng van xin, “Van cầu các người thả ta a, van cầu các người…”

“Giết xà nhân lấy trứng rắn…” đám người nọ đã rất lâu rồi không được ăn trứng rắn như thế nào có thể bỏ qua cho nàng được, bọn chúng thèm thuồng nhìn vào bụng Miên Miên như thế trong đó chính là thứ mỹ vị ngon nhất trên đời.

“Ma quỉ, ma quỉ a…” Miên Miên liên tục nhặt đá ném vào người bọn chúng, dù nàng có chết thì cũng không muốn bọn chúng được tiện nghi a.

“Trói nó lại, mổ bụng lấy trứng rắn!” đúng lúc này thì một kẻ có vẻ là lão đại trong nhóm đột ngột lên tiếng, lập tức có một tên nắm lấy tóc nàng lôi kéo.

“Ta nhổ vào, lũ ma quỉ các người!” Miên Miên giờ phút này đã không còn cảm thấy đau đớn thể xác nữa, lòng của nàng rất đau, Dạ Mị, thực xin lỗi ngươi a, ta không có cách nào bảo hộ ngươi rồi, không có cách nào chờ ngươi tỉnh dậy rồi…

Miên Miên không hề rơi lệ, bởi vì nàng biết rõ nếu lúc này khóc chính là chứng tỏ mình yếu đuối, không, dù có chết thì nàng cũng muốn mỉm cười.

Ngay tại thời điểm Miên Miên đã buông xuôi tất thảy thì những tiếng kêu gào không ngừng vang lên khiến cho nàng lập tức mở to mắt nhìn, đám xà nhân trước mặt nàng đang kêu gào thảm thiết, trên người chảy ra những chất dịch màu xanh rất kinh dị, mà giữa đám người, nam nhân đội mũ đã cứu nàng lúc trước đang không ngừng chém giết đám dị nhân. Miên Miên lập tức cảm thấy yên tâm lạ kỳ!

Chỉ trong chốc lát, đám người vừa rồi còn la hét muốn mổ bụng nàng lấy trứng rắn toàn bộ nằm trên mặt đất, chết không nhắm mắt. Miên Miên không nhịn được nước mắt, nàng nghẹn ngào nhìn về nam tử đội mũ cảm kích nói: “Cảm ơn ngươi…cảm ơn ngươi đã lại cứu ta một mạng nữa!”

https://thuviensach.vn

Nam nhân đội mũ nhìn Miên Miên có chút nhíu mày, kỳ thật, từ lúc nàng tiến vào rừng thì nhất cử nhất động của nàng đều nằm trong tầm mắt của hắn, chỉ là không hiểu tại sao nàng vẫn ngoan cố đi vào, chẳng phải hắn đã nói với nàng đây chính là tử địa rồi sao? Xem ra nàng cũng không phải là người không sợ chết, đã vậy thì vì sao nàng còn chạy vào đây?

“Cảm ơn ngươi!” Miên Miên nói rồi vuốt ve trứng rắn trong ngực thì thầm nói: “Đừng sợ, mọi chuyện đều đã qua rồi, chúng ta đã không có việc gì rồi!”

Hành động của Miên Miên khiến cho nam nhân đội mũ nghi hoặc không thoi, lúc trước hắn cũng đã chứng kiến nàng thà chết cũng muốn bảo toàn trứng, tuy cũng có thể lý giải đó là tình thương của người mẹ dành cho con mình, nhưng là hắn thấy có điểm không đúng lắm, nàng đang mang thai trứng rắn thì không thể nào lại có một trứng rắn khác được, vậy cái trứng được nàng che chở trong ngực rốt cuộc là của ai?

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Đáy Vực Kinh Hoàng 3

Miên Miên sau khi trấn an Dạ Mị cùng với tiểu bảo bối liền đưa mắt nhìn về nam nhân đội mũ thần bí thành khẩn nói: “Xin hỏi, nơi đây rốt cuộc là chốn nào? Đám người vừa nãy…vì sao lại muốn ăn thịt ta? Bọn hắn… không phải là người phải không? Nếu là người vì sao máu lại có màu xanh kì dị như vậy được?” Miên Miên nhìn nam nhân đội mũ nghi hoặc hỏi.

“Đã nói ngươi theo đường cũ mà rời đi ngươi không nghe thấy sao?” nam nhân thần bí lạnh nhạt hỏi.

Miên Miên cúi đầu một lúc rồi lại lần nữa đưa mắt nhìn về nam nhân kia kiên định nói: “Nếu có thể thì ai lại muốn xuống đáy vực này chứ, nhưng là ta không có lựa chọn nào khác, con của ta bị rớt xuống nơi này, chỉ cần một ngày còn chưa nhìn thấy thi thể của hắn thì ta không thể bỏ rơi hắn được!”

Nam nhân đội mũ nghe nàng nói mà có chút sững người vội hỏi lại: “Con của ngươi rớt xuống đây?”

“Đúng vậy, cho nên cho dù chết thì ta cũng phải đi tìm hắn!” Miên Miên nhìn nam nhân trước mặt chân thành nói, nàng nói không sai, nàng không thể nào bỏ rơi Tử Tử được.

“Phàm là những người rơi xuống đây thì chỉ có một kết cục duy nhất, đó chính là chết, nơi này không chào đón xà nhân của Thụy Tuyết quốc, ngươi không phải muốn biết đám người kia là gì sao? Ta cho ngươi biết, bọn họ chính là Dị thực tộc, phàm là những kẻ ngoại tộc rơi xuống đây thì chúng đều ăn hết và thức ăn yêu thích nhất của chúng chính là xà nhân, chỉ cần là

https://thuviensach.vn

xà nhân rơi xuống đây mà đi vào tử địa này thì tất yếu sẽ trở thành bữa ăn ngon cho bọn chúng!" thanh âm nam nhân đội mũ có chút quỉ dị nói.

Miên Miên nghe hắn nói mà không khỏi run rẩy, "Dị thực tộc? Thụy Tuyết quốc lại có địa phương quái dị như vậy sao?"

"Nơi đây đã không còn là Thụy Tuyết quốc nữa rồi, rừng rậm này thuộc về năm tộc người – Thổ tộc chính là kẻ đã kéo chân ngươi khi nãy!"

"Thổ…thổ tộc?" Miên Miên nhớ lại cánh tay lôi kéo nàng lúc trước mà không khỏi rùng mình, chỗ này thật sự quái dị quá đi! Đám tộc nhân quái dị này như thế nào lại thích ăn thịt người như vậy chứ?

"Không muốn chết thì nhanh chóng đi đi, nếu không thì chờ ngươi phía trước chính là cái chết!"

"Không, ta sẽ không rời đi, ta không thể bỏ rơi con trai ta được, sống thì phải thấy người chết phải thấy xác, ta tin tưởng Tử Tử chính là phúc lớn mạng lớn, hắn thông minh như vậy sẽ không thể chết được!" Miên Miên có chút nghẹn ngào, Tử Tử, rốt cuộc thì ngươi đang ở nơi nào?

"Tử Tử?" Nam nhân thần bí có chút sững sờ lập lại, "Con ngươi là hài tử có đôi mắt tím sao?"

Miên Miên nghe hỏi mà không khỏi kinh ngạc nhìn, nàng có chút xúc động cầm lấy tay nam nhân nọ sốt ruột hỏi: "Làm sao ngươi biết được chuyện này? Ngươi đã từng gặp qua hắn rồi đúng không? Hắn ở nơi nào? Hắn hiện tại đang ở nơi nào a?"

Đối với sự kích động của nàng, nam nhân thần bí nọ chỉ lạnh nhạt gỡ tay nàng ra rồi lạnh lùng nói: "Nếu thật sự con ngươi là hắn thì ngươi tốt nhất vẫn là nên trở về đi, ngươi không thể tìm được hắn, càng không thể cứu được hắn đâu!"

https://thuviensach.vn

“Lời ngươi nói có ý gì? Hắn…hắn vẫn còn sống đúng không? Hắn đang ở đâu? Ta xin ngươi nói cho ta biết hắn đang ở đâu đi!” Miên Miên kích động lần nữa sốt ruột hỏi, nàng không kích động sao được, Tử Tử hắn vẫn còn sống a!

“Đã nói ngươi không thể cứu được hắn, nếu như ngươi không muốn trứng rắn của mình bị uy hiếp thì tốt nhất ngươi nên tranh thủ thời gian rời khỏi nơi đây đi!” nam nhân đội mũ nói rồi quay người bước đi.

Miên Miên thấy hắn rời khỏi mà không nhịn được rơi nước mắt, nàng mệt mỏi ngồi trên đất khóc lóc thương tâm, “Ta biết rõ…ta biết rõ mình cái gì cũng làm không xong, nếu tiếp tục tiến sâu vào nhất định không tránh khỏi nguy hiểm tính mạng, nhưng là ngươi không biết, Tử Tử là hy vọng sống duy nhất của ta năm năm qua. Hắn thông minh, hắn ngoan ngoãn như vậy, ta không thể bỏ rơi hắn được… hắn luôn nói ta chính là nữ nhân của hắn, hắn nhất định sẽ chiếu cố ta suốt đời…hắn còn nói nếu có ai dám khi dễ ta hắn nhất định sẽ trả lại kẻ đó gấp trăm lần…Hắn nói cả đời này hắn sẽ nghe lời ta…hắn nói nếu ta già không đi được thì hắn sẽ cõng ta ngao du thiên hạ…” Miên Miên nức nở không thành lời.

Nam nhân đội mũ thấy nàng nức nở thì đột ngột dừng lại cước bộ.

“Một hài tử như vậy sao ta có thể bỏ rơi hắn được? Cho dù hắn ngoan cố bướng bỉnh thì cũng là do ta sinh ra, làm mẫu thân như ta sao có thể vứt bỏ hắn được, như thế nào biết hắn đang gặp nguy hiểm mà lại bỏ rơi hắn một mình rời đi đâu này?” Miên Miên đưa tay che mặt ngăn những giọt nước mắt sắp rơi xuống.

Nam nhân đội mũ ngoái đầu nhìn nàng khóc lóc thương tâm cũng không biết vì lẽ gì mà hắn lại đi đến trước mặt nàng nói: “Ta có thể mang ngươi ra ngoài, nhưng là ngươi tuyệt đối không thể gặp được con ngươi, hắn bây giờ đã không còn là con ngươi nữa rồi!”

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe vậy lập tức ngẩng đầu nhìn hắn nghi hoặc: “Ngươi nói vậy là sao? Nếu hắn không phải là con ta thì hắn là là con của ai?”

“Ta cho ngươi hai lựa chọn, hoặc là ta mang ngươi rời khỏi đây, hoặc là ngươi cứ tiếp tục đi vào tử địa này, ta sẽ không quản tới sống chết của ngươi nữa!” đây là lần đầu tiên hắn nói nhiều như vậy đối với một nữ nhân xa lạ, kỳ thật hắn cũng không hiểu tại sao mình lại nói nhiều với nàng như vậy nữa, có lẽ do chứng kiến nàng khóc lóc thương tâm như vậy hắn liền nghĩ tới mẫu thân của mình mà cảm động chăng?

Miên Miên nghe hắn nói vậy lập tức đứng dậy lau nước mắt cười sáng lạn nhìn hắn nói: “Cảm ơn ngươi đã cứu ta nhưng là ta muốn nói với ngươi rằng, ta không muốn lựa chọn con đường nào cả, ta chỉ nghe theo tình cảm của mình mà thôi!” nói rồi cúi người cảm tạ hắn rồi xoay người bước sâu vào trong rừng.

Nàng như vậy lại khiến cho nam nhân đội mũ ngây ngẩn cả người, nhìn dáng bộ kiên định của nàng, lòng hắn không hiểu sao lại có chút cảm động. Từ trước tới nay hắn cũng không phải là người thích quản chuyện của người khác, nhưng là nữ nhân này thật khiến cho hắn không biết làm sao mới phải.

Miên Miên lau khô nước mắt, kiên định bước sâu vào trong rừng, tuy nam nhân đội mũ mới chỉ nhắc tới hai tộc người trong năm tộc nhưng là nàng cũng đoán được ba tộc còn lại nhất định sẽ còn nguy hiểm hơn cả.

Đúng lúc Miên Miên đang suy nghĩ thì phía xa đột nhiên truyền đến những tiếng đao kiếm va chạm, mặc dù có chút nghi hoặc nhưng là Miên Miên vẫn cẩn thận tiến tới, nàng tin chắc Tử Tử nhất định đang ở nơi này, chỉ là nàng không biết chính xác địa điểm của hắn thôi, nàng nhất định phải nhanh chóng tìm ra hắn cùng Vô Tình.

“Ta bắt bên trái a!”

https://thuviensach.vn

“Ta bắt chân!”

“Ta cái này a!”

Miên Miên đến gần nơi phát ra tiếng động, nàng tìm một chỗ khuất nhìn ra khoảng rừng thưa trước mặt chỉ thấy trước mắt có bốn quái nhân lông tóc tươi tốt, bộ dáng so với dã nhân hiện đại cũng có chút tương đồng. Thứ bốn dã nhân nọ lại đang tranh chấp không phải là xà nhân mà là một nam nhân có bộ dáng khá giống với nhân loại, chỉ khác là toàn thân hắn đều là bùn đất, giống như bùn đất chính là quần áo của hắn vậy. Miên Miên thoáng nhìn qua nam nhân nọ, ánh mắt nàng lập tức dừng lại nơi cánh tay của hắn, vết máu tươi vẫn còn rất mới, mà vết thương trên cánh tay lại giống như bị đâm vậy, tên này lại chính là tên Thổ tộc đã kéo nàng khi nãy sao?

Tên Thổ tộc thống khổ kêu lên, thanh âm kỳ lạ khiến Miên Miên có chút khó hiểu nhưng là nhìn tình cảnh trước mắt nàng cũng hiểu được đó chính là hắn kêu vì đau đớn. Tiếng kêu vừa dứt thì bốn gã dị nhân lập tức dùng dây thừng trói chặt tứ chi của tên Thổ tộc nọ rồi bắt đầu kéo theo bốn hướng khác nhau. Miên Miên có chút kinh hãi, cái này có khác gì cực hình ngũ mã phanh thây ngày xưa đâu?

“Ha ha, ta kéo a, ta kéo…” bốn gã dã nhân không ngừng hô hào hưng phấn, cũng không biết là do lực kéo của bọn chúng quá lớn hay là do tên Thổ tộc nọ quá yếu ớt mà thân thể hắn lúc này đã bị kéo thành bốn phần bầy nhầy. Miên Miên nhịn không được muốn nôn, chẳng lẽ những tên dã nhân này cũng ăn thịt sống sao?

Nhưng lần này Miên Miên đoán sai rồi, đám dã nhân nọ nhìn đống thịt bầy nhầy của tên Thổ tộc bị chúng kéo thành từng phần thì hưng phấn vỗ tay rồi không tới vài giây sau đã quăng đống thi thể của tên Thổ tộc nọ lại rồi nghênh ngang bỏ đi.

https://thuviensach.vn

Miên Miên lúc này đây đã minh bạch mọi chuyện, nguyên lai bọn hắn không phải muốn ăn thịt người mà chỉ là chơi đùa kiếm niềm vui trên sự thống khổ của kẻ khác?! Nghĩ đến sự tàn bạo của đám dã nhân rồi lại nhớ tới sự khát máu của đám Dị Thực tộc Miên Miên phút chốc nổi gai ốc đầy người, thân thể không kìm được run rẩy.

Miên Miên cố gắng trấn tĩnh lại rồi hướng phía khác đi tới, nàng phải nhanh chóng tìm được Tử Tử cùng Vô Tình rồi nhanh chóng rời khỏi đây, nếu ở lại lâu chắc chắn sẽ khó thoát ddc cái chết rồi.

“Đi mau!” một tiếng nói đột ngột vang lên, cánh tay của Miên Miên bị người ta nắm lấy kéo đi, Miên Miên vội vàng đưa mắt nhìn lên, hóa ra chính là nam nhân đội mũ đang lôi kéo nàng.

“Có..có chuyện gì vậy?” Miên Miên vì bị lôi kéo phải đẩy nhanh cước bộ mà nói không ra hơi hỏi.

“Đằng sau!” nam nhân đội mũ chỉ đáp gọn đúng hai chữ rồi lại lôi nàng đi nhanh về phía trước, xuyên qua rừng rậm.

Miên Miên nghe vậy không khỏi quay đầu nhìn lại, một khắc quay đầu này hồn vía nàng suýt chút nữa thì bị hù cho lên chín tầng mây mà, trời ạ, đằng sau là một đám người quái dị đang hướng tới phía hai người chạy tới, cảm giác của nàng lúc này hệt như đang bị vạn quỉ truy đuổi vậy.

“Cúi xuống!” nam nhân đội mũ kéo nàng đi đến một đồng cỏ rồi đột ngột kéo nàng nằm sấp xuống, đúng lúc này thì đám người nọ nhảy qua đầu bọn họ. Miên Miên bị hù đến độ mở to mắt kinh hãi, nàng thật muốn hét lên thế nhưng miệng của nàng lại đang bị nam nhân bên cạnh bịt lại.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Đáy Vực Kinh Hoàng 4

Mắt thấy đám người kia đã đi xa rồi nam nhân đội mũ mới ngồi dậy nhìn về phía Miên Miên vẫn còn đang nằm rạp trên đất há hốc mồm liền nhịn được không lên tiếng hỏi: “Làm sao vậy? Sợ hãi? Đã biết sợ mà còn dám đi vào?”

Miên Miên nghe vậy lập tức đưa mắt nhìn hắn hỏi: “Cái này…cái vừa mới bay qua chẳng lẽ cũng là một tộc người ở nơi này?” Miên Miên nhìn đám quái điểu nửa người nửa chim đang bay phía xa mà không khỏi kinh hãi.

Nam nhân đội mũ thấy nàng kinh ngạc chỉ thản nhiên đáp: “Đúng vậy, bọn họ chính là Điểu nhân tộc, hóa thân của sự tà ác, tuy nhiên thị lực của bọn chúng chỉ có thể nhìn những vật trên cao nên nếu gặp phải bọn chúng thì nhất định phải nhanh chóng nấp vào chỗ thấp! “

“Cái kia…tộc nhân thứ năm là loại tộc nào?” Miên Miên nội tâm khiếp đảm không thôi, nơi đây sao lại có quá nhiều tộc người quái dị đi? Bốn tộc nhân nàng gặp đều kinh khủng như vậy thì tộc thứ năm có khi nào còn tà ác hơn nữa không?

“Tộc thứ năm chính là chủ nhân của khu rừng này, các nàng cơ bản đều là nữ nhân nên được coi là Nữ nhân tộc, đứng đầu chính là Nữ hoàng được người người tôn kính, nam nhân ở chỗ này không hề có địa vị!” nói rồi nhìn qua Miên Miên, “Ngươi có thể đắc tội với bất cứ ai nhưng tuyệt không thể đắc tội với đám người Nữ nhân tộc, nếu ngươi đắc tội với các nàng thì tất cả những người sống trong khu rừng này sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe hắn nói mà không khỏi ngây người, “Ngươi lúc trước nói ta không thể tìm được con trai ta, cũng không có khả năng cứu được hắn, chẳng lẽ…chẳng lẽ là hắn đang ở Nữ nhi quốc sao?”

Nam nhân đội mũ có chút ngạc nhiên nhìn nàng, nữ nhân này quả nhiên thông minh hơn người, chỉ có như vậy thôi mà cũng đoán được sự tình bên trong.

“Ngươi tại sao không nói gì? Ta đoán đúng rồi có đúng không? Nữ nhi quốc kia ở chỗ nào a?” Miên Miên lôi kéo cánh tay hắn sốt ruột hỏi.

Nam nhân đội mũ đột nhiên cười lớn, “Nữ nhi quốc? Ngôn ngữ của ngươi quả là phong phú, bất quá thì tên cũng rất đúng!”

“Dù sao chỉ là một tộc toàn nữ nhân, gọi Nữ nhi quốc có gì không được chứ? Ngươi đừng lảng sang chuyện khác nữa, ngươi mau nói cho ta biết phải làm thế nào mới tới được Nữ nhi quốc đó? Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ không khiến ngươi khó xử, ta sẽ tự mình đi đến đó, tuyệt sẽ không làm liên lụy tới ngươi!” Miên Miên vẻ mặt đầy mong chờ nhìn hắn.

“Thương ca ca…”, phía sau hai người đột nhiên truyền đến âm thanh nữ tử vô cùng êm tai.

Miên Miên vội ngoái đầu nhìn lại thì thấy phía sau hai người là một thiếu nữ mặc váy màu xanh nhạt, cái mũi nhỏ có chút hỉnh, da trắng như bạch ngọc, quần áo cùng phục sức thoạt nhìn cũng không có gì là giàu sang, trên người chỉ đeo duy nhất một chuỗi trân châu màu trắng ngà, nữ tử bình thường như vậy nhưng lại khiến người ta có cảm giác thoải mái, chỉ là nữ tử này nhìn thấy Miên Miên thì có chút nhíu mày.

Theo ánh mắt nữ tử, Miên Miên thấp mắt nhìn lại thì thấy tay nàng lúc này đang cầm chặt tay nam nhân nọ thì không khỏi ngượng ngùng cười rồi buông lỏng tay.

https://thuviensach.vn

“Ngươi tại sao lại ở chỗ này?” nam nhân đội mũ nhìn nữ tử mới đến, giọng điệu càng trở lên lạnh lùng hơn cả.

“Thương ca ca…ta…ta chỉ là muốn nhìn thấy ngươi thôi mà!” nữ tử nọ cúi đầu, bộ dáng ủy khuất nói.

Miên Miên nhìn hai người một lượt liền hiểu được sự tình, nữ tử này có vẻ rất ưa thích nam nhân được gọi là Thương ca ca này, mà nam nhân đội mũ này lại không có chút biểu hiện nào, cái này thật khó à nha!

“Cái kia…cô nương cho tôi hỏi một chút, Nữ nhi quốc đi như thế nào vậy? Chính là chủ nhân rừng rậm này muốn tìm thì phải tới đâu a?” Miên Miên đi đến trước mặt nữ tử nọ hỏi.

Nữ tử nọ có chút nhíu mày nhìn nàng một lúc lâu rồi mới cất tiếng hỏi: “Ngươi là xà nhân?”

“Ách, làm sao ngươi biết được?”

“Mùi trên người ngươi không giống với chúng ta, ngươi muốn tới nơi đó làm gì? Chỗ đó rất nguy hiểm!” nữ tử hảo tâm nói.

Miên Miên nghe vậy liền lôi kéo cánh tay nàng ta cười nói: “Cô nương, nhìn ngươi rất tốt bụng, ngươi nói cho ta biết được không? Ta tới có việc, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ không làm liên lụy tới hai người, cô nương chỉ cần chỉ đường cho ta là được rồi!”

"Ách... Cái này..."

"Không được nói cho nàng!" nam nhân đội mũ lập tức đi đến trước mặt nữ tử kia lãnh khốc nói.

“Này, ngươi sao có thể như vậy được, ngươi vì cớ gì mà không cho người khác nói cho ta biết?”

https://thuviensach.vn

“Ngươi nhanh đi về đi, nếu không tỷ tỷ của ngươi sẽ lo lắng!” nam nhân đội mũ bỏ qua câu hỏi của Miên Miên mà nhìn nữ tử nọ nhắc nhở.

Nữ tử nọ nghe hắn nói trên mặt liền có chút buồn rầu, “Ta chỉ muốn gặp ngươi thôi mà, tỷ tỷ của ta…nàng không biết đâu!”

“Chúng ta không có khả năng đâu, về sau đừng tới tìm ta hiểu không?” nam nhân đội mũ thanh âm không vui nói rồi xoay người quay lưng lại phía nữ tử nọ.

Nữ tử nghe hắn nói nước mắt thoáng chốc chảy ra, “Thực xin lỗi…ta…ta không khống chế được lòng mình…Thực xin lỗi…” nàng ta nghẹn ngào nói.

“Này, ngươi như thế nào có thể không hiểu chuyện như vậy?” Miên Miên bĩu môi đi qua nam nhân đội mũ rồi lấy khăn tay của mình đưa cho nữ tử nọ, “Nếu ngươi thích hắn thì nên tranh thủ a, có một thứ tình yêu gọi là có duyên mà không phận, cũng có thứ tình yêu khác là có duyên có phận, bất kể như thế nào thì ngươi đều phải nhớ kỹ một điều, ngàn vạn lần không được khóc, bởi vì ngươi có khóc thì cũng không thể đổi lấy được tình yêu của hắn!” Miên Miên nhìn nàng ta chân thành khuyên nhủ.

Lời Miên Miên vừa dứt, cả nữ tử lẫn nam nhân đội mũ đều đồng loạt đưa mắt nhìn nàng, từ đáy mắt hai người Miên Miên có thể nhìn thấy rõ sự ngạc nhiên cùng kinh hãi.

“Cô nương, yêu thì nhất định phải chấp nhận hi sinh, yêu một người không nhất định là phải có được người đó, chút duyên phận giữa hai người không phải lúc nào cũng dẫn đến kết quả hạnh phúc nhưng là nếu lòng của ngươi không bỏ xuống được thì hãy dũng cảm đối đầu với nó, dũng cảm yêu thương, ta tin tưởng nếu ngươi cố gắng thì nhất định sẽ có hồi báo, mà cho dù không có hồi báo thì ít ra ngươi cũng sẽ vui vẻ vì đã cố gắng hết sức mình!” Miên Miên nói rồi nhìn qua nam nhân đội mũ, “Nên quí trọng

https://thuviensach.vn

người bên cạnh mình, đặc biệt là những người yêu thương ngươi bởi vì ngươi vĩnh viến sẽ không biết ngày mai chuyện gì sẽ xảy ra, nếu như bỏ lỡ rồi thì ngươi nhất định sẽ phải hối hận cả đời!" nói rồi quay người bước đi, lúc này tốt hơn là nên cho hai người bọn họ một chút không gian thì hơn.

"Cô nương, ta gọi là Tiểu Tịch a!" nữ tử nhìn Miên Miên ngày càng xa nhịn không được lên tiếng.

"Đã nhớ!" Miên Miên đầu cũng không quay lại, chỉ khẽ vươn tay quơ quơ giữa không trung rồi tiếp tục đi về phía trước.

Nam nhân đội mũ kinh ngạc nhìn theo bóng dáng Miên Miên, trong lòng có chút tư vị không nói lên lời, nàng ta quá đặc biệt, sự thông tuệ của nàng khiến hắn thật sự có chút hiếu kỳ về thân phận của nàng.

"Thương ca ca, ta về sau sẽ không khóc nữa, ta cũng sẽ không bỏ cuộc… Ta thích ngươi…cho dù ngươi không thích ta thì ta cũng sẽ không khóc nữa!" Tiểu Tịch nhìn nam nhân đội mũ kiên định nói, sau khi nghe những lời kia của Miên Miên tựa hồ như cũng đã minh bạch được đôi điều.

"Tiểu Tịch, ngươi trở về đi, đừng để tỷ tỷ ngươi phải lo lắng!" nam nhân đội mũ nhìn nàng trấn an nói.

"Thương ca ca, ngươi chờ ta, tỷ tỷ của ta nhất định sẽ đồng ý thôi, ngươi nhất định phải chờ ta!" Tiểu Tịch nở nụ cười thập phần rực rỡ nhìn hắn rồi nhanh chóng quay người đi.

Nhìn bộ dáng đơn thuần của nàng, Thương chỉ có thể thở dài một tiếng, "Ta làm sao mới có thể để cho nàng hiểu rõ ta chỉ xem nàng như em gái đâu này?"

Miên Miên cẩn thận từng chút một đi về phía trước, tuy trong lòng có chút sợ hãi nhưng là nghĩ tới Tử Tử còn đang đợi nàng tới thì lòng của nàng lập tức trấn tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này thì không gian truyền tới một mùi hương không được bình thường, Miên Miên kéo ngực áo nhìn bốn phía, giờ phút này nàng vẫn chưa biết chính mình đã bị đám dã nhân theo dõi.

“Có người a, lại có thể chơi kéo co nữa rồi!” Miên Miên còn chưa kịp phản ứng thì chung quang nàng đã xuất hiện rất nhiều dã nhân, đám người lông lá đầy mình nhìn Miên Miên cười vô cùng vui vẻ.

Miên Miên rùng mình kinh hãi, nàng đã từng chứng kiến sự man rợ của đám dã nhân kia, bọn hắn chính là loại người lấy hành hạ người khác làm thú vui a!

"Các ngươi đừng tới đây!" Miên Miên nhặt nhánh cây trên đất cố sức ném về phía đám dã nhân xung quanh, dù biết lực bất tòng tâm nhưng nàng vẫn muốn phản kháng.

“Đi chết đi, chết đi!” Miên Miên lớn tiếng la hét, nàng nắm chặt nhánh cây cố sức đập lên người tên dã nhân gần mình nhất.

“Bắt lấy nó, đánh chết nó đi!” đám dã nhân tức giận xông lên, đúng lúc này thì một giọng nói khác vang lên, “Đại ca, các người lôi kéo đã rồi có thể để cho ta ăn thịt nàng ta không?”

Đám dã nhân nghe có tiếng lạ lập tức quay lại nhìn, hơn một chục tên Dị thực tộc đằng sau thấy vậy liền đưa ra một đống hoa quả xanh đỏ đủ màu về phía bọn chúng, đám dã nhân thấy hoa quả thì cười ha hả cầm lấy nhai lấy nhai để, xem ra đây chính là thức ăn bọn chúng yêu thích rồi, “Được rồi, chờ chúng ta kéo chơi đã sẽ để các ngươi ăn thịt nàng ta!”, đám Dị thực tộc nghe vậy liền kiếm chỗ ngồi xuống chờ đợi.

“Cút đi! Cút đi!” Miên Miên lớn tiếng kêu lên.

Đám dã nhân cười lạnh rồi bắt đầu lôi dây thừng ra đi về phía Miên Miên, đúng lúc này thì bụng nàng bất chợt cuộn đau dữ dội, “A…đau

https://thuviensach.vn

quá…đau... không thể nào, sao lại là lúc này chứ? Aaaa…”

“Thương…cứu ta…” Miên Miên dồn hết sức lực lớn tiếng kêu lên, giờ phút này ngoại trừ cầu cứu hắn thì nàng đã không còn lựa chọn nào khác, nước ối vỡ rồi, nàng sắp sinh a…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Đáy Vực Kinh Hoàng 5

"Chủ tử, người thật sự muốn xuống dưới đó sao? Vực sâu vạn trượng này thật sự là không nhìn thấy đáy!" Thủ lĩnh của đám thị vệ do Dạ Phong phái đi cùng Ngải Vân nghi hoặc nhìn nàng ta hỏi.

Ngải Vân khóe miệng giương lên nụ cười lạnh, "Các ngươi yên tâm, ta tự có cách xuống!", Ngải Vân đối với trí thông minh của mình vô cùng tự tin, rất nhanh chóng nàng ta đã làm ra được một con diều khổng lồ đủ để hai người có thể bám vào được.

"Thiếu gia, ngươi tại sao làm diều a? Con diều này có thể giúp chúng ta xuống đáy vực sao?" Linh Chi nhìn mười lão nhân đang bận rộn làm diều theo sự chỉ đạo của Ngải Vân có chút khó hiểu hỏi, được rồi, con diều này tuy rất lớn nhưng là nó thật sự có thể nâng người ta bay sao?

Sáu hộ vệ đi cùng đồng loạt nhìn về Ngải Vân, đúng là bọn chúng cũng đang mắc mắc điều này đấy.

Nhìn thấy cả đám mấy người vẻ khó hiểu pha lẫn tò mò nhìn mình, Ngải Vân chỉ cười cười không nói gì, tri thức của thế kỷ 21 bọn họ làm sao có thể tiếp thu a? Ngải Vân vốn là người thích chứng minh bằng hành động hơn là lời nói.

"Thiếu gia, người chắc chắn Sủng phi ở dưới đó sao?"Linh Chi nghi hoặc hỏi rồi ngần ngại đưa mắt nhìn xuống vách núi, nếu thật sự Nương nương có cách đi xuống thì sau này bọn họ phải làm sao lên được đây này? Chẳng lẽ lại bò lên?

https://thuviensach.vn

“Ngươi yên tâm đi, trên thế giới này ngoại trừ ta ra thì có ai hiểu rõ nàng ta nữa chứ!” Ngải Vân cười lạnh nói, nàng ta tin chắc Miên Miên sẽ tới đây để tìm con trai mình, lòng dạ Miên Miên thế nào nàng ta còn lạ gì chứ, chưa nhìn thấy xác sao có thể bỏ cuộc được đây? Bất quá thì đáy vực này nhất định phải xuống, chưa nhìn thấy xác đám mẹ con Miên Miên thì nàng ta không thể nào an tâm được.

Đám người đi theo thấy Ngải Vân nói vậy cũng không hỏi gì thêm, bọn hắn có thể lựa chọn sao? Nhiệm vụ của bọn chúng chính là tìm được Miên Miên, Ngải Vân đã cho bọn họ manh mối thì bọn họ có cách nào kháng lại thánh chỉ đâu này?

Ngải Vân thấy bọn họ không nói gì cũng thản nhiên đi tới đám người đang bận rộn làm diều hỏi, “Thế nào rồi?”

“Thưa thiếu gia, một chút nữa là sẽ xong rồi!” người lớn tuổi nhất trong đám người đứng dậy đáp.

Ngải Vân nghe vậy không giấu được nở nụ cười, Nguyễn Miên Miên, cho dù ngươi còn sống hay đã chết thì Ngải Vân ta cũng sẽ không để yên cho ngươi lần này đâu!

Đúng lúc này thì mười lão nhân được mời tới làm diiều đứng dậy nói: “Thiếu gia, mười con diều lớn này theo hình vẽ của người đã hoàn thành rồi!”

Ngải Vân chậm rãi tiến đến kiểm tra từng con diều một, vốn giỏi tính toán nàng ta đương nhiên đã ước chừng được chiều dài của mỗi sợi dây. Ngải Vân kiểm tra một lượt rồi trực tiếp sai người cất diều đi, bản thân mình thì rất nhanh chóng đem dây thừng buộc lại.

“Thiếu gia, để chúng ta thử trước đi!” Thủ lĩnh của đám thị vệ lên tiếng nói, nàng ta dù sao cũng là Xà hậu, nếu nàng ta có làm sao thì bọn chúng có lấy mạng ra đền cũng không đủ.

https://thuviensach.vn

"Các ngươi không tin ta?" Ngải Vân nhíu mày, thanh âm có chút không vui nhìn hắn.

“Thiếu gia, chúng ta chỉ là muốn đảm bảo an toàn cho người!” đám thị vệ đồng loạt lên tiếng nói.

“Đúng vậy thiếu gia, người để bọn nô tài đi trước, vạn nhất có chuyện gì cũng dễ dàng chống đỡ hơn!” Linh Chi vội vàng đi tới trước mặt nàng ta thành khẩn nói, trong thâm tâm nàng, Ngải Vân chính là ân nhân đã cho nàng và gia đình một cuộc sống mới a!

Ngải Vân thấy vậy thanh âm có chút khinh thường nói: “Các ngươi yên tâm đi, xuống được dưới đó còn nhiều việc phải trông chờ vào các ngươi, đây là dây thừng ta đặc chế, sẽ không có chuyện gì xảy ra đâu!”

Đám người thấy nàng ta kiên quyết như vậy cũng không biết nói gì hơn, Linh Chi vội đưa tiền công cho mười lão nhân làm diều, mười lão nhân nhận được tiền công hậu hĩnh kích động cảm ta rồi lập tức rời đi. Thời tiết dạo này hay có bão tuyết, nơi đây lại là đỉnh núi, bọn họ tất nhiên muốn giữ mạng cho mình rồi!

Đám thị vệ cùng Linh Linh Chi vội vàng làm theo Ngải Vân mà cột dây thừng lại quanh người rồi nhất loạt đứng chờ mệnh lệnh tiếp theo.

“Được rồi! Nhìn ta làm mẫu!” Ngải Vân nói rồi bắt đầu chạy lấy đà, Linh Chi ở đằng sau nhìn thấy nàng ta chuẩn bị lao xuống vách núi không nhịn được la hét thất thanh.

Ngải Vân vẫn tiếp tục chạy về phía trước, con diều lớn theo hướng gió thuận lợi bay lên, đám thị vệ kinh hãi mở lớn mắt vẻ không thể tin nhìn Ngải Vân đang lơ lửng giữa không trung.

“Trời ạ, thiếu gia bay lên, bay lên a!” Linh Chi hưng phấn la lớn, nàng cũng biết nương nương thông minh nhưng lại không thể ngờ người có thể

https://thuviensach.vn

thông minh đến mức này a!

“Được rồi, chứng ta mau chóng bắt đầu đi!” Thủ lĩnh thị vệ lớn tiếng nói rồi dẫn đầu đám người lao về phía trước, Linh Chi phấn khích nhìn mình lơ lửng trong không trung, trong lòng sớm đã đem Ngải Vân thành bồ tát sống mà khen ngợi.

Đám người vừa mới khuất khỏi tầm mắt thì trên đỉnh núi lập tức xuất hiện vô số thị vệ cùng một cỗ xe lăn hoa lệ, ngồi trên xe lăn tất nhiên chính là đương kim thánh thượng của Thụy Tuyết quốc Dạ Phong. Dạ Phong lạnh nhạt ngồi trên xe, hai bên là hai nữ tử cầm ô che chắn cho hắn khỏi những bông tuyết lạnh.

“Không tin được nàng ta còn có thể làm ra chuyện này!” Dạ Phong khóe miệng nhếch lên, thanh âm có chút thưởng thức đối với hành động vừa rồi của Ngải Vân.

“Chủ nhân, Xà hậu liệu có đoán đúng không? Nguyễn cô nương cùng Dạ Mị cơ bản là đã bị trọng thương sao có thể ở nơi này được? Thêm nữa, bản thân hai người đó là đối tượng truy nã toàn quốc, bọn họ không có khả năng làm con diều lớn như vậy mà không ai biết được!” Lôi Ảnh cẩn thận suy xét.

“Trẫm cũng nghĩ vậy, nhưng là ngươi cũng đã thấy, cáo thị đã dán từ lâu mà vẫn không thấy bọn họ xuất hiện, với tính cách của Miên Miên mà nói thì chỉ có thể có một lý do, đó chính là nàng không hề biết tới sự tồn tại của cáo thị, còn nữa, nàng chấp nhất như vậy chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội đi tìm Tử Tử!” Dạ Phong nhắc tới Miên Miên, trong lòng không khỏi dâng lên chút ngọt ngào.

“Chủ nhân, vậy để ta xuống dưới đó xem thử a!” Lôi Ảnh vội đề nghị.

“n, ngươi mang theo ba mươi cao thủ xuống dưới, nếu phát hiện manh mối gì thì bắn tin để ta xuống, còn không thì ngươi phải lập tức quay về!”

https://thuviensach.vn

"Vâng!"

Đúng lúc này thì thị vệ đã dẫn mấy vị lão nhân làm diều cho Ngải Vân quay trở lại để làm tiếp ba mươi con diều nữa. Mấy vị lão nhân vừa nhìn thấy Dạ Phong toàn thân lập tức quì xuống run rẩy sợ hãi hệt như nhìn thấy quỉ, sự khát máu của hắn dạo gần đây không ai là không biết!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Đáy Vực Kinh Hoàng 6

Bởi vì lúc này đám dã nhân kéo đến ngày càng đông lại thêm bọn Dị thực tộc ở đằng sau đánh lén nên Thương có chút mệt mỏi, nếu bình thường chỉ có một mình thì hắn nhất định đã sớm thoát được nhưng là hắn nhìn thấy Miên Miên thống khổ lăn lộn trên đất, biết nàng sắp sinh nên không thể rời đi được.

“Đánh chết ngươi…đánh chết ngươi!” Miên Miên cố nhịn cơn đau sốt ruột vơ lấy hòn đá khá lớn hướng tới đám dã nhân đập xuống, nàng không thể để mặc Thương vì nàng bị thương tổn được.

“Ta đánh chết ngươi!” hai tên trong đám Dị thực tộc còn lại lập tức nhào tới Miên Miên mãnh liệt lôi kéo tóc nàng, bọn chúng muốn nhân cơ hội đám dã nhân đang bận đối phó với Thương mà lôi nàng đi.

“Hỗn đản…hỗn đản!” Miên Miên giờ phút này không còn cố kỵ hình tượng thục nữ của mình lớn tiếng la mắng.

“Thối xà nhân…” hai tên Dị thực tộc nhìn Miên Miên đầy hận ý, đột nhiên lúc này Dị thực tộc B như phát hiện ra điều gì lớn tiếng kêu lên: “Nàng ta tiểu tiện rồi!”

Dị thực tộc A nghe vậy lập tức nhìn sang Miên Miên giận dữ nói, “Nha, nữ nhân bẩn thỉu, thật không biết xấu hổ!” hai tên Dị thực tộc vô cùng kích động, bọ dáng chán ghét nhìn Miên Miên như thể nàng vừa làm gì ghê tởm lắm.

“Có mẹ ngươi mới đi tiểu thì có, biến thái!” trải qua quá nhiều sự kiện kinh hãi Miên Miên lúc này đã không còn khách khí với bọn chúng nữa,

https://thuviensach.vn

bọn chúng khinh khi nàng thì nàng cần gì phải đối tốt với chúng chứ?

“Bẩn quá, bẩn quá đi! Không ngờ xà nhân lại buồn nôn đến vậy, ngươi lật nàng ta lên xem nàng ta có hay không đã đại tiện luôn rồi?” Dị thực tộc A quát lớn với Dị thực tộc B.

“Ngươi tại sao không tự làm đi, nàng ta nhất định là đã đại tiện rồi, ngươi thật là đần quá đi!” B quở trách.

“Vậy phải làm sao bây giờ? Bẩn thế này làm sao ăn được? Chúng ta tuy ăn thịt xà nhân nhưng rất là ưa thích sạch sẽ nha!” A có chút do dự nói.

“Đúng nha, ta nói cho các ngươi biết ta không những đi tiểu mà cả đại tiện cũng đi nha…” Miên Miên nói rồi hỉ mũi, lấy tay xoa xoa lên người rồi nhìn hai tên Dị thực tộc trêu ngươi nói, “Ăn a, các ngươi tới ăn a…”

"Ai nha, buồn nôn chết ta rồi!" hai tên Dị thực tộc vẻ mặt kinh hãi la lên.

Miên Miên nhíu mày trừng mắt nhìn bọn chúng, nội tâm không khỏi than thầm, Thương, ngươi mau mau lên a, ta sắp không chịu nổi nữa rồi! giờ phút này Miên Miên có thể cảm nhận rõ ràng cổ tử cung đang không ngừng mở rộng, thậy là đau quá mà!

“Như vậy đi, chúng ta đem nàng ta tới bờ sông tẩy rửa được không?” Dị thực tộc A mắt sáng lên nhìn Dị thực tộc B nói.

“Đúng vậy a, mang nàng ta đi rửa đi!” B hưng phấn nói rồi hai tên bắt đầu nắm lấy tóc nàng lôi kéo theo hướng bờ sông đi tới.

“A…hai tên hỗn đản các người mau buông ta ra a… Hỗn đản…tên hỗn đản!” Miên Miên bụng vốn sắp sinh lại bị hai tên Dị thực tộc lôi kéo làm cho nàng dần mất hết khí lực chỉ có thể buông xuôi mặc cho chúng lôi đi.

https://thuviensach.vn

“Cút ngay!” nhìn thấy Miên Miên bị hai tên Dị thực tộc kéo đi, dưới thân nàng còn không ngừng chảy nước ối, Thương đột ngột hét lớn một tiếng nghiêng mình vọt tới trực tiếp chém giết. Cũng vì Thương đột ngột chuyển hướng mà đám dã nhân có cơ hội lập tức đánh đến, Thương bị song chưởng đánh tới lập tức hộc máu tươi.

"Thương, Thương ngươi như thế nào rồi?" Miên Miên lo lắng hỏi, giờ phút này cơn đau đớn đã bị sự lo lắng lấn át.

Thương khoát khoát tay nhìn nàng rồi bắt đầu quay người đối kháng với đám dã nhân, rất nhanh chóng đã giết được rất nhiều tên, lúc này đây trước mặt hắn chỉ còn lại độc một dã nhân to lớn khác thường. Miên Miên ở bên quan sát trận chiến không khỏi kinh ngạc, nàng không thể ngờ được đám dã nhân này lại đoàn kết đến thế, thấy nguy mà không hề bỏ chạy thoát thân mà dường như ý chí chiến đấu càng cường đại hơn cả.

Thương vốn đã bị trọng thương rất nặng, nếu không phải vì vẫn còn tên dã nhân này thì hắn đã sớm gục ngã luôn rồi.

“AA…đau…đau quá…” nước mắt Miên Miên không ngừng chảy xuống, mồ hôi thấm ướt mái tóc rối tung, không được rồi, nàng sắp sinh rồi…

Một tiếng kêu thét đau đớn, tên dã nhân cuối cùng rốt cuộc cũng đã dục xuống dưới lưỡi kiếm của Thương.

“Thương…ta sắp sinh…sắp sinh rồi…” mắt thấy tên dã nhân cuối cùng đã ngã xuống Miên Miên rốt cuộc chịu không được la lên.

Thương nghe vậy lập tức đi đến, nhìn thấy giữa hai chân nàng máu tươi không ngừng chảy ra không khỏi nhíu mày hỏi: “Ngươi sẽ không phiền nếu ta giúp ngươi chứ?”

Miên Miên vội vã lắc đầu, giờ phút này nàng còn có thể lựa chọn nữa hay sao?

https://thuviensach.vn

“Tốt, ngươi ráng chịu đựng!” Thương nói rồi lập tức lấy trứng rắn trong ngực nàng ra để qua một bên, hắn chính là sợ nàng vì đau mà sẽ làm tổn thương trứng a. Thương cẩn thận cố định trứng rắn rồi bắt đầu giúp Miên Miên thoát quần dài.

Miên Miên nhìn nam nhân trước mắt không giấu nổi vẻ thẹn thùng cùng cảm kích, là hắn, chính hắn hết lần này tới lần khác cứu sống nàng, nàng cũng biết hắn đã bị trọng thương, nếu tìm được Tử Tử và chờ Dạ Mị thức dậy nàng nhất định sẽ hảo hảo báo đáp hắn.

“Dùng sức…dùng sức đi!” giờ phút này, mồ hôi Thương không ngừng chảy xuống, chỉ là do hắn có mang mũ nên Miên Miên không nhìn thấy mà thôi.

"n... n..."

“Lập tức sẽ sinh thôi, dùng sức…dùng sức đi!” Thương có chút lúng túng, đây chính là lần đầu tiên trong đời hắn đi đỡ đẻ cho nữ nhân a, nhưng là hắn biết rõ nếu không giúp nàng thì đứa bé này sẽ chết mất.

Miên Miên cắn chặt răng dùng sức rặn, hai bàn tay gắt gao bấu chặt xuống đất, đúng lúc này thì nàng cảm giác được có vật trơn cứng đi ra, Miên Miên nhịn không được thở ra một hơi vô lực nằm trên đất mà Thương lúc này cũng mệt mỏi ngồi xuống thở ra.

Trong lúc hai người còn đang thở dốc thì Dạ Mị ở trong trứng rắn bên cạnh có chút động đậy nhưng chỉ là trong giây lát. Miên Miên đã quá mệt mỏi nên không hề chú ý tới sự rung động này.

“Ừ, tiểu bảo bối…” Thương thở ra một hơi rồi mệt mỏi đem trứng rắn vừa sinh cho Miên Miên.

Miên Miên nhận lấy trứng từ tay hắn mà không khỏi kinh hãi trợn tròn mắt, trời ạ, không phải nàng sẽ sinh ra quái vật chứ? Vì cái gì mà trứng rắn

https://thuviensach.vn

này lại có màu hồng phấn đi?

“Ta sinh ra quái vật sao? Trứng rắn như thế nào lại còn có màu sắc nữa?” Miên Miên nhíu mày cầm trứng ngước lên nhìn Thương hỏi, có lẽ hắn sẽ biết nguyên nhân này!

“Cầm trứng đi tới bên trái, chỗ đó có rất nhiều ngải cứu, những tộc người ở đây đều không thích mùi cây này nên sẽ không tới gần ngươi, ngươi vừa sinh xong thân thể hư nhược nên tránh đi…đi nhanh lên, tránh cho lát nữa lại gặp rắc rối!” Thương nhịn lại cơn đau do vết thương gây ra chỉ chỉ về phía bên trái nói.

“Thương, ngươi thế nào rồi? Có phải vết thương rất nghiêm trọng không?” Miên Miên buông trứng rắn xuống muốn tới nâng hắn dậy nhưng lại bị tay hắn ngăn lại, “Đi, mau tranh thủ thời gian đi đi…nhanh lên…” nói rồi vì quá mệt mỏi mà ngã xuống.

“Thương, cho ngươi ăn như thế nào a?” Miên Miên lắc lắc thân thể hắn lớn tiếng hỏi, thế nhưng hắn nằm dưới đất không có chút phản ứng hệt như mỹ nhân ngủ say.

Miên Miên thấy hắn không phản ứng thì vội vàng gượng dậy, hắn đã cứu nàng nhiều lần như vậy rồi thì làm sao nàng có thể bỏ hắn ở chỗ nguy hiểm như vật được? Miên Miên đem hai trứng rắn bỏ vào ngực rồi bắt đầu xuất ra tất cả khí lực bản thân lôi kéo hắn.

Miên Miên cảm thấy mình vô cùng may mắn vì sau khi sinh bụng chỉ hơi khó chịu chứ không quá đau đớn, nếu không thì nàng thật sự không biết phải làm sao nữa.

“Nặng quá…” theo hướng Thương chỉ trước khi bất tỉnh, Miên Miên từng chút một kéo hắn rời đi, tuy là rất mệt nhưng nàng cũng không dám chậm trễ. Sau một hồi cố gắng, Miên Miên cuối cùng cũng kéo được hắn đến một vùng cỏ, Miên Miên nhăn mũi có chút khó chịu, khó trách những

https://thuviensach.vn

tên quái nhân không thích ở chỗ này… Miên Miên lại thêm một lần cảm thán về khả năng thích ứng cường đại của khứu giác mình rồi tiếp tục lôi Thương tới giữa đám ngải cứu mới dừng lại.

“Không được, phải đi vào sâu hơn nữa!” Miên Miên có chút lo lắng không yên lần nữa lôi kéo Thương đi sâu vào bên trong, mãi đến khi đến gần một dòng suối nhỏ mới dừng lại, thật tốt, nàng cũng sắp chết khát rồi!

“A uii…mệt mỏi quá, đoán chừng đợt này ta sẽ gầy đi cả chục ký đây a!” Miên Miên buông lỏng toàn thân thoải mái la lên rồi đi tới bên cạnh dòng suối bắt đầu dùng tay vốc nước uống.

“Thật thoải mái a!” Miên Miên thỏa mãn kêu lên rồi nhìn qua Thương vẫn đang hôn mê bất tỉnh, nàng đi tới trước mặt hắn, đắn đo mãi cuối cùng cũng xốc mũ hắn lên, tuy làm vậy là không đúng nhưng là mũ của hắn đều dính máu hết rồi, hơn nữa, nếu đội mũ thì nàng cũng không thể cho hắn uống nước được.

Chỉ là nàng không ngờ nam nhân này lại suất đến vậy, một khắc khi mũ của Thương được gỡ xuống Miên Miên không khỏi ngây người, mũi thẳng, lông mày rậm, làn da màu lúa mạch khỏe mạnh, môi mỏng,…thật là quá suất mà!

“Nguyên lai là hắn lại dễ nhìn như vậy a!” nàng vốn tưởng Thương đội mũ để che đi chố khiếm khuyết, thật không ngờ hắn lại đẹp trai đến vậy, nhìn hắn một hồi Miên Miên bất giác lắc đầu tự giễu, “Ngươi cũng đâu phải lần đầu thấy qua mỹ nam a!”. Miên Miên quay người đi tới dòng suối dùng tay múc lấy một ít nước trong mang lại rót vào trong miệng Thương.

Nhìn thấy hắn nuốt nước xuống Miên Miên mới thở phào nhẹ nhõm, nàng nhìn hắn một lượt rồi quyết định đem quần áo của chính mình đặt trên tảng đá rồi vội vàng chạy quanh tìm kiếm thảo dược trị thương, thật may là

https://thuviensach.vn

năm năm qua nàng cũng học qua chút y dược nếu không thì lần này thật không có cách nào giúp hắn rồi.

Miên Miên chậm rãi nhai thảo dược đắp lên vết thương rồi xé quần áo băng bó cho Thương, sau khi xong xuôi thì trán nàng cũng đã lấm tấm mồ hôi.

"Thương ca ca... Thương ca ca..." đúng lúc này thì bên ngoài truyền tới tiếng gọi, thanh âm vô cùng quen thuộc! Là Tiểu Tịch.

“Tiểu Tịch…Tiểu Tịch!” Miên Miên la lớn, quả nhiên chỉ được một lúc Tiểu Tịch đã chạy đến trước mặt nàng, nhưng là vừa nhìn tới Thương nằm trên đất mà không cõ mũ che mặt lại khiến nàng ngây ngẩn cả người.

“Tiểu Tịch…Tiểu Tịch!” Miên Miên khó hiểu nhẹ giọng gọi.

“Ngươi…ngươi như thế nào lại bỏ mũ của hắn đi a?” Tiểu Tịch kích động nhìn nàng hỏi.

“Hắn bị trọng thương, miệng toàn máu nên ta gỡ mũ hắn xuống, không phải là ngươi chưa từng nhìn thấy khuôn mặt thật của hắn chứ?” Miên Miên giật mình hỏi.

“n, hắn đối với ta trước nay đều rất tốt tuy nhiên hắn chưa bao giờ gỡ mũ xuống cả, nhưng là ta chưa bao giờ quan tâm tới tướng mạo của hắn, chỉ là…ta có chút ngạc nhiên, không ngờ hắn lại dễ nhìn đến vậy!” Tiểu Tịch si ngốc nhìn Thương đang hôn mê.

"Làm sao ngươi biết được nơi này?" Liên tục có chút khó hiểu hỏi.

“Ta từ lần trước trở về suy nghĩ kỳ rồi, ta cảm nhận được yêu một người là luôn muốn được ở cạnh người đó cho nên quay lại, ta tìm các ngươi thật vất vả quá mà!” Tiểu Tịch chu môi nói.

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe nàng nói vậy gật gật đầu, “Đúng rồi, ngươi có thể mang hắn đi gặp đại phu không? Chỉ có đem hắn giao cho ngươi ta mới cảm thấy yên tâm a!”

Tiểu tịch gật đầu, "Ngươi cứ yên tâm giao hắn cho ta, nhất định ta sẽ chăm sóc cho hắn thật tốt. Đúng rồi, ngươi tới đây là muốn đi đâu a?”

"Tiểu Tịch…" Miên Miên đột ngột nắm lấy tay Tiểu Tịch khiến nàng ta có chút sững người, “Van cầu ngươi nói cho ta biết Nữ nhi quốc ở nơi nào a? Ta thật sự phải tới đó cứu con ta mà!” Miên Miên ánh mắt đầy mong chờ nhìn Tiểu Tịch.

"Con của ngươi?" Tiểu Tịch có chút kinh ngạc hỏi lại.

“Đúng, con trai Tử Tử năm tuổi của ta từ trên đỉnh núi rơi xuống nơi này, ta nhất định phải cứu hắn, cho nên, van cầu người nói cho ta biết Nữ nhi quốc ở đâu được không? Ta thề, ta nhất định sẽ không làm liên lụy tới các người a!” Miên Miên vội vàng đưa một tay lên làm động tác thề thốt.

“Hài tử năm tuổi…Năm tuổi…” Tiểu Tịch nhỏ giọng thì thào rồi trợn mắt nhìn Miên Miên. “Ngươi nói chính là hài tử có đôi mắt tím?”

Miên Miên thấy phản ứng của Tiểu Tịch không khỏi ngây người, “Ngươi…ngươi như thế nào biết được điều này?”

Tiểu Tịch rất nhanh quay lưng lại phía nàng, vẻ áy náy nói, “Thực xin lỗi, ta không thể nói cho ngươi biết được, bởi vì…ngươi căn bản không cứu được hắn đâu, nếu ngươi cố chấp tới đó thì chỉ có con đường chết mà thôi!”

"Ta không sợ!" Miên Miên kiên định nhìn Tiểu Tịch nói.

“Ngươi như thế nào lại không biết quí mạng sống mình đâu này?” Tiểu Tịch quay lại nhìn nàng, ánh mắt vẻ trách cứ nàng không hiểu chuyện.

https://thuviensach.vn

Miên Miên thấy nàng ta có chút giận dữ liền thở dài nói, “Chúng ta không có khả năng chỉ sống vì mình cả, một ngày nào đó bên cạnh ngươi sẽ xuất hiện những người mà ngươi sẵn sàng chết vì họ, tuy như vậy thật sự có chút mệt mỏi nhưng là chúng ta không có cách ngăn cản bản thân mình được!”

Tiểu Tịch nghe nàng nói có chút ngây người, vẻ khó xử nói: “Nữ hoàng ở đây chính là người lợi hại nhất, đắc tội với nàng chắc chắn không thoát khỏi cái chết, còn nữa, nàng đã vừa ý ai thì không ai có thể khiến nàng buông tay đâu!”

Miên Miên nghe Tiểu Tịch nói mà không khỏi khẩn trương hỏi lại, “Có phải hay không nữ hoàng coi trọng con trai ta? Nàng muốn hắn làm gì? Nhi tử sao? Chẳng lẽ nàng ta không có con sao?”

"Không phải!" Tiểu Tịch lần nữa quay đầu né tránh ánh mắt của Miên Miên.

Thấy nàng không chịu lên tiếng, Miên Miên giận dữ nói: “Ngươi không muốn nói thì ta cũng không miễn cưỡng! Thương liền nhờ ngươi chiếu cố, mặc kệ khó cỡ nào thì ta cũng sẽ đi tìm nàng ta!”

“Không được đi!” Tiểu Tịch thấy Miên Miên quay người định đi thì vội vàng chạy tới lôi kéo tay nàng vẻ khẩn cầu, “Van cầu ngươi đừng đi được không? Nếu ngươi đi nhất định sẽ không toàn mạng trở về đâu!”

Miên Miên nghe vậy liền mỉm cười, “Ta đã nói rồi, đến thì ta cũng đến rồi, nếu không cứu được hắn thì ta nguyện chết cùng hắn!” nói rồi gỡ cánh tay Tiểu Tịch ra chạy đi.

“Hắn đã không còn là con của ngươi nữa rồi, hắn căn bản không nhớ ra ngươi, hắn đã bị cho uống nước lãng quên rồi, hắn cái gì cũng sẽ không nhớ ra, ngươi đi cũng không giúp gì được cho hắn đâu!” Tiểu Tịch ở phía sau lớn tiếng kêu lên.

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe những lời nàng nói mà không khỏi dừng lại cước bộ.

“Xin ngươi đừng đi tìm cái chết được không? Con ngươi hắn đã không còn nhận ra ngươi nữa rồi, ngươi đi chỉ có thương tâm thêm thôi!” Tiểu Tịch lần nữa lên tiếng khuyên ngăn.

“Cảm ơn ngươi! Thương đành giao lại cho ngươi chăm sóc!” Miên Miên đầu cũng không quay lại khoát khoát tay nói, bất kể như thế nào nàng cũng không thể bỏ rơi Tử Tử được!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Đáy Vực Kinh Hoàng 7

-------Y quán------

Thương nằm trên giường, đại phu đã cho hắn uống thuốc hạ nhiệt nên người cũng dần dần thanh tỉnh lại.

Thương nhẹ xoay người thì một cơn ê ẩm truyền tới khiến hắn khẽ rên lên một tiếng, mà Tiểu Tịch canh giữ bên cạnh nghe tiếng động lập tức mở mắt hưng phấn la lên, “Thương ca ca, huynh cuối cùng cũng tỉnh rồi, huynh thấy trong người thế nào?”

Vì thanh âm của Tiểu Tịch thật sự quá lớn nên Thương dần mở mắt nhưng là một khắc khi mở mắt này, thế giới màu đen quen thuộc của hắn đã được thay thế bằng một thế giới tràn ngập ánh sáng tươi vui, Thương sửng sốt đến run người.

“Ai, là ai gỡ mũ của ta xuống?” Thương không nhìn thấy mũ của mình liền cố nén nhịn cơn đau trên người ngồi dậy nhìn nộ khí la lớn.

"Làm sao vậy? Thương ca ca..." Tiểu Tịch nhìn thấy người mà nàng yêu mến tỉnh dậy vốn đang vui vẻ thì lại bị cơn giận của hắn hù cho ngây người.

“Ta hỏi ai đã gỡ mũ của ta xuống, là ai hả?” Thương nộ khí hét lớn, bộ dáng của hắn lúc này vạn phần hung dữ.

"Thương ca ca..." Tiểu Tịch bị Thương nạt không nhịn được nước mắt ủy khuất.

https://thuviensach.vn

“Ta hỏi ngươi sao người không nói? Có phải là ngươi gỡ xuống không? Ta chưa nói với ngươi là bất kể kẻ nào cũng không được phép đụng tới mũ của ta sao? Lời ta nói với ngươi không có ý nghĩa gì sao?” Thương tức giận nắm lấy cánh tay Tiểu Tịch lớn tiếng quát, trông hắn lúc này hệt như một con sư tử bị người chọc giận.

"Ô ô, Thương ca ca, huynh đừng tức giận, không phải ta... thật không phải là ta gỡ mũ ngươi mà, ta yêu huynh như vậy lời huynh nói ta đều khắc cốt ghi tâm mà, ô ô..." Tiểu Tịch bị bộ dáng tức giận của hắn hù cho sợ hãi không thôi.

"Vậy là ai? Đại phu sao?" Thương vẫn không buông Tiểu Tịch hỏi, vấn đề này đối với hắn thực sự rất quan trọng.

"Không phải... là nàng... là nữ tử kia, là nữ tử huynh cứu gỡ mũ huynh xuống!” Tiểu Tịch run rẩy nói.

Thương ngây người, là nàng? Là nàng gỡ xuống sao?

"Thương ca ca, huynh đừng nóng giận, huynh bị thương chính là nàng mang theo huynh chạy trốn, nàng nói nếu không thoa thuốc cho huynh thì huynh sẽ chết mất. Đại phu cũng đã nói là nếu không nhờ nàng dùng thảo dược đắp lên miệng vết thương cho huynh thì huynh không thể cứu được nữa rồi. Thương ca ca, huynh tin tưởng ta, thật sự là nàng không có biết chuyện không được gỡ mũ của huynh xuống đâu!” Tiểu Tịch đơn thuần lại thiện lương rất sợ Thương sẽ trách Miên Miên nên vội vàng giúp nàng giải thích.

“Thương nhi, con nhớ kỹ lời mẫu thân nói, mũ này không thể tùy tiện gỡ xuống biết không? Chỉ có nương tử của con mới được quyền gỡ mũ này xuống!”

“Mẫu thân, tại sao phải đợi nàng gỡ xuống, chẳng lẽ chính mình không thể gỡ xuống sao?

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên là có thể, nếu con gặp được nữ tử khiến con yêu thích thì con có thể tự mình gỡ xuống, nhưng là con nên biết, nếu mũ gỡ xuống rồi mà nữ tử đó không yêu con thì cả cuộc đời này con cũng không thể rời xa nàng, cuộc sống của con sẽ gắn liền với cuộc sống cùng an toàn của nàng, đây chính là gia mệnh của tộc chúng ta!”

“Mẫu thân, cái kia…con phải đợi nữ tử kia đến bao giờ đâu này?”

“Con trai, duyên phận đều do trời định sẵn, tin tưởng mẫu thân, người đó sẽ rất nhanh xuất hiện thôi!”

Những lời nói của mẫu thân năm ấy vang vọng trong tâm trí Thương, hắn thật sự không nghĩ tới có ngày mũ của mình lại bị gỡ xuống, mà người gỡ lại chính là một nữ nhân đã có chồng con, hắn thật sự không thể nào tiếp thu được sự thật này! Vì sao lại là nàng chứ?

"Thương ca ca, huynh làm sao vậy? Có phải vết thương còn đau không?” Tiểu Tịch luống cuống tay chân lo lắng hỏi.

“Nàng đi đâu rồi?” đáp lại sự lo lắng của Tiểu Tịch hắn cũng không hề có phản ứng nào mà chỉ lạnh nhạt hỏi.

"Nàng... nàng nói đi tìm Nữ hoàng rồi, bất quá ta không có nói cho nàng biết Nữ hoàng ở đâu cả!” Tiểu Tịch nói gấp, nàng biết rõ Thương ca ca chính là không hy vọng Miên Miên tìm được Nữ hoàng.

"Nàng đi rồi? Ngươi như thế nào mà không ngăn cản nàng, ngươi chẳng lẽ không biết nàng đi tới đó đồng nghĩa với tự tìm cái chết sao?” Thương nhíu mày vẻ trách cứ nói.

Tiểu Tịch bị hắn trách cứ ủy khuất gục đầu xuống bàn, “Ta có khuyên nàng nhưng là nàng căn bản không chịu nghe ta…”

https://thuviensach.vn

Thương nhìn thấy nàng thút thít có chút áy náy nói: “Thực xin lỗi, là ta đã nặng lời!”

Tiểu Tịch thấy hắn có vẻ đã bình tĩnh hơn rồi liền lau nước mắt nói, “Không sao, ta biết rõ là Thương ca ca không phải cố ý mà!”

Thương nhìn thấy nàng bộ dáng thiện lương miễn cưỡng cười rồi đưa tay vịn vết thương chuẩn bị rời giường. Tiểu Tịch thấy vậy lập tức đưa tay đỡ hắn hỏi, “Thương ca ca, huynh muốn đi đâu? Thương thế của huynh còn chưa khỏi mà!” nói rồi nhìn đôi mắt xanh của hắn có chút ngượng ngùng cúi đầu.

“Ta muốn đi tìm nàng ta, tên ngốc đó đi lung tung sẽ gặp nguy hiểm mất!” Thương không hề cấm kỵ nói.

Tiểu Tịch nghe hắn nói có chút cứng người, nàng cũng biết Thương ca ca dường như quan tâm tới Miên Miên nhiều hơn cả nàng, lòng của nàng có chút đau đớn. Tiểu Tịch ngước nhìn nam nhân nàng đã thầm yêu bao nhiêu năm trời đau lòng nói: “Thương ca ca, huynh ở lại nơi này hảo hảo dưỡng thương đi, ta sẽ đi cứu nàng, ngươi đừng lo lắng quá!” nói rồi xoay người định rời đi.

“Tiểu Tịch!” Thương đột ngột gọi nàng, “Không được đi, ta không hy vọng khiến ngươi phải khó xử!”

Tiểu Tịch nghe hắn nói không giấu nổi cay đắng nhưng là nàng vẫn không quay đầu lại, “Dù có chuyện gì thì nàng cũng không thể giết ta được, nàng chính là chị ruột của ta a!” nói rồi đẩy cửa kiên định bước đi.

Thương thấy nàng như vậy chỉ có thể thở dài, đúng vậy, nữ hoàng chính là chị ruột của nàng nhưng là hai tỷ muội từ nhỏ tính cách đã bất đồng. Tỷ tỷ nàng là người cực đoan, cố chấp lại rất tàn nhẫn, từ trước tới nay danh vị công chúa của nàng chỉ là hữu danh vô thực, nàng cũng đã từng nói với hắn

https://thuviensach.vn

nếu có thể thì nàng cũng không cần địa vị này nữa, không muốn làm muội muội của nữ hoàng!

--- ------ ------

Miên Miên mang theo hai trứng rắn trong ngực mà không ngừng buồn cười, người không biết còn tưởng rằng nàng từ cúp A chuyển thành cúp F nữa đây! Nhưng điều khiến nàng vui nhất chính là nhờ có con đường ngải cứu này mà nàng đi lại khá thuận lợi, nàng tin rằng nếu mình kiên trì đi theo một đường thẳng thì chắc chắn sẽ không lạc đường được.

“Hử? Đó là cái gì?” Miên Miên phát hiện trong bụi cỏ xanh phía trước có một vòng màu đỏ tươi rất đẹp, Miên Miên cảnh giác đi tới, nàng thật sự không muốn lại bị một dị tộc nào đó tấn công đâu, để người khác bắt được không bằng nàng động thủ trước?

“Cấm la!” một thanh âm đột ngột vang lên, trên cổ Miên Miên đã bị một con dao bén nhọn kê sát, Miên Miên nhíu mày trầm tư, người này lợi hại cỡ nào mà xuất hiện sau lưng nàng không hề có tiếng động? Xem ra nàng đã chậm chân rồi!

“Không muốn chết thì mau nói nơi ở của các người ở đâu?” thanh âm nữ tử phía sau có chút phẫn nộ, lưỡi dao càng lúc càng sát vào da thịt Miên Miên.

Miên Miên có chút ngây người khi nghe nàng ta nói…

“Ta đếm đến ba, nếu ngươi không nói thì ta lập tức cho người đến địa ngục… một…hai…”

"A Tình..." Miên Miên đột ngột la lên.

Lưỡi dao kề cổ nàng có chút nới lỏng bởi người phía sau có chút sững sờ.

https://thuviensach.vn

"A Tình, là ngươi sao?" Miên Miên tuy không nhìn thấy mặt người sau lưng nhưng là giọng nói này quá quen thuộc đối với Miên Miên nên nàng nhịn không được hỏi.

Miên Miên thấy lưỡi dao dần buông lỏng lập tức quay người lại, ngạc nhiên đến sững người, “A Tình, thật sự là ngươi sao?”

“Nương nương, sao người lại ở chỗ này?” Vô Tình sau kinh ngạc lập tức ôm chầm lấy Miên Miên nức nở không ngừng.

“Ta đi tìm các ngươi, ngươi tại sao lại ở chỗ này, ta còn tưởng rằng…” Miên Miên nghẹn ngào không nên lời, nàng biết rõ Vô Tình chắc chắn sẽ bảo hộ cho Tử Tử nhưng lại nghe Thương cùng Tiểu Tịch nói Tử Tử lại bị người ta bắt đi mà không hề nghe thấy tên Vô Tình, nàng vốn nghĩ rằng nàng ta lành ít dữ nhiều rồi.

“Nương nương…người đây là?” Vô Tình nhìn y phục Miên Miên rách nát, tóc tai rối tung có phần chật vật mà đau lòng, nàng trừng mắt nhìn hai trứng rắn trong ngực Miên Miên có phần kinh ngạc hỏi.

“A Tình, ngươi làm sao vậy, sao trên mặt ngươi lại có nhiều vết sẹo như vậy? Y phục của người sao lại rách nát thế kia? Ô, chân của ngươi…chân của ngươi làm sao vậy?” hai nàng bắt đầu trên dưới dò xét đối phương một lượt, Miên Miên nhìn thấy Vô Tình đi chân trần, người đầy thương tích đau lòng hỏi, nàng ta đến tột cùng là đã trải qua những chuyện gì ở chỗ quái dị này?

"Nương nương, ta không sao…ta thật sự không có việc gì" Vô Tình thấy Miên Miên lo lắng lập tức trấn an nàng.

“Cái gì là không có việc gì chứ? Chân của ngươi làm sao vậy? Tại sao lại phải băng bó thế kia? Ngươi ở nơi đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì mà trên người lại toàn vết máu vậy? Ngươi mau nói thật cho ta a!” Miên Miên lo lắng lớn tiếng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Nương nương... Ta thật sự không có việc gì, lúc ta cùng Tử Tử rớt xuống nơi này thì chân của ta đã bị thương rồi, sau đó trong lúc tìm đường ra khỏi đây chúng ta gặp một đám người rất hung dữ, ta đánh nhau với bọn họ rồi bỏ chạy tới đây, không nghĩ tới đám người đó lại không đuổi theo nên ta mới có thể an toàn đến giờ!" Vô Tình nói ngắn gọn mọi chuyện, kỳ thực là nàng không muốn làm cho Miên Miên lo lắng nên đã bỏ qua rất nhiều tình tiết nguy hiểm khác.

"Vậy bây giờ sao rồi? Có thể khỏi được không?" Miên Miên lo lắng ngồi xuống đưa tay đụng chạm vết thương ở chân Vô Tình kiểm tra một lượt.

Vô Tình thấy nàng như vậy nội tâm không nén nổi xúc động, khẽ mỉm cười trấn an, "Nương nương, người đừng lo lắng, ta đã đắp thảo dược lên rồi, chỉ là chân ta có chạm tới nước nên có chút hư thối, chờ mọi chuyện qua đi ta sẽ băng bó lại sau!" nói rồi nâng Miên Miên đứng dậy.

Miên Miên nhìn vết thương của Vô Tình thở dài, "Ngươi nhất định phải nghỉ ngơi nhiều hơn, nơi này được ngải cứu bao bọc nên tương đối an toàn!"

"Nương nương, ngươi biết nơi này sao?" Vô Tình có chút kinh ngạc hỏi nàng..

"Đúng vậy, lúc ta đi tìm các ngươi có quen được một người bạn tốt ở đây, hắn đã cứu ta rất nhiều lần, hắn nói bọn quái vật ở nơi đây rất sợ mùi ngải cứu cho nên khu vực này chính là chỗ an toàn nhất!" Miên Miên nói rồi nắm lấy tay Vô Tình áy náy nói: "Thực xin lỗi A Tình, để ngươi phải chịu khổ rồi!"

"Nương nương, người sao lại nói mấy chuyện này, chúng ta tuy nói là hai người nhưng Vô Tình sống chết cũng sẽ hết lòng vì người. Đúng rồi nương nương, người như thế nào lại có bộ dáng chật vật như thế này?

https://thuviensach.vn

Trong ngực người là cái gì a?" Vô Tình nhíu mày dò xét, thời điểm nàng rời đi nương nương không có mang thai a!

Miên Miên thấy biểu hiện nghi hoặc của Vô Tình liền cười nói, "Trong lúc ngươi vắng mặt ta có sinh tiểu bảo bối, còn có Dạ Mị… Từ ngày các ngươi rớt xuống đây Thụy Tuyết quốc đã xảy ra rất nhiều chuyện, tất cả đã thay đổi rồi!" Miên Miên nói vắn tắt những sự kiện gần đây cho Vô Tình nghe một lượt.

"Nương nương nói người sinh tiểu bảo bối có màu hồng nhạt? Trứng rắn như thế nào lại có màu hồng?" Vô Tình giật mình hỏi lại.

"Ta cũng không biết nữa, có khi nào ta đã sinh ra một quái vật không?" Miên Miên lo lắng nói rồi từ trong ngực lấy trứng rắn đưa cho Vô Tình.

"Nương nương, có khi nào là một tiểu công chúa không?" Vô Tình kẽ vuốt trứng rắn nói.

"Ta cũng không biết nữa, chưa từng có ai thấy qua trứng rắn màu hồng a, đành phải chờ hắn thức tỉnh mới biết được!" nói rồi lại từ trong ngực lấy ra trứng rắn màu trắng, "Cái này là Dạ Mị, tuy ta không biết vì sao hắn lại trở về bộ dáng này nhưng là ta tin tưởng hắn nhất định sẽ sớm thức tỉnh!" Miên Miên tràn đầy tin tưởng nhìn trứng rắn nói.

"Bệ hạ thật sự sẽ thức tỉnh sao?" Vô Tình nhìn hai trứng rắn mà không tài nào có thể liên tưởng được việc Dạ Mị ở trong đó.

"Nhất định, hắn đã từng nói vậy mà, hắn nhất định sẽ tỉnh lại!" Miên Miên vuốt trứng rắn kiên định nói, nàng khẳng định với Vô Tình như vậy cũng chính là đang trấn an chính bản thân mình.

Vô Tình thấy biểu tình trên mặt Miên Miên chỉ gật gật đầu nói: "Thế nhưng mà…ta không thể nào tin được chủ mưu đằng sau mọi chuyện lần này lại là Tuyết vương gia, bệ hạ không phải đối với hắn rất tốt sao? Như

https://thuviensach.vn

thế nào hắn lại có thể làm chuyện thiên địa không dung này chứ?" Vô Tình có chút khổ sở, tại sao chỉ trong một thời gian ngắn lại có nhiều chuyện xảy ra như vậy a?

"Những chuyện này không phải là chuyện ta với ngươi có thể quản được, trước mắt chúng ta cứ chờ Dạ Mị thức tỉnh đã rồi sẽ tính tới chuyện đi cứu Tử Tử!" Miên Miên khẽ thở ra một hơi nói.

"Đúng vậy, ta cũng đã đi tìm Tử Tử, trong lúc ta đánh nhau với bọn quái vật nó đã để lạc mất hắn rồi!"

"Ta nghe nói Tử Tử bị Nữ hoàng bắt đi rồi, chẳng lẽ nàng ta muốn nhận hắn làm con mình sao?" Miên Miên suy đoán nói.

"Nương nương, người biết chuyện này ư?" Vô Tình kinh ngạc nhìn Miên Miên.

"Chỉ biết như vậy thôi, ta thật sự không hiểu vì sao Nữ hoàng này lại muốn Tử Tử làm con của nàng ta, chẳng lẽ nàng ta không thể sinh con sao? Ta còn nghe nói Nữ hoàng này rất tàn nhẫn, những quái vật ở đây rất sợ hãi nàng ta, nữ nhân này nhất định không phải hạng tầm thường dễ đối phó!" Miên Miên nhíu mày vẻ đăm chiêu.

"n, ta cũng cảm thấy nàng ta không đơn giản, có thể quản lý khu rừng quái dị này thì nhất định không thể khinh thường được!" Vô Tình gật gật đầu nói.

Miên Miên bất chợt giận dữ lớn tiếng nói: "Nữ nhân biến thái dám lôi kéo con ta làm nhi tử! Một Nữ hoàng như bà ta muốn sinh con có gì khó khăn đâu mà phải bắt hài tử người khác làm con mình đâu này?"

"Nương nương, người nói sai rồi!" Vô Tình thấy nàng nghi hoặc nhịn không được nói.

https://thuviensach.vn

“Hử? Ta đoán sai sao? Ta đoán sai chỗ nào a?” Miên Miên khó hiểu nhìn Vô Tình.

“Ngươi chỉ nói đúng việc Tử Tử bị Nữ haongf bắt đi nhưng là hắn không phải bị bắt làm nhi tử của nàng ta mà là…” Vô Tình cúi đầu ái ngại không dám nói tiếp.

“Không làm nhi tử của nàng ta thì làm cái gì? Chẳng lẽ nàng ta dám để Tử Tử của ta làm người hầu cho nàng ta?” Miên Miên càng lúc càng khó hiểu, đôi lông mày không tự giác nhíu chặt hơn.

“Nương nương, theo những gì ta nghe được thì Nữ hoàng chính là muốn Tử Tử làm Quốc vương của nơi này, nói cách khác, lão bà biến thái đó muốn Tử Tử làm tướng công của nàng ta a, hơn nữa, hôn lễ cũng đã được hơn một tuần rồi, cả khu rừng này bây giờ ai ai cũng biết Nữ hoàng vừa mới có thêm một tiểu tướng công!”

"Cái gì?" Miên Miên ngây người, nữ nhân biến thái kia lại muốn con nàng làm tướng công của nàng ta sao? Tử Tử mới có bao nhiêu tuổi a? Hài tử năm tuổi thì biết cái gì đây?

“Nữ hoàng này thật sự rất biến thái, ta ở đây đã tìm mọi biện pháp rồi mà vẫn không thể nào tìm ra được nơi ở của nàng ta, thật là tức chết ta mà!” Vô Tình nắm chặt tay oán hận nói.

Miên Miên nghe vậy đột ngột đem Dạ Mị đưa cho Vô Tình, “A Tình, ngươi giúp ta hảo hảo chiếu cố Dạ Mị cùng tiểu bảo bối, ta phải đi tìm Tử Tử nên không thể mang theo bọn họ được! Ta nhất định phải tìm rồi cứu hắn ta, ta không thể để nữ nhân biến thái kia hủy hoại hạnh phúc cả đời của Tử Tử được!”

“Ta cũng đi, nương nương ở đâu A Tình ở đó, quyết không rời người nửa bước!”

https://thuviensach.vn

“A Tình!” Miên Miên vịn vai nàng kiên định nói: “Ta biết rõ ngươi đối với ta rất tốt, sợ ta đi một mình gặp chuyện không hay nhưng là ngươi thấy đấy, chẳng phải ta đi tìm các ngươi đến giờ vẫn an toàn sao? Ngươi đang bị thương, đi đứng bất tiện, hơn nữa, ta không muốn để Dạ Mị cùng tiểu bảo bối gặp nguy hiểm, vạn nhất ta xảy ra chuyện gì thì còn có ngươi, Dạ Mị cùng tiểu bảo bối. Nếu là tất cả chúng ta cùng đi vạn nhất có chuyện không may thì Thụy Tuyết quốc phải làm sao? Tuyết vương gia đã nhẫn tâm vứt bỏ tình thân để soán quyền đoạt vị thì hắn sẽ bỏ qua cho chúng ta sao?” Miên Miên trấn an Vô Tình.

“Thế nhưng ta không yên tâm để người đi một mình được, cho ta đi theo người đi, ta cam đoan sẽ chỉ đứng xem mà không tiến vào Nữ nhi quốc được không?” Vô Tình đề nghị.

“Không được!” Miên Miên kiên quyết nói, “A Tình, ta trước nay chưa cầu xin ngươi điều gì, hôm nay ta xin ngươi thay ta hảo hảo chiếu cố Dạ Mị cùng tiểu bảo bối, bọn hắn theo ta chưa từng được nghỉ ngơi, ta thật sự không muốn bọn hắn gặp nguy hiểm, ta xin ngươi được không? Ta phúc lớn mạng lớn xuyên không tới gặp bao nhiêu chuyện mà không mất mạng, ngươi tin tưởng ta, ta nhất định sẽ bình an dẫn Tử Tử quay lại tìm ngươi, ngươi thay ta chiếu cố bọn hắn, ta tin Dạ Mị nhất định là sắp tỉnh lại rồi!” Miên Miên nhìn Vô Tình khẩn thiết nói.

"Thế nhưng mà..."

“Không có thế nhưng… A Tình, ta biết rõ ngươi không muốn ta đi tìm nguy hiểm nhưng là ta không thể không đi được, từ sau chuyện soán quyền của Tuyết vương gia ta đã quyết định sẽ không trở về thế kỷ 21 nữa mà sẽ ở lại trợ giúp Dạ Mị đoạt lại Thụy Tuyết quốc!” Miên Miên mỉm cười nhìn Vô Tình trấn an.

“Thật vậy? Nương nương, người thật sự sẽ không bỏ đi sao?” Vô Tình kích động hỏi.

https://thuviensach.vn

“Đúng, ta không về nữa, cho nên ngươi phải hảo hảo chiếu cố tới bản thân mình, Dạ Mị cùng tiểu bảo bối cho tốt, ta về sau còn phải nương tựa vào ngươi và bọn hắn a!” Miên Miên thở dài nói.

"Nương nương..." Vô Tình ôm hai trứng rắn nhìn Miên Miên nghẹn ngào không nên lời.

“Ngươi có võ công nên ta rất yên tâm đem bọn hắn giao cho người, A Tình, nhất định không được để cho ta thất vọng!” Miên Miên nhìn Vô Tình chăm chú nói.

Vô Tình gạt đi nước mắt, gật gật đầu với Miên Miên, “Nương nương, ngươi đáp ứng ta, nhất định phải bình an trở về!”

Miên Miên thấy nàng ta đã đồng ý thì nở nụ cười thật tươi nói: “Ta nhất định sẽ bình an trở vè, chỗ này an toàn nhất nên ngươi ở lại đây một thời gian mà dưỡng thương đi!” Miên Miên ôm Vô Tình vỗ vỗ lưng nàng trấn an.

“Dạ Mị, tiểu bảo bối, hai ngươi nhất định phải ngoan ngoãn chờ ta trở lại, ta nhất định sẽ tìm được Tử Tử!” nàng nhẹ nhàng hôn lên hai trứng rắn nói rồi quay người bước đi. Vô Tình hốc mắt đỏ hoe nhìn nàng càng đi càng xa mà đau lòng không thôi, đúng lúc này, trứng rắn màu trắng trong tay Vô Tình không hiểu vô tình hay hữu ý mà lại phát ra một vầng hào quang mờ nhạt…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Đáy Vực Kinh Hoàng 8

Miên Miên cẩn trọng đi một đường thẳng tiến sâu vào trong rừng, càng đi thì rừng cây ngải cứu ngày càng trở nên thưa thớt, trước mặt nàng lúc này là một tòa cung điện tráng lệ, to lớn vô cùng.

Miên Miên kinh ngạc nhìn cung điện ở phía xa, xem ra nơi đây chính là nơi ở của Nữ hoàng rồi, nhất định Tử Tử đang ở nơi này, chỉ là muốn vào được cung điện quả thực có chút khó khăn. Miên Miên bây giờ đã hiểu vì sao người ở đây lại thưa thớt đến vậy rồi, mùi ngải cứu cộng với hồ nước lớn bao quanh, ngoại trừ đường thủy thì không còn con đường nào khác để tiến nhập cung điện cả.

Miên Miên đưa mắt dò xét xung quanh để tìm phương tiện nhưng là không thấy bất cứ thứ gì cả, xem ra, năm năm qua nàng học bơi rốt cuộc cũng có chỗ dùng tới rồi, nước hồ không bị kết băng nên Miên Miên không hề do dự nhảy xuống bắt đầu bơi vào.

Miên Miên bơi được một lúc thì cũng tới được bờ bên kia, nàng khó nhọc hít thở, nếu mà hồ này dài thêm chút nữa thì chỉ sợ nàng không đủ sức mà bơi vào bờ rồi, nhưng là nghĩ tới Tử Tử đang đợi nàng tới cứu mọi mệt mỏi trong nàng giảm đi đáng kể.

Miên Miên sau khi lấy lại sức lập tức hướng phía cung điện đi tới, nàng cẩn thận nằm xuống quan sát, bên ngoài cửa cung có thể thấy được rất nhiều nữ nhân gương mặt lạnh lùng cầm kiếm canh giữ, các nàng này khẳng định là thị vệ rồi.

https://thuviensach.vn

Miên Miên nhìn những thị vệ nữ nghiêm nghị đứng đó mà không khỏi lo lắng, nàng phải làm sao mới vào được trong cung điện bây giờ?

Đúng lúc này thì phía xa đột nhiên truyền tới những âm thanh huyên náo, Miên Miên cẩn thận nhìn sang thì chỉ thấy hai thị vệ nữ đi đằng trước, phía sau hai nàng là mười mấy nữ tử ăn mặc có chút bất đồng đang hướng về phía cung điện. Miên Miên có chút nghi hoặc, những nữ tử này chẳng lẽ vào cung làm cung nữ hay sao?

Miên Miên nghĩ vậy lập tức rời khỏi chỗ nấp chạy tới, có lẽ bình thường cung điện này chưa từng có người xâm nhập nên hai thị vệ đi đầu đi đằng trước không hề có chút cảnh giác nào cả. Miên Miên nhanh chóng nhập vào đội ngũ của đám nữ tử phía sau, đám nữ nhân cũng không hề ngạc nhiên hay la lối khi nàng chạy tới. Miên Miên cảm thấy vô cùng may mắn vì nàng đã giao trứng rắn cho Vô Tình nên bây giờ chỉ mặc một bộ xiêm y mỏng, thời tiết ở đây khô ráo như vậy nếu nàng còn mặc nguyên đồ từ lúc xuống núi thì chắc chắn sẽ không tránh khỏi bị nghi ngờ rồi.

Chỉ trong chốc lát đoàn người đã đi đến trước cửa lớn, hai nữ thị vệ dẫn đầu tiến đến nói vài câu với thị vệ giữ cửa rồi cả đoàn người lại tiếp tục tiến vào, Miên Miên vội vàng cúi thấp đầu nhanh chóng đi về phía trước.

“Ồ? Như thế nào mà ở đây lại có mùi vị của xà nhân?” thị vệ giữ cửa đột ngột lên tiếng nghi hoặc.

Miên Miên nghe vật vội vàng lách người vào giữa đám nữ nhân phía sau đẻ giảm bớt mùi trên người, đúng lúc nàng vừa ổn định vị trí thì một trong hai thị vệ dẫn đầu cười cười nói với thị vệ giữ cửa, “Ngươi khẩn trương quá rồi, ở đây làm sao có xà nhân được, nếu có cũng là Quốc vương a!”

"Ha ha, nói cũng đúng!" thị vệ giữ cửa cười lớn rồi nhanh chóng quay về vị trí của mình tiếp tục nghiêm người canh giữ.

https://thuviensach.vn

“Người ngươi sao lại có mùi khó chịu?” nữ tử đi bên cạnh Miên Miên nhíu mày vẻ ghét bỏ đột ngột quay qua hỏi nàng.

“A, cái này…mấy ngày trước ta có phụ người ta giết chết một xà nhân, y phục của ta lúc đó bị hỏng nên đành phải lấy quần áo của nàng ta mặc đỡ… thật ngại quá!” Miên Miên cười cười, bộ dáng khi nói dối của nàng thật sự rất khó nhìn.

Nữ tử kia nghe vậy hừ một tiếng không vui nói: “Ngươi mặc cái gì không mặc lại mặc quần áo của xà nhân, ta khuyên ngươi tốt nhất nên cẩn thận một chút, Nữa hoàng ghét nhất chính là xà nhân, ngươi còn mặc đồ này chắc chắn sẽ gặp phiền toái!” nói rồi nhanh chóng đi vượt lên phía trước.

"Tham kiến lệ tổng quản!" Miên Miên cũng không biết mình đi theo bọn họ được bao lâu rồi, ngay lúc nàng buồn bực thì nghe thấy người phía trước hô lên một tiếng rồi mười mấy nữ tử lập tức quì xuống, Miên Miên thấy vậy cũng vội vàng quì xuống, hơn nữa còn cố tình cúi đầu thật thấp.

“Các ngươi đều là những đầu bếp nổi danh trong rừng, Nữ hoàng cho gọi các ngươi tiến cung lần này là muốn các ngươi làm ra những món ăn có thể khiến Quốc vương vui lòng, nếu các ngươi có thể lấy được lời khen của Quốc vương thì từ nay về sau con đường quan lộ mở rộng, giàu sang phú quí tột bậc!” Lệ tổng quản vừa mở miệng đã nói ra điều kiện rất hấp dẫn.

“Vâng!” đoàn người lần nữa cúi rạp người xuống đất, xem ra các nàng cũng là người có chút danh tiếng trong thế giới này đây.

Miên Miên nghe nàng ta nói nãy giờ cũng hiểu được đôi chút, xem ra Tử Tử hắn là đang chán ăn rồi, điều này nàng có thể hiểu được, Tử Tử trước giờ ngoài thức ăn do nàng cùng Vô Tình làm thì không ăn bất cứ thứ gì khác, hắn cũng từng nói rằng chỉ có đồ ăn do nàng và Vô Tình mới xứng là mỹ vị nhân gian.

https://thuviensach.vn

"Tất cả đứng lên đi!" Lệ tổng quản vừa nói hết câu, đoàn người lập tức đứng dậy nhưng là vẫn cúi thấp đầu.

Lệ tổng quản nhìn qua đoàn người một lượt rồi tiếp tục nói: “Các ngươi có thể tiến nhập cung điện phục vụ Nữ hoàng cùng Quốc vương là phúc phận tổ tiên các ngươi để lại, bổn quan tin tưởng các người nếu làm tốt chắc chắn sẽ rất nhanh thăng quan tiến chức, ngược lại thì các ngươi chỉ có một con đường xuất cung trở về thân phận hèn mọn lúc trước cho nên lần này nếu các ngươi muốn gia tộc được lưu danh thì nên xuất ra tất cả tài nghệ của mình, ta hy vọng các ngươi sẽ tận dụng tốt cơ hội lần này!”

“Vâng!” đám nữ nhân lần nữa gật đầu vẻ hiểu biết, trong đáy mắt mỗi người không kìm được sự vui mừng, đây chính là cơ hội cả đời người chưa chắc có lần thứ hai, bọn họ tất nhiên không muốn làm cho Lệ tổng quản phật lòng rồi.

Lệ tổng quản thỏa mãn gật đầu rồi sai người đưa các nàng đến phòng bếp trong cung, đúng lúc đi qua khoảng sân rộng lớn thì một cơn gió thổi tới, mùi xà nhân trên người Miên Miên theo gió phiêu tán, những người có mặt lập tức quay lại nhìn nàng.

Ánh mắt nghi hoặc của các nàng khiến Miên Miên có chút bối rối, làm sao vậy? Các nàng phát hiện rồi sao?

“Xà nhân ở đâu cả gan dám xâm nhập cung điện?” Lệ tổng quản đứng trên cao giận dữ quát lớn, đám thị vệ ở gần đó nghe tiếng lập tức chạy tới chĩa kiếm vào người Miên Miên, đám nữ tử sợ bị liên lụy nhanh chóng chạy sang một bên.

“Không… ta không phải xà nhân, ta chỉ là mặc quần áo của xà nhân thôi…” Miên Miên vội vàng giải thích.

Lệ tổng quản nghe vậy chậm rãi đi tới bên cạnh Miên Miên cẩn thận ngửi rồi cả giận nói: “Ngươi xem bổn quan là phế vật hay sao? Mùi trên

https://thuviensach.vn

người ngươi rõ ràng là mùi của xà nhân, bổn quan làm tổng quản bao nhiêu năm chẳng lẽ lại không phân biệt nối hay sao? Ngươi nữ xà này dám xâm nhập cung điện quả là gan cùng mình!”

Miên Miên nghe bà ta nói vậy trong lòng bắt đầu run rẩy, nàng phải làm sao bây giờ? Chẳng lẽ đã vào tới đây rồi mà phải chịu chết như vậy sao? Nàng còn chưa nhìn thấy Tử Tử a, thế nhưng…nàng phải làm sao bây giờ?

“Ngươi tới, đem nàng ta giết đi!” Lệ tổng quản nộ khí quát lớn, cả hoàng cung này ai cũng biết Nữ hoàng ghét nhất chính là xà nhân, nếu như việc bà ta để cho một xà nhân xâm nhập vào mà bị Nữ hoàng biết được thì chắc chắn sẽ không thoát khỏi cái chết a.

“Không phải, tổng quản hãy nghe ta nói, ta thật sự là chỉ mặc quần áo xà nhân thôi!” Miên Miên vội vàng giải thích, nàng còn chưa có gặp được Tử Tử, nàng không thể bị bại lộ được, không thể!

“Kéo ra ngoài ban dược chết ngay cho ta!” Lệ tổng quản mới không quan tâm tới nàng giải thích, bà ta tin tưởng phán đoán của mình, thà rằng giết lầm cũng tuyệt đối không thể để xà nhân xâm nhập được!

“Không, không…” Miên Miên bị đám thị vệ hung hãn lôi kéo ra ngoài.

"Dừng tay!” thanh âm nữ tử đột ngột vang lên khiến mọi người dời sự chú ý. Lệ tổng quản nhìn sang người vừa lên tiếng rồi vội vàng quì xuống lớn tiếng kêu lên, “Nô tỳ thỉnh an công chúa!”

"Nô tỳ thỉnh an công chúa!" mười mấy nữ tử cùng đám thị vệ đang lôi kéo Miên Miên cùng dừng tay quì xuống thỉnh an.

Miên Miên kinh ngạc nhìn lên, Tiểu Tịch, người vừa lên tiếng chẳng phải là Tiểu Tịch sao? Nàng…lại là công chúa ở đây sao?

https://thuviensach.vn

"Tất cả đứng lên đi! Lệ tổng quản, đã xảy ra chuyện gì?" Tiểu Tịch đã thay đổi trang phục thường dân, lúc này đây trang phục trên người nàng thập phần quí giá, hoa lệ.

“Hồi bẩm công chúa, chúng nô tỳ phát hiện một xà nữ xâm nhập cung điện ạ!” Lệ tổng quản chỉ chỉ vào Miên Miên nói, “Công chúa, chính là nàng ta, trên người nàng ta nồng nặc mùi xà nhân! Xà nữ này bị ta phát hiện khi cố trà trộn vào đoàn ngự trù mới tiến cung!” Lệ tổng quản nhếch miệng cười đắc ý nhìn Miên Miên.

Tiểu Tịch nghe bà ta nói vậy cũng quay sang nhìn Miên Miên rồi cười khẽ nói: “Lệ tổng quản hình như đã nhầm rồi, nữ tử này ta có biết qua, mấy ngày trước chính là nàng đã cứu ta khỏi một xà nữ, mùi xà nhân trên người nàng mà ngươi nói chính là do bộ quần áo xà nhân nàng mặc, khi cứu ta y phục của nàng đã rách gần hết nên mới phải lấy đồ của xà nữa đó mặc tạm!”

Lệ tổng quan nghi hoặc nhìn Tiểu Tịch rồi lại nhìn về phía Miên Miên có chút không tin tưởng.

“Như thế nào? Lệ tổng quản không tin lời bổn công chúa sao?” Tiểu Tịch thanh âm không tự giác nâng cao, bộ dáng phi thường không vui hỏi.

“Nô tỳ không dám!” Lệ tổng quản thấy nàng khó chịu vội vàng nói.

“Được rồi, ngươi cứ giao nàng ấy cho ta, ta cho nàng một bộ y phục để thay là được!” nói rồi cầm lấy tay Miên Miên nói, “Ngươi đi theo ta!”

Cứ như vậy Miên Miên dưới sự giúp đỡ của Tiểu Tịch vượt qua được tình huống nguy hiểm, Lệ tổng quản nhìn theo bóng lưng Tiểu Tịch mà không biết làm sao đành quay lại nói với đám người phía sau, “Công chúa nói nàng không phải xà nhân, đợi lát nữa nàng ta thay đổi trang phục sẽ tới sau, hiện tại chúng ta cứ đến phòng bếp trước đi!”

https://thuviensach.vn

--- ------Điện của Công chúa---- ------

“Ngươi có khỏe không? Không có bị thương chứ?” hai người vừa bước vào phòng trong, Tiểu Tịch lập tức xoay người đóng cửa rồi sốt ruột hỏi Miên Miên.

"Ngươi... Ngươi là công chúa?" Miên Miên kinh ngạc nhìn Tiểu Tịch, có chút nghi hoặc.

Tiểu Tịch nghe vậy chỉ gật gật đầu rồi cười buồn, “Thực xin lỗi vì đã không cho ngươi biết chuyện này, kỳ thật, ta căn bản cũng không muốn địa vị công chúa này, công chúa gì chứ? Ta so với tượng gỗ còn không bằng!” nói rồi ưu thương thở dài.

Miên Miên thấy vậy nhìn Tiểu Tiểu Tịch, “Khó trách ngươi có thể tự do đi lại trong rừng, đúng rồi, Thương bây giờ như thế nào rồi?”

“Hắn không có việc gì, đúng rồi, ngươi như thế nào tìm được nơi này? Ta ở bên ngoài tìm người đã lâu không thấy, thật không nghĩ đến là ngươi lại tìm ra nơi này, còn xâm nhập vào tới đây!” Tiểu Tịch đối với hành động trà trộn của Miên Miên thật sự có chút khiếp sợ.

“Chỉ cần trong lòng ngươi muốn thì cho dù là núi đao biển lửa ngươi cũng nhất định có thể vượt qua!” Miên Miên nói ngắn gọn việc nàng có thể tới được đây.

Tiểu Tịch bị lời nói của Miên Miên làm cho chấn kinh, nàng thật sự rất đặc biệt, vì những người yêu thường mà có thể bất chấp tất cả, nàng thì sao? Nàng có thể làm được như Miên Miên không?

“Cảm ơn ngươi đã cứu ta, nếu không phải ngươi đến kịp thì ta nhất định đã bị các nàng xử tử rồi!” Miên Miên cảm kích nói, dù đã biết Tiểu Tịch là công chúa, là muội muội của Nữ hoàng nhưng nàng không có cách nào oán giận nàng ta được.

https://thuviensach.vn

“Ngươi không trách ta đã gạt ngươi sao?” Tiểu Tịch có chút khó hiểu, Miên Miên đã biết thân phận của nàng sao vẫn có thể cảm ơn nàng chứ?

“Ngươi chỉ là công chúa!” Miên Miên mỉm cười nói, những lời này đã hàm ý rất rõ là nàng sẽ không qui chụp những hành động của Nữ hoàng lên người Tiểu Tịch, là công chúa thì sao chứ? Nàng ta đâu thể nào ngăn cản được mệnh lệnh của Nữ hoàng?

Tiểu Tịch nghe nàng nói không khỏi hít sâu một hơi rồi đi tới trước bàn trang điểm cầm lên một hộp nhỏ lấy ra một việc dược hoàn đưa đến trước mặt Miên Miên: “Đây là ẩn vị đan, ngươi uống vào rồi có thể át chế mùi xà nhân trên người!”, nàng thật sự có chút lo lắng, với thân phận của nàng thì chắc chắn sẽ có nhiều người không tin tưởng nàng, tốt nhất là cứ để Miên Miên giấu kín mùi xà nhân đi!

“Cảm ơn!” Miên Miên nhận lấy dược hoàn không chút do dự nuốt xuống.

“Ngươi cứ trực tiếp nuốt như vậy chẳng lẽ không sợ ta sẽ hại ngươi sao?” Tiểu Tịch thấy Miên Miên tin tưởng nàng như vậy vẻ xúc động hiện rõ trên gương mặt.

"Ta tin tưởng ngươi!" Miên Miên chân thành nói, mặc dù mới chỉ gặp mặt hai lần nhưng Tiểu Tịch cho nàng cảm giác nàng có thể tin tưởng được!

Tiểu Tịch không giấu được cảm động nói, “Ngươi nhớ kỹ, dược hoàn này chỉ có tác dụng trong vòng ba ngày, một khi đã qua ba ngày rồi thì dù ngươi có uống thêm dược cũng không thể che giấu được nữa!”

“Cảm ơn ngươi, Tiểu Tịch! Ta nghe nói tỷ tỷ của ngươi muốn con trai ta làm Quốc vương?” Miên Miên có chút e ngại hỏi.

https://thuviensach.vn

Tiểu Tịch cũng không mấy chú ý đến sự e ngại của nàng mà chỉ khẽ gật đầu xác nhận, “Hành động của nàng vĩnh viễn ngươi cũng không thể hiểu được!”

“Vậy ngươi có thể giúp ta gặp mặt Tử Tử được không? Không thì gặp tỷ tỷ ngươi cũng được?” Miên Miên vẻ mong chờ nhìn Tiểu Tịch.

Tiểu Tịch nhìn thấy biểu tình của Miên Miên chỉ có thể thở dài một tiếng rồi trực tiếp ngồi xuống thương cảm nói: “Thực xin lỗi…”

Miên Miên nhìn Tiểu Tịch mà không biết nên nói gì lúc này mới phải.

“Ta chỉ là một công chúa hữu danh vô thực, ta không biết chính mình có địa vị như thế nào trong mắt nàng, nàng ta cho ta những thứ tốt nhất nhưng ta vẫn không thấy vui, ta cảm thấy nàng và ta giống như người của hai thế giới khác nhau, bình thường chỉ có nàng truyền ta tới chứ ta không thể tùy tiện đi gặp nàng được, ngươi nói, ta làm muội muội mới vô dụng làm sao?” Tiểu Tịch nói rồi nhìn Miên Miên có chút bi thương.

“Thực xin lỗi, ta không biết sự tình lại như vậy!” Miên Miên có chút áy náy, nàng biết Tiểu Tịch nhất định ở nơi này cũng không hạnh phúc gì, ngay cả nam nhân mình yêu cũng không có quyền lựa chọn, thật sự đáng buồn!

“Đúng rồi, ngươi cũng không nên chán nản, ta nghe nói dạo gần đây Quốc vương hầu như không thể ăn được gì nhiều, lần này cho triệu tập nhiều ngự trù nổi danh trong nhân gian chắc là vì Quốc vương. Ngươi bây giờ đã không còn mùi xà nhân rồi thì cũng có thể tới ngự thiện phòng tranh đấu, ta tin dù cho con trai ngươi đã bị hạ dược lãng quên thì hắn nhất định cũng sẽ có cảm giác với đồ ăn ngươi nấu, như vậy thì ngươi có thể nhìn thấy hắn rồi!” Tiểu Tịch đứng bật dậy nói.

“n, đây cùng là cách tốt!” Miên Miên gật đầu hưởng ứng.

https://thuviensach.vn

“Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ giúp đỡ ngươi, ta cũng không hy vọng tỷ tỷ lại mắc thêm lỗi lầm nào nữa. Hôm nay có nhiều ngự trù như vậy chắc chắn tỷ tỷ sẽ gọi ta đến, ngươi cứ yên tâm làm những món sở trường của mình, ta sẽ giúp ngươi!” Tiểu Tịch lôi kéo tay nàng cười nói.

"Cảm ơn ngươi, Tiểu Tịch!” Miên Miên chân thành nói.

“Đừng nói cảm ơn, ngươi cứu Thương ca ca cũng không khác gì là cứu ta cả. Ngươi đi chuẩn bị một chút đi, ta sẽ cho người đưa ngươi tới ngự thiện phòng!” nói rồi ôn nhu gọi thị nữ bên ngoài vào nói ngắn gọn vài câu, thị nữ nọ gật gật đầu hiểu ý đi ra.

"Ngươi đi đi!” Tiểu Tịch nhìn Miên Miên gật đầu khích lệ.

Miên Miên cũng gật gật đầu đáp lại rồi quay người đi theo thị nữ nọ rời đi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Đáy Vực Kinh Hoàng 9

"AA…" một tiếng hét thảm thiết vang lên mà chủ nhân của nó không phải ai xa lạ chính là Ngải Vân.

"Các ngươi tới giết quái vật này nhanh đi!" Ngải Vân lớn tiếng kêu lên, dưới chân nàng xuất hiện một cái đầu người khiến nàng lớn tiếng la hét, đám thị vệ lập tức đi tới bề bộn giúp nàng ta thoát khỏi đám quái vật.

"Thiếu gia…"Linh Chi thanh âm run rẩy lên tiếng gọi, đúng vậy, nàng rất sợ a, nơi đây đến tột cùng là địa phương quái quỉ nào mà tràn ngập âm khí, đã thế lại còn có nhiều quái vật đến thế?

"Đây là địa phương quái quỉ gì a?" Ngải Vân lớn tiếng la hét, thân thể nàng bởi vì chứng kiến đám dị nhân này mà run rẩy không ngừng.

"Aaaa…" tên Thổ tộc bị đám thị vệ bao vây đánh giết không khỏi kêu lên những tiếng bi thương, thanh âm của hắn kinh động tới đám quạ đen trong rừng khiến chúng đồng loạt kêu lên những tiếng vang vọng núi rừng.

Toàn bộ khu rừng lập tức chìm trong âm thanh quỉ dị, tiếng kêu của bầy quạ khiến cho đám người đi theo Ngải Vân có chút không được tự nhiên, giống như là đang bị cái gì đó bí ẩn dõi theo.

"Chủ tử, nơi này quá mức quỉ dị, có vẻ nơi đây không thuộc vào phạm vi của Thụy Tuyết quốc nữa rồi!" sáu thị vệ đi theo giờ đây chỉ còn lại năm người, hiển nhiên nguyên nhân là do lúc mới xuống đoàn người không ngờ trước được sự quỉ dị của nơi này nên mới chủ quan chết oan như vậy.

https://thuviensach.vn

Ngải Vân nhìn về phía xa lạnh lùng nói: “Những tên này không phải là quie mà là tộc người lấy đất làm nơi ở!” lúc này đây nàng ta đang cố nhớ lại những kiến thức ở thế kỷ 21, “Đúng rồi, ta biết rồi, đối phó với những tên này chúng ta không thể cứng được mà phải nhuyễn, nếu chúng chạm vào các ngươi thì các ngươi chỉ cần khẽ vuốt tay bọn chúng là được, các ngươi nhất định không được động thủ giết chết chúng nếu không thì bọn chúng nhất định sẽ kéo tới báo thù!”

Năm thị vệ nhìn nhau nghi hoặc, đây là lần đầu tiên bọn chúng nghe nói trên thế giới có tộc người như vậy, còn có cách lấy nhuyễn áp chế kia nữa, liệu có thành công không?

“Tin ta đi, ta tuyệt đối sẽ không sai đâu!” Ngải Vân nhìn dưới đất nói, đối phó với Thổ tộc này thì nhất định phải lấy kiên nhẫn làm đầu.

“Chủ tử, hay là chúng ta trở về đi, phía trước chỉ sợ là sẽ còn nhiều nguy hiểm hơn nữa!” Thị vệ dẫn đầu phân tích nói, tuy hắn không hiểu vì sao đám người kia lại có thể sống trong lòng đất nhưng là hắn biết rất rõ rừng rậm này nhất định không đơn giản, bọn họ vừa mới tiến vào đã như vậy rồi thì nếu tiến sâu thêm nữa, chỉ e…

Ngải Vân nghe vậy nhìn hắn giận dữ nói: “Trở về? Như thế nào có thể trở về chú? Ngươi không nhìn xem đằng sau là cái gì? Ngươi tưởng đã vào rồi còn có thể ra dễ dàng vậy sao?” Ngải Vân thật sự tức giận nhưng là không phải tức giận vì khu rừng quái dị này mà là bọn họ tìm rất lâu rồi cũng không có tìm thấy thi thể của Miên Miên cùng Tử Tử, xem ra bọn họ nhất định là còn sống! Đã không chết thì nàng làm sao có thể bỏ qua cho bọn họ chứ?

“Chủ tử, ta tin tưởng nếu chúng ta lui lại nhất định sẽ tìm thấy đường ra, người cũng đã thấy, bên ngoài rõ ràng là tuyết rơi ngập đường mà ở đây lại khô thoáng lạ thường, hơn nữa chúng ta vừa tiến vào đã gặp nhiều chuyện quái dị, nô tài sợ nếu đi tiếp sẽ không hay!”Thi vệ trưởng tiếp tục khuyên

https://thuviensach.vn

giải, không ai có thể biết phía trước sẽ còn phát sinh chuyện gì, nếu có chuyện gì xảy ra thì hắn làm sao trở về phục lệnh được?

“Lui? Trong từ điển của Ngải Vân ta chưa bao giờ tồn tại chữ đó, đã đến đây rồi thì ta nhất định phải theo đến cùng!” Ngải Vân vẻ mặt lãnh khốc, giọng nói có chút oán giận.

“Thiếu gia…” Linh Chi nhỏ giọng kêu nhưng là một lời cũng không nói ra nổi.

“Ta cho các ngươi biết, Ngải Vân ta đã muốn đi thì không có ai có thể ngăn cản được, nếu như ai dám lên tiếng ngăn cản ta…hừ, gặp Phật giết Phật, gặp người giết người!” ánh mắt Ngải Vân nheo lại, vẻ mặt lãnh khốc lạnh lùng nói từng chữ một.

"Chủ tử..." Thị vệ trưởng thấy Ngải Vân như vậy liền thở dài rồi cúi đầu im lặng, nhiệm vụ của bọn họ chính là bảo vệ cho nàng ta tìm được Sủng phi, nàng đã muốn đi thì bọn hắn cũng không có quyền được lùi.

“Các ngươi cứ can đảm mà tiến lên phía trước, ta không tin có chuyện gì có thể làm khó được ta!” nói rồi lườm qua Linh Chi nói: “Ngươi đi trước tiên, ba người các ngươi đi theo phía sau nàng, hai người các ngươi đi hai bên ta!” Ngải Vân chỉ từng người an bày.

Linh Chi không kìm được run rẩy, bảo nàng đi đầu tiên chẳng phải so với bảo nàng chết cũng không khác mấy. nhưng là nàng không thể không tuân mệnh được. Nội tâm Linh Chi khổ sở vạn phần, trong đầu nàng không khỏi xuất hiện suy nghĩ, nếu đây là Sủng phi thì nàng có để cho Vô Tình đi trước che cho mình không?

--- -----Ngự thiện phòng---- -----

“Qủa nhiên là không có mùi xa a!”

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy a, nguyên lai thật sự mùi xà nhân toát ra từ quần áo a!”

Từ lúc Miên Miên theo thị nữ của Tiểu Tịch tới đây, đám người kia không ngửi thấy mùi xà nhân trên người nàng liền thay đổi thái độ, Lệ tổng quản tự nhiên cũng không nói gì thêm mà chỉ dặn dò mọi người nhanh chóng chuẩn bị cơm dâng lên.

"Ai, ngươi là đang làm cái gì a?" phòng bếp nơi này thật sự rộng lớn, đoàn người Miên Miên có tới hơn mười mấy người mà vẫn còn rất nhiều chỗ dư, nữ tử đang chuyên tâm thi triển sở trường của mình liếc qua đống thịt băm cùng với trứng trên bàn Miên Miên có chút nghi hoặc, những rau quả ở trong phòng bếp có rất nhiều mà tại sao nàng lại chọn như vậy này?

“Ta nấu cháo!” Miên Miên không ngẩng đầu nói.

“Nấu cháo?” nữ tử bên cạnh nghe vậy không khỏi kinh ngạc, giọng nói vô tình lớn hơn bình thường khiến những người trong bếp đều quay lại nhìn Miên Miên cười lớn nói, “Xin nhờ a, Nữ hoàng là muốn chúng ta nấu cơm cho Quốc vương a, ngươi sao lại nấu cháo chứu? Cháo cũng có thể dâng lên được sao?” đám nữ tử có phần khinh thường nhìn Miên Miên, nữ nhân này khẳng định là đầu óc không bình thường rồi.

“Các ngươi đừng ở đó tán dóc nữa, mau tranh thủ thời gian đi!” Lệ tổng quản có việc đã rời đi, hai thị vệ dẫn đầu ban sáng lập tức lên tiếng thúc giục.

Mọi người nghe được trong giọng nói của các nàng có chút không kiên nhẫn thì tự nhiên cũng không dám nhiều lới mà quay lại công việc cảu mình, từ giờ đến lúc dâng cơm lên chỉ còn một canh giờ nữa thôi.

Miên Miên không quan tâm tới bọn họ chê cười mà chuyên tâm nấu cháo, nàng biết rõ Tử Tử thích nhất là cháo do chính tay nàng nấu!

https://thuviensach.vn

Một canh giờ nhanh chóng trôi qua, Lệ tổng quản lúc này đã quay lại ngự thiện phòng, “Được rồi, tất cả các người dừng tay a, Nữ hoàng đã bắt đầu thử món ăn, các ngươi cứ an tâm ở đây đợi kết quả!” nói rồi sai mười mấy thị nữ cẩn thận bày biện đồ ăn lên mâm.

“Tổng quản, cái này…” một thị nữ nhíu mày khó xử nhìn Lệ tổng quản.

"Làm sao vậy?" Lệ tổng quản chậm rãi đi đến trước mặt nàng ta thấp mắt nhìn món ăn trên mâm, lông mày không tự giác nhíu lại, “Ngươi làm cái này là?”

Miên Miên nghe bà ta hỏi vội cúi đầu nói, “Thưa Lệ tổng quan, đây là cháo thịt bằm và trứng muối!”

“Cháo? Ta bảo ngươi làm món ăn sở trường của mình, ngươi lại đi nấu cháo?” Lệ tổng quản khó chịu lớn giọng hỏi.

Miên Miên thấy bà ta không vui cũng không nói gì mà chỉ một mực cúi đầu, nàng cơ bản không thể phản bác, nếu phản bác thì có khi bà ta sẽ dẹp luôn chén cháo nàng nấu cho Tử Tử mất.

“Tổng quản, bên kia hối chúng ta mau lên ạ!” đúng lúc này thì một cung nữ từ bên ngoài chạy lại nói gấp.

“Được rồi, mau tranh thủ thời gian mang thức ăn qua đi!” Lệ tổng quản vội vàng đi tới trước la lên.

“Tổng quản, cái này phải làm sao bây giờ?” cung nữ nọ thấy Lệ tổng quản chuẩn bị rời đi vội vã lên tiếng hỏi.

“Đều bày lên hết đi, mau mang qua bên kia đi!” Lệ tổng quản lớn tiếng nói rồi nhanh chóng đi đầu dẫn đường.

https://thuviensach.vn

Miên Miên thấy cháo đã được mang đi mới thởi phào nhẹ nhõm, hôm nay nàng chỉ hy vọng Tử Tử sẽ ăn đến cháo nàng làm, càng hy vọng hắn có thể cảm nhận được tình yêu của nàng trong đó.

Sau khi đoàn người Lệ tổng quản rời đi, những nữ ngự trù toàn bộ trầm mặc, hồi hộp chờ đợi, ai nấy đều thầm cầu mong cho món ăn của mình được Quốc vương thưởng thức.

Sự trầm mặc duy trì được một lúc thì bên ngoài truyền tới tiếng bước chân vội vã, Lệ tổng quản vừa bước tới, thở cũng không kịp thở chỉ vào Miên Miên nói: “Ngươi…ngươi đi theo ta, Nữ hoàng muốn gặp ngươi!”

“Ta?” Miên Miên giật mình chỉ chỉ vào chính mình hỏi lại, tuy nàng có thể đoán được nếu Tử Tử ăn thì chắc chắn hắn sẽ thích nhưng là được kêu như vậy vẫn khiến cho nàng có chút kích động.

"Đúng vậy a!" Lệ tổng quản thở gấp nói.

“Lệ tổng quản, chúng ta thì như thế nào?” đám nữ ngự trù thấy Lệ tổng quản chỉ gọi một mình Miên Miên liền sốt ruột hỏi.

“Các ngươi? Hừ, thức ăn các ngươi làm Quốc vương nhìn còn không nhìn tới thì có thể làm sao được?” thanh âm bà ta mang đầy châm chọc nhìn đám nữ ngự trù.

Đám nữ ngự trù nghe vậy không khỏi bất mãn, không cam lòng, các nàng đã xuất ra toàn bộ bản lĩnh của mình rồi mà sao có thể chịu thua bởi một chén cháo chứ? Chuyện này thật khiến các nàng không cam lòng mà!

“Được rồi, mau theo ta đi a!” Lệ tổng quản lần nữa lên tiếng nói.

Miên Miên nghe vậy nội tâm mừng thầm, nàng vội vàng đi theo Lệ tổng quản ra khỏi ngự thiện phòng, lòng của nàng lúc này có chút run rẩy, mấy

https://thuviensach.vn

tháng rồi nàng không có gặp Tử Tử, không biết hắn bây giờ có ổn không? Có gầy đi không?

Hai người vừa ra tới hành làng vắng người, Lệ tổng quản đột ngột quay đầu cười nói với nàng, “Ngươi nha, ngươi thật may mắn vì có công chúa trợ giúp nha, nếu không phải công chúa mang cháo ngươi nấu dâng lên thì sẽ không ai mang lên cho Quốc vương thứ như vậy đâu, ai mà ngờ Quốc vương lại thích cháo đến độ một hơi ăn sạch đâu này!

“Cảm ơn Lệ tổng quản đã khích lệ!” Miên Miên cẩn trọng nói.

“n, bổn quan nhìn thấy ngươi cũng không tồi, lát nữa nhớ biểu hiện cho tốt, nói không chừng Nữ hoàng sẽ ban cho ngươi một chức quan nữa đấy!” Lệ tổng quản vẻ vui mừng cùng hâm mộ nói.

"Vâng!" Miên Miên ngoại trừ gật đầu nói vâng thì không biết nói thêm gì nữa.

Dưới sự dẫn đường của Lệ tổng quản, hai người rất nhanh chóng tới được tẩm cung của Nữ hoàng, Lệ tổng quản bề bộn dặn dò Miên Miên: “Đi vào đó gặp Nữ hoàng nhớ phải hành lễ theo qui củ, hiểu không?”

"Vâng!" Miên Miên đáp nhẹ.

Miên Miên cúi đầu theo Lệ tổng quản tiến vào tẩm cung của Nữ hoàng, nàng cẩn thận từng chút một đi qua một đoạn hành lang dài, Miên Miên thấp mắt nhìn hai hàng thị vệ không chút biểu tình đứng hai bên hành lang, xem khí thế này thì bọn họ tuyệt không thua kém gì nam nhân, quả nhiên là lãnh thổ của nữ nhi có khác!

“Nữ hoàng, người đã mang đến rồi ạ!” Lệ tổng quản cúi người hành lễ nói.

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe vậy cũng lập tức quì xuống: “Nô tỳ tham kiến Nữ hoàng điện hạ!”

“Ngẩng đầu lên!” thanh âm nữ tử phi thường dễ nghe vang lên từ trên cao.

Miên Miên nghe vậy liền ngẩng đầu, một khắc này nàng ngây ngẩn cả người, Tử Tử, hốc mắt Miên Miên có chút cay cay, nàng rất muốn lao tới ôm lấy Tử Tử thế nhưng với đội ngũ thị vệ đông như vậy thì nàng chết cũng không sao, nếu như liên lụy tới Tử Tử thì không thể được. Tử Tử híp mắt nhìn nàng tựa hồ như muốn dò xét điều gì đó, biểu tình như vậy thật sự khiến Miên Miên có chút khó chịu, đáy mắt hắn lúc này chính là sự lạ lẫm.

“Món ăn ngươi làm gọi là gì?” Thanh âm Nữ hoàng lần nữa vang lên.

Miên Miên lập tức thu hồi ánh mắt trên người Tử Tử quay qua, lần này thì nàng bị hù cho kinh hãi không thôi, cái này…đây chính là Nữ hoàng truyền thuyết sao? Nàng không có nhìn lầm chứ?

“Nữ hoàng đang hỏi ngươi đấy!” Lệ tổng quản thấy Miên Miên ngây người vội vàng nhắc nhở.

“Hồi bẩm Nữ hoàng, món đó là cháo thịt nạc trứng muối ạ!” Miên Miên nói rồi kín đáo nhìn Tiểu Tịch ở bên cạnh, thấy nàng khẽ gật đầu mới thở phào yên tâm. Nữ hoàng này tuổi so với Tử Tử rõ ràng không sai biệt lắm, nàng ta sao có thể là vị Nữ hoàng mà người người vừa nghe đến đã sợ mất mật đâu này?

“Tướng công rất thích ăn món này sao?” Nữ hoàng nhỏ tuổi đột ngột quay qua nhìn Tử Tử nhẹ giọng hỏi.

Một màn như vậy lọt vào mắt Miên Miên thì thập phần buồn cười, nguyên lai nàng cứ tưởng rằng Nữ hoàng là một lão bà, như thế nào lại nhỏ tuổi như vậy a? Không đúng, nàng ta không có khả năng nhỏ tuổi như vậy

https://thuviensach.vn

được, nàng ta rõ ràng là tỷ tỷ của Tiểu Tịch mà? Chẳng lẽ nàng ta có bệnh gì sao?

“n, ăn rất ngon!” Tử Tử thu lại ánh mắt đang dò xét Miên Miên nhàn nhạt nói nhưng là nàng để ý thấy lông mày hắn vẫn nhíu chặt lại tựa hồ như đang có chuyện khó nghĩ.

“Tướng công đã thích đồ ăn ngươi làm như vậy thì từ nay về sau ngươi liền lưu lại ngự thiện phòng phụ trách việc ăn uống của người đi, ta sẽ cấp cho ngươi bổng lộc gấp 10 lần so với các đầu bếp khác nhưng là ngươi nhất định phải làm hợp khẩu vị của người nếu không thì coi chừng cái đầu của ngươi!” giọng nói ngây thơ mang hàm ý cảnh cáo rõ rệt nhìn Miên Miên nói.

“Lệ tổng quản!”

“Có nô tỳ!” Lệ tổng quản bị gọi lập tức bước lên cúi người nói.

“Đem những nữ nhân hôm nay tiến cung toàn bộ đem xử tử!” Nữ hoàng nhỏ tuổi lạnh lùng nói.

"Vâng!" Lệ tổng quản nhanh chóng đáp.

Miên Miên thấy nàng ta ban lệnh như vậy không khỏi kinh ngạc, nàng như thế nào có thể tùy ý giết người như vậy? Không phải trước đó đã nói là sẽ cho các nàng ấy trở về quê nhà sao?

“Như thế nào? Ngươi cho rằng bản Nữ hoàng không đúng?” chứng kiến biểu tình kinh hãi của Miên Miên nàng ta lạnh giọng hỏi.

“Nữ hoàng… có thể đừng giết các nàng được không, các nàng cũng đâu phải là không cố hết sức chứ?” mặc dù biết mình không nên quản nhiều chuyện như vậy nhưng là nàng không thể làm ngơ được, các nàng đều là người vô tội!

https://thuviensach.vn

“Hừ, trở về? Ta cho ngươi biết, phàm là những người vô dụng thì sống cũng chẳng có ích gì, lưu lại đám người đó không phải quá lãng phí tài nguyên rồi sao?” Nàng ta tôn quý đứng dậy phủi hồng bào khinh thường nói.

“Được rồi, ta muốn nghỉ ngơi, các người đừng tranh cãi nữa…” đúng lúc này thì tử đứng dậy nói.

“n, tướng công mệt thì chúng ta liền về nghỉ ngơi thôi, tất cả mọi chuyện đều nghe theo tướng công cả!” Nữ hoàng lạnh lùng rất nhanh chóng biến thành tiểu nữ hài ngây thơ cười sáng lạn nhìn Tử Tử rồi lại nhìn qua Tích nói: “Tiểu Tịch, ngươi trông chừng nàng ta!”

Tiểu Tịch nghe vậy lập tức gật đầu, Nữ hoàng nhỏ tuổi thấy vậy lập tức nắm lấy tay Tử Tử lui vào phòng trong.

“Đi theo ta!” nhìn ánh mắt lưu luyến của Miên Miên, Tiểu Tịch không khỏi than nhẹ một tiếng.

Miên Miên không nói gì mà chỉ gật gật đầu rồi đi theo Tiểu Tịch đi tới hoa viên, Lệ tổng quản lúc này cũng vội vàng rời đi thực thi mệnh lệnh ban nãy của Nữ hoàng.

"Hắn là con của ngươi sao?" Tiểu Tịch dẫn Miên Miên đi qua một đoạn vắng người không nhịn được hỏi.

“Đúng vậy, chỉ là…ánh mắt của hắn nhìn ta khi nãy thật sự lạ lẫm!” Miên Miên có chút khó chịu khi nhớ tới ánh mắt dò xét của Tử Tử khi nãy.

Tiểu Tịch thấy nàng khó chịu liền lên tiếng an ủi, “Không có việc gì, chỉ cần ngươi cố gắng, ta tin hắn nhất định có thể tỉnh lại!”

Miên Miên một mực trầm mặc không nói gì, đột nhiên nàng dường như nhớ tới điều gì nên vội vàng nhìn Tiểu Tịch hỏi: “Nữ hoàng kia thật sự là tỷ

https://thuviensach.vn

tỷ của ngươi sao? Vì sao…vì sao ta thấy nàng cùng Tử Tử dường như không sai biệt lắm?”

Tiểu Tịch thở dài một tiếng, “Nàng ta chính là Nữ hoàng chân chính, cũng chính là chị của ta. Năm nàng mười sáu tuổi có vụng trộm trốn ra ngoài chơi, không ai biết trong thời gian ở ngoài đã có chuyện gì xảy ra nhưng là từ khi quay về nàng hoàn toàn thay đổi, nàng ấy dốc sức luyện công cuối cùng dẫn đến tẩu hỏa nhập ma mới biến thành hình dạng tiểu nữ hài như bây giờ. Bất quá, một tháng thì sẽ có ba ngày nàng khôi phục lại bộ dáng nguyên thủy, đại khái là khoảng hai ngày sau nàng sẽ biến lại thành thiếu nữ mười tám tuổi rồi!”

“Hai ngày sau sao?”

“Đúng vậy, cho nên trong hai ngày tới ngươi nhất định phải tranh thủ thời gian mang con ngươi đi, nếu không để nàng khôi phục lại hình dáng thực mọi chuyện sẽ vô cùng khó khăn. Ba ngày này nàng sẽ giống như một kẻ khát máu giết người không gớm tay, ngươi nhất định phải coi chừng, nếu không đưa được hắn đi thì ngươi cũng phải lấy cớ mà tránh mặt đi!” Tiểu Tịch chân thành nhắc nhở.

Miên Miên nghe Tiểu Tịch nói rõ mọi chuyện mà không khỏi nhíu mày nghi hoặc, vị Nữ hoàng này đến tột cùng là quái vật gì?

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Đáy Vực Kinh Hoàng 10

Một ngày trôi qua, tâm trạng Miên Miên lúc này đây hệt như kiến bò trên chảo nóng, từ lúc trên đại điện tới giờ nàng căn bản không có cơ hội nhìn thấy Tử Tử. Miên Miên sốt ruột đứng ngồi không yên, chỉ cong ngày mai nữa thôi là Nữ hoàng kia sẽ khôi phục lại nguyên hình rồi, Tiểu Tịch nói nàng ta lúc đó sẽ vô cùng đáng sợ, nàng nên làm gì bây giờ?

“Nguyễn trù nữ, Nữ hoàng kêu ngươi làm điểm tâm mang qua bên đó, Quốc vương đói bụng rồi!” đúng lúc Miên Miên đang không biết phải làm thế nào để gặp được Tử Tử thì ngoài cửa truyền đến tiếng một thị nữ. Miên Miên ngoái đầu nhìn nàng ta vẻ mặt rạng rỡ không thôi.

"Được, ta lập tức sẽ đi làm!’ xem ra muốn gặp Tử Tử thì nàng chỉ có cách là phải khơi dậy tính tò mò trong hắn rồi, dù cho Tử Tử đã quên đi mọi thứ nhưng nàng tin chắc tính hiếu kỳ của hắn sẽ không thể mất đi hoàn toàn được, vậy thì nàng phải làm cái gì đó thật thần bí rồi!

--- -----Nửa canh giờ sau---- ----

“Nguyễn trù nữ, Nữ hoàng triệu kiến ngươi!” quả nhiên không nằm ngoài dự đoán của Miên Miên, Lệ tổng quản rất nhanh chóng đã tìm tới nàng.

Miên Miên lặng lẽ đi phía sau bà ta, trong lòng không ngơi suy nghĩ làm thế nào mới có thể khiến Tử Tử tin tưởng nàng.

Dưới sự dẫn dắt của Lệ tổng quản, Miên Miên có mặt tại hậu hoa viên, cảnh sắc nơi này thật khác xa trong rừng, trăm hoa đua nở, thập phần mê người. Miên Miên nhìn thấy bóng dáng Tử Tử ngồi bên cạnh Nữ hoàng ở

https://thuviensach.vn

một bàn đá phía xa, hai người ở giữa biển hoa như vậy thật sự có chút kích thích Miên Miên, cảnh này thật sự đẹp như tranh vẽ vậy.

“Nô tỳ thỉnh an Nữ hoàng, thỉnh an Quốc vương!” Miên Miên hành lễ mà không khỏi mắng thầm, tên tiểu tử thối này lại dám để cho mẹ ngươi thỉnh an, chờ ngươi khôi phục lại trí nhớ rồi xem ta chỉnh ngươi thế nào!

“Nguyễn trù nữ đứng lên đi!” Nữ hoàng khách khí nói, thanh âm vô cùng non nớt khiến Miên Miên không thể nào liên tưởng được nàng ta với sự tàn độc, khát máu mà Tiểu Tịch nói tới.

“Ngươi tới nói cho ta biết đây là cái gì, tại so nó lại có thể động đậy đâu này?” Tử Tử trưng ra bộ dáng non nớt hiếu kỳ nhìn Miên Miên hỏi mà bên cạnh hắn Nữ hoàng cũng mở to mắt khó hiểu nhìn Miên Miên, một màn này thật giống như những hài tử bình thường khác.

“Thưa quốc vương, đây chính là cá vàng nghịch nước ạ!” Miên Miên bình tĩnh nói.

"Cá vàng nghịch nước? Nhưng chẳng phải đây chỉ là một miếng bánh nhỏ thôi hay sao?” Tử Tử nói rồi mở hộp nhỏ trên bàn ra, trong hộp là một cái bánh rất rất nhỏ, nhưng mà chờ hắn bỏ miếng bánh vào trong hũ dấm chua thì chỉ trong chốc lát, miếng bánh nhanh chóng phình to thành hình dáng một con cá vàng, thần kỳ khiến cho người xem không khỏi tò mò.

Miên Miên khẽ mỉm cười, kỳ thật nàng chỉ là lợi dụng chút nguyên lý co lại khi gặp lạnh mà thôi, bất quá, có thể khiến cho Tử Tử tò mò mới chính là mấu chốt của vấn đề.

“Vì cái gì mà đồ ăn ngươi làm ra luôn cho ta cảm giác ngon miệng như vậy?” Tử Tử nghi hoặc nhìn Miên Miên dò xét như muốn tìm ra lý do hắn yêu thích đồ ăn nàng nấu.

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe hắn hỏi chỉ khẽ cười nói: “Bởi vì khi làm đồ ăn nô tỳ rất chuyên tâm, đồ ăn đó là dùng tất cả tình yêu của nô tỳ mà làm thành!”

Nữ hoàng nghe nàng nói vậy có chút thỏa mãn nhìn Tử Tử, “Tướng công, chỉ cần người yêu thích ta sẽ ra lệnh cho nàng ngày nào cũng làm đồ ăn cho người!” nói rồi khuôn mặt nhỏ không hiểu vì cớ gì mà ửng hồng lên trông thấy.

Miên Miên nhìn biểu tình của nàng ta mà có chút mất tự nhiên, nàng ta mỏ miệng là kêu con trai nàng là tướng công như vậy hóa chẳng ra nàng thành bà bà rồi chắc? Cảm giác quái dị khiến Miên Miên khó chịu, Nữ hoàng này lại còn tẩu hỏa nhập ma biến tới biến lui, nàng mới không cần con dâu quái dị như vậy đâu!

“Chúng ta không phải là đã gặp nhau rồi chứ?” Tử Tử đột ngột lên tiếng hỏi, ánh mắt tràn đầy kinh ngạc cùng nghi hoặc nhìn Miên Miên, cảm thấy có chút thân thuộc.

Nữ hoàng nghe hắn nói vậy nghi hoặc nhìn Miên Miên tựa như muốn nhìn thấu suy nghĩ của nàng lúc này.

Miên Miên thấy không khí có chút căng thẳng lập tức chống chế, “Nô tỳ ở trong rừng thường xuyên qua lại, thỉnh thoảng còn hái ít lá thuốc đem bán, có lẽ Quốc vương nói không chừng có vô tình gặp qua rồi!” nàng mới không hy vọng lúc Tử Tử chưa nhớ lại đã khiến Nữ hoàng nghi ngờ mà hỏng chuyện.

“Nữ hoàng…Nữ hoàng…” đúng lúc này thì thị nữ của Tiểu Tịch vội vàng chạy lại la lớn rồi quì phịch xuống run rẩy nói, “Nữ hoàng, công chúa đột nhiên sinh bệnh rồi!”

“Cái gì? Tiểu Tịch sinh bệnh rồi sao?” thân hình nhỏ nhắn của Nữ hoàng lập tức đứng dậy hỏi.

https://thuviensach.vn

“Dạ thưa Nữ hoàng, công chúa đã sinh bệnh rồi ạ!”

Nữ hoàng vẻ mặt tràn ngập lo lắng nhìn qua Tử Tử, “Tướng công, người ở nơi này chờ ta, ta đi xem muội muội một chút!” nói rồi lại nhìn qua Miên Miên: “Ngươi ở đây hảo hảo chiếu cố Quốc vương, ta đi một lát sẽ quay lại!”, lời vừa dứt thân hình nhỏ nhắn lập tức rời đi, Lệ tổng quản thấy vậy cũng vội vã theo sau, đại điện rộng lớn phút chốc chỉ còn lại nàng cùng Tử Tử.

Trước lúc rời đi thị nữ của Tiểu Tịch đột ngột quay đầu nháy mắt với Miên Miên, nàng lập tức minh bạch mọi chuyện, xem ra, Tiểu Tịch chính là đang trợ giúp nàng.

“Ngươi làm đồ ăn rất ngon!” Tử Tử nhìn mọi người đã đi hết liền mỉm cười nói với Miên Miên.

"Tử Tử..." Miên Miên nhịn không được thở dài.

Tử Tử nghe nàng gọi thẳng tên mình phút chốc giống như bị điện giựt, thanh âm này thực sự rất quen thuộc, quen thuộc đến độ khiến cho hắn run rẩy không thôi.

“Bảo bối thương yêu của ta, ta muốn vượt qua núi cao, tìm kiếm nơi mặt trời dừng bước, tìm kiếm nơi ánh trăng ẩn mình, ta phải đi đến tận cùng thế giới, tìm kiếm truyền thuyết người tuyết bí ẩn, ta sẽ tìm mọi biện pháp có thể để hắn gọi tên ngươi…ta muốn bình an trở về, trở về kể cho ngươi nghe hết thảy những chuyện kỳ thú này, bảo bối thương yêu của ta…” Miên Miên nhẹ cất lời hát bài Bảo bối thương yêu mà Tử Tử thích nhất ngày trước, nàng hy vọng hắn nghe thấy mà tỉnh lại, có thể nhớ ra nàng, nhớ ra mọi chuyện.

Thanh âm Miên Miên tràn ngập yêu thương, ôn nhu mà dịu ngọt khiến cho Tử Tử hoảng hốt không thôi…đúng lúc Miên Miên hát xong từ cuối cùng thì hắn đột nhiên hừ nhẹ nói: “Lại hát bài này rồi, xin nhờ, ta đã

https://thuviensach.vn

không còn là tiểu hài tử nữa rồi!” nói rồi kinh ngạc dùng bàn tay nhỏ nhắn bịt miệng mình, trời ạ, hắn…hắn như thế nào lại nói những lời này?

Mà Miên Miên đứng một bên nở nụ cười rạng rỡ nhìn hắn hỏi: “Tiểu mỹ nam, nhiệm vụ của ngươi hoàn thành rồi sao? Có nhớ mẹ không?”

“Tiểu mỹ nam cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!” Tử Tử lần nữa không khống chế được nói ra rồi bắt đầu ôm lấy trán, nhíu mày rên rỉ.

“Tử Tử…Tử Tử, ngươi làm sao vậy?” Miên Miên thấy bộ dáng thống khổ của hắn vội vàng đi tới lo lắng hỏi.

“Ngươi là ai? Đến tột cùng thì ngươi là ai hả?” Tử Tử ôm trán thống khổ hỏi, thân hình nhỏ nhắn vì cơn đau mà bắt đầu run rẩy.

“Tử Tử, ta là mẹ ngươi a, ngươi chẳng lẽ không nhớ ta sao?” Miên Miên sốt ruột hỏi.

"Ta không biết ngươi…ta không biết ngươi!" Tử Tử hét lên, vì sao nữ nhân này lại khiến hắn có cảm giác quen thuộc đến thế? Loại cảm giác đau đớn này đến tột cùng là vì đâu? Vì sao hắn lại không thể nghĩ ra điều gì cả? Thế nhưng mà…hắn như thế nào có thể trả lời những câu hỏi của nàng đơn giản như thể hắn rất quen miệng vậy?

“Tử Tử, ta là mẹ ngươi, là mẹ ruột của ngươi a!” Miên Miên vôi vàng đi tới đỡ hắn sốt ruột nói, nhìn hắn thống khổ như vậy nước mắt nàng rất nhanh rơi xuống, “Thực xin lỗi, thực xin lỗi…Tử Tử…” Miên Miên đau lòng nói, nàng là mẹ mà lại không chu toàn trách nhiệm của mình để hắn tuổi còn nhỏ mà đã phải chịu đựng nỗi đau này.

"Làm sao vậy?" thanh âm nghi hoặc đột nhiên vang lên, Nữ hoàng vừa bước vào đã thấy Tử Tử bộ dáng thập phần thống khổ, gương mặt nhỏ lập tức trở nên băng giá.

https://thuviensach.vn

Miên Miên thấy nàng ta đã trở lại thì lập tức cúi đầu không nói, bởi vì bây giờ chỉ cần nàng nói sai một câu thì e Tử Tử sẽ gặp nguy hiểm mất.

“Tướng công, người làm sao vậy?” Nữ hoàng nhỏ tuổi đi đến bên người Tử Tử, bộ dáng lúc này thập phần lo lắng.

“Không có việc gì, là ta mệt mỏi muốn nghỉ ngơi thôi!” Tử Tử đột ngột nói dối, hắn cũng không biết vì sao mình lại nói dối, trực giác cho hắn biết hắn phải bảo vệ nữ nhân này!

“Vậy chúng ta liền đi nghỉ thôi, nghỉ ngơi rồi chúng ta lại chơi đùa được không?” Nữ hoàng cười sáng lạn nói, bộ dáng nàng lúc này thật sự giống tiểu hài tử hồn nhiên.

“n, được!’ Tử Tử đối với sự hồn nhiên của nàng dần bình tâm trở lại, cười cười nắm tay nàng hướng tới biệt viện.

Miên Miên nhìn theo bóng lưng hắn mà không khỏi thờ dài, nàng nên làm gì bây giờ? Tử Tử đến tột cùng là có nhớ ra nàng hay không? Chỉ còn ngày mai nữa thôi là mùi xà nhân trên người nàng không giấu được nữa rồi, nàng nên làm sao bây giờ? Nếu ngày mai mà nàng không mang được Tử Tử rời đi để Nữ hoàng khôi phục lại hình dáng thì nhất định sẽ không bỏ qua cho nàng, nàng nhất định phải mau chóng nghĩ cách đưa Tử Tử rời khỏi nơi đây mới được.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Đáy Vực Kinh Hoàng 11

“Nằm xuống!” Ngải Vân lớn tiếng hét lên, đoàn người học theo nàng nằm xuống, một đàn điểu nhân rất nhanh bay qua trên đầu bọn họ, không gian một lần nữa yên tĩnh trở lại.

Thời điểm này năm thị vệ đã mất thêm một người nữa, mọi người khẩn trương nhìn về phía Ngải Vân phảng phất như nàng ta là Bồ tát cứu khổ cứu nạn vậy! Ngải Vân thấy vậy đắc ý cười nói: “Ta sớm đã nói rồi, các ngươi nghe theo ta thì may ra còn mạng mà ra khỏi nơi này, nếu không thì kết cục không thoát khỏi cái chết!”

“Chúng nô tài chờ chủ tử phân phó!” bốn thị vệ trăm miệng một lời đồng thanh nói, không có cách nào khác, đoạn đường này đích thực là vì bọn họ nghe theo lời Ngải Vân mà còn sống tới bây giờ, xem ra Xà hậu này cũng là có chút tài năng hơn người.

“Thiếu gia, người thật là lợi hại quá a!” Linh Chi thán phục nhìn Ngải Vân, đoạn đường này thật sự là đáng sợ mà.

“Được rồi, mau tranh thủ thời gian đi tiếp đi!” Ngải Vân vô cùng đắc ý với những lời khen ngợi rồi tự mình đi trước, nhưng là nàng ta rất nhanh chóng ngừng lại, mấy người đi sau thấy vậy cũng lập tức dừng lại khẩn trương nhìn Ngải Vân tựa hồ chỉ chờ lệnh nàng là lập tức hành động.

Ngải Vân nhìn về phia xa rồi lại nhìn về phía bên phải, lông mày nhíu lại suy tư rồi đột ngột ngồi xổm xuống kiểm tra trên mặt đất một lúc rồi ngẩng đầu lên nói: “Mới vừa đi thôi!”

https://thuviensach.vn

“Chủ tử, bụi cỏ lau bên kia dường như không bình thường!” thị vệ trưởng cẩn trọng nhìn bụi cỏ phía xa nói.

Ngải Vân nghe vậy nhìn hắn cười lạnh, “Ngươi chẳng lẽ không phát hiện ở chỗ này có một mùi rất đặc trưng sao? Ngươi nhìn xem, bên này có rất nhiều kiến nhưng là bên kia lại vô cùng sạch sẽ, ta nghĩ những quái vật trong rừng này không thích mùi này thì phải, đã vậy thì chúng ta nên đi bên mé rừng này có lẽ sẽ an toàn hơn.” Ngải Vân phân tích nói.

Đoàn người nghe Ngải Vân nói vậy thở phào nhẹ nhõm, xem ra nàng ta thật sự là có năng lực a!

“Được rồi, các người đi theo ta!” Ngải Vân nói rồi dẫn mấy thị vệ cùng Linh Chi đi vào vùng cây ngải cứu.

Lúc này ở sâu trong vùng ngải cứu, Vô Tình thống khổ nắm chặt vết thương nơi chân, vết thương vẫn còn chưa khỏi nhưng là nàng thật sự lo lắng cho Miên Miên, nàng không thể đợi được nữa, cho dù sau này có tàn phế nàng cũng muốn đi tìm Miên Miên.

Vô Tình gắt gao cắn môi dưới kìm chế cơn đau đưa tay kiểm tra vết thương ở chân, trán nàng đã sớm ướt đẫm mồ hôi, xem ra vết thương đã khá hơn rồi nhưng là vì lúc trước nàng không có bôi dược liệu tốt nên vẫn còn rất đau đớn. Vô Tình cắn răng chậm rãi đứng dậy.

“Chúng ta phải đi tìm nương nương!” Vô Tình nhỏ giọng nói rồi lấy áo ngoài làm thành một tay nải cẩn thận bỏ hai trứng rắn vào rồi cố định trên lưng, đưa tay tìm kiếm trên mặt đất một nhánh cây có thể làm gậy rồi quay người rời đi.

“Có tiếng động!” Thị vệ trưởng đột ngột nói rồi tập trung dò xét xung quanh một lượt.

https://thuviensach.vn

Ngải Vân nghe vậy liền bước đến nghe ngóng xung quanh nhưng mà một chút tiếng động cũng không nghe thấy, nàng ta quay qua thị vệ trưởng trấn an: “Ngươi không cần khẩn trương như vậy, có ta ở đây thì không gì có thể vây khốn chúng ta đâu!” nói rồi ra lệnh cho bọn họ đi nhanh về phía trước.

Ngay tại lúc nàng ta đẩy nhanh cước bộ thì trong bụi cỏ bên cạnh đột nhiên có người đi ra, bốn mắt nhìn nhau, tất cả những người có mặt ngây người nhìn sang. Thời gian như ngừng trôi…

Ngải Vân kinh ngạc nhìn Vô Tình đang sững người bên ngoài bụi cỏ ngửa mặt cười lớn nói: “Đúng là trời cũng giúp ta mà, không thể tin được ở nơi này không tốn chút công sức nào tóm được nha hoàn của nàng ta a, xem ra, nàng ta nhất định là đang ở gần đây rồi!”

“Chủ tử muốn giết nàng?” Thị vệ trưởng lên tiếng đầu tiên.

“Chậm một chút!” Ngải Vân thoáng nhìn qua tay nải sau lưng Vô Tình có chút nghi hoặc.

“Thật không ngờ ngươi cũng đến được nơi này, xem ra ngươi cũng có chút bản lãnh a!” Vô Tình cười lạnh nói.

“Bản lãnh của ta? Chủ tử của ngươi không nói cho ngươi biết khả năng của ta sao? Hử, trong tay nải của ngươi là cái gì?” Ngải Vân nhướn mày nửa cười nửa không hỏi.

“Đó không phải là chuyện của ngươi!” Vô Tình lạnh lùng nói, vô thức đưa tay chỉnh sửa tay nải tránh đi ánh mắt tò mò của Ngải Vân.

Ngải Vân lần nữa cười lớn rồi tà ác nhìn Vô Tình nói, “Ngươi chớ có đắc ý, ngươi cho rằng ngươi có thể thắng được bốn ngự tiền thị vệ của ta sao?”

https://thuviensach.vn

“Cho dù chết ta cũng sẽ không giao tay nải cho ngươ!” Vô Tình cương quyết nói rồi dùng tay giữ chặt tay nải trên người.

“Thật sao? Nhưng là việc này không phải là do ngươi quyết định rồi!” Ngải Vân nói rồi liếc nhìn sang tên thị vệ trưởng, thị vệ trưởng hiểu ý gật gật đầu rồi lập tức phi thân tới, Vô Tình thấy vậy lập tức nâng nhánh cây lên chống đỡ. Một màn này khiến Ngải Vân có chút sửng sốt, nguyên lai là nàng ta cũng biết võ công a!

Một tiếng xoát vang lên, tay nải trên vai Vô Tình bị thị vệ nọ đánh văng ra, Vô Tình thấy vậy lập tức nhào tới, nhưng là trong lúc nàng lao tới đỡ thì phía sau lại bị một chưởng tập kích, Vô Tình nhịn đau ôm lấy tay nải không buông.

Chỉ nghe bịch một tiếng, Vô Tình ngã lăn trên mặt đất mấy vòng, trứng rắn cũng vì va chạm mà lăn ra… trứng rắn màu hồng nhạt bên lăn nhẹ tới bên cạnh một trứng rắn màu trắng.

Một màn này khiến đám người Ngải Vân hít sâu một hơi, Ngải Vân nghĩ tới bao nhiêu thứ nhưng cũng không làm sao nghĩ tới trong tay nải lại có hai trứng rắn!

“Trứng rắn này từ đâu ngươi có được?” Ngải Vân híp mắt vẻ thâm sâu nhìn Vô Tình hỏi.

“Là của ta!” Vô Tình bấp chất khóe miệng đang chảy máu vội vàng nhặt trứng rắn bỏ vào trong tay nải.

“Của ngươi? Hừ, ngươi cũng sinh được sao?” Ngải Vân thanh âm lạnh lùng nói rồi nhắm mắt suy tư, một lúc sau nàng ta mở bừng mắt khẽ nhếch khóe miệng, “Xem ra trứng rắn này đích thị là của nữ nhân kia rồi, nàng ta chắc chắn đang ở gần đây!” nói rồi liền đưa mắt dò xét xung quanh.

https://thuviensach.vn

Vô Tình cảnh giác nhìn nàng ta nói, “Là trứng của ta, ngươi đừng có đoán bậy!’

“A, ngươi ít nói đi, có muốn ta cho người kiểm tra ngươi một lượt xem ngươi có còn là trinh nữ không?” Ngải Vân châm chọc nói.

Vô Tình đanh mặt, oán hận nhìn nàng ta lớn tiếng nói: “Hèn hạ!”

"Hèn hạ? Cái này không phải hèn hạ mà là thủ đoạn, nếu thủ đoạn một chút mà có thế giúp ta có được những thứ mình muốn thì ta cũng không ngại đâu!” Ngải Vân cười lớn nói tiếp. “Không tưởng được nàng ta lại sinh ra một song thai, thật sự là chuyện đáng mừng a!” giờ phút này thanh âm của Ngải Vân mang chứa đầy đau xót, đúng vậy, Dạ Mị để nàng ta sinh con hết lần này đến lần khác, còn nàng thì sao nào?

Vô Tình nghe vậy cũng không có ý định giải thích, nàng tuyệt đối sẽ không để cho Ngải Vân biết Dạ Mị đang ở trong trứng rắn màu trắng, nếu nàng ta biết thì nhất định bệ hạ sẽ gặp nguy hiểm mất.

“Mau đưa trứng rắn cho ta!” Ngải Vân nói rồi vươn tay về phía Vô Tình đang ngồi dưới đất.

“Ngươi nằm mơ!” Vô Tình vội vàng đem tay nải lần nữa buộc chặt trên người rồi lau lau khóe miệng chậm rãi đứng dậy.

Ngải Vân thấy vậy cười lớn, “Ngươi nghĩ ngươi có quyền từ chối sao? Các ngươi lên hết cho ta, không cần giết nàng ta chỉ cần đoạt lấy trứng rắn là được!” tốt nhất để nàng ta sống rồi từ từ tra tấn, nàng ta muốn Miên Miên phải tận mắt chứng kiến những người nàng ta quan tâm chết như thế nào.

“Vâng!” bốn thị vệ cúi người nhận lệnh rồi lập tức phi tới.

https://thuviensach.vn

Một trận quyết chiến không thể tránh khỏi, Vô Tình dù đã bị trọng thương nhưng vẫn cố gắng thi triển hết võ học cả đời ra, nàng nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ Miên Miên giao cho. Kỳ thật võ công của nàng căn bản dư sức đối phó với bốn thị vệ này, chẳng qua chân nàng đã bị thương tổn lại thêm phải bảo hộ trứng rắn nên di chuyển có phần bất tiện nên không thể nào đánh thắng được.

“Không thể tin được nàng ta dĩ nhiên lại là một thân thâm tàng bất lộ!” Ngải Vân nhìn Vô Tình một thân võ công không khỏi cười lạnh, Nguyễn Miên Miên ngươi thật là giỏi a, bên người lại có bảo bối lợi hại đến vậy!

“Chủ tử, nàng ta rất lợi hại!” một thị vệ đột nhiên nhìn sang Ngải Vân nói, hắn chưa từng thấy qua nữ nhân nào cố chấp mà lại có võ công cao như vậy cả.

Ngải Vân đưa mắt quét trên người Vô Tình một lượt chợt nhận ra chân của nàng ta đang chảy máu, xem ra là đã bị trọng thương rồi, Ngải Vân nhìn bốn thị vệ lớn tiếng nói: “Công kích chân nàng ta!”

Bốn thị vệ nghe vậy lập tức chuyển mục tiêu tấn công, Vô Tình lúc này sớm đã kiệt sức, mồ hôi đầm đìa chảy xuống, máu từ vết thương không ngừng chảy ra nhưng vẫn rất kiên trì đối phó với từng đợt công kích. Nương nương đã từng dặn nàng nhất định phải bảo vệ bằng được trứng rắn, nàng tuyệt đối không thể để nương nương thất vọng được….

“Đánh gãy chân nàng ta cho ta!” Ngải Vân thấy Vô Tình kiên quyết không buông trứng rắn tức giận ra lệnh.

Lời nàng ta vừa dứt, bốn thị vệ đồng loạt giương kiếm hướng tới chân Vô Tình bổ xuống, tiếng xương gãy khô khốc vang lên, Vô Tình đau đớn ngã xuống, nhưng là dù ngã xuống nàng cũng không quên ôm lấy trứng rắn vào trong lòng, va chạm mạnh mẽ khiến cho nàng lần nữa hộc máu.

https://thuviensach.vn

Ngải Vân thấy thế lập tức cầm kiếm đi tới cắt dây tay nải, hai trứng rắn lần nữa lăn ra.

“Ngươi liều mạng vì Nguyễn Miên Miên như vậy đáng sao?” Ngải Vân nhướn mày nhìn Vô Tình người bê bết máu hỏi.

“Hừ, loại người như ngươi vĩnh viễn sẽ không hiểu được cùng không xứng đáng hiểu!” Vô Tình nhịn xuống cơn đau thấu xương thò tay nhặt lấy trứng rắn, Ngải Vân thấy vậy lập tức đâm kiếm xuống tay Vô Tình, máu tươi lập tức chảy ra, Vô Tình mồ hôi đầm đìa vì đau.

“Ta cho ngươi biết không phải là ta không hiểu mà chính là ta khinh thường thứ đó!” Ngải Vân nói rồi rút kiếm trên tay Vô Tình lạnh nhạt nói, vì động tác rút kiếm này mà máu trên tay Vô Tình không ngừng chảy ra, loang lổ cả một khoảng đất.

Vô Tình nhìn tay mình cười cay đắng rồi tiếp tục duỗi cánh tay đẫm máu về phía trước, “A Tình, nhờ ngươi chiếu cố bọn hắn, ta biết rõ ngươi quan tâm tới ta cho nên xin ngươi cũng có thể quan tâm tới bọn hắn như vậy!”, bên tai nàng giống như vẫn còn nghe thấy Miên Miên đang dặn dò, đúng vậy, nàng nhất định phải hảo hảo chiếu cố bọn hắn!

Ngải Vân thấy Vô Tình cố chấp như vậy thì tức giận nâng kiếm lần nữa đâm xuống, Vô Tình không nhịn được hừ lạnh một tiếng, nước mắt bắt đầu ngưng đọng nơi khóe mắt nhưng rất nhanh chóng bị nàng nuốt trở vào. Ngải Vân lạnh lùng rút kiếm, nàng ta ngược lại muốn nhìn xem nàng đến tột cùng có bao nhiêu khí lực a, nếu nàng dám đưa tay lần nữa thì nàng ta nhất định sẽ chém đứt cánh tay nàng.

“Ta cảnh cáo ngươi, nếu ngươi còn bỏ qua lời ta nói thì… ngươi đừng mong giữ lại được hai cánh tay này, nêu bây giờ ngươi bỏ cuộc thì ta còn có thể chừa cho ngươi một con đường sống!” Ngải Vân cũng không biết tại

https://thuviensach.vn

sao mình lại nói ra điều này, vì cảm động sao? Hay là vì không muốn thấy nàng ta biểu hiện sự trung thành với Miên Miên?

“Đừng sợ, ta nhất định sẽ bảo hộ cho các ngươi…” Vô Tình thống khổ nói rồi lần nữa đưa cánh tay đầy máu chậm rãi vươn tới, hành động của nàng thật sự khiến cho đám thị vệ kinh hãi. Ngải Vân không hiểu, nàng ta thật sự không thể nào hiểu nổi, nàng ta có thể vì Nguyễn Miên Miên mà cả mạng mình cũng không cần nữa sao? Tình nghĩa chủ tớ của hai người này thật sự thâm sâu đến vậy sao?

“Ngươi cho dù có giết ta thì ta vẫn nhất định bảo hộ bọn hắn, bởi vì ta chính là nha hoàn của nương nương…” Vô Tình mỉm cười, trên gương mặt đẫm mồ hôi không hề có chút sợ hãi, đúng vậy, có thể chết vì một chủ tử như vậy có gì đáng tiếc chứ?

Linh Chi nghe Vô Tình nói mà giật mình, tuy nàng ta lúc nào cũng nghĩ là mình trung thành với Ngải Vân nhưng là nhìn Vô Tình như vậy lại khiến nàng ta nhận ra chút ít trung thành đó chẳng khác gì thứ đồ chơi trẻ con. Nàng ta thật sự không hiểu, Sủng phi rốt cuộc đối xử với Vô Tình thế nào mà khiến nàng có thể bán mạng vì mình như vậy?

Ngải Vân lúc này bị hành động cùng lời nói của Vô Tình chọc giận, “Xem ra, ngươi chính là không cần tới tay của mình nữa rồi!” nói rồi lập tức vung kiếm chém xuống, nhưng là đúng lúc thanh kiếm chuẩn bị chạm tới tay Vô Tình thì trứng rắn màu trắng đột ngột phát quang rồi xoẹt xoẹt mấy tiếng lập tức nứt ra…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Đáy Vực Kinh Hoàng 12

“Aaaa…” một tiếng hét kinh hãi đánh thức nàng từ trong mộng tỉnh dậy, mồ hôi theo tóc chảy xuống gương mặt nhỏ nhắn, mà đôi mắt nàng lúc này trống rỗng nhìn về phía xa xăm.

“Nữ hoàng…” tiếng hét của nàng khiến cho đám thị nữ canh giữ bên ngoài hốt hoảng chạy vào.

“Bây giờ là giờ nào rồi?” nàng mồ hôi ướt đẫm hỏi.

“Hồi bẩm nữ hoàng, đã qua giờ mẹo rồi ạ!” Lệ tổng quản vội vàng đáp.

Nữ hoàng nhỏ tuổi nghe vậy lập tức đứng dậy chậm rãi đi đến tràng kỷ trước cửa sổ nhắm mắt tĩnh tâm, được một lúc thì nàng đột ngột mở lớn hai mắt, đáy mắt hiện rõ tia u oán, “Hắn đã đến, hắn thật sự đã đến!”

Đám thị nữ ở đằng sau thở cũng không dám thở, phảo biết rằng Nữ hoàng ngày mai là sẽ khôi phục hình dáng thật rồi, nếu bây giờ bọn họ phạm lỗi thì chẳng khác gì tự tìm đến cái chết.

“Lệ tổng quản!” Nữ hoàng nhìn về phía xa lạnh lùng lên tiếng, tuy hình dáng của nàng bây giờ chỉ là một tiểu hài tử nhưng là khí thế nữ vương vẫn mạnh bức người.

“Có nô tài!” Lệ tổng quản vội vàng bước đến trước nàng chờ đợi.

“Triệu tập bốn tộc nhân, hạ lệnh cho tất cả tuần tra toàn bộ rừng rậm cho ta, nếu gặp được xà nhân có đôi mắt tím giống với tiểu Quốc vương thì bắt

https://thuviensach.vn

mang về đây, còn lại thì toàn bộ giết hết không tha!” Nữ hoàng lạnh lùng ra lệnh.

“Nô tỳ tuân chỉ!” Lệ tổng quản vội cúi người nhân lệnh rồi nhanh chóng đi ra ngoài phân phó hạ nhân thực thi mệnh lệnh.

“Ngươi rốt cuộc cũng chịu tới rồi sao? Ta chờ ngươi đã rất lâu rồi!” Nữ hoàng nhìn khu rừng phía xa ai oán thì thầm.

--- -----Tẩm cung Quốc vương---- ------

“Tiểu mỹ nam, ngươi hoàn thành nhiệm vụ rồi sao?”

“Này, ngươi nếu còn dám bảo ta là nữ nhân của ngươi xem xem ta có nhéo đứt cái lỗ tai này của ngươi không?”

“Tốt, vậy ngươi phải đáp ứng chiếu cố mẹ cả đời a!”

Từng lời nói, từng cử chỉ thân mật vang lên trong đầu Tử Tử, các này lại để cho hắn đang nằm mơ đau đớn không thôi, là ai, ngươi đến tột cùng là ai? Ta đến tột cùng đã quên đi chuyện gì?

Những hình ảnh khác nhau liên tiếp hiện lên, những hình ảnh này cũng không nói cho hắn biết đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? Cảm giác mờ mịt trong đầu khiến hắn có chút hít thở không thông, những tiếng động mơ hồ truyền tới nhưng hắn cơ bản không thể nhìn thấy thứ gì khác…

"Phụ thân..." Tử Tử đột ngột mở lớn mắt tỉnh dậy từ cơn mê muội, mà người đầu tiên hắn nhìn thấy lại là tiểu Nữ hoàng, trông nàng có vẻ không vui, “Ngươi vừa mới gọi phụ thân? Ai là phụ thân của ngươi?”

Tử Tử kinh ngạc nhìn nàng ta rồi từ từ nhớ lại mọi chuyện liền dùng sức đẩy nàng ta ra lớn tiếng nói, “Yêu quái, ngươi chính là yêu quái! Ta mới không thích một nữ quái như ngươi a!”

https://thuviensach.vn

Gương mặt ngây thơ của tiểu Nữ hoàng phút chốc trở nên âm trầm lạnh giá, “Không tin được là ngươi lại có thể khôi phục trí nhớ, nói, cha ngươi rốt cuộc là kẻ nào?”

“Hừ, cha ta? Đại danh của cha ta có thể hù chết ngươi a!” Tử Tử khôi phục trí nhớ liền vứt bỏ bộ dáng nhu thuận trở lại bộ dáng trêu ngươi ngày trước.

“Vậy sao? Ngươi nói một chút xem có thể đem ta hù chết không?” tiểu Nữ hoàng nhìn chằm chằm đôi mắt tím của hắn hỏi.

“Thụy Tuyết quốc Xà vương, Dạ Mị!”Tử Tử treo lên bộ dáng tiểu mỹ nam đứng dậy nhìn Nữ hoàng nói.

Tiểu Nữ hoàng có chút giật mình, kỳ thật thì nàng cũng sớm thấy đôi tử nhãn của hắn có chút quen thuộc nhưng là nàng không có cách nào liên tưởng hắn cùng Dạ Mị với nhau, nàng không tin Dạ Mị có thể bỏ rơi con mình dưới đáy vực như vậy, hắn yêu thương đệ đệ cùng muội muội như vậy sao có thể không yêu con trai mình đâu này?

Tử Tử đột nhiên nhớ tới Miên Miên, mẫu thân hắn rốt cuộc cũng đã tới tìm hắn, nhưng là hắn không muốn nàng gặp nguy hiểm nên quyết định không nói chuyện này ra.

“Aaaa….” đúng lúc này thì tiểu Nữ hoàng ôm lấy đầu ngã xuống lớn tiếng hét lên, một màn như vậy khiến Tử Tử ngây người, nàng ta làm sao vậy?

“Mở ra!” Lệ tổng quản thấy vậy lập tức đẩy Tử Tử qua một bên rồi nhanh chóng phân phó người mang thuốc tới. Tiểu Nữ hoàng lúc này không ngừng lăn qua lăn lại trên mặt đất, từ khóe miệng phát ra những tiếng kêu quỉ dị vang vọng khắp hoàng cung.

https://thuviensach.vn

"Nàng... Nàng làm sao vậy?" mặc dù yêu nữ này đã ép buộc hắn thành thân với nàng nhưng là ngày ngày ở cạnh nhau, nàng kỳ thực đối xử với hắn rất tốt, một nam nhân có phong độ như hắn đương nhiên là phải quan tâm hỏi thăm nàng rồi.

“Nữ hoàng mau uống thuốc đi…” Lệ tổng quản không hề để tâm tới vấn đề Tử Tử hỏi mà vội vàng nâng tiểu Nữ hoàng đang lăn qua lăn lại trên đất dậy.

Tử Tử liếc qua đám nữ thị vệ thấy các nàng không ngừng run rẩy, bộ dáng giống như gặp quỉ cũng không có mấy khác biệt liền rón rén từ trên giường bước xuống thừa lúc hỗn loạn chạy ra ngoài.

“Bắt lấy hắn!” tiểu Nữ hoàng thê lương kêu lên.

Đám đông nữ thị vệ nghe lệnh lập tức chạy ra ngoài truy đuổi.

“Làm sao vậy?” Miên Miên đang bưng một chén cháo đặt trước mặt Tiểu Tịch liền nghe bên ngoài truyền tới âm thanh huyên náo không nhịn được lên tiếng hỏi.

“Không xong rồi!” Tiểu Tịch đột nhiên đứng dậy, vẻ mặt đầy lo lắng mở cửa sổ.

“Làm sao vậy?” Miên Miên khó hiểu hỏi, tiểu Nữ hoàng nói Tiểu Tịch sinh bệnh không muốn ăn bất cứ thứ gì nên ra lệnh cho nàng nấu cháo mang đến. Kỳ thực thì nàng cũng muốn gặp Tiểu Tịch để hỏi rõ một vài việc, chỉ là chưa kịp ngồi xuống đã nghe những tiếng la hét bi thương khiến nàng có chút giật mình.

“Nàng sắp khôi phục lại hình dáng thật rồi…” sắc mặt Tiểu Tịch có chút biến đổi, lông mày không tự giác nhíu chặt lại.

https://thuviensach.vn

"Cái gì? Ý của ngươi là nàng sắp trở nên khát máu rồi?" Miên Miên vội vàng đi đến trước cửa sổ hỏi.

Tiểu Tịch quay người lại nhìn nàng vẻ khó xử nói: "Ta không biết đã có chuyện gì xảy ra mà nàng lại khôi phục sớm hơn dự tính, nhưng là ta biết rất rõ sự đột ngột này chắc chắn sẽ khiến đầu rơi máu chảy, người trên mùi ngươi sắp không giấu được nữa rồi, bây giờ ta lập tức tới chỗ nàng, ngươi tìm cơ hội mang Tử Tử đi đi!" Tiểu Tịch nhìn nàng kiên định nói.

"Nếu vậy thì chẳng phải ngươi sẽ gặp nguy hiểm sao?" Miên Miên nhìn Tiểu Tịch đơn thuần mà không khỏi lo lắng.

"Ngươi đừng lo lắng quá, ta sẽ chiếu cố tốt bản thân. Ba canh giờ trước khi khôi phục nguyên dạng nàng sẽ đau đến chết đi sống lại nên sẽ không có thời gian để ý các người, ngươi nhất định phải tranh thủ thời gian mang Tử Tử rời xa nơi này, nhanh đi đi!" Tiểu Tịch nói rồi nắm lấy tay Miên Miên dẫn nàng đi.

Tiểu Tịch dẫn nàng ra khỏi tẩm cung liền hướng tới tẩm cung của Nữ hoàng, rất nhanh chóng hai người đã có mặt tại tẩm cung. Miên Miên nhìn thấy tiểu Nữ hoàng mặt trắng đến không còn chút huyết sắc nằm trên đất không ngừng lăn qua lăn lại phát ra những tiếng rên rỉ mà không khỏi kinh hãi.

"Tỷ tỷ…tỷ tỷ…người thế nào rồi?" Tiểu Tịch lo lắng hỏi.

"Có bắt được chưa hả?" Lệ tổng quản hướng tới đám nữ thị vệ bên ngoài lớn tiếng hét lên.

"Chúng ta đang truy đuổi hắn về bên này!" một nữ thị vệ lên tiếng đáp.

Tiểu Tịch nghe vậy liền liếc nhìn Miên Miên, Miên Miên gật gật đầu giống như hai người có cùng suy nghĩ, Tiểu Tịch lập tức bước đến nói: "Lệ tổng quản, ngươi trước vẫn là lo chiếu cố tỷ tỷ đi, ta đi lấy thuốc cho tỷ tỷ!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Tịch nói rồi rất nhanh chóng đi ra ngoài, Miên Miên thấy vậy cũng vội vàng đi theo.

Vừa ra khỏi cửa không xa quả nhiên thấy có năm sáu nữ thị vệ đang lôi kéo Tử Tử đi đến.

Nội tâm Miên Miên kinh hãi, đúng lúc này thì Tiểu Tịch nhìn nàng khẽ gật đầu, thời điểm mấy nữ thị vệ tới gần Tiểu Tịch đột ngột ngã xuống khiến các nàng hốt hoảng la lên, “Công chúa…công chúa…”

Trong khoảnh khắc này không ai chú ý đến Tử Tử, Miên Miên thấy thế liền im lặng đi tới sau các nàng đưa tay kéo lấy Tử Tử chạy đi.

“Tử Tử, ta là mẫu thân của ngươi, ngươi ngàn vạn lần không được la lên a!” Miên Miên vừa nắm tay Tử Tử kéo đi vừa giải thích cho hắn, đúng vậy, nàng chính là sợ hắn chưa khôi phục trí nhớ sẽ la lên thì xong đời nàng rồi.

“Mẹ, người thật dông dài a, nhanh nhanh chạy mau đi a!” Tử Tử vừa chạy theo nàng vừa hét lên.

Miên Miên nghe hắn giục mình mà không thể không quay người hỏi, “Ngươi nhớ lại rồi sao?”

“Nữ nhân, mau tranh thủ thời gian chạy đi a, người muốn bị bắt lại hay sao?” Tử Tử gian giảo cười rồi đổi lại lôi kéo Miên Miên chạy đi.

Miên Miên thấy vậy vui sướng chạy theo hắn đi qua hoa viên, rốt cuộc khi đến một bụi cỏ dại to thì ngừng lại, Miên Miên ngồi xổm xuống nhẹ nhàng vạch mở bụi cỏ vui sướng vẫy vẫy Tử Tử, “Tử Tử ngươi xem, đây là công chúa nói cho ta biết đó, từ chỗ này đi ra rất nhanh chóng sẽ đến rừng cây ngải cứu, đến lúc đó chúng ta coi như đã được an toàn rồi!” Miên Miên nói rồi kéo Tử Tử chuẩn bị đẩy hắn qua.

https://thuviensach.vn

“Mẹ, I love you a!” Tử Tử nói rồi hôn chụt lên má Miên Miên, bắt đầu bò ra.

Miên Miên thấy hắn sắp qua tới bên kia cũng cúi người chuẩn bị bò theo, nhưng đúng nàng chuẩn bị bò qua thì từ phía cung điện truyền đến một tiếng hét thê lương, thanh âm này khiến cho Miên Miên giật mình kinh hãi, Tiểu Tịch…đây chính là tiếng la của Tiểu Tịch.

“Mẹ, ngươi nhanh lên a!” Tử Tử ra được vội quay lại giục nàng.

Đắn đo nửa ngày Miên Miên quyết định đem cỏ dại lấp lại cửa, “Tử Tử, ngươi nghe mẹ nói, ngươi trốn đi, ta sẽ đi sau, ngươi hứa với ta nhất định phải trốn đi, không được quay lại!” Tiểu Tịch đã giúp đỡ nàng nhiều như vậy, nàng không thể biết Tiểu Tịch đang gặp nguy hiểm mà mặc kệ nàng ấy được!

“Mẹ…mẹ…” Tử Tử ở bên ngoài lớn tiếng kêu lên nhưng là ở bên trong Miên Miên đã sớm rời đi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Đáy Vực Kinh Hoàng 13

Miên Miên xuất ra tất cả sức lực chạy đi, nội tâm không ngừng khẩn cầu hy vọng Tiểu Tịch không bị Nữ hoàng thương tổn.

Ngay khi Miên Miên vừa chạy tới cửa cung điện, cảnh tượng trước mắt khiến nàng giật mình kinh hãi: Tiểu Tịch lúc này đã bị treo lên cao mà trên người nàng lúc này in hằn những vết roi loang lổ máu, đứng phía dưới chính là nữ tử mặc áo bào đỏ diện mạo khuynh quốc khuynh thành nhưng không kém phần quỉ dị khác người.

“Tự biết trở về rồi sao?” Nữ tử áo đỏ trên tay cầm ro da, khóe miệng giương lên một nụ cười âm hiểm nhìn Miên Miên.

Miên Miên rất nhanh chóng chạy tới chắn trước Tiểu Tịch cả giận nói: “Ngươi chính là ma quỉ, nàng là muội muội của ngươi, là thân muội muội của ngươi a, sao ngươi có thể…” Miên Miên nói rồi quay người định cởi trói cho Tiểu Tịch thì lập tức bị một nữ thị vệ kéo lại.

"Muội muội? Một muội muội dám câu kết người ngoài phản bội lại tỷ tỷ mình giữ lại thì có tác dụng gì chứ?” nói rồi vung roi da hung hăng quất lên người Tiểu Tịch, quần áo Tiểu Tịch lập tức bị roi da xé nát.

“May mà hôm nay ta chỉ mất nửa canh giờ là đã có thể khôi phục nếu không chẳng phải các người đã chạy mất rồi sao?” Nữ hoàng lạnh lùng cười nói.

“Nữ hoàng…van cầu ngươi tha cho công chúa đi, công chúa đối với ngươi chưa bao giờ có ý định thay lòng cả, ngươi thả nàng ra đi…” thị nữ của Tiểu Tịch quì dưới đất thương tâm nói.

https://thuviensach.vn

“Ngươi muốn trút giận thì cứ nhắm tới ta là được rồi!” Miên Miên kiên định nhìn nàng ta nói, nhìn thấy Tiểu Tịch bị đánh tới thương tích đầy mình, nước mắt nàng nhịn không được rơi xuống.

“Ngươi như thế nào lại ngốc như vậy, không phải đã bảo ngươi đi rồi sao? Sao ngươi còn quay trở lại làm gì?” Tiểu Tịch cắn răng nhịn đat nhìn Miên Miên trách cứ nói.

Miên Miên nghe vậy trong lòng đau xót không thôi, “Thực xin lỗi, là ta liên lụy tới ngươi, thực xin lỗi…”

“Ta không sao…Ngươi từng nói có thể vì người mình thích mà làm việc thì nhất định sẽ vui vẻ, Thương ca ca thích ngươi thì ta liền thích ngươi!” Tiểu Tịch mặt không chút huyết sắc khó nhọc nói.

Miên Miên nghe vậy không nhịn được rơi nước mắt rồi nhìn vẻ lạnh lùng của Nữ hoàng cả giận nói: “Nữ nhân này không xứng đáng làm tỷ tỷ của ngươi, nàng ta không có lương tâm!”

“Lương tâm có thể giúp ngươi có cơm ăn sao?” nàng ta không chút e ngại nói rồi nhìn Miên Miên chất vấn, “Ngươi đem Tử Tử đi đâu rồi?”

“Không biết!” Miên Miên cương quyết nói.

“Không biết? Vậy để ta đây làm cho ngươi biết!” Nữ hoàng nói rồi nhìn đám nữ thị vệ đứng gần đó, bọn họ hiểu ý lập tức vung roi hung hăng quật tới trên người Tiểu Tịch, Miên Miên thấy vậy vội vàng nhào tới dùng thân mình che chở cho Tiểu Tịch.

“Dừng tay!” đột ngột một tiếng nói giận dữ vang lên, Tử Tử chậm rãi xuất hiện nơi cửa điện.

Nữ hoàng khóe miệng giương lên nụ cười rạng rỡ nhìn hắn nói: “Ôi! Đã về rồi đó sao?”

https://thuviensach.vn

Tử Tử nhìn nàng ta hừ lạnh một tiếng rồi đi đến bên cạnh Miên Miên đau lòng hỏi: “Có đau không?”

Miên Miên thấy hắn thì vội vàng chạy lại kiểm tra một lượt từ đầu tới chân hắn, “Không phải đã nói ngươi đi rồi sao, ngươi vì sao lại không nghe lời chứ? Ngươi quay lại thì công sức bấy lâu nay của ta hóa ra là vô ích rồi sao?” nàng nộ khí nói, giờ phút này nàng đương nhiên biết bản thân lành ít dữ nhiều, điều duy nhất nàng khẩn cầu là Tử Tử được bình an, nhưng bây giờ thì sao, hắn lại đã quay lại tìm nàng.

“Người đừng nói nữa, ta mới không để cho nữ nhân của mình bị thương tổn đấy, sống thì cùng sống không thì chết cũng phải chết cùng!” Tử Tử kiên định nói.

“Ôi…nhìn không ra ngươi hóa ra lại thích mấy đại cô nương nhà, đã như vậy thì ngươi cũng yêu thích ta đi, ta chẳng phải đẹp hơn nàng ta gấp vạn lần đó sao?

“Dừng!” Tử Tử khinh thường hừ lạnh nói.

Nữ hoàng thấy vậy lập tức đứng dậy lạnh lùng nói: “Ngươi đã trở về rồi thì nữ nhân này cũng không còn giá trị lợi dụng rồi. Người tới, giết chết nàng ta đi!”

“Dừng tay!” Tử Tử vươn tay chắn trước nàng ta nói.

“Ngươi cho là mình đáng giá để ta tha cho nàng ta sao?” Nữ hoàng nói rồi khinh thường cười lớn tựa hồ như đang cười nhạo Tử Tử ngây thơi,

Ngươi sẽ không giết nàng!” Tử Tử tự tin nói.

“Vậy sao? Ta đây liền chứng minh cho ngươi thấy, những chuyện mà ta muốn xưa nay nhất định phải làm được! Người đâu, lập tức giết chết nàng ta cho ta!” nàng ta vừa dứt lời thì mười nữ thị vệ gần đó lập tức đi tới.

https://thuviensach.vn

“Đi mau…” Tiểu Tịch thấy vậy nhíu mày hét lên, nàng biết rõ tỷ tỷ một khi đã khôi phục lại nguyên hình sẽ khát máu vô cùng, giết người không ghê tay.

“Nàng chính là lão bà của Dạ Mị, mẹ ruột của ta!” Tử Tử lớn tiếng nói.

“Dừng tay!” Nữ hoàng vừa nghe Tử Tử nói lập tức khoát tay với đám nữ thị vệ.

Tử Tử thấy nàng ta nghi hoặc thì cười cười nói: “Nữ nhân của nam nhân người yêu thương nhất đang ở đây, nếu ngươi giết nàng thì không phải quá uổng phí rồi sao? Phải biết rằng nàng chính là bảo bối của hắn a, hắn nhất định sẽ đến cứu nàng, đến lúc đó chẳng phải ngươi lại có thêm một quân cờ lợi hại nữa sao?” Tử Tử giảo hoạt nói.

Nữ hoàng nghe hắn nói không nhịn được cười lớn, Miên Miên ở bên cạnh ngây người nhìn Tử Tử, nàng không hiểu vì sao Tử Tử lại phải nói thân phận nàng ra cả.

“Ngươi quả nhiên là con trai hắn, xảo trá cùng thông minh so với hắn chỉ có hơn chứ tuyệt không kém, nói đi, ngươi phát hiện chuyện đó khi nào?” Nữ hoàng cao ngạo nhìn hắn hỏi.

“Ngươi yêu thích ra, không giết chết một xà nhân là ta chẳng phải là vì đôi mắt tím này của ta sao? Ta thấy mỗi lần ngươi nhìn vào mắt ta đều ngẩn cả người, thế giới này cũng ta lớn lên có thể mỹ như vậy thì ngoài lão cha ta ra có thể là ai được cơ chứ? Còn nữa, lúc ngươi hỏi ta cha ta là ai ta thấy ngươi cũng muốn phát bệnh rồi, lại nói một vài lần nghỉ trưa với ta có gọi tên Mị. n, lão cha ta cũng tên Mị nha!” Tử Tử tuy tuổi còn nhỏ nhưng phân tích mọi chuyện lại hệt như một chuyên gia.

Nữ hoàng nghe những lời này của hắn không ngăn được cười lớn, “Không ngờ gien di truyền của hắn lại tốt như vậy a!” nói rồi nhìn về phía Miên Miên lắc lắc đầu, “Hắn như thế nào lại yêu ngươi? Muốn đẹp không

https://thuviensach.vn

đẹp, muốn thân hình không có thân hình, suy nghĩ ngây thơ ấu trĩ, ngu ngốc!”

“Nàng không ngốc, nàng chính là thiện lương đơn thuần, tất thảy những gì thuộc về nàng đều khiến cho nam nhân kia mê muội đấy, bởi vì hắn mê muội nên mới có ta à!” Tử Tử nhìn nàng không chút e sợ nói, chỉ là lúc này trong lòng hắn có chút khinh thường Dạ Mị, hừ, lại dám đến đây gieo rắc ái tình!

“Nữ hoàng!” đúng lúc này thì bên ngoài truyền tới giọng nói, một nữ thị vệ vội vàng đi vào quì xuống run rẩy, phải biết rằng thời điểm Nữ hoàng khôi phục nguyên hình chính là lúc người khát máu nhất a!

“Có chuyện gì?” Nàng ta lạnh nhạt quay qua nhìn nữ thị vệ nọ hỏi.

“Bốn tộc nhân báo cáo, trong rừng rậm có rất nhiều người đều là thần dân Thụy Tuyết quốc nhưng là người có tử nhãn giống tiểu Quốc vương thì không có thấy qua, bất quá có một người có mùi khá giống với tiểu Quốc vương ạ!| Nữ thị vệ nói rồi thấp mắt cúi đầu không nói gì thêm.

Nữ hoàng nghe nàng ta báo cáo, khóe miệng giương lên nụ cười đắc ý, “Giống mùi sao? Hắn quả nhiên đã đến!” nói rồi quay về nhìn đám nữ thị vệ hạ lệnh, “Các ngươi canh gác bên ngoài nếu có thấy hắn đến đây thì dẫn hắn tới gặp ta, còn lại tấy thảy những kẻ khác giết không tha!”

“Vâng!” đám nữ thị vệ nhận lệnh lập tức lui đi.

“Được rồi, hắn đã đến thì coi như các ngươi vẫn còn chút giá trị. Người đâu, đem bọn họ nhốt vào tử lao, tăng cường canh gác, không cho phép bọn chúng bỏ trốn!” Nữ hoàng nhìn Lệ tổng quản lạnh lùng nói.

“Nô tài tuân chỉ!” Lệ tổng quản nhanh chóng lĩnh chỉ rồi phân phó đám nữ thị vệ lôi kéo Miên Miên cùng Tử Tử đi.

https://thuviensach.vn

“Tiểu Tịch… Tiểu Tịch…” Miên Miên bị đám thị vệ lôi đi nhưng vẫn cố ngoái người lại nhìn Tiểu Tịch lớn tiếng kêu lên, mà Tiểu Tịch lúc này cũng đưa mắt nhìn nàng khẽ mỉm cười trấn an.

Đợi đến lúc trong sân chỉ còn lại Nữ hoàng cùng Tiểu Tịch, nàng ta nhẹ bước đi đến trước Tiểu Tịch nói: “Ta là tỷ tỷ của ngươi, ngươi vì sao lại phản bội ta? Ngươi không biết trước giờ ta ghét nhất chính là bị người khác phản bội sao?”

“Tỷ tỷ… ta chỉ là không muốn người tiếp tục sai lầm thêm nữa, không muốn…”

“Nói đùa sao? Không muốn ta tiếp tục sai lầm? Ta trước giờ làm sai chuyện gì chứ?” Nữ hoàng cả giận nói.

“Tỷ tỷ, mặc kệ ngươi đã trải qua chuyện thương tâm gì đi nữa, muội muội đều hi vọng ngươi có thể buông tay, những chuyện đã qua thì hảo hảo để chúng qua đi, chúng ta chuyên tâm quản lý quốc gia không tốt sao?” Tiểu Tịch toàn thân đầy máu nhưng vẫn cố gắng nhịn đau khuyên giải.

“Buông tay? Hừ, ta cho ngươi biết, muốn ta quên những chuyện trước kia là không có khả năng, còn có, ngươi đừng tưởng là muội muội của ta mà ta sẽ không giết ngươi. Hôm nay chỉ là chút giáo huấn, nếu ngươi dám phản bội ta lần nữa thì ta nhất định sẽ tự tay giết chết ngươi!” Nữ hoàng lạnh lùng cảnh cáo Tiểu Tịch.

“Nữ hoàng…Nữ hoàng…” đúng lúc này thì từ bên ngoài lại có hai nữ thị vệ chạy vội tới quì xuống hô lên.

“Lại có chuyện gì?” Nữ hoàng lạnh giọng hỏi.

“Bên ngoài…bên ngoài…” hai nữ thị vệ do dự hồi lâu mà vẫn không biết nên nói thế nào.

https://thuviensach.vn

“Đến cuối cùng là có chuyện gì?” Nữ hoàng bất giác nâng cao giọng hỏi.

Hai nữ thị vệ thấy nàng ta cao giọng thì không khỏi run rẩy nói: “Bên ngoài có một xà nhân tự xưng là Dạ Mị, hắn nói…hắn muốn gặp người!” nói rồi lập tức cúi thấp đầu.

Nữ hoàng nghe vậy khóe miệng giương lên nụ cười âm hiểm, bộ dáng vui vẻ hướng đại điện đi tới, Dạ Mị, ngươi quả nhiên đã tới, ta chờ ngươi đã rất lâu rồi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Đáy Vực Kinh Hoàng 14

"Công chúa…công chúa…" mắt thấy Nữ hoàng đã rời đi, thị nữ của Tiểu Tịch vội vàng chạy lại cởi dây trói đỡ nàng xuống.

"Bên ngoài thực sự có một nam nhân tên Dạ Mị tới sao?" Tiểu Tịch nhìn thị vệ gần đó hỏi.

Nữ thị vệ thấp mắt nhìn nàng nói: "Chúng thần không biết, nhưng là hắn thật sự có tử nhẫn giống tiểu Quốc vương như đúc, nhưng là…aizzzz…" đắn đo cả buổi mà nữ thị vệ cũng không biết phải nói như thế nào liền quay người vội vàng rời đi.

Tiểu Tịch có chút nhíu mày, các nàng có gì khó nói sao? Dạ Mị này đến tột cùng là người phương nào?

"Vô liêm sỉ, các ngươi lại dám lừa gạt quả nhân?" Nữ hoàng cao quí ngồi trên ghế cao nộ khí tức giận khiến cho toàn bộ nữ thị vệ có mặt sợ hãi quì rạp người trên mặt đất không ngừng run rẩy.

"Các nàng không có lừa ngươi!" một giọng nói bình thản vang lên, Dạ Mị nâng tử nhãn nhìn về phía Nữ hoàng.

Nữ hoàng cười lạnh nhìn hắn một lượt, "Con hắn không phải là tên nào cũng miệng lưỡi trơn tru như vậy sao? Tuy ngươi cùng hắn lớn lên phi thường giống nhau nhưng là cái này chỉ có thể nói ngươi là con trai hắn, nói ngươi chính là Dạ Mị thì thật chê cười ta a!" Nữ hoàng nhìn Lệ tổng quản bế tiểu nam hài trên tay có chút bỡn cợt nói.

https://thuviensach.vn

Lệ tổng quản có chút xấu hổ nhìn tiểu nam hài trên tay, kỳ thật bà ta rất yêu thích đứa trẻ này, hắn cùng với tiểu Quốc vương thật là phi thường đáng ueei a, không, hắn so với tiểu Quốc vương thậm chí còn muốn đáng yêu hơn nhiều a!

"Có nhiều chuyện ta nhất thời không thể nào giải thích được, nhưng ta đích thực là Dạ Mị!" Dạ Mị nhìn Nữ hoàng bình thản nói rồi lại nhìn lên Lệ tổng quản nói: "Ngươi thả ta xuống!"

Lệ tổng quản có chút e ngại hỏi lại: "Ngài đây…là muốn bò sao?" bà ta xem chừng tiểu nam hài này cùng lắm cũng chỉ mới một tuổi thôi, hắn làm sao có thể đi a?

"Thả ta xuống!" thanh âm Dạ Mị có chút lạnh đi, Lệ tổng quản nghe vậy vội vàng thả hắn xuống, tuy nói đứa bé này phi thường đáng yêu nhưng không biết vì lẽ gì mà toàn thân hắn lại tản ra một loại khí thế bức người khiến bà ta cũng có chút e ngại.

Nhìn tiểu nam hài một tuổi bộ dáng giống Dạ Mị đang chật vật đứng trên đại điện có chút buồn cười, nhưng mà hắn cũng không có cách nào khác. Dạ Mị biết Vô Tình là người rất quan trọng với Miên Miên, nếu lúc đó hắn không thức tỉnh thì Vô Tình sẽ bị đám người Ngải Vân giết chết. Hắn mãnh liệt làm cho mình tỉnh dậy sớm hơn so với bình thương nên trở thành bộ dáng hiện tại.

"Ha ha ha, ngươi xem ngươi thậm chí còn đứng chưa vững a!" Nữ hoàng nhịn không được chỉ chỉ Dạ Mị lớn tiếng cười, tiểu gia hoa này so với Tử Tử còn thấp hơn cả mấy cái đầu, muốn đứng còn phải cố hết sức trông hết sức buồn cười, chẳng lẽ con của hắn đứa nào cũng biết làm trò khiến người ta vui như vậy sao?

"Rất buồn cười?" Dạ Mị lúc này cũng có chút xấu hổ, thức tỉnh sớm khiến bộ dáng của hắn so với trẻ mơi sinh không sai biệt lắm, bây giờ ngay

https://thuviensach.vn

cả đứng cũng trở thành một việc khó khăn.

Nữ hoàng thấy hắn như vậy nhịn lại ý cười hỏi: “Tiểu bằng hữu, cha ngươi đâu rồi? Ngươi có phải hay không cũng muốn gặp mẹ cùng với ca ca người? Hay là cha ngươi lại bỏ rơi ngươi nữa rồi?” tuy trên người đứa bé này có mùi giống Dạ Mị nhưng là việc này cũng chỉ có thể nói hắn là con của Dạ Mị mà thôi.

“Tiểu Thất, ngươi thay đổi rất nhiều!” Dạ Mị sau một hồi cố gắng cuối cùng quyết định trực tiếp ngồi xuống nền đại điện đưa mắt nhìn Nữ hoàng nói. Dạ Mị nhìn nàng ta mắt một màu đỏ huyết mà quần áo trên người đỏ so với lửa cũng không sai biệt lắm, vẻ mặt âm lãnh so với ấn tượng của hắn về nàng năm xưa quả thật rất khác.

Nữ hoàng giật mình, Tiểu Thất? Hắn lại gọi nàng là Tiểu Thất? Nàng nhớ rất kỹ tên này vài năm trước nàng chỉ nói cho một người mà thôi. Năm đó nàng bảo hắn nàng tên là Tiểu Thất, nàng có một muội muội là Tiểu Tịch, gộp lại chính là đêm Thất tịch, nàng cũng nói là vì thân phận của nàng mà trước giờ chưa có ai gọi tên nàng, nàng đã yêu cầu hắn gọi nàng là Tiểu Thất…

Những lời nói ngày đó vang lên tai nàng tuy nhiên chuyện này cũng đã qua rất nhiều năm rồi. Nữ hoàng trấn tĩnh nhìn tiểu hài nhi ngồi trên đại điện đột ngột cười lớn, thoải mái mà lại bất đắc dĩ vô cùng: “Dạ Mị nha Dạ Mị, ngươi cũng có ngày hôm nay sao? Nguyên lai tưởng rằng chỉ mình ta thống khổ, không ngờ ngươi cũng không khá hơn mà!”

“Ngươi làm sao?” Dạ Mị có chút không hiểu ý nàng, cái gì gọi là không khá hơn nàng chứ?

“Không biết sao? Vậy ta nói cho ngươi biết, ta sau khi bị ngươi cự tuyệt đã luyện thành ma công, ngày thường ta cũng mang hình dáng của tiểu hài tử năm tuổi. Những chuyện này không phải đều là do ngươi ban cho ta

https://thuviensach.vn

sao?" Nàng ta lớn tiếng quát lên tựa hồ như muốn trút hết nỗi hận bấy nhiêu năm vậy.

Dạ Mị nghe vậy có chút nhíu mày rồi giận dữ nói: "Thực xin lỗi, ta không biết ngươi lại thành như vậy!"

"Xin lỗi?" Xin lỗi bây giờ có tác dụng gì sao? Chỉ một tiếng xin lỗi của ngươi tất cả có thể trở về như trước kia sao?" Nữ hoàng toàn thân run rẩy cả giận nói.

"Tuy ta không rõ lắm đến tột cũng đã xảy ra chuyện gì với nàng nhưng là trước kia ta đã nói rất rõ ràng, ta chỉ xem nàng là muội muội thôi!" Dạ Mị nhớ lại năm xưa đã từng nói với nàng rằng nàng cùng với muội muội hắn đáng yêu giống nhau.

"Đừng có nói muội muội với ta, ta biết rõ ngươi chính là vì ta không phải là người Thụy Tuyết quốc nên mới không chịu lựa chọn ta đúng không? Muội muội? Ta như thế nào lại là muội muội của ngươi chứ? Nếu ngay từ đầu ngươi chỉ coi ta như muội muội thì tại sao lại đối xử tốt với ta như vậy, tại sao khi ta hiểu lầm ngươi thích ta lại đối xử với ta tốt như vậy? Ngươi biết ta hiểu làm mà vẫn chiếu cố ta tốt như vậy, ngươi chính là muốn đùa bỡn ta, đùa bỡn ta…" quá khứ giống như vẫn còn hiện hữu đâu đây nhưng là hôm nay hai người đã không thể trở lại như xưa được nữa.

Lần đầu tiên nhìn thấy hắn, nàng vì ham chơi mà chạy đến Thụy Tuyết quốc, nàng không thể ngờ bên ngoài lại lạnh đến vậy, thời điểm nàng sắp chống đỡ không nổi nữa thì lại bị một đám lưu manh vây lại. Nàng vốn tưởng mình lần này coi như xong rồi thì hắn xuất hiện, hắn đối với nàng khi ấy giống như là thiên thần trên trời phái xuống cứu nàng, hắn cho nàng những thứ tốt nhất có thể, nàng vì hắn hao phí bao tâm tư chỉ để cuối cùng đổi lấy hai chữ, muội muội!

https://thuviensach.vn

“Ta chưa từng đùa bỡn với bất kỳ ai, lúc trước cứu nàng, đối tốt với nàng chỉ là vì thấy nàng tuổi còn nhỏ lại không chỗ nương tựa. Ta chưa từng nghĩ tới nàng lại là công chúa ngoại quốc, nếu biết thì ta đã không cần phải lo lắng an ủi nàng!” những lời này phát ra từ tiểu hài nhi như hắn có chút buồn cười khiến người ta khó có thể tin nhưng tất cả lại là sự thật.

Nữ hoàng nghe vậy cười cay đắng nhưng là hận ý với hắn bấy lâu nay đâu có thể dễ dàng mất đi được? Nếu không phải trời cao cho nàng duyên phận này thì nàng như thế nào sẽ gặp hắn a? Hắn vì sao lại phải đối xử với nàng như vậy, nam nhân trên thế giới này đều không phải người tốt giống như mẫu hậu đã nói đều là kẻ bạc tình đó sao?

“Mẫu tử các nàng đâu?” Dạ Mị nhìn Nữ hoàng trên cao tâm trạng thất thường không khỏi nhíu đôi mày nhỏ hỏi.

“Muốn thấy bọn họ sao? Rất tốt, ta hiện tại liền cho ngươi đi gặp bọn họ!” nói xong liền ra hiệu cho Lệ tổng quản đưa người tới, nàng ngược lại muốn nhìn xem cả nhà ba ngươi bọn họ gặp nhau thì sẽ như thế nào a!

“Mẹ, lão cha thật sự tới cứu chúng ta sao?” Tử Tử trên đường tới đại điện không nhịn được ngửa đầu nhìn Miên Miên mong chờ hỏi, hắn biết lão cha sẽ bỏ rơi bọn họ không quan tâm mà.

Miên Miên chỉ khẽ gật đầu mà không có trả lời hắn, không hiểu vì sao mà tâm nàng lúc này có chút bất an, Dạ Mị đã tỉnh rồi sao? Hắn thật sự đã tỉnh rồi? Chỉ là vì sao đột nhiên lại tỉnh lại như vậy, chẳng lẽ thời điểm đã đến rồi sao?

Tử Tử vừa bước vào đại điện đã lớn tiếng hét lên: “Lão cha ta đâu rồi? Lão cha ta đâu?”

“Ha ha, như thế nào? Cha ngươi ở ngay bên phải ngươi a, ngươi nhìn không thấy sao?” Nữ hoàng khóe miệng treo lên nụ cười âm lãnh nhìn về phía Tử Tử, đáy mắt ánh lên một tia cười khi có khi không.

https://thuviensach.vn

“Ở đâu chứ?” Tử Tử đưa mắt nhìn xung quanh một lượt, đúng lúc này hắn thoáng nhìn thấy một bóng dáng nhỏ bên phải, Tử Tử nhíu mày đi đến trước bóng dáng nhỏ nhắn kia nhìn một hồi rồi đột ngột kêu lên: “Wow, ngươi cùng với ta lớn lên giống y nhau nha!” nói rồi nhìn qua Miên Miên dò hỏi: “Mẹ, người từ khi nào lại sinh cho ta một đệ đệ a?”, bàn tay hắn không an phận sờ sờ gương mặt Dạ Mị tựa hồ như muốn tìm xem hắn có hay không đeo mặt nạ giả.

Mà những lời này của hắn khiến khuôn mặt nhỏ của Dạ Mị lập tức đen đi một nửa, cái thằng ranh con này lại dám sờ mặt hắn như vậy sao?

Miên Miên nghi hoặc nhìn về phía tiểu Dạ Mị, cảm giác có cái gì đó đúng mà lại không đúng, chẳng lẽ là trứng màu hồng phấn nở ra rồi, tên tiểu tử này lại dám giả mạo cha hắn sao? Không nên a, bộ dáng của hắn đích thực là như hài tử mới sinh đến đứng vẫn còn đứng chưa vững, nhưng là có cái gì đó không đúng lắm, rốt cuộc là đã có chuyện gì xảy ra?

“Không biết phép tắc, ta chính là cha ngươi a!” tiểu Dạ Mị cuối cùng chịu không nổi sự xoa nắn của Tử Tử đột ngột hét lên.

“Cái gì?” Tử Tử cùng Miên Miên nghe hắn hét lên thì đồng thanh kinh hô, nét mặt Miên Miên lúc này quả thực không thể chấp nhận được.

Tử Tử rất nhanh trấn tĩnh lại khoát khoát tay nói: “Đệ đệ, ta giải thích qua cho ngươi một chút a, ta chính là ca ca của ngươi, bởi vì lúc trước rớt xuống đây nên ngươi chưa từng thấy qua ta nhưng ngươi thấy ta tuấn mỹ thế này thì phải nhận ra chúng ta là người một nhà a, cho nên…”

“Ngươi thật sự là Dạ Mị?” Miên Miên sau khi định thần lại vội vàng đi đến trước mặt tiểu Dạ Mị ngồi xổm xuống hỏi, trực tiếp cắt ngang lời Tử Tử.

“Mẹ, ngươi đừng tin hắn, cái tên tiểu hài tử này nhất định là nói láo rồi, thật sự không nên tin!” Tử Tử ở bên cạnh lầm bầm nói.

https://thuviensach.vn

“Ngươi câm miệng, ngươi có từng thấy tiểu hài tử nào nhỏ như vậy mà lại biết nói chuyện không?” Miên Miên trừng mắt nhìn Tử Tử nói.

Tử Tử gãi gãi đầu khẽ lẩm bẩm, “n, đúng là chưa từng thấy a!”

“Ngươi…như thế nào lại trở thành bộ dáng này?” Miên Miên tuy trong nội tâm thật khó chấp nhận nhưng là vẫn cố gắng ép mình bình tĩnh lại.

“Một lời khó nói hết, bất quá nàng yên tâm, ta sẽ rất nhanh khôi phục bộ dáng trưởng thành thôi!” tiểu Dạ Mị nhìn Miên Miên khẽ gật đầu nói, bộ dáng hắn lúc này thật sự giống Dạ Mị như đúc chỉ khác là nhỏ hơn rất nhiều mà thôi.

“Không…đây không phải là thật, mẹ, hắn là đang nói đùa đúng không? Hắn như thế nào lại có thể là lão cha ta a?” Tử Tử nhìn Miên Miên ánh mắt tràn đầy tin tưởng mà không khỏi luống cuống, hắn có thể không sợ sao? Phải biết rằng tiểu hài tử này thậm chí còn bé hơn hắn rất nhiều a, không có thân hình to lớn như lão cha hắn a!

“Hắn thật sự là cha của ngươi!” Tuy Miên Miên rất không muốn thừa nhận tiểu gia hỏa còn nhỏ hơn cả Tử Tử này là Dạ Mị nhưng hắn thật sự là Dạ Mị a, chính nàng còn thấy quái dị nữa là, đây chính là trượng phu của nàng a, bộ dáng thậm chí còn nhỏ hơn con trai hai người thật sự khiến nàng bối rối!

“Ôi trời ơi!” Tử Tử lặng thinh ngồi trên mặt đất, vẻ mặt không thể nào chấp nhận được sự thật: “Lão cha? Ngươi là lão cha ta?” tay hắn sờ sờ khuôn mặt nhỏ của tiểu Dạ Mị rồi dùng sức nhéo nhéo đùi mình, Tử Tử rốt cuộc chịu không nổi đả kích ngửa mặt lên trời hét lớn: “Aaa, không muốn như vậy a… mẹ, ngươi đánh chết ta đi a!”

Chỉ nghe đông một tiếng, Miên Miên rất không khách khí ở trên đầu hắn giáng cho một cái nói: “Ngươi đừng có la hét nữa!”

https://thuviensach.vn

Tử Tử bĩu môi không nói gì nữa nhưng cũng nhất quyết không nhìn lão cha tí hon của mình.

Nhìn bộ dáng ủy khuất của Tử Tử, Miên Miên hòa hoãn nói: “Được rồi Tử Tử! cha ngươi không phải là sẽ như vậy mãi a, ngươi đừng có bày ra bộ mặt đó, phải tin tưởng là không có hắn thì bây giờ cũng không có ngươi nha!” nói rồi nhìn qua tiểu Dạ Mị có chút không được tự nhiên, không có hắn sẽ không có Tử Tử…cảm giác này sao lại quái dị như vậy đâu này?

“Xem ra một nhà ba người các ngươi rất là hạnh phúc nha!” Nữ hoàng ngồi trên cao mỉa mai nhìn đám Miên Miên nói.

“Mẹ, tình nhân đỏ mắt rồi kìa?” Tử Tử nhịn không được chen vào nói.

“Ngươi không hiếu kỳ chuyện quá khứ giữa ta và hắn sao?” Nữ hoàng chỉ chỉ về phía Dạ Mị nhìn Miên Miên hỏi.

“Đương nhiên là hiếu kỳ, ngươi nói xem!” Tử Tử vội vàng kêu lên, phải biết rằng hắn là người rất hiếu kỳ a.

Miên Miên bình thản nhìn nàng ta nói: “Ta không muốn biết bởi vì ta biết rõ hắn sẽ không bao giờ tổn thương bất kỳ ai, cho nên, dù ngươi với hắn từng có một đoạn tình thì ta cũng lựa chọn tin tưởng hắn, tuyệt sẽ không vì những chuyện đã qua mà vứt bỏ hay buông tay hắn!” đúng vậy, hắn đã vì nàng mà trả giá rất nhiều, nam nhân có thể phó thác chung thân đại sự như hắn nàng sao có thể buông tay chứ?

Nữ hoàng bị sự kiên định của Miên Miên làm cho sững sỡ, nàng không tin một nữ tử lại không hề tò mò về quá khứ của trượng phu mình. Dạ Mị đến tột cùng là đã yêu nàng ta sâu đậm thế nào mà nàng ta lại tin tưởng hắn đến vậy?

Không khí đại điện lúc này không chút không tự nhiên, không một ai biết nên làm thế nào để phá vỡ sự im lặng này.

https://thuviensach.vn

“Người tới, đem nữ nhân này ra ngoài giết cho ta!” Nữ hoàng không biểu tình hạ lệnh.

Đám thị vệ bên ngoài nghe lệnh lập tức cầm đao kiếm đi tới, Tử Tử thấy vậy lập tức đứng chắn trước Miên Miên, tiểu Dạ Mị cũng chậm rãi đứng dậy nhìn Nữ hoàng trên cao nói: “Lúc trước hết thảy đều coi như ta nợ ngươi, muốn giết thì giết ta được rồi, nàng vô tội!”

"Như thế nào? Đau lòng sao?"

“Đúng, ta đau lòng!” Dạ Mị không ngần ngại nói, tự nhiên những lời này của hắn thật sự đã chọc giận Nữ hoàng.

“Được, muốn ta không giết nàng cũng được nhưng là ngươi phải lấy ta!” Nữ hoàng nở nụ cười mị hoặc nhìn tiểu Dạ Mị đưa ra điều kiện.

“Trái tim ta chỉ có một mình nàng!” tiểu Dạ Mị nhìn Miên Miên yêu thương nói, những lời này của hắn làm Miên Miên cảm động không thôi mà Tử Tử ở bên cạnh cũng không nhịn được gật gật đầu thỏa mãn.

Nữ hoàng nghe hắn nói chỉ nở nụ cười nói: “Trái tim chỉ có một mình nàng sao? Tốt thôi, ngươi đã nói vậy thì đừng trách ta thâm ngoan thủ lạt!” nói rồi liếc nhìn Lệ tổng quản, Lệ tổng quản hiểu ý lập tức rút kiếm kề cổ Miên Miên, động tác bà ta nhanh như vậy khiến cho Miên Miên có chút giật mình, nàng căn bản không nghĩ đến Lệ tổng quản lại biết võ công?

"Tỷ tỷ..." bên ngoài đột ngột vang lên thanh âm của một nữ tử, Tiểu Tịch lúc này đã thay ra y phục hoa lệ chỉ mặc độc một bộ quần áo mộc mạc giống như lần đầu gặp Miên Miên. Tiểu Tịch chậm rãi đi qua Miên Miên rồi thoáng nhìn xuống tiểu hài tử phía dưới nở nụ cười hữu hảo.

"Ngươi tới làm gì?" Nữ hoàng cơn giận còn chưa hết lớn tiếng hỏi.

https://thuviensach.vn

“Tỷ tỷ buông tay a, mặc kệ ngươi trước kia thống khổ như thế nào, sau này muội muội nhất định sẽ ở bên cạnh ngươi. Buông tay đi, ta tin tưởng tỷ tỷ nhất định sẽ tìm được hạnh phúc chân chính của mình!” Tiểu Tịch nhìn Nữ hoàng chân thành nói.

“Câm miệng, ngươi tính toán gì mà lại nói những lời này? Người đâu, đưa công chúa trở về phòng!” dựa vào cái gì mà ai cũng muốn giáo huấn nàng? Nàng tột cùng đã làm điều gì sai chứ? Nàng sai ở đâu?

“Tỷ tỷ, van cầu người thả bọn họ đi đi, van cầu người a…” Tiểu Tịch lập tức quì xuống, nàng thật sự không hi vọng tỷ tỷ tiếp tục sai trái nữa, nàng muốn tỷ tỷ trở lại như ngày xưa là một người thiện lương, đáng yêu giống như ngày trước.

“Ngươi nếu muốn giữ mạng mình thì tốt nhất ngoan ngoãn ngồi trong phòng cho ta!” Nữ hoàng vừa dứt lời thì đám thị vệ lập tức xông lên lôi kéo Tiểu Tịch ra ngoài. Miên Miên thấy vậy nội tâm vô cùng khó chịu nhưng lại không thể ngăn cản bởi vì nàng biết rõ ngăn cản lúc này chẳng khác gì đẩy Tiểu Tịch vào chỗ chết cả.

“Dạ Mị, ta cho ngươi một tối để suy nghĩ, nếu ngày mai ngươi vẫn chấp nhất như hôm nay thì ngươi chuẩn bị tinh thần mà nhìn nàng ta chết trước mặt ngươi đi!” nói rồi nhìn về phía đám thị vệ hạ lệnh: “Đem bọn họ nhốt vào tử lao!” Nữ hoàng bề ngoài lạnh lùng như vậy nhưng là thâm tâm đã có chút bối rối, chẳng lẽ là vì hắn đối với nàng vô tình sao? Nàng thật sự cảm thấy rất không thoải mái, hiện tại nhốt bọn hắn vào tử lao là lựa chọn tốt nhất, nàng sẽ không dễ dàng gì buông tha cho hắn, cho dù hắn bây giờ chỉ là một tiểu hài tử thì sao chứ? Hắn làm cho nàng mất đi tất thảy thì hắn phải trả lại tất thảy cho nàng!

--- ------

https://thuviensach.vn

Trên đường đi đến tử lai, Miên Miên giao cho một nhiệm vụ vô cùng quan trọng – ôm cha hắn!

Đoạn đường này, mặt Tử Tử so với cái bánh bao chiều không khác chút nào, hắn nhìn tiểu gia hỏa trên tay mình mà khóe miệng không khỏi run rẩy, "Mẹ…ngươi xác định hài tử ta đang ôm là lão cha ta?" Này cảm giác thật không tự nhiên a, các người có ai thấy qua con ôm cha bao giờ chưa?

Miên Miên trừng mắt liếc hắn, tên này làm sao đến giờ này còn không rõ mọi chuyện, bất quá thì nội tâm nàng cũng chưa thể nào chấp nhận được, trượng phu đầu ấp tay gối hôm nay lại biến thành bộ dạng này, cảm giác này đích thực là không dễ chịu chút nào!

Cứ như vậy ba người rất nhanh chóng tới được phòng giam, cửa lao rất nhanh chóng bị khóa lại, nền đất nơi này thật sự lạnh hơn băng mà.

"Dạ Mị, ngươi vì sao lại biến thành bộ dạng này? Vô Tình đâu rồi? Ngươi có nhìn thấy nàng không? Còn có bảo bối của chúng ta thì sao?"

"Bảo bối? Mẹ, ngươi thật sự sinh cho ta một đệ đệ sao?" Tử Tử hiếu kỳ xen vào hỏi.

Miên Miên hướng phía hắn gật gật đầu rồi lại nhìn về phía tiểu Dạ Mị. Dạ Mị liền đem những chuyện đã trải qua giải thích một lần, nhưng là chỉ có chút ít chuyện này thôi cũng đã đủ khiến mặt Tử Tử đen đi một nửa, khóe miệng hắn không ngừng co giật hỏi: "Lão cha, ý ngươi là ngươi thức tỉnh đã phát sinh ra cường sóng khiến cho xấu nữ nhân kia cùng đám thị vệ đều hôn mê bất tỉnh, sau đó ngươi cùng A Tình cô cô bỏ chạy?"

"Đúng vậy, ta cái gì đều không khôi phục, chẳng lẽ muốn ở đó đợi các nàng tỉnh lại hay sao?" Dạ Mị thản nhiên nói.

"A không, không…ý của ta là làm sao ngươi lại có thể bỏ chạy a?" Tử Tử nhất thời không có thể tiếp nhận được cha mình chưa lâm trận mà đã bỏ

https://thuviensach.vn

chạy, vô cùng mất mặt a!

“A Vô Tình bình an là tốt rồi, bảo bối ở chỗ nàng thì ta cũng yên tâm. Đúng rồi Dạ Mị, có hay không biện pháp giúp ngươi nhanh chóng hồi phục a? Có thể dùng linh châu không?” Miên Miên hưng phấn hỏi.

“Có thể, nhưng là ta hiện tại linh lực gì cũng không có, lần trước nàng hôn mê ta đã đem một nửa linh khí của linh châu truyền cho nàng nên hiện tại dù một nửa linh khí kia không ngừng lớn mạnh thì ta cũng không có cách nào khống chế nó!” Dạ Mị thở dài nói.

“Vậy phải làm sao bây giờ? Lão cha, ngươi sẽ không phải giữ mãi cái bộ dáng này chứ? Ta không muốn a, như vậy thật sự mất hết thể diện a!” hắn mới không cần suốt ngày ôm một tiểu hài nhi giới thiệu với người khác đây là lão cha hắn a!

“Ngươi yên tâm, tuy hiện tại ta không có cách nào khống chế linh lực của linh châu nhưng là ta sẽ lớn lên rất nhanh thôi. Ta mỗi ngày sẽ lớn thêm một tuổi cho đến khi khôi phục lại nguyên hình mới thôi, một tháng là đủ rồi!” Dạ Mị trấn an nói.

Tử Tử nghe vậy thở dài, “A, tốt lắm, một tháng coi như cũng được, không phải dài lắm!”

Miên Miên lúc này có chút lo lắng: “Chúng ta phải làm sao trốn thoát đây, hiện tại chúng ta pháp thuật đều không qua Nữ hoàng, nàng ta muốn giết chúng ta dễ như trở bàn tay a!”

“Muốn ra ngoài thì đi theo ta!” từ phía ngoài tử lao đột ngột vang lên giọng nói nam nhân.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Đáy Vực Kinh Hoàng 15

"Vì vỏ bọc công chúa này mà ta thống khổ, mặc kệ ta cố gắng bao nhiêu vẫn thủy chung không thể đến được với ngươi…Kỳ thật ta muốn nói cho ngươi biết điều này, nguyện vọng lớn nhất đời ta chính là cùng ngươi ở một chỗ ngắm mặt trời mọc, lại chờ mặt trời lặn, thủy triều lên xuống, chỉ tiếc là ta không phải nữ tử mà ngươi chờ đợi, ngươi cũng không có khả năng cũng ta lãng quên thiên hạ, thế nhưng là ta vẫn chấp nhất không từ bỏ! Ta tuyệt đối không hối hận, chỉ cần trong trái tim ta có ngươi là đủ rồi…" Tiểu Tịch mỉm cười thỏa mãn rồi chậm rãi nhắm hai mắt. "Thương, cuộc đời này của ta gặp được ngươi thật tốt!"

Thương đột nhiên cảm thấy tayTiểu Tịch ngày càng trở nên lạnh giá, động tác cũng trở nên vô lực, cả người nàng cuộn lại áp sát lồng ngực hắn hơn như thể nàng đang rất lạnh…Nhưng là trong làn nước hồ thì nàng có xích lại hắn bao nhiêu cũng không thấy ấm hơn. Thương thương tiếc ôm chặt nàng vào lòng, không muốn nữ tử trong lòng hắn phải hao tổn khí lực thêm nữa.

Cô bé này vẫn luôn đáng yêu như vậy, cho tới nay nàng trong lòng hắn vẫn luôn luôn là một tiểu muội muội cố chấp mà lại hoạt bát đáng yêu, hắn bất đắc dĩ mà tùy hứng bao bọc nàng.

Thương cuối cùng cũng trồi lên trên mặt nước vui vẻ nói: "Tiểu Tịch, chúng ta ra ngoài rồi!"

Đám người Miên Miên kinh ngạc nhìn về phía Tiểu Tịch đang yên ổn trong lòng ngực Thương. Miên Miên nhịn không được khóc lớn, Vô Tình cũng chảy nước mắt theo, một màn này khiến Thương ngây người, giờ phút

https://thuviensach.vn

này hắn mới để ý đến Tiểu Tịch ở trong lòng hắn vì cái gì đột nhiên nặng hơn rất nhiều?

Một chút sức nặng này cao thủ như hắn đương nhiên sẽ không phát hiện ra nhưng là thời khắc mà hắn ngẩng đầu nhìn đám Miên Miên, Tiểu Tịch theo chuyển động của hắn mà dựa cả vào cổ hắn hồi lâu cũng không ngẩng lên. Thương lập tức cảm thấy có gì đó sụp đổ trong lòng hắn.

Hắn bối rồi nâng đầu nàng, thiếu nữ trước mặt hắn ướt sũng, tóc tai cùng lông mày thấm nước càng trở nên đen nhánh lạ thường, hàng lông mi dài mượt nhắm chặt, rũ xuống mà hai má nàng lúc này trắng bệch không chút huyết sắc, đôi môi hồng tím tái không còn mọng đỏ mà khóe môi nàng vẫn còn khẽ cong lên thành nụ cười thỏa mãn.

Thương nhìn chằm chằm vào gương mặt bình yên của Tiểu Tịch, một người vốn trầm ổn lạnh lùng bất giác run rẩy, ngón tay hắn run rẩy đưa lên dò xét hơi thở nàng.

“Tiểu Tịch!” Thương lúc này giống như người đang hạnh phúc vì tự do thì lại bị người khác đẩy xuống hầm băng sâu vạn trượng, thống khổ kêu lên!

Miên Miên nước mắt lã chã nhìn về phía Tiểu Tiểu Tịch, tay phải nàng đã bị chặt đứt, vết thương lúc này vẫn còn chảy máu, những giọt máu đỏ tươi rơi xuống mặt nước rất nhanh chóng tan đi…

Không có ai biết thời điểm Tiểu Tịch đó suy nghĩ cái gì mà lại quyết định như vậy nhưng mà kết cục như vậy thật sự làm cho Miên Miên thương tâm, nàng quì dưới đất ôm ngực đau đớn. Tiểu Tịch đơn thuần, thiện lương biết bao, nàng đã vì cứu các nàng mà nhiều lần bị Nữ hoàng trách phạt, có thể trước kia nàng là cố chấp nhưng là nàng thật sự quá yêu Thương rồi, yêu hắn đến độ có thể hi sinh cả bản thân hoàn thành những việc hắn muốn làm.

https://thuviensach.vn

“Nếu là ngươi yêu thích hắn thì phải tranh thủ đi, đừng vì bị ngăn trở mà buông tay, nhưng là ngươi nhất định phải nhớ kỹ, có một thứ tình yêu gọi là có duyên không phận, cũng có thứ tình yêu gọi là hy sinh để thành toàn cho người khác, bất kể thế nào thì ngươi nhất định phải nhớ kỹ, ngàn vạn lần không được khóc bởi vì cho dù ngươi có khóc hết nước mắt cũng không thể đổi lấy được tình yêu của hắn!”

“Thương ca ca, ta về sau sẽ không khóc nữa, ta cũng sẽ không buông tay. Ta thích ngươi, ta vĩnh viễn chỉ yêu thích mình ngươi, cho dù ngươi không thích ta thì ta cũng sẽ không vì vậy mà khóc đâu!”

Nguyên lai tưởng rằng nàng kiên cường như vậy thì nhất định sẽ có được hạnh phúc thật không thể ngờ kết cục của sự kiên cường kia lại phải trả giá bằng cả tính mạng của mình, yêu như vậy thật quá mức tàn nhẫn với nàng rồi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Tại Sao Lại Là Ngươi?

--- -------Tử Tinh Cung---- -------

“Chủ nhân!” Lôi Ảnh tiến nhanh vào quì dưới đại điện hành lễ.

Dạ Phong ngồi trên ghế cao đã sớm không chờ được lên tiếng hỏi: “Như thế nào? Có phải là có tin tức của bọn hắn rồi không?” trong lòng Dạ Phong lúc này kỳ thật rất mong chờ có tin tức của Miên Miên. Từ khi hắn quyết định làm phản, hắn không nghĩ sẽ thương tổn tới nàng, hắn biết rõ hắn và nàng đã không còn có thể trở lại như xưa nữa nhưng là hắn vẫn như trước không muốn thương tổn nàng.

“Hồi bẩm bệ hạ, thuộc hạ không hề phát hiện tung tích gì của hắn nhưng là tại một từng cây gần đó có phát hiện một xà nhân hôn mê bất tỉnh cùng với đám thị vệ do bệ hạ phái đi theo Xà hậu ngày trước, tất cả đều đã được mang về đây!” Lôi Ảnh cúi đầu báo cáo.

“Hôn mê?” Dạ Phong không chút quan tâm lạnh nhạt hỏi.

“Thưa bệ hạ, đúng vậy! Phía dưới vách núi, trong một khu rừng gần đó là một quốc gia khác, ở đó có rất nhiều tộc người quái dị, tàn độc sinh sống. Thuộc hạ tìm được Xà hậu cùng đoàn người đều đã hôn mê nên lập tức đưa các nàng trở về!” Lôi Ảnh đứng dậy nói.

Dạ Phong nghe vậy cũng chỉ gật gật đầu, “Đã thỉnh ngự y chưa?”, tuy hắn có chút không hài lòng với Ngải Vân nhưng mà ít nhất lúc này nàng ta vẫn còn giá trị lợi dụng.

https://thuviensach.vn

“Ngự y nói là thân thể nương nương suy yếu, chỉ cần nghỉ ngơi tẩm bổ hai ngày là được!”

Dạ Phong hờ hững gật đầu, còn việc tại sao lại hôn mê thì phải đợi nàng ta tỉnh lại mới biết được rồi!

“Bệ hạ…” Lôi Ảnh nhìn Dạ Phong có chút e ngại không biết nên nói hay không?

“Có việc gì?” Dạ Phong khỏi nhíu mày hỏi, trong ấn tượng của hắn thì Lôi Ảnh không phải là dạng người hay ngần ngại như vậy, chắc chắn phải là chuyện rất khó giải quyết với khiến hắn có bộ dáng này.

“Bệ hạ, thuộc hạ tuy không tìm thấy tung tích của bọn hắn nhưng là có tìm thấy một người!” Lôi Ảnh nói rồi ra hiệu cho thị vệ dẫn người vào.

Thời điểm nhìn người được đám thị vệ đỡ vào trong đại điện mà không kìm nén được sự khó chịu trong người, đúng vậy, bà ta vẫn chưa chết!

“Hoàng nhi…” Thái hậu chứng kiến Dạ Phong ngồi trên bảo tọa mà không khỏi run rẩy, không phải vì bà ta sợ hãi mà là bà ta cảm thấy thật có lỗi vì ngày xưa đã đối xử với hắn quá hà khắc.

“Ngươi như thế nào vẫn chưa chết?” Dạ Phong lạnh giọng hỏi.

Thái hậu cảm thấy toàn thân bủn rủn, bà ta không nghĩ tới mình vừa tìm được đường sống trở về thì câu đầu tiên nhi tử hỏi bà lại không phải là “Người sao rồi, có khỏe không?” mà lại là “Ngươi như thế nào vẫn chưa chết?”, vẫn chưa chết? Hắn thật sự mong bà chết đến vậy sao?

“Như thế nào? Ngươi tới là muốn gặp con trai ngoan của ngươi sao? Đáng tiếc, con trai ngoan của ngươi đã đi rồi, chỉ sợ là hắn sẽ không bao giờ có thể tận hiếu với ngươi được nữa, bởi vì cho dù hắn không có chết thì hắn cũng đã biết ngươi chính là kẻ độc chết mẫu thân hắn, trộm hắn làm

https://thuviensach.vn

con mình rồi!” Dạ Phong lạnh lùng nói, mỗi câu mỗi chữ của hắn thản nhiên nhưng lại cay nghiệt vô cùng.

“Cái gì?” Thái hậu nghe hắn nói Dạ Mị đã biết rõ chân tướng mọi chuyện thì trực tiếp ngã ngồi trên đất, bộ dáng thập phần thương tâm. Một màn này trong mắt Dạ Phong biến tướng méo mó, bà ta vẫn còn thương nhớ hắn sao? Chẳng lẽ Dạ Mị trong mắt bà ta còn trọng yếu hơn cả con ruột là hắn sao?

“Hắn…hắn đã biết rồi sao?” Thái hậu kinh hãi nhìn Dạ Phong hỏi.

“Ngươi làm chuyện xấu còn cho rằng có thể che giấu cả đời sao? Hắn không chỉ biết bộ mặt thật của ngươi mà còn biết ngươi giết mẫu thân hắn ra sao nữa kìa!” Dạ Phong chậm rãi nói từng chữ từng chữ một.

Thái hậu có chút khó chịu, dù sao Dạ Mị là do bà ta một tay nuôi nấng bấy nhiêu năm, bà đã sớm xem hắn như con ruột của mình, thế nhưng mà…

“Thương tâm như vậy sao? Nếu ngươi có tình thương của một người mẹ như vậy thì ngươi có thể đi tìm hắn a, có thể trên đường sẽ đụng phải một tên ăn mày giống hắn, đến lúc đó nếu hắn bỏ qua tội lỗi của ngươi có lẽ sẽ cho người gia nhập cùng cũng nên!” Dạ Phong giương lên nụ cười vui vẻ nói.

Thái hậu nghe vậy không khỏi sửng sốt nhưng rất nhanh trấn tĩnh lại lắc đầu nói: “Ta biết rõ khi ngươi còn bé ta đối với ngươi không tốt nhưng là hắn đối xử với ngươi rất tốt, bao nhiêu năm qua ngươi không thể nào không biết, ngươi cho dù có muốn lên ngôi Vua thì cũng không nên tàn nhẫn như vậy, ít nhất ngươi cũng phải cho hắn một vị trí Vương gia a!” như vậy thì ít nhất bà ta còn có chốn nương thân!

“Ta vẫn muốn hỏi ngươi một vấn đề, ngươi đến tột cùng là có xem ta là con trai của ngươi không hả?” Dạ Phong hai tay khoanh trước ngực hỏi,

https://thuviensach.vn

những năm tháng bị nhốt trong phòng tối, bị bà ta đánh đập vẫn luôn hiện hữu trong tâm trí hắn, bà ta rốt cuộc xem hắn là cái gì? Là nơi trút giận sao? Bà ta có biết hay không, hắn là ngươi chứ không phải là súc sinh!

Thái hậu nghe hắn hỏi có chút sững người cả nửa ngày, khóe miệng run rẩy nói: "Ta biết rõ là ta có lỗi với ngươi thế nhưng…ai gia cũng không thể làm khác được, ngươi trời sinh tàn tật, nếu không phải có Dạ Mị thì ai gia làm sao có thể ngồi lên ghế Xà hậu, như thế nào muốn gió được gió, muốn mưa có mưa? Ai gia cũng là vì bảo vệ chính mình thôi!" bà ta thản nhiên nói khiến cho người nghe được chán ghét vô cùng.

"Ích kỷ!" Lôi Ảnh nhịn không được lên tiếng, đã đến ngày hnya rồi mà bà ta một chút hối hận đều không có lại còn nói ra những lời khó nghe như vậy, bà ta rốt cuộc có đứng là mẫu thân của bệ hạ không?

"Nhưng bây giờ, nhi tử giúp ngươi có được vị trí cao quí đó đã biến mất, ngươi thì sao? Muốn đi tìm hắn?" Dạ Phong nhìn Thái hậu trên đất có chút khó chịu, như thế nào mà tới bây giờ bà ta nói chuyện vẫn có thể đả thương người như vậy chứ?

Thái hậu nghe vậy đưa mắt nhìn về Dạ Phong trên bảo tọa, đột ngột đứng dậy nói: "Phong nhi, Phong nhi bây giờ đã là Thụy Tuyết xà vương điều đó cho thấy nhi tử của ai gia vẫn là giỏi nhất!"

Dạ Phong nghe những lời này của bà ta không khỏi nhíu mày, vì cớ gì những lời này nghe lại có chút quái dị?

"Phong nhi, mẫu hậu biết ngày trước là ta đối với ngươi nghiêm khắc nhưng là mẫu hậu hiện tại hứa với ngươi là nhất định sẽ hảo hảo đối tốt với ngươi, sẽ đem tất cả tình thương của một người mẹ bù đắp cho ngươi!" Thái hậu nói rồi yêu thương nhìn về phía Dạ Phong, hành động này của bà ta khiến Dạ Phong càng thêm phản cảm.

https://thuviensach.vn

“Ta cho ngươi biết, những ngày tháng ngươi trút giận nên ta, ta cầu xin mà ngươi không một chút thương xót thì ta đã thề với lòng mình, ngươi vĩnh viễn không phải là mẫu hậu của ta, ngươi cũng không xứng làm mẫu hậu của ta!” Dạ Phong nói rồi nhìn người đàn bà ngoan độc phía trước có chút chán ghét.

Thái hậu lần nữa run rẩy rồi chỉ thẳng vào Dạ Phong cả giận nói: “Ta chính là mẫu hậu của ngươi, là mẫu hậu thân sinh ra ngươi, ngươi như thế nào có thể bất hiếu như vậy?”

Dạ Phong thấy bà ta như vậy không những không giận mà còn cười lạnh nói: “Hiện tại ngươi mới nhớ mình là mẫu hậu thân sinh ra ta sao? Lúc trước ngươi trói ta, dùng roi trút giận lên ta sao không nghĩ đến ta là con ruột của ngươi đi? Ngươi cũng xứng làm mẫu hậu của ta sao?” giọng hắn chứa đầy trào phúng, hắn đương nhiên có tư cách nói bà ta như vậy!

Thái hậu lần nữa ngã ngồi trên đất nhìn hắn nói: “Ngươi muốn làm gì ta? Muốn giết ta sao? Ngươi giết ta nhất định sẽ bị trời phạt, cho dù trước kia ta không đúng nhưng ta vẫn là mẹ ruột của ngươi!” có lẽ là vì sợ chết hoặc là vì thấy sống chưa đủ nên bà ta cố gắng níu kéo.

“Kỳ thật là ta cũng định như vậy!” Dạ Phong nhàn nhạt nói.

“Cái gì?” Thái hậu kinh hãi, toàn thân bởi vị sự lạnh nhạt của Dạ Phong mà không ngừng run rẩy.

“Bất quá…hiện tại ta thay đổi chủ ý, ta muốn ngươi sống mà chứng kiến nhi tử ngươi yêu thương bị ta giết như thế nào, đương nhiên, ta cũng sẽ từ từ trả lại cho ngươi những tháng ngày tủi nhục năm xưa!” Dạ Phong nói rồi nhìn qua Lôi Ảnh.

“Đưa bà ta đến hoán tẩy phòng, giữ cho bà ta sống, làm không tốt thì không cho ăn cơm!”

https://thuviensach.vn

“Thuộc hạ hiểu!”

“Cái gì? Nghịch tử ngươi lại dám để cho ta đi giặt quần áo? Thái hậu tôn quí như ta như thế nào có thể làm những công việc đó chứ?’ bà ta lớn tiếng hét lên.

“Trẫm nói, ngươi bây giờ chỉ là một cung nữ già mà thôi!” Dạ Phong từng chữ từng chữ nhấn mạnh nói.

“Ngươi tên bất hiếu, ngươi phế vật, lẽ ra ngày trước ta nên bóp chết ngươi mới đúng, tên què nhà ngươi dám hủy hoạt cuộc sống huy hoàng của ta, ta nguyền rủa ngươi đi chết đi…” Thái hậu cay nghiệt chửi bới.

Lôi Ảnh cuối cùng cũng không chịu đựng được trực tiếp lôi bà ta ra ngoài, người đàn bà này như thế nào lại độc ác đến vậy, trong lòng bà ta chỉ nghĩ tới quyền lực hoàng cung thôi sao?

Thấy bà ta đã bị Lôi Ảnh kéo đi, Dạ Phong phẩy tay cho đám cung nữ thị vệ lui xuống, đại điện yên tĩnh trở lại. Dạ Phong ngồi trên bảo tọa, nghĩ đến những lời khó nghe khi nãy của Thái hậu không tự giác đưa tay ôm ngực, hắn thật sự rất đau…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 133: Dần Dần Lớn Lên

--- ------Nửa tháng sau---- -----

“Thương, ăn chút đi!” cả đoạn đường rời đi Thương bởi vì cái chết của Tiểu Tịch mà áy náy không thôi, hắn luôn tự hỏi vì cái gì mà lúc trước hắn lại vô tâm như vậy, vì cái gì hắn không phát hiện nàng quan trọng với hắn như vậy, vì cái gì?

Nhìn hắn tự trách mà nội tâm Miên Miên không khỏi đau buồn, nàng biết rõ nếu không phải vì nàng thì Tiểu Tịch sẽ không chết, dị tộc cũng sẽ không vì thế mà diệt vong.

“Ta không đói!” Thương nhìn Miên Miên mỉm cười nói rồi cầm kiếm đi ra, Miên Miên cũng không có đuổi theo, nàng biết hắn chính là đang cần được yên tĩnh.

“Dạ Mị, chúng ta nói chuyện a!” Miên Miên nhìn về phía Dạ Mị đã có chút cao lớn hơn trước nói, nàng là muốn cùng hắn lập ra một kế hoạch tốt cho đoạn đường sắp tới này.

Dạ Mị gật gật đầu rồi cùng nàng đi ra, nơi này là một thôn trang khá vắng vẻ, đoàn người bọn họ đã ở đây cũng được ít lâu, đương nhiên là dưới sự hỗ trợ của Thương, không biết hắn dùng biện pháp gì mà có được mấy bộ mặt nạ da người không những có thể thay đổi gương mặt của mọi người mà còn có thể che đi tử nhãn của Dạ Mị cùng Tử Tử. Dạ Mị kinh ngạc thì Thương lại nói đây là bí mật gia truyền nên không tiện nói nên mọi người cũng không hỏi nhiều.

https://thuviensach.vn

Miên Miên đi tới dưới gốc liễu ngồi xuống, nàng đưa tay khẽ vuốt ve trứng rắn trong ngực, Dạ Mị trong hình dáng mỹ nam mười sáu tuổi ngồi xuống cạnh nàng.

“Còn nửa tháng nữa là hắn sẽ ra đời rồi, thật không biết hắn sẽ có bộ dáng như thế nào nữa?” Dạ Mị nhìn lên trời cười cười nói, bộ dáng hắn lúc này so với ngày trước không những không thua kém mà còn có phần khí phách hơn hắn.

“Đúng vậy, không biết hắn sẽ có bộ dáng gì nữa đây? Còn nửa tháng nữa lận, ta hiện tại thật sự không chờ nổi nữa nha!” Miên Miên nói rồi lần nữa đưa tay vuốt ve trứng rắn.

“Chuẩn bị sẵn sàng để trở về rồi sao?” Dạ Mị nhìn nàng hỏi.

“n, chúng ta vẫn là nên trở về thôi, ta không thể tiếp tục ngồi yên để dân chúng Thụy Tuyết quốc chịu khổ được, ngươi không phải cũng vậy sao?” Miên Miên từ ngày tới đây gặp nhiều trắc trở đã trưởng thành hơn rất nhiều, nàng như vậy lại khiến cho Dạ Mị thương cảm, hắn đã lâu lắm rồi không có nhìn thấy bộ dáng tươi cười của nàng rồi.

"Thực xin lỗi, vì ta mà mọi việc mới kéo dài như vậy!” vì bộ dáng còn chưa khôi phục của hắn khiến bọn họ phải lưu lại nơi này đã mấy ngày, hắn biết rõ nàng rất lo lắng cho dân chúng, bên ngoài không ngừng truyền tới tin đồn một ngày nếu bọn hắn không xuất hiện thì Dạ Phong sẽ giết một người thay thế. Miên Miên cùng hắn thật sự cảm thấy áy náy, thủ đoạn này thật sự cao tay rồi!

“Không quan hệ tới ngươi, chúng ta không ai muốn mọi chuyện lại diễn tiến như vậy cả!” Miên Miên nhìn hắn chân thành nói, nàng biết rõ những chuyện này không liên quan gì tới hắn chỉ là vận mệnh đang trêu đùa bọn họ mà thôi.

https://thuviensach.vn

Dạ Mị nghe vậy cười khổ rồi đưa mắt nhìn về phương xa tựa như đang suy nghĩ chuyện gì.

Miên Miên lúc này nhẹ giọng nói: “Nếu ngươi đoạt lại được Thụy Tuyết quốc thì ngươi sẽ xử lý hắn như thế nào đây?”

“Nàng nói đi?” Dạ Mị quay qua nhìn nàng hỏi.

Miên Miên bị hắn hỏi ngược lại cúi đầu khó xử nói: “Kỳ thật ta biết rõ hắn là con người thiện lương, hắn cực đoan như vậy cũng là có nguyên nhân…”

Dạ Mị nghe Miên Miên nói vậy liền nắm chặt tay nàng trực tiếp nói nốt điều nàng phân vân: “Ta biết nàng đang suy nghĩ chuyện gì, cũng biết nàng muốn nói cái gì. Mặc kệ hắn có làm bao nhiêu chuyện xấu, cho dù hắn thật sự muốn giết ta thì ta cũng sẽ tha thứ cho hắn, bởi vì hắn chính là đệ đệ của ta, đệ đệ duy nhất!”

Nghe được những lời này của Dạ Mị, Miên Miên cảm động vô cùng, nàng thật sự không hy vọng hai huynh đệ bọn họ tương tàn như vậy.

“Những chuyện hắn làm hôm nay tất thảy đều do lỗi của ta, nàng yên tâm, ta nhất định sẽ giúp hắn trở lại như ngày xưa, phải biết rằng hắn chính là Dạ Phong thiện lương a!” Dạ Mị nói rồi nở nụ cười nhìn về phía xa tự nhủ, Dạ Phong, mặc kệ đệ hận ta đến đâu ta như trước không có cách nào hận đệ, điều duy nhất ta có thể làm cho đệ là giúp đệ thoát khỏi tâm ma, khôi phục lại sự thiện lương của đệ mà thôi!

Miên Miên tươi cười nhìn Dạ Mị, nàng biết rõ hắn sẽ không thương tổn tới Dạ Phong, đây hết thảy đều là vận mệnh, nàng tin hai người bọn hắn nhất định sẽ vượt qua được!

“Mẹ, mẹ…” Tử Tử không biết từ nơi nào đột ngột chạy tới ôm lấy cổ Miên Miên cười nói: “Mẹ, ta lại học xong một món công phu rất lợi hại đây

https://thuviensach.vn

này!”

“Thương thúc thúc dạy ngươi sao?”

“Đúng vậy a, Thương thúc thúc rất là yêu thích ta nha, bất quá ta biết rõ hắn chính là yêu ai yêu cả đường đi lối về nha!” Tử Tử thản nhiên nói.

Dạ Mị ở bên cạnh đen mặt nhìn hắn nói: “Ngươi là muốn tay ngoài dài hơn tay trong đi?”

“Hắc hắc hắc… ta là ai a? Miễn ở đâu có mẹ là ở đó ta vui!” Tử Tử không e ngại cười cười nói.

“Ngươi, cái tên tiểu tử thúi này!” Dạ Mị nộ khí dứng dậy, cái thằng ranh con này nói chuyện sao dễ chọc người vậy, hôm nay không hảo hảo giáo huấn hắn một phen là không được mà!

“Nhanh…mau rời khỏi đây!” đúng lúc này thì Vô Tình chạy không kịp thở tới hét lớn, Thương cũng rất nhanh chóng đi tới.

Miên Miên thấy vậy lập tức đứng dậy hỏi: “Làm sao vậy?”

“Vương gia thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt chúng ta, thị vệ đã tra ra nơi này rồi!” Vô Tình thở dốc nói, nếu không phải vừa này vô tình ra chợ mua đồ thì chỉ sợ thị vệ đến rồi bọn họ cũng không biết mất.

“Cái gì? Nơi này vắng vẻ như vậy hắn cũng có thể tìm được ư?” Miên Miên kinh ngạc hỏi.

“Chúng ta vẫn là nên tranh thủ thời gian đi thôi, hôm nay hắn còn chưa có khôi phục hoàn toàn, chúng ta không nắm chắc phần thắng nên không thể trạm chán bọn họ được!” Thương nói gấp.

Dạ Mị gật đầu, “Nghe hắn, chúng ta tranh thủ đi thôi, chỉ cần chúng ta né được bọn hắn mười ngày nữa là đủ rồi!”

https://thuviensach.vn

Miên Miên vội vàng gật đầu tán thành, nàng tự nhiên biết rõ mười ngày mà Dạ Mị nói tới có ý gì, mười ngày nữa chắc chắn Dạ Mị sẽ khôi phục hoàn toàn nên trong lúc này bọn họ không thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn được.

"Được, chúng ta mau đi thôi!" Miên Miên vội vàng cũng với Vô Tình trở về lấy tay nải đi theo mọi người hướng tới sau núi, chỉ là bọn họ lúc này cũng không biết truy đuổi bọn họ lúc này không phải là thị vệ bình thường mà là thị vệ lợi hại nhất – Lôi Ảnh. Trong tay hắn là thần khuyển mua từ nước ngoài, không ai có thể trốn thoát khỏi khả năng của nó, trận truy đuổi sinh tử chính thức bắt đầu…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Tránh Né Truy Đuổi

--- ------Hai ngày sau---- -----

Sự mệt mỏi cả về thể xác lần tinh thần khiến cho Miên Miên cùng mọi người chạy trốn ngày càng khó khăn, mà Dạ Mị vì bôn ba mấy ngày lại ngừng lớn lên khiến cho đám người Miên Miên thật sự lo lắng bởi vì theo Thương tìm hiểu thì lúc này thị vệ truy đuổi bọn họ đã có tới hơn một ngàn người, con số lớn như vậy bọn họ căn bản vô lực chống cự. Dù cho thương có là cao thủ thì cũng không có biện pháp nào khác ngoài tiếp tục né tránh.

“Vì cái gì mà bọn hắn luôn đuổi kịp chúng ta?” Vô Tình thở dốc hỏi, hai ngày nay mấy người bọn họ căn bản không có thời gian ngừng lại nghỉ ngơi cũng như ăn uống, bất kỳ ai trong tình trạng này đều khó có thể chịu đựng được.

“Xem ra trong tay bọn nhất định là có thần khuyển!” Dạ Mị dừng bước nói.

"Thần khuyển?" những người còn lại gnhe tới tên này đều có chút ngây người.

“Thần khuyển là một giống quí của Thú quốc, người Thú quốc thường dùng thần khuyển để dò mùi của dã thú!” Dạ Mị nói rồi thở dài, “Hắn đến tột cùng là hận ta đến mức độ nào mà đến cả thần khuyển cũng có thể mua về?”

Miên Miên nghe vậy cũng hiểu được đôi phần, thần khuyển này cùng với cảnh khuyển ở thế kỷ 21 có vẻ không khác nhau lắm có điều thần khuyển

https://thuviensach.vn

có vẻ lợi hại hơn hắn, nếu không thì sao bọn họ đi xa đến vậy rồi mà loài vật này còn có thể đánh hơi được? Thật sự không tầm thường chút nào!

“Chúng ta bay giờ phải làm sao? Mấy ngày rồi chúng ta chưa có nghỉ ngơi, chỉ sợ kiên trì không được bao lâu nữa!” Vô Tình hổn hển nói, Tử Tử lúc này sớm đã mệt mỏi nằm trên lưng Dạ Mị, người lớn như Miên Miên, Vô Tình còn chịu không nổi huống chi hài tử như hắn.

Dạ Mị lau mồ hôi trên trán nhìn lên trời nói, “Chúng ta có cơ hội nghỉ ngơi rồi!”

“Làm sao vậy?” Miên Miên nhìn hắn hỏi.

“Nàng có thấy bầu trời đen kịt không? Xem hắn là trời sắp mưa to tới nơi rồi, thần khuyển tuy lợi hại nhưng cũng không thể ngửi mùi trong mưa được, thần khuyển ghét nhất chính là mưa!” Dạ Mị nói gấp.

“Thế nhưng mà lúc nào trời mới mưa đây?” Miên Miên nhìn Dạ Mị hỏi.

“Đi, chúng ta hướng tới bờ sông đi!” Dạ Mị nói rồi cõng Tử Tử tiếp tục hướng phía trước đi tới, ba người Miên Miên, Vô Tình, Dạ Phong trực tiếp đi phía sau Dạ Mị.

“Lão cha, ta nặng lắm không? Nếu không thì thả ta xuống để ta tự đi một lúc đi!” Tử Tử nhìn Dạ Mị có chút không nỡ nói, phải biết rằng đường núi lúc này thập phần khó đi mà hắn ngay từ đầu một mực cõng Tử Tử leo lên, lưng áo sớm đã thấm đẫm mồ hôi nhưng hắn một lần cũng không than thở.

“Tiểu tử ngốc, ngươi là con trai ta, lão tử ta cõng nhi tử như thế nào lại mệt được?” Dạ Mị tươi cười trấn an Tử Tử mà trán hắn mồ hôi vẫn không ngừng chảy xuống lại khiến cho Tử Tử trầm mặc ôm chặt cổ hắn, có cha thật tốt!

https://thuviensach.vn

Theo đường núi một đường đi tới không bao lâu liền thấy có một hồ nước, lúc này Dạ Mị mới để Tử Tử xuống rồi căn dặn Miên Miên cùng mọi người tìm chỗ tránh đi rồi một mình đi tới bờ sông, chỉ thấy hắn đột ngột ngồi xếp bằng bên bờ sông vận khí.

Miên Miên cùng Vô Tình, Thương, Tử Tử đứng trong rừng cây gần đó im lặng không lên tiếng, bọn họ cũng không biết Dạ Mị là đang tình là gì nhưng là mọi người đều hiểu rõ chắc chắn việc này không dễ dàng gì cho nên không thể quấy nhiễu hắn được.

Dạ Mị xếp bằng ở bờ sông bắt đầu tập trung tinh thần vận khí hấp thụ linh lực của linh châu, tuy nhiên do năng lực của hắn lúc này còn chưa có khôi phục hoàn toàn nên quá trình vận khí có thể sẽ gặp nguy hiểm nhưng hắn căn bản không có cách nào khác cả, mọi người đã quá mệt mỏi rồi mà mưa không biết bao giờ mới bắt đầu, hắn muốn dùng linh khí của linh châu phá tan tầng mây cho mưa xuống.

Mọi người nhìn nhau trong nội tâm đều rất lo lắng, một mặt là lo lắng cho Dạ Mị, một mặt là lo lắng bọn họ tập trung lại như vậy nếu để bọn truy binh đuổi tới thì nhất định không tránh khỏi trận chiến sinh tử rồi.

“Phá!” chỉ nghe thấy Dạ Mị hét lớn một tiếng rồi một luồng hào quang từ người hắn bay thẳng lên tầng mây, ngay tại thời điểm mọi người còn chưa kịp phản ứng thì một cơn mưa như thác đổ liền trút xuống.

"Trời mưa rồi… trời mưa rồi!" Vô Tình kích động la lớn/

“Dạ Mị…” tại lúc mọi người còn chưa kịp vui mừng thì Dạ Mị đột ngột ngã xuống, nội tâm Miên Miên theo bóng dáng hắn cũng muốn sụp đổ, nàng điên cuồng xuyên qua màn mưa chạy tới. Thương giao lại Tử Tử cho Vô Tình rồi cũng chạy vội đi.

"Dạ Mị… Dạ Mị…" Miên Miên lớn tiếng gọi, theo động tác lay lắc của nàng khóe miệng Dạ Mị chậm rãi chảy xuống một tia máu tươi, Miên Miên

https://thuviensach.vn

sợ hãi khóc lớn, nàng biết là lúc này ko nên khóc nhưng mà nàng nhịn không được, thấy hắn bị thương lòng của nàng thật sự rất đau.

“Đừng lo, hắn không chết được đâu, chắc là bị nội thương do vận khí quá độ, mau dìu hắn đến trong rừng nghỉ ngơi đi!” Thương nói rồi trực tiếp cõng Dạ Mị quay về phía Vô Vô Tình. Miên Miên vội vàng đi tới phía sau nâng Dạ Mị, mà Vô Tình lúc này cũng đã dựng xong một cái lều che mưa nhỏ.

“Dạ Mị…” Miên Miên liên tục gọi tên hắn.

“Lão cha…lão cha…ô ô…” thấy Dạ Mị đột nhiên hôn mê bất tỉnh, Tử Tử rốt cuộc nhịn không được khóc toáng lên.

Thương thấy thế thở dài nói: “Được rồi, mọi người đừng khóc nữa, ta khẳng định là hắn không có việc gì đâu, các ngươi khóc như vậy ngược lại nếu để người ngoài nghe được thì chúng ta thật sự không thoát nổi đâu. Vô Tình, ngươi tìm gần đây xem có thứ gì ăn được không?” Thương phân phó.

“Được!” Vô Tình đáp vội rồi lập tức rời đi.

“Sư phó, lão cha ta thật sự không có chuyện gì sao?’ Tử Tử nén khóc đưa mắt nhìn Thương hỏi.

“Yên tâm đi, ta vừa bắt mạch cho hắn rồi, chỉ là nội thương do dùng quá sức cộng thêm mệt mỏi nhiều ngày nên mới vậy. Được rồi, chúng ta nên tranh thủ làm chút gì đó ăn đi, hắn cũng cần phải ăn rồi. Trận mưa này chắc sẽ còn lâu mới tạnh, vừa vặn cho chúng ta một chút thời gian để nghỉ ngơi.

Miên Miên nghe vậy lập tức lau nước mắt nói: “Được, chúng ta đều không khóc nữa!”

"Nương nương, nương nương..." Vô Tình đang đi kiếm thức ăn thì vội vàng trở về, “Nương nương, bên kia có một cái động rất lớn, hay là chúng

https://thuviensach.vn

ta tới đó tránh mưa đi, chỗ đó cũng dễ làm đồ ăn hơn!” Vô Tình nói vội, trong tay nàng lúc này còn cầm theo hai con gà rừng, nhanh như vậy đã bắt được gà rừng, nàng quả nhiên rất lợi hại.

“Tốt!” Miên Miên gật đầu tán thành, Thương để Vô Tình thu thập mọi thứ còn mình cõng Dạ Mị đi trước. Miên Miên một bên ôm trứng rắn một bên nắm lấy tay Tử Tử theo sau.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Sợ Hãi Cực Độ

“Tướng quân, chúng ta nên làm gì bây giờ?” bọn thị vệ khó hiểu nhìn về phía Lôi Ảnh, cái hốc cây này không lớn nên chỉ có thể chứa được ba bốn người là cùng mà chỉ một mình con thần khuyển đã chiếm mất hai chỗ, tự nhiên chỗ còn lại là dành cho tướng quân rồi, bất quá Lôi Ảnh cũng không có ở trong đó.

Lôi Ảnh nhìn ra ngoài trời đang mưa to gió lớn rồi lại nhìn đám thị vệ nấp dưới các gốc cây gần đó có chút nhíu mày nói: “Ta cảm thấy trận mưa có gì đó không đúng lắm nhưng mà mặc kệ là nguyên nhân gì, ngày hôm nay với chúng ta khá bất lợi, thần khuyển ghét mưa vì trong mưa nó không thể đánh hơi được, việc truy đuổi của chúng ta cũng bị trì hoãn theo, ta nghĩ lần trì hoãn này không phải thời gian mà chính là tính mạng.”

“Tính mạng?” hai tên tướng quân có chút không hiểu hỏi lại.

“Ta khẳng định hai ngày nay bọn hắn nhất định mệt không chịu nổi rồi, vốn là chúng ta có thể thừa cơ này bắt được bọn chúng nhưng đột nhiên lại có trận mưa này, cho bọn chúng không những có thời gian nghỉ ngơi mà còn có thể tranh thủ chạy trốn, cái này có khác nào trận mưa cứu mạng đâu?” Lôi Ảnh bình tĩnh nói.

Hai tên tướng quân nghe vậy vội nói: “Vậy tướng quân, chúng ta mau tranh thủ thời gian phía người đi nghe ngóng gần đây xem có chút tin tức gì không?”

Lôi Ảnh khẽ gật đầu tán thành, hai thị vệ nghe lệnh lập tức rời đi.

https://thuviensach.vn

Lôi Ảnh lúc này chậm rãi lấy ra một túi thịt sống đưa tới cho thần khuyển, từ sau khi Xà hậu tỉnh lại nói bọn người Dạ Mị chưa có chết khiến cho Dạ Phong vô cùng tức giận không tiếc tiền tài mua thần khuyển quí hiếm về truy đuổi. Hắn tuyệt đối sẽ không làm cho chủ nhân thất vọng!

--- --------

Đám người Miên Miên ở trong hốc cây thở phào nhẹ nhõm, Vô Tình nhóm lên một đống lửa để nướng gà rừng. Cái động cây này thật thần kỳ, bọn họ là lần đầu tiên thấy một hốc cây lớn như vậy, thật là một chỗ tốt để nghỉ ngơi.

Thương để cho Miên Miên chiếu cố Dạ Mị còn mình thì đi đến bờ sông bắt cá. Tử Tử lúc này vừa ôm trứng rắn vừa lo lắng nhìn lão cha của hắn, Miên Miên bận rộn chăm sóc Dạ Mị, A Tình cô cô cùng Thương sư phó lo chuẩn bị thức ăn cho nên chỉ còn mình hắn chiếu cố cho đệ đệ (hoặc có khi là muội muội cũng nên).

Miên Miên bề bộn để đầu Dạ Mị gác lên đùi mình để hắn có thể thoải mái ngủ. Thương đi một lát rồi cũng quay trở lại, toàn thân hắn ướt đẫm nhưng cũng bắt được khá nhiều cá. Vô Tình vội vàng tiếp nhận cá từ hắn mang đi rửa sạch rồi bắt đầu nướng.

“Làm một ít canh cá nóng cho hắn uống đi!” Thương nhìn về phía Dạ Mị đang hôn mê nói.

Vô Tình gật đầu, “Ngươi yên tâm, ta biết phải làm gì!” nói rồi lấy từ trong bao ra một cái nồi hứng ít nước mưa rồi đem cá đã làm sạch thả vào, không bao lâu sau một mùi thơm lừng tỏa ra bốn phía.

“Tử Tử, đến ăn một chút đi!” Vô Tình đem gà rừng chia cho mỗi người một khối lớn, mặc dù lo lắng cho Dạ Mị nhưng Miên Miên vẫn nghe lời khuyên của Vô Tình mà bắt đầu chậm rãi ăn, ngày mai còn phải tiếp tục chạy trốn, nếu không ăn thì nhất định sẽ không chạy nổi rồi.

https://thuviensach.vn

“Nương nương, canh đã được rồi!” Vô Tình cẩn thận đem canh cá đến trước Miên Miên còn tiện tay đưa cho nàng một cái thìa nhỏ. Cái thìa này chính là lúc Vô Tình đi chợ thấy xinh xắn nên đã mua chuẩn bị cho tiểu bảo bối sau này, hiện tại xem ra cũng bắt đầu có công dụng rồi!

Miên Miên dùng chén nhỏ bắt đầu múc từng muỗng canh cá đút cho Dạ Mị, Tử Tử một mực muốn ngồi bên cạnh, bàn tay nhỏ nhắn chốc chốc lại khẽ vuốt trứng rắn mong chờ.

“Tử Tử, y phục đã khô rồi này!” từ lúc nướng xong đồ ăn tới giờ Vô Tình bắt đầu giúp mọi người hong khô quần áo.

Tử Tử mặc quần áo, hơi ấm từ quần áo khô khiến hắn thỏa mãn ôm lấy trứng rắn tới nằm cạnh đống lửa ngủ ngon lành.

Miên Miên không ngừng chiếu cố Dạ Mị, Vô Tình giúp hai người thu dọn đồ đạc mà Thương cũng đã đi ra ngoài tìm hiểu thông tin, giờ phút này tâm tình của mọi người đều có chút lo lắng bởi vì bọn họ không biết địch nhân đến tột cùng là đang ở đâu, cách bọn họ có xa lắm không?

Nhìn thấy hắn đã có thể uống hết chén canh cá, nội tâm Miên Miên cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều. “Dạ Mị…” Miên Miên nhẹ giọng gọi, Dạ Mị rốt cuộc cũng tỉnh lại.

“Dạ Mị, ngươi cảm thấy thế nào rồi? Có chỗ nào không thoải mái không?” Miên Miên lo lắng hỏi.

Dạ Mị khẽ vuốt trán có chút đau đầu khó chịu nhưng cũng rất nhanh chóng đứng, Vô Tình thấy vậy lập tức mang đồ ăn còn lại đưa tới cho hai người.

“Ăn thêm một chút a!” Miên Miên nhìn Dạ Mị nói.

https://thuviensach.vn

Dạ Mị nhìn chung quanh một lượt rồi quay qua nhìn Miên Miên hỏi: “Thương đâu rồi?”

“Hắn đi xem xét tình hình bên ngoài rồi, ngươi ăn chút gì đi!” Miên Miên lo lắng nói.

Dạ Mị nghe nàng nói vậy cũng chậm rãi ngồi xuống bắt đầu ăn gà nướng. Được nghỉ ngơi cùng với ăn uống đầy đủ khí lực của hắn hồi phục rất nhanh. Dạ Mị nhìn Tử Tử đang ngủ say bên đống lửa mỉm cười đưa tay khẽ vuốt đầu hắn, “Những ngày này cực khổ cho hắn rồi!”

Miên Miên nghe hắn nói mà có chút đau xót, “Tất cả mọi người đều giống nhau mà, ta tin tưởng chỉ cần vượt qua giai đoạn khó khăn này chúng ta sẽ tốt cả thôi!”

“Không tốt rồi!” Thương toàn thân hắn ướt đẫm nước mưa từ bên ngoài chạy vào lớn tiếng nói.

“Có chuyện gì vậy?” Dạ Mị tâm tình vừa mới thả lỏng nhíu mày hỏi, mà lúc này Tử Tử bởi vì giọng nói của Thương mà cũng giật mình mở to mắt, trứng rắn ở trong tay suýt chút nữa thì rơi xuống.

“Đám thị vệ lần theo dấu vết sắp đuổi tới đây rồi!” Thương nhíu mày lo lắng nói.

Đám người Miên Miên, Dạ Mị cùng Vô Tình bắt đầu lo lắng, chẳng lẽ ông trời thật sự không cho bọn hắn nghỉ ngơi một chút được sao?

Thương thấy biểu hiện lo lắng của mọi người như vậy thì quay người đi ra định tìm hiểu thêm xem đám thị vệ kia bao giờ thì đuổi tới đây nhưng là vừa đi ra không bao lâu hắn lại lập tức quay vào, nét mặt vô cùng khó coi.

“Làm sao vậy?”

https://thuviensach.vn

“Không xong rồi, có lẽ lần này chúng ta thật sự chạy không thoát rồi!” Thương khó chịu nói.

“Có chuyện gì xảy ra sao?” Vô Tình vừa thu thập đồ đạc vừa hỏi.

“Mưa sắp tạnh rồi!” Thương lo lắng nhìn ra ngoài trời nói.

Vô Tình giật mình làm rớt đống hành lý trên đất quay qua nhìn Thương kinh hãi, “Cái gì? Mưa tạnh?”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Chính Diện Giao Phong

Mưa tạnh…

Lời Thương rơi xuống hệt như sét đánh ngang qua hốc cây, đám Miên Miên kinh hoàng, tại sao có thể như vậy được? Cơn mưa vừa mới còn rất lớn, cì cớ gì mà nói tạnh là tạnh ngay được đâu này?

“Đừng chần chừ nữa, mau tranh thủ thời gian rời khỏi đây!” Dạ Mị trấn tĩnh lại đứng dậy nói.

Mọi người nghe Thương nói rồi thoáng nhìn nhau một cái, Vô Tình vội vàng đem hành lý khoác lên người rồi nắm lấy tay Tử Tử, Tử Tử bề bộn đưa trứng rắn cho Miên Miên để vào trong ngực rồi đoàn người nhanh chóng rời đi.

Tất cả mọi người đều hiểu rõ nếu lần này mà không tránh thoát thì coi như cơ hội cuối cùng coi như cũng xong rồi, cho nên, lần này tuyệt đối không thể để bọn chúng bắt được!

Mà lúc này đây, Lôi Ảnh nhìn thấy trời mưa thì tâm tình thả lỏng hẳn, xem ra là trời cũng giúp bọn hắn rồi!

“Hắc ngang, chúng ta đi thôi!” Lôi Ảnh lớn tiếng gọi, trừ trong sơn động một cái đầu cực lớn nhô ra, thần khuyển nhanh chóng chạy tới trước mặt hắn.

Lôi Ảnh nhìn thần khuyển khẽ vuốt đầu nó cười nói: “Hắc ngang, có thể lập công hay không còn phải trông chờ vào ngươi đó!” nói rồi mang quần

https://thuviensach.vn

áo Dạ Mị một lần nữa đưa qua mũi nó cho nó ngửi, hắc ngang rất nhanh chóng hướng về phía rừng rậm chạy tới.

“Mẹ, chúng ta còn phải trốn bao lâu nữa?” Tử Tử thở dốc hỏi, mệt mỏi quá, hắn thật sự chưa bao giờ mệt mỏi như lúc này.

Miên Miên đau lòng nhìn hắn rồi ngồi xuống vẫy vẫy hắn nói: “Đến đây, ma ma cõng ngươi!”

“Con trai, để lão cha cõng ngươi!” Dạ Mị nhìn Tử Tử sắp đi không nổi lại nhìn Miên Miên mệt mỏi ra mặt có chút đau lòng trực tiếp cúi người đặt Tử Tử ngồi trên cổ mình rồi nhìn về phía Miên Miên nói, “Mau đi thôi!”, nói rồi trực tiếp đi trước dẫn đường.

Miên Miên thấy vậy khẽ mỉm cười đi tới, Thương một mực đi trước tìm hiểu xung quanh, Vô Tình cẩn trọng đi sau cùng trông chừng cho tất cả.

Con đường núi này vốn đã khó đi lại thêm trận mưa lớn vừa rồi càng trở nên trơn ướt hơn cả, đám người Miên Miên khó nhọc tiến tới. Đúng lúc này thì phía sau đột nhiên truyền tới tiếng chó sủa lớn, tiếng sủa vang vọng không trung.

“Không xong, thần khuyển thật sự lợi hại quá sức!” Dạ Mị nhíu mày. Vô Tình sợ hãi nhìn lại phía sau, tuy cái gì cũng không thấy nhưng là nghe tiếng sủa thì cũng có thể đoán được là bọn chúng sắp đuổi tới nơi rồi.

“Phía trước có một dòng sông lớn!” Thương đi thám thính đường đi vừa đúng lúc quay lại nói.

Dạ Mị nghe vậy trong đầu lập tức nghĩ tới một chuyện liền quay sang mọi người nói: “Mau đi về phía sông, chúng ta đi đường thủy!”

"Đường thủy?" Mọi người kinh hô nhưng bước chân không hề đình chỉ nhanh chóng chạy theo Thương.

https://thuviensach.vn

“Lão cha, ta có thể tự đi được, ngươi thả ta xuống đi!” Tử Tử nhìn Dạ Mị mồ hôi không ngừng đau lòng nói.

“Không có việc gì, có phải hay không ngồi trên cổ không thoải mải? Vậy lão cha cõng ngươi?” Dạ Mị để hắn xuống rồi ngồi xuống để cho hắn leo lên lưng mình.

“Lão cha, ta không còn là tiểu hài tử nữa rồi!” Tử Tử nói rồi trực tiếp chạy tới phía trước.

Miên Miên thấy vậy liền quay người nhìn Dạ Mị nói: “Đi thôi, Tử Tử cũng không phải hài tử yếu ớt gì!”

Dạ Mị nghe nàng nói vậy liền nắm lấy tay nàng chạy đi, không bao lâu sau thì đoàn người đã đứng trước con sông rộng lớn.

“Chúng ta thật sự sẽ đi bằng đường thủy sao?” Miên Miên đứng ở trên bờ nhìn về phía con sông lớn dài vô cùng tận mà không khỏi lo lắng, tuy nói mọi người đều biết bơi nhưng mà con sông này lớn hệt như biển vậy, bọn họ sao có thể đủ thể lực bơi qua chứ?

“Trước mắt chỉ có một con đường này thôi, thần khuyển tuy lợi hại nhưng nó chỉ có thể ngửi được mùi trên đất, chúng ta đi đường thủy nó chắc chắn sẽ không ngửi ra!” Dạ Mị giải thích.

“Thế nhưng…mấy hôm nay không được nghỉ ngơi, thể lực mọi người căn bản không có đủ để bơi qua con sông này!” Thương nhíu mày nhìn về phía mặt sông nói.

“Vô Tình, ngươi biến lại nguyên hình mang theo Tử Tử đi trước đi, Miên Miên bảo hộ trứng rắn đi sau, ta sẽ mang theo Thương, hắn không phải xà nhân nên thể lực chắc chắn không bơi xa được, ta mang theo hắn sẽ tốt hơn!” Dạ Mị trực tiếp phân phó.

https://thuviensach.vn

“Không cần!” Thương phản đối.

Dạ Mị thấy thế chỉ khẽ nhếch miệng cười rồi cũng không nói gì thêm, mọi người rất nhanh chóng khôi phục lại hình dáng xà nhân rồi đi xuống sông. Đúng lúc này thì mộ con thần khuyển cực lớn nhanh chóng chạy tới Dạ Mị thấy vậy liền để cho Miên Miên cùng mọi người đi trước còn mình thì lưu lại cuối cùng.

Thần khuyển đi đến bên bờ lớn tiếng gầm gừ với Dạ Mị, âm thanh lớn đến nỗi khiến cả mặt nước gợn sóng. Dạ Mị cười lạnh một tiếng rồi dùng tay té nước về phía thần khuyển, động tác của hắn nhanh đến nỗi khiến thần khuyển không kịp né tránh.

Thần khuyển bị giội nước phát ra nhưng âm thanh bi thương rồi lùi lại phía sau, hiển nhiên là nó lợi hại nhưng là nó vẫn sợ nước. Dạ Mị nhanh chóng thả người xuống nước bơi đi, hơn một ngàn thị vệ lúc này mới chạy tới nơi.

“Dạ Mị, các ngươi trốn không thoát đâu!” Lôi Ảnh tung người đến cạnh bờ sông hét lớn rồi hạ lệnh cho tất cả thị vệ xuống sông truy đuổi.

Lập tức xuất hiện hơn một ngàn xà nhân lao xuống dưới sông, mặt sông nhanh chóng đen kịt đầu người, mà lúc này một vài thị vệ còn nhanh trí tạo ra mấy cái bè gỗ cho bọn Lôi Ảnh cùng các tướng quân khác dùng.

“Lão cha…” Tử Tử có chút sợ hãi di chuyển tới gần Dạ Mị mà Thương lúc này đã rút kiếm chuẩn bị giao đấu.

“Các ngươi tốt nhất là ngoan ngoãn trở về cùng ta đi, các ngươi căn bản chạy không thoát đâu!” Lôi Ảnh đi tới giữa đám thị vệ đang vây bọn người Miên Miên từ trên cao nhìn xuống nói.

“Cho dù có chết ta cũng nhất quyết không thỏa hiệp!” Vô Tình phẫn nộ nhìn Lôi Ảnh nói lớn, kỳ thật không ai biết Vô Tình nghĩ gì mà nói vậy,

https://thuviensach.vn

nàng chính là thâm tàng bất lộ, năm năm qua không một ai chú ý tới lòng của nàng đã có hình ảnh của Lôi Ảnh chỉ là loại tình cảm thầm mến lại biến thành như vậy, lòng của nàng khó chịu biết bao.

Lôi Ảnh nhìn về phía Vô Tình, đáy mặt có chút đau lòng nhưng rất nhanh chóng qua đi, hắn tránh đi ánh mắt Vô Tình rồi nhìn qua Dạ Mị nói: "Ta có thể buông tha cho bất cứ ai ở đây nhưng ngươi thì không được!"

"Muốn giết hắn thì ngươi phải giết ta trước!" Miên Miên nhìn Lôi Ảnh kiên định nói, nàng biết hắn ta chỉ là phụng mệnh làm việc nhưng là Lôi Ảnh hôm nay đối với nàng cũng thật xa lạ rồi, cảm giác thống khổ này không dễ chịu chút nào.

"Nguyễn cô Nương nương, thỉnh người đừng làm ta khó xử. Ta là thuộc hạ, bệ hạ lệnh giết không tha thì ta cũng chỉ có thể tuân theo mà thôi. Nếu các ngươi một lức phản kháng mà bị thương thì cũng đừng trách ta!" Lôi Ảnh nói rồi nhìn đám thị vệ nói: "Nếu Dạ Mị không phản kháng thì đưa tất cả về cung, nếu phản kháng giết chết không tha!"

Đám thị vệ nghe vậy lập tức hướng về phía Dạ Mị bơi tới, Dạ Mị vội vàng đẩy Miên Miên cùng Tử Tử ra phía sau, Thương nhìn quanh một lượt rồi nói: "Giết bọn chúng có thể chúng ta sẽ có con đường thoát thân!"

"Đúng vậy, giết chết bọn chúng đi!" Vô Tình hưởng ý, người nàng muốn bảo vệ thì không ai có thể thương tổn được, dù cho là nam nhân nàng thầm mến đi chăng nữa thì cũng không được!

"Được! Miên Miên, nàng mang theo Tử Tử cẩn thận một chút, nhớ là chỉ cần thấy cơ hội thì nhất định phải rời đi!" Dạ Mị dặn dò Miên Miên rồi ba người cầm kiếm bắt đầu vung lên. Miên Miên nắm chặt bàn tay nhỏ xíu của Tử Tử thấy cái đuôi nhỏ của hắn không ngừng vung vẩy dưới nước, bàn tay nhỏ nắm lại thành quyền, hắn thật sự muốn xông tới nhưng mà hắn cũng biết rõ là mình không phải đối thủ của đám thị vệ đó.

https://thuviensach.vn

Máu tươi tràn ngập mặt sông, không ai biết đó rốt cuộc là máu của người nào nhưng là mùi tanh tưởi này khiến cho Miên Miên khó chịu không thôi. Miên Miên nhíu mày nhìn về phía Lôi Ảnh thấy hắn lạnh nhạt nhìn về phía bên này, nàng biết rõ hắn chính là đang cố tình làm tiêu hao thể lực của mọi người, chờ cho đám người các nàng không kiên trì nổi nữa thì bắt luôn một lượt.

"Tử Tử, ngươi sợ sao?" Miên Miên nhìn Tử Tử hỏi.

“Không sợ!” Tử Tử kiên định nói.

“Vậy tốt, chúng ta cùng tiến lên!” Miên Miên nắm chặt tay hắn nói.

Miên Miên ghé sát tai Tử Tử nói nhỏ vài câu rồi hai người nhanh chóng hướng Dạ Mị bơi tới. Miên Miên lặn xuống kéo Dạ Mị cùng với Vô Tình chìm xuống mà bên kia Tử Tử cũng lôi kéo Thương lặn đi.

Lôi Ảnh ở trên bè gỗ có chút sững sờ vội ra lệnh: “Không xong, tất cả lặn xuống tìm kiếm cho ta!” nói rồi chính mình cùng với hai tướng quân khác cũng nhảy xuống.

Miên Miên rất thông minh, nàng lợi dung màu máu trong nước mà lặn xuống, hành động này tuy có thể giúp bọn hắn có cơ hội trốn thoát nhưng lại cũng vô cùng nguy hiểm, nếu bọn Lôi Ảnh vẫn cố chấp đuổi theo thì cả đám người có khi phải bỏ mạng dưới đáy sông mất.

“Bắt lấy bọn hắn!” Lôi Ảnh ở trong nước không ngừng tìm kiếm.

Đám thị vệ nghe lệnh bắt đầu mở lớn mắt tìm kiếm, bởi vì số lượng thị vệ quá đông nên chẳng mấy chốc bọn người Miên Miên đã bị dồn xuống đám rêu dưới đáy hồ. Sắc mặt Tử Tử ngày càng khó coi, hiển nhiên là do phải ở dưới nước quá lâu mà Thương bên cạnh cũng không khá hơn chút nào. Miên Miên trong lòng lo lắng không thôi, đám thị trong nước không

https://thuviensach.vn

ngừng tìm kiếm mà trong tay bọn họ đều là trường kiếm, lần này thật sự phải chết dưới đáy hồ này sao?

“Các ngươi trốn không thoát đâu!” Lôi Ảnh ở trong nước đánh cược nói, khóe miệng giương lên nụ cười đắc ý, “Nếu có thể thì đừng thương tổn tới những người khác, giết chết Dạ Mị!” Lôi Ảnh ra lệnh.

Đám đông thị vệ đã hiện nguyên hình xà nhân cầm trường kiếm bơi tới, Miên Miên thấy vậy đẩy Dạ Mị ra phía sau mình, Dạ Mị rất nhanh chóng kéo nàng xuống. Dạ Phong chỉ muốn đối phó với mình hắn, hắn không thể để nàng chết được!

“Chết thì cùng chết!” Miên Miên nắm chặt tay Dạ Mị nói rồi nhìn về phía Thương áy náy nói: “Thực xin lỗi, liên lụy tới ngươi rồi!”

Thương nhìn nàng mỉm cười bình thản nói: “Ta nguyện ý!”, đúng vậy, kể từ khi biết nàng là nửa kia mình chờ đợi thì người của hắn, tâm của hắn, tính mạng của hắn tất cả đều đã chỉ thuộc về nàng!

Ngay khi bọn thị vệ cầm trường kiếm đâm tới thì một luồng quang mang phi thường chói mắt từ trong ngực Miên Miên phát ra, Miên Miên vội vàng lấy trứng rắn ra, hào quang sáng chói tỏa ra khắp đáy hồ, chỉ nghe một tiếng vang lớn, toàn bộ thị vệ truy đuổi bị bắn văng ra rất xa, ngay cả cao thủ như Lôi Ảnh cũng không chịu nổi bị bắn ra… một tiếng khóc nỉ non nhưng vang dội vang lên dưới đáy hồ…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Chờ Mong Gặp Mặt

Dạ Phong ngồi trên ghế cao trong đại điện nhíu mày nhìn Lôi Ảnh quì phía dưới lạnh lùng hỏi: “Thật đúng là thần kỳ như thế?”

“Hồi bẩm bệ hạ, thuộc hạ không dám nói dối, tất cả mọi người có mặt lúc ấy đều thấy rất rõ ràng, nếu không phải vì có lực cản của nước thì những thị vệ nội lực kém đã sớm bỏ mạng vì cỗ lực lượng cường đại kia rồi!” Lôi Ảnh cung kính nói.

Dạ Phong nhẹ nhàng dựa vào một bên ghế tựa như đang suy nghĩ điều gì.

“Ta đã nói là bọn hắn chưa có chết mà, hơn nữa Nguyễn Miên Miên còn sinh ra hai cái trứng rắn quái dị, nếu ta đoán không sai thì cỗ lực lượng kia chính là do trứng rắn màu hồng nhạt?” Ngải Vân nãy giờ im lặng cuối cùng nhịn không được lên tiếng nói.

“Trứng rắn màu hồng nhạt?” Dạ Phong nghe Ngải Vân nói những điều này cũng có chút ấn tượng nhưng là hắn nhớ nàng ta không có nói tới trong đó có trứng rắn màu hồng nhạt đấy.

“Đúng vậy, lần đó suýt chút nữa thì ta có thể cướp được cả hai trứng rắn kia nhưng là đúng lúc ta tới gần thì có một cái trứng rắn nở ra, chính là cái màu trắng, ta tận mắt nhìn thấy hắn phá vỏ rồi sau đó cũng có một luồng hào quang như Lôi Ảnh nói, về sau thì ta cũng không rõ ràng mọi chuyện cho lắm. Đúng rồi, các ngươi có thấy được trong trứng rắn màu hồng nhạt kia đến tột cùng là quái vật gì không?”

“Hồi bẩm Nương nương, không nhìn rõ!” Lôi Ảnh thấp giọng nói.

https://thuviensach.vn

“Trứng rắn màu hồng nhạt?” Dạ Phong nhíu mày trầm tư, trứng rắn cũng có màu hồng nhạt sao?

“Có thể nào bên trong là một tiểu công chúa không?” Dạ Phong đột ngột nói.

Ngải Vân giật mình nhìn về phía Dạ Phong hỏi: “Bệ hạ, người nói bên trong trứng rắn hồng nhạt là một công chúa? Ách, chẳng lẽ người cũng không xác định được?” Ngải Vân lúc này có chút khó hiểu, hắn nói như vậy cho thấy hắn cũng không chắc chắn lắm.

“Nương nương, Thụy Tuyết quốc chúng ta đã hơn năm ngàn năm nay rồi không có một tiểu công chúa nào cả!” Lôi Ảnh ảnh nhìn Ngải Vân nói, đám đại thần phía dưới cũng gật đầu tán thành.

“Cái gì? Hơn năm ngàn năm đều không có công chúa nào sao?” Ngải Vân có chút sửng sốt nhưng lại không dám nói tiếp bởi vì dù sao trước đó nàng cũng sinh con gái, mặc dù bây giờ không ai không biết chuyện Tư nhi không phải là con ruột của Dạ Mị nhưng là Dạ Phong cũng không ngại chuyện đó nên tự nhiên đám đại thần cũng không thể nói lung tung, còn nữa, bọn hắn đương nhiên còn chưa có muốn chết!

“Nếu đúng là tiểu công chúa đầu tiên của Thụy Tuyết quốc mà nói… chắc hẳn công chúa này sẽ phi thường đáng yêu a!” đáy mắt Dạ Phong xuất hiện một tia sáng, hơn năm ngàn năm nay Thụy Tuyết quốc chỉ độc sinh ra hoàng tử, hắn chính là lần đầu tiên nghe thấy có trứng rắn màu hồng nhạt có uy lực lớn đến vậy, tiểu công chúa này thật khiến người ta mong chờ mà! Không biết nàng lớn lên sẽ có bộ dáng thế nào đây?

Ngải Vân thâm tâm ghen ghét cộng với phẫn nộ không thôi, đúng vậy, hơn năm ngàn năm không có công chúa, nàng ta không tin Nguyễn Miên Miên lại tốt số đến vậy, mặc kệ đứa con gái đó lợi hại đến đâu thì nàng ta cũng không hy vọng đó là tiểu công chúa. Muốn phá vỡ lịch sử thì người

https://thuviensach.vn

phá vỡ cũng phải là nàng chứ không phải Nguyên Miên Miên. Còn nữa, tại sao thời điểm nàng sinh Tư nhi lại không có ai mong chờ chứ? Vì cớ gì mà không có ai đề cập đến lịch sử này chứ? Chẳng lẽ ngay từ đầu tất cả bọn hắn đều đã biết Tư nhi không phải là con của Dạ Mị?

Ngải Vân bất mãn không thôi, Nguyễn Miên Miên, ta muốn nguyền rủa ngươi, nguyền rủa ngươi sinh ra chính là một quái vật, nguyền rủa con của ngươi sống không quá ba ngày!

“Đúng rồi, trong lúc ngươi truy đuổi bọn hắn không có nhìn thấy một hài tử nào nữa sao?” Ngải Vân nhịn xuống cơn giận trong lòng nhìn Lôi Ảnh hỏi.

“Hồi bẩm Nương nương, không có!” Lôi Ảnh đáp gọn rồi như nhớ ra điều gì đó liền nói thêm, “Đúng rồi, có một chuyện này khá kỳ quái!”

“Hử? Kỳ quái như thế nào?” Dạ Phong hiếu kỳ nhìn Lôi Ảnh, giờ phút này các tướng quân trong đại điện thở cũng không dám thở, vào triều hôm nay với bọn hắn quả thực giống như lên đoạn đầu đài vậy.

“Hồi bẩm bệ hạ, thời điểm thuộc hạ nhìn thấy Dạ Mị có chút kinh hãi, bởi vì… bởi vì hắn đã thay đổi!” Lôi Ảnh nhíu mày nói rồi bắt đầu hồi tưởng lại hôm gặp Dạ Mị.

"Thay đổi?" Dạ Phong lần nữa nhìn về phía Lôi Ảnh nói: “Ngươi đứng lên mà nói!”

Lôi Ảnh nghe vậy lập tức đứng lên nhìn Dạ Phong tiếp tục nói: “Thời điểm thuộc hạ đuổi tới nơi, bọn hắn do vội vã đã đánh rơi mặt nạ da người nên thuộc hạ mới phát hiện ra bộ dáng Dạ Mị có chút không đúng lắm, bộ dáng của hắn lúc đó chỉ giống như thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi là cùng!”

https://thuviensach.vn

“Sao chứ?” Dạ Phong cùng Ngải Vân đồng thời hỏi. Ngải Vân nhanh chóng ngậm miệng lại, nơi đây là đại điện, nàng ta cũng không thể quá lỗ mãng được.

Dạ Phong lâm vào trầm tư, hắn cố nhớ lại mọi chuyện đã xảy ra ngày đó, hắn nhất định phải tìm được lý do khiến Dạ Mị đột ngột trẻ lại như vậy!

“Vậy chẳng lẽ cái trứng rắn màu trắng kia là Dạ Mị?” Ngải Vân đột ngột lên tiếng xen vào.

Đại điện lập tức lâm vào trầm mặc, ngay cả Dạ Phong cũng kinh ngạc nhìn về phía Ngải Vân.

“Bệ hạ xem, lần đó ta cũng không thấy Dạ Mị mà lần này hắn lại đột ngột xuất hiện, hơn nữa theo như Lôi Ảnh nói thì hắn bây giờ chỉ khoảng mười mấy tuổi, không phải rất kỳ quái sao? Một người cho dù cải lão hoàn đồng thì tối đa cũng có thể là trẻ con mấy tuổi chứ không phải mười mấy tuổi như hắn được. Ta nghe nói trong cơ thể hắn có linh châu hộ thể, như vậy pháp lực của hắn nhất định rất cao, hắn cần gì phải trốn tránh như vậy? Ta thấy hắn nhất định là chưa khôi phục pháp lực rồi!” Ngải Vân phân tích kỹ lưỡng nói.

Dạ Phong nghe nàng ta nói mới chợt nhớ ra một chuyện nói: “Đúng vậy, trẫm nhớ trước kia phụ hoàng đã từng nói qua, một khi linh châu bị mất đi một nửa linh lực thì chủ nhân của nó sẽ bị biến thành hài nhi, tuy nhiên việc này vô cùng nguy hiểm bởi vì hắn sẽ phải bắt đầu tất cả lại từ đầu, linh châu trong cơ thể hắn cũng sẽ theo hắn lớn lên mà khôi phục lại!”

Đám quan thần ở phía dưới đại điện đưa mắt nhìn nhau, trong lòng mọi người đều có chung một suy nghĩ, đúng vậy, bọn hắn vừa nghe Dạ Mị còn sống liền nảy sinh hy vọng Dạ Mị quay về đoạt lại ngai vị nhưng là lúc này đây…

https://thuviensach.vn

“Nếu để hắn khôi phục lại hình dáng ban đầu chẳng phải càng khó đối phó hơn sao?” Ngải Vân nhíu mày nói.

Dạ Phong nghe vậy cũng không lo lắng mà ngược lại còn cười cười nói: “Kẻ địch mạnh thì thắng mới có ý nghĩa!”

Lôi Ảnh ảnh nhìn Dạ Phong, “Bệ hạ, xin để cho thuộc hạ dẫn người tiếp tục truy bắt bọn hắn!”

“Không cần, truyền lệnh của ta xuống, từ bây giờ trở đi mỗi một canh giờ giết một người. Các người phải chắc chắn rằng tin tức này phải được truyền đi khắp mọi ngóc ngách Thụy Tuyết quốc!” Dạ Phong âm lãnh nói.

Đám đại thần nghe thấy mệnh lệnh ngoan độc của Dạ Phong đều bị hù cho đổ mồ hôi lạnh, một ngày mười hai canh chẳng phải sẽ có mười hai người dân vô tội phải chết sao? Thủy tinh thành còn chưa đủ rối loạn hay sao mà Dạ Phong còn ban lệnh như vậy chứ?

“Thuộc hạ đã hiểu!” Lôi Ảnh nhận lệnh nói.

“Ta ngược lại muốn xem bọn hắn có thể trốn đến bao giờ, xa cách đã lâu ta cũng muốn gặp lại bọn hắn rồi, Xà hậu có muốn gặp bọn họ không?” Dạ Phong đầy ẩn ý nhìn Ngải Vân hỏi.

Ngải Vân thấy hắn hỏi khẽ mỉm cười nói: “Suy nghĩ của bệ hạ chính là suy nghĩ của Ngải Vân, bất quá nếu bệ hạ muốn sớm ngày gặp lại bọn họ thì mỗi canh giờ nên giết một hài nhi, người nói xem, nàng vừa mới sinh con thì tình thương của mẹ nhất định sẽ rất cao a!” Ngải Vân cười lạnh, trong lòng nàng đương nhiên biết Dạ Phong sẽ không nỡ giết Nguyễn Miên Miên nhưng là chỉ cần Nguyễn Miên Miên hồi cung thì nàng ta nhất định có cách khiến Miên Miên biến mất khỏi cõi đời này.

“Ý kiến hay, các ngươi làm theo lời Xà hậu nói đi. Được rồi! trẫm mệt mỏi, các ngươi cũng lui xuống hết đi!” Dạ Phong khoát khoát tay nói.

https://thuviensach.vn

“Chúng thần cáo lui!” chúng đại thần vội hành lễ rồi lần lượt rút lui, Ngải Vân cũng dẫn theo Linh Chi rời khỏi đại điện.

“Nương nương, nếu như nữ nhân kia trở về chỉ sợ bệ hạ sẽ không nỡ ra tay!” trên đường về Di Tâm cung Linh Chi lo lắng nói.

Ngải Vân nghe vậy chỉ khinh thường cười lạnh nói: “Ngươi cho rằng nàng ta có thể che được trời sao? Còn nữa, trong lòng nàng ta chỉ có một mình Dạ Mị mà Dạ Phong nội tâm vốn rất chấp nhất, nếu hắn chứng kiến nàng ta vì Dạ Mị mà trả giá tất cả nhất định sẽ không chịu đựng được, đến lúc đó nữ nhân kia không những làm mất lòng Dạ Phong mà còn khiến bọn hắn chết sớm hơn kìa!” Ngải Vân đắc ý cười nói.

“Nương nương, người phân tích thật lợi hại nha, những chuyện như vậy mà người cũng có thể đoán được!” Linh Chi vẻ khâm phục nói.

Ngải Vân được Linh Chi ca ngợi cũng chỉ nhếch miệng cười, đối với trí thông mình của mình thì nàng ta chưa bao giờ nghi ngờ cả, chắc hẳn biểu hiện vừa rồi của nàng sẽ khiến Dạ Phong phải thay đổi cách nhìn, nàng tin tưởng trí thông minh này sẽ giúp nàng biến nguy thành an đấy. Cho dù Dạ Phong thích Nguyễn Miên Miên thì sao chứ? Nàng tin chắc loại yêu thích của hắn cuối cùng cũng sẽ khiến hắn giết chết Miên Miên đấy, khả năng phán đoán tâm lý người khác của nàng chưa bao giờ thất bại a!

Đúng lúc này thì phía trước đột nhiên truyền đến một thanh âm bi thương, một lão nhân trên tay cầm theo giỏ quần áo té trên mặt đất mà thị vệ bên cạnh bà lão nộ khí vung roi quật lên người kia khiến bà ta không ngừng kêu rên, bộ dáng thập phần thống khổ.

“Lớn mật, các ngươi không thấy Nương nương đang ở đây hay sao mà dám quấy nhiễu hả?” Linh Chi thấy Ngải Vân nhăn mặt vội quát tên thị vệ nọ.

https://thuviensach.vn

“Nương nương tha tội, chúng nô tài không biết Nương nương đang ở đây ạ!” tên thị vệ vừa mới còn ngang ngược vội vàng quì xuống nói.

Ngải Vân thấy vậy chậm rãi đi đến trước mặt hắn, ngay khi nàng chuẩn bị đi qua thì dưới chân đột nhiên bị người khác tóm lấy khiến nàng có chút sửng sốt quay người nhìn xuống.

“Vân nhi…thật là con sao?”

Ngải Vân kinh ngạc nhìn xuống dò xét, “Mẫu hậu?”

Thái hậu thấy nàng ta nhận ra mình thì mừng như gặp phúc tinh càng ôm chặt lấy chân nàng ta khóc lóc: “Vân nhi, con nhất định phải cứu ta, cứu ta a…”

“Mẫu hậu, người vì sao lại biến thành bộ dáng này?” Ngải Vân ngồi xuống nhìn Thái hậu một thân chật vật không khỏi giật mình, mà tên thị vệ quất nàng khi nãy quì bên dạnh không khỏi toát mồ hôi lạnh.

“Nhà ngươi thật to gan, lại dám để Thái hậu làm những việc hạ cấp như vậy, ngươi muốn chết sao?” Linh Chi thanh âm cao vút hướng tới tên thị vệ quát lớn.

"Nương nương tha mạng, nương nương tha mạng a! Chính bệ hạ đã trực tiếp hạ lệnh, nô tài cũng là phụng mệnh làm việc thôi!”

Ngải Vân sững người nhìn qua, tuy nàng ta đã nói rõ mọi chuyện cho Dạ Phong nghe nhưng nàng ý cũng chưa từng nghĩ tới Thái hậu rơi xuống đáy vực mà còn có thể quay về, hơn nữa lại còn bị Dạ Phong giáng xuống làm cung nữ như vậy!

“Vân nhi, mẫu hậu trước nay đối với ngươi không tệ, ngươi nhất định phải cứu mẫu hậu a, mẫu hậu sắp bị bọn hắn hành chết rồi!” Thái hậu thương tâm khóc kể tội Dạ Phong.

https://thuviensach.vn

Một bạt tai vang lên cắt đứt lời bà ta, mà bạt tai này chính là Ngải Vân tát đấy. Thái hậu bưng mặt khó hiểu nhìn Ngải Vân, nàng ta lại dám đánh bà?

“Ngươi như thế nào đến bây giờ còn chưa biết hối cải? Ngươi có phải mẫu thân hắn hay không mà đến giờ vẫn còn nhẫn tâm quở trách hắn như vậy? Ngươi có hay không lương tâm của người mẹ hả?” Ngải Vân lớn tiếng quát, nước mắt nàng ta nhanh chóng rơi xuống.

"Vân nhi..."

“Ngươi tốt nhất là mau chóng tỉnh táo lại đi, ta yêu Dạ Phong, ta không muốn hắn trải qua những tháng ngày đen tối như trước nữa, ta muốn toàn tâm đối tốt với hắn, làm cho hắn yêu ta. Chờ ngươi lĩnh hội được mọi chuyện thì ta tự nhiên sẽ đến gặp ngươi!” Ngải Vân nói rồi phất tay áo rời đi khiến Thái hậu sững sờ ngồi trên đất, bà ta căn bản phản ứng không kịp.

“Nương nương, người đánh bà ta trước mặt tên thị vệ nọ, ta sợ hắn sẽ nói lại cho bệ hạ đến lúc đó…” Linh Chi vừa đi vừa lo lắng mọi chuyện sẽ nghiêm trọng lên không ngờ Ngải Vân lúc này chỉ bình thản đưa tay lau nước mắt rồi nở nụ cười gian giảo nói: “Bổn cung biết rõ hắn nhất định sẽ báo cáo lại cho Dạ Phong nên cố tình diễn kịch đấy, ta muốn hắn nghĩ rằng ta một lòng đối với hắn!” Ngải Vân cười lớn hướng về tẩm cung của mình.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Chính Là Lúc Này!

Trong khách điếm bình dân thỉnh thoảng truyền đến thanh âm vui đùa phi thường dễ thương của hài nhi, loại thanh âm thực sự rất dễ nghe…

“A…a…” tiểu hài tử trong lòng Miên Miên không ngừng khua khua bàn tay nhỏ bé vẻ vô cùng vui thích, toàn bộ ánh mắt kinh ngạc trong phòng đều đổ dồn về phía tiểu công chúa vừa ra đời này.

“Mẹ, nàng đẹp quá, so với người thì đẹp gấp vạn lần a!” Tử Tử đứng trước mặt Miên Miên không nhịn được kêu lên rồi bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng chạm tới gương mặt non mềm của tiểu công chúa.

“Nương nương, nàng thật đẹp, ta chưa từng thấy qua công chúa nào xinh đẹp như nàng a!” Vô Tình nhìn tiểu công chúa không giấu được kinh ngạc, nàng thật sự rất đẹp, làn da mỏng manh trắng mịn, lông mi dài cong vút mà đặc biệt là đôi tử nhãn kia, nàng chưa bao giờ thấy qua nữ hài tử nào có đôi mắt tím đẹp đến độ tỏa sáng như vậy.

Dạ Mị mỉm cười đưa tay ôm lấy tiểu công chúa từ trong lòng Miên Miên, tiểu gia hỏa đột ngột bị bế lên chớp chớp đôi mắt to nhìn Dạ Mị rồi cười rõ tươi.

“Năm ngàn năm rồi, cuối cùng thì hoàng gia cũng có được tiểu công chúa đầu tiên, không thể tin là ta lại may mắn đến vậy!” Dạ Mị trong đáy mắt hiện lên tia thán phục cùng vui mừng không thôi.

“Cái gì?” Miên Miên đứng bật dậy hỏi lại Dạ Mị, “Ngươi nói nàng là công chúa đầu tiên của Thụy Tuyết quốc suốt năm ngàn năm qua?”

https://thuviensach.vn

“n!” Dạ Mị gật đầu rồi nói: “Năm ngàn năm qua hoàng gia các đời đều sinh ra hoàng tử, chưa triều đại nào ghi nhận sự ra đời của công chúa nào. Thời điểm Ngải Vân sinh Tư nhi toàn thể triều đình vô cùng mừng rỡ, đặc biệt là Thái hậu. Tuy nhiên, từ lúc người đến thăm Tư nhi thì lại nói với ta rằng đứa bé này có chút không giống, nói cái gì mà sợ đứa bé sẽ không sống được lâu nên không cần làm lễ quá long trọng, bởi vì càng long trọng thì càng nguy hiểm tới tính mạng. Ta thật không nghĩ tới những điều người nói lại ứng nghiệm như vậy, Tư nhi quả nhiên không phải là con của ta!”

“Chẳng lẽ Thái hậu biết chuyện?” Miên Miên có chút kinh ngạc.

“Có lẽ là do trực giác, đại khái là Tư nhi quả thực kém ta rất xa.” Dạ Mị thản nhiên nói.

“Nếu như vậy thì tại sao Thái hậu còn đối xử với yêu nữ kia tốt đến vậy đâu này?” Vô Tình ngồi nghe bên cạnh nhịn không được xen vào hỏi.

Dạ Mị nghe vậy cũng chỉ cười cười nói: “Mỗi người đều có lòng thiên vị, Ngải Vân từ nhỏ là do người nuôi lớn lại là bà con xa, người như thế nào lại để cho nàng ta gặp chuyện không hay đâu, còn nữa, thời điểm đó chưa ai thấy qua bộ dáng của tiểu công chúa nên việc che dấu cũng sẽ dễ dàng hơn!”

Mọi người nghe vậy cũng không biết nói gì nữa, chỉ là trong lòng Miên Miên có chút khó chịu, nếu Thái hậu biết hài tử nàng nuôi từ nhỏ đã không còn là Ngải Vân trước kia nữa thì nàng sẽ khổ sở đến cỡ nào đây?

“Thái hậu nếu nhìn thấy tiểu công chúa đáng yêu như vậy nhất định sẽ rất thích nàng!” Vô Tình khẳng định nói, phải nói là tiểu công chúa đáng yêu người gặp người thích a!

“Người mong chờ nhìn thấy cháu gái như vậy có lẽ sẽ rất vui, có điều, không biết bây giờ người còn sống không?” Miên Miên có chút bắt đắc dĩ nói.

https://thuviensach.vn

“Nàng không hận người sao?” Dạ Mị ôm tiểu công chúa nhìn Miên Miên hỏi.

“Ngươi thì sao?” Miên Miên hỏi ngược lại.

Dạ Mị bị hỏi ngược lại có chút ngây người, hắn không biết tâm trạng mình lúc này thế nào nữa, hắn hận sao? Hận nàng giết chết mẹ ruột của hắn? Hận nàng đối xử tàn nhẫn với Dạ Phong?

Miên Miên thấy hắn ngây người liền tiến tới ôn nhu nói: “Cho dù người làm sai nhiều chuyện nhưng người đối với ngươi rất tốt, kỳ thực thì ta hy vọng người còn sống, không phải vì ta rộng lượng hảo tâm mà là chỉ có người còn sống thì mới có cơ hội bù đắp những tổn thương người gây ra cho Dạ Phong. Cái gọi là người buộc nút thì phải đi gỡ nút, Dạ Phong chính là do người ép tới đường này thì người phải tự tay cứu hắn thoát khỏi tâm ma.” Miên Miên chậm rãi nói.

“Đúng vậy, người thiếu nợ Dạ Phong rất nhiều…” Dạ Mị ngập ngừng, hắn cũng nợ Dạ Phong rất nhiều.

“Được rồi, mọi người đừng nói những chuyện này nữa. Tỷ tỷ, các ngươi trước hết cứ ở chỗ này nghỉ ngơi, ta đi ra ngoài tìm hiểu tình hình nơi này một chút thuận tiện mua chút thức ăn cùng với một ít đồ dùng cần thiết!” dù gì thì bọn họ cũng không thể ở lại khách điếm bình dân này mãi được, vẫn là nên đi chuẩn bị những thứ cần thiết rồi sớm ngày rời đi.

“n, cực khổ cho A Tình rồi!” Miên Miên nhìn Vô Tình mỉm cười nói mà Vô Tình lúc này sớm đã khoát tay với nàng rồi đi ra.

“Đã xong rồi đây!” đúng lúc này thì Thương từ trong phòng đi ra, trên tay hắn là mấy bộ da người, áy náy nói: “Lần trước trời mưa khiến mấy cái mặt nạ bung ra mới khiến các người bị bại lộ, thật xin lỗi!”

https://thuviensach.vn

Dạ Mị nghe vậy đưa tiểu công chúa lại cho Miên Miên rồi đến bên cạnh hắn nói: “Tất cả mọi người là bằng hữu, ngươi không cần nói xin lỗi, dù mặt nạ không rớt xuống thì chúng ta vẫn sẽ bị phát hiện bởi vì thần khuyển thật sự rất lợi hại!”

“Ngươi không cần an ủi ta, là kỹ thuật của ta không thành thục…”

“Tỷ tỷ…” Vô Tình từ bên ngoài chạy vào thở dốc cắt ngang lời Thương.

“Làm sao vậy? Như thế nào lại vội vàng như vậy?” Miên Miên bước tới gần cửa hỏi.

“Ta vừa rồi ra ngoài mua đồ không ngờ lại thấy người dân ở đây lũ lượt mang hành lý muốn rời đi, ta tiến đến hỏi một người, nguyên lai là Vương gia vì muốn chúng ta xuất hiện mà đã hạ lệnh một ngày mười hai canh mỗi giờ sẽ giết chết một người dân!” Vô Tình khổ sở nói.

“Cái gì?” Miên Miên cùng Dạ Mị đồng thời hét lớn, hắn như thế nào có thể tàn nhẫn như vậy chứ?

“Cái này cũng chưa hết, ta còn nghe nói bọn hắn không giết người trưởng thành mà là giết trẻ con a!” Vô Tình có chút run rẩy nói: “Bọn họ… bọn họ đều nói đây là chủ ý của yêu nữ kia!”

Miên Miên bước chân có chút loạng choạng, Dạ Mị thấy vậy vội bước lên ôm nàng vào lòng.

“Ngải Vân như thế nào có thể tàn nhẫn như vậy?” Miên Miên hốc mắt ngập nước nhìn Dạ Mị.

“Nàng ta chính là muốn lợi dụng tình mẫu tử trong nàng để ép chúng ta xuất hiện!” Dạ Mị nhíu chặt mày, thủ đoạn này quả nhiên là đủ tàn độc, bọn hắn còn có lý do gì mà trốn tránh nữa?

https://thuviensach.vn

“Dạ Mị…” Miên Miên ngước đôi mắt ướt nhưng vô cùng kiên định nhìn Dạ Mị.

Dạ Mị thấy vậy nói: “Ta biết rõ nàng muốn nói gì, là lúc này rồi, chúng ta cũng nên dũng cảm đối mặt rồi!”

“Thương…” Miên Miên ổn định lại tâm tình nhìn Thương nhẹ giọng gọi.

"Làm sao vậy?" Thương nhìn nàng muốn nói lại thôi, trực giác cảm thấy có gì đó không ổn.

“Tử Tử, ôm muội muội ngươi hộ mẹ!” Miên Miên đem tiểu công chúa đưa cho Tử Tử mà Tử Tử lúc này rất ra dáng đại ca, phi thương nâng niu bảo vệ cho nàng.

“Thương, yêu cầu này của ta có hơi qáu đáng, ta biết rõ bản thân mình không có tư cách yêu cầu ngươi làm việc giúp ta nhưng là ta vẫn muốn nhờ ngươi!”

“Có chuyện gì cứ nói, nếu ta có thể giúp thì ta tuyệt sẽ không từ chối!”

“Ta hi vọng ngươi cùng với Vô Tình có thể thay ta chiếu cố Tử Tử cùng tiểu công chúa!”

Thương vừa nghe Miên Miên nói xong, chân mày không tự giác nhíu chặt: “Ngươi có ý gì? Không phải là ngươi muốn cùng hắn trở về chứ?

“Chúng ta không phải là muốn gạt các ngươi qua một bên mà là có rất nhiều chuyện thân bất do kỷ!” Miên Miên nhíu mày nói.

“Những chuyện này là quốc sự của nước ta cùng với ngươi không có quan hệ, ngươi không cần cố chấp can thiệp. Tử Tử cùng với tiểu bảo bối hiện tại là điều chúng ta lo lắng nhất, lần này chúng ta trở về chỉ sợ khó thoát khỏi cái chết nên tất cả chỉ có thể trông cậy vào ngươi rồi. Nếu chúng

https://thuviensach.vn

ta có thể bình an thì ta sẽ phái người đến đón các ngươi!” Dạ Mị trực tiếp nói thay cho Miên Miên.

“Tỷ tỷ, người muốn ta rời đi sao?” Vô Tình thương cảm nhìn Miên Miên hỏi.

“A Tình, ta không phải muốn ngươi rời đi, ngươi tin tưởng ta, chúng ta nhất định sẽ không có việc gì, ngươi nhất định phải thay ta chiếu cố Tử Tử cùng tiểu công chúa. Hai người bọn hắn còn nhỏ như vậy nếu như bị bắt cùng chúng ta e rằng khó giữ nổi mạng sống!” Miên Miên nắm lấy tay Vô Tình nói vội.

“Không được, sống cùng sống, chết cùng chết, Vô Tình đã thề rồi sao có thể chưa lâm trận mà đã bỏ chạy chứ?” Vô Tình bất mãn nói.

“A Tình, ta biết rõ ngươi đối với ta rất tốt nhưng mà ngươi phải biết rằng nếu ngươi cũng đi rồi, không may có chuyện ngoài ý muốn xảy ra thì Thụy Tuyết quốc không phải sẽ bị hủy trong tay kẻ ác sao?” Miên Miên trấn an Vô Vô Tình.

“Mẹ, người muốn vứt bỏ ta sao? Tử Tử ta thế nhưng cũng là bậc đại nam nhân, sao có thể sợ chết chứ?” Tử Tử thở phì phì giận dữ nói.

“Tử Tử, không phải là chúng ta muốn vứt bỏ ngươi. Ngươi nhớ kỹ, ngươi chính là người hy vọng cuối cùng của chúng ta, nếu như ta cùng mẫu thân ngươi nhập cung không thể trở về thì ngươi nhất định phải dùng thân phận tôn quí cùng với sự thông minh của ngươi cứu chúng ta ra. Nếu bây giờ tất cả chúng ta cùng đi không phải là một điểm hi vọng cũng không có sao?” Dạ Mị bước tới trấn an Tử Tử.

“Không muốn, Tử Tử ta nam tử hán đội trời đạp đất, ta không sợ chết!” Tử Tử kiên định nhìn Miên Miên nói: “Người là nữ nhân của ta, ta nhất định sẽ bảo hộ người, với tư cách nam nhân của người ta đây sẽ không để người đi như vậy!” Tử Tử bĩu môi kháng nghị.

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe hắn nói vậy liền mỉm cười ngồi xuống khẽ vuốt đầu hắn nói: “Ngoan, ngươi không thể tùy hứng, bốc đồng như vậy được, ta sẽ rất thương tâm a!”

"Thế nhưng mà..."

“Được rồi, ta đáp ứng các ngươi, bất quá các ngươi nhất định phải bảo vệ tốt bản thân mình!” Thương đột ngột lên tiếng.

"Cái gì? Ngươi thật sự muốn để hai người họ đi như vậy sao? Ngươi cũng biết nếu hôm nay hai người họ đi sẽ nguy hiểm cỡ nào a!”

“Nếu như tất cả cùng đi thì chỉ có nguy hiểm hơn thôi, không bằng chúng ta đi tìm cứu binh thì may ra còn có cơ hội đảo lại thế cờ!” Thương mỉm cười tự tin nói.

“Ách, ngươi có ý gì?” Vô Tình cùng Tử Tử có chút khó hiểu nhìn Thương.

“Cảm ơn ngươi, hảo bằng hữu của ta!” Dạ Mị nhìn hắn cảm kích nói, phải biết rằng Tử Tử cùng với tiểu công chúa chính là lo lắng lớn nhất của hắn lúc này a!

“Ngươi nhớ kỹ, ta chưa bao giờ cho ngươi là hảo bằng hữu, ta làm tất cả đơn giản chỉ vì nàng!” Thương không hề cấm kỵ chỉ vào Miên Miên nói.

“Sư phụ, ngươi không phải sẽ là thích mẹ ta đi à nha?” Tử Tử thông minh phản ứng trước tiên nói.

Tử Tử vừa dứt lời, Miên Miên kinh ngạc nhìn hắn, Thương thấy thế cũng không tránh né nói: “Đúng! Ta thích mẹ ngươi nhưng là ta sẽ không ép buộc nàng!” nói rồi lại quay sang Dạ Mị, “Ngươi nhớ kỹ cho ta, chỉ cần ngươi khiến cho nàng sống khổ sở thì ta nhất định sẽ không chần chừ mà

https://thuviensach.vn

nhất định sẽ đi cướp nàng về!” Thương đưa mặt nạ cho Dạ Mị cảnh cáo nói.

Dạ Mị nhìn hắn nói: “Ngươi yên tâm, ta cho dù chết cũng tuyệt đối không cô phụ nàng!”

Thương khẽ mỉm cười hài lòng: “Các ngươi yên tâm đi đi, ta sẽ dẫn Tử Tử cùng Vô Tình đi triệu tập anh hùng nghĩa sĩ, chắc hẳn bọn hắn đối với quân vương hiện tại cũng rất bất mãn. Các ngươi nhất định phải kéo dài thời gian chờ chúng ta tới, tin tưởng ta!” Thương rất tự tin nói.

"Thương..." Miên Miên cảm động, nàng thật sự không biết nên nói gì với hắn nữa.

“Ngươi yên tâm, cái này không phải vì ngươi mà là vì dân chúng. Nếu quân vương độc ác như vậy còn tồn tại thì chỉ khổ cho dân chúng thôi!” Thương không hi vọng Miên Miên đối với hắn cảm kích quá nhiều.

“Bất kể thế nào thì chúng ta thật sự cảm ơn ngươi!” Dạ Mị như trước cảm kích nói.

“Các ngươi nhất định phải cố gắng kiên trì, nhất định không được hành động thiếu suy nghĩ!” Thương liên tục dặn dò.

“Nhất định!” Miên Miên gật đầu nói.

Tử Tử thấy vậy lôi kéo tay Miên Miên nói: “Mẫu thân, ngươi yên tâm a, ta nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố muội muội. Ta sẽ đi cùng sư phụ triệu tập anh hùng nghĩa sĩ bất mãn với triều đình, các người nhất định phải đáp ứng ta bình an chờ ta tới a!” Tử Tử nói vội, sư phụ nói đúng, cùng đi chịu chết không bằng hắn đi tìm cơ hội cứu hai người thì hơn.

Miên Miên nghe vậy ngồi xổm xuống ôm hôn hắn, “Con ngoan, mẫu thân nhất định sẽ chờ ngươi tới cứu ta a!” nói rồi nhìn về phía Vô Tình,

https://thuviensach.vn

“Hết thảy lại phải nhờ ngươi rồi!”

Vô Tình giờ phút này phi thường không muốn để hai người Miên Miên, Dạ Mị đi nhưng là nhìn ánh mắt kiên định của hai người nàng lại không biết nên nói gì cả, có lẽ đúng là nàng nên cùng với Thương đi tập hợp anh hùng nghĩa sĩ trong thiên hạ thì hơn, “Tỷ tỷ, các ngươi nhất định phải cẩn trọng, nhất định phải chờ bọn ta tới!”

“Nhất định! Tốt rồi, các ngươi thu thập một chút rồi tranh thủ thời gian đi đi thôi!” Miên Miên nói rồi quay người nhìn về phía Dạ Mị, Dạ Mị lúc này cũng đang nhìn nàng, đáy mắt hai người kiên định, bọn họ cũng nên đối mặt với thực tế rồi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Sống Chết Không Rời!

--- ------ Hai ngày sau --- ------

Trời đêm yên tĩnh, một cỗ xe ngựa bình dân dừng lại cạnh hồ, một con hắc mã nhàn nhã gặm cỏ gần đó thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn về hướng hai người đang trò chuyện rồi lại tiếp tục gặm cỏ.

Gió nhè nhẹ thổi đem rét lạnh thổi tới hai người đang đứng cạnh bờ hồ, “Lạnh không?” Dạ Mị nhìn Miên Miên rồi vươn tay ôm nàng vào trong ngực muốn sưởi ấm cho nàng, hắn thật sự không đành lòng để nàng đứng trong đêm rét lạnh như vậy.

“Không lạnh, ngươi xem, mùa đông đã sắp qua rồi này!” nói rồi nhìn về phía hàng liễu bên bờ hồ, tuy lúc này những cây liễu đã trụi lá nhưng Miên Miên lại cảm thấy khí xuân đang hiện hữu đâu đây.

“Còn một ngày đường nữa là tới Thủy Tinh thành rồi!” Dạ Mị nắm lấy tay Miên Miên lo lắng nói. Từ khi hai người quyết định trở về liền mua một cỗ xe ngựa bình dân, cải trang thành dân thường theo đường nhỏ từ ngoại thành mà đi.

Miên Miên nghe vâyh nhìn về phía Dạ Mị nói: “Ngươi yên tâm, chúng ta nhất định sẽ không có chuyên gì đâu, tất cả cứ làm theo kế hoạch đã bàn!”

“Không được!” Dạ Mị không hề nghĩ ngợi mà trực tiếp cự tuyệt, suy tính của nàng hắn nhất định sẽ không đồng ý!

Miên Miên thấy hắn phản ứng thì nhẹ giọng nói: “Dạ Mị, ngươi đã sắp khôi phục lại như ngày trước rồi, chỉ là linh châu còn chưa luyện đến cực

https://thuviensach.vn

đỉnh, ngươi không thể đi mạo hiểm được. Đây chính là cơ hội duy nhất của chúng ta, nếu thất bại thì vĩnh viễn khó có khả năng xoay chuyển tình thế rồi!”

“Dạ Mị ta há lại sợ chết hay sao? Còn nữa, Dạ Mị ta cũng không cần nữ nhân của ta vì sự an toàn của ta mà hi sinh bản thân mình!” đối với đề nghị của Miên Miên, Dạ Mị kiên trì bác bỏ.

Miên Miên nghe hắn nói vậy chỉ có thể thở dài, nàng đương nhiên biết Dạ Mị là đang lo lắng cho nàng, “Ngươi hãy nghe ta nói, ta có thể ngăn hắn dừng lại việc giết chóc tàn nhẫn kia, còn ngươi nhất định phải xuất hiện vào lúc mấu chốt nhất. Chẳng phải chúng ta đã thương lượng xong rồi hay sao? Ta sẽ giả trang cung nữ vào cung, ngươi đi tìm những cận thần trung thành ngày trước, ta thấy bọn họ không phải không tận trung với nước mà là thân bất do kỷ, thời gian này bị Dạ Phong bức bách ta nghĩ họ cũng sắp chịu không nổi rồi!”

“Thế nhưng một mình nàng vào cung như thế ta không yên tâm, ta tin tưởng là chúng ta sẽ tìm ra biện pháp khác lưỡng toàn hơn!” Dạ Mị lo lắng nắm lấy tay Miên Miên nói.

“Ngươi yên tâm, Thương không phải đã chế tạo mặt nạ da người cho ta sao? Ta mang nó chắc chắn sẽ không bị phát hiện, còn nữa, ta dùng thân phận cung nữ vào cung nhất định sẽ thăm dò được nhiều chuyện hơn. Hiện tại tình hình trong nội cung như thế nào chúng ta đều không biết rõ, việc vào cung là không thể không vào, ta khẳng định Dạ Phong sẽ không giết ta đâu!” Miên Miên tự tin nói.

“Miên Miên…”

“Mị, ngươi đừng lo lắng cho ta, Dạ Phong không xấu chỉ là nội tâm hắn bị cừu hận che lấp, nếu hắn có thể thật tâm đối với dân chúng thì ngai vị đế vương này chúng ta cũng không cần phải giành lại rồi, nhưng là hiện tại

https://thuviensach.vn

ngươi cũng thấy, dân chúng khắp nơi oán hận… hắn đã nhập mà rồi…” Miên Miên nói đến đây nội tâm khó chịu không thôi.

Hắn nhập ma rồi, Dạ Phong, đến tột cùng là ngươi có bao nhiêu cừu hận với quá khứ đây?

“Cũng bởi vì hắn đã nhập mà nên mỗi ngày phải dùng máu nữ nhân để duy trì công lực, ta không thể để cho nàng vào cung được, vạn nhất xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn thì chúng ta phải làm thế nào?” đôi mắt thâm thúy của Dạ Mị ngoại trừ lo lắng thì không còn gì khác nữa.

Trên đường trở về, hắn nghe thấy dân chúng đồn rằng Dạ Phong đã không còn tử nhãn nữa mà đã biến thành màu hồng liền biết ma tính của Dạ Phong càng lúc càng nặng rồi, hơn nữa trong nội cung thường xuyên có cung nữ bị lấy máu, hắn làm sao có thể yên tâm cho nàng vào đó đây?

Miên Miên nghe vậy khẽ mỉm cười: “Cho dù hắn thành ma rồi thì ta vẫn tin tưởng, bản tính hắn không xấu!” Người khác có thể không hiểu Dạ Phong nhưng mà năm năm qua hắn đối với nàng như thế nào thì nàng rất rõ, hắn chính là thật tâm che chở cho nàng, cho nên nàng tin tưởng, bản chất hắn chính là thiện lương đấy, hắn chỉ bị cừu hận che lấp thôi.

“Lo lắng vẫn là lo lắng, hắn đã không còn là Dạ Phong trước kia nữa rồi, dù chúng ta muốn giúp hắn thì ta cũng không thể để nàng đi mạo hiểm được!” Dạ Mị không hề che dấu lo lắng nhìn vào mắt Miên Miên.

“Mị, chúng ta lúc này không thể sợ hãi cũng không thể ích kỷ được, đây chính là do chúng ta thiếu nợ hắn!” Miên Miên kiên định nhìn Dạ Mị nói.

Dạ Mị có chút sửng sốt nhìn nàng nói: “Đúng vậy, chúng ta không thể ích kỷ nhưng là ta vẫn muốn có thể ích kỷ một chút!” Dạ Mị nói rồi quay người đi tới cạnh bờ hồ, nhìn mặt nước không ngừng lay động tạo thành những quầng sáng mê người phản chiếu cảnh vật trên bờ, lúc thì lan rộng, lúc thu hẹp, giống như tâm trạng hắn lúc này vậy.

https://thuviensach.vn

“Ngươi sao lại nói như vậy?” Miên Miên đi tới cạnh hồ quay đầu nhìn Dạ Mị có chút khó hiểu.

“Dạ Phong làm mọi chuyện đều là vì ta đã cướp đi hết thảy những thứ lẽ ra thuộc về hắn, nàng nói, nếu ta chết rồi thì có phải mọi chuyện sẽ kết thúc không? Nhưng là ta thật sự không nỡ!” Dạ Mị nói rồi quay người nhìn Miên Miên, tử nhãn khiến người ta say mê lúc này lại chất chứa bi thương khiến người khác đau lòng.

“Mị, không phải, không phải như thế!” nhìn ánh mắt bi thương của hắn, lòng nàng nhức nhối giống như bị kim châm vậy.

Nhìn Miên Miên vội vã, Dạ Mị đột nhiên cười cay đắng rồi ngẩng đầu nhìn trời thở dài, “Nàng biết không? Ta vẫn cho rằng trên thế giới này ta chính là người hạnh phúc nhất, ta có mẫu hậu yêu thương ta, một đệ đệ ôn hòa, một nữ nhân ta yêu thích, hết thảy thật tốt đẹp, thế nhưng mà hôm nay ta đột nhiên nhận ra một điều, những thứ này căn bản không thuộc về ta, là ta đã cướp của hắn, với tư cách là một ca ca thì ta quả đúng là ca ca đáng hận nhất rồi!”

Miên Miên thấy hắn như vậy thì vội vàng nắm chặt tay hắn nói: “Mị, hết thảy những chuyện này không phải là lỗi của ngươi, là ý trời, có lẽ kiếp trước ngươi thiếu nợ hắn đấy, ngươi không thể nói chết đơn giản như vậy được, ngươi chết rồi lấy ai bồi hoàn lại cho hắn đây? Ai có thể cho hắn biết hắn đã sai đây?”

“Thế nhưng chỉ cần ta còn sống thì đối với hắn vẫn là một loại châm chọc, mà ta… ta không nỡ chết, ta ích kỷ, ta không muốn rời xa nàng, không muốn rời xa Tử Tử cùng tiểu công chúa…” Dạ Mị lúc này cũng không hiểu vì sao hắn lại cảm thấy có lỗi với Dạ Phong, Dạ Phong làm bao nhiêu chuyện hại người chỉ vì sự hiện hữu của hắn, nếu hắn chết rồi thì cõ lẽ Dạ Phong sẽ khôi phục lại tâm tính thiện lương của Tuyết vương gia, a không, là tâm địa thiện lương của Thụy Tuyết xà vương mới đúng!

https://thuviensach.vn

"Dạ Mị..."

“Có lẽ ta không nên ích kỷ như vậy, có lẽ thời điểm hắn thấy thi thể của ta thì hận khí sẽ tiêu tan cùng cũng nên!” Dạ Mị thở dài nói.

Miên Miên nghe vậy không khỏi gấp gáp: “Ngươi đang nói gì vậy? Cái gì mà ngươi chết thì hắn sẽ vui chứ? Ta cho ngươi biết, sẽ không đâu, người làm vậy chỉ chọc hắn giận thêm thôi, hắn sẽ cho là ngươi vì thương cảm hắn đáng thương, hắn nhất định sẽ càng lầm lạc hơn nữa… Ngươi có biết cái gì gọi là hạnh phúc gia đình không hả?”

"Dạ Mị... Mị..." Miên Miên nhìn thấy ánh mắt Dạ Mị trống rỗng không khỏi lo lắng gọi nhưng là hắn dường như vẫn không hề nghe thấy tiếng nàng, “Dạ Mị…Dạ Mị…”

Miên Miên sợ những suy nghĩ tiêu cực sẽ khiến hắn hành động dại dột, nàng sợ hắn sẽ rời bỏ nàng, Miên Miên lần đầu tiên vung tay tát Dạ Mị một cái vang dội. Đúng vậy! nàng thật sự sợ hãi, vất vả lắm hai người mới có thể ở chung một chỗ, những lời hắn nói thật sự khiến nàng lo lắng, nàng không thể để mất hắn, không thể!

“Miên Miên…” Dạ Mị bị cái tát của Miên Miên làm cho bừng tỉnh, hắn nhíu mày nhìn nàng hai hàng nước mắt lưng tròng mà không khỏi chua xót.

“Ngươi đang suy tính chuyện gì? Trốn tránh sao? Hay là ngươi sợ hãi, ngươi sợ Dạ Phong bị thương tổn? Ngươi sợ chính mình không bồi hoàn nổi cho hắn sao?”

“Miên Miên…”

“Đừng tiêu cực như vậy, ta xin người đừng suy nghĩ những thứ tiêu cực như vậy được không? Ngươi biết không, cái này chính là chuyện nhân sinh biến đổi vô thường, hết thảy những chuyện này không phải là lỗi của ngươi, là do ý trời, trời đã cho ngươi cơ hội nhận ra là muốn ngươi đền bù cho

https://thuviensach.vn

hắn, lấy chính bản thân ta mà nói, chúng ta cách nhau mấy thế kỷ, ta vì sao lại ngàn dặm xa xôi xuyên tới đây? Cũng là vì vận mệnh, đây chính là vận mệnh của ta!”

Nhìn bộ dáng vội vàng của nàng, Dạ Mị đột nhiên cười cười vươn tay vuốt tóc nàng sủng nịch nói: “Thực xin lỗi, là lỗi của ta! Nàng nói rất đúng, chuyện đã như vậy rồi thì ta phải đền bù cho hắn xứng đàng, ta nhất định sẽ không để đệ đệ đơn thuần thiện lương của ta nhập ma đạo!”

Miên Miên nghe những lời này của hắn lập tức lau nước mắt mỉm cười nói: “n, ta muốn chúng ta cùng cố gắng, không thể để hắn tiếp tục sai lầm nữa!”

“Được, ta đáp ứng nàng, bất quá nàng cũng phải đáp ứng ta nhất định phải cẩn trọng hành động, dù có bị khôi phục lại hình dáng ban đầu cũng không được mạo hiểm biết không?” Dạ Mị dặn dò, cuộc nói chuyện khi nãy đã giúp hắn quyết định được rất nhiều chuyện.

“Được… ngươi yên tâm, ta mới không muốn chết đâu, phải biết rằng một ngày nữ nhân kia còn sống thì ta không thể chết được!” Miên Miên nói rồi tự tin cười, Ngải Vân, chắc ngươi đã đợi ta rất lâu rồi a, kỳ thật ta cũng đợi giây phút này lâu lắm rồi!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Tiểu Dương Vào Cung

--- ------Hai ngày sau---- -----

Miên Miên thuận lợi tiến vào nội cung, kỳ thật cũng không phải là do nàng lợi hại mà là hoàng cung mỗi ngày đều tuyển cung nữ, Miên Miên lại biết cách 'hối lộ' cho nên tự nhiên thuận lợi tiến vào, chỉ là thân phận của nàng lúc này cũng không tốt lắm, cung nữ hoán tẩy phòng, xem ra nàng với chỗ này thực sự có duyên a!

"Mọi người chuyên tâm làm việc, bớt lo chuyện bao đồng miễn cho đến lúc chọc giận chủ tử lại mất mạng!" Ma ma phụ trách lần nữa giảng giải lễ nghi cung đình cho người mới, tất cả cung nữ phía dưới nhất loạt gật đầu. Kỳ thực, Miên Miên đã sớm tìm hiểu được những cung nữ này cũng không thật sự muốn tiến cung mà là vì bảo vệ người nhà mới làm cung nữ. Bởi vì vào cung làm cung nô, dù cho Dạ Phong có giết người cũng sẽ không giết tới người nhà bọn họ, vì vậy, tất cả thiếu nữ đủ tuổi đều cố gắng tiến cung để cả nhà được bình an.

Xem tình cảnh hiện tại mà Miên Miên không khỏi khó chịu, hết thảy những chuyện này đến tột cùng là vì sao chứ?

"Được rồi, các ngươi đi làm việc đi!" Ma ma nói rồi để cho các cung nữ hoán tẩy phòng hướng dẫn các cung nữ mới cách làm việc, Miên Miên được Tiểu Hà, cung nữ vào cung trước nàng mấy tháng hướng dẫn.

"Ngươi tên là gì? Ta gọi là Tiểu Hà, Hà trong hoa sen!" hoán tẩy phòng bây giờ không giống như ngày trước là mỗi người một việc, hiện tại do

https://thuviensach.vn

quần áo quá nhiều nên đều là hai người phối hợp làm chung, thường là một người cũ kèm một người mới.

“Ta gọi là Tiểu Dương!” Miên Miên bịa đại một cái tên, dù sao thì nàng cũng sẽ không lấy một cái tên ưu nhã cho mình.

"Tiểu Dương? Ha ha, tên thật đáng yêu nha, nhà của ngươi trước chăn dê đúng không? Giống như nhà ta a, trước nhà ta bán ngó sen a!” Tiểu Hà cười cười nói tiếp: “Tiểu Dương, đến đây, ta dạy ngươi cách làm việc ở đây!” Tiểu Hà tươi cười dẫn Miên Miên đến cạnh hồ nước. Hồ này đối với Miên Miên thật sự rất quen thuộc, lúc trước nàng rảnh rỗi thường rất thích đi tới đây hóng gió.

“Được rồi, chúng ta giặt đồ ngay chỗ này a, đúng rồi, đối diện có một bụi cỏ lau, bất quá nơi đó là cấm khu có thị vệ canh giữ, ngươi ngàn vạn lần đừng hiếu kỳ mà chạy tới đó, mấy hôm trước có cung nữ mới vào không biết chạy tới liền bị giết chết rồi!” Tiểu Hà nét mặt kinh sợ nói lại.

“Tại sao lại bị giết? Trong đó có gì bí mật sao?” Miên Miên lúc này đã đoán được phần nào sự tình.

“Ai biết được chứ, có cung nữ từng nói qua đã thấy bệ hạ đi vào trong đó, cái này thật sự khiến cả đám chúng ta kinh hãi một đêm liền!” Tiểu Hà thần bí nói rồi cúi người bắt đầu giặt quần áo.

Miên Miên trong lòng không khỏi mừng thầm, hắn còn nhớ rõ nơi đây, chỉ cần hắn còn nhớ thì còn có thể cứu được rồi!

“Đúng rồi Tiểu Hà, ngươi vào cung được bao lâu rồi? Tại sao nội cung mỗi ngày đều tuyển thêm nhiều cung nữ như vậy? Ta nghe nói trong cung chỉ có mỗi Xà hậu, sao ở đây lại nhiều quần áo nữ nhân như vậy?” Miên Miên cẩn trọng tìm hiểu tình hình.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hà nghe nàng hỏi không khỏi hạ giọng nói: “Ta cũng không biết, bất quá ta nghe nói hậu cung của nệ hạ có rất nhiều nữ nhân, quần áo này chính là của những nữ nhân kia a. Hơn nữa, theo lời đồn thì trước giờ bệ hạ chưa từng qua đêm ở cung của Xà hậu, cho dù có qua đêm cũng là ở cung điện phía sau nội cung nhưng mà những nữ nhân thần bí kia chúng ta cũng chưa từng thấy qua a!” nói rồi bĩu môi lầm bầm: “Nếu mà bệ hạ có thể vừa ý ta thì cũng tốt rồi!”

Miên Miên nghe vậy nhịn không được cười nói: “Bệ hạ như thế nào lại thích cung nữ được chứ, hơn nữa, ta thấy làm cung nữ kỳ thực tốt hơn so với làm phi tử nhiều lắm!”

“Nào có, ta đã nói với ngươi là bệ hạ trước có thích một cung nữ chưa? Nghe nói người rất yêu thương cung nữ kia, còn phong cho nàng là Sủng phi, ngươi xem người ta may mắn ghê chưa?” Tiểu Hà tựa hồ như bất mãn với vận khí của nàng.

Miên Miên nghe vậy cũng chỉ khẽ mỉm cười không nói gì, nếu nàng ta biết rõ Sủng phi năm nào đang bị đuổi giết thì không biết còn có thể giữ bộ dáng hâm mộ như lúc này chăng?

Tiểu Hà lúc này cũng không nói chuyện nữa mà chỉ cúi đầu nghiêm túc giặt quần áo, Miên Miên nhìn nàng ta khẽ mỉm cười rồi bắt đầu làm theo Tiểu Hà, nàng biết rõ đây chính là nhiệm vụ mỗi ngày của cung nữ hoán tẩy phòng, nếu là không xong thì chắc chắn không có cơm ăn rồi!

“A…” Miên Miên đột ngột kinh hô một tiếng khiến cho Tiểu Hà bên cạnh hoảng sợ kêu lên: “Tiểu Dương, ngươi làm cái gì a? Muốn hù chết ta sao?”

“Máu… ngươi xem, y phục này sao lại dính nhiều máu như vậy a?” Miên Miên cầm một bộ y phục trong đống quần áo kinh ngạc nói, đây là một bộ hồng y của phi tử trong cung, như thế nào lại dính máu đâu này?

https://thuviensach.vn

Tiểu Hà nhìn bộ y phục trên tay Miên Miên phất tay nói: “Ai, có gì đáng ngạc nhiên đâu, ngày nào chẳng có một bộ dính máu a, nếu không phải chúng ta bốc trúng thì cung nữ khác cũng bốc trúng thôi, ngươi không cần ngạc nhiên như vậy!”

Miên Miên ngây người, lòng của nàng lúc này thật sự bất an, “Chẳng lẽ bệ hạ lại hút máu phi tử sao?” Miên Miên vừa dứt lời đã bị Tiểu Hà dùng tay bịt miệng lại. “Ngươi muốn chết à? Chuyện này là điều cấm kị trong nội cung, ngươi ngàn vạn lần không thể nói bừa mà mang họa sát thân!” nói rồi ném cho Miên Miên một ánh mắt cảnh cáo.

Miên Miên thấy Tiểu Hà phản ứng mạnh như vậy cũng biết điều im lặng không nói gì thêm, chỉ là lòng nàng càng lúc càng rối loạn, trời ạ, chẳng lẽ Dạ Phong thật sự mỗi ngày đều hút máu nữ nhân sao? Chẳng lẽ hắn thật sự đã thành mà? Thành Qủi hút máu sao?

“Tiểu Dương, ngươi nhanh tay nhanh chân a, sắc trời cũng không còn sớm nữa, mùa đông quần áo sẽ rất khó khô a, mau lên, ta còn muốn ăn cơm tối!” Tiểu Hà bề bộn nhắc nhở.

“A, được!” Miên Miên nắm chặt tay đến độ nổi gân xanh, lòng nàng đã sớm đưa ra quyết định, tối nay nàng nhất định phải tìm hiểu rõ mọi chuyện, nàng muốn biết Dạ Phong hiện tại rốt cuộc như thế nào rồi!

--- ------Nửa đêm---- -----

“Tiểu Dương, ngươi thật lợi hại a, thật không tin được là ngươi mới vào cung đâu a…” Tiểu Hà tán thưởng nói, nàng không nghĩ tới một cung nữ mới như Miên Miên lại có thể thạo việc đến vậy, giặt đồ rất nhanh và sạch nha.

Miên Miên khẽ mỉm cười, nàng cũng không thể nói cho nàng ta biết rằng nàng mới đích thực là sư tỷ đây này!

https://thuviensach.vn

“Được rồi, làm xong thì có thể đi ăn cơm rồi!” thanh âm Ma ma quản sự sắc nhọn vang lên khiến Tiểu Hà có chút khẩn trương lôi kéo Miên Miên chạy đi.

“Tiểu Hà, y phục này không phải thu lại sao?” Miên Miên nhìn đống quần áo bên ngoài hỏi.

“Không cần a, trước kia thì phải thu nhưng là hiện tại ngươi cũng thấy một ngày có tới hai lượt giặt quần áo cho nên nắng không đủ a, hơn nữa bây giờ là mùa đông cho nên phía trên đều đã lợp lá chắn rồi, tuyết sẽ không bám được lên quần áo đâu!”

"Lạnh không?" cả hai vừa bước vào phòng, Tiểu Hà lập tức đưa một ly trà nóng cho Miên Miên hỏi,

“Không lạnh, mùa xuân cũng sắp tới rồi!” Miên Miên mỉm cười, nàng gần đây liên tục chạy trốn truy đuổi nên sớm đã quen với khí lạnh mùa đông rồi.

“Đúng vậy a, mùa xuân cũng sắp đến rồi, mùa xuân ở Thụy Tuyết quốc lúc nào cũng đến rất sớm a!” Tiểu Hà vui vẻ nói.

“Được rồi, ăn cơm a!” hiệu lệnh của Ma ma quản sự vừa rơi xuống, các cung nữ lập tức chen đẩy nhau ngồi vào bán, Miên Miên có chút lơ đãng, đêm nay nàng phải làm cách nào ra khỏi hoán tẩy phòng mà không bị phát hiện đây?

“Van cầu ngươi cho ta chút đồ ăn a, ta rất đói…” phía cửa ra vào đột nhiên truyền đến thanh âm run rẩy, một bóng dáng rất nhanh chóng xuất hiện ở cửa quì trên đất nhìn Ma ma quản sự cầu xin: “Ma ma, van cầu ngươi cho ta ăn một chút a, việc hôm nay ta đã làm xong rồi!”

“Làm xong? Đã qua giờ rồi cho nên không tính!” Ma ma quản sự lạnh giọng nói.

https://thuviensach.vn

“Ma ma, van cầu ngươi cho ta ăn chút a, ta thật sự rất đói, ta đã rất cố gắng làm việc rồi!” thanh âm nàng ta có chút bất đắc dĩ cùng khẩn cầu.

Miên Miên cả người cứng lại, đúng vậy, người đang quì ngoài cửa kia không phải ai xa lạ mà chính là Thái hậu cao cao tại thượng, là Thái hậu cao ngạo tự phụ, là người không bao giờ chấp nhận một thứ không hoàn mỹ ngày trước, như thế nào mà bà ta lại thành bộ dạng này? Tóc tai lộn xộn, sắc mặt tái xanh nhợt nhạt, y phục đơn bạc, đôi tay non mịm thon dài hằn đầy vết chai cứng…

“Không được!” Tiểu Hà nhìn thấy Miên Miên muốn đứng dậy thì vội vàng nắm chặt tay nàng lắc đầu nói.

“Nhưng mà…”

“Không thể được, đây là mệnh lệnh của bệ hạ, ngươi không thể động tâm!” Tiểu Hà nói rồi gắp cho Miên Miên một chút thịt, mà Thái hậu lúc này bị Ma ma quát đuổi ra ngoài, thấy bộ dáng này của bà ta khiến nội tâm Miên Miên khó chịu không thôi, nàng căn bản không thể nuốt trôi cơm được nữa.

--- ------Giờ Tý---- ----

Mắt thấy mọi người đã ngủ say, Miên Miên cẩn trọng từ trên giường bò xuống cầm lấy y phục mặc vào rồi nhẹ nhàng đi ra, dù thời tiết đã sắp chuyển sang mùa xuân rồi nhưng ngoài trời lúc này vẫn còn rất lạnh, Miên Miên đưa tay kéo lại quần áo trên người rồi nhanh chóng rời đi. Tối nay lúc nói chuyện với Tiểu Hà nàng đã biết được Thái hậu hiện nay chỉ là một tù nhân, trong nội cung không ai dám thương hại nàng sợ bị phát hiện sẽ bị xử tử.

Miên Miên nhanh chóng đi đến trước cửa ra vào, nàng đưa mắt nhìn chung quanh một lượt rồi phát hiện một căn lều đơn sơ đến nỗi bốn phía đều có thể bị gió thổi bay mà trên mặt đất kia toàn bộ đều là rơm rạ, nàng

https://thuviensach.vn

chú ý thấy đống rơm rạ có chút run rẩy, người bên trong đố nhất định là đang rất lạnh.

Miên Miên cẩn thận đi tới hỏi, “Ngủ rồi sao?”

…

“Xin hỏi ngươi đã ngủ chưa?” Miên Miên hướng phía lều cỏ đi tới, nhẹ nhàng vỗ vỗ đống rơm rạ. Thái hậu nghe tiếng người không khỏi kinh hãi, rất nhanh chóng từ trong đám rơm rạ chui ra run rẩy hỏi: “Có phải muốn ta làm việc? Ta lập tức rời giường!” nói rồi nhanh chóng ly khai đống rơm chuẩn bị đi làm việc.

Miên Miên thấy thế vội vàng nắm lấy cánh tay bà ta nói: “Không phải, bây giờ mới chỉ là giờ tý, còn lâu lắm mới tới thời gian làm việc!” nhìn thấy phản ứng của bà, Miên Miên cũng không biết tại sao mình lại khó chịu như vậy, nàng cũng từng bị Dạ Mị trừng phạt nên đương nhiên có thể hiểu được những thống khổ này!

Thái hậu kinh ngạc nhìn về phía nàng nghi hoặc hỏi: “Ngươi là ai? Ngươi tới đây có chuyện gì?” ánh mắt nghi hoặc nhanh chóng chuyển sang nhìn Miên Miên một cách đề phòng, “Có phải bệ hạ phái ngươi tới không?” nói rồi vội vàng nắm lấy cánh tau Miên Miên nói: “Ngươi nói cho hắn biết, ta không có lười biếng, ta mỗi ngày đều làm hết phần việc của mình đấy! ta không có lười biếng!”

Những vết chai trên tay Thái hậu khiến cho nàng có chút không nỡ, Miên Miên nắm lấy tay bà ta khẽ mỉm cười nói: “Đừng sợ, ta không phải do bệ hạ phái tới, ta gọi là Tiểu Dương, ta mới nhập cung hôm nay, ngươi còn chưa có ăn cơm a!” Miên Miên nói rồi từ trong ngực lấy ra hai cái bánh màn thầu đưa cho Thái hậu, đây là nàng vụng trộm giấu đi a!

"Cho ta ăn?" Thái hậu kinh ngạc hỏi.

https://thuviensach.vn

Miên Miên khẽ gật đầu.

Thái hậu thấy vậy vội vàng bắt lấy màn thầu từ tay Miên Miên bỏ thẳng vào miệng tựa hồ như sợ nàng sẽ đổi ý vậy.

Thấy Thái hậu chật vật như vậy, Miên Miên khẽ thở dài, trước kia nếm hết sơn hào hải vị có khi nào lại nghĩ tới màn thầu đâu!

“Ai, người ăn từ từ kẻo nghẹn!” Miên Miên lại lấy từ trong người ra một bình nước nhỏ đưa cho Thái hậu.

Thái hậu thấy vậy rốt cuộc cũng ngừng nhai đổi qua ngây ngốc nhìn nàng hỏi: “Ngươi là ngốc có phải không?”

Miên Miên nghe vậy bất đắc dĩ cười cười, “Ngươi thấy ta giống một kẻ ngốc sao?”

“Ngươi không ngốc sao lại có thể cho ta đồ ăn? Ngươi chẳng lẽ không biết những người kia sợ hãi ta liên lụy tới cỡ nào sao? Hơn nữa, ta trước kia chính là lòng dạ rất xấu, xấu đến nỗi giày vò không thương tiếc cả con trai ruột của mình nữa đây này!” Thái hậu duy trì sự khó hiểu nhìn nàng.

Miên Miên thấy vậy lôi kéo tay bà ta nói: “Mỗi người đều khó tránh phạm sai lầm, không thể vì một lần sai phạm mà cướp đoạt đi quyền lợi của người khác, ngươi trước kia không tốt nhưng là không phải ngươi đã hối cải rồi sao? Ngươi cũng đã chịu trừng phạt rồi không phải sao?”

“Thế nhưng…ta thật sự có lỗi với hắn… hiện tại ta rất hối hận, ta không phải là một mẫu thân tốt…”

“Không có nhưng là nữa, đã biết mình sai thì hảo hảo mà đền bù cho hắn, ta tin tưởng những cố gắng của ngươi hắn nhất định sẽ thấy và hiểu được!” Miên Miên nói rồi lần nữa tươi cười nói: “Ăn đi! Ăn no rồi mới có khí lực làm việc a!”

https://thuviensach.vn

Thái hậu nghe vậy nước mắt thoáng cái rơi xuống, “Không thể tưởng được nữ nhân xấu xa như ta cũng có người thương cảm, ô ô…” nói rồi che mặt khóc ồ lên.

Miên Miên thấy vậy cũng không nói gì mà chỉ nhẹ nhàng ôm bà vào lòng, để mặc bà ta khóc lóc bi thương, nàng rốt cuộc cũng hiểu được câu nói gieo nhân nào gặt quả ấy rồi, chỉ mong Thái hậu sớm hối cải, cũng chỉ mong thời gian trôi qua mọi chuyện sẽ dần tốt đẹp hơn.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 141: Vi Có Ám Hương Đến

Miên Miên tiến cung đã được hai ngày, trong hai ngày này nàng dùng bồ câu trao đổi cùng với Dạ Mị, nàng nhắc nhở hắn ngàn vạn lần không thể hành động thiếu suy nghĩ bởi vì tình hình trong nội cung lúc này đã hoàn toàn khác trước, tất cả đều phải đợi thời cơ đến.

Nàng tin tưởng Dạ Mị có thể hiểu được, cũng tin tưởng hắn nhất định sẽ không làm việc lỗ mãng, việc cần làm của nàng lúc này là phải đi tìm hiểu nội tình nhưng là một cung nữ hoán tẩy phòng như nàng không thể tùy tiện đi lại trong cung được, nên làm thế nào đây?

“Tiểu Dương… Tiểu Dương…” Miên Miên nghe thấy Tiểu Hà lớn tiếng gọi nàng từ phía xa, Miên Miên có chút sửng sốt nhìn về hướng phát ra âm thanh thấy Tiểu Hà đang ôm bụng nhìn nàng bộ dáng rất khó chịu.

“Tiểu Hà, ngươi làm sao vậy?” Miên Miên nhanh chóng đi đến cạnh Tiểu Hà sốt ruột hỏi.

“Giống như ăn trúng thứ gì rồi, ta thật rất muốn đi nhà xí a!” Tiểu Hà tái nhợt nói, thật là xui xẻo quá mà, sớm biết thế này thì tối hôm qua không nên ăn hết đống thức ăn đó mà, bụng thật đau.

“Tại sao lại như vậy chứ? Có cần phải tìm ngự y không?” Miên Miên khẩn trương hỏi.

“Ngự y? Chúng ta chỉ là cung nữ giặt đồ thấp hèn, ngự y sao có thể phí sức xem bệnh cho chúng ta chứ? Tiểu Dương, ngươi đừng lo lắng, đợi lát nữa khá hơn ta tới chỗ Ma ma xin chút dược là được, nàng khẳng định sẽ

https://thuviensach.vn

có biện pháp đấy, chỉ là…” nói rồi lo lắng nhìn về phía mặt đất tranh thủ thu thập lại giỏ quần áo.

“Nhưng mà cái gì?” Miên Miên không tự giác hỏi rồi dường như hiểu ra gì đó nhanh chóng nói: “Ngươi đừng lo lắng, quần áo hôm nay ta có thể giặt một mình được!”

“Tiểu Dương, không phải vấn đề giặt quần áo, quần áo không có nhiều nhưng là hôm nay tới phiên ta đi đưa quần áo a!” Tiểu Hà nói rồi nhíu mày khó xử.

“Đưa quần áo? Đưa đến đâu?” Miên Miên khó hiểu hỏi.

“Cho Xà hậu a, đây vốn là việc của Ma ma quản sự nhưng mà mấy lần trước người đều bị thiếp thân nha hoàn của Xà hậu là Linh Chi mắng nên giao cho ta, ma ma nói ta hoạt bát, nhanh chân nhanh tay nên yên tâm giao cho ta, nhưng mà ngươi nhìn bộ dáng của ta hôm nay coi, với bộ dạng này mà đưa quần áo tới…chắc chắn sẽ bị mắng a!” nói rồi cúi đầu khó chịu.

Miên Miên thấy vậy cười cười nói: “Giao cho ta a, ta giúp ngươi đưa đi!” việc này đúng thật là cơ hội trời cho a!

“Thế nhưng ngươi biết Di Tâm cung ở đâu sao?” Tiểu Hà có chút lo lắng nói, “Nếu không thì ngươi tới gặp ma ma nói giúp ta để người tự mình đi đưa a!”

Miên Miên nghe vậy vội vàng nói: “Ngươi yên tâm đi, ta sẽ tìm được, ngươi bây giờ đi tìm ma ma chẳng phải sẽ khiến ma ma mất hứng, bao nhiêu cảm tình với ngươi chắc chắn sẽ không còn gì a, ngươi cứ yên tâm giao cho ta đi!”

"Thật sự có thể chứ?" Tiểu Hà có chút lo lắng hỏi lại.

https://thuviensach.vn

“Được mà!” Miên Miên nói rồi lập tức cầm lấy giỏ quần áo hướng phía trước đi tới như sợ nán lại sẽ khiến Tiểu Hà đổi ý vậy, Tiểu Hà tuy có chút lo lắng nhưng lúc này bụng lại nổi lên một cơn đâu khiến nàng không có cách nào suy nghĩ tiếp được mà chỉ có thể lần nữa hướng nhà xí chạy đi.

Miên Miên mang theo giỏ quần áo đi tới Di Tâm cung mà không khỏi có chút thương cảm, cảnh vật trong cung không có gì thay đổi so với ngày trước nhưng không khí tựa hồ không còn được như xưa, nàng không biết rốt cuộc trong thời gian mình chạy trốn nơi đây đã xảy ra chuyện gì nhưng nàng biết rõ nhất định là không phải chuyện tốt gì!

Miên Miên lắc lắc đầu cố rũ bỏ những suy nghĩ tiêu cực, hôm nay chính là cơ hội tốt để nàng tìm hiểu rõ nội tình trong cung, nàng ngược lại muốn nhìn xem nội cung này đến tột cùng là cất giấu những nữ nhân như thế nào!

“Này, ngươi đang làm gì vậy?” Ngay tại lúc Miên Miên chuẩn bị tiến sâu vào nội cung thì một thanh âm lạ lẫm vang lên.

Miên Miên khẽ run lên rồi cũng quay đầu lại liền đối mặt với một ánh mắt nghi hoặc của một cung nữ lạ mặt, Miên Miên vội vàng cúi đầu nói: “Nô tỳ là cung nữ mới của hoán tẩy phòng, Tiểu Hà tỷ tỷ sinh bệnh nên để nô tỳ đưa quần áo tới cho Xà hậu, nhưng mà…nô tỳ đi tới đi lui nên lạc đường…”

Cung nữ nọ thấy vậy cao ngạo đánh giá nàng một phen rồi nói: “Không biết thì đừng chạy lung tung, may mắn mà ta gọi ngươi lại nếu không ngươi đi lung tung như vậy có khi lại bị coi là thích khách mà chết oan cũng không biết chừng!” cung nữ nọ khinh thường ngẩng cao đầu nói.

“Cảm ơn tỷ tỷ đã nhắc nhở!” Miên Miên phi thường cung kính nói.

“n, được rồi, ta vừa vặn đang trở về, ngươi đưa quần áo cho ta đi!” cung nữ nọ nói rồi đi đến bên cạnh Miên Miên.

https://thuviensach.vn

"Xin hỏi tỷ tỷ phải..?"

“Ta là cung nữ trong Di Tâm cung, ngươi may mắn lắm mới gặp ta đấy, nếu là Linh Chi tỷ tỷ thì ngươi ăn chửi chắc rồi, hừ!” nói rồi không đợi Miên Miên phản ứng đã tiến đến cầm lấy giỏ quần áo trên tay nàng, “Được rồi, ngươi trở về đi, đừng ở chỗ này đi lung tung nếu không ngươi chết cũng không biết vì sao mình chết đấy!” nói rồi ôm quần áo uốn éo mông rời đi, Miên Miên thấy vậy ảo não lắc đầu, thật là xuất môn bất lợi mà, đành để buổi tối ra ngoài tìm hiểu vậy!

Miên Miên rất nhanh chóng quay trở về hoán tẩy phòng, Tiểu Hà đứng ở phía xa chờ vừa nhìn thấy nàng di tới đã vội kêu lớn: “Tiểu Dương… Tiểu Dương…” rồi nhanh chóng chạy đến cạnh nàng sốt ruột hỏi, “Như thế nào? Linh Chi tỷ tỷ có trách mắng gì ngươi không?”

Miên Miên khẽ mỉm cười đem sự tình kể lại cho Tiểu Hà một lượt.

“Thật vậy? Cái kia thật là quá tốt rồi, ngươi nha, làm hại ta lo lắng nãy giờ!” Tiểu Hà nói rồi phùng má bất mãn.

“Ta đã nói là sẽ không có chuyện gì đâu mà!” Miên Miên nhìn bộ dáng lo lắng của Tiểu Hà đột nhiên lại nhớ tới Vô Tình liền nắm lấy tay nàng ta nói. Nàng dường như nhớ ra điều gì đó liền hỏi: “Bụng của ngươi có khá hơn chút nào chưa?”

“Tốt hơn nhiều rồi, vừa vặn cũng có người giống ra nên ma ma thuận tiện cho ta một liều, hiện tại đã khá hơn rất nhiều rồi!” Tiểu Hà nói rồi đi một vòng quanh người Miên Miên ý muốn nói hiện tại mọi chuyện đều rất ổn.

“Vậy tốt rồi, chúng ta đi làm việc thôi a!” Miên Miên lôi kéo tay Tiểu Hà muốn đi vào.

https://thuviensach.vn

“Ngươi nha, như thế nào chỉ nghĩ đến làm việc, làm việc thôi a. Ta đã nói với ngươi rồi, cứ ba ngày đưa quần áo là ma ma sẽ giảm bớt công việc cho chúng ta như là phần thưởng a, vừa nãy lúc ngươi đi đưa quần áo ta đã sớm làm xong công việc hôm nay rồi, hiện tại chúng ta có thể nhàn rỗi đôi chút a, ta dẫn ngươi đi xem một vật này nha!” Tiểu Hà tặc tặc cười bí hiểm nói.

"Ách? Cái gì mà thần bí như vậy?" nhìn thấy bộ dáng tươi cười của Tiểu Hà, Miên Miên không khỏi nhíu mày hỏi.

“Chỗ kia có thể là nơi bí mật của ta a, người bình thường ta sẽ không nói cho đâu. Ta cam đoan ngươi nhất định sẽ thích chỗ đó a!” nói rồi nhanh chóng nắm lấy tay Miên Miên lôi nàng đi vào con đường nhỏ gần đó.

Miên Miên trong lòng dù có chút nghi hoặc nhưng cũng không nói gì, kỳ thật nghe Tiểu Hà nói nàng cũng có chút hiếu kỳ với địa phương kia rồi.

“Ta cho ngươi biết a, con đường nhỏ này không có người thứ hai biết đâu a!” Tiểu Hà thần bí nói với Miên Miên, mà Miên Miên lúc này nhìn con đường nhỏ dài thăm thẳm không khỏi chạnh lòng nhớ tới thế kỷ 21, đúng vậy, ở một thị trấn cổ nàng từng qua cũng có những con đường dài và nhỏ y như vậy.

“Tới đoạn đường nhỏ kia là có thể rẽ được rồi, chỉ còn một lát nữa là đến rồi!” Tiểu Hà vừa giải thích vừa dẫn Miên Miên rẽ vào con đường nhỏ bên phải, nhưng đúng lúc hai người vừa rẽ qua thì một thanh âm rên rỉ vang lên khiến hai người run rẩy không thôi, “Ngươi không thể ở cùng Dạ Phong được, ngươi đã là thê tử của Dạ Mị,là chị dâu của Dạ Phong, các ngươi như thế nào có thể làm bậy như vậy được?” Miên Miên có chút sững sờ khi nhận ra giọng nói kia.

“Ta cùng một chỗ với ai ngươi có thể quản được sao? Ta đến để cho ngươi biết, ngươi hết thời rồi!” thanh âm nữ tử đầy châm chọc vang lên.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Miên Miên không khỏi giương lên nụ cười, Ngải Vân, xa cách bấy lâu mà ngươi cũng không thay đổi chút nào. Tiểu Hà ở bên cạnh khẩn trương nắm lấy tau Miên Miên, trong tình huống đi không được ở cũng không xong này phải làm sao mới tốt đây?

“Ngươi như thế nào có thể như vậy được, hắn là em rể của ngươi, ngươi là chị dâu của hắn, các ngươi không thể ở cùng một chỗ được, không thể!” Thái hậu bất mãn nói nhưng là bà ta hiện nay cũng lực bất tòng tâm rồi!

“Lão thái bà, ta cho ngươi biết, tình yêu trong mắt ta chẳng có chút ý nghĩa gì, vật mà ta muốn cũng chẳng khác gì ngươi, ngươi vì muốn bảo tọa Xà hậu mà bỏ cả nhi tử của mình để nhi tử người khác lên làm Vua thì vì sao ta lại không thể đổi tình yêu lấy thứ ta muốn chứ?” Ngải Vân lạnh giọng hỏi lại.

“Ngươi…ngươi như thế nào có thể làm vậy được? Ta đã sai rồi thì ngươi không thể sai lầm nữa…” thanh âm Thái hậu run rẩy, hiển nhiên bà ta đối với cách làm của Ngải Vân hiện tại không hề tán thành.

“Ta nhổ vào, ngươi có tư cách gì mà đánh đồng ngươi với ta chứ? Ta cho ngươi biết, ta muốn thứ gì thì không ai có thể cướp đi, ngươi bây giờ chỉ là một tù nhân, ngươi nhìn lại dáng vẻ của ngươi bây giờ xem, không khác gì một kẻ ăn mày, con ngươi lại không để ý tới ngươi, ngươi làm mẹ thật tốt a!” Ngải Vân trào phúng mỉa mai nói.

Thái hậu nghe vậy không ngăn được khóc lớn, bà ta thật sự bất lực rồi.

“Ta đến đây nghĩa là ta còn nhớ tới chút ân tình với ngươi, Linh Chi!” Ngải Vân lớn tiếng gọi.

“Dạ! Đây là bánh bao thịt Nương nương cho ngươi, ngươi bây giờ bánh màn thầu còn không có mà ăn chứ đừng nói tới bánh bao thịt, về sau ngươi đừng có quấn lấy Nương nương nữa, ngươi phải biết thân phận của ngươi bây giờ chỉ là một cung nữ giặt quần áo hạ đẳng thôi!” Linh Chi cười lạnh

https://thuviensach.vn

đem bánh bao ném tới trước mặt Thái hậu, Miên Miên nhìn một màn này không khỏi nghĩ thầm, quả nhiên chó cậy hơi chủ, gà cậy gần chuồng!

“Đừng nói ta không đối tốt với ngươi, phải biết rằng với thân phận hiện tại của ngươi người ta tránh còn không kịp chứ đừng nói ta bất chấp nguy hiểm tới thăm ngươi, ân tình của chúng ta từ nay coi như đã thanh toán sòng phẳng!”Ngải Vân cười lạnh lùng nói rồi chuẩn bị rời đi.

"Vân nhi..." Thái hậu ôm lấy chân nàng ta, cả thân thể nằm rạp trên đất, “Vân nhi, mẫu hậu đã sai rồi, mẫu hậu không hi vọng ngươi tiếp tục sai lầm nữa… Ngươi trước kia không phải như bây giờ a…”

“Ta bây giờ thì như thế nào chứ?” Ngải Vân bất động cúi đầu nhìn bà ta lạnh lùng hỏi.

“Ngươi trước kia chính là hài tử đơn thuần thiện lương a…” Thái hậu nước mắt ngắn dài nói.

Ngải Vân nghe vậy đột nhiên cười cười rồi giơ chân đạp mạnh xuống, Thái hậu suy yếu không đỡ nổi bị nàng ta đá văng ra, “Ta cho ngươi biết, hai chữ thiện lương này căn bản không có liên quan gì tới ta, ngươi xem tất cả mọi người đều giống như Nguyễn Miên Miên sao? Ta cho ngươi biết, chỉ có kẻ ngu ngốc đó mới xứng gọi là ‘thiện lương’.” Ngải Vân nói rồi ngồi xổm xuống nhìn Thái hậu khinh thường cười nói: “Về sau đừng nói với ngươi khác là ngươi quen biết ta bởi vì ta cảm thấy ngươi thật quá mất mặt đi!” Ngải Vân phá lên cười lớn.

Miên Miên lúc này đây thật sự rất tức giận, nàng thật muốn xông ra ngoài nhưng cánh tay lại bị Tiểu Hà nắm chặt, nàng ta một mực lắc đầu, “Không được! Chúng ta nên rời khỏi đây thôi!” vừa vặn trên đường nhỏ có hai cái sọt lớn, Tiểu Hà vội vàng cầm lấy một cái trùm lên người Miên Miên rồi bản thân mình cũng nhanh chóng trùm một cái khác lên. Nàng ta vừa ẩn thân xong thì Ngải Vân đi tới, Tiểu Hà trong lòng khẩn trương

https://thuviensach.vn

không thôi, nàng sợ hãi, trong nội cung này không ai không biết tâm địa của Xà hậu nhưng là tận mắt chứng kiến một màn như vừa rồi, nàng ta tin chắc nếu bị Ngải Vân phát hiện thì hai người chết không toàn thây rồi.

“Nương nương, người thật là lợi hại!” Linh Chi nịnh nọt nói.

Ngải Vân nghe nàng ta nói vậy cũng chỉ khinh thường cười, hai người cứ như vậy nghênh ngang rời đi. Tiểu Hà thở phào nhẹ nhõm rồi nhanh chóng giúp Miên Miên gỡ sọt xuống, Miên Miên lúc này cũng không muốn nói gì với Tiểu Hà mà chỉ chăm chú đi tới phía trước, nàng muốn đi xem Thái hậu. Nhưng là lúc hai người tới nơi thì Thái hậu đã sớm rời đi, bánh bao trên đất cũng không thấy đâu cả.

“Phù, thật sự là nguy hiểm a!” Tiểu Hà vỗ vỗ ngực định thần nói rồi lôi kéo tay Miên Miên, “Đi thôi, hiện tại chắc sẽ không có người nữa đâu!”

"Tiểu Hà, ta muốn đi xem nàng!" Miên Miên nhìn Tiểu Hà nói.

Tiểu Hà nghi hoặc nhìn nàng hỏi lại: “Ngươi không phải là tên ngốc chứ? Ngươi có biết là phàm những người tiếp xúc hay nói chuyện với bà ta đều bị bệ hạ lệnh giết sạch không? Ngươi nha, ngươi không nên thương người quá, loại người đó không đáng đâu!” nói rồi không để ý tới sự phản kháng của Miên Miên mà một mực lôi kéo nàng rời đi mà Miên Miên trong lòng thấp thỏm không yên nhưng vẫn đi theo nàng ta.

Cũng không biết hai người đã đi bao lâu, ngang dọc một hồi đến độ Miên Miên cũng sắp choáng rồi!

“Xem này, đến rồi!” thời điểm Miên Miên theo Tiểu Hà rẽ qua một con đường nhỏ liền thấy không gian chung quanh đột nhiên thoáng đãng hơn hẳn.

Miên Miên ngây người, trời ạ, nơi này là chỗ nào? Một khoảnh đất trống ngập tuyết, giữa khoảnh đất còn có ba cây hoa mai rất lớn, giữa một vùng

https://thuviensach.vn

tuyết trắng xóa này thì màu hồng nhạt kia thực sự thu hút ánh nhìn mà.

"Đẹp không?" Tiểu Hà lôi kéo Miên Miên đi về phía dưới gốc mai gần đó.

“Đẹp quá a!” đúng vậy, đây chính là loài hoa nàng thích nhất a!

Tiểu Hà tinh nghịch cười cười, “Nói cho ngươi biết a, ta thích nhất chính là hoa mai, thật sự rất đẹp, rất mê người a, mỗi lần nhìn thấy nó ta sẽ nhớ tới mẫu thân đã mất của ta…” Tiểu Hà nói đến đây tự nhiên ngồi xuống ôm đầu gối khóc nức nở.

Miên Miên thấy vậy có chút luống cuống tay chân, nàng vội vàng ngồi xuống bên cạnh hỏi: “Làm sao vậy? Như thế nào đột nhiên lại khóc rồi?”

“Ngươi biết không? Khi còn bé ta sợ nhất chính là bị lạnh, ta rất ghét mùa đông, mẫu thân ta vì ta mà đã trồng rất nhiều hoa mai trong sân, nàng nói hoa mai chính là loài hoa đẹp nhất, hoa mai không sợ lạnh, hoa mai trong mùa đông càng rực rỡ hơn hẳn, hoa mai làm cho ta không còn sợ mùa đông giá lạnh nữa!” Tiểu Hà nhớ lại tuổi thơ có chút bi thương cùng khó chịu.

Miên Miên nhìn về phía những cánh hoa mai xinh đẹp, Xà giới này quả nhiên khác Nhân giới, ở hiện đại hoa mai phải tới tháng hai mới có thể nở rộ mà ở nơi này hoa mai lại nở vào mùa đông giá lạnh, quả thực rất đẹp, rất mê người!

“Trước kia mỗi lần hoa mai chuẩn bị nở mẫu thân đều sẽ hát cho ta nghe, về sau người vì bạo bệnh mà qua đời ta không còn được nghe hát nữa. Hôm nay nhìn thấy hoa mai nở, ta không thể nào ngăn mình nhớ tới người!” Tiểu Hà nói rồi tiếp tục ôm gối khóc nấc lên.

"Tiểu Hà..." Miên Miên thấy nàng ta thương tâm thì có chút không đành lòng, nàng nhẹ giọng hát, “Chân tình như thảo nguyên rộng lớn, ánh mặt

https://thuviensach.vn

trời vạn dặm chiếu sáng cho ta và người, mây khai khi mặt trời bắt đầu lên, băng tuyết lạnh lùng không in dấu, ngay tại lúc lạnh giá mà khai nhụy…”

Tiểu Hà thấy Miên Miên đột nhiên hát thì có chút kinh ngạc, đáy mắt hiện lên những hình ảnh của quá khứ, tiếng hát của nàng thật sự rất hay, rất trong, rất cảm động khiến Tiểu Hà không kìm được nước mắt.

“Bông tuyết bồng bềnh trong gió bấc, thiên địa một mảnh mờ mịt bao lai, một nhánh hàn mai ngạo nghễ trong tuyết, chỉ vì người ấy mà tỏa hương, ta yêu không oán không hối, tình này trường lưu, trái tim…” Miên Miên hạ giọng kết thúc bài hát, Tiểu Hà kích động nắm lấy tay nàng nói: “Tiểu Dương, bài hát của ngươi thật hay a, ta thật sự chưa từng nghe thấy trước đây a!”

Miên Miên nghe vậy khẽ mỉm cười nói: “Chỉ cần ngươi vui vẻ là tốt rồi!”

“n, ta vui a, ta rất vui!” Tiểu Hà hưng phấn nói nhưng là một giây sau lông mày không tự giác nhíu lại, “A ôi!!! Ta đau bụng, không được rồi, ta muốn đi, ngươi ở chỗ này chờ ta, ta đi xong sẽ quay lại ngay!” nói rồi nhanh chóng theo đường nhỏ chạy đi.

Miên Miên thấy nàng ta vội vã như vậy cũng chỉ có thể mỉm cười, ánh mắt hướng tới những bông hoa mai trên cao khẽ ngâm: “Góc tường mấy cành mai, hàn tuyết một mình khai mở, xa biết không phải tuyết, vi có ám hương đến!” đây chính là bài thơ nàng thích nhất cũng là bài thơ mà nàng không thể nào quên đi.

“Hay cho câu xa biết không phải tuyết, vi có ám hương đến!” một thanh âm quen thuộc đột ngột vang lên phía sau khiến cho Miên Miên sững người bất động.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Hát Cho Ta Nghe

“Hay cho câu xa biết không phải tuyết, vi có ám hương đến!”

Miên Miên có chút run rẩy ngoái đầu nhìn lại, quả nhiên sau nàng chính là nam nhân không thể quen thuộc hơn được nữa, giờ phút này hắn một thân bạch y ngồi trên xe lăn, khớ miệng khẽ nhếch thành nụ cười nhạt, cả người tản ra một mùi thuốc nhàn nhạt, nhìn hắn lúc này thật giống như người từ trong họa bước ra, vẫn hoàn mỹ như trước kia.

"Ngươi là ai?" Miên Miên ra vẻ trấn tĩnh hỏi.

Dạ Phong nghe vậy nhìn nàng khẽ cười nói: “Ngươi chưa thấy qua ta?”

Miên Miên có chút nhíu mày nói: “Chẳng lẽ ngươi chính là Liễu ngự y tài tuấn hơn người?” Đúng vậy, Liễu ngự y chính là ngự y được Dạ Phong tin tưởng nhất, hắn cũng giống như Dạ Phong đều phải ngồi xe vì tàn tật từ nhỏ. Hiện tại Dạ Phong cũng không mặc hoàng bào của Xà vương nên nàng tự nhiên có thể bỏ qua thân phận của hắn, hơn nữa, nàng không muốn duy trì quan hệ vua tôi với hắn, sẽ rất bất lợi cho nhiều chuyện.

Dạ Phong sững người rồi nhanh chóng trấn tĩnh lại cười nói: “Nói cũng đúng, ta chính là Liễu ngự y!” Hôm nay bởi vì phải luyện công nên màu mắt hắn hiện tại là màu đen của thường dân chứ không phải màu tím của hoàng tộc, hơn nữa, Tử Tinh cung có tới hai người ngồi xe lăn, hôm nay hắn lại không mặc long bào, cũng không thể trách nàng không nhận ra thân phận của hắn được.

“Nô tỳ tham kiến Liễu ngự y!” Miên Miên vội cúi người hành lễ

https://thuviensach.vn

“Ta cũng không phải đại quan gì cho nên ngươi không cần thỉnh an ta. Đúng rồi, bài thơ vừa rồi của ngươi rất hay, rất có ý tứ!” Khó có thể tìm được một cung nữ không sợ mình, nội tâm Dạ Phong cũng không muốn để lộ ra thân phận của mình, là do nàng cho hắn có cảm giác thân thuộc hay là do chính hắn đã tịch mịch quá lâu rồi đây?

“Đa tạ Liễu ngự y khích lệ! Nô tỳ chỉ là nghe người ta nói rồi đọc lại thôi ạ!” Miên Miên nói rồi nhìn về phía những cành hoa mai vẻ thưởng thức.

“Hử? Ngươi nghe ai đọc qua?” Dạ Phong có chút tò mò hỏi.

“Nô tỳ vừa tiến cung không bao lâu, kỳ thật trước lúc vào cung có gặp qua một nữ tử, nàng xin nô tỳ một chút nước uống, thấy nô tỳ rất thích hoa mai nên đã dạy cho bài thơ này, còn có một bài hát về hoa mai nữa!” Miên Miên nhìn về phía Dạ Phong ngồi nói.

“Ngươi có thể nhận thức nàng?” Dạ Phong vội vàng truy vấn.

Miên Miên lắc đầu nói: “Dạ Mị không, nàng cũng không có nói mình là ai nhưng là nô tỳ cảm thấy nàng không giống người thường!”

Dạ Phong giật mình, hắn tin tưởng nữ tử đó chắc chắn là Miên Miên, chỉ có nàng mới có thể hát những khúc ca êm tai như vậy, cũng chỉ có nàng mới thiện lương có ân tất báo như vậy.

Miên Miên thấy Dạ Phong lâm vào trầm tư thì cũng không tiện quấy rầy. Trước khi nàng tiến cung Dạ Mị vì sợ thần khuyển trong cung nhận ra nên đã dùng linh lực của linh châu ẩn mùi trên người nàng, hôm nay Dạ Phong nhất định sẽ hoài nghi thân phận nàng, nàng vẫn nên cẩn thận một chút thì hơn.

“Liễu ngự y, người không sao chứ?” thấy hắn im lặng một lúc lâu, Miên Miên nhịn không được nhẹ giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

“A, không có… không có chuyện gì!” Dạ Phong bị gọi bất ngờ có chút giật mình bừng tỉnh nói rồi lại hỏi: “Đúng rồi, ngươi tên là gì?”

“Ta gọi là Tiểu Dương!” Miên Miên mỉm cười nói.

“Miên… Tiểu Dương?” Dạ Phong có chút run rẩy nhẹ lẩm bẩm tên nàng.

“Làm sao vậy? Liễu ngự y có phải thấy danh tự của ta rất không tao nhã? Ha ha, ta tên như vậy là do nhà ta trước kia có chăn dê a!” chứng kiến phản ứng của Dạ Phong, Miên Miên không khỏi cao hứng, xem ra hắn vẫn còn nhớ rất rõ nàng, hắn cũng không giống như là dã đánh mất hết lý trí như lời đồn bên ngoài.

“Không có, ta chỉ là thấy ngươi rất giống với một vị bằng hữu của ta thôi!” Dạ Phong nói rồi hít một hơi dài, có chút bất đắc dĩ.

“Vậy người bằng hữu kia hiện giờ ở đâu rồi?” Miên Miên vẻ quan tâm hỏi.

“Không biết, ta khiến nàng bỏ đi rồi!”

Miên Miên nghe vậy trong lòng có chút đau đớn không rõ nguyên nhân, kỳ thật nàng cũng Dạ Mị ở chung chỉ hơn một năm mà ở cũng Dạ Phong đã có hơn năm năm, nếu tính về quen thuộc thì nàng cùng với hắn mới là quen thuộc nhất, những lời này của hắn thật sự khiến nàng xúc động muốn khóc. Dạ Phong, thật ra là ngươi đang suy nghĩ cái gì?

Dạ Phong thở dài thườn thượt nói: “Có rất nhiều chuyện nếu bỏ lỡ một lần thì không bao giờ có thể quay lại được nữa…” Dạ Phong biểu cảm vô cùng bi thương.

Miên Miên thấy vậy chỉ hoa mai trên cành nói: “Liễu ngự y, ngươi xem, hoa mai này thật đẹp a, rất có sức sống a, ta tin tưởng người còn sống nghĩa là còn hi vọng đấy, hơn nữa, ở một địa phương xinh đẹp như vậy ngươi nên

https://thuviensach.vn

hảo hảo thưởng thức cảnh đẹp mới đúng!”, nàng không muốn hắn tiếp tục bi thương nên có tình nói tránh sang chuyện khác.

Dạ Phong khẽ mỉm cười nói: “Ngươi nói rất đúng!”

Miên Miên nhặt những cánh hoa trên nền tuyết đưa lên mũi hít một hơi, “Người xem, mùi rất thơm a!”, nói rồi cũng đưa cho hắn một cánh hoa khác ý bảo hắn cũng ngửi thử xem.

“n, mùi rất thơm, đúng rồi, ngươi có thể hát lại ca khúc khi nãy ngươi hát không?” Dạ Phong nhìn nàng mong chờ.

Miên Miên buông cánh hoa khẽ cất giọng hát: “Chân tình như thảo nguyên rộng lớn, ánh mặt trời vạn dặm chiếu sáng cho ta và người, mây khai khi mặt trời bắt đầu lên, băng tuyết lạnh lùng không in dấu, ngay tại lúc lạnh giá mà khai nhụy, ta thấy mùa xuân đang tới, bông tuyết bồng bềnh trong gió bấc, thiên địa một mảnh mờ mịt bao lai, một nhánh hàn mai ngạo nghễ trong tuyết, chỉ vì người ấy mà tỏa hương, ta yêu không oán không hối, tình này trường lưu, trái tim…” thanh âm Miên Miên kỳ ảo phiêu đãng trong không gian rộng lớn khiến người nghe say mê không dứt.

Trong lúc nàng hát, Dạ Phong đẩy xe lăn đi về phía trước, giờ phút này không ai biết hắn đang suy nghĩ chuyện gì nhưng mà ánh mắt hắn bi thương nhìn lên trời lại để Miên Miên có chút khó chịu. Dạ Phong nhìn chằm chằm lên trời cao, những bông tuyết theo gió nhẹ phiêu bồng, tóc hắn nhanh chóng phủ đầy tuyết, bóng lưng cô đơn trong gió lạnh...

Thanh âm cuối cùng rơi xuống, Miên Miên nhìn Dạ Phong trước mặt trầm tư, ánh mắt trống rỗng nhìn về phương xa, nàng không biết hắn đang nhìn gì nên chậm rãi đi tới sau lưng hắn. Đúng lúc nàng tới gần thì Dạ Phong thấp giọng lẩm bẩm, giọng hắn rất nhỏ nhưng lại khiến nàng run rẩy không thôi, bởi vì hắn đang nói… “Miên Miên, nàng rốt cuộc đang ở nơi nào, ta thật sự rất nhớ nàng…”

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Tiểu Công Chúa Vô Lo

Từ khi tách khỏi Miên Miên, Vô Tình đi theo Thương xông pha chốn giang hồ, dù đã lâu không bước chân vào giang hồ như Vô Tình nhưng nàng cũng biết núi Hoa Sơn thường được các võ lâm cao thủ chọn làm nơi gặp mặt, đương nhiên những người có đủ năng lực leo lên tới đỉnh ngọn núi này tuyệt đối cũng không phải người bình thường.

Đối với ngọn núi Hoa Sơn này người thường nhìn qua đã sợ hãi, ngọn núi cao đến không thấy điểm cùng, đường lên thiên tân vạn khổ, nếu không phải là người có bản lĩnh thì nửa đường có thể bị gió thổi bay hoặc không cẩn thận rớt xuống đáy vực vạn trượng thịt nát xương tan. Nhưng càng là chỗ nguy hiểm thì người trong chốn võ lâm càng ưa thích, phải biết rằng, có thể leo lên tới đỉnh mới được coi là cao thủ đích thực. Ngày trước chưa tiến cung Vô Tình cũng đã từng leo lên Hoa Sơn một lần, phong cảnh trên đỉnh núi thật sự rất đẹp, hết thảy mọi thứ nơi đó đều khác với Thủy Tinh thành nhưng là nàng biết rõ, mỗi người ở đó đều không phải người đơn giản.

“Mỹ nhân, ngươi như thế nào càng ngày càng xinh đẹp đâu này!” Trong khách điếm, Tử Tử nhìn ba bốn nữ tử vây quanh trên bàn ăn không khỏi cười nói, bên cạnh mỗi nàng đều có một thanh kiếm nhưng các nàng thật sự rất hòa ái, không có một nửa điểm ác ý đối với hắn mà thậm chí còn có nét vui vẻ.

“Tiểu hài tử, ngươi thực biết nói chuyện a, đến ăn chút đi!” mỹ nhân được Tử Tử khen cười vui vẻ thuận tay bóc cho hắn một con tôm nói.

https://thuviensach.vn

“Hử? Không, thỉnh không được gọi ta là tiểu hài tử, các mỹ nhân có thể gọi ta là tiểu mỹ nam a!” Tử Tử nói rồi mở đôi mắt mê người cười cười, không hề khách khí cầm con tôm đã được bóc vỏ chậm rãi nhai, một chút cũng không e sợ.

Mấy nữ tử bị hắn trêu chọc cười lớn, đưa bé thật sự là rất đáng yêu a.

“Trời ạ, ngươi thật sự rất thú vị nha, đợi ngươi lớn rồi nhất định sẽ mê chết nhiều nữ tử đây!” đám nữ tử túm tụm lại bàn tán.

“Mẫu thân ngươi thật lợi hại nha, như thế nào lại sinh được hài tử biết nói chuyện như tiểu mỹ nam đây a!” một nữ tử vừa cười vừa nói.

“Ai, không có biện pháp, soái quá cũng là một cái tội a, bất quá, về phần thông minh nha, đó chính là trời phú a!” Tử Tử đắc ý nói.

“Tử Tử, đến đây!” Vô Tình nhìn bộ dáng đắc ý của Tử Tử mà không khỏi nhíu mày lên tiếng gọi.

Tử Tử nghe thấy tiếng gọi liền quay đầu nhìn các nàng cười nói: “Mỹ nhân tỷ tỷ a, tiểu mỹ nam phải đi trước, nhớ kỹ là ta rất yêu các người a!” nói rồi còn bày ra mộ bộ dáng của bậc trượng phu rồi nhanh chóng đi đến cạnh Vô Tình ngọt nhạt cười, “A Tình cô cô, có chuyện gì a?”

“Ngồi!” Thương đẩy ghế về phía Tử Tử, bộ dáng như thể có chuyện muốn nói.

“Sư phụ, có chuyện gì nghiêm trọng hay sao?” Tử Tử ngồi xuống nhìn Thương khó hiểu hỏi.

“Buổi sáng ngày mai chúng ta phải lên đường rồi, ngươi chuẩn bị sẵn sàng chưa?” Thương nhìn về Vô Tình cùng Tử Tử hỏi, trong lòng hắn lúc này là một tiểu hài tử phấn nộn.

https://thuviensach.vn

“Sư phụ, người yên tâm đi, ta nhất định có thể lên tới đỉnh a!” Tử Tử khẩu khí lớn nói, đây là khách điếm dưới chân núi, đa phần khách trọ ở đây đều là những người muốn lên Hoa Sơn, những nhân sĩ giang hồ này khiến Tử Tử phi thường ưa thích, bọn họ không bát quái cũng không thích tìm hiểu chuyện của người khác, chủ để duy nhất khiến bọn họ quan tâm đó là làm như thế nào để lên tới đỉnh Hoa Sơn.

“Tử Tử, ngọn núi này muốn lên không đơn giản như vậy đâu, đường xá trắc trở laij vô cùng nguy hiểm, đây cũng không phải trò chơi!” Vô Tình giải thích, nàng vốn tính là để Tử Tử ở lại khách điếm nhưng ai biết là hắn sống chết cũng không chịu, việc này thật sự khiến nàng đau đầu nhức óc.

“A Tình cô cô, người đã nói việc này rất nhiều lần rồi, người yên tâm đi, chuyện này ta nghĩ kỹ rồi, sẽ không hồ đồ làm bậy!” Tử Tử nghiêm túc nói.

“Thôi đi, vẫn là để hắn đi theo chúng ta đi, nếu để hắn lại chỉ sợ người lo lắng không yên sẽ là ngươi thôi!” Thương nói.

Vô Tình nghe vậy chỉ có thể gật đầu, hắn nói rất đúng, nếu thật sự để Tử Tử ở lại thì người không yên tâm chính là nàng đây này!

“Tử Tử, lại đây uống một chén a!” vài nam nhân ngồi gần đó vừa nhìn Tử Tử vừa cười nói, bọn hắn thế nhưng rất phục tiểu hài tử này, nhanh như vậy mà đã có thể dẹp yên những mỹ nhân đẹp nhất ở đây rồi, bọn hắn đương nhiên là muốn hỏi xem tiểu hài tử này đã dùng phương pháp gì rồi. Nhưng là bọn họ vừa mới lên tiếng thì nhóm nữ tử khi nãy liền cười cười nhìn Tử Tử nói: “Tiểu mỹ nam, đến a, đến uống rượu với tỷ tỷ a, ngươi yên tâm đi, ngày mai các tỷ tỷ bảo hộ ngươi đi lên núi a!”

“Thật sao?” Tử Tử híp mắt cười nói.

“Tỷ tỷ há lại có thể lừa tiểu mỹ nam ngươi a, mau tới ăn cơm!” xem ra những nữ hiệp này đều rất yêu thích Tử Tử, đã nhất định phải lên đường thì

https://thuviensach.vn

không bằng mang theo tiểu hài tử đáng yêu này đi cùng, ít ra trên đường cũng sẽ không nhàm chán a!

"Ha ha, Yes Sir!" Tử Tử không chút cấm kỵ chạy đến.

“Chúng ta có phải qua bên đó không?” Vô Tình có chút lo lắng, tuy nói tất cả đều đang ở cùng một khách điếm nhưng nếu có đánh nhau thì không ai có thể cam đoan được không có chuyện gì xảy ra, để Tử Tử đi cùng đám người lạ kia thật sự khiến nàng không yên tâm nhưng là ngoài Nương nương ra thì không ai có thể nói được hắn cả.

“Không có việc gì, tất cả mọi người đều là người trong võ lâm, bọn họ đối với triều đình không có hứng thú, đối với Tử Tử càng không có ý xấu!” Thương trấn an nói.

Vô Tình thở dài, bao lâu không đặt chân vào giang hồ, nàng đối với những con người nơi đây đã có chút lạ lẫm rồi!

Đúng lúc này thì tiểu công chúa trong lòng Thương lại bắt đầu cười khúc khích, có thể là vô tình thôi nhưng lại khiến Vô Tình cùng Thương nhíu mày khó hiểu.

“Đứa nhỏ này không sao chứ?” Thương nhịn không được nhìn tiểu gia hỏa trong lòng nghi hoặc hỏi, tiểu công chúa đáng yêu không hề phản kháng lại ánh mắt nghi hoặc của hắn mà phi thường ngoan ngoãn nằm yên. Thế nhưng mà sự nhu thuận này so với các tiểu hài tử thì thật sự không bình thường. Tiểu công chúa ngoại trừ lúc mới sinh ra thì bất kể là lúc đói hay mệt mỏi cũng không bao giờ khóc, nàng nếu không phải là cười thì là mở to đôi mắt nhỏ quan sát chung quanh, tuyệt không bao giờ khóc nháo.

“Không biết, ngày hôm qua lúc ta tắm rửa cho Tử Tử có để nàng trên giường một mình, ai ngờ trong lúc vô ý nàng đã lăn xuống đất, ta thiệt là bị hù mém chết mà. Thời điểm ta bế nàng lên nàng lại mở to mắt nhìn ta, trên trán sưng một cục nhỏ nhưng nàng cũng không khóc tiếng nào…” Vô Tình

https://thuviensach.vn

lo lắng nhìn tiểu công chúa, thời gian qua bọn họ chưa từng nghe nàng khóc nháo, chẳng lẽ nàng không biết khóc sao?

“Công chúa này thật sự kỳ quái!” Thương nhíu mày nói, một hài tử mới sinh sao lại không khóc đâu này? Đứa bé này thật sự làm hắn khó hiểu không thôi.

“Bất quá tiểu công chúa cười cũng là một chuyện tốt, ta ngược lại mong nàng có thể mãi mãi vô ưu vô lo như vậy!” Vô Tình nhìn tiểu công chúa trong lòng Thương nói.

“Đúng vậy, không khóc nháo cũng tốt, nữ nhân hay khóc rất phiền toái!” Thương tán thành nói.

Vô Tình nghe vậy có chút sửng sốt nhìn hắn nhưng thấy hắn im lặng không nói gì cũng không tiện hỏi thêm, nàng vươn tay ôm lấy tiểu công chúa trong lòng Thương nói: “Thời gian không còn sớm, chúng ta nên nghỉ ngơi để ngày mai còn lên đường, một khi đã lên núi thì không có cách gì bỏ cuộc giữa chừng được!” Vô Tình nhắc nhở nói.

“n, đúng là không còn sớm nữa, nên tranh thủ nghỉ ngơi thôi!” Thương nói rồi quay qua bàn Tử Tử đang ngồi lớn tiếng gọi: “Tử Tử, chúng ta đi nghỉ thôi!”

“A, được! Mỹ nhân tỷ tỷ, các người ngủ ngon a!” Tử Tử nói rồi cười cười chạy tới bên cạnh Thương.

Nhìn Tử Tử đứng trước mặt mình, Thương nghiêm mặt nói: “Tử Tử, ngươi phải nhớ kỹ, một khi chúng ta bắt đầu lên núi thì ngươi nhất định phải kiên trì tới cùng, mẹ của ngươi còn đang chờ ngươi cứu, hiểu không?” Thương nhất định phải dặn dò hắn cẩn thận, ngọn núi này không phải muốn nói lên là lên được nên hắn rất lo lắng cho Tử Tử.

https://thuviensach.vn

“Sư phụ, người yên tâm đi, ta không phải là tiểu hài tử, ta hiểu được!” Tử Tử kiên định gật đầu, nội tâm không ngừng mặc niệm, nữ nhân, người nhất định phải chờ ta tới cứu người a, nhất định phải tin tưởng ta!

“Tốt, quả nhiên không hổ danh đồ đệ ta!” Thương nói rồi nắm lấy tay hắn đi về phòng ngủ, nghỉ sớm một chút để còn có sức mà lên núi!

--- ------ ---

Đêm đã rất khuya, Miên Miên ban ngày vô tình gặp lại Dạ Phong nhưng lại vội vàng rời đi, tuy hắn không nói gì nhưng nàng biết rõ nội tâm hắn ít nhất vẫn còn chút lương tri, chứng kiến bộ dáng cô đơn tịch mịch của hắn làm cho nàng rất khó chịu. Hắn đã đoạt lại được hết thảy những gì hắn muốn, sao còn không vui vẻ? Hắn không vui, hắn cô độc như vậy càng khiến nàng quyết tâm phải bằng mọi cách thức tỉnh hắn, để cho hắn trở lại bộ dáng thiện lương ngày trước.

Thanh âm hơi thở đều đặn vang lên bên tai Miên Miên, bây giờ đã là nửa đêm, mọi người đều đã ngủ say nhưng nàng lại không tài nào ngủ được. Lòng nàng hiện tại vô cùng lo lắng cho Thái hậu, không biết hiện tại bà ta thế nào rồi? Những lời nói của Ngải Vân dù ai nghe được cũng không thể đồng tình, nàng ta chính là do một tay Thái hậu nuôi lớn mà.

Sau khi xác nhận tất cả mọi người đã ngủ say, Miên Miên mang theo lo lắng lặng lẽ đi ra ngoài, nàng thẳng một đường đi đến lều cỏ thì đã thấy Thái hậu ngồi lặng yên trên đống rơm rạ không ngừng đưa mắt nhìn xung quanh giống như đang chờ ai đó.

Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ bà đang đợi người nào? Miên Miên nghĩ vậy liền ngồi xuống quan sát xem đến tột cùng là Thái hậu đang đợi ai, thế nhưng nàng đợi cả nửa ngày cũng không thấy ai đến cả, Miên Miên nhịn không được chậm rãi bước đến cạnh lều cỏ hỏi: “Tô má má, người đang đợi ai sao?”

https://thuviensach.vn

Thái hậu nghe vậy có chút kinh ngạc nhưng rất nhanh trấn tĩnh ngoái đầu lại nhìn Miên Miên, nét lo lắng trên gương mặt nhanh chóng chuyển thành vẻ tươi cười nói: “Tiểu Dương a, ngươi rốt cuộc cũng tới rồi, ta còn tưởng hôm nay ngươi sẽ không tới a, ta chờ ngươi đã rất lâu rồi!” xem ra từ lúc bị Ngải Vân tuyệt tình bà cũng chưa nói chuyện với ai cả.

Miên Miên thấy vậy khẽ mỉm cười nói: “Làm sao vậy? Có phải đói bụng rồi không?” Miên Miên vội vàng móc từ trong túi quần ra hai cái bánh bao, ai ngờ Thái hậu lúc này lại nở nụ cười thần bí rồi lấy từ trong đống rơm ra một gói nhỏ, cẩn thận từng chút một mở ra hai cái bánh bao.

“Ngươi…”

“Ngươi yên tâm, bánh bao thịt này không phải do ta trộm đâu… Ta cố ý để dành cho ngươi hai cái a, rất thơm nha!” Thái hậu nói rồi vội nhét hai cái bánh bao vào trong túi quần Miên Miên, hành động như sợ người khác bắt gặp.

Miên Miên bất chợt thấy lỗ mũi cau cay, một màn hôm nay nàng chứng kiến từ đầu đến cuối, Thái hậu quan tâm tới người khác như vậy chắc chắn nàng là người đầu tiên a.

"Làm sao vậy? Ta thật sự không có trộm, ngươi yên tâm đi a!” Thái hậu thấy nàng không nói gì tưởng nàng sợ hai cái bánh này do bà trộm đến nên vội vàng giải thích.

“Ta biết!” Miên Miên thấy Thái hậu vội vàng như vậy không khỏi nắm lấy tay bà trấn an.

Thái hậu nghe vậy cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, bà nhìn Miên Miên nói: “Tiểu Dương, về sau không có chuyện gì thì ít đến nơi này a, ta dù sao cũng chỉ là một tội nhân, nếu để người khác biết được ngươi sẽ gặp rắc rối a!” Thái hậu có chút thương cảm nói, đã rất lâu rồi không có ai nói

https://thuviensach.vn

chuyện với bà khiến bà thiếu chút nữa cũng quên đi chính mình cũng rất biết nói chuyện rồi.

“Ngươi yên tâm, ta không sợ!” Miên Miên nắm tay bà khẳng định nói, nếu sợ hãi thì nàng cũng đã không đến đây rồi, chứng kiến Thái hậu từng ngày một thay đổi nàng muốn để cho bà có một cơ hội có thể bù đắp lại cho Dạ Phong, để bà trở thành một người mẹ thương con như bao người khác!

Dạ Phong, ngươi nhất định phải đợi ta, đợi ta trả lại cho người một người mẹ chân chính, chờ ta trả cho người tình thương chân chính của một người mẹ!

--- ------Ngự hoa viên---- -----

“Hồi bẩm bệ hạ, cung nữ Tiểu Dương kia đã ba lần tự tiện đi gặp bà ta rồi!” Lôi Ảnh quì dưới đất nói, trong nội tâm không khỏi bực bội, cung nữ kia thật sự không sợ chết hay sao?

Dạ Phong ngồi trên ghế khẽ mỉm cười nói: “Nàng đúng là có lá gan lớn hơn người!”

“Bệ hạ có muốn xử lý nàng như những lần trước?” Lôi Ảnh thận trọng hỏi.

“Không cần, nàng không biết chuyện thì không có tội, ta ngược lại rất hiếu kỳ vì sao nàng lại quan tâm tới bà ta đến vậy. Ngươi nghe ngóng xem bọn họ nói những chuyện gì!” Dạ Phong nhìn trời nói, hắn không biết vì sao mình lại hành động như vậy nhưng là hắn đột nhiên cảm thấy nội cung buồn chán này rốt cuộc cũng có làn gió xuân rồi.

“Vâng, thuộc hạ đã hiểu!” Lôi Ảnh nhận lệnh rời đi.

Tiểu Dương, ngươi đến tột cùng là có bao nhiêu bí mật đây?

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 144: Thân Phận Bị Vạch Trần

--- ------Di tâm cung---- -----

"Cái gì? Bệ hạ ngày nào cũng đến gặp cung nữ Tiểu Tiểu Dương kia?" Ngải Vân đứng bật dậy từ trên ghế quí phi vẻ không tin.

"Hồi bẩm Nương nương, đúng như vậy ạ. Nô tỳ còn nghe nói bệ hạ ở cùng nàng ta rất vui vẻ, mà kỳ lạ là từ ngày bệ hạ gặp nàng ta đến nay đã ba ngày người không có uống máu rồi!" Linh Chi không giấu được sự ngạc nhiên trong giọng nói, cung nữ này đến tột cùng là ai mà có thể khiến bệ hạ từ bỏ được thói quen uống máu?

"Thật vậy?" Sắc mặt Ngải Vân có chút thay đổi khi nghe Linh Chi nói Dạ Phong dã ba ngày không uống máu người.

"Nô tỳ không dám nói dối!" Linh Chi vội vàng cam đoan.

Ngải Vân chậm rãi ngồi xuống nhấp một ngụm trà, Tiểu Dương… Tiểu Dương…Miên…Miên Miên! Ngải Vân mở lớn mắt rồi lần nữa đứng bật dậy, chén trà trên tay rơi trên mặt đất, một màn như vậy khiến Linh Chi sợ hãi không thôi.

Tiểu Dương, Miên Miên, hai cái tên này đọc cũng đồng âm quá đi. Nàng tin tưởng ngoại trừ Nguyễn Miên Miên ra thì Dạ Phong không thể nào có hảo cảm đối với những nữ nhân khác được, hắn vì một nữ nhân mà phá lệ ba ngày không uống máu thì chắc nàng ta cũng không phải nhân vật đơn giản. Nghĩ tới đây khóe miệng Ngải Vân giương lên nụ cười đắc ý: "Đã đặc biệt như vậy thì chúng ta cũng nên đến xem nàng ta rốt cuộc là thần thánh phương nào!" nói rồi cao ngạo rời đi.

https://thuviensach.vn

Là Nguyễn Miên Miên hay Tiểu Dương nào đó thì gặp rồi sẽ biết, nếu là Nguyễn Miên Miên thì nàng nhắm mắt cũng có thể nhận ra, đừng quên các nàng từ nhỏ đã lớn lên cạnh nhau đấy.

--- ------Hoán tẩy phòng---- ------

“Tiểu Dương, ngươi thật lợi hại nha, nghe nói ngươi cùng một ngự y trong triều quan hệ rất mật thiết a!” Tiểu Hà cười đầy ẩn ý nói.

“Tin tức nhanh như vậy đã lan ra rồi?” Miên Miên có chút giật mình, quả nhiên thâm cung không có tường nào cản nổi gió a.

Tiểu Hà nghe vậy cười cười nói: “Nội cung này có người nào không biết chuyện đó a? Ngươi không thấy mỗi lần ngươi đi gặp Liễu ngự y, ma ma đều không có nói gì sao? Ngươi không thấy kỳ lạ khi ngươi về rất trễ mà vẫn có cơm ăn, có chỗ ngủ sao? Ma ma chính là rất e ngại Liễu ngự y nha, hắn là ngự y được bệ hạ tin tưởng nhất đấy!” Tiểu Hà cười bí hiểm như thể đang cười Miên Miên không nhận ra thân phận nàng đã không còn như lúc trước nữa.

“Như thế nào, ngươi hâm mộ sao?” Miên Miên mỉm cười hỏi.

“Thôi nha, ta mới không hâm mộ đâu a, giấc mộng của ta chính là được bệ hạ để ý a, cái này để dành cho ngươi là tốt rồi!” Tiểu Hà vỗ vỗ ngực vẻ rộng lượng nói.

"Thật vậy? Không hối hận?" Miên Miên nhìn nàng mỉm cười hỏi lại.

“Hối hận cái gì a? Người ta thích chính là bệ hạ mà!” Tiểu Hà vừa cười vừa giúp Miên Miên phơi quần áo. “Quần áo của Xà hậu thật là đẹp a, ngươi nhìn chất vải này xem, thật sự khiến người ta lóa mắt a!” Tiểu Hà vuốt vuốt quần áo Ngải Vân vẻ tán thưởng không thôi.

https://thuviensach.vn

“Thế nhưng mà ta vẫn thấy quần áo cung nữ là thoải mái nhất!” Miên Miên nhìn y phục trên người mình thẳng thắn nói, quần áo trên người nàng tuy chỉ là quần áo cung nữ may bằng chất vải bình dân nhưng mặc trên người thật sự rất thoải mái, còn có chút ấm áp a, rất thích hợp mặc vào mùa đông!

“Ngươi nha, ngươi chưa từng mặc qua nên đương nhiên thấy quần áo của mình thoải mái nhất rồi, nếu mặc rồi ngươi nhất định sẽ không nói vậy a, là hàng cực phẩm đó!” Tiểu Hà tiếp tục vuốt vuốt y phục Ngải Vân ngưỡng mộ nói.

Miên Miên thấy vậy cũng không nói gì thêm, chính là nàng đã từng mặc qua nên nàng mới nói vậy, y phục hiện tại vẫn thích hợp với nàng hơn!

“Đúng rồi Tiểu Dương, ngươi đã từng gặp qua bệ hạ chưa?” Tiểu Hà đột ngột ngừng tay nhìn nàng dò hỏi.

Miên Miên nghe hỏi mà không khỏi sững người, nàng không biết tại sao Tiểu Hà lại đột nhiên hỏi vậy.

“Ai, bệ hạ rất đáng thương a!” Tiểu Hà thở dài nói.

“Như thế nào? Ngươi từng gặp bệ hạ rồi sao?” Miên Miên dừng lại động tác nhìn nàng ta hỏi.

“Không có a, ta chưa từng gặp nhưng là ta có thăm dò được một chút tin tức về tuổi thơ của người cho nên ta cảm thấy người rất đáng thương a. Nếu có thể, ta nguyện ý ở bên cạnh người, như vậy người sẽ không còn cảm thấy cô đơn nữa!” Tiểu Hà thở dài nói.

“Thật to gan, lại dám công khai bàn luận chuyện riêng của bệ hạ!” thanh âm lạnh lẽo của Linh Chi đột ngột vang lên.

https://thuviensach.vn

Miên Miên cùng Tiểu Hà kinh ngạc nhìn Ngải Vân đang đi tới, Tiểu Hà cùng phần đông cung nữ hoán tẩy phòng đang phơi quần áo gần đó vội vàng quì xuống, chỉ duy nhất Miên Miên là vẫn đứng.

“Lớn mật! Nhìn thấy Nương nương còn không quì?” thanh âm giận dữ của Linh Chi lần nữa vang lên.

Ngải Vân khoát khoát tay ra hiệu cho Linh Chi rồi nói: “Chỉ mới được bệ hạ ưu ái hơn người khác một chút mà đã không biết Đông Tây Nam Bắc rồi sao? Nô tỳ trong cung từ khi nào lại không có qui củ như vậy đâu này?” Ngải Vân không vui nói.

Miên Miên nghe vậy cũng không nói gì, Ngải Vân đã đến thì lốt ngụy trang của nàng cũng khó giữ được rồi. Tin đồn lan nhanh thật, Miên Miên biết Ngải Vân sớm muộn cũng đến tìm nàng, nàng cũng không muốn né tránh nữa. Tuy việc nàng giúp Dạ Phong tìm lại con người trước kia cũng có chút hiệu quả nhưng là mỗi ngày đều có dân chúng vô tội chết thay khiến nàng rất khó chịu, nàng không muốn có thêm người dân vô tội phải chết nữa.

Hơn nữa, dựa theo cách nói chuyện của Dạ Phong mấy hôm nay thì nàng tin chắc hắn cũng đã bắt đầu nghi ngờ rồi, nếu không thì hôm qua hắn sẽ không mang theo thần khuyển đến gặp nàng. Mặc dù nàng biết mình không có sơ hở gì nhưng là nàng biết rõ, bí mật cũng không thể là bí mật mãi được.

“Tiểu Dương, mau quì xuống a…” Tiểu Hà vội vã giật giật ống quần Miên Miên kéo nàng quì xuống.

Đúng lúc này thì ma ma quản sự Hoán tẩy phòng vội vàng chạy tới quì xuống hành lễ: “Nô tỳ tham kiến Nương nương!”

Ngải Vân liếc nhìn ma ma quản sự nói: “Ngươi đi mời bệ hạ đến đây, nói là bổn cung chờ tặng người một phần đại lễ tại Hoán tẩy phòng!”

https://thuviensach.vn

Ma ma quản sự có chút kinh hãi liếc nhìn Miên Miên đứng gần đó rồi nhận lệnh rời đi.

“Ngươi yên tâm, tuy ta đối với ngươi không hài lòng nhưng là đánh chó còn phải ngó mặt chủ, đợi bệ hạ tới đây ta muốn xem ngươi làm thế nào giải thích a!” Ngải Vân làm bộ dáng chuẩn bị xem kịch vui nhìn Miên Miên cười nói.

“Nương nương, còn cung nữ này thì sao? Nàng ta ngang nhiên dám bàn luận chuyện riêng của bệ hạ. Thật không biết liêm sỉ mà!” Linh Chi đổ thêm dầu vào lửa nói.

“Tiểu Dương, không phải bổn cung sợ ngươi mà ta muốn cho ngươi xem một màn kịch hay. Ta trước kia cũng có một người bạn rất thích xem kịch a, tên của ngươi lại đồng âm với tên của nàng ta nên ta nghĩ ngươi nhất định cũng sẽ thích xem kịch a!”

“Nương nương tha mạng… Nương nương tha mạng…” Tiểu Hà giống như phát giác ra sự nguy hiểm trong lời nói của Ngải Vân nên vội vàng xin tha tội.

“Dám mang chuyện riêng của bệ hạ ra nghị luận là tội lớn, người tới, vả miệng nàng ta 100 cái cho ta rồi cắt lưỡi, đem nàng xử tội chết xem từ nay về sau còn kẻ nào dám nghị luận chuyện của bệ hạ nữa không!” Ngải Vân lạnh lùng phân phó, bọn thị vệ phía sau nghe vậy nhanh chóng đi lên, mà những cung nữ Hoán tẩy phòng đang quì trên đất run rẩy không thôi, các nàng không hiểu vì sao Xà hậu hôm nay lại giận dữ như vậy nữa, thật dọa người mà!

“Nương nương tha mạng, Nương nương tha mạng…” Tiểu Hà không ngừng dập đầu xin tha, nàng không muốn chết, nàng thật sự không muốn chết!

"Dừng tay!" Miên Miên nhanh chóng bước đến ngăn đám thị vệ lại.

https://thuviensach.vn

Ngải Vân thấy vậy nhìn nàng cười nói: “Như thế nào? Ngươi cho rằng ngươi có tư cách nói chuyện trước bổn cung sao?” giờ phút này nàng ta đã có thể xác định được cung nữ Tiểu Dương này là ai, cho dù Miên Miên có thay hình đổi dạng, thay đổi giọng nói thì cảm giác quen thuộc này không thể nào nhầm lẫn được.

“Ngươi cho rằng ta không có sao? Dùng trí thông minh của ngươi không thể không đoán được ta là ai đi nha!”

“Vậy sao? Ta rất thông minh sao?” Ngải Vân cười đầy ẩn ý nhìn nàng, mà những điều hai nàng nói nãy giờ người ngoài căn bản nghe không hiểu.

“Ta biết rõ ngươi nhớ rõ ta cũng như ngươi nhớ tiểu công chúa Tư nhi vậy, không phải sao?” Miên Miên cười lạnh nói.

Ngải Vân nghe Miên Miên nhắc tới tiểu công chúa sắc mặt liền tái đi, ánh mắt đầy hận thù nhìn Miên Miên nói: “Đúng vậy a, ta làm sao có thể quên được ngươi chứ, Nguyễn Miên Miên!” Ngải Vân cười lạnh nói.

Tất cả những người có mặt không khỏi rùng mình, Nguyễn Miên Miên? Cái tên này không hề xa lạ mà thậm chí còn phi thường quen thuộc, đây không phải người mà bệ hạ ban lệnh truy sát toàn quốc đó sao? Nàng ta sao lại ở nơi này? Còn trở thành cung nữ Hoán tẩy phòng?

“Ta căn bản cũng chẳng có ý định che giấu, bởi vì ta biết, ngươi đang đợi ta có đúng không?” Miên Miên nở nụ cười lạnh giá quen thuộc nói.

“Đúng! Ta đang đợi ngươi, ta đợi ngươi đã lâu lắm rồi!” Ngải Vân nghiến răng nghiến lợi nói.

“Ta cũng không khác mấy, ngươi xem, chúng ta đúng thật là có duyên a!” Miên Miên cười lạnh, bàn tay chậm rãi chạm đến lớp da mà Thương làm cho nàng, mà lúc này, Dạ Phong cùng Lôi Ảnh cũng vừa đến, mặc dù

https://thuviensach.vn

hắn có hoài nghi nàng nhưng tận mắt nhìn thấy gương mặt thật của Miên Miên vẫn khiến Dạ Phong giật mình sửng sốt.

“Ngải Vân, đã lâu không gặp, ngươi có nhớ ta chăng?” Miên Miên không hề sợ hãi nhìn thẳng vào Ngải Vân hỏi.

“Ta đương nhiên nhớ ngươi rồi, không chỉ ta đợi ngươi mà hắn cũng đang chờ ngươi a!” Ngải Vân nói rồi nhìn về phía Dạ Phong cười nói: “Bệ hạ, lễ vật thần thiếp tặng người có hài lòng không?”

Miên Miên nghe vậy đương nhiên biết là Dạ Phong đã tới nhưng mà thôi, bại lộ thân phận cũng chỉ là chuyện sớm muộn, bại lộ sớm cũng không hẳn không tốt.

“Miên Miên, thật là nàng?” Dạ Phong tràn đầy kinh ngạc nhìn Miên Miên.

“Đúng! Là ta!” Miên Miên nhìn Dạ Phong bình tĩnh nói.

Dạ Phong cuối cùng cũng hiểu được vì sao nàng đối với Thái hậu lại tốt như vậy rồi, đúng vậy, ngoại trừ nàng thì còn ai có thể lương thiện cùng to gan như vậy đâu.

“Bệ hạ, nàng ta đã trở về, người muốn xử trí nàng ta như thế nào?” Ngải Vân cười hỏi nhưng trong đáy mắt lại lóe lên tia độc ác.

“Nàng là khách của ta!” Dạ Phong nhìn Miên Miên mỉm cười nói, từ đầu đến cuối hắn đều không muốn thương tổn nàng. Nàng rốt cuộc cũng trở về rồi, hắn rất vui, thật sự rất vui.

Ngải Vân đen mặt tự nhủ bản thân phải bình tĩnh, trước cứ để nàng ta đắc ý đi, chỉ vài ngày nữa thôi nàng nhất định sẽ làm cho Dạ Phong tự tay giết chết nàng ta. Ngải Vân tin tưởng bản thân mình nhất định có thể khiến Dạ Phong khôi phục lại sát tính. Ngải Vân ép buộc mình cười nói: “Bệ hạ,

https://thuviensach.vn

nếu Miên Miên là khách của người thì cũng chính là khách của thần thiếp rồi, không bằng đêm nay ba người chúng ta gặp mặt đi, nàng làm cung nữ lâu như vậy chắc chắn không được ăn ngon, người xem, nàng đều đã gầy đi mấy vòng nha, còn nữa, thần thiếp cũng muốn tâm sự cùng nàng a, Miên Miên, ngươi nói có đúng không?"

"Đúng vậy a, Xà hậu nói rất đúng, ta cũng có rất nhiều chuyện muốn tâm sự cùng người mà chỉ sợ phiền người thôi!

"Không phiền, ta thích náo nhiệt a!" Ngải Vân giả lả cười nói.

"Được, vậy đêm nay tại ngự hoa viên chúng ta hảo hảo ôn lại chuyện cũ, trước tiên phải an bài chỗ ở cho nàng đã!" Dạ Phong nhìn Miên Miên nói.

"Bệ hạ, không bằng để nàng ở tại Di Tâm cung của thần thiếp a, bên thần thiếp nhiều hạ nhân có thể chiếu cố tốt cho nàng a, người nói có đúng không?" Ngải Vân nhìn Dạ Phong cười ngọt ngào nói.

"Không được!" Dạ Phong trực tiếp phản đối mà không cần suy nghĩ, đúng vậy, hắn chính là sợ Ngải Vân sẽ thương tổn tới nàng, hắn làm sao không biết ân oán của hai người chứ?

"Bệ hạ, để ta ở chỗ của Xà hậu đi, tuy ta biết như thế này là trèo cao rồi nhưng ta cùng Xà hậu dẫu sao cũng từng là tỷ muội, đã lâu rồi bọn ta không có gặp mặt, ta cũng có nhiều chuyện muốn tâm sự với nàng, hơn nữa, ta cũng không thể phụ tâm ý của Xà hậu a!" Miên Miên chân thành nói.

"Nàng thật sự muốn ở lại Di Tâm cung? Nội cung còn rất nhiều cung điện khác a!" Dạ Phong không yên lòng hỏi lại.

"Bệ hạ, ta thật lòng muốn ở cùng nàng!" Miên Miên kiên định nói.

https://thuviensach.vn

Dạ Phong thấy bộ dáng kiên quyết của nàng chỉ có thể gật đầu: “Đã vậy thì được, bất quá ta sẽ phái mười cung nữ cùng mười thị vệ tới bảo vệ cho nàng!” những lời này Dạ Phong cố tình cất cao giọng, rõ ràng là cố ý nói cho Ngải Vân nghe.

Ngải Vân đứng bên cạnh không khỏi nộ khí, Dạ Phong vẫn quan tâm tới nàng ta như vậy sao? Hừ! Nàng ngược lại muốn nhìn xem hắn có thể bảo hộ nàng ta đến lúc nào, còn có, Nguyễn Miên Miên, ta để ngươi ở lại bên cạnh ta, ta xem ngươi làm thế nào mà chạy trốn được nữa, ta sẽ chống mắt chờ xem ngươi đến tột cùng có bao nhiêu bản lãnh!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Nụ Hôn Nhẹ Nhàng

Tử Tinh cung đêm nay trang hoàng thập phần rực rỡ, ban đầu Dạ Phong vốn định tổ chức tiệc mừng Miên Miên tại ngự hoa viên nhưng thời tiết mùa đông khắc nhiệt nên đành phải chuyển vào trong Hồng hiên, cung điện duy nhất trong nội cung không bị cái giá lạnh của mùa đông ảnh hưởng, là nơi ấm áp nhất nội cung. Hồng hiên tuy không lớn nhưng vạn phần tinh xảo, trong hiên có trồng rất nhiều các loại hoa trái mùa hè. Ngoại trừ Xà vương thì chỉ có Xà hậu mới có thể đi tới nơi này.

Hôm nay Dạ Phong vì Miên Miên mà phá lệ khiến cho Ngải Vân ghen tức không không thôi.

“Bệ hạ đối với Miên Miên thật tốt a, không phải ai cũng có diễm phúc tiến vào Hồng hiên đâu. Cung điện này tuy không lớn nhưng là nơi ấm áp nhất đấy, Miên Miên thật may mắn!” Ngải Vân cười giả dối nhìn Miên Miên nói.

Miên Miên nghe vậy chỉ khẽ cười nâng ly rượu trên tay hướng về Dạ Phong nói: “Cảm ơn bệ hạ hậu đãi!”, rồi một hơi uống cạn sạch ly rượu.

Dạ Phong tuy im lặng không nói gì nhưng gương mặt lại tràn đầy hạnh phúc nhìn nàng rồi cũng nâng ly uống cạn rượu của mình, một màn như vậy khiến cho Ngải Vân bỗng nhiên trở thành người thừa.

“Miên Miên kính Xà hậu một ly, chúc người ‘càng ngày càng đi lên’” Miên Miên quay đầu nhìn Ngải Vân nâng ly rượu cười nói.

“Vậy thì phải cám ơn Miên Miên rồi!” Ngải Vân không khách khí nâng ly uống cạn.

https://thuviensach.vn

Trong Hồng hiên hương khí ngập tràn khiến người ta say mê không thôi. Miên Miên từ lúc kính rượu Ngải Vân cũng không nói gì thêm với nàng ta mà quay qua cùng Dạ Phong nhắc lại những chuyện trong quá khứ. Ngải Vân thấy vậy đứng dậy nói: "Muội muội đã có nhiều chuyện muốn nói cùng bệ hạ như vậy thì tỷ tỷ không quấy rầy hai người nữa, ta để lại Linh Chi bên ngoài cho bệ hạ cùng muội muội sai bảo, Linh Chi sẽ đưa muội muội về Di Tâm cung sau!"

"Như vậy sao được, tỷ tỷ ngồi chơi thêm một lúc nữa không được sao?" Miên Miên qui củ đứng dậy hỏi.

"Không cần, tỷ tỷ nghĩ hai người có rất nhiều chuyện muốn nói, tỷ tỷ không quấy rầy nữa, muội muội cũng nên tranh thủ trở về a!" Ngải Vân hướng Dạ Phong hành lễ rồi phất tay áo rời đi, nàng không phải kẻ ngu ngốc, nơi này đã không chào đón nàng thì nàng cần gì ngồi trơ ra đấy chứ?

Ngải Vân vừa đi thì Lôi Ảnh cũng thức thời lui ra ngoài, Hồng hiên cuối cùng chỉ còn lại hai người Miên Miên cùng Dạ Phong. Miên Miên duy trì sự tự nhiên bằng cách bắt đầu ăn, "Đồ ăn hôm nay thật sự không tồi nha!"

"Nàng thực sự muốn ở Di Tâm cung với nàng ta sao? Ta sợ rằng…"

Miên Miên nhìn Dạ Phong khẽ cười nói: "Ta biết ngươi lo lắng cho ta nhưng mà đây là ân oán giữa ta với nàng ta, ta không muốn ngươi nhúng tay vào. Nếu ta sợ thì đã không trở về, cũng sẽ không cùng nàng ta ở chung một chỗ!"

"Ta sẽ phái người tới bảo vệ nàng!" Dạ Phong trầm ngâm nói.

Miên Miên khẽ gật đầu rồi lại tiếp tục nâng đũa gắp đồ ăn.

"Nàng vẫn còn hận ta sao?" Dạ Phong cuối cùng cũng không nhịn được hỏi vào vấn đề trọng tâm.

https://thuviensach.vn

Cánh tay cầm đũa của Miên Miên dừng lại giữa không trung, nàng buông đũa nhìn hắn, Dạ Phong bị nàng nhìn đến căng thẳng, đúng vậy, hắn đang đợi đáp án của nàng, hắn thật sự muốn biết nhưng lại rất sợ nàng sẽ nói hận hắn.

“Ngươi muốn nói tới phương diện nào?

“Đuổi bắt các người, giết người vô tội!”

Miên Miên nghe vậy hít sâu một hơi nói: “Vậy thì một nửa hận một nửa không!”

“Vì sao lại là nửa hận nửa không?” Dạ Phong khó hiểu hỏi.

“Không hận, hết thảy những việc ngươi làm đều là có nguyên nhân, ta cùng Dạ Mị không thể biết được ngươi đã vượt qua những tra tấn, những nỗi đau thương tủi hổ trong quá khứ như thế nào cả nên chúng ta không có quyền hận ngươi. Nửa khác, ngươi dù có bao nhiêu thống hận với Dạ Mị thì cũng không nên đem chúng đổ lên đầu những người dân vô tội, ngươi có biết ngươi giết những thiếu niên kia thì cha mẹ bọn họ sẽ đau khổ như thế nào không? Ta biết những chuyện ngươi là chính là muốn ép Dạ Mị xuất hiện, thế nhưng nếu một ngày nào đó hắn thật sự xuất hiện rồi chết trong tay thuộc hạ của ngươi, ngươi thật sự có thể dẹp tan lửa giận trong lòng sao?” Miên Miên nói một lượt những suy nghĩ trong lòng nàng.

Dạ Phong trầm mặc, một lúc sau hắn ngước đôi mắt vằn đỏ nhìn nàng hỏi: “Nàng là đang quan tâm tới hắn sao?”

Miên Miên nghe Dạ Phong hỏi vậy thật sự cũng không biết nên trả lời thế nào nữa.

“Ta biết nàng yêu hắn nên nàng mới nói như vậy, đúng không? Nếu ta cho nàng biết, chỉ khi nào hắn chết mới có thể xóa tan được mối hận trong lòng ta, nàng sẽ làm thế nào?” Dạ Phong nhìn nàng với đôi mắt rực đỏ, giờ

https://thuviensach.vn

phút này lòng của hắn rất đau đớn, chẳng lẽ tất cả mọi người đều vì Dạ Mị mà tiếp cận hắn sao? Vậy còn hắn thì sao chứ? Những thống khổ của hắn ai biết được không?

“Không phải chỉ là nếu như sao?” Miên Miên hỏi lại.

“Đúng! Chính là nếu như vậy!”

Miên Miên nhìn thẳng vào Dạ Phong thở dài nói: “Nếu như chỉ có Dạ Mị chết mới có thể xóa bỏ hận thù trong người, mới có thể khiến ngươi ngừng giết người vô tội mà chuyên tâm làm một Xà vương tốt… như vậy ta sẽ không ngăn cản ngươi giết, ta tin, hắn nhất định cũng sẽ không tránh né. Nếu như chỉ có cái chết của hắn mới có thể hóa giải thế cuộc này thì… như vậy ta sẽ cùng hắn ly khai thế giới này!” Miên Miên chân thành nói. Nếu chỉ có cách đấy mới có thể chấm dứt hận thù thì… nàng sẽ đưa Dạ Mị đến một thế giới khác.

Dạ Phong nghe vậy không khỏi cười cay đắng nâng ly rượu uống cạn, “Nàng biết không? Ta thật sự mệt mỏi quá… mệt mỏi quá…” nói rồi lại bắt đầu uống rượu, nhìn hắn uống hết ly này đến ly khác, tâm của Miên Miên thật sự rất khó chịu.

“Ta biết rõ là không ai muốn quan tâm xem ta đang nghĩ gì nhưng là ta thật sự rất mệt mỏi, từ nhỏ đến lớn chỉ có hắn đối với ta là tốt nhất thế nhưng nàng có biết nội tâm ta thế nào không? Hắn đã cướp hết thảy những gì lẽ ra nên thuộc về ta nhưng lại chính hắn là người đối xử tốt nhất với ta, nàng nói chuyện này có buồn cười không?” Dạ Phong nói rồi lần nữa nâng ly lên.

"Dạ Phong..." nhìn thấy hắn cố tình mua say, Miên Miên không khỏi thở dài.

“Ta từ nhỏ lớn lên lúc nào cũng ăn mặc kín đáo vì thân thể ta suy yếu không thể ra gió, kỳ thật không ai biết rằng ta so với bất kỳ ai càng sợ nóng

https://thuviensach.vn

hơn cả, thế nhưng mà ta không dám bỏ áo ra bởi vì trên cánh tay ta lúc nào cũng in hằn dấu vết không thể nào nói cho người khác hiểu. Mỗi khi mùa hè đến, tẩm cung của hắn sẽ có đầy các khối băng làm mát, mà ta thì sao? Ta chỉ có thể ở trong phòng tối, mọi người chỉ nhìn thấy bề ngoài đường hoàng của ta mà không ai nhìn xem ta đã khổ sở như thế nào để sống qua được những tháng ngày đó.” Thanh âm Dạ Phong có chút run rẩy khi nhớ lại những tháng ngày bị tra tấn, hành hạ trong phòng tối.

"Dạ Phong..." nội tâm Miên Miên như bị xé nát, nàng không thể tưởng tượng được tuổi thơ của hắn đến tột cùng tồi tệ đến cỡ nào, hắn thật sự rất đáng thương, sự cô đơn tịch mịch của hắn khiến nàng đau lòng.

“Nàng quân tâm tới người đàn bà kia ta đương nhiên cũng biết, có lẽ nàng cho rằng ta tàn nhẫn, ta không nên đối xử với bà ta như vậy, nhưng mà nàng có biết không, những thứ này so với những việc trước kia bà ta làm với ta thì có gì đáng nói chứ? Trước kia Dạ Mị luôn hỏi ta vì sao lại gầy yếu như vậy, có phải thân thể không thoải mái hay không? Lúc ấy ta chỉ có thể nói là ta vẫn ổn, không có ai biết ta gầy yếu chính là vì bị bà ta bỏ đói. Nàng có lẽ sẽ không tin ta, một hoàng tử như ta như thế nào lại bị bỏ đói chứ? Nhưng mà chính là do bà ta, bà ta cao hứng sẽ cho ta đồ ăn, nếu bà ta mất hứng thì mấy ngày liền ta đều phải nhịn đói nhịn khát. Ngày đó phụ hoàng tưởng rằng ta sắp chết rồi nên thường xuyên đến thăm ta, thậm chí còn cho ta ở trong cung của người, cho ta ăn ngon. Nếu không phải phụ hoàng ta mất sớm thì ta nhất định sẽ không rời người, đáng tiếc, người đàn bà ấy quá độc ác. Bà ta thấy phụ hoàng yêu thương người khác thì ghen ghét không thôi, vì để sớm có thể lên được ngai vị Thái hậu mà bà ta đã độc chết người, độc chết niềm hi vọng duy nhất của ta…”

Dạ Phong hồi tưởng lại quá khứ, có đôi lúc hắn khẽ mỉm cười nhưng lại có đôi lúc cười cay đắng không thôi… Miên Miên biết rõ, bất kể là cười hay khóc thì đối với hắn quá khứ vẫn là khoảng thời gian tăm tối, thống khổ nhất.

https://thuviensach.vn

“Mà Dạ Mị thì sao chứ? Hắn từ nhỏ được người đàn bà kia yêu thương, nàng nói hạnh phúc biết bao a, hạnh phúc của hắn khiến ta luôn nghĩ rằng chính ta mới là hài tử của người phụ nữ khác, làm sao ta có thể có một người mẹ nhẫn tâm như vậy được chứ? Ta chưa từng nghĩ sẽ có một ngày gặp được nàng, nàng xuất hiện khiến cho cuộc sống tăm tối của ta nảy sinh tia hi vọng nhưng mà tia hi vọng này cũng bị hắn vô tình bóp nát. Hắn lại cướp đi nàng, vì cái gì mà tất cả mọi người đều đối tốt với hắn, vì cái gì mà mọi người không để ý tới cảm xúc của ta? Chẳng lẽ là gì ta tàn tật sao? Chẳng lẽ tàn tật thì không có quyền có người yêu sao?” đôi mắt Dạ Phong dần trở nên hồng đậm, hiển nhiên là hắn đang rất khó chịu.

“Không, ngươi có quyền yêu, ta luôn luôn ở bên cạnh ngươi và ta cũng rất quan tâm tới ngươi!” Miên Miên nắm vội lấy tay Dạ Phong nói, lòng của nàng thật sự rất khó chịu, những chuyện như vậy người thường như hắn sao có thể tiếp nhận được?

Dạ Phong ngước đôi mắt hồng đậm nhìn nàng bất đắc dĩ cười cười rồi đột ngột vươn tay ra nâng cằm nàng, ánh mắt mông lung hỏi: “Nếu là ta cho nàng biết, chỉ cần nàng nguyện ý gả cho ta, vĩnh viễn ở lại bên cạnh của ta thì ta có thể buông tha cho hắn, nàng nguyện ý sao?”

Miên Miên ngây người.

Dạ Phong thấy vậy nở nụ cười mê người nói: “Ta cuối cùng cũng hiểu được một điều, để nàng bị người khác cướp đi chính là sai lầm lớn nhất đời ta!” Dạ Phong nói rồi nhẹ cúi người xuống, đôi môi hắn nhẹ rơi xuống trên môi nàng, rất nhẹ, rất ôn nhu, một nụ hôn nhẹ như chuồn chuồn lướt nước nhưng lại khiến Dạ Phong hạnh phúc không thôi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Lăn Xuống Giường Cho Ta

Miên Miên mang theo tâm trạng hoảng hốt quay về Di Tâm cung, nàng bị hôn, Dạ Phong lại hôn nàng. Tuy chỉ là một nụ hôn rất nhẹ nhưng là nàng vẫn có thể cảm nhận được sự lạnh giá trên đôi môi hắn, không nghĩ cũng biết hắn lạnh cỡ nào, cô độc cỡ nào, cứ nghĩ đến hắn hôn nàng rồi mỉm cười lòng nàng thật sự hỗn loạn, có chút cay đắng có chút sợ hãi nhưng lại có chút vui mừng, tại sao nàng lại vui mừng đâu này?

“Nguyễn cô nương mệnh thật là tốt a! Bệ hạ thật sự rất thích cô nương, cô nương thật sự rất lợi hại a! Nô tỳ thật sự rất hiếu kỳ, làm sao cô nương có thể khiến bệ hạ nhớ mãi không quên nha?” Linh Chi châm chọc nói, đối với sự châm chọc của nàng ta Miên Miên chỉ khẽ nhếch miệng cười, cũng không tính toán làm gì.

Linh Chi thấy nàng đối với những lời nói của mình hờ hững thì có chút bất mãn, phải biết rằng ngay cả những nữ nhân thần bí trong nội cung gặp nàng ta còn phải cúi người đấy, một nữ nhân bị truy nã cả nước như Miên Miên lại dám kiêu ngạo sao?

“Nguyễn cô nương!” Linh Chi lớn giọng gọi, cố ý nhấn mạnh hai từ cô nương để Miên Miên hiểu được bây giờ thân phận của nàng đã không còn như lúc trước nữa rồi, nhưng là mặc kệ nàng ta nói gì, biểu thị bất mãn cỡ nào, Miên Miên vẫn hờ hững như trước. Không phải nàng sợ nàng ta mà là nàng thật sự chẳng thấy cần phải phí sức với loại người này cả.

Mắt thấy Miên Miên vẫn hờ hững, Linh Chi tức giận mím môi đi nhanh về phía trước, vừa đi vừa không quên khiêu khích Miên Miên: “Nếu không

https://thuviensach.vn

phải Nương nương muốn ta chờ ngươi thì ta cũng chẳng cần phải đi cùng ngươi, đang là giữa đông a!”

“Nàng ta coi ngươi là chó giữ nhà sao? Chó tất nhiên phải nghe theo lời chủ nhân rồi?” Miên Miên nhìn Linh Chi mỉm cười nói, gương mặt cùng giọng nói thuần khiết không pha chút tạp chất nhưng đủ khiến Linh Chi giận sôi gan.

Linh Chi trừng mắt nhìn nàng, tức giận không thôi, nàng ta sao không hiểu ý tứ trong lời nói của Miên Miên chứ, dám nói nàng là chó sao?

“Nhìn ta làm gì, có nhìn hơn nữa thì ngươi cũng sẽ không trở thành được chủ nhân đâu!” Miên Miên châm chọc nói rồi nhanh chóng đi ngang qua nàng ta đi trước, nàng ta cho rằng nàng ta không dẫn đường thì nàng không biết được đi tới Di Tâm cung sao? Không hiểu Ngải Vân nuôi mấy kẻ vô dụng này làm gì nữa!

Linh Chi thấy vậy vội vàng chạy theo, vừa chạy vừa nói ra một đống từ ngữ khó nghe, Miên Miên lần nữa đem những lời này của nàng ta coi như gió thoảng qua tai.

Ngay tại lúc cơn giận của Linh Chi lên tới đỉnh điểm thì ba chữ Di Tâm cung hiện lên trước mặt, Miên Miên khẽ cười, một màn như vậy lọt vào mắt Linh Chi khiến nàng ta không khỏi sửng sốt, tại sao nụ cười này lại có chút quỉ dị đi?

Miên Miên không để ý đến biểu tình kinh ngạc của Linh Chi mà một đường đi thẳng vào bên trong, đi qua rất nhiều hành lang uốn khúc tiến vào phòng khách. Miên Miên vừa đẩy cửa ra thì đã thấy Ngải Vân ngồi bên bàn đang nhàn nhã phẩm trà, ấm lô bên cạnh không ngừng tỏa nhiệt làm cho căn phòng ấm áp vô cùng.

Miên Miên đi vào, Ngải Vân chỉ khẽ ngước nhìn nàng rồi lạnh lùng nói: “Cùng tình nhân của ngươi nói chuyện xong rồi?”

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy a, như thế nào, hâm mộ ta sao?” Miên Miên hỏi ngược lại.

“Hâm mộ? Chỉ bằng ngươi?” Ngải Vân nghiến răng nghiến lợi nói.

Miên Miên thấy biểu tình đó của Ngải Vân cũng không nói gì mà đi tới ngồi đối diện với nàng ta, “Ôiii, ngươi như thế nào phải đuổi hết người hầu ra ngoài rồi? Không sợ ta ám sát ngươi sao?”

“Chỉ bằng ngươi mà cũng muốn hù dọa ta sao?” Ngải Vân buồn cười nói, Linh Chi bên cạnh cũng không khỏi cười khẽ.

“Vậy sao? Thế nhưng mà vì sao ta lại cảm thấy những ngày sắp tới của ngươi sẽ giống như cơn ác mộng đâu này?” Miên Miên lạnh lùng cười nói.

Ngải Vân thấy vậy liền phản bác: “Không bất kỳ kẻ nào có thể trở thành cơn ác mộng của ta cả, đúng rồi, như thế nào bệ hạ lại không ban cho ngươi mấy cung nữ này?”

“Ta từ chối!” Miên Miên thẳng thắn nói.

“Hử? Ngươi từ chối? Ngươi không sợ mình ở chỗ này bị ta độc chết sao?”

“Có tỳ nữ sẽ khiến ngươi sợ mà không hạ độc ta sao?”

“Nói cũng đúng, không ngờ Nguyễn Miên Miên ngươi cũng có ngày thông minh nha!” Ngải Vân cười lớn nói.

Miên Miên thản nhiên duỗi lưng vẻ mệt mỏi nói: “Căn phòng này cũng thật là ấm áp nha, mệt mỏi cả ngày trời, ta muốn nghỉ ngơi rồi!” nói rồi trực tiếp đi vào phòng trong, Ngải Vân thấy vậy không khỏi nghi hoặc, đứng dậy đi theo.

Chỉ thấy Miên Miên rất nhanh chóng ngả người trên giường lớn, lớn tiếng nói: “Oa, thật sảng khoái a, giường này cũng thoải mái quá đi!”

https://thuviensach.vn

Ngải Vân thấy biểu cảm thoải mái của Miên Miên không nhịn được đi tới trước mặt nàng kêu lên: “Ngươi cút xuống cho ta, ngươi cho rằng mình xứng đáng ngủ trên giường này sao?”

Miên Miên ngồi dậy nhìn nàng ta thản nhiên nói: “Ta không ngủ ở đây thì ngủ ở đâu?”

“Là chỗ kia!” Ngải Vân chỉ tay về phía một chiếc giường nhỏ được ghép lại từ nhiều cái ghế khác nhau, “Đó chính là chỗ của ngươi!”

Miên Miên híp mắt nhìn nàng ta lạnh lùng nói: “Ngươi không phải là uống lộn thuốc rồi chứ? Ngươi cho rằng ta là nô tỳ của ngươi hay sao?”

“Ngươi không phải nô tỳ của ta nhưng cũng không phải chủ nhân nơi đây, giường này chỉ có Xà hậu mới có quyền ngủ!” Ngải Vân lớn tiếng nói.

Miên Miên cười lớn nói: “Vậy sao? Vậy lúc trước ngươi gọi ta tới đây làm gì? Không phải là muốn ta ngủ cùng với ngươi đó sao?” nói rồi không để ý tới biểu tình của Ngải Vân mà trực tiếp ngã người xuống giường, hôm nay thật sự là mệt quá a!

“Đứng dậy!”

“Không dậy nổi!”

Ngải Vân nộ khí đi tới cạnh giường túm lấy cánh tay Miên Miên lớn tiếng hét lên: “Ngươi cho rằng ngươi là ai chứ? Ngươi dựa vào cái gì mà muốn ngủ trên giường của ta, ta nhổ vào, ngươi xuống ngay cho ta!”

Linh Chi thấy vậy cũng vội chạy tới phụ Ngải Vân lôi kéo Miên Miên, vừa kéo vừa la hét: “Không biết xấu hổ, đồ hồ ly tinh không biết xấu hổ!”

Lời này của Linh Chi vừa nói xong, Miên Miên lập tức ngồi phắt dậy, động tác nhanh đến nỗi khiến Ngải Vân không kịp phản ứng thiếu chút nữa

https://thuviensach.vn

ngã khỏi giường, mà Linh Chi cũng bị hù không nhỏ.

Một cái tát vang dội, đúng vậy, là chính Miên Miên vừa mới động thủ tát Linh Chi.

“Ngươi…” Linh Chi bưng mặt kinh hãi nhìn Miên Miên.

Ba cái tát liên tiếp vang lên nhắm tới Linh Chi, Miên Miên cười lạnh nói: “Ta đã bỏ qua cho ngươi rất nhiều lần thì ngươi nghĩ rằng mình rất giỏi sao? Ngươi là cái gì chứ? Chẳng qua chỉ là một con chó bên cạnh nàng ta, Dạ Phong nói ta là khách quí của hắn, chủ nhân của ngươi còn không dám nói gì ta mà thứ như ngươi lại dám đụng tới ta? Nếu không muốn chết thì tốt nhất câm miệng lại cho ta, ngươi thật sự rất ồn ào!” Miên Miên lạnh giọng quát.

“Nguyễn Miên Miên!” Ngải Vân vung tay muốn tát Miên Miên, đúng vậy, nàng ta không muốn sống nữa rồi nên mới dám đánh người của nàng, tiếc là Ngải Vân chưa kịp động thủ thì cánh tay đã bị Miên Miên giữ lấy.

“Như thế nào? Muốn đánh ta sao? Ngươi nghĩ mình đủ tư cách sao?” Miên Miên gắt gao giữ chặt cánh tay Ngải Vân lạnh lùng hỏi.

“Buông tay!” Ngải Vân bị khí lực mạnh mẽ của Miên Miên hù cho thất kinh hồn vía.

“Làm sao vậy? Sợ sao? Khí lực khi dễ ta ngày trước của ngươi đi đâu hết rồi? Kỳ thực ta có được ngày hôm nay cũng phải cảm ơn ngươi a, nếu không phải ngươi một mực muốn truy sát ta thì ta làm sao có cơ hội rèn luyện bản thân như vậy chứ?” Miên Miên nói rồi mạnh mẽ hất cánh tay Ngải Vân ra.

Ngải Vân không từ bỏ ý định liền cầm lấy một bình hoa gần đó ném về phía Miên Miên, nàng ta nhất định phải giáo huấn Miên Miên, nàng ta muốn nàng biết rõ cái gì gọi là đánh chó còn phải ngó mặt chủ!

https://thuviensach.vn

Bình hoa rơi xuống đất vỡ tan tành…

Ngải Vân cùng với Linh Chi có nằm mơ cũng không thể ngờ được Miên Miên lại lấy trong người ra một con dao găm hất văng bình hoa xuống. Đúng vậy, đây chính là con dao mà Dạ Phong đưa cho nàng phòng thân, chính Miên Miên cũng không ngờ nhanh như vậy mà đã có chỗ dùng tới rồi. Lưỡi dao sắc bén kề ngay trên cổ Ngải Vân khiến cho nàng ta choáng váng, nàng ta không thể ngờ thân thủ của Miên Miên lại trở nên nhanh nhạy như vậy, từ khi nào mà nàng ta đã trở thành loại người miệng nam mô bụng một bồ dao găm rồi?

"Ngươi... Ngươi muốn làm gì?" Ngải Vân run rẩy hỏi.

“Làm gì? Ta chỉ muốn nói cho ngươi biết một điều, ta muốn giết ngươi đơn giản chỉ là chuyện đơn giản giống như giết chết một con kiến vậy, bất quá ngươi cứ yên tâm, ta sẽ không nhanh như vậy giết ngươi đâu!” Miên Miên nói rồi rút dao ra khỏi cổ nàng ta.

“Vì cái gì không giết ta?” Ngải Vân lạnh lùng hỏi, nàng ta thật sự không tin được là Miên Miên lại bỏ qua cơ hội để giết mình.

Miên Miên thấy biểu tình sợ hãi của nàng ta chỉ cười nói: “Không giết ngươi là bởi vì rất nhanh thôi sẽ có một hồi kịch rất đặc sắc a, ta muốn ngươi sống mà xem, xem xong rồi chết cũng chưa muộn, chắc ngươi cũng nên cảm ơn ta đã hào phóng chứ nhỉ?” Miên Miên giảo hoạt cười nói, đáy mắt hiện lên hào quang, Ngải Vân, ta sẽ không để ngươi chết dễ dàng như vậy đâu, màn kịch phía trước ngươi nhất định sẽ rất thích đấy!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Ngải Vân, Ta Tiễn Ngươi Xuống Địa Ngục!

--- -------Hôm sau---- ------

Mới sáng sớm Miên Miên đã thức dậy bắt đầu trang điểm, thay quần áo. Xem ra hôm nay nhất định sẽ có sự kiện quan trọng rồi nếu không thì nàng cũng không cần ăn mặc như vậy. Ngải Vân đứng gần đó cười lạnh nói: "Ngươi đây là muốn đi gặp hắn sao?"

Miên Miên nghe hỏi cũng chỉ mỉm cười ngoái đầu nhìn Ngải Vân nói: "Hôm nay đối với ta mà nói là một ngày rất quan trọng, con gái nuôi tiến cung thì mẹ nuôi như ta tự nhiên là muốn mặc đẹp một chút rồi!" nói rồi lại tiếp tục lựa chọn quần áo.

Ngải Vân thấy vậy cũng ngồi xuống cạnh đó khinh thường nói: "Như thế nào, quả trứng hồng nhạt trước đó không nở ra con gái sao mà ngươi phải ra bên ngoài nhận con gái nuôi? Ngươi đây là muốn con gái đến điên rồi sao?" Nghĩ tới tối qua nàng sống chết cũng không chịu xuống giường khiến nàng ta chỉ còn cách dùng gối ngăn cách hai người mà miễn cưỡng ngủ cùng là Ngải Vân lại cảm thấy khó chịu toàn thân.

Đúng lúc này thì cung nữ đã dọn xong bữa sáng lên trên bàn, từ lúc Miên Miên tiến nhập Di Tâm cung tới nay thì toàn bộ đồ ăn ở đây đều là do Lôi Ảnh phái người đưa đến, Ngải Vân đương nhiên hiểu ý tứ của hành động này nhưng mà hắn tính sai rồi, dù cho nàng ta rất muốn Miên Miên chết thì cũng sẽ không tự mình động thủ, nếu là hiện tại giết chết nàng thì chẳng phải nàng ta cũng sẽ không thoát khỏi cái chết sao? Bất quá, hắn muốn chơi thì cứ để cho hắn chơi a, không quá hai ngày nữa nàng ta nhất định sẽ nghĩ ra cách khiến cho Dạ Phong tự tay giết chết Nguyễn Miên Miên!

https://thuviensach.vn

“Thơm quá a!” Miên Miên ngửi được mùi thơm của đồ ăn liền ngừng lại công việc trang điểm bước tới ngồi xuống bắt đầu thong thả thưởng thức, vừa ăn vừa nói: “Lôi Ảnh, phiền ngươi đi tới quán rượu của Lô Vượng đón nữ nhi của ta đến đây được không?”

“Vâng!” Lôi Ảnh gật đầu rồi rời đi, kỳ thật hắn thật sự cũng không muốn đi nhưng sáng sớm nay đích thân Dạ Phong đã hạ lệnh cho hắn phải đi đón nữ nhi của nàng, an bài như vậy thật khiến hắn không hiểu nổi nhưng Dạ Phong đã nói thì hắn nhất định sẽ nghe theo.

“Thật sự tốt nha, hắn thích ngươi đến độ tự nguyện chiếu cố cho nữ nhi của ngươi?” Ngải Vân châm chọc nói.

“Mới sáng sớm ngươi đã nhiều lời như vậy mà không cảm thấy đói bụng sao?” Miên Miên thản nhiên gắp thức ăn nói.

Ngải Vân nghe vậy khinh thường cười nói: “Ngươi cho rằng ta giống với ngươi không biết thưởng thức như vậy sao? Ngươi có phải hay không đã lâu không được ăn điểm tâm ngon như vậy rồi, nếu không như thế nào lại vội vã như vậy chứ?” Ngải Vân nhìn Miên Miên ăn như hổ đói mà không khỏi cảm thấy buồn cười.

Miên Miên đưa mắt nhìn nàng ta rồi lại nhìn qua Linh Chi nói: “Ngươi đi ra ngoài trước đi, ta có đôi lời muốn nói với chủ tử ngươi!”

“Ngươi dựa vào cái gì mà muốn cho ta ra ngoài?” Linh Chi bất mãn lầm bầm nhưng cả người không tự chủ co rụt lại, nghĩ đến khí lực của Miên Miên tối qua mà không khỏi rùng mình.

“Ta đếm đến ba mà ngươi còn chưa đi ta thì đừng trách ta không khách khí!” Miên Miên cúi đầu nhàn nhã múc cháo lạnh lùng nói.

“Được rồi! Ngươi đi ra ngoài đợi đi!” Ngải Vân trấn an Linh Chi nói, cũng không biết vì cớ gì mà nàng ta cũng không muốn Linh Chi ở lại đây.

https://thuviensach.vn

Linh Chi thấy nàng ta nói vậy đành dẫn theo đám cung nữ đi ra ngoài, trong phòng bây giờ hiện tại chỉ còn lại Miên Miên cùng Ngải Vân bên bàn ăn thơm phức, mùa đông mà được ăn bữa sáng ấm áp như vậy là điều Miên Miên thích nhất, nàng thật sự rất cảm động.

“Ngươi muốn nói với ta cái gì? Là muốn ta tha mạng cho ngươi sao?” thấy Miên Miên không nói gì mà chỉ im lặng dùng cháo, Ngải Vân nhịn không được nói. Lúc này nàng ta cũng bắt đầu cầm đũa gắp đồ ăn lên chậm rãi ăn, bộ dáng thập phần nhàn nhã.

Miên Miên buông đũa nhìn nàng ta chăm chú, ánh mắt nghiêm túc của nàng khiến cho Ngải Vân cảm thấy rất không tự nhiên, “Ngươi nhìn ta như vậy làm gì?”, Ngải Vân cũng hạ đũa, bị nhìn chằm chằm như vậy ăn sao nổi chứ.

"Tiểu Vân..."

Một tiếng này của Miên Miên khiến cho toàn thân Ngải Vân run lên, đã lao lâu rồi nàng không gọi nàng ta như vậy rồi? Trong trí nhớ của Ngải Vân thì lúc nhỏ Miên Miên rất thích gọi nàng như vậy nhưng là Ngải Vân thấy gọi như vậy thật sự rất trẻ con nên khi vào cấp 3 đã cấm Miên Miên không bao giờ được phép gọi như vậy nữa, Ngải Vân còn nhớ rất rõ lần đó Miên Miên vì chuyện này mà khó rất lâu sau đó mới chuyển qua gọi tên đầy đủ của nàng như hiện tại.

Quá khứ phủ đầy bụi bỗng nhiên bị lật ra khiến cho Ngải Vân có chút bất ngờ nhìn về phía Miên Miên, nàng đến tột cùng là có ý gì?

“Ngươi còn nhớ rõ chứ, ngày trước ta mất bao nhiêu thời gian mới có thể thay đổi xưng hô này, có lẽ ngươi thắc mắc vì sao chỉ là một cái tên mà lại khó thay đổi như vậy? Nếu ngươi thật tâm kêu tên một người nào đó ngươi mới có thể nhận thấy cảm giác khác biệt đó được!” Miên Miên nhớ lại quá khứ mà không khỏi thở dài.

https://thuviensach.vn

Ngải Vân cười lạnh, “Ngươi nói vậy có ý tứ gì? Ngươi muốn ta nhớ lại quá khứ đã qua? Còn muốn ta buông tha cho ngươi?”

“Từ nhỏ ta đã cảm thấy ngươi là người giỏi nhất, ta thật sự cảm ơn ông trời đã cho ta một tỷ muội tài giỏi như vậy, ngươi tỏa sáng như một vì sao trên trời cao cho nên mặc kệ ngươi yêu cầu ta làm gì ta đều nguyện ý làm cho ngươi, bởi vì lúc ấy ta cảm thấy ngươi là một người tốt chỉ là tính tình có hơi đại tiểu thư một chút thôi!” Miên Miên nói đến đây đột nhiên nở nụ cười, nụ cười có phần bất đắc dĩ lại có chút chua xót.

Mà những lời nói này của nàng lại khiến cho Ngải Vân im lặng, nàng ta chính là đang cố nhớ lại những tháng ngày xưa ấy.

“Ngươi còn nhớ chứ, gia đình ngươi và ta điều kiện cũng không khác nhau lắm nhưng bởi vì việc buôn bán của ba ngươi càng lúc càng phát đạt nên nhà ngươi đã chuyển vào nội thành, ngươi trở thành đại tiểu thư kiêu kỳ, có lẽ lúc đó ta nên sớm nhận ra ngươi không có khả năng thật tâm làm bạn với ta mới đúng… Lúc ta chuyển vào nội thành làm việc, ngươi lại luôn tới tìm ta, tuy ngươi thường xuyên làm những việc quá phận nhưng ta không tức giận, là bởi vì ta lúc nào cũng tự nhủ với mình rằng ngươi là một con người lương thiện!”

Ngải Vân vẫn duy trì sự im lặng nhưng là lông mày nàng ta đã có chút nhíu lại tựa hồ như đang cố nhớ gì đó…

Miên Miên hít sâu một hơi nhìn nàng ta nói: “Chúng ta bây giờ không có cách nào trở lại như xưa được nữa, trước kia ngươi làm sai chuyện gì ta cũng có thể tha thứ cho ngươi nhưng bây giờ thì không thể, ngươi giết tỷ tỷ ta cũng không khác gì là gián tiếp giết chết ta cả!”

Ngải Vân nghe vậy khinh thường cười nói: “Ngươi nói nhiều như vậy là muốn nói cho ta biết ngươi sẽ không bỏ qua cho ta? Hừ! Thật không biết lượng sức mình, ngươi cho rằng bản thân mình có bản lĩnh giết ta sao?”

https://thuviensach.vn

"Tiểu Vân... Thực xin lỗi..." Miên Miên đột ngột đứng dậy run rẩy nói.

Ngải Vân thấy vậy không nhịn được cười lớn, “Chê cười, ngươi thật sự cho rằng mình có thể giết được ta sao? Ngươi thật quá ngây thơi rồi, ngoài vẻ ngoài như vậy cùng với tâm địa đơn thuần như ngươi thì có thể làm được gì chứ? Ta cho ngươi biết, mặc kệ ngươi có nói gì đi nữa thì chúng ta cũng thể quay lại được như trước, cho dù là có trở về thì ta cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi, cho nên ngươi không cần tự trách, ngươi tưởng rằng mình nói lời xin lỗi rồi thì ta sẽ bỏ qua cho ngươi sao? Ngươi quá ngây thơ rồi!”

“Ngươi sai rồi, ta không phải đang giải thích, ta là muốn nói xin lỗi với Tiểu Vân ngày trước, từ hôm nay trở đi ta sẽ toàn tâm toàn sức tiễn ngươi xuống địa ngục, ta là muốn Tiểu Vân trước kia không vì chuyện này mà hận ta, ta mong nàng ta kiếp sau đầu thai chuyển thế thì chọn người thiện lương mà hảo hảo sống tốt!” Miên Miên nói rồi đứng dậy đi ra ngoài.

Ngải Vân thấy vậy không nhịn được cơn giận, một tay lật bàn khiến cho toàn bộ đồ ăn rơi tung tóe khắp nơi, nàng ta hét lên: “Ngươi cho rằng ngươi là ai, ngươi quá càn rỡ rồi, ngươi cũng xứng tiễn ta xuống địa ngục sao?”

Miên Miên đưa mắt nhìn lên bầu trời, một giọt nước mắt từ khóe mắt lặng lẽ rơi xuống, Ngải Vân, ta cũng không còn cách nào khác, lưu lại người thì ta phải lo lắng quá nhiều chuyện, hôm nay ân oán của chúng ta cũng nên kết thúc rồi, có lẽ chỉ khi nào ngươi chết đi thì ta mới có thể chính thức rời khỏi nơi đây, ta ra đi mới đối với hai người bọn họ mới là lựa chọn tốt nhất!

“Nàng rốt cuộc cũng muốn động thủ rồi sao?” Dạ Phong nhìn Miên Miên có chút phức tạp hỏi, ngự hoa viên ban ngày ấm áp hơn hẳn ban đêm, tuyết cũng đã tan đi khá nhiều so với hôm qua.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy!” Miên Miên khẽ gật đầu rồi đưa mắt nhìn hắn nói: “Ngươi đã sớm biết đúng không?”

“Đúng!” Dạ Phong cũng gật đầu nói, không khí phút chốc trở nên lắng đọng, hai người nhìn nhau mà không nói được gì thêm.

“Ta cũng sớm đoán được, nếu không có sự trợ giúp của ngươi thì Vô Tình không co khả năng thuận lợi như vậy được!” nghĩ đến chuyện ngày trước Miên Miên tựa hồ đã minh bạch hoàn hoàn, nàng nhìn hắn hỏi: “Như vậy ngươi có thấy ta là người có tâm cơ không?” Miên Miên nói rồi khẽ cúi đầu, từ bao giờ nàng trở thành người biết tính toán như vậy, nàng thật sự chán ghét chính bản thân mình.

“Nàng làm như vậy là đúng, có lẽ chỉ có như vậy mới khiến cho nàng hiểu rõ bản thân mình!” Dạ Phong nhìn về phía xa nói.

Miên Miên quay đầu nhìn hắn, chỉ thấy đôi mắt hắn lúc này đã có một chút tím nhạt, tuy rất nhạt nhưng đích thực là màu tím, nội tâm Miên Miên ấm áp hẳn lên, hắn đang thay đổi, đúng vậy, hắn chính là đang dần trở lại là Dạ Phong trước kia. Dạ Phong, ngươi yên tâm, trước khi rời đi ta nhất định sẽ giúp ngươi khôi phục lại là chính mình!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Vương Bài!

--- -------Di tâm cung---- -------

Cũng không biết vì lý do gì mà từ buổi sáng nói chuyện với Miên Miên lại khiến Ngải Vân đứng ngồi không yên, mà Miên Miên cũng không biết đã đi đâu không thấy trong tẩm cung, mà kỳ quái hơn nữa là mặc dù nàng không có trở về nhưng thái giám lại không ngừng mang bánh ngọt tới bảo là Miên Miên dặn mang đến. Ngải Vân nghi hoặc không thôi, nàng rốt cuộc là muốn làm gì đây?

"Nương nương, ta cảm thấy Nguyễn Miên Miên từ lúc trở về tới nay có chút không giống trước kia!" Linh Chi thấy Ngải Vân lo lắng đi qua đi lại không khỏi nói ra nghi hoặc của mình.

"n, điều đó ta cũng có nhận thấy!" Ngải Vân nhíu mày nói.

"Nương nương, xem ra chúng ta không thể thụ động ngồi chớ được nữa, có trời mới biết nàng ta sẽ làm ra những chuyện gì, vạn nhất nàng ta thật sự muốn động thủ thì phải làm sao?" Linh Chi có chút lo lắng.

"Nương nương, xem ra chúng ta không thể tại chờ đợi, có trời mới biết, nàng sẽ làm ra như thế nào sự tình đến đâu rồi, vạn nhất nàng sớm hạ thủ làm sao bây giờ?" Linh chi có chút lo lắng.

Ngải Vân nghe vậy lần nữa ngẫm nghĩ về những điều Linh Chi nói, đúng vậy, hôm nay Nguyễn Miên Miên kia thật sự rất kỳ quái nhưng là đến tột cùng là khác ở chỗ nào thì nàng ta lại không nói ra được. Nguyễn Miên Miên a Nguyễn Miên Miên, ngươi rốt cuộc đã trải qua những chuyện gì mà vì sao hôm nay ta không còn hiểu được ngươi nữa?

https://thuviensach.vn

"Nương nương..." Linh Chi thấy Ngải Vân không nói lới nào thì không nhịn được lo lắng.

“Ngươi yên tâm, nàng mới không có đủ bản lãnh để lật đổ ta. Bổn cung vốn định giữ lại nàng mấy ngày nhưng hôm nay xem ra không cần nữa rồi!” Ngải Vân nói đến đây bắt đầu vận dụng trí thông minh của mình, nàng ta nhất định phải sớm nghĩ ra biện pháp khiến Dạ Phong tự tay giết chết Miên Miên!

“Mọi thứ đều chuẩn bị đủ rồi sao?” thanh âm Miên Miên đột ngột từ bên ngoài truyền tới, nàng rất nhanh chóng đi vào trong phòng, nhìn thấy điểm tâm trên bàn không khỏi cười nói: “Điểm tâm nhìn thật đẹp mắt a!”

“Ngươi đã đi đâu?” Ngải Vân nhìn Miên Miên đã biến mất một ngày không khỏi tò mò hỏi.

Miên Miên nghe vậy duỗi lưng, vẻ mệt mỏi ngồi xuống nói: “Ta cũng không phải nha hoàn của ngươi, ngươi làm gì mà quản chuyện đi lại của ta?”

“Đây chính là tẩm cung của ta, ngươi đi đâu làm gì thì cũng nên nói một tiếng chứ?” Ngải Vân lớn tiếng nói, chẳng lẽ nàng cho rằng mình là Xà hậu hay sao?

“Ngươi thật dong dài, lúc trước chính ngươi không muốn ta ở chỗ này mà!” Miên Miên đến nhìn cũng không nhìn nàng ta đã đưa tay cầm lấy một phần điểm tăm bắt đầu ăn. Đúng lúc này thì bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, mười thám giám cùng nha hoàn lần lượt đi vào, Linh Chi thấy vậy không khỏi kêu lên: “Làm cái gì vậy? Sao các ngươi không có qui củ gì hết vậy?”

"Nương nương..." toàn bộ đám thái giám cùng nha hoàn vội quì xuống, đáy mắt không khỏi có chút hoang mang cùng run rẩy giống như vừa mới gặp quỉ vậy.

https://thuviensach.vn

"Xảy ra chuyện gì?" Ngải Vân không nóng không vội nhấp một ngụm trà chậm rãi lên tiếng hỏi.

"Nàng... Nàng..." đám người nàng nàng cả buổi mà không thể nói lên lời.

Đúng lúc này thì Lôi Ảnh xuất hiện, hắn hướng phía Miên Miên cúi người nói: “Nguyễn cô Nương nương, con gái nuôi của người ta đã đưa về rồi!”

Miên Miên nghe vậy lập tức đứng dậy nhìn ra ngoài cửa. Ngải Vân híp mắt nhìn theo nàng, nàng ta ngược lại muốn xem Nguyễn Miên Miên này đến tột cùng là nhận nuôi người nào.

"Mẫu thân..." một bóng dáng nhỏ xinh từ phía sau Lôi Ảnh bước tới, đôi mắt trong veo vui vẻ nhìn Miên Miên kêu lên.

Chén trà trên tay Ngải Vân rơi xuống.

Linh Chi thì hệt như gặp phải quỉ, sợ hãi lùi lại phía sau.

"Mẫu thân..." tiểu gia hỏa sung sướng chạy tới chỗ Miên Miên mà Ngải Vân lúc này lại không tự giác vươn tay ra, nước mặt nàng ta lập tức rơi xuống, “Tư nhi…”

"Mẫu thân..." tiểu gia hỏa nhào vào lòng Miên Miên, cánh tay Ngải Vân ngừng lại trong không trung có chút xấu hổ.

"Nương nương..." Linh Chi thấy sắc mặt Ngải Vân trắng xanh không khỏi lo lắng chạy lại lay gọi, không khí trong phòng lúc này có chút quỉ dị, đám cung nữ thái giám quì trên đất không ngừng run rẩy mà Linh Chi cũng không kìm được run lên, nàng không phải là đã chết rồi sao? Như thế nào… Như thế nào mà vẫn còn sống?

https://thuviensach.vn

“Tư nhi có nhớ mẫu thân hay không?” Miên Miên sủng nịch vuốt đầu tiểu hài tử trong lòng cười hỏi.

“Mẫu thân, người rời đi đã rất lâu rồi, Tư nhi rất nhớ mẫu thân!” Tư nhi ở trong lòng Miên Miên cọ qua cọ lại nói, Miên Miên thấy vậy cười cười kéo nàng tới trước mặt Ngải Vân nói: “Tư nhi, đây là Xà hậu, con thỉnh an Xà hậu đi!”

“Tư nhi thỉnh an Xà hậu!” Tư cúi người hành lễ nói.

"Tư nhi..." Ngải Vân run rẩy vươn tay muốn chạm tới Tư nhi thì lại bị Miên Miên ngăn cản, nàng kéo Tư nhi tới gần bàn điểm tâm nói: “Mẫu thân chuẩn bị cho Tư nhi rất nhiều đồ ăn ngon, đến xem con thích ăn gì nào?”

Thân ảnh nhỏ xinh ngồi xuống cạnh Miên Miên cầm lấy miếng điểm tâm vui vẻ ăn.

Ngải Vân đứng bên cạnh cảm thấy hít thở không thông, Linh Chi thấy vậy vội vàng trấn an nói: “Nương nương, người bình tĩnh, đây nhất định là do nàng ta cố tình bày kế, tiểu công chúa đã chết lâu rồi, nàng không có khả năng còn sống được, người đừng để bị lừa!”

Ngải Vân gạt nước mắt nhìn về phía Tư nhi đang hồn nhiên ăn điểm tâm mà không khỏi đau đớn, không có khả năng là giả được, tiểu hài tử này giống hệt Tư nhi, không thể là giả được!

“Nương nương, người ngàn vạn lần đừng mắc bẫy của nàng ta a!” Linh Chi không ngừng nhắc nhở Ngải Vân,

Ngải Vân bỏ qua những lời nói của Linh Chi đi tới cạnh Miên Miên hỏi: “Nàng chính là con gái nuôi của ngươi?”

“Đúng vậy, con gái nuôi của ta!” Miên Miên nhìn vẻ mặt trắng bệch của Ngải Vân thản nhiên đáp.

https://thuviensach.vn

“Nàng là giả có đúng không? Nàng không phải Tư nhi đúng không?” Ngải Vân sốt ruột hỏi.

“Ngươi làm sao vậy, cái gì mà nàng không phải Tư nhi? A, ngươi là nói nàng cùng với con gái ngươi lớn lên rất giống nhau đúng không? Chuyện này ta cũng không biết, thời điểm ta gặp nàng cũng có chút giật mình, bất quá ngươi yên tâm đi, nàng chắc không phải Tư nhi của ngươi đâu, dù sao Tư nhi cũng đã chết lâu rồi mà, không phải sao?”

“Ngươi nhặt được nàng?” Ngải Vân nhìn Tư nhi nội tâm không khỏi hoang mang, Tư nhi lúc này cũng đã ngừng ăn, đôi mắt hiếu kỳ nhìn Ngải Vân hỏi: “Xà hậu, mẹ, hai ngươi đang nói chuyện gì a?”

“Tư nhi, ngươi gọi là Tư nhi?” Ngải Vân không trả lời câu hỏi của nàng mà trực tiếp hỏi, không ai có thể biết nội tâm nàng lúc này có bao nhiêu hồi hộp cùng sợ hãi.

“Đúng vậy a!” Tư nhi nói rồi lại bắt đầu ăn điểm tâm, “Mẫu thân, điểm tâm này thật ngon a, người cũng ăn thử xem!” Tư nhi đưa cho Miên Miên một miếng bánh ngọt, cười vô cùng vui vẻ nói.

“Tư nhi ngoan!” Miên Miên nhận lấy điểm tâm chậm rãi thưởng thức.

Ngải Vân kinh ngạc nhìn một màn tình cảm ấm áp trước mắt, nội tâm không ngừng đau đớn giống như bị vạn kiếm xuyên tim vậy. Nàng ta vội vàng nâng tay Tư nhi lên chăm chú nhìn vào lòng bàn tay nhỏ xinh, trong lòng bàn tay chính là một ruồi nhỏ như hạt vừng, Tư nhi, đây chính là Tư nhi của nàng, không thể sai được!

“Nương nương ngàn vạn lần đừng để bị lừa a!” Chi lần nữa đi đến nhắc nhở Ngải Vân, kỳ thật lúc này đây nàng ta cũng rất sợ hãi, thế nhưng nàng ta có thể chắc chắn mọi chuyện nhất định là do Miên Miên sắp đặt, tiểu hài tử này nhất định không phải là tiểu công chúa được!

https://thuviensach.vn

“Xà hậu, người đang nhìn cái gì a?” khuôn mặt nhỏ nhắn non nớt của Tư nhi vẻ khó hiểu nhìn Ngải Vân.

“Tư nhi, Tư nhi của ta!” Ngải Vân mạnh mẽ kéo nàng vào ngực khóc nấc lên.

“Người nói gì thế? Mẫu thân cứu ta a…” Tư nhi đột ngột bị Ngải Vân ôm lấy không khỏi sợ hãi khóc lên, Miên Miên thấy vậy vội kéo Ngải Vân ra nói: “Ngươi đang làm gì thế? Đây là nữ nhi của ta!”

“Nàng là Tư nhi đúng không? Nàng là Tư nhi của ta đúng không?” Ngải Vân nắm lấy tay Miên Miên mong chờ, không ai biết sau khi Tư nhi chết nàng ta hối hận cỡ nào, mỗi đêm nàng đều gặp ác mộng khiến cho nàng không tài nào thở nào, nếu như thời gian có thể quay ngược trở lại thì nàng nhất định sẽ không làm vậy, nhất định sẽ không vì bản thân mình mà giết chết Tư nhi!

“Nàng thật sự tên là Tư nhi, còn việc nàng có phải là Tư nhi của ngươi hay không thì bản thân ngươi không phải biết rõ nhất sao?” Miên Miên lạnh lùng nói.

“Nương nương, người bình tĩnh lại a, nàng không phải tiểu công chúa, tiểu công chúa đã chết lâu lắm rồi. Người bình tĩnh suy nghĩ lại đi, nếu tiểu công chúa còn sống sao lại không nhận ra người chứ? Người nhìn nàng xem, ngoại trừ ngoại hình nàng lớn lên cùng với tiểu công chúa không sai biệt thì cái gì cũng không phải, người thật sự không nhìn ra sao?” Linh Chi hét lên muốn thức tỉnh Ngải Vân, tuy nàng cũng phải thừa nhận tiểu hài tử trước mặt lớn lên thập phần giống với tiểu công chúa nhưng là tiểu công chúa là hài tử thế nào chứ? Một hài tử ngang ngược như thế nào có thể trở nên hiểu chuyện, nhu thuận như hài tử trước mặt được?

Ngải Vân run rẩy nhìn bóng dáng nhỏ xinh của Tư nhi rồi lại lôi kéo tay Miên Miên nói: “Miên Miên, để cho ta tắm rửa cho nàng được không?”

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe vậy không nói gì mà chỉ im lặng nhìn Ngải Vân.

“Xin ngươi đáp ứng ta một lần, để ta tắm rửa cho nàng được không?” Ngải Vân khẩn cầu nói, một màn như vậy khiến những người có mặt ngây người.

Miên Miên thấy vậy khẽ gật đầu, “Được!” nói rồi quay sang Tư nhi mỉm cười nói: “Tư nhi ngoan, Xà hậu muốn giúp con tắm rửa, con nhất định phải nghe lời người nha!”

Tư nhi nhu thuận gật đầu.

Ngải Vân thấy vậy vội vàng sai cung nữ đi chuẩn bị nước ấm còn mình thì cẩn thận từng chút một dẫn Tư nhi đi vào nội viện. Một màn này khiến Miên Miên cảm thấy có chút buồn cười, nàng chậm rãi đi ra ngoài, khoảng sân trước phòng lúc này tràn ngập ánh trăng, nàng sở dĩ đáp ứng để cho Ngải Vân tắm rửa cho Tư nhi chính là muốn nàng ta tự mình xác nhận xem Tư nhi có phải con ruột của nàng hay không, sự thật vẫn là sự thật, nàng cũng không muốn che giấu làm gì. Miên Miên ngoái nhìn lại gian phòng mà không khỏi cười khổ, “Sớm biết sẽ có ngày hôm nay thì lúc trước sao lại nhẫn tâm vậy?”

--- ------Nửa năm trước---- ------

Không ai biết nửa năm trước đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì, ký ức một đêm kia trong Miên Miên như thể mới là ngày hôm qua vậy. Nàng vì không ngủ được mà đi dạo trong cung, trùng hợp thế nào mà lại bắt gặp chuyện Ngải Vân cùng Vạn Toàn vụng trộm rồi phát hiện thân thế của tiểu công chúa Tư nhi, bị Ngải Vân phát hiện khiến nàng sợ hãi bỏ chạy…

"Nương nương, người làm sao vậy?" Vô Tình thấy Miên Miên kinh hoảng như vậy không khỏi lo lắng hỏi.

https://thuviensach.vn

“A Tình, Tư nhi không phải con ruột của Dạ Mị!” Miên Miên nắm lấy tay Vô Tình nói.

Vô Tình nghe chuyện mà không khỏi sửng sốt: “Nương nương, người đang nói cái gì? Tiểu công chúa không phải con ruột của bệ hạ? Vậy nàng là ai?”

Dưới tình thế cấp bách, Miên Miên đem chuyện khi nãy kể lại một lượt cho Vô Tình. Vô Tình ngây người rồi rất nhanh chóng lấy lại bình tĩnh nắm lấy tay Miên Miên hỏi lại: “Đổng phi chuyện gì cũng có thể làm ra, nàng ta sẽ không giết người diệt khẩu chứ?” Vô Tình suy đoán.

Miên Miên nghe vậy không khỏi kinh hoàng, “Không thể nào, đó là con ruột của nàng ta mà?”

“Nương nương, người chẳng lẽ đã quên nàng ta đối với người như thế nào sao? Người thật sự cho rằng nàng ta còn nhân tính nữa sao?” Vô Tình lo lắng nói.

"Cái kia... Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ?" Miên Miên có chút luống cuống, nàng thật sự không biết phải làm thế nào mới đúng, tuy nói đứa bé kia rất ngang ngược nhưng dù sao nó cũng chỉ là hài tử chưa hiểu chuyện a!

“Chúng ta đi nói cho bệ hạ a! Nếu không đi thì sợ rằng nàng ta thật sự sẽ ra tay a!”

Miên Miên nghe vậy không khỏi kinh hoàng, “Không thể nói cho Dạ Mị biết được!”

“Vì sao không thể nói?” Vô Tình khó hiểu nhìn nàng, chuyện quan trọng như vậy không nói cho bệ hạ thì nói cho ai?

https://thuviensach.vn

“Nàng có Thái hậu làm chỗ dựa, Dạ Mị là người rất có hiếu, ta không hi vọng khiến hắn phải khó xử, còn nữa, ta có cách rồi, chúng ta tranh thủ thời gian đi ngăn cản nàng giết Tư nhi!” Miên Miên nói rồi lôi kéo Vô Tình chạy đi.

Trong lúc đi tới Hiền hiên, Miên Miên cùng Vô Tình phát hiện tất cả cung nữ thái giám đều đã bị Ngải Vân đuổi ra ngoài. Miên Miên nhìn Vô Tình khẽ gật đầu, Vô Tình hiểu ý lập tức phi thân xâm nhập. Miên Miên rất yên tâm về công phu của Vô Tình nên an tĩnh đợi bên ngoài.

Vô Tình rất nhanh chóng quay trở lại, khẩn trương nói: “Nàng… nàng ta làm ngộp chết Tư nhi!”

Miên Miên nghe vậy không khỏi lảo đảo người, “Vậy Tư nhi chết rồi sao?” Ngẫm lại nếu không phải tại nàng nửa đêm không ngủ chạy ra ngoài thì đứa bé kia cũng không đến nỗi bị chính mẹ ruột của mình giết chết!

“Nô tỳ đã đánh ngất Đổng phi rồi, nàng hiện tại không biết gì nữa đâu, đứa bé kia tuy đã tắt thở nhưng đã kịp thời làm hô hấp nhân tạo rồi!”

Miên Miên thở phào nhẹ nhõm: “Còn sống là tốt rồi, Vô Tình, chúng ta phải đưa nàng ra ngoài rồi mang một hài tử đã chết đến thay thế, Lô Vượng không phải giỏi nhất chính là làm mặt nạ da người đó sao?”

“Nhưng mà chúng ta tìm đâu ra một tiểu hài tử thế thân đâu này? Chẳng lẽ lại ra ngoài giết chết một đứa trẻ?”

“Ngươi trước cứ đưa nàng ra ngoài rồi chúng ta tìm thế thân, nếu không thấy thì cũng là chuyện đã rồi!” tóm lại là các nàng không thể nào giết người được, thêm nữa nàng cũng không thể để đứa bé này chết được, nàng còn sống biết đâu sau này sẽ trở thành quân bài quan trọng chứ?

Vô Tình nghe vậy lập tức tìm vải đen bọc lấy Tư nhi rồi nhanh chóng theo lỗ nhỏ của Ngự thiện phòng ra ngoài, chỉ là các nàng không biết một

https://thuviensach.vn

màn này đã sớm được Lôi Ảnh đứng xa nhìn rõ. Dạ Phong từ lâu đã nghi ngờ thân phận của tiểu công chúa nên đã lệnh cho Lôi Ảnh đi điều tra, không nghĩ tới tối hôm nay lại thu được kết quả như vậy. Có lẽ vì Miên Miên từ trước tới nay luôn rất tốt với hắn hoặc là hắn cũng rất thích nàng mà Lôi Ảnh lập tức rời đi. Vô Tình ngay sau khi ra ngoài, rất nhanh chóng tìm được một thi thể tiểu hài tử cùng Tư nhi lớn nhỏ không sai biệt lắm liền đưa tới cho Lô Vượng chế mặt nạ da người.

Đối với việc Vô Tình nhanh chóng tìm được một thế thân, Miên Miên cho dù rất hoài nghi nhưng cũng không suy nghĩ nhiều, Miên Miên chỉ dặn Vô Tình nhất định phải giữ bí mật chuyện ngày hôm nay. Có lẽ là trời đất phù hộ mà chuyện của tiểu công chúa cũng không có gì phát sinh, nàng cũng đi ra ngoài thăm Tư nhi nhiều lần, phát hiện ra nàng đã quên đi hết thảy những chuyện của quá khứ thì cũng có chút hoài nghi nên cố ý thỉnh đại phu tới chuẩn đoán, đại phu sau khi xem xét một lượt cũng xác định nàng thật sự đã mất trí nhớ, hơn nữa do va chạm mà phía sau đầu còn bị tụ máu lại.

Miên Miên nghe đại phu nói vậy mà không khỏi phẫn nộ, chắc chắn là do một tay Ngải Vân làm ra rồi, nàng ta thật sự quá nhẫn tâm rồi!

Tư nhi sau khi mất đi trí nhớ liền toàn tâm toàn ý coi Miên Miên như là mẫu thân, Miên Miên thấy vậy cũng không nói gì mà lần nữa bắt đầu chỉ bảo nàng như thế nào trở thành một người tốt, nàng thật sự không hi vọng Tư nhi lớn lên sẽ giống như Ngải Vân vậy. Điều khiến Miên Miên vui mừng chính là đứa bé này thật sự thay đổi, càng ngày càng trở nên thiện lương đơn thuần hơn cả.

Nghĩ kỹ lại mọi chuyện một lượt, Miên Miên rốt cuộc cũng hiểu vì cái gì mà Vô Tình lại tìm được thế thân nhanh như vậy rồi, hết thảy mọi chuyện đều là do Dạ Phong ngầm trợ giúp các nàng. Miên Miên càng nghĩ càng cảm thấy áy láy, nàng thật sự không tin được con người thiện lương như hắn lại có ngày rơi vào tâm ma như lúc này.

https://thuviensach.vn

“Tư nhi… Tư nhi…” trong phòng truyền đến tiếng kêu kinh hỉ của Ngải Vân.

Miên Miên vội vàng đi vào bên trong, vừa vào đã thấy Ngải Vân đang ôm chặt lấy Tư nhi đang ướt sũng mà nước mắt nàng ta không ngừng rơi xuống đôi vai nhỏ của Tư nhi. Tư nhi vẻ mặt đáng thương nhìn về phía Miên Miên: “Mẫu thân… mẫu thân…”

“Nàng là Tư nhi của ta, nàng chính là Tư nhi của ta!” Ngải Vân ngước đôi mắt ướt nước nhìn về phía Miên Miên hét lên.

Miên Miên thấy vậy lập tức đi đến ôm lấy Tư nhi đang thút thít, Tư nhi lúc này giống như nhìn thấy cọng cỏ cứu mạng, ôm chầm lấy Miên Miên sợ hãi kêu lên: “Mẫu thân, Tư nhi sợ…”

“Ngoan, không sợ, có mẫu thân ở đây!” Miên Miên ôm Tư nhi đến đặt xuống giường rồi kéo chăn lau người, mặc đồ cho nàng.

“Nàng chính là Tư nhi của ta có đúng không?” Ngải Vân vội vàng chạy lại bên giường nắm lấy tay Miên Miên hét lớn khiến cho Tư nhi sợ hãi kéo mền trùm kín người.

“Ngươi làm nàng sợ!” Miên Miên không để ý tới Ngải Vân mà tiếp tục mặc quần áo cho tư nhi.

“Bên đùi nàng có ba nốt ruồi son thẳng hàng, nàng chính là Tư nhi, nàng là nữ nhi của ta!” Ngải Vân lớn tiếng nói giống như muốn thông báo cho toàn thiên hạ biết đây chính là con gái đã mất của nàng.

Miên Miên ngẩng đầu nhìn nàng ta châm chọc nói: “Ngươi chăng lẽ có chứng hay quên? Con gái ngươi không phải là do chính ngươi ôm đi hạ táng sao? Nàng như thế nào lại là con gái ngươi được?” Miên Miên chất vấn khiến cho Ngải Vân sững người ngã ngồi trên đất.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Miên Miên giương lên một nụ cười lạnh, Ngải Vân, đây chính là vương bài của ta, ta muốn ngươi chứng kiến chính con gái ruột của mình nhận người khác làm mẫu thân, ta sẽ làm cho con gái ngươi thống hận ngươi, ta muốn ngươi nửa quãng đời còn lại sống trong áy láy cùng đau đớn vì những gì ngươi đã làm!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Ba Ngày Cuối Cùng!

--- -----Khách điếm bình dân---- ----

Tất cả các quán rượu trong Thủy tinh thành đều là mục tiêu theo dõi của Dạ Phong nên đoàn người không thể tùy tiện tiến vào nghỉ ngơi được. Tại căn nhà hẻo lánh ở phía Bắc Thủy tinh thành có một đôi lão nhân sinh sống, bọn họ trước đây có nhận ơn của Dạ Mị nên lúc này đây tự nhiên toàn tâm toàn ý trợ giúp hắn, dù sao thì quân vương hiện tại cũng khiến cho dân chúng ngày càng phẫn nộ, bọn họ biết rõ chính mình cũng không thể sống lâu nên chỉ có một hy vọng là trước khi chết có thể thấy được Thụy Tuyết quốc quốc thái dân an như trước.

Trong căn phòng nhỏ tập trung rất nhiều người, bọn họ chính là theo Thương tới đây, bất quá bọn hắn là người trong giang hồ nên cũng không muốn liên quan tới triều đình nhưng cũng đã hứa hẹn, chỉ Thương muốn thì bọn họ nhất định sẽ ra tay tương trợ!

Kỳ thật người trong võ lâm vốn rất nghĩa khí, chứng kiến người dân vô tội cùng Thụy Tuyết quốc ngày càng đi xuống, suy kiệt dần tự nhiên không thể nào bỏ mặc được, hơn nữa, bọn hắn vẫn thấy Dạ Mị là một quân vương tốt.

“Bệ hạ, ngài nhất định phải thành công a!” toàn bộ trung thần quì dưới đất nhìn Dạ Mị chân thành nói, những ngày tháng này bọn họ đều sống trong sợ hãi, nhìn thân nhân của mình cùng những người khác bị giết mà không cách nào thay đổi được, loại tâm tình này so với chính mình bị giết còn đau khổ hơn.

https://thuviensach.vn

“Các ngươi yên tâm đi, vì dân chúng, ta sẽ cố hết sức có thể!” Dạ Mị đã khôi phục lại hình dáng ban đầu kiên định nói.

“Chúng ta khi nào thì bắt đầu hành động ạ?” đây là vấn đề mà tất cả mọi người đều quan tâm.

“Mọi người cứ đứng lên trước đi!” Dạ Mị nhìn về phía các vị đại thần nói.

Đám đại thần nghe vậy toàn bộ đứng dậy ngồi xuống cạnh bàn nhỏ, từ lúc tìm được Dạ Mị tới nay những đại thần này làm việc rất kín kẽ, bọn họ tự nguyện thần phục Dạ Mị. Từ khi Dạ Mị lên làm Xà vương tới nay đều làm mọi chuyện rất tốt, tham quan cũng giảm dần, là một bệ hạ được dân chúng kính yêu cho nên cho dù là chết thì thần tử trung thành như bọn họ cũng nguyện ý trợ giúp hắn để Thụy Tuyết quốc nhanh chóng trở lại như trước kia!

Dạ Mị trầm tư một lúc rồi nói: “Đợi ba ngày nữa đi, ba ngày nữa chúng ta liền xuất phát!” những ngày này Dạ Mị vẫn luôn nhận được tin tức từ Miên Miên, nàng vẫn dặn hắn không nên nóng vội, chuyện Dạ Phong đã dần khôi phục lại tử nhãn khiến hắn thật sự vui mừng nhưng là hắn thật sự không muốn chờ nữa rồi, theo tin tức hắn thăm dò được thì Dạ Phong đã lại bắt đầu tàn sát dân chúng vô tội, trong thư Miên Miên không nói tới chuyện này chứng tỏ nàng cũng không biết, nếu biết thì chắc chắn nàng sẽ không đứng ngoài quan sát rồi. Xem ra chừng nào hắn còn chưa xuất hiện thì Dạ Phong nhất định sẽ không từ bỏ.

“Tại sao lại phải chờ ba ngày nữa?” một đại thần khó hiểu hỏi, từ lúc quyết định đi theo Dạ Mị, hắn đã không còn màng tới sống chết của bản thân rồi, mỗi một ngày bây giờ đối với bọn họ chính là một loại dày vò a!

“Chúng ta còn thiếu một vài thứ, ba ngày này ta sẽ cố gắng thu thập mọi thứ xong xuôi, còn nữa, lần này chỉ có thể thành công không thể thấy bại

https://thuviensach.vn

nên chúng ta nhất định phải chuẩn bị chu toàn mọi thứ!” Dạ Mị chậm rãi giải thích.

“Bệ hạ nói rất đúng, thực lực của Dạ Phong quá cường đại, lại đã nhập ma, chúng ta nhất định phải có đối sách chu toàn mới có thể xuất quân được, nếu hấp tấp hành động mà chọc giận hắn thì hậu quả sẽ khôn lường!” một đại thần khác gật đầu tán thành nói.

Đối với những lời của đại thần này, Dạ Mị khẽ gật đầu đồng ý.

“Lão cha, đến tột cùng là tới bao giờ ta mới có thể gặp lại mẹ? Ta nhớ mẹ…” Tử Tử nhìn Dạ Mị cau mày hỏi, đã rất lâu rồi hắn không gặp mẹ a, hắn thật sự nhớ mà! Thật không biết nữ nhân của hắn ở trong cung thế nào rồi?

“Kiên nhẫn chờ thêm ba ngày nữa thôi rồi phụ thân đưa ngươi đi gặp mẫu thân, được không?” Dạ Mị vuốt tóc Tử Tử sủng nịch nói.

Đúng lúc này thì trong phòng đột nhiên vang lên tiếng cười khúc khích của tiểu hài nhi, không biết có phải là do nghe Dạ Mị nói sắp được gặp Miên Miên không mà tiểu công chúa trong lòng Vô Tình đột nhiên cười vui vẻ. Một màn này khiến những người có mặt có chút sửng sốt, Vô Tình cúi đầu nhìn tiểu công chúa từ lúc sinh ra chỉ biết cười mà không khỏi lo lắng, nội cung lòng người hiểm ác, tiểu công chúa vô tư thế này liệu có thể sống sót được không?

“Được rồi, mọi người cũng nên trở về rồi, đừng để cho hắn hoài nghi, đợi thời cơ chín muồi ta sẽ cho người thông báo cho các vị!” Dạ Mị nhìn những đại thần nói.

“Vâng!” những đại thần nghe vậy lập tức đứng dậy hành lễ rồi đi ra.

Đợi mọi người đi hết rồi, Dạ Mị lần nữa ngồi xuống nói: “Thương, chuyện này không quan hệ tới ngươi, ba ngày sau có thể nhờ ngươi mang

https://thuviensach.vn

theo tiểu công chúa tránh đi không? Đây là chuyện gia đình ta, có lẽ chúng ta nên tự mình giải quyết thì hơn!” Dạ Mị nghiêm túc nhìn Thương nói.

Thương nghe vậy chỉ cười lạnh nói: “Ngươi tự tin quá rồi, chuyện gia đình ngươi ta không có hứng thú nhưng là trong nội cung có người khiến ta lo lắng, cho nên ta nhất định phải đi!”

“Sư phụ…” Tử Tử nhìn Thương rồi lại nhìn qua Dạ Mị, một giây sau hắn vỗ vỗ cái trán nhỏ của mình, mẹ à, ngươi như thế nào lại đi khắp nơi hái hoa đào rồi?

"Thương..." Dạ Mị nhìn Thương thật sự không biết nên nói gì, hắn biết rõ lần này vào cung thập phần nguy hiểm, sống hay chết của bản thân mình cùng mọi người hắn cũng không thể nào bảo đảm được.

“Được rồi, đừng nói mấy chuyện này, ngươi tốt hơn là tập trung suy nghĩ cách đối phó với đệ đệ của ngươi đi!” Thương nói rồi nắm tay Tử Tử nói: “Đi, hôm nay sự phụ dạy ngươi một chiêu thức mới!”

“A, được!” Tử Tử nghe vậy lập tức hào hứng đi theo Thương về phía hậu viện.

"Bệ hạ..." Vô Tình ôm tiểu công chúa nhẹ giọng gọi.

"Có chuyện gì sao?" Dạ Mị nhìn Vô Tình hỏi.

“Bệ hạ, có chuyện này ta nghĩ là nên nói cho người biết!”Ngày hôm qua lúc đi tới quán rượu tìm Lô Vượng nàng phát hiện ra Tư nhi đã được Miên Miên phái người đón đi, nàng đoán chắc rằng Miên Miên cuối cùng cũng bắt đầu kế hoạch trả thù Ngải Vân rồi, nàng nhất định phải nói cho Dạ Mị biết rõ sự tình.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Đại Kết Cục – Bí Ẩn Thứ Nhất

--- ------Hôm sau---- -----

"Ta không thích ngươi, ta chán ghét ngươi!" thanh âm này không phải của ai khác mà chính là Tư nhi, nàng giận dữ nhìn Ngải Vân đang nịnh nọt trước mặt lớn tiếng nói.

"Con…con chán ghét ta?" Ngải Vân vì câu nói này của Tư nhi mà suy sụp ngã ngồi trên đất, vì cái gì chứ, nàng làm sai chuyện gì sao? Vì sao Tư nhi lại chán ghét nàng đến vậy?

“Đúng vậy, ta chán ghét ngươi, ngươi tối qua làm gì mà cứ ôm lấy ta ngủ, ta thật vất vả mới có thể gặp lại mẫu thân, ngươi theo chúng ta ngủ thì lo mà ngủ đi, ôm lấy ta làm gì chứ, thật đáng ghét!” đối với việc ba người tối qua ngủ chung một giường, Ngải Vân cứ ôm chặt lấy mình ngủ khiến nàng không gần được Miên Miên hiển nhiên là có chút bất mãn.

"Ta... Ta là mẹ ruột của ngươi a!" Ngải Vân vội vàng nói.

“Ngươi mới không phải mẹ ta, ta nhìn sơ cũng thấy ngươi là người xấu rồi, bất quá ta cũng không muốn so đo với ngươi, mẫu thân ta nói làm người thì phải độ lượng, hơn nữa ta cũng biết con gái ngươi đã đi Thiên quốc nên chuyện tối ta bỏ qua, thỉnh ngươi về sau đừng coi ta như con gái ngươi, được không?” Tư nhi vẻ hiểu chuyện nói, tuy còn nhỏ nhưng suy nghĩ lại không hề ngây thơ chút nào.

"Tư nhi..." Ngải Vân nhìn nữ nhi của mình đã trở thành người xa lạ mà không khỏi đau đớn.

https://thuviensach.vn

“Tư nhi không được vô lễ!” Miên Miên vừa đi tản bộ về đã chứng kiến Ngải Vân ngồi trên đất, ánh mắt mờ mịt hiển nhiên là do bị đả kích quá lớn.

“Mẫu thân, người đã đi đâu vậy?” Tư nhi nhìn thấy Miên Miên liền cười vui vẻ, thân hình nhỏ xinh vội chạy tới cạnh nàng.

Miên Miên ôm lấy nàng có chút không vui hỏi: “Tư nhi vừa nãy đang nói gì?”

"Không có... Không có gì!" Tư nhi le lưỡi bộ dáng hài hước nói.

“Yêu nữ này, ngươi rốt cuộc là muốn giở trò gì hả? Ngươi đã làm gì tiểu công chúa?” Linh Chi rốt cuộc cũng nhịn không được lên tiếng xen vào. Từ hôm qua nhìn thấy tiểu hài tử giống tiểu công chúa như hệt này, Nương nương liền thay đổi, một chút quyết đoán cũng không còn nữa rồi.

“Ta không làm gì cả, nàng ta là tự làm tự chịu thôi!” Miên Miên ôm Tư nhi đi tới chiếc bàn gần đó đặt nàng ngồi xuống rồi quay lại nhìn Ngải Vân nói: “Ngươi nhìn rõ rồi chứ, nàng gọi ta là mẫu thân chứ không phải gọi ngươi!”

Ngải Vân vội ngước nhìn nàng, đáy mắt hiện lên tia đau đớn cùng bất đắc dĩ.

“Linh Chi, ngươi mang Tư nhi ra ngoài chơi một chút đi, ta có chuyện muốn nói với Nương nương của ngươi, chắc hẳn Xà hậu cũng muốn biết chuyện gì đã xảy ra rồi!” Miên Miên không quay đầu nói.

“Ngươi đang ra lệnh cho ta?” Linh Chi lầm bầm nói.

“Đưa Tư nhi ra ngoài đi!” Ngải Vân đưa mắt về phía Linh Chi kiên định nói, các nàng đợi ngày này đã lâu lắm rồi, sự việc của Tư nhi thật sự khiến nàng ta suy nghĩ đến nhức não, đau đến không thở nổi rồi.

https://thuviensach.vn

Linh Chi nghe vậy có chút sửng sốt nhưng vẫn tuân lệnh mang theo Tư nhi đi ra ngoài, tuy rất không tình nguyện nhưng là Nương nương đã muốn vậy thì nàng ta cũng không thể nào làm khác được.

“Như thế nào, nữ nhi của ta khiến cho ngươi hoài niệm sao?” Miên Miên nhìn trong phòng chỉ còn lại hai người liền nhìn về phía Ngải Vân hỏi.

“Nàng thật sự là Tư nhi, đúng không? Nàng là nữ nhi của ta có đúng không?” Ngải Vân mong chờ nhìn Miên Miên, nàng ta thật sự muốn biết đáp án, nàng ta sắp bị bức điên rồi.

“Lúc trước chính là ngươi tự tay giết chết nàng, ngươi chẳng lẽ lại mau quên như vậy? Hơn nữa, chẳng phải chính ngươi đã tự tay ôm nàng hạ táng sao? Hiện tại ngươi nói nữ nhi ta là con gái của ngươi không phải là buồn cười lắm sao?” Miên Miên nhìn bộ dáng khẩn trương của Ngải Vân không khỏi trào phúng nói.

“Nhưng mà… ta khẳng định đứa bé đó chính là Tư nhi của ta, ta khó nhọc sinh ra nàng, chăm sóc nàng đâu phải ngày một ngày hai, ta sao có thể không nhận ra nàng chứ?” Ngải Vân có chút khó chịu nói, đúng vậy, đây chắc chắn chính là Tư nhi của nàng, nhưng mà… chuyện lúc trước nên giải thích thế nào đây? Nàng ta đích xác đã cố tình giết chết Tư nhi, còn tự tay mình hạ táng nàng, hôm nay mọi chuyện như thế nào lại thành như vậy được?

"Làm sao vậy? Đang nghĩ tới ngày ngươi giết chết nàng sao?” Miên Miên nhìn Ngải Vân khổ sở mà không khỏi mỉa mai, Ngải Vân nha Ngải Vân, không thể tưởng được kẻ máu lạnh như ngươi cũng có ngày vì một người nào đó mà lung lay, xem ra vương bài này của nàng thật sự có hiệu quả rồi!

“Van cầu ngươi nói cho ta biết được không, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra với nàng?” Ngải Vân bò vội đến ôm lấy chân Miên Miên sốt ruột hỏi, dựa

https://thuviensach.vn

vào trực giác của một người mẹ, nàng ta tin chắc Tư nhi là con ruột của mình, thế nhưng mà ai có thể cho nàng ta một lời giải thích về chuyện Tư nhi còn sống và không nhận ra nàng ta đâu này?

Miên Miên đưa mắt nhìn xuống nàng ta hỏi: “Nếu như cho ngươi một cơ hội, ngươi có chọn giết nàng lần nữa?”

“Sẽ không!” Ngải Vân không cần suy nghĩ đã dứt khoát trả lời, đúng vậy, nếu ông trời cho nàng một cơ hội lần nữa, nàng nhất định sẽ không mù quáng như vậy, mất đi Tư nhi rồi nàng mới nhận Tư nhi quan trọng biết bao, dù sao cũng là máu thịt nàng mang nặng đẻ đau sinh ra!

Miên Miên nghe vậy hạ người ngồi xuống nhìn Ngải Vân cười cười rồi ghé sát tai nàng ta nói nhỏ: “Ngươi nói đúng, nàng đúng là con gái ruột của ngươi, Tư nhi!”

“Cái gì?” tuy đã đoán được đáp án nhưng chính tai nghe được vẫn khiến cho Ngải Vân kinh hãi, đôi mắt mở lớn nhìn Miên Miên vẻ không thể tin được.

“Sau khi ta bắt gặp ngươi cùng Vạn Toàn có gian tình, Vô Tình nói với ta rằng ngươi nhất định sẽ giết người diệt khẩu nhưng là ta không tin, dù sao nàng cũng là cốt nhục của ngươi, ngươi dù căm ghét ta đến mấy cũng không thể hại tới con gái của mình được. Thế nhưng ta đã sai, ngươi quả nhiên vì danh lợi của bản thân mà bất chấp cả việc hi sinh con gái mình, nếu không phải ta cùng với Vô Tình kịp thời cứu thoát đứa bé kia thì nàng thật sự đã xuống địa ngục rồi!” Miên Miên nhìn Ngải Vân lạnh giọng nói, Ngải Vân thật sự là quá độc ác rồi.

"Làm sao có thể, làm sao có thể... Lúc trước nàng rõ ràng đã chết rồi mà?" Ngải Vân nhảy dựng lên, nàng ta muốn biết tất cả mọi chuyện.

“Đúng vậy, lúc Vô Tình tới thì nàng thực sự đã tắt thở rồi nhưng chẳng qua là tình trạng chết lâm sàng mà thôi, Vô Tình đã hô hấp nhân tạo cứu

https://thuviensach.vn

sống nàng. Đứa bé ngươi ôm đi hạ táng chẳng qua là thế thân chúng ta tìm được thôi, tuy Tư nhi không chết nhưng hiện tại nàng đã không còn nhận ra ngươi nữa rồi!" Miên Miên nhấn mạnh nói.

"Vì cái gì? Ngươi đã làm gì Tư nhi? Tại sao nàng lại không nhận ra ta?" Ngải Vân nắm lấy tay Miên Miên kích động hét lên.

"Mặc kệ ta làm gì thì cũng không thể độc ác bằng ngươi được, không đúng sao?" Miên Miên cười lạnh nói.

Ngải Vân kinh hãi nhìn nàng rồi cay đắng cười nói: "Ngươi từ khi nào lại trở nên có tâm cơ như vậy? Từ khi nào đã biết uy hiếp người khác rồi?"

"Ở chung với ngươi lâu như vậy không học được bảy tám phần thủ đoạn của ngươi thì ta thật khiến ngươi thất vọng rồi!" Miên Miên châm chọc nói, phải biết rằng so với sự ngoan độc của Ngải Vân thì nàng vẫn còn rất nhân từ!

"Ngươi muốn như thế nào? Ngươi muốn dùng Tư nhi ép ta làm gì?" Ngải Vân nhìn Miên Miên lạnh giọng hỏi.

"Làm cái gì? Ngươi rất nhanh sẽ hiểu thôi!" khóe miệng Miên Miên giương lên nụ cười lạnh rồi rất nhanh ngồi xuống đất, lớn tiếng kêu lên: "A…đau…"

Trong lúc Ngải Vân còn chưa hiểu dụng ý của Miên Miên thì Tư nhi ở bên ngoài đã nhanh chóng chạy vào, nhìn thấy Miên Miên ngồi dưới đất, vẻ mặt đầy thống khổ thì khóc lớn: "Mẫu thân, người làm sao vậy? Làm sao vậy? Ô ô…"

"Không có... Không có việc gì!" Miên Miên nhíu mày trấn an Tư nhi.

Tư nhi đột nhiên quay đầu nhìn Ngải Vân rồi lớn tiếng kêu lên: "Ngươi xấu nữ nhân này đã làm gì mẫu thân ta? Ngươi đại phôi đản, đại phôi

https://thuviensach.vn

đản…” bàn tay nhỏ bé không ngừng đánh lên người Ngải Vân, mà Ngải Vân lúc này không tự chủ được rơi nước mắt nhìn nữ nhi của mình, tại sao có thể như vậy được, tại sao?

“Tư nhi… không được như vậy, Xà hậu không phải cố ý đẩy ngã mẫu thân đâu…” Miên Miên vội kéo Tư nhi ra nói, mà tay kia của nàng ôm lấy chân, bộ dáng đau đớn không thôi. Tư nhi nhìn nàng mà không khỏi đau lòng, điều duy nhất nàng có thể làm là lớn tiếng mắng Ngải Vân rồi bóng dáng nhỏ nhắn vội dìu Miên Miên đi tới giường.

Ngải Vân ngây ngốc nhìn theo không biết nên nói gì hay làm gì lúc này mới đúng. Miên Miên nhìn bộ dáng bi thương của Ngải Vân không khỏi nghĩ thầm: Ngải Vân, ngươi đừng trách ta nhẫn tâm, những điều này đều là ta học từ ngươi đấy, ta biết rõ Dạ Mị đã không còn đợi được nữa rồi mà thời gian của ta cũng không còn nữa. Nếu ngươi còn sống thì ta không thể nào yên tâm rời đi được, cho nên ta nhất định phải tiễn ngươi đi trước.

"Tư nhi... Tư nhi..." Khi Tư nhi dìu Miên Miên tới được giường, Ngải Vân giống như là người điên lao đến nắm chặt cánh tay nhỏ của nàng kêu lên: “Tư nhi, ta mới là mẹ ruột của con, nữ nhân này không phải, nàng ta lừa con đó, có phải con bị nàng ta hạ độc nên mới không nhận ra mẹ?” Ngải Vân khóc rống lên như thể muốn dùng tiếng khóc để thức tỉnh Tư nhi.

Tư nhi ngây ngốc nhìn Ngải Vân như người xa lạ, im lặng không nói gì.

"Nương nương... Nương nương..." Linh Chi từ bên ngoài chạy lại lớn tiếng nói: “Nương nương, không tốt rồi, Dạ Mị đem người xông vào cung, đã vào đến Tôn Loan điện rồi!”

Miên Miên giật mình kinh hãi, làm sao có thể chứ, Dạ Mị sao có thể nhanh như vậy đã vào cung rồi? Miên Miên vội vàng xuống giường chạy đi. Ngải Vân thấy nàng bỏ đi thì không khỏi cười lớn, “Tư nhi, con nhìn

https://thuviensach.vn

xem, nữ nhân kia căn bản không bị thương, nàng gạt con đó!” Nàng ta nói gấp, cuối cùng thì nàng ta cũng có cơ hội để Tư nhi nhìn rõ sự thật rồi.

"Mẫu thân..." Tư nhi căn bản không nghe được lời Ngải Vân, nàng sốt ruột chạy theo Miên Miên kêu lớn. Ngải Vân thấy vậy vội vàng đứng dậy lớn tiếng gọi theo: “Tư nhi, con đi đâu vậy?”

"Nương nương... Nương nương..." Linh Chi thấy Ngải Vân chạy đi cũng vội vàng đuổi theo.

Như thế nào có thể như vậy được, chẳng phải đã dặn bọn họ không được nóng vội rồi sao? Dạ Mị sao có thể tùy hứng như vậy được? Miên Miên trên đường chạy tới Tôn Loan điện không ngừng lo lắng, nàng căn bản chỉ chạy đi mà không hề nghĩ tới kết quả mọi chuyện.

--- -------Tôn Loan điện---- ------

Miên Miên từ đằng xa đã trông thấy tầng tầng lớp lớp thị vệ bao vây bên ngoài Tôn Loan điện, xem ra Dạ Mị nhất định là ở bên trong rồi, Dạ Phong nhất định sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy, bọn họ sao có thể manh động như vậy này?

“Mẫu thân…” Tư nhi từ xa cũng chạy tới.

Miên Miên thấy nàng thì có chút sửng sốt nhưng cũng rất nhanh chóng ôm nàng vào lòng, thị vệ bên ngoài thấy Miên Miên cũng không dám ngăn trở nên hai người thuận lợi tiến vào đại điện, nhưng bóng dáng quen thuộc xuất hiện trước mắt nàng.

“Mẹ…” Tử Tử mắt sáng rỡ kêu lên, ánh mắt dừng lại trên người Tư nhi đang có chút ngây ngẩn, chẳng lẽ lại đúng như lời A Tình cô cô nói, nàng còn sống sao?

https://thuviensach.vn

“Tử Tử!” Miên Miên vội đi tới cạnh hắn rồi buông Tư nhi xuống, sủng nịch vuốt tóc hắn.

“Tỷ tỷ…” Vô Tình nhìn Miên Miên muốn nói rất nhiều điều nhưng lại không biết nên bắt đầu nói từ đâu, tiểu công chúa trong lòng nàng bật cười khanh khách giống như cũng cảm nhận được Miên Miên đang ở gần. Miên Miên nhìn tiểu công chúa trong lòng thập phần vui mừng cùng hạnh phúc.

Miên Miên hôn nhẹ lên má tiểu công chúa, chia cách đã rất lâu rồi, Miên Miên thật sự rất nhớ mọi người. Nàng đưa mắt nhìn Dạ Mị cùng Thương gần đó, trách cứ nói: “Hai người các ngươi tại sao lại hồ đồ như vậy, không phải đã nói với hai người chờ rồi sao?”

“Vô Tình nói cho ta hay chuyện của Tư nhi, ta lo lắng cho nàng nên hành động sớm.” Dạ Mị nhìn Miên Miên, đã lâu rồi hai người không gặp, hắn thật sự muốn ôm nàng vào lòng, thế nhưng hắn cũng biết, hiện tại không phải lúc thích hợp cho những chuyện như vậy.

“Đừng lo lắng, chúng ta không phải vẫn rất hoàn hảo đó sao?” Thương nhìn nàng mỉm cười nói, dáng vẻ tươi cười này của hắn khiến Miên Miên cảm thấy án náy vô cùng.

“Tốt lắm, các ngươi rốt cuộc đã đến rồi!” Dạ Phong ngồi trên ghế cao cất tiếng cười nói.

Miên Miên ngước nhìn Dạ Phong trên cao, đứng bên cạnh hắn lúc này là Lôi Ảnh, hai bên đại điện là hai hàng thị vệ thân thủ không hề thua kém Lôi Ảnh. Xem ra là bọn họ đã bị bao vây rồi.

“Ta rất cao hứng vì ngươi đã đến, tất cả ân oán của chúng ta hôm nay đều mang ra giải quyết một lần đi, ta chờ đợi ngày này thật sự đã rất lâu rồi!” Dạ Phong nhìn xuống Dạ Mị trên đại điện, đáy mắt hiện lên tia quang mang. Dạ Phong như vậy lại khiến cho Miên Miên vô cùng lo lắng, nàng biết rõ Dạ Phong trở nên như ngày hôm nay tất cả đều vì một chữ hận, mà

https://thuviensach.vn

mấu chốt của mọi chuyện lại chính là Dạ Mị. Hôm nay Dạ Mị lại xuất hiện trước mặt hắn như vậy chỉ sợ tâm ma trong lòng hắn khó cách nào khống chế được.

“Dạ Phong, ta biết rõ là ta đã khiến ngươi chịu nhiều uất ức nhưng là… ngươi cũng không nên mang hết những oán hận đó đổ lên đầu dân chúng vô tội như vậy!” Dạ Mị nhìn đệ đệ duy nhất từ nhỏ lớn lên cạnh mình mà không khỏi cảm khái.

“Ha ha ha… chê cười rồi! Những việc ta muốn làm lại còn cần ngươi chỉ dạy sao?” Dạ Phong khinh thường cười lớn nói.

“Mặc kệ ngươi oán hận ta thế nào, ta chỉ hi vọng ngươi đừng tổn hại đến những người vô tội, Tuyết vương gia được dân chúng yêu mến trước kia không nên trở thành người cuồng sát như vậy!” Dạ Mị cố gắng khuyên bảo Dạ Phong, hắn thật sự không hi vọng đệ đệ duy nhất của mình tiếp tục sai lầm nữa.

Dạ Phong nghe vậy không khỏi cười lạnh, khinh bỉ nói: “Như ngươi nói thì người khiến dân chúng yêu mến là Tuyết vương gia, ta hiện tại đã là Thụy Tuyết xà vương, ngươi không cần phải so sánh nữa!”

"Thế nhưng..."

“Không có thế nhưng, ta cho ngươi biết, tất cả những sai lầm trong quá khứ là không thể bào bù đắp được, ngươi hiểu không?” nói rồi đưa mắt nhìn qua thị vệ gần đó nói: “Dẫn bà ta tới đây!”

“Vâng!” thị vệ kia nhận lệnh vội vàng rời đi từ cửa bên cạnh, đám người Dạ Mị có chút khó hiểu, hắn là muốn dẫn ai tới?

Khi tên thị vệ kia quay lại cùng với một người nữa, mọi người lại được một phen kinh ngạc, đây chẳng phải là Thái hậu sao?

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu..." Dạ Mị nhìn thấy Thái hậu không kìm được lên tiếng gọi.

Thái hậu thấy có người gọi mình liền ngước mắt nhìn, một khắc khi nhìn thấy Dạ Mị, nước mắt bà không kìm được rơi xuống. Tên thị vệ kia sau khi dẫn người tới liền buông tay hành lễ với Dạ Phong rồi quay trở về vị trí cũ. Thái hậu bởi vì mệt nhọc trong một thời gian dài cộng thêm ăn không đủ no vô lực ngồi trên đại điện, “Thực xin lỗi… Mẫu hậu thật xin lỗi hai ngươi…”

Dạ Mị thấy vậy lập tức đi tới, những tên thị vệ thấy vậy lập tức tiến đến ngăn cản, Miên Miên vội vàng nắm lấy tay áo Dạ Mị kéo lại, nàng không muốn hắn hành động thiếu suy nghĩ.

“Ngươi vì sao có thể đối xử với người như vậy được?” Dạ Mị nhìn Dạ Phong lớn tiếng hỏi, đáy mắt xuất hiện vài tia nộ khí.

"Như thế nào? Ngươi lo lắng cho bà ta? Chẳng lẽ ngươi đã quên là chính bà ta đã giết chết mẫu thân của ngươi khiến ngươi từ nhỏ đã không có cơ hội thấy người sao? Ngươi như thế nào lại thương xót kẻ thù của mình chứ?” Dạ Phong mỉa mai nhìn Dạ Mị nói.

Dạ Mị nghe vậy không khỏi trầm mặc, một lát sau nói: “Những ân oán kia đều là trong quá khứ, tuy ta không có cách nào quên được những việc người đã làm nhưng nếu nói tới hận, ta cũng không có cách nào hận được, dù sao thì người cũng đã chiếu cố ta rất nhiều năm…” Dạ Mị ngay thẳng nói.

"Dạ Mị..." Thái hậu nghe hắn nói vậy không kìm được khóc nấc, những tháng ngày bị đày đọa này đã làm bà ta hiểu được rất nhiều đạo lý, nghĩ lại những hành vi vô lối ngày trước của mình mà không khỏi cảm thấy xấu hổ.

Dạ Phong ngồi trên cao đột nhiên vỗ tay vang dội như thể nhìn thấy thứ gì thú vị lắm vậy.

https://thuviensach.vn

“Thật cảm động a, một màn mẫu tử tình thâm a!” giọng nói mang đậm hàm ý châm chọc.

"Tư nhi..." Ngải Vân lúc này cũng đã đuổi đến nơi, nàng ta nhìn một lượt những người có mặt mà không khỏi sửng sốt rồi rất nhanh chóng thu lại ánh nhìn đi đến bên cạnh Tư nhi. Tử Tử thấy nàng ta tới vội vàng đem Tư nhi đẩy ra sau lưng bảo hộ.

“Rất tốt, thật đông đủ, xem ra hôm nay nhất định sẽ rất náo nhiệt a!” Dạ Phong lạnh giọng nói khiến cho đám người Dạ Mị bỗng dưng cảm thấy bất lực, xem ra mọi chuyện đã sớm nằm trong dự tính của hắn rồi.

"Dạ Phong..." Miên Miên nhìn thấy ánh mắt Dạ Phong hiện lên tia hồng sắc không khỏi kêu lên. Từ ngày biết được thân phận nàng tới nay tử nhãn của hắn chưa từng xuất hiện ánh hồng, hôm nay xuất hiện chứng tỏ hắn nhất định sắp nổi giận rồi.

“Phong nhi, mọi sai lầm đều là do ta sai, trước kia là ta không đúng, ta không nên đối xử với con tàn độc như vậy, ta sai rồi…” thanh âm Thái hậu mang theo đau thương, bất đắc dĩ cùng sự ân hận vang lên trong đại điện.

Dạ Phong nghe vậy cũng không chút xúc động, lạnh lùng nhìn Thái hậu nói: “Ngươi cho rằng chỉ cần nói xin lỗi là xong sao?”

Thái hậu nghe vậy lập tức bò tới chính diện rồi ngước lên nhìn hắn nói: “Tất cả lỗi lầm đều là do ta gây nên, là ta thiếu nợ con, ta sẽ dùng phần đời còn lại đền bù cho con, nhưng là hai huynh đệ các con không thể nào tương tàn như vậy được, dù sao trên người hai con cũng chảy chung một dòng máu a!”

Dạ Phong nhìn Thái hậu trước mặt, nội tâm có chút lay động, mới có một thời gian không gặp mà bà ta giờ đây đã thay đổi rất nhiều, tóc bạc nhiều hơn, tiều tụy hơn rất nhiều,… nhưng như vậy vẫn không đủ để hắn tha thứ

https://thuviensach.vn

cho bà ta, hắn không có cách nào quên được những thống khổ hắn phải chịu do bà ta mạng lại, không thể!

“Đừng nói nữa, ngươi có nói gì thì ta cũng không tha thứ cho ngươi!” Dạ Phong trực tiếp phản bác.

"Phong nhi..."

“Câm miệng, ngươi cho rằng những lời này của ngươi có thể khiến nỗi oán hận của ta tan biến sao? Ta cho ngươi biết, ngươi quá ngây thơ rồi, ta để ngươi sống chính là để cho ngươi chứng kiến hắn chết dưới tay ta như thế nào, không phải là để ngươi nói những lời vô nghĩa này, hiểu chưa?” Dạ Phong âm lãnh nói, hắn chờ đợi lâu như vậy không phải là để nghe những lời xám hối của bà ta, phải biết rằng những chuyện của quá khứ, bà ta có xin lỗi cũng không thể nào khác đi được!

"Tư nhi!" Ngải Vân căn bản không chú ý tới bất cứ kẻ nào khác, ánh mắt đau thương cùng mong chờ của nàng ta chỉ tập trung trên người Tư nhi, đây là nữ nhi của nàng ta, tại sao nàng lại không nhận ra nàng ta chứ?

Miên Miên thấy vậy liền đưa tiểu công chúa trong lòng cho Vô Tình rồi đi đến cạnh Ngải Vân nói: “Ta đã nói, nàng là nữ nhi của ta, ngươi đừng nói những lời không đâu nữa!”

"Không phải, nàng không phải con gái của ngươi, ta biết rõ ngươi hận ta đã giết ngươi tỷ tỷ đúng không? Nhưng mà ngươi không được phép làm vậy, ta vốn muốn để cho ngươi sống thêm mấy ngày không ngờ ngươi lại dám lợi dụng Tư nhi đối phó với ta, nàng không nhận ra ta thì ta liều mạng với ngươi!” Ngải Vân kích động nói rồi không biết lấy từ đâu ra một thanh đoản kiếm hướng về phía Miên Miên đâm tới.

Tư nhi thấy vậy không chút do dự chạy tới ngăn cản, mà Ngải Vân lúc này thấy Tư nhi đột ngột chạy tới muốn thu tay cũng không còn kịp nữa, đoản kiếm rạch một đường trên cánh tay nhỏ của Tư nhi,

https://thuviensach.vn

“Nữ nhân lòng lang dạ sói!” Thương một đạp đá văng Ngải Vân ra xa.

"Nương nương…" Linh Chi vội vàng chạy tới đỡ Ngải Vân dậy.

“Tư nhi, con như thế nào rồi? Có đau lắm không?” Miên Miên vội vàng bịt vết thương trên tay Tư nhi lo lắng hỏi.

"Mẫu thân... Không có việc gì…" Tư nhi mỉm cười trấn an nàng.

Thương lấy từ trong người ra một lọ kim sang dược rắc lên vết thương của nàng rồi vùng vải bó lại, “Đừng lo lắng, chỉ là vết thương ngoài da thôi!” Thương trấn an Miên Miên.

Ngải Vân bò dậy muốn tiến tới nhưng lại bị Thương chặn lại, “Tư nhi… Tư nhi, mẫu thân không phải cố ý, ô ô…” Ngải Vân thấy bản thân mình lần nữa tổn thương tới Tư nhìn không khỏi đau đớn.

Những chuyện này xảy ra quá đột ngột khiến cho Dạ Phong ngồi trên cao cũng không biết nói gì, hắn biết rõ, ân oán giữa các nàng nên để cho các nàng tự mình chấm dứt thì hơn.

“Ngải Vân, ngươi thật độc ác, ngươi còn muốn giết nàng lần nữa sao?” Miên Miên ôm Tư nhi trong lòng giận dữ nhìn Ngải Vân quát.

“Không có… không có… Tư nhi, mẫu thân không phải cố ý, con hãy nghe mẫu thân nói, nghe mẫu thân nói a…”

“Không cần nói nữa, ta đã biết!” Tư nhi đột ngột giãy ra khỏi lòng Miên Miên đứng dậy nhìn Ngải Vân lạnh giọng nói.

Lời nói này của nàng khiến những người có mặt khó hiểu nhìn lại, nàng đã biết chuyện gì?

"Tư nhi..." Ngải Vân nhẹ giọng gọi, Tư nhi, con mau nhớ lại đi, ta mới là mẹ ruột của con a!

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu..." Tư nhi đi đến trước nàng ta nhẹ giọng gọi, một tiếng này của nàng khiến mọi người ngây ngẩn, chẳng lẽ nàng khôi phục trí nhớ rồi sao? Mà Ngải Vân nghe thấy Tư nhi gọi mình là mẫu thân thì không giấu được vẻ vui sướng, “Tư nhi, con nhớ ra điều gì rồi đúng không? Mẫu thân biết rõ là con sẽ nhớ được mà!” nói rồi vươn tay ôm Tư nhi vào lòng khóc lớn.

"Ta chưa bao giờ mất trí nhớ cả!" Tư nhi lần nữa khiến những người có mặt rung động, Ngải Vân vội vàng buông nàng ra hỏi: “Con không có mất trí nhớ? Vậy chẳng lẽ… bấy lâu nay con diễn kịch sao? Con là muốn trợ giúp mẫu thân, đúng không?” Nghĩ tới đây, Ngải Vân không khỏi vui sướng, nàng biết mà, nữ nhi của nàng làm sao có thể không nhận ra nàng chứ?

Tư nhi lặng lẽ gạt tay nàng ta qua một bên rồi nói: “Một tiếng vừa rồi là lần cuối cùng ta gọi ngươi như vậy, từ lúc ngươi dùng chăn cố giết ta, ta đã không còn là con gái của ngươi nữa rồi!”

"Cái gì?" Ngải Vân kinh hãi, một giây sau vội vàng kêu lên: “Con đừng nghe bọn chúng nói bậy, con chính là vô ý rớt xuống hồ nước rồi bị các nàng tráo đi a, con không được nghe bọn họ nói bậy…” Ngải Vân luống cuống tay chân, đúng vậy, nàng ta thật sự sợ hãi, thật khó khăn mới gặp lại được Tư nhi, nàng ta không muốn mất nàng lần nữa.

"Ngươi không cần gạt ta ta, ngươi cho rằng chuyện gì ta cũng không biết ư? Có trách thì trách ngươi, lẽ ra lúc giết ta ngươi không nên nhắm mắt lại!” Tư nhi nói rồi cũng khóc lớn, bị chính mẹ ruột của mình giết chết mà phải làm ra vẻ không biết gì hết thật khiến tâm hồn ngây thơ của nàng đau đớn.

"Nhắm mắt?" Ngải Vân lẩm bẩm rồi đột ngột trừng lớn hai mắt, đúng vậy, lúc che chết Tư nhi nàng ta vì không đành lòng nên đã nhắm mắt lại, chẳng lẽ…

https://thuviensach.vn

“Ngày đó ngươi động thủ, ta mở mắt ra muốn cầu xin ngươi không cần đối với ta như vậy, thế nhưng mà… ngươi lại nhắm mắt, ngươi căn bản không thấy được sự cầu xin của ta, ngươi căn bản không thấy được ta đã thống khổ biết bao, ta muốn nói nhưng lại không nói nên lời, cảm giác thống khổ cùng đau đớn khi ấy cả đời này ta vĩnh viễn không quên, cho nên ta hận ngươi, ta thật sự rất hận ngươi, ngươi căn bản chưa từng muốn có một nữ nhi như ta… ô ô…” Tư nhi khóc rống lên.

Miên Miên thấy vậy vội đi tới trước ôm nàng vào lòng, giờ phút này nàng rốt cuộc cũng minh bạch mọi chuyện rồi, đại phu đã từng nói, dù một người có quên đi ký ức thì cũng không dễ gì thay đổi tính tình, Tư nhi ngày đó lại thay đổi nhiều như vậy, nguyên lai là nàng đã sớm biết mọi chuyện, nàng chỉ là vờ như không biết, rốt cuộc thì nỗi đau đớn, thống khổ ngày đó phải lớn đến đâu mà có thể khiến một tiểu hài tử trở thành như vậy?

Những lời nói của Tư nhi khiến mọi người kinh ngạc không thôi, Dạ Phong ở trên cao nhíu chặt mày, đúng vậy, hắn là đang nhớ lại những tháng ngày thống khổ năm xưa.

"Tư nhi..." thanh âm Ngải Vân mang theo run rẩy, nàng ta không thể tin được là Tư nhi đã biết hết mọi chuyện, lòng nàng ta đau như thể bị nghiền nát.

“Ngươi vì sao phải đối xử với ta như vậy? Nếu là ta không ngoan… không nghe lời thì ta có thể sửa đấy… Ngươi tại sao lại muốn giết chết ta? Ta là con gái của ngươi kia mà… ô ô…” Tư nhi càng nói càng khóc dữ hơn.

Không khí trên đại điện có chút áp lực cùng khó chịu, những người có mặt không ai nói tiếng nào bởi vì bọn họ căn bản cũng không biết nên nói gì lúc này.

https://thuviensach.vn

“Mẫu thân không cố ý… mẫu thân không cố ý mà…” Ngải Vân không ngừng lập đi lập lại những lời này, đúng vậy, nàng không cố ý, chuyện này cũng đã khiến nàng dày vò trong một khoảng thời gian dài, nàng thật sự hối hận mà!

Miên Miên nghe vậy không khỏi giận dữ: “Nghìn tính vạn tính ta cũng không nghĩ tới sẽ tính ra kết quả này. Ta càng không nghĩ đến Tư nhi sớm đã biết hết mọi chuyện, nếu có thể, ta tình nguyện tin nàng mất đi trí nhớ, ngươi xem, sự ngây thơ của nàng đã bị ngươi tổn thương sâu sắc, ngươi bảo nàng sau này làm sao có thể quên được đây?” thanh âm Miên Miên có chút bất đắc dĩ.

"Nương nương..." Linh Chi thấy Ngải Vân càng lúc càng thương tâm thì không khỏi nhỏ giọng gọi, chứng kiến ánh mắt khinh bỉ của những người xung quanh nhìn Ngải Vân mà không khỏi kêu lên: “Các ngươi tưởng Nương nương không hối hận ư? Tối nào người cũng gặp ác mộng mà ngủ không yên giấc, người thật sự hối hận mà!”

“Ngải Vân, ta đã sớm nói qua, chúng ta không nên tới đây, thật sự không nên, những chuyện này đều là trừng phạt dành cho chúng ta!” Miên Miên ôm Tư hạ giọng nói.

Ngải Vân nghe vậy bất giác cười lớn, ánh mắt chăm chú nhìn vào Miên Miên lớn tiếng nói: “Ngươi thắng! Ngươi ngay cả một tia hi vọng cuối cùng cũng không để lại cho ta, ta không ngờ một kẻ ngốc như ngươi cũng có ngày thông minh đến vậy!” thanh âm nàng ta có chút cay đắng cùng bất đắc dĩ, thật không ngờ bao nhiêu năm nàng ta thông minh cuối cùng lại rơi vào tình huống thân bại danh liệt, không người quan tâm như vậy, bao nhiêu cố gắng của nàng ta là để đổi lấy những ánh mắt khinh thường này sao?

“Ta không thắng, ta chỉ là so với ngươi thì hạnh phúc hơn mà thôi! Mặc kệ cuộc đời này có bao nhiêu khó khăn thì ta cũng sẽ không bỏ rơi những

https://thuviensach.vn

người bên cạnh mình, con người ta không thể chỉ sống cho riêng mình, chúng ta có nhiều chuyện thân bất do kỷ cùng nhiều áp lực khác nhau nhưng ta muốn nói với ngươi rằng, cho dù ngươi có bao nhiêu áp lực thì cũng không nên lựa chọn con đường cực đoan như vậy, đứa bé này là cốt nhục của ngươi, bất kể không mang dòng máu của ngươi nhưng cũng là do ngươi sinh ra, nàng là người thân duy nhất của ngươi ở thế giới này, không phải sao? Ngươi dù thế nào cũng không nên vứt bỏ nàng a!" Miên Miên nhìn Ngải Vân chậm rãi nói.

Ngải Vân lặng không nói gì, nàng ta chính là đang suy nghĩ những lời nói này của Miên Miên. Ngải Vân đưa mắt nhìn Tư nhi trong lòng Miên Miên, nhìn nàng nhìn mình bằng đôi mắt xa lạ, u oán cùng cừu hận, sâu trong thâm tâm Ngải Vân dâng lên một niềm đau xót, nàng ta không muốn vậy…

"Mẫu hậu, Tư nhi rất yêu người!

"Mẫu hậu, người xem, Tư nhi lại cao hơn rồi!"

"Mẫu hậu, người không thoải mái sao? Tư nhi sẽ không làm loạn nữa, ngươi mau khỏe lại được không? Tư nhi nhất định sẽ ngoan!"

"Mẫu hậu là mẫu hậu tốt nhất trên đời này!"

Năm năm, hài tử luôn nhìn nàng bằng đôi mắt ấm áp cùng qaun tâm giờ đây không còn gọi nàng là mẫu hậu nữa, nàng dựa vào người khác rồi, chẳng lẽ nàng thật sự thua rồi ư? Thật sự xấu đến nỗi đến cả nữ nhi của nàng cũng không muốn nhận nàng nữa?

"Nữ nhân độc ác như vậy nên chết hết đi thì hơn!" Dạ Phong trên cao đột ngột lên tiếng, thanh âm rét lạnh đến thấu xương.

Mọi người kinh hãi nhìn về phía Dạ Phong, đôi mắt của hắn lúc này đã bị nhuộm đỏ. Miên Miên thấy vậy không khỏi run rẩy, chẳng lẽ những hành

https://thuviensach.vn

động của Ngải Vân chọc giận hắn rồi sao?

“Người tới, đem nữ nhân độc ác này ra ngoài chém cho ta!” Dạ Phong lạnh lùng hạ lệnh, thanh âm cứng rắn như thể không cho phép ai căn thiệp vào.

“Vâng!” một vài thị vệ nghe lệnh lập tức đi đến cạnh Ngải Vân, Linh Chi thấy vậy vội bò tới trước cầu xin: “Bệ hạ tha mạng a, Nương nương không phải cố ý, bệ hạ tha mạng…”

Tuy Miên Miên vẫn muốn Ngải Vân phải chết nhưng khi vừa nghe Dạ Phong hạ lệnh, lòng của nàng vẫn có chút không nỡ…

"Dừng tay!" Thái hậu từ nãy giờ vẫn im lặng đột nhiên lên tiếng ngăn cản khiến tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn qua.

"Phong nhi, ngươi không thể giết nàng a!"

"Như thế nào? Ngươi còn muốn bảo hộ nàng hay sao?"

"Phong nhi, ngươi tuyệt đối không thể giết nàng, bởi vì... nàng là thân muội muội của ngươi nha!"

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Đại Kết Cục – Bí Ẩn Thứ Hai

Một câu ‘nàng là thân muội muội của ngươi’ khiến cho tất cả những người có mặt không khỏi ngây ngẩn, những ánh mắt nghi hoặc đổ dồn về phía bà như thể đang muốn xác nhận lại thông tin, làm sao có thể chứ? Ngải Vân sao có thể là muội muội của Dạ Phong được?

Người duy nhất tỉnh táo lúc này chính là Miên Miên, tuy nói chuyện này có chút hoang đường nhưng cũng không phải là không thể xảy ra, dù sao Ngải Vân hiện tại cũng là xuyên không đến nhưng khối thân thể nàng ta chiếm giữ lại là muội muội của Dạ Phong, nếu chuyện này là thật thì hai người họ chẳng phải là loạn luân sao?

"Nàng là muội muội của ta?" Dạ Phong nghi hoặc hỏi, chuyện này sao có thể được chứ?

“Đúng! Nàng là muội muội cùng mẹ khác cha của ngươi!” Thái hậu khàn giọng nói.

Mọi người nghe vậy thoáng đưa mắt nhìn nhau mà ngay cả Dạ Mị cũng không nén được thở dài. Tuy nói hắn cùng Ngải Vân chưa từng phát sinh quan hệ nhưng lại cũng có cùng huyết thống, chuyện này làm sao có thể thông cáo thiên hạ được, ca ca cưới muội muội, chuyện này thật quá hoang đường rồi!

Thái hậu khẽ thở dài rồi bắt đầu trần thuật lại chuyện quá khứ, “Nhiều năm trước, tuy ta đã ngồi lên được vị trí Xà hậu nhưng là ta không có hạnh phúc, trong lòng cha ngươi chỉ có mẫu thân của Dạ Mị, người lúc nào cũng nhớ đến nàng ta. Ta ngày ngày nhìn người thương nhớ nàng ta mà không hề

https://thuviensach.vn

đoái hoài gì tới Xà hậu là ta đây. Trước đó ta cứ tưởng rằng mình sinh hai người con trai cho hắn thì hắn sẽ quan tâm tới ta, nhưng là ta sai rồi, trong lòng hắn chỉ có một mình Thương phi. Trong những tháng ngày cô độc đó ta có nhận thức một Ngự tiền thị vệ bên cạnh, hắn luôn ở bên cạnh bảo hộ cho ta nhiều năm trời, ta cuối cùng cũng cùng hắn phát sinh quan hệ…" Thái hậu nói đến đây thì thanh âm có chút run rẩy.

"Về sau ta phát hiện mình đã mang thai, đây chính là đại tội, nếu để cha ngươi biết thì tất nhiên ta cùng với người kia sẽ không thể toàn mạng được. Thị vệ kia vì muốn bảo vệ ta mà định nói với cha ngươi là hắn cưỡng gian ta, ta nhất quyết không chịu, ta cảm thấy cho dù có nói vậy thì cha ngươi cũng nhất định sẽ không tha thứ cho ta, ngôi vị Xà hậu này nhất định khó giữ được, thêm nữa, ta cũng không muốn hắn chết…" Thái hậu nhắc tới thị vệ kia mà không khỏi nở nụ cười, xem ra lòng bà thật sự có hắn.

"Về sau, để bảo vệ mình cùng hắn, ta đã lựa chọn nói với bệ hạ để cho ta lên chùa cầu phúc cho Thương phi, bệ hạ nghe vậy đương nhiên rất vui vẻ để ta đi, người căn bản không hề yêu ta, nhưng như vậy cũng tốt, ít ra ta có thể bảo vệ được người mà ta quan tâm. Ta ở trong chùa một năm rồi sinh ra Ngải Vân, thời gian đó có hắn bên cạnh nên ta không hề cảm thấy tịch mịch, đáng tiếc, ta cuối cùng đã hại chết hắn…" Thái hậu nói đến đây không kìm được thương tâm khóc lớn.

Ngải Vân ở gần đó nhíu mày, nét mặt có chút khó chịu, có chút giãy giụa không yên.

"Một lần kia, bởi vì ta nói ta nhạt miệng nên hắn đi lên núi hái quả mơ cho ta, lúc hắn được người ta khiêng về sau đó, trong ngực vẫn còn ôm chặt một túi mơ, hắn vĩnh viễn rời xa ta rồi…

"Sau đó người trở về cung sao?" Miên Miên nhìn Thái hậu nhắc tới quá khứ mà đau thương không dứt liền lên tiếng chuyển hướng câu chuyện.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, ta tuyệt vọng hồi cung, bởi vì không thể mang Ngải Vân hồi cung cùng nên trước khi đi ta giao nàng cho người thân tín nhất nuôi dưỡng. Lúc nàng lên năm, ta sai người đón nàng tiến cung, ta vì muốn bù đắp lại cho cha của nàng nên đã cố hết sức nuôi dưỡng Dạ Mị thành bậc đế vương, rồi để cho hắn lấy nữ nhi của ta là Xà hậu, có thể giúp nàng có được những ngày tháng tốt đẹp về sau…”

“Aaaa… Đau… đau quá…” Thái hậu vừa dứt lời, Ngải Vân ôm đầu lăn lộn trên đại điện, bộ dáng thập phần thống khổ.

Miên Miên thấy vậy không chút do dự chạy tới nâng nàng ta dậy, sốt ruột hỏi: “Ngươi làm sao vậy? Như thế nào đột nhiên lại đau đầu?”

"Nàng không chết... Nàng không có chết a, nàng ta muốn giành lại thân thể này, đau… ta đau quá…” Ngải Vân gắt gao nắm lấy cánh tay Miên Miên, đôi mắt trống rỗng vô hồn, bộ dáng thống khổ nhưng vẫn không ngừng nói: “Nàng muốn trở lại, nàng muốn đuổi ta đi…”

Miên Miên kinh hoàng, “Ngươi nói là Ngải Vân kia vẫn tồn tại trong cơ thể ngươi?” Miên Miên nghĩ tới linh hồn của Ngải Vân đích thực vẫn còn trong cơ thể thì không khỏi kinh hãi, nàng trước đây cũng đã từng nghe qua trường hợp nguyên hồn ngủ say bị chiếm thân thể, chắc chắn là do những chuyện xưa khi nãy kích thích nàng khiến nàng muốn tỉnh lại rồi.

"Vân nhi… Vân nhi..." Thái hậu thấy Ngải Vân thống khổ như vậy, vội vàng bò tới trước mặt nàng ta sốt ruột kêu lên.

“Vân nhi, con làm sao vậy? Con đừng dọa mẫu hậu a, mẫu hậu biết rõ mình có lỗi với con nhưng mà mẫu hậu thật sự không muốn như vậy a!” Thái hậu lôi kéo tay Ngải Vân giải thích, đứa con gái này chính là kết tinh tình yêu của bà với người kia, bà nhất định không thể để nó xảy ra chuyện được.

https://thuviensach.vn

“Mẫu hậu… mẫu hậu…” thanh âm Ngải Vân có chút khác lạ vang lên, nàng ngước nhìn lên Miên Miên đang ôm lấy mình, thanh âm có chút khiếp nhược, khàn khàn hỏi: “Ngươi là ai?”

"Vân nhi... đây là giọng nói của Vân nhi!” Thái hậu mừng rỡ, “Vân nhi…” bà dùng sức gọi lớn như muốn thức tỉnh nàng.

“Đau quá…” Ngải Vân lần nữa ôm đầu kêu thất thanh, ngay khi Miên Miên sốt ruột nhất thì Ngải Vân lại nắm lấy tay nàng, nhíu mày nhìn đau nói: Ngải Vân trước kia cũng sa vào ma đạo rồi, nàng ta đã bị cừu hận che lấp rồi, không thể để nàng trở lại, không thể…”

“Ngải Vân, ngươi nói cái gì?” Miên Miên đương nhiên nhận ra thanh âm này chính là của Ngải Vân thời hiện đại.

“Ta cùng với nàng đã có giao dịch, ta sẽ vì nàng cướp lấy Dạ Mị, nhưng mà Dạ Mị trong lòng chỉ yêu mình ngươi… vừa nãy nàng nghe Thái hậu nói chuyện đã không chờ được nữa rồi… nàng đã không còn là Vân nhi trước kia nữa rồi…” Ngải Vân thống khổ nói.

“Ngải Vân…” những lời này của nàng ta khiến Miên Miên giật mình, trên đại điện này ngoài Dạ Mị, Dạ Phong thì chỉ còn Vô Tình là hiểu chuyện hai nàng đang nói tới, những người còn lại ngơ ngác nhìn nhau. Hiện tại chỉ có một chuyện khiến Miên Miên khó hiểu nhất, Ngải Vân cùng Vân nhi làm sao có thể đồng thời xuất hiện như vậy?

Ngải Vân cố gắng làm cho chính bản thân mình tỉnh táo để kể lại mọi chuyện, “Trước kia khi ta tử vong ngoài ý muốn, nội tâm ta thật sự không muốn chết, trong lúc ta lang thang vô định thì gặp linh hồn của Vân nhi, không nghĩ tới ta với nàng lớn lên giống nhau như đúc, nhưng là nàng rất nhu nhược, nàng vì chuyện Dạ Mị cưới người khác mà né tránh thực tại. Vì ta không muốn chết, ta muốn sống lại nên ta đã nói với nàng ta có thể giúp

https://thuviensach.vn

nàng có được tình yêu của Dạ Mị, sẽ khiến trong lòng hắn chỉ có mình nàng ta… “ Ngải Vân đem sự thật giấu kín nói ra.

"Cái gì?" Thái hậu kinh hãi thốt lên, ngay cả những người không biết chuyện cũng không khỏi giật mình.

“Miên Miên, xin lỗi ngươi… Xin ngươi thay ta chiếu cố cho Tư nhi… ta thực lòng xin lỗi ngươi…” nói rồi không chờ Miên Miên kịp phản ứng đã lấy đoản kiếm giấu trong tay áo đâm vào tim mình.

“Ngải Vân…”

"Vân nhi..."

"Mẫu hậu..." Tư nhi tuy luôn miệng nói hận nàng nhưng chứng kiến cảnh này cũng không nhịn được chạy lại khóc lớn, “Mẫu hậu không được vứt bỏ Tư nhi… không được… ô ô…”

"Tư nhi... Tư nhi… mẫu hậu thực xin lỗi con... Mẫu hậu thật sự rất hối hận… con nhất định phải nghe lời Miên Miên mẫu thân… hảo hảo sống tốt, đừng giống ta mà bị bạn bè xa lánh…” lần đầu tiên nàng chân thành nói lời xin lỗi, đúng vậy, tranh đấu mấy năm trời cuối cùng cũng chỉ là hư không.

“Ô ô… Tư nhi không hận mẫu thân…Tư nhi không hận mẫu hậu rồi… mẫu hậu đừng chết… ô ô…” Tư nhi ôm nàng lớn tiếng khóc.

“Thái hậu… Ta không phải con gái của người… con gái người sớm đã chết rồi… ta chỉ là một u hồn sống trong thân thể nàng, xin lỗi vì đã quá phận với người…” nói rồi lại nhìn Miên Miên lần nữa cười nói: “Từ đầu đến cuối ta cũng không thể nào sánh bằng ngươi, bất quá…ta thật tâm nhận thua, ta muốn tất cả kết thúc từ đây… Miên Miên! Tha thứ cho ta…” Ngải Vân nói rồi cánh tay nắm tay Miên Miên dần buông lỏng.

https://thuviensach.vn

“Ngải Vân…” Miên Miên khóc gọi, hận lâu như vậy, tranh đấu lâu như vậy lại phải chứng kiến nàng chết trước mặt mình, nước mắt nhịn không được chảy xuống.

“Trời phạt a…” Thái hậu run rẩy nói, nguyên lai bà tưởng rằng có thể bảo toàn được tính mạng cho nàng, không ngờ…

“Được rồi, chuyện của nàng cũng xong rồi, chúng ta nên đối mặt với chuyện của mình thôi!” Dạ Phong đột ngột lên tiếng, tuy nói những chuyện này đều là ngoài kế hoạch nhưng việc chính vẫn không thể quên.

Dạ Mị nhìn Dạ Phong ngồi trên cao, nội tâm trăm mối ngổn ngang, xem ra không thể tránh được một hồi quyết đấu rồi.

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Đại Kết Cục - Lấy Chết Đền Tội

Dạ Phong lên tiếng khiến cho mọi ánh nhìn lần nữa đổ dồn về hắn, Miên Miên thu lại ánh mắt bi thương từ trên người Ngải Vân nhìn hắn rồi lại nhìn sang Dạ Mị, hai huynh đệ bọn họ nhất định phải tương tàn như thế này sao?

“Ta sẽ không giết người!” Dạ Mị chân thành nói, mặc kệ người khắc nghĩ thế nào, những lời này đích thực xuất phát từ chính trái tim hắn.

“Như thế nào? Thương hại ta sao?” đối với những lời nói của Dạ Mị, Dạ Phong không những không cảm kích mà còn có chút giận dữ, Dạ Mị nói như vậy không phải là xem thường hắn quá rồi sao?

“Ta không thương hại ngươi cũng không xem thường ngươi, ta nói vậy bởi vì ta là ca ca của ngươi.” Dạ Mị nhấn mạnh nói, đúng vậy, đây mới chính là điều hắn muốn nói, hắn là ca ca, có ca ca nào lại đích thân giết chết đệ đệ của mình đâu?

Dạ Phong cười lạnh, “Nhưng là ta chưa bao giờ coi người là ca ca của ta cả!”

“Phong nhi, mọi lỗi lầm là do ta mà ra, hai huynh đệ các ngươi ở chung với nhau không hề dễ dàng, không nên vì oán hận mà chém giết lẫn nhau như vậy.” Thái hậu lau nước mắt nói, người đáng thương nhất hôm nay phải là bà ta mới đúng, nữ nhi duy nhất của bà đã chết rồi, con trai lại vì tranh ngôi vị mà tàn sát lẫn nhau, chẳng lẽ cứ nhất định phải có người chết sao?

“Ngươi? Đúng vậy a, mọi chuyện đều là do ngươi mà ra, vậy bây giờ ngươi muốn giải quyết thế nào đây?” Dạ Phong lạnh lùng nhìn Thái hậu,

https://thuviensach.vn

đôi mắt càng thêm đỏ, giờ phút này tình cảm huynh đệ đối với hắn chỉ là phù vân, chỉ có báo thù mới là chuyện quan trọng nhất cần phải làm.

Thái hậu nghe vậy vươn tay chạm tới thi thể đã lạnh băng của Ngải Vân, nước mắt không nhịn được chảy xuống. Giờ phút này, nội tâm Miên Miên cũng rất khó chịu, có lẽ Thái hậu thật sự yêu người thị vệ kia.

“Mọi chuyện đều do ta gây ra, nếu thời gian có thể quay ngược trở lại, ta nhất định sẽ không làm những chuyện đó hại người hại mình nữa, nhưng là chuyện hôm nay đã thật sự không thể vãn hồi được rồi.” Thái hậu vừa nói vừa vuốt tóc Ngải Vân giống như muốn giúp nàng sửa sang lại cho nghiêm chỉnh, thanh âm bi thương khiến người nghe có chút khó chịu cùng đau lòng.

"Mẫu hậu..." Miên Miên nhẹ giọng gọi, nàng nhìn Thái hậu thay đổi từng ngày mà không khỏi nhớ tới mẫu thân ở quê nhà, mỗi người sống trên đời khó tránh được có lúc sai lầm, chỉ là có rất nhiều chuyện không thể thay đổi được, vì cớ gì không thể buông bỏ thù hận?

Thái hậu nghe tiếng nàng, thân thể già yếu có chút run rẩy nhìn nàng, ánh mắt lóe lệ quang, “Miên Miên!” Thái hậu nắm chặt tay Miên Miên, những giọt nước mắt nóng hổi rơi trên tay nàng.

“Cảm ơn con đã luôn đối tốt với ta như vậy, lại còn giúp ta hiểu được những sai lầm của bản thân, có được người con dâu như vậy quả là phúc ba đời của ta.” Thái hậu chân thành nói, đúng vậy, bà đã từng ích kỷ cỡ nào, vì muốn nữ nhi mình thuận lợi mà không ngại ủy khuất đứa con dâu thiện lương này, nàng là người chứ không phải gỗ đá a!

“Mẫu hậu, người không cần tự trách, chúng ta ai chẳng có lúc sai lầm, biết sai mà sửa là người lương thiện.” Miên Miên nắm lấy tay bà khẳng định nói.

https://thuviensach.vn

Thái hậu nghe vậy lần nữa đưa tay gạt nước mắt, bà ngước nhìn Dạ Phong lạnh lùng trên cao, trấn định nói: “Mọi sai lầm là do ta tạo nên, hôm nay ta lấy cái chết để đền tội, hi vọng con có thể thu tay lại, buông bỏ cừu hận với Dạ Mị, hắn chính là huynh đệ duy nhất của con!” nói rồi không kịp đợi mọi người phản ứng đã nhanh chóng rút đoản kiếm trên ngực Ngải Vân tự sát.

“Mẫu hậu…” Miên Miên kinh hãi kêu lên, Dạ Mị vội vàng chạy tới nâng Thái hậu dậy, sốt ruột gọi lớn, “Mẫu hậu, người vì sao lại phải như vậy chứ?”

Thái hậu nghe thấy tiếng Dạ Mị liền cố sức mở mắt, một dòng máu tươi theo khóe miệng tràn ra, “Ta đã hại chết quá nhiều người, ta cũng nên đền tội rồi, Dạ Mị… Tha thứ cho mẫu hậu…” ánh mắt bà khóa chặt trên người Dạ Mị, đối với bà mà nói thì sự tha thứ của hắn có ý nghĩa rất quan trọng.

“Mẫu hậu, ta chưa bao giờ oán trách người!” Dạ Mị nắm lấy tay bà, chân thành nói.

“Mẫu hậu, người ráng chịu đựng, ta gọi ngự y, bọn họ nhất định sẽ chăm sóc tốt cho người!” Miên Miên nói rồi muốn đứng dậy đi tìm ngự y thì lại bị Thái hậu kéo lại, “Không cần…”

"Mẫu hậu..." Miên Miên lần nữa ngồi xổm xuống trước mặt bà, nước mắt nhanh chóng chảy xuống, nếu là lúc trước thì khác, những ngày này ở trong cung chứng kiến Thái hậu thay đổi từng ngày, lòng Miên Miên có chút xót xa.

“Tội nghiệt ta quá lớn, chết không có gì đáng tiếc, thêm nữa, ta cũng không muốn để cho hắn sống tịch mịch nữa… Ta nên đi gặp hắn rồi!” thanh âm Thái hậu càng lúc càng suy yếu nhưng lại chất chứa sự giải thoát, Miên Miên đương nhiên biết người bà đang nhắc tới chính là cha của Vân nhi kia.

https://thuviensach.vn

"Phong nhi..." Thái hậu bi thương gọi.

Dạ Mị nghe vậy lập tức nâng bà nhìn về hướng Dạ Phong trên cao. Dạ Phong không chút biểu tình nhìn xuống nhưng trong lòng hắn lúc này không khỏi rung động, oán hận lâu như vậy mới chờ được ngày bà ta đền tội, thế nhưng tại sao lòng của hắn lại không cảm thấy vui mà lại còn có chút đau xót, tại sao chứ?

"Phong nhi... mẫu hậu thật lòng xin lỗi con… có lẽ ta chết một trăm lần cũng không bù đắp lại được những tháng ngày thống khổ của con… thế nhưng ta thật sự hi vọng… hi vọng con có thể buông xuống hận thù mà bắt đầu lại từ đầu… mẫu hậu ở chỗ này tạ tội với con…" Thái hậu nói rồi dùng hết sức lực còn lại của bản thân giãy ra khỏi Dạ Mị, cố sức hạ người quì xuống, hướng tới Dạ Phong trên cao dập đầu rồi nhìn lên hắn nói: "Phong nhi… Nếu có kiếp sau, mẫu hậu nhất định… nhất định sẽ hảo hảo đối tốt với con… dù con có tàn tật như hiện tại mẫu thân cũng nhất định sẽ không bỏ rơi con… tuyệt đối không vứt bỏ con…" Thái hậu khó nhọc nói, máu tươi theo khóe miệng không ngừng chảy xuống nhuộm đỏ cả một vùng.

"Mẫu hậu..." Dạ Mị cùng Miên Miên đồng thời cất tiếng gọi bi thương.

Miên Miên nhìn lên Dạ Phong, nàng không tin hắn lại có thể tuyệt tình đến vậy, quả nhiên, nàng thấy hắn nhíu mày, hai tay không tự chủ nắm chặt thành ghế, bộ dáng có vẻ khó chịu không yên. Nội tâm Miên Miên không khỏi than, rõ ràng là có quan tâm, vì sao lại phải cố gắng làm ra vẻ không để ý tới chứ? Đợi đến lúc mất đi rồi có hối hận thì cũng làm được gì nữa đây? Dạ Phong, vì sao ngươi phải tự đày đọa mình như vậy chứ?

Không khí trên đại điện căng thẳng không thôi, hết Xà hậu đến Thái hậu đều lần lượt tự sát, kế tiếp sẽ là ai đây?

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Đại Kết Cục – Lựa Chọn Cuối Cùng

Thái hậu cùng Xà hậu tử vong khiến cho không khí trong đại điện trầm xuống, tất cả những người có mặt không ai nói gì mà bọn họ thật sự cũng không biết nên nói gì lúc này.

Miên Miên thương cảm nhìn Dạ Mị, trong lòng hắn hiện tại chắn chắn rất khổ sở, nhưng liệu cái chết của Thái hậu thật sự có thể xóa bỏ mọi hận thù của Dạ Phong không?

Dạ Phong trên cao bất chợt cười lớn, dáng cười thập phần khó coi, những lời hắn nói khiến cho những người có mặt không khỏi kinh hãi, khó chịu: “Người đàn bà độc ác này cuối cùng cũng chết rồi, thật tốt!”, một câu ‘thật tốt’ kia, Miên Miên có thể thấy được hắn nói ra rất gian nan.

"Dạ Phong..." Dạ Mị thở dài, hắn đương nhiên cũng có thể nhận ra sự đau đớn cùng giằng xé của Dạ Phong khi nói những lời này.

Dạ Phong nhìn xuống Dạ Mị, đôi mắt đỏ tươi như máu nhìn chằm chằm vào Dạ Mị, lạnh lùng cười cười rồi bình tĩnh lên tiếng phá vỡ sự yên lặng: “Người đàn bà kia cũng chết rồi, ân oán giữa chúng ta cũng nên giải quyết thôi!”

"Ngươi muốn giải quyết như thế nào?" Dạ Mị nhìn Dạ Phong lạnh nhạt hỏi lại.

“Ta thấy ngươi cũng không nỡ rời xa bà ta? Đã không nỡ thì đi cùng bà ta luôn, như thế nào?” Dạ Phong âm lãnh nói, hắn vừa dứt lời thì một đám thị vệ mang theo trường kiếm từ bên ngoài chạy vào bao vây lấy Dạ Mị, khí thế vô cùng hung hãn.

https://thuviensach.vn

"Nhất định phải như vậy sao?" Dạ Mị nhàn nhạt hỏi, khí thế bình thản đến nỗi những người xung quanh không thể nào nhận ra được tâm trạng của hắn lúc này thế nào cả.

“Đúng, nhất định phải vậy!” Dạ Phong nộ khí cùng âm lãnh quát lên khiến những người có mặt không khỏi bịt tai đau nhức.

“Nếu như ta nguyện ý đi cùng mẫu hậu, ngươi có thể buông tha cừu hận trong lòng không?” Dạ Mị vẫn giữ tư thế bình thản nhìn lên nói, tựa hồ như không hề để ý tới sinh tử của bản thân.

Miên Miên kinh hãi nhìn Dạ Mị, không tự giác nắm chặt lấy tay hắn khẽ hỏi: “Ngươi muốn làm gì?”

Dạ Mị quay lại nhìn nàng khẽ cười nói: “Nàng cũng đã biết, nếu Dạ Phong phát động binh sĩ thì Thụy Tuyết quốc này sẽ có bao nhiêu người dân vô tội phải chết?”

“Nhưng ngươi đã hứa sẽ không rời bỏ mẹ con ta!” đáy mắt Miên Miên xuất hiện lo lắng, vì sao hai người bọn họ cứ nhất định phải dùng cách này để giải quyết mọi chuyện chứ?

“Những điều ta hứa với nàng, kiếp sau ta nhất định sẽ thực hiện!” Dạ Mị nhìn Miên Miên, đáy mắt hắn cũng chất đầy thống khổ cùng không nỡ, nhưng với tư cách là hậu nhân Dạ tộc, hắn không thể để người dân vô tội chết thay mình được.

Dạ Phong trên cao hừ lạnh một tiếng rồi nói: “Ta cho ngươi biết, ngươi chết thì tất cả những kẻ khác cũng phải chôn cùng, muốn tất cả được sống thì ngươi phải đánh thắng được ta, chỉ có chiến thắng mới có tư cách quyết định mọi chuyện!” Hắn trực tiếp cắt đứt đường lui của Dạ Mị.

“Thật quá đáng!” Thương nhịn không được lên tiếng nói. Tử Tử bên cạnh hắn nhìn thúc thúc có chút lạ lẫm cùng quen thuộc trên cao mà không

https://thuviensach.vn

khỏi nhíu mày, không nói nên lời.

Một câu của Thương khiến Lôi Ảnh nắm chặt trường kiếm trong tay, không kẻ nào được quyền vũ nhục chủ nhân của hắn, chỉ là ánh mắt hắn khi lướt qua Thương lại không kìm được nhìn tới Vô Tình ở gần Thương. Vô Tình lúc này cũng đang nhìn hắn, ánh mắt của hai người giao nhau trong chớp mắt nhưng lại khiến hai người không tự chủ được run rẩy.

"Dạ Phong…" Miên Miên thở dài rồi nhìn hắn nói: "Những lời ngươi nói lúc trước còn tính không?"

Câu hỏi này của Miên Miên khiến cho Dạ Mị, Vô Tình cùng những người khác đều tập trung nhìn về phía nàng, chẳng lẽ nàng với Dạ Phong có bí mật mà bọn họ không biết sao?

"Ngươi đã nói, chỉ cần ta nguyện ý gả cho ngươi, cùng người đời đời kiếp kiếp không rời xa thì ngươi sẽ buông bỏ hận thù mà làm một quân vương tốt, những lời này còn tính không?" Miên Miên nghiêm túc nhìn Dạ Phong hỏi.

"Miên Miên…"

"Tỷ tỷ…"

Thương cùng Vô Tình bán tín bán nghi nhìn Miên Miên, nàng sao có thể làm như vậy được chứ?

"Sinh tử của Dạ Mị ta làm sao có thể để nàng hi sinh cả đời để trao đổi được?" Dạ Mị nộ khí nói, bàn tay đang nắm bàn tay nàng không tự giác tăng lực.

Bởi vì bàn tay bị Dạ Mị nắm chặt, Miên Miên không khỏi nhíu mày, nàng nhìn Dạ Mị nói khẽ: "Dạ Mị, ngươi như thế nào có thể ích kỷ như vậy được?"

https://thuviensach.vn

“Hử? Ích kỷ?” bàn tay đang nắm lấy tay Miên Miên của Dạ Mị có chút run rẩy.

“Đúng, ngươi không thể ích kỷ như vậy được, đây là cách tốt nhất để không ai phải chết cả, tất cả mọi người có thể bình an mà Dạ Phong có thể chuyên tâm làm một quân vương tốt, điều này chẳng lẽ không tốt sao? Mọi đau khổ của hắn trong quá khứ ta sẽ thay mọi người đền bù cho hắn!” Miên Miên nghiêm túc nói. Dạ Mị không muốn máu chảy thành sông, nàng cũng vậy, bất kể là xà hay người thì đều là sinh mạng cả, hơn nữa, những ngày tháng lưu lạc bên ngoài đã giúp nàng nhận ra rất nhiều điều, xà nhân ở đây rất lương thiện, nguyện vọng của bọn họ cũng rất giản dị, đó chính là được bình an, khoái hoạt vui sống, chỉ vậy thôi.

“Nàng sai rồi, hắn nhất định sẽ không bỏ qua cho ta, chỉ cần ta còn sống một ngày thì hắn sẽ không ngừng tay!” Dạ Mị nói rồi nắm chặt lấy tay nàng, nàng đương nhiên không biết chuyện những ngày nàng ở trong nội cung, Dạ Phong cũng không ngừng lại việc giết người vô tội.

“Miên Miên…” Dạ Phong rốt cuộc cũng lên tiếng, toàn bộ sự chú ý trên đại điện lần nữa chuyển về phía hắn, Miên Miên trong lòng không khỏi khẩn trương chờ đợi câu trả lời của hắn.

“Ta yêu nàng, ta thật sự rất yêu nàng, chính nàng là người đã đem đến hi vọng sống cho ta, chính nàng khiến ta nhận ra cuộc sống này thật ra vẫn còn rất nhiều niềm vui thú, là nàng làm cho ta cảm thấy vui vẻ, là nàng cho ta biết tư vị của tình yêu,… Ta muốn nói rằng, ta cho dù có tổn thương cả thế giới này thì cũng nhất định sẽ thương tổn tới nàng, cũng như vậy, ta có thể cho nàng cả thế giới này nhưng duy chỉ có việc này là không thể, cho nên… Xin lỗi nàng…” Dạ Phong rốt cuộc cũng nói ra những lời hắn giữ trong lòng đã lâu, nhưng lời này không nghi ngờ gì, hắn chính là muốn nói, hắn tuyệt đối sẽ không buông tha cho Dạ Mị!

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Đại Kết Cục – Thượng

Dạ Phong vừa đưa ra quyết định cuối cùng, mọi người còn chưa kịp phản ứng đã thấy trên đỉnh đầu một cái lồng sắt cực đại rơi xuống, cả đám người bị nhốt bên trong lồng sắt, chỉ có duy nhất Dạ Mị cùng Miên Miên là ở ngoài

“Dạ Phong, ngươi muốn làm gì?” Dạ Mị không khỏi tức giận hỏi, dù sao những người trong đó cũng được coi là bằng hữu của hắn a!

Dạ Phong nhìn Dạ Mị, lạnh nhạt nói: “Ngươi không cần lo lắng, ta chỉ là phòng ngừa bọn họ bị thương sẽ khiến Miên Miên thương tâm thôi. Đây là cuộc chiến cuối cùng của hai chúng ta, ta không muốn có người khác xen vào giữa chừng!” nói rồi nhìn về phía Thương cười cười nói: “Bên ngoài chắc hẳn đang rất hỗn loạn, bằng hữu giang hồ của ngươi cũng đã đến rồi, bất quá thì cũng không ảnh hưởng gì, các ngươi tốt nhất hãy ở yên trong đó thì may ra còn có thể giữ lại được tính mạng.”

"Ngươi muốn làm gì?" Thương có chút giận dữ, trường kiếm trên tay không ngừng chém về phía khung sắt, nhưng là mặc kệ hắn dùng lực bao nhiêu thì khung sắt cũng không hề suy suyển.

“Ngươi không cần phí sức, lồng sắt này được đuc bằng sắt ngàn năm, cho dù ngươi có chém tới gãy kiếm cũng không có tác dụng đâu!” Dạ Phong nói rồi quay đầu nhìn đám thị vệ trên đại điện lạnh giọng nói: “Tất cả các ngươi ra ngoài ứng chiến, thắng thì sống, thua thì toàn bộ giết không tha!”

https://thuviensach.vn

Đám thị vệ nghe vậy không dám trái lệnh, lập tức đi ra ngoài, Dạ Phong chờ cho bọn họ ra rồi lại hạ lệnh đóng cửa đại điện khiến cho nơi này tách biệt hẳn với cuộc chiến bên ngoài.

“Dạ Phong, ngươi không thể làm vậy được, hắn là ca ca của ngươi a!” Miên Miên sốt ruột nói, nhìn Dạ Phong bắt đầu biến hóa mà không khỏi sợ hãi, sợ Dạ Mị vì không nỡ xuống tay mà tổn thương chính mình.

“Giữ lấy Miên Miên, đừng để cho nàng bị thương!” Dạ Phong nói rồi nhíu mày, trong lúc mọi người còn chưa kịp phản ứng thì đã nghe hắn hét lớn một tiếng, ánh mắt lập tức chuyển qua màu đỏ tươi như máu.

Miên Miên cùng Dạ Mị kinh hãi, hắn… thành ma rồi sao?

Hành động tiếp theo của Dạ Phong lần nữa khiến cho những người có mặt sững sờ không biết nên nói gì, đúng vậy, hắn đứng lên rồi, hắn rõ ràng đang đứng như những người khác, chỉ có điều dưới chân hắn lúc này giống như phát hỏa vậy, đỏ như màu mắt, nóng rực khiến cho người khác khó có thể tiếp cận được.

“Nguy hiểm!” Lôi Ảnh hét lên rồi nhanh chóng ôm lấy Miên Miên bay lên chỗ cao.

Dạ Phong được hỏa vân nâng đỡ trông giống như một ác ma, tay cầm trường kiếm lao thẳng về phía Dạ Mị, cuộc chiến đấu giữa nước và lửa chính thức bắt đầu.

“Không được, Dạ Phong, hắn là ca ca của ngươi a, ngươi không thể làm như vậy được!” nhìn thấy Dạ Phong ra toàn những chiêu hiểm độc, Miên Miên luống cuống tay chân, nàng không ngừng hét lớn, hi vọng thanh âm của mình có thể thức tỉnh được Dạ Phong.

“Ngươi không cần la hét, bệ hạ một khi đã thành ma thì ai cũng sẽ không nhận ra!” Lôi Ảnh lạnh lùng nói, thanh âm bình thãn hoàn toàn đối lập với

https://thuviensach.vn

thanh âm run rẩy của Miên Miên.

"Cái gì?" Miên Miên kinh hãi nhìn Lôi Ảnh rồi cả giận nói: “Ý ngươi là hắn sẽ không nhớ cả người của mình là ai sao? Như vậy chẳng phải tất cả mọi người sẽ gặp nguy hiểm sao?” nghĩ đến Dạ Phong bị thù hận vây hãm, lòng của nàng bắt đầu dâng lên một nỗi sợ hãi.

“Bởi vậy bệ hạ mới nhốt những người ngươi quan tâm vào lồng sắt, chỉ cần bệ hạ gỡ bỏ được khúc mắc trong lòng thì người sẽ khôi phục lại như xưa, cho nên ngươi tốt nhất đứng im ở đây, ngươi cho dù có la hét đứt cổ họng thì bệ hạ đều không nghe thấy đâu!” Lôi Ảnh vừa khuyên nhủ vừa cảnh cáo nàng, điều duy nhất hắn có thể làm cho bệ hạ chính là bảo hộ an toàn cho nàng.

“Không được, hắn như vậy sẽ giết chết Dạ Mị mất!” Miên Miên lập tức đẩy Lôi Ảnh ra muốn chạy xuống dưới nhưng lại bị hắn túm lại được. Lôi Ảnh nhìn Miên Miên mà không kìm được giận dữ hét lên: “Ngươi còn muốn xuống gây thêm phiền phức sao? Bệ hạ do dự lâu như vậy mới quyết định xuống tay được, ngươi có biết là càng trì hoàn thì nỗi đau của bệ hạ càng lớn không? Ngươi có biết mỗi ngày người đều phải đối mặt với nỗi đau như bị vạn kiếm khoan tim không?”

“Vạn kiến khoan tim?” Miên Miên có chút sững người hỏi lại.

“Đúng vậy! Để thành ma thì yếu tố quan trọng nhất chính là thù hận, mà mối thù của bệ hạ đương nhiên là Dạ Mị. Để tu luyện tới ngày hôm nay, bệ hạ mỗi ngày đều phải uống máu nữ nhân, loại ma công này một khi đã luyện thì nhất định phải báo thù, nếu không thì tim sẽ phải chịu đựng nỗi đau giống như bị hàng vạn con kiến cắn phá, sống dở chết dở!” Lôi Ảnh tay nắm chặt thành quyền nói, nhìn chủ nhân thống khổ từng ngày, hắn thật sự rất khó chịu.

https://thuviensach.vn

Miên Miên nghe xong những lời này của Lôi Ảnh, ánh mắt lại hướng tới Dạ Phong phía dưới, nhìn hắn lơ lửng giữa không trung với đám hỏa vân mà lòng nàng không khỏi đau đớn, vì báo thù mà hắn có thể chịu đựng tất cả những chuyện này sao?

“Ngươi cùng Dạ Mị bên nhau lâu như vậy cũng đã đủ rồi, ngươi nên nghĩ cho bệ hạ, người cũng rất yêu ngươi, rất yêu…” Lôi Ảnh nói đến đây thì nghẹn lời, hắn nên nói sao cho nàng hiểu đây? Chẳng lẽ nói rằng mỗi đem bệ hạ đều kêu tên nàng sao?

“Sao vậy?” Miên Miên nhìn bộ dáng muốn nói nhưng lại thôi của Lôi Ảnh mà không khỏi nghi hoặc.

“Tóm lại là ngươi nên nhớ kỹ điều này, bệ hạ thật sự rất yêu ngươi!” Lôi Ảnh nói rồi dời mắt nhìn xuống trận chiến phía dưới. Tuy nói là Dạ Phong đã luyện thành ma công nhưng dẫu sao Dạ Mị cũng có linh châu hộ thể, muốn đả thương hắn cũng không có dễ dàng gì.

“Không…” Miên Miên nhịn không được hét lớn, lòng của nàng thật sự rất lo lắng, Dạ Phong luôn ra độc chiêu trong khi Dạ Mị vẫn nhất quyết không chịu ra tay mà chỉ một mực tránh né, tiếp tục như vậy nhất định hắn sẽ bị Dạ Phong đánh trọng thương mất.

“Dạ Mị, ngươi tránh né như vậy là muốn để hắn tiếp tục cai trị Thụy Tuyết quốc, tiếp tục giết chóc người vô tội sao?” Thương lớn tiếng hét lên, hắn sốt ruột nắm chặt khung sắt, hận không thể xông ra hảo hảo giáo huấn ác ma Dạ Phong này.

“Bệ hạ, người nếu không vì Nương nương, hoàng tử và tiểu công chúa thì cũng nên vì dân chúng Thụy Tuyết quốc mà cân nhắc a!” Vô Tình cũng sốt ruột la lên, nếu cứ tiếp tục như vậy thì Dạ Mị nhất định sẽ không cầm cự được nữa.

https://thuviensach.vn

“Lão cha, Người đang làm cái gì đó a? Người muốn chết à?” Tử Tử cũng nhịn không được nữa, lớn tiếng la hét.

“Đáng hận!” Thương lớn tiếng chửi rồi lại dùng kiếm không ngừng chém lên khung sắt, nhưng là mặc kệ hắn làm thế nào, khung sắt cũng không mảy may suy chuyển.

“Coi chừng!” nhìn Dạ Phong cầm hồng đao chém tới cánh tay Dạ Mị, Miên Miên kinh hãi hét lớn, loại trường hợp kinh tâm này so với bất kỳ trường hợp nào cũng muốn dọa người hơn.

“Ngươi thả ta ra!” nhìn Dạ Mị lần nữa né tránh không tấn công, Miên Miên rốt cuộc không thể ngồi yên được nữa.

“Ngươi nếu còn tiếp tục tránh né nữa thì ta sẽ giết sạch những người có mặt ở đây!” đôi mắt đỏ máu của Dạ Phong chiếu thẳng vào Dạ Mị, Dạ Mị né tránh khiến hắn cảm thấy bản thân mình thật đáng xấu hổ.

Dạ Mị nhịn đau bước đến trước mặt Dạ Phong khuyên bảo, “Ta là ca ca của ngươi, là ca ca duy nhất!”

“Ngươi ít nhiều lời đi, ta đã sớm nói cho ngươi biết, ta không có ca ca!” Dạ Phong cố chấp nói, hồng đao trong tay không vì những lời nói của Dạ Mị mà ngừng lại.

“Bất kể ngươi nghĩ như thế nào, từ nhỏ đến lớn ta chỉ có một đệ đệ duy nhất là ngươi, ngươi là đệ đệ được ta chiếu cố từ bé, ta không có cách nào ra tay được!” Dạ Mị liên tiếp tránh né công kích của Dạ Phong vừa chân thành nói, mọi việc vốn là do hắn mà ra, là hắn cướp đoạt mẫu thân của Dạ Phong, hắn sao có thể xuống tay được? Không! Hắn không làm được!

Dạ Phong nghe vậy khẽ cười nhạt, “Được! Nếu ngươi đã muốn chết thì cũng đừng trách ta không lưu tình!” nói rồi mạnh mẽ phi người đến, bộ dáng như thể chưa bằm thây Dạ Mị thì chưa thể giải hận.

https://thuviensach.vn

“Ngươi mau thả ta ra!” thấy Lôi Ảnh tóm chặt lấy mình không buông, Miên Miên bất đắc dĩ cắn xuống cánh tay hắn. Vô Tình ở dưới thấy vậy cũng vội kêu lên: “Lôi Ảnh, tên hỗn đản nhà ngươi mau buông tỷ tỷ ta ra!”

Lôi Ảnh nhìn xuống Vô Tình, đáy mắt hiện lên tia áy náy nhưng vẫn lạnh lùng nói: “Ngươi muốn để tỷ tỷ ngươi xuống đó để bị ngộ thương sao?” những lời này của hắn khiến Vô Tình không biết nói lại thế nào, đúng vậy, nếu thả nàng để nàng chạy xuống dưới thì không phải sẽ nguy hiểm hơn sao?

Phía dưới bất chợt văng đầy máu tươi, đúng vậy, Dạ Mị lần nữa bị Dạ Phong chém bị thương.

Miên Miên lúc này bắt đầu ôm lấy bụng mình, bộ dáng thống khổ khẽ rên lên. Lôi Ảnh thấy vậy vội vàng buông lỏng tay nhìn nàng hỏi: “Nguyễn cô nương, ngươi làm sao vậy?”

“Xin lỗi!” Miên Miên nói rồi nhanh chóng lấy dược đông cứng trong người quăng thẳng vào Lôi Ảnh, Lôi Ảnh lập tức ngã ngồi trên đất, cả người cứng ngắc hệt như hóa đá.

"Ngươi... làm cái gì?" Lôi Ảnh nhíu mày, bộ dáng thập phần khó chịu.

“Ngươi yên tâm, đây chỉ là chút dược làm đông cứng, không tới nửa canh giờ sau sẽ mất hiệu lực, thật xin lỗi, ta không có cách nào chứng kiến huynh đệ bọn họ tương tàn, càng không muốn chứng kiến bộ dáng hối hận của Dạ Phong sau này!” Miên Miên nói rồi không chút do dự lao xuống dưới.

“Không được xuống… bệ hạ đã… không nhớ được ngươi rồi, người nhất định sẽ thương tổn ngươi…” Lôi Ảnh cố hết sức cảnh báo nhưng mặc kệ hắn nói thế nào, Miên Miên cũng không hề do dự lao xuống, đây chính là sức mạnh của tình yêu a!

https://thuviensach.vn

Một màn như vậy khiến Thương ngây người, nàng đã dùng phấn đông cứng để bảo vệ tình mạng hắn đưa cho vì muốn cứu nam nhân kia sao?

“Tỷ tỷ!” Vô Tình lo lắng kêu lên, đúng vậy, nàng cứ thế chạy xuống nhất định sẽ gặp nguy hiểm mất, Dạ Phong đã mất đi ý thức, hắn nhất định sẽ thương tổn đến nàng.

“Không được đánh nữa, các ngươi là huynh đệ a, là huynh đệ ruột thịt a!” Miên Miên ở bên không ngừng la hét.

“Miên Miên, cẩn thận!” Dạ Mị một bên đánh nhau với Dạ Phong, một bên luôn canh chừng nhất cử nhất động của Miên Miên. Dạ Phong lúc này hoàn toàn không nhận ra Miên Miên, trong mắt hắn lúc này ngoài cừu hận thì chỉ còn lại Dạ Mị.

“Dạ Phong, ta đáp ứng gả cho ngươi, ta đáp ứng đời đời kiếp kiếp làm bạn với ngươi, hai ngươi đừng đánh nữa được không?” Miên Miên lớn tiếng khẩn cầu, nhìn vết thương trên người Dạ Mị mà không khỏi rơi nước mắt.

m thanh của trận chiến bên ngoài truyền tới, Miên Miên có thể tưởng tượng ra ngoài kia chính là cảnh huyết tinh đầy trời, tại sao mọi chuyện lại cứ phải như vậy chứ?”

“Hôm nay nếu không phải ngươi chết thì là ta!” Dạ Phong lạnh lùng cùng quyết tâm nói.

“Miên Miên, ngươi qua đây giúp chúng ta mở cơ quan!” Thương lớn tiếng hét lên, Miên Miên nghe vậy lập tức đi đến trước lồng sắt. Vô Tình thấy vậy liền kêu lên: “Tỷ tỷ, ở đây nguy hiểm, người mau tránh qua một bên đi!”

“Ngươi thấy không, đằng kia có một cơ quan, chỉ cần ấn cái đó thì chúng ta có thể ra ngoài rồi!” Thương chỉ cái nút trên ghế Dạ Phong ngồi lúc

https://thuviensach.vn

trước, “Cái đó chính là cơ quan để Dạ Phong khởi động lồng sắt, ngươi mau ấn vào, chúng ta ra ngoài ít nhất cũng có thể cầm cự được!”

Miên Miên nhìn thoáng qua Dạ Phong cùng Dạ Mị đang đánh nhau rồi lại nhìn Thương, “Ngươi phải đáp ứng ta, nhất định không được tổn thương tới Dạ Phong, mặc kệ hắn đã làm những chuyện xấu gì thì cũng không đáng phải chết!” Thương là một người yêu hận rõ ràng, nàng thật sự lo lắng hắn ra ngoài rồi có thể hay không một đao giải quyết Dạ Phong?

“Ngươi yên tâm đi, người ngươi quan tâm thì ta nhất định sẽ không đả thương, chúng ta sẽ giúp Dạ Mị chế ngự hắn!” Thương trấn an nói.

“Được!” Miên Miên nghe thấy câu trả lời của Thương mới chạy đi, nhưng là không chờ nàng kịp làm gì thì cả người đã bị một cỗ lực lượng ném lên không trung, không phân biệt nổi Đông Tây Nam Bắc rồi.

"Tỷ tỷ..."

"Mẹ..."

“Cẩn thận!” Dạ Mị lo lắng hét lên rồi vội vàng lao tới ôm lấy nàng đang chới với giữa không trung, hành động liều lĩnh này khiến hắn lần nữa bị hồng đao của Dạ Phong đả thương.

Đợi khi đứng vững trên mặt đất rồi Miên Miên mới có thể tin được là chính Dạ Phong chứ không phải ai khác đã quăng nàng khiến cho Dạ Mị phân tâm, hắn thật sự không nhận ra nàng nữa sao?

“Không thể tin được là ngươi lại lo cho nữ nhân này đến vậy, ngươi chẳng lẽ không biết rằng ngươi càng lo lắng cho nàng ta thì ngươi càng chết thảm sao?” thấy Dạ Mị liều lĩnh đi cứu Miên Miên, Dạ Phong lãnh khốc cười rộ lên, hắn không biết chuyện gì đã xảy ra, vì sao hắn lại cảm thấy có chút hối hận đâu này?

https://thuviensach.vn

“Đợi ở đây!” Dạ Mị nói rồi vọt người tới, “Lần này ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, ta nhất định sẽ chế ngự được ngươi, ta sẽ cho ngươi biết ngoại trừ cừu hận thì ngươi có thể có được những gì…” Dạ Mị đương nhiên cũng hiểu ra rằng, nếu hắn tiếp tục tránh né thì tất cả mọi người sẽ không tránh được liên lụy, trước hết cứ chế ngự Dạ Phong lại đã.

“Chỉ dựa vào ngươi?” Dạ Phong cười lạnh rồi vứt hồng đao sang một bên, bắt đầu tập trung ý niệm, chỉ thấy trong tay hắn, hỏa diễm không ngừng lớn mạnh thành một quả cầu lửa khổng lồ, “Ngươi không phải rất quan tâm tới ta sao? Ngươi không phải đã nói bản thân thiếu nợ ta rất nhiều sao? Qủa cầu này là toàn bộ công lực của ta, nếu lần này ngươi không đỡ thì nó sẽ bắn ngược trở lại, người xuống địa ngục sẽ là ta!” Dạ Phong tàn nhẫn nói.

“Ngươi điên rồi!” Thương cùng Vô Tình nhịn không được hét lên.

“Ta đã nói, cho dù chết ta cũng nhất định sẽ bảo vệ ngươi!” Dạ Mị nhìn Dạ Phong bình tĩnh nói, tất cả ân oán cứ để quả cầu lửa này thiêu đốt đi.

“Chịu chết đi!” Dạ Phong hét lên một tiếng, quả cầu lửa trên tay lập tức hướng về phía Dạ Mị phóng tới.

Chỉ nghe ‘phốc’ một tiếng, máu tươi bắn tung tóe trên không trung như cơn mưa máu.

“Miên Miên…”

"Tỷ tỷ..."

"Mẹ..."

Thanh âm thê lương của Dạ Mị, Vô Tình cùng Tử Tử đồng thời vang lên. Miên Miên trong lòng Dạ Mị chậm rãi ngã xuống, thời gian như ngừng

https://thuviensach.vn

lại… Đúng vậy, ở phút cuối cùng nàng rốt cuộc cũng không thể đứng yên nhìn Dạ Phong giết chết Dạ Mị, nàng không thể…

“Miên Miên, nàng làm gì vậy?” thanh âm Dạ Mị lớn đến nỗi có thể làm thủng cả màng nhĩ những người có mặt trên đại điện.

“Không được… không thể trách hắn, mọi chuyện cứ để nó kết thúc theo ta đi!” lúc này cho dù là thần tiên tái thế cũng không thể cứu được nàng, mọi oán hận của anh em họ cứ để nó chôn cùng nàng a.

“Miên Miên…” Dạ Phong đột ngột cất tiếng gọi, đôi mắt màu đỏ máu nhanh chóng được thay bằng tử nhãn màu tím thân thuộc ngày trước, thậm chí còn có phần đậm màu hơn, xem ra là hắn đã chiến thắng được tâm ma trong lòng rồi, thật tốt!

“Miên Miên…” Dạ Phong ngã quị xuống nhưng rất nhanh chóng bò tới cạnh nàng, “Thật xin lỗi… Miên Miên, thật xin lỗi nàng, đều là lỗi của ta, để ta đi cùng nàng…” Dạ Phong vừa dứt lời liền hướng tới thanh đao của Dạ Mị vứt trên đất ở gần đó.

“Không được…” Miên Miên nắm lấy tay hắn cản lại, “Đáp ứng ta… nhất định phải sống tốt… trở lại là chính mình, vui vẻ sống tiếp, Dạ Mị đối với ngươi rất tốt… hai huynh đệ các ngươi nhất định phải sống tốt a…” Miên Miên gian nan nói, nếu tất cả oán hận có thể vì sự ra đi của nàng mà chấm dứt thì nàng sống cũng không coi là vô ích rồi… mi mắt Miên Miên nặng nề hạ xuống…

“Miên Miên…” nước mắt Dạ Mị rơi xuống, hắn biết rõ lúc này có cho nàng ăn linh châu thì cũng không còn tác dụng nữa, cừu hận của Dạ Phong quá nặng, ma tính mạnh mẽ rồi…

"Oa... Oa oa oa..." tiểu công chúa trong lòng Vô Tình đột nhiên khóc toáng lên, thanh âm tê tâm liệt phế, lớn đến nỗi khiến cho tất cả mọi người có mặt, kể cả là những người có công lực mạnh như Dạ Phong, Dạ Mị,

https://thuviensach.vn

Thương cũng phải bịt tai lại… tiếng khóc của tiểu công chúa vang khắp lãnh thổ Thụy Tuyết quốc, âm thanh đánh nhau huyên náo phút chốc im bặt, Vô Tình bất chợt ngã xuống, tiểu công chúa trong lòng nàng giống như là biết bay vậy, khí thế trùng trùng điệp điệp tản ra khiến nàng không thể nào đứng vững được… mà tiểu công chúa thoáng cái đã phá tan lồng sắt đi đến trước mặt Miên Miên, trong khoảnh khắc, hào quang phát ra từ tiểu công chúa hất văng Dạ Mị cùng Dạ Phong ra xa, khi mọi người còn chưa kịp bừng tỉnh thì hào quang từ cơ thể tiểu công chúa phóng thẳng vào người Miên Miên, hào quang cường đại khiến toàn bộ những người có mặt nhắm mắt né tránh…

https://thuviensach.vn

ĐẠI XÀ VƯƠNG, THỈNH BÒ ĐI

Y Hinh

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Đại Kết Cục – Hạ

--- ------Hai tháng sau---- -----

Từ khi tiểu công chúa cất tiếng khóc lần đầu tiên, thời gian như ngừng trôi, và rồi một điều kỳ diệu đã xuất hiện, vết thương lớn trên người Miên Miên thoáng chốc lành lại, những người có mặt trên đại điện kinh ngạc nhìn một màn trước mắt, tiểu công chúa này thật giống như thần tiên xuống trần a!

Thanh âm nức nở của tiểu công chúa khiến cho hết thẩy đều khôi phục lại bình thường, mà chính bản thân nàng cũng trở lại là một hài tử bình thường như bao hài tử khác, biết khóc biết cười,… Tuy tiếng khóc nỉ non của nàng khiến cho Thụy Tuyết quốc lâm vào trầm lắng nhưng không ai có thể nghi ngờ chuyện nàng đã cứu toàn bộ đất nước này cùng người dân của nó.

Cũng bởi tiếng khóc nỉ non khiến người người vừa sợ hãi vừa thán phục này mà mọi người không khỏi nghi hoặc, tiểu công chúa rốt cuộc mạnh đến cỡ nào mà lại có thể cứu được Miên Miên đang ở trong trạng thái chờ chết, đúng vậy, nàng thật sự đã cứu sống Miên Miên.

Dạ Mị cũng không khỏi hiếu kỳ về việc nữ nhi của mình có ma lực thần bí nên bắt đầu tìm kiếm những ghi chép cổ về những công chúa của Thụy Tuyết quốc ngày trước, nhưng là hắn có lục tung cả Tàng Thư Các lên cũng không tìm được đáp án, ngay tại lúc Dạ Mị định từ bỏ việc này thì lại bất ngờ phát hiện ra một mật thất trong Tàng Thư Các, mà ngạc nhiên hơn cả là trong mật thất này chứa toàn bộ ghi chép về những công chúa đời trước cùng lịch sử của các nàng.

https://thuviensach.vn

Nguyên lai, Dạ tộc ở Thụy Tuyết quốc này có thể đời đời hưng thịnh là do dương khí thịnh, thêm vào đó, lịch sử Thụy Tuyết quốc được ghi chép lại theo một vòng tuần hoàn đặc thù, cứ mỗi 5000 năm thì Thụy Tuyết quốc sẽ có một đại nạn, vì để giải nạn, Dạ tộc từ xưa đến này đều tiến hành cúng bái, tế lễ thần linh. Với lòng thành tâm của mình, Dạ tộc đã đạt được thần linh ban cho một ân huệ, cứ 5000 năm, Dạ tộc sẽ sinh ra được một tiểu công chúa, mà tiểu công chúa này ra đời mang theo ma lực mạnh mẽ, đó chính là tiếng khóc của nàng! Tiếng khóc bảo vệ bình an cho Thụy Tuyết quốc! Nhưng là tiếng khóc này chỉ có thể phát huy trong những tình huống gian nan nhất, đồng thời nó cũng chỉ chứa ma lực trong hai lần. Sau khi khóc hết hai lần thì tiểu công chúa sẽ trở lại là một tiểu hài tử bình thường, không hơn không kém!

Bí mật đã được khám phá, Thụy Tuyết quốc trở lại yên bình như trước, mà Dạ Phong cũng vậy, hắn rốt cuộc cũng nhận rõ được đâu mới là điều hắn mong muốn có được trong cuộc đời này nên quyết định bỏ xuống cừu hận, mang theo Lôi Ảnh qui ẩn trong thâm sơn, từ nay không bao giờ quản chuyện thiên hạ… tuy Dạ Mị cố gắng giữ lại nhưng quyết tâm rời đi của Dạ Phong rất lớn. Hắn chỉ nhắn nhủ vài câu rằng Dạ Mị nhất định phải đối xử tốt với Miên Miên rồi rời đi, từ nay trên giang hồ không bao giờ còn có người gặp lại Dạ Phong nữa.

Thương cũng đã rời đi, hắn biết rõ trong lòng nàng chưa bao giờ có hắn, chỉ cần thấy nàng hạnh phúc là hắn cũng cảm thấy mãn nguyện rồi. Từ khi nàng trở về từ cõi chết, hắn cũng bỏ lại tất thảy để ngao du giang hồ.

Dân chúng Thụy Tuyết quốc vượt qua được đại nạn, không khí bên ngoài trở lại náo nhiệt như trước, duy chỉ có chốn nội cung lại mất đi rất nhiều thứ…

“Lão cha, ta nhớ mẹ!” Tử Tử ngồi trước bàn ăn bĩu môi, bộ dáng thập phần ủy khuất nói.

https://thuviensach.vn

“Ăn cơm đi!” Dạ Mị tránh né nói rồi lần nữa gắp chút thức ăn cho Tử Tử. Tiểu công chúa đối diện cũng được vú em chiếu cố tận tình. Trong nội cung hết thảy đều bình thường, chỉ là không khí phi thường yên tĩnh, yên tĩnh kèm chút buồn tẻ…

--- ------Di Tâm cung---- -----

Dạ Mị ngay khi trở về đã phế bỏ toàn bộ nội cung chỉ giữ lại Di Tâm cung của Xà hậu. Vô Tình cẩn trọng bưng đồ ăn đi vào trong phòng, bóng dáng quen thuộc ngồi quay lưng lại phía nàng, ngây ngốc nhìn ra bên ngoài, vẻ thất hồn lạc phách.

“Nguyễn cô nương, tới dùng cơm đi!” Vô Tình đặt thức ăn trên bàn rồi nhẹ giọng nói.

“Được rồi, ngươi ra ngoài trước đi!” bóng dáng bên cửa sổ vẫn không quay đầu lại, lạnh nhạt nói.

“Vâng!” Vô Tình cúi người rời đi, lúc ra tới cửa, nàng ngoái đầu nhìn lại bóng dáng quen thuộc bên cửa sổ, nước mắt không nhịn được rơi xuống, tỷ tỷ, chẳng phải đã nói sẽ không rời đi sao? Vì sao lại dối gạt mọi người như vậy?

Vô Tình rời đi, nữ tử bên cửa sổ cuối cùng cũng quay người lại, gương mặt giống Miên Miên như lột nhưng là thần thái đã hoàn toàn khác xưa rồi, nét mặt đầy những tâm sự nặng nề.

--- ------Thế kỷ 21---- -----

“Miên Miên, Bảo Bảo khóc con không nghe thấy sao?” thanh âm nữ tử vang vọng trong biệt thự.

Miên Miên nghe vậy quay người nhìn người vừa mới lên tiếng, nhíu mày nói: “Không phải còn có người hầu sao?”

https://thuviensach.vn

Nữ tử vừa mới lên tiếng nghe vậy lập tức đi đến trước mặt nàng hỏi: “Miên Miên, con không sao chứ? Ta cảm thấy từ lúc con khỏi bệnh tới nay hình như có gì đó khác khác!”

“Mẹ, ta không có sao!” Miên Miên nhíu mày nói.

Nguyễn ma ma ngồi trên ghế salon lớn hỏi, “Có phải do Hách Uy đi Mỹ nên ngươi nhớ hắn? Aizzz, ngươi phải nhớ rằng hắn chính là người thừa kế duy nhất của tập đoàn Tôn thị, công việc phải làm rất nhiều, bố Hách Uy bên Mỹ cũng có mấy công ty nữa, việc hắn đi Mỹ học tập cũng không phải lần đầu tiên, ngươi vì sao vẫn không thích ứng được a!”

"..."

“Miên Miên a, ngươi không thể ngày đêm bám lấy hắn a, Hách Uy là người rất qui củ, hắn đối với ngươi toàn tâm toàn ý như vậy, ngoài ngươi ra hắn đâu có để ý tới những nữ nhân khác, ta cho ngươi biết, ngươi đừng có suy nghĩ lung tung a!” sợ con gái nghĩ ngợi lung tung, Nguyễn ma ma vội vàng trấn an.

“Mẹ, ta không có!” Miên Miên có chút không vui nói.

“Không sao? Vậy ngươi nói ta nghe vì sao con ngươi khóc ngươi cũng không dỗ a? Đúng là chúng ta có tới mười người hầy nhưng dù gì ngươi cũng là mẹ a, tại sao một chút quan tâm tới con mình cũng không có vậy?” Nguyễn ma ma không khỏi than phiền.

“Đã biết, đúng rồi, cha đã đến Thanh đảo rồi sao?” Miên Miên chuyển hướng nói chuyện.

“n, đã đến rồi, công ty anh trai con hiện tại rất nhiều việc nên cha con không thể không tới phụ giúp, cái này thì hay rồi, chúng ta ở Bắc Kinh, hai người họ ở Thanh đảo, người một nhà mà ở cách xa như vậy thật là…” Nguyễn ma ma nhớ tới chuyện này lại bất mãn vô cùng, trong suy nghĩ của

https://thuviensach.vn

bà thì người một nhà nên cùng sống một chỗ với nhau, sống vui vẻ mới là đích đến của bà.

“Mẹ, anh con mạnh dạn đầu tư như vậy là chuyện tốt, mẹ muốn anh cả đời ở chỗ không có tiền đồ này sao? Anh ở đó có nhà, có xe, có chị dâu cùng ân ái, mẹ đừng lo lắng quá!” Miên Miên nhìn thấy bộ dáng than phiền quen thuộc của mẹ mình đành lên tiếng trấn an, có điều… nàng vẫn không thể che giấu được sự mất tập trung của mình.

“Rồi, rồi, ít ngày nữa cha mẹ của Hách Uy cũng từ Mỹ về rồi, khí đó ta cũng có thể đến Thanh đảo thăm bọn họ rồi, để cha ngươi ở đó ta không yên tâm chút nào!” Nguyễn ma ma lo lắng nói.

Miên Miên nghe vậy cũng chỉ khẽ mỉm cười, “Được rồi, mẹ không phải muốn cùng dì Lưu đi dạo siêu thị đó sao?”

“A, đúng rồi, thiếu chút nữa là ta đã quên mất, con ở nhà nhớ trông Bảo Bảo cho tốt, không cho phép để Bảo Bảo khóc, nghe không?” Nguyễn ma ma lo lắng dặn nàng.

“Con biết mà!” Miên Miên vội gật đầu rồi đẩy Nguyễn ma ma đi.

Nguyễn ma ma vừa đi, biệt thự lần nữa im ắng trở lại, Miên Miên ngồi trên ghế nhìn đám người hầu đi qua đi lại bận rộn mà không khỏi nhíu mày, tại sao mọi chuyện lại như vậy được? Không phải lúc trước nàng đã chết rồi sao? Làm sao có thể quay trở về đây? Còn nữa, ngã từ trên đỉnh núi xuống mà không chết, như vậy chắc hẳn là Nguyễn Miên Miên kia đã ở trong thân thể này rồi, mẹ cũng đã nói từ lúc ngã xuống núi nàng giống như đã trở thành người khác, cái gì cũng không nhớ, không biết, bất quá, Nguyễn Miên Miên kia cũng thật lợi hại, có thể gả vào nhà giàu nhất nhì Bắc Kinh như vậy, chỉ là Miên Miên ở Xà quốc còn sống không?

--- -----Hai tiếng sau---- ----

https://thuviensach.vn

Miên Miên nhìn hài tử trong lòng không ngừng khóc toáng lên mà không khỏi nghĩ đến tiểu công chúa, không biết giờ này Dạ Mị, Tử Tử cùng mọi người thế nào rồi?

“Thiếu phu nhân, tiểu thư nhất định là đã đói bụng rồi, để ta cho nàng ăn!” Vú em thấy Miên Miên ngẩn người mà tiểu thư ở trong lòng Miên Miên không ngừng khóc vội nói gấp.

“Ừ!” Miên Miên lấy lại tinh thần đưa hài tử cho vú em.

Vú em thấy nàng không tập trung cũng không trách cứ mà ngược lại còn nở nụ cười hiền, xem ra là thiếu phu nhân nhớ thiếu gia rồi!

“Đúng rồi thiếu phu phân, đêm nay thiếu gia sẽ về rồi!” vú em cười nói.

“Sao chứ? Đêm nay về rồi sao?” Miên Miên có chút giật mình, nàng trở lại đây đã được hơn một tháng, thời gian vừa vặn lúc Hách Uy đi công tác, nàng cũng không muốn gặp hắn, nếu đêm nay hắn muốn ngủ cùng nàng thì phải làm sao đây?

Buổi tối, Hách Uy trở về khiến không khí trong nhà vui vẻ hơn hẳn, Miên Miên lúc này mới để ý, người nam nhân này khí chất phi thường xuất sắc, rất hiểu lễ nghĩa, đối với nàng cũng rất ‘chuẩn mực’, xem ra hắn rất cưng chiều nàng! Chỉ là, nam nhân trong thiện hạ này trong mắt nàng đều không thể bằng được Dạ Mị, nàng liệu còn có cơ hội trở về không? Nguyễn Miên Miên kia có muốn quay lại đây không?

“Mẹ ăn trái cây đi ạ!” Hách Uy lễ phép đưa hoa quả cho Nguyễn ma ma, rồi chính mình lại cầm một ít đưa qua cho Miên Miên.

“Được rồi, ta cũng không phải tiểu hài tử, các con không cần chiếu cố ta như vậy! Hai con lâu ngày không gặp chắc có nhiều chuyện muốn nói, ta không quấy rấy nữa!” Nguyễn ma ma cười nói rồi đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

“Cảm ơn mẹ!” Hách Uy lễ phép nói rồi nắm lấy tay Miên Miên đi về phòng.

Hai người vừa vào phòng, Hách Uy lập tức muốn hôn nàng nhưng lại không nghĩ tới nàng sẽ né tránh, không khỏi nhíu mày hỏi: “Miên Miên, em làm sao vậy?”

“Em… hôm nay có chút không thoải mái!” Miên Miên có chút xấu hổ nói, tuy nói thân thể này đích xác là của nàng, nhưng là nàng đã sống quá lâu trong cơ thể kia, muốn nàng cùng một nam nhân xa lạ hôn nhau, nàng thật sự làm không được.

Hách Uy nghe vậy khẽ cười, sủng nịch nói: “Miên Miên, hù tới em em rồi, yên tâm, nếu em không muốn thì ta cũng không miễn cưỡng!”

Miên Miên nhìn nam nhân khí suất ôn nhu trước mặt mà không khỏi suy nghĩ, nếu hắn biết chuyện nàng không phải Nguyễn Miên Miên mà hắn yêu thì sẽ phản ứng thế nào?

--- ------Ba ngày sau---- -----

“Miên Miên, chúng ta nói chuyện một chút đi!” Hách Uy lần đầu tiên lấy một điếu thuốc lá ra châm lên, bóng lưng hắn đối diện với nàng có chút nặng nề.

“Có chuyện gì sao?” Miên Miên không chút ý thức về điều hắn muốn nói, chẳng lẽ bất mãn vì mấy hôm nay nàng không chịu để hắn ngủ cùng sao?

Hách Uy vứt bỏ tàn thuốc, quay người nhìn nàng, ánh mắt thâm thúy của hắn khiến Miên Miên càng khó hiểu. Hách Uy trầm mặc một lát, cuối cùng cũng lên tiếng hỏi: “Ngươi không phải Miên Miên, đúng không?”

Miên Miên kinh hãi, không biết nên nói gì với hắn nữa.

https://thuviensach.vn

“Ngươi không phải cô ấy, tuy hai người lớn lên rất giống nhau nhưng ta có thể chắc chắn rằng ngươi không phải cô ấy.” Hách Uy chắc nịch nói rồi sốt ruột kéo tay Miên Miên hỏi: “Nói cho ta biết, cô ấy đâu rồi? Ngươi đem cô ấy đi đâu rồi?”

“Ngươi… làm sao có thể khẳng định ta không phải cô ấy?” Miên Miên không chút cấm kỵ hỏi.

“Dựa vào cảm giác!” lời nói của Hách Uy tuy đơn giản nhưng lại hàm nghĩa rất nhiều điều, “Cô ấy luôn ôn nhu, rất ưa thích bám lấy ta, cô ấy luôn nhìn ta bằng ánh mắt không nỡ rời xa, mỗi cái nhăn mặt, nhíu mày của ngươi đều không giống với cô ấy, ở cô ấy có một ma lực khiến ta không thể nào không cam tâm tình nguyện yêu thương, khiến ta không muốn rời xa cô ấy dù chỉ một phút thôi, chỉ cần cô ấy cười, ta cảm thấy thật vui, chỉ cần cô ấy rơi nước mắt ta sẽ thấy đau đớn, cô ấy đơn thuần khiến ta hận không thể bỏ vào trong túi mang theo mình để hảo hảo chiếu cố. Nhưng từ lúc ta trở về, ta lại thấy ngươi, ngươi hoàn toàn khác với cô ấy, ta vốn nghĩ là cô ấy bệnh nên mới vậy nhưng mà ba ngày nay, ta phát hiện ngươi căn bản không phải là cô ấy!” Hách Uy kiên định nói.

“Đã bị ngươi nhìn thấu rồi thì ta cũng không muốn giấu nữa nhưng ta sợ ngươi không thể chấp nhận được chuyện này, có điều, tất cả mọi chuyện đều là sự thật.” Miên Miên nhìn hắn chân thành nói.

“Mặc kệ mọi chuyện như thế nào, ta chỉ cần cô ấy bình an, có thể trở về bên cạnh ta là được!” Hách Uy nói gấp.

“Tôn tiên sinh, ngươi có tin chuyện mượn xác hoàn hồn không?” Miên Miên nhìn hắn, ánh mắt kiên định đến bức người hỏi.

"Mượn xác hoàn hồn?" đối với một người từng trải như hắn, lại là người hiện đại, những chuyện mê tín như vậy cũng có chút khó tin.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, ta biết ngươi không tin những chuyện mê tín như vậy nhưng ta vẫn muốn nói cho ngươi biết, chuyện này hoàn toàn là sự thật!” nói rồi Miên Miên bắt đầu kể lại những chuyện trước và sau khi xuyên không đến Xà quốc.

Gạt tàn thuốc toàn bộ bị Hách Uy nhét đầy tàn thuốc, hắn có chút kích động nói: “Ngươi nói cơ thể này vốn chính là của ngươi, cô ấy xuyên không trở thành người còn ngươi trở thành cô ấy, cô ấy không biết có thể trở về được hay không?” Hách Uy tóm tắt lại ngắn gọn.

“Đúng vậy, ta biết chuyện này rất khó để ngươi tin nhưng…”

“Ta tin!” Hách Uy cắt ngang lời nàng, giọng khẳng định nói.

"Vì sao?" đối với sự tin tưởng của hắn, Miên Miên có chút giật mình.

“Lần đầu tiên ta gặp cô ấy, toàn thân cô ấy đầy những vết thương, cô ấy ngoài tên mình là Nguyễn Miên Miên ra thì không nhớ được bất cứ chuyện gì, hơn nữa, sau khi đưa cô ấy về, ta phát hiện cô ấy là người rất hoài cổ, cô ấy cái gì cũng không biết, những thứ nhỏ nhặt cũng có thể khiến cô ấy tò mò, hiếu kỳ không thôi, nhìn bộ dáng cô ấy thỏa mãn sau khi tìm hiểu được một vật gì đó ta lại thấy kỳ lạ, phản ứng của cô ấy khi nhận được kẹo còn hơn cả một tiểu hài tử. Về sau ta giúp cô ấy tìm lại cha mẹ, cô ấy phải nhìn thấy hình của mình trước đó mới tin đó là cha mẹ mình, tuy ta cũng có chút nghi ngờ nhưng bác sỹ bảo có thể cô ấy bị thương quá nặng nên không nhớ được những chuyện đã quá. Ta thật không ngờ hạnh phúc lại ngắn ngủi đến vậy, nếu biết trước như vậy ta đã không nên để cô ấy lại đây àm đi Mỹ…” Hách Uy thở dài nói.

“Ngươi có thể tin tưởng là tốt rồi, hiện tại ta không biết phải làm thế nào mới có thể quay về được, chắc hẳn cô ấy cũng rất muốn về gặp ngươi!” Miên Miên ngồi trên giường thở dài nói, Dạ Mị, chẳng lẽ chúng ta thật sự không có duyên phận đến thế sao?

https://thuviensach.vn

“Cầu xin ngươi, ngươi nhất định phải nghĩ biện pháp giúp cô ấy trở lại, ta rất muốn gặp lại cô ấy, ta còn muốn tiếp tục yêu thương, chiếu cố cô ấy, ta đã hứa sẽ dẫn cô ấy ra biển chơi, đi ngắm mặt trời lặn,…” Hách Uy nói đến đây có chút nghẹn ngào.

Miên Miên lần nữa thở dài, “Ta biết rõ ngươi muốn gặp lại cô ấy, ta cũng muốn gặp lại Dạ Mị, gặp lại con trai ta, con gái của ta còn chưa tới một tuổi, ta rất muốn quay lại Xà quốc!” Miên Miên chân thành nói.

“Vậy phải làm sao bây giờ? Cô ấy mà không có ta ở bên cạnh nhất định sẽ rất sợ, sẽ khóc mất…” Hách Uy nghĩ đến Miên Miên nhút nhát mà không khỏi đau lòng.

“Đều là ý trời thôi!” Miên Miên nói rồi cũng lâm vào trầm tư, nàng căn bản không biết nói gì nữa, nàng muốn quay trở về, thế nhưng phải làm sao mới có thể trở về đây? Làm thế nào để hai người đồng thời xuyên qua đây?

Hai người nói chuyện rồi tách ra ngủ. Để tránh người nhà lo lắng nên hai người tuy cùng phòng nhưng không ngủ cùng nhau, Miên Miên nằm trên giường còn Hách Uy ngủ trên ghế salon. Tuy biết đây không phải là cách tốt nhưng hiện tại bọn họ vẫn muốn chờ đợi.

--- ------Nửa năm sau---- ------

“Hách Uy, ba mẹ anh hôm nay 12h xuống máy sao?” tuy nói hai ngươi tương kính như tân nhưng hắn không nói ly hôn, nàng cũng không thể tùy ý ly hôn được. Hách Uy đã nói là hắn sẽ chờ, chờ cho đến khi Miên Miên của hắn trở lại, tuy Miên Miên biết chuyện này khá xa vời nhưng trong lòng cũng không khỏi hi vọng ngày mình có thể quay trở lại Xà quốc.

“Đúng vậy, sắp đến giờ rồi, chúng ta cùng đi chứ?” Hách Uy nhìn nàng nói.

https://thuviensach.vn

“A, được!” Miên Miên cùng Nguyễn ma ma nói mấy câu rồi lên chiếc Audi cùng Hách Uy đi đến sân bay.

“Mẹ anh muốn có thêm cháu rồi!” trên đường tới sân bay, Hách Uy cười nói, hai người họ nửa năm nay vẫn luôn duy trì quan hệ bạn bè rất tốt.

Miên Miên nghe vậy cũng chỉ khẽ mỉm cười nhìn dòng xe cộ đông đúc trên đường, hít sâu một hơi, nửa năm rồi, nàng đã quay lại đúng nửa năm rồi, Dạ Mị có phải đã quên nàng rồi không? Còn Miên Miên, liệu nàng có nhớ Hách Uy không?

Hai người tới sân bay luýc 11h15 phút, Hách Uy để Miên Miên xuống xe rồi nói: “Miên Miên, em chờ ở đây, anh đi gửi xe!”

“Được!” Miên Miên gật đầu đồng ý rồi giục hắn nhanh đi gửi xe.

“Con yêu, đừng chạy lung tung như vậy, xe nhiều nguy hiểm lắm!” phía xa thanh âm của một người phụ nữ truyền tới, Miên Miên chỉ thấy một cậu bé đang phấn khích chạy qua làn đường ngăn cách.

“Con yêu,…” người phụ nữ hét lên sợ hãi, trên đường lúc này rất nhiều xe, tiếng kèn xe truyền tới dồn dập, những người xung quanh kinh hãi nhìn theo đứa bé, Miên Miên thấy vậy không chút do dự chạy tới đẩy đứa bé qua lề đường bên kia, tuy người lái xa đã kịp thắng lại nhưng theo quán tính, Miên Miên vẫn bị hất văng ra xa.

“A, tai nạn chết người rồi!” những người đi đường lớn tiếng kêu lên, Hách Uy lúc này cũng vừa quay lại, nhìn quanh không thấy Miên Miên, lo lắng vạch đám người đi tới, nhìn thấy Miên Miên nằm trong vũng máu trên đường mà không khỏi kinh hoàng, Hách Uy chạy tới ôm lấy nàng, lớn tiếng kêu lên: “Miên Miên, Miên Miên…em đừng làm anh sợ…”

“Miên Miên… em tỉnh lại đi…” thanh âm Hách Uy dần trở nên nức nở, những giọt nước mắt nhẹ rơi xuống mặt Miên Miên, mắt nàng khẽ giật giật,

https://thuviensach.vn

hàng mi dài khẽ rung động, cố gắng mở mắt.

“Cô ấy tỉnh rồi… tỉnh rồi!” những người ở xung quanh lớn tiếng kêu lên.

Tôn Hách Uy mở mắt nhìn xuống, quả nhiên Miên Miên đã tỉnh lại, cánh tay Hách Uy tăng lực, ôm chặt lấy Miên Miên nghẹ ngào nói: “Em rốt cuộc cũng tỉnh rồi, đừng làm anh sợ, đừng rời xa anh…” Cho dù Miên Miên của anh vĩnh viễn không thể quay lại thì ít nhất hãy để anh mỗi ngày đều thấy được cô, ít nhất anh cũng sẽ có động lực để sống, anh thật sự không muốn chút hi vọng cuối cùng cũng mất đi theo cô!

Ánh mắt Miên Miên có chút đình trệ, nàng nhìn chằm chằm Hách Uy một lát rồi nhíu mày.

“Miên Miên, em làm sao vậy? Có phải không thoải mái ở đâu không?” Hách Uy cho rằng nàng bị thương nên không thoải mái, hắn lo lắng hỏi rồi vội bế nàng lên định đưa tới bệnh viện.

“Hách Uy…” Miên Miên cuối cùng cũng lên tiếng.

Tôn Hách Uy khẽ run lên, thanh âm quen thuộc này…

“Hách Uy… Hách Uy… ô ô, em rất nhớ anh, em rất sợ…” Miên Miên nhào vào lòng hắn khóc nức nở.

Tôn Hách Uy ngẩn người, bàn tay run run nâng cằm cô, để cô nhìn thẳng vào mình rồi hỏi: “Em trở về rồi? Em thật sự trở về rồi?”

“n, em đã về, em sẽ không… sẽ không bao giờ rời đi nữa!” Miên Miên gắt gao ôm chặt lấy Hách Uy, cả đời này nàng không bao giờ muốn rời xa hắn nữa… không bao giờ…

Tôn Hách Uy ôm chặt Miên Miên trong lòng, thật tốt, cuối cùng cô cũng trở về cạnh anh rồi. Hách Uy ngước nhìn lên trời, Miên Miên, hi vọng

https://thuviensach.vn

ngươi cũng có thể về được Xà quốc, trở về bên cạnh người ngươi thương yêu!

--- ------Thụy Tuyết quốc---- -----

Một khắc khi Miên Miên tỉnh dậy nhìn cảnh vật quen thuộc xung quanh mà không khỏi ngây người, “Rốt cuộc thì ta cũng có thể trở về rồi!” Miên Miên mừng muốn khóc nhưng loại vui sướng khi trở về còn chưa được mấy giây đã chuyển thành sự khó hiểu, nàng nhìn một bàn đồ ăn giữa phòng rồi lại nhìn không khí ảm đạm chung quanh, một cung nữ cũng không thấy mặt, bọn Dạ Mị đi đâu hết rồi?

Miên Miên mang theo nghi hoặc ra khỏi Di Tâm cung, trên đường đi, đám cung nữ nhìn thấy nàng nhất loạt hành lễ gọi nàng là ‘Nguyễn cô nương’, xưng hô nhu vậy giúp nàng chắc chắn được một điều, khoảng thời gian nàng không có ở đây, Nguyễn Miên Miên kia đã thay thế nàng.

Thời điểm Miên Miên đi tới đại điện thì chứng kiến một màn ca múa mừng thái bình, quan lớn quan bé tập trung đông đúc, thậm chí còn có người từ bên ngoài vào nữa. Từ phía xa Miên Miên nhìn thấy Tử Tử đang vui vẻ, nam nhân bên cạnh còn đang mỉm cười xem ca múa. Được lắm! Tốt lắm! Mấy người bọn họ dám bỏ mặc nàng cô đơn trong phòng, còn mình thì ở đây ăn chơi vui vẻ, không thể chấp nhận được!

Miên Miên nhanh chóng bước vào đại điện, những người bên trong vừa nhìn thấy nàng thì lập tức dừng lại mọi hoạt động ăn uống, nhìn nàng chăm chú, Miên Miên càng giận dữ, làm sao vậy? Bộ nàng là quái vật hay sao?

“Sao ngươi lại tới đây?” thanh âm Dạ Mị bình thản như người xa lạ.

Tử Tử ngồi bên cạnh ôm lấy tiểu công chúa cũng không buồn liếc mắt nhìn nàng. Miên Miên cực kỳ phẫn nộ đi đến trước Tử Tử giằng lấy tiểu công chúa trong lòng hắn. Tử Tử thấy vậy lớn tiếng hét lên: “Ngươi làm cái gì vậy a?”

https://thuviensach.vn

“Làm gì? Con gái ta mà ta cũng không có quyền bế sao? Cái thằng ranh con nhà ngươi, mẹ ngươi mới đi có mấy ngày mà ngươi dám đối đã như vậy hả? Không phải ngươi nói sẽ chiếu cố ta cả đời sao? Ngươi đối đãi với nữ nhân của mình bạc bẽo vậy hả? Hỗn đản!” Miên Miên không nương tình cốc lên đầu hắn một cái đau điếng rồi nhìn sang Dạ Mị, cả giận nói: “Rất vui vẻ đúng không? Chúc ngươi ở đây vui đến rụng cả răng đi nha!” nói rồi ôm tiểu công chúa cất bước ra ngoài.

"Tỷ tỷ..." Vô Tình là người đầu tiên lên tiếng.

“Miên Miên…”

"Mẹ..."

Dạ Mị cùng Tử Tử đồng thời lên tiếng, Miên Miên nhíu mày nhưng vẫn không quay đầu lại mà tiếp tục bước đi. Tử Tử thấy vậy lập tức nhỏm người dậy định đuổi theo thì bị Dạ Mị chặn lại nói: “Đợi chút, ngươi hiện tại đã là Thái tử, tiệc chiêu đãi sứ giả phiên bang này giao cho ngươi xử lý!” nói rồi nhanh chóng chuồn đi.

“A, như thế nào có thể làm vậy được, quá đáng!” Tử Tử lầm bầm nói.

Vô Tình đằng sau mắt đỏ hoe, tỷ tỷ đã trở về rồi, nàng biết chắc tỷ tỷ sẽ trở về mà!

--- ------Ngự hoa viên---- -----

“Miên Miên!” Dạ Mị cuối cùng cũng đuổi kịp nàng.

“Làm gì? Ngươi không phải rất vui sao?” Miên Miên không buồn nhìn Dạ Mị nói.

“Nàng trở về rồi, đúng không?” thanh âm Dạ Mị có chút run rẩy, nửa năm rồi, hắn đợi nàng suốt nửa năm rồi!

https://thuviensach.vn

Nghe thấy sự khác lạ trong giọng nói của Dạ Mị, Miên Miên ôm tiểu công chúa quay người nhìn lại, nửa năm không gặp, hắn gầy đi nhiều quá, “Ngươi vì sao lại gầy như vậy?” nàng nhíu mày hỏi.

“Nhớ nàng!” Dạ Mị nói rồi đi tới ôm chặt Miên Miên, “Nàng rốt cuộc cũng trở về rồi, ta chờ nàng thật khổ!”

Tiểu công chúa trong lòng Miên Miên bị Dạ Mị ôm chặt là cho khó chịu, bắt đầu ngọ nguậy kháng nghị.

Miên Miên cười cười nói: “Không phải ta đã trở về rồi sao? Chàng có thể nói cho ta biết rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì không?”

Dạ Mị hào sảng gật đầu đáp ứng rồi nhanh chóng giao tiểu công chúa cho một cung nữa, còn chính mình thì ôm lấy Miên Miên quay người đi.

“Này, chàng làm gì thế?”

“Kể chuyện xưa cho nàng nghe a!” Dạ Mị giảo hoạt cười cười ôm nàng hướng tẩm cung đi tới, lúc này đây, hắn thật sự muốn hảo hảo yêu thương nàng, hắn nhất định sẽ không để nàng chịu bất cứ tổn thương nào nữa…

--- ------Thế kỷ 21---- -----

"Diêu Bối Bối, nhanh mang khăn tới đây a!” trong ôn tuyền, cô gái trẻ vẻ cao ngạo cùng đắc ý ra lệnh cho một cô gái khác, dáng vẻ thập phần đáng yêu.

“Lập tức sẽ tới!” Diêu Bối Bối cầm lấy một cái khăn trắng chạy đi, vừa đi vừa nghĩ thầm, ngươi đắc ý cái gì chứ, nếu không phải vì tiền lương ở đây cao hơn hẳn các chỗ khác thì còn lâu nàng mới làm trợ lý cho một nữ nhân kiêu ngạo như vậy. Nữ nhân này thật quá mức phiền phức, hại nàng ngày 24 tiếng đều phải chạy lăng xăng khắp nơi, đến thời gian làm quen bạn trai cũng không có, thật sự đáng buồn mà!

https://thuviensach.vn

“Diêu Bối Bối, ta ngươi điếc rồi hả… mau nhanh đi!” nữ tử trong ôn tuyền có chút bất mãn, lớn tiếng hét lên.

“n, đã đến…” cho dù trong lòng có nhiều bất mãn nhưng Diêu Bối Bối cũng không muốn mất việc nên chỉ có thể ngoan ngoãn chạy tới.

“Đúng rồi, coi chừng xà bông…” nữ tử trong ôn tuyền khẽ ngoái đầu lại nói.

Có điều những lời nói này đã quá muộn rồi, Diêu Bối Bối dẫm phải cục xà bông, cả người chao đảo rồi ngã thẳng xuống ôn tuyền, Diêu Bối Bối quẫy đạp tay chân, trong lòng không ngừng nguyền rủa kẻ gây họa.

“Cứu… cứu mạng…” Diêu Bối Bối không hiểu vì sao mình càng quẫy đạp thì càng chìm sâu hơn, nàng dồn sức quẫy đạp, hai tay khua loạn, “Cứu mạng… Ta không biết bơi.. cứu…” ô ô, nàng mới không muốn chết a…

Ngay tại lúc Diêu Bối Bối tưởng mình chết đến nơi rồi thì một đôi tay mạnh mẽ tóm lấy tay nàng, Diêu Bối Bối mừng như bắt được vàng, vội vàng nắm chặt lấy cánh tay kia không rời, một khắc khi nàng ngẩng đầu lên, nàng ngây người, trời ạ, mỹ nam a, quả nhiên là mỹ nam! Trái tim nhỏ bé của Diêu Bối Bối đập nhanh hơn bao giờ hết.

Người nam tử nhìn nàng mỉm cười, thấy nàng khả ái ngượng ngùng, nụ cười càng thêm sâu.

“A, ngươi… đang tắm?” Diêu Bối Bối xấu hổ đỏ mặt, để thoát khỏi tình huống xấu hổ này, nàng giơ khăn lên nói: “Khăn… khăn mặt…”

Nam tử nọ nhìn nàng cười cười nói: “Ta là Dạ Phong, nàng là ai?”

“Ta… ta là Diêu Bối Bối!” nàng xấu hổ đáp.

https://thuviensach.vn

Hai người nhìn nhau cười, có người đã từng nói, thượng đế đóng của ngươi một cánh cửa thì sẽ vì ngươi mở ra một cánh cửa khác, một mối lương duyên nữa lại bắt đầu…

--- ----------Toàn Văn Hoàn---- --------

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Mượn Rắn Giết Người
Chương 2: Người Cũng Như Tên
Chương 3: Chuyện Cũ Của Miên Miên
Chương 4: Thử Nhắc Nhở
Chương 5: Chết Ngoài Ý Muốn
Chương 6: Cô Đã Xuyên Qua
Chương 7: Hiện Trạng Đáng Sợ
Chương 8: Cha Mẹ Mới
Chương 9: Thần A Cứu Nàng
Chương 10: Nhìn Thấy Giao Phối
Chương 11: Tuyển Tú Nữ
Chương 12: Trở Thành Tú Nữ
Chương 13: Thụy Tuyết Xà Vương
Chương 14: Đám Đông Tú Nữ
Chương 15: Ước Ao Được Đào Thải
Chương 16: Qúa Nhiều Qui Củ
Chương 17: Biếm Thành Cung Nữ
Chương 18: Ai Đang Ca Hát
Chương 19: Ngươi Nói Cái Gì ?
Chương 20: Không Biết Nguyên Nhân
Chương 21: Chọc Giận Xà Vương
Chương 22: Chọn Ngươi Thị Tẩm
Chương 23: Nụ Hôn Đầu Của Nàng
Chương 24: Hại Người Hại Mình
Chương 25: Quả Nhiên Đủ Nhuyễn
Chương 26: Rất Muốn Gặp Nàng
Chương 27: Nam Tử Thần Bí

https://thuviensach.vn

Chương 28: Vừa Gặp Đã Thương
Chương 29: Không Phải Thương Hại
Chương 30: Vận Khí Lâm Hàng
Chương 31: Tùy Thời Sẽ Nịnh
Chương 32: Thử Thách Thời Gian
Chương 33: Bất Cứ Giá Nào
Chương 34: Không Phải Như Vậy
Chương 35: Nguy Hiểm Cận Kề
Chương 36: Không Nên Sống!
Chương 37: Án Mạng Trong Cung
Chương 38: Mãnh Liệt Nghĩ Cách
Chương 39: Nàng Không Xấu!
Chương 40: Cự Tuyệt Quan Tâm!
Chương 41: Nhìn Không Ra
Chương 42: Giúp Ta Được Không
Chương 43: Ngươi Đúng Là Heo
Chương 44: Cho Trẫm Lý Do
Chương 45: Điều Kiện Trao Đổi
Chương 46: Chọc Giận Nhu Phi
Chương 47: Nội Tâm Buồn Khổ
Chương 48: Làm Bằng Hữu
Chương 49: Hoa Viên Bí Ẩn
Chương 50: Theo Bồi Ta Được Không?
Chương 51: Luôn Luôn Chào Đón
Chương 52: Chỉ Mặt Gọi Tên
Chương 53: Nhất Định Đặc Sắc
Chương 54: Chuẩn Bị
Chương 55: Chuẩn Bị Lên Sân Khấu
Chương 56: Vũ Đạo Đặc Biệt
Chương 57: Có Người Thưởng Thức
Chương 58: Đang Suy Nghĩ Gì?
Chương 59: Vàng Kim Trong Bọc

https://thuviensach.vn

Chương 60: Có Chuyện Xảy Ra
Chương 61: Đều Có Tâm Tư
Chương 62: Sắc Xà
Chương 63: Vô Cùng Nhục Nhã
Chương 64: Đùa Giỡn
Chương 65
Chương 66: Vận Mệnh Trớ Trêu
Chương 67: Yên Tĩnh Ngắn Ngủi
Chương 68: Tình Chàng Ý Thiếp
Chương 69: Bá Đạo Chiếm Giữ
Chương 70: Ban Hiệu Ngất Phi
Chương 71: Cự Tuyệt Mang Thai
Chương 72: Đắc Tội Nhu Phi
Chương 73: Khai Chiến
Chương 74: Mạnh Khỏe Bình An
Chương 75: Nàng Hoài Thai Trứng Rắn
Chương 76: Nàng Muốn Trốn Đi
Chương 77: Hoài Thai Phong Ba
Chương 78: Vì Sao Hại Ta ?
Chương 79: Lập Nàng Làm Hậu
Chương 80: Nhận Lầm Người
Chương 81: Ta Thích Ngươi!
Chương 82: Lần Cuối Gặp Mặt!
Chương 83: Tâm Tư Tương Thông
Chương 84: Ta Muốn Giết Ngươi!
Chương 85: Thề Độc
Chương 86: Nhà Có Mỹ Nam!
Chương 87
Chương 88: Xuân Dược
Chương 89: Thời Cơ Đến
Chương 90: Trong Lòng Có Nhau
Chương 91: Phụ Tử Tương Kiến

https://thuviensach.vn

Chương 92: Ta Không Kém Lão Cha!
Chương 93: Dẫn Dụ Trên Giường
Chương 94: Muốn Ngươi Cùng Chết
Chương 95: Đổng Phi Chiếu Cố!
Chương 96: So Tài
Chương 97: Tranh Đấu Nội Cung
Chương 98: Tranh Đấu Nội Cung 2
Chương 99: Triệt Để Cắt Đứt
Chương 100: Ban Dược Nhu Phi
Chương 101: Rắn Ăn Thịt Người
Chương 102: Linh Xà Khế Ước
Chương 103: Sự Thật Phơi Bày
Chương 104: Ngươi Thật Ác Độc
Chương 105: Tuyển Hậu Phong Ba
Chương 106: Bắt Đầu
Chương 107: Đại Điển Sắc Phong
Chương 108: Hôn Mê
Chương 109: Giao Ước
Chương 110: Gặp Nhau Lần Cuối
Chương 111: Bình An
Chương 112: Thiên Địa Chuyển Dời
Chương 113: Hắn Nhất Định Phải Chết!
Chương 114: Ngươi Thật Cực Đoan!
Chương 115: Sống Chết Không Rời!
Chương 116: Giết Gà Dọa Khỉ
Chương 117: Đáy Vực Kinh Hoàng
Chương 118: Đáy Vực Kinh Hoàng 2
Chương 119: Đáy Vực Kinh Hoàng 3
Chương 120: Đáy Vực Kinh Hoàng 4
Chương 121: Đáy Vực Kinh Hoàng 5
Chương 122: Đáy Vực Kinh Hoàng 6
Chương 123: Đáy Vực Kinh Hoàng 7

https://thuviensach.vn

Chương 124: Đáy Vực Kinh Hoàng 8
Chương 125: Đáy Vực Kinh Hoàng 9
Chương 126: Đáy Vực Kinh Hoàng 10
Chương 127: Đáy Vực Kinh Hoàng 11
Chương 128: Đáy Vực Kinh Hoàng 12
Chương 129: Đáy Vực Kinh Hoàng 13
Chương 130: Đáy Vực Kinh Hoàng 14
Chương 131: Đáy Vực Kinh Hoàng 15
Chương 132: Tại Sao Lại Là Ngươi?
Chương 133: Dần Dần Lớn Lên
Chương 134: Tránh Né Truy Đuổi
Chương 135: Sợ Hãi Cực Độ
Chương 136: Chính Diện Giao Phong
Chương 137: Chờ Mong Gặp Mặt
Chương 138: Chính Là Lúc Này!
Chương 139: Sống Chết Không Rời!
Chương 140: Tiểu Dương Vào Cung
Chương 141: Vi Có Ám Hương Đến
Chương 142: Hát Cho Ta Nghe
Chương 143: Tiểu Công Chúa Vô Lo
Chương 144: Thân Phận Bị Vạch Trần
Chương 145: Nụ Hôn Nhẹ Nhàng
Chương 146: Lăn Xuống Giường Cho Ta
Chương 147: Ngải Vân, Ta Tiễn Ngươi Xuống Địa Ngục!
Chương 148: Vương Bài!
Chương 149: Ba Ngày Cuối Cùng!
Chương 150: Đại Kết Cục – Bí Ẩn Thứ Nhất
Chương 151: Đại Kết Cục – Bí Ẩn Thứ Hai
Chương 152: Đại Kết Cục - Lấy Chết Đền Tội
Chương 153: Đại Kết Cục – Lựa Chọn Cuối Cùng
Chương 154: Đại Kết Cục – Thượng
Chương 155: Đại Kết Cục – Hạ

https://thuviensach.vn